

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 september 2026

WETSONTWERP

**tot wijziging van diverse bepalingen
die betrekking hebben op de politiediensten**

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 septembre 2026

PROJET DE LOI

**modifiant diverses dispositions
relatives aux services de police**

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	44
Impactanalyse	58
Advies van de Raad van State.....	84
Wetsontwerp	96
Concordantietabel Richtlijn-wetsontwerp	116
Concordantietabel wetsontwerp-Richtlijn	145
Coördinatie van de artikelen	151
Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit	272
Advies van het Controleorgaan op de politionele informatie.....	290

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de loi	44
Analyse d'impact.....	71
Avis du Conseil d'État	84
Projet de loi	96
Tableau de correspondance directive-projet de loi.....	131
Tableau de correspondance projet de loi-directive.....	148
Coordination des articles	213
Avis de l'Autorité de protection des données.....	310
Avis de l'Organe de contrôle de l'information policière....	327

<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 24 september 2026 ingediend.</i>	<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 24 septembre 2026.</i>
<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 25 september 2026 door de Kamer ontvangen.</i>	<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 25 septembre 2026.</i>

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Anders.	: Anders.
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp brengt diverse wijzigingen aan in het wettelijk kader dat van toepassing is op de politiediensten. Het strekt er in de eerste plaats toe de politiewetgeving aan te passen aan het nieuwe Strafwetboek, dat acht strafniveaus invoert. De bestaande verwijzingen worden aan deze nieuwe indeling aangepast, onder meer wat bepaalde politiebevoegdheden en de bevaartermijnen van gegevens in de ANG betreft.

Daarnaast moderniseert het ontwerp verschillende bepalingen inzake gegevensverwerking en cameragebruik. Het regelt onder meer de toegang van bepaalde externe medewerkers tot operationele gegevensbanken, de verwerking van gegevens betreffende fenomenen en groeperingen die de openbare orde kunnen verstoren en de raadpleging van camerabeelden door de politiediensten.

Ten slotte bevat het ontwerp verschillende aanpassingen met betrekking tot het politiepersoneel. Het versterkt de integriteitscontrole bij de aanwerving door het gebruik van het strafregisteruittreksel model 596.2, breidt de opdrachten van de beveiligingsagenten en -assistenten van politie uit, onder meer tot eerstelijns-grenscontroles en gedwongen verwijderingen, en past diverse statutaire en bezoldigingsbepalingen aan, onder meer ter uitvoering van de Europese richtlijn betreffende toereikende minimumlonen.

RÉSUMÉ

Ce présent projet de loi apporte diverses modifications au cadre légal applicable aux services de police. Il vise principalement à adapter la législation policière au nouveau Code pénal, qui introduit huit niveaux de peine. Les références existantes sont adaptées à cette nouvelle classification, notamment en ce qui concerne certaines compétences policières et les délais de conservation des données dans la BNG.

Le projet modernise également plusieurs dispositions relatives au traitement des données et à l'utilisation des caméras. Il encadre notamment l'accès de certains collaborateurs externes aux banques de données opérationnelles, le traitement des données relatives aux phénomènes et groupements susceptibles de troubler l'ordre public ainsi que la consultation d'images de caméras par les services de police.

Enfin, plusieurs adaptations concernent le personnel de police. Le projet renforce le contrôle d'intégrité lors du recrutement par le recours à l'extrait de casier judiciaire modèle 596.2, étend les missions des agents et assistants de sécurisation de police, notamment au contrôle frontalier de première ligne et aux éloignements forcés, et adapte diverses dispositions statutaires et salariales, notamment en exécution de la directive européenne relative aux salaires minimaux adéquats.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Het wetsontwerp heeft betrekking op een reeks wijzigingen aan diverse wetten en reglementaire bepalingen die van toepassing zijn op de politiediensten.

De wijzigingen zijn grotendeels technisch van aard, maar dragen bij tot een grotere coherentie, transparantie en rechtszekerheid binnen het wettelijk kader van de politiediensten. Tegelijkertijd wordt de operationele praktijk beter ondersteund, met respect voor de fundamentele rechten van burgers en personeelsleden.

De voorgestelde aanpassingen kunnen worden onderverdeeld in vier grote categorieën:

1. Terminologische en systemische afstemming

De hervorming van het Strafwetboek (in werking op 1 september 2026) introduceert een nieuwe systematiek inzake het strafniveau. Dit vereist een aanpassing van verwijzingen naar “misdaden”, “wanbedrijven” en “overtredingen” in bestaande politiewetgeving.

Daarnaast wordt de terminologie in het Nederlands inzake vrijheidsbeneming geharmoniseerd, waarbij begrippen als “aanhouding” en “vrijheidsberoving” worden vervangen door “arrestatie” en “vrijheidsbeneming”.

2. Versterking van integriteit en selectieprocedures

Bij de aanwerving van politiepersoneel wordt voortaan het uitgebreidere uittreksel uit het strafregister model 596.2 gebruikt, ter versterking van de integriteitscontrole.

Tevens worden de toelatingsvoorwaarden tot de basisopleiding en het operationeel kader verduidelijkt en afgestemd op het federale regeerakkoord 2025–2029.

3. Gegevensverwerking en camerawetgeving

De toegang tot operationele gegevensbanken wordt vanaf heden wettelijk geregeld voor externe medewerkers die specifieke opdrachten vervullen voor de politiediensten.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Ce projet de loi porte sur une série de modifications de diverses lois et dispositions réglementaires applicables aux services de police.

Les modifications sont principalement techniques, mais elles contribuent à une plus grande cohérence, transparence et sécurité juridique dans le cadre législatif des services de police. Elles permettent également un meilleur soutien à la pratique opérationnelle, dans le respect des droits fondamentaux des citoyens et des membres du personnel.

Les adaptations proposées peuvent être regroupées en quatre grandes catégories:

1. Harmonisation terminologique et systémique

La réforme du Code pénal (entrant en vigueur le 1er septembre 2026) introduit une nouvelle classification des niveaux de peine. Cela nécessite une adaptation des références aux notions de “crimes”, “délits” et “contraventions” dans la législation policière existante.

Par ailleurs, la terminologie en néerlandais relative à la privation de liberté est harmonisée, les termes tels que “aanhouding” et “vrijheidsberoving” étant remplacés par “arrestatie” et “vrijheidsbeneming”.

2. Renforcement de l'intégrité et des procédures de sélection

Lors du recrutement du personnel de police, l'extrait de casier judiciaire élargi, modèle 596.2, sera désormais utilisé afin de renforcer le contrôle d'intégrité.

Les conditions d'admission à la formation de base et au cadre opérationnel sont également clarifiées et alignées sur l'accord de gouvernement fédéral 2025–2029.

3. Traitement des données et législation caméra

L'accès aux bases de données opérationnelles est désormais encadré légalement pour les collaborateurs externes accomplissant des missions spécifiques pour les services de police.

Tevens wordt er voor de goede orde voorzien in een algemene rechtsbepaling voor de verwerking van persoonsgegevens voor personeelsbeheer.

Vervolgens wordt artikel 9 van de Camerawet aangepast teneinde de verwijzing naar het begrip “*real time*” te vervangen door een technologie-neutrale formulering. Daarbij wordt verduidelijkt dat de politiediensten de beelden mogen raadplegen om onmiddellijk te kunnen ingrijpen voor doeleinden van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de daaruit voortvloeiende noodzakelijke politimaatregelen te nemen.

4. Statutaire en bezoldigingsbepalingen

Ten slotte worden de bepalingen inzake gewaarborgde bezoldiging in overeenstemming gebracht met de EU-richtlijn 2022/2041 betreffende adequate minimumlonen.

Bij de opmaak van dit wetsontwerp werd rekening gehouden met de adviezen van het Controleorgaan op de politionele informatie (COC), de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) en van het College van procureurs-generaal.

INLEIDING

De politiediensten staan voor steeds complexere maatschappelijke uitdagingen, waarbij technologische evoluties, veranderende veiligheidsvoorwaarden en juridische hervormingen elkaar in snel tempo opvolgen. Dit wetsontwerp beoogt een coherente en toekomstgerichte actualisering van het wettelijk kader dat van toepassing is op de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus.

Het ontwerp is het resultaat van een grondige analyse van de bestaande wetgeving, praktijkervaringen van de politiediensten, en recente ontwikkelingen in het Belgische en Europese recht. Het strekt ertoe om enerzijds technische en terminologische inconsistenties weg te werken, en anderzijds inhoudelijke verbeteringen door te voeren die de rechtszekerheid, operationele slagkracht en gegevensbescherming versterken.

Une disposition générale est également prévue pour encadrer juridiquement le traitement des données à caractère personnel dans le cadre de la gestion du personnel.

Ensuite, l'article 9 de la loi caméra est adapté afin de remplacer la référence à la notion de “*temps réel*” par une formulation neutre sur le plan technologique. Il est ainsi précisé que les services de police peuvent consulter les images afin d'intervenir immédiatement à des fins de police administrative ou judiciaire et de prendre les mesures de police nécessaires qui en découlent.

4. Dispositions statutaires et salariales

Enfin, les dispositions relatives à la rémunération garantie sont mises en conformité avec la directive européenne 2022/2041 relative aux salaires minimaux adéquats.

Lors de l'élaboration de ce projet de loi, il a été tenu compte des avis de l'Organe de contrôle de l'information policière (COC), de l'Autorité de protection des données (APD) et du Collège des procureurs généraux.

INTRODUCTION

Les services de police sont confrontés à des défis sociétaux de plus en plus complexes, dans un contexte marqué par des évolutions technologiques, des changements dans les conditions de sécurité et des réformes juridiques qui se succèdent rapidement. Le présent projet de loi vise une actualisation cohérente et tournée vers l'avenir du cadre juridique applicable à la police intégrée, structurée à deux niveaux.

Ce projet est le fruit d'une analyse approfondie de la législation existante, de l'expérience pratique des services de police, ainsi que des développements récents en droit belge et européen. Il a pour objectif, d'une part, de corriger les incohérences techniques et terminologiques, et d'autre part, d'apporter des améliorations substantielles renforçant la sécurité juridique, l'efficacité opérationnelle et la protection des données.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN**HOOFDSTUK II****Wijzigingen
in het Wetboek van Strafvordering****Artikel 2**

In het kader van de aanwerving van nieuwe leden van de politiediensten wordt bijzondere aandacht besteed aan de kwaliteit en integriteit van de kandidaten. Tot op heden werd bij de selectieprocedure gebruik gemaakt van het uittreksel uit het strafregister “model 595”, verwijzend naar artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering.

Met ontwerpartikel 2 van deze wet zal voortaan echter het uittreksel model 596.2 worden gebruikt. Dit model is aanzienlijk uitgebreider en weerhoudt een ruimere lijst van mogelijke misdrijven die relevant zijn bij de beoordeling van de geschiktheid van kandidaten.

Met deze aanpassing wordt beoogd de kwaliteitsvereisten voor nieuwe leden van de politiediensten te verhogen. De keuze voor het strengere model 596.2 weerspiegelt de noodzaak om de integriteit, betrouwbaarheid en voorbeeldfunctie van politieambtenaren te waarborgen. Door hogere eisen te stellen aan het strafrechtelijk verleden van sollicitanten, wordt een extra waarborg gecreëerd dat enkel kandidaten met het vereiste morele gezag tot de politiediensten kunnen toetreden.

HOOFDSTUK III**Wijzigingen van de wet
op het politieambt (WPA)**

Art. 3, 4, 5, 6, 9, 10, 22, 25, 26, 27,
28, 29, 30, 33, 36 en 59

Met de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek op 1 september 2026 wordt een fundamentele wijziging doorgevoerd in de systematiek van het Belgisch strafrecht. Het klassieke onderscheid tussen overtredingen, wanbedrijven en misdaden verdwijnt immers en maakt plaats voor een nieuwe indeling van misdrijven in acht strafniveaus (van niveau 1 tot en met 8). Deze hervorming vergt aanpassingen in een reeks andere wetgevingen die naar deze vroegere categorieën verwijzen, waaronder de wet op het politieambt.

Het voorliggende wetsontwerp beoogt dan ook in dit kader voornamelijk een terminologische omzetting van de bestaande bepalingen van de wet op het politieambt

COMMENTAIRE DES ARTICLES**CHAPITRE II****Modifications
dans le Code d’instruction criminelle****Article 2**

Dans le cadre du recrutement de nouveaux membres des services de police, une attention particulière est accordée à la qualité et à l’intégrité des candidats. Jusqu’à présent, l’extrait du casier judiciaire “modèle 595”, en référence à l’article 595 du Code d’instruction criminelle, était utilisé aux fins de la procédure de sélection.

Cependant, le projet d’article 2 de la présente loi prévoit que l’on utilisera désormais l’extrait modèle 596.2. Ce modèle est beaucoup plus complet et comprend une liste plus large d’infractions susceptibles d’être prises en compte dans l’évaluation de l’aptitude des candidats.

Cette modification vise à renforcer les exigences de qualité applicables aux nouveaux membres des services de police. Le choix du modèle 596.2, plus strict, reflète la nécessité de garantir l’intégrité, la fiabilité et la fonction d’exemple des fonctionnaires de police. Le fait de fixer des exigences plus strictes pour ce qui concerne les antécédents judiciaires des candidats constitue une garantie supplémentaire que seuls les candidats possédant l’autorité morale requise pourront intégrer les services de police.

CHAPITRE III**Modifications de la loi
sur la fonction de police (LFP)**

Art. 3, 4, 5, 6, 9, 10, 22, 25, 26, 27,
28, 29, 30, 33, 36 et 59

L’entrée en vigueur du nouveau Code pénal le 1er septembre 2026 introduit un changement fondamental dans la systématique du droit pénal belge. La distinction classique entre les contraventions, les délits et les crimes disparaît en effet pour laisser place à une nouvelle classification des infractions en huit niveaux de peine (de 1 à 8). Cette réforme nécessite d’apporter des modifications à une série d’autres législations qui font référence à ces anciennes catégories; c’est le cas notamment de la loi sur la fonction de police.

Dans ce cadre, le présent projet de loi vise donc principalement à adapter, d’un point de vue terminologique, les dispositions existantes de la loi sur la fonction de police

(hierna “WPA”) naar de terminologie van het nieuwe Strafwetboek. Daarnaast voert het ook een beperkt aantal inhoudelijke wijzigingen door waar dit noodzakelijk blijkt voor de operationele werking of het gegevensbeheer. Verwijzingen naar “overtredingen”, “wanbedrijven” en “misdaden” worden in overeenstemming gebracht met de nieuwe niveaus van misdrijven, waarbij we ons baseren op de “overgangsbepaling” vervat in artikel 78, § 7 van het nieuwe Strafwetboek.

Wat de verwijzing naar de wet op het politieambt in dit ontwerp van wet betreft, wordt geen gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State. De wet op het politieambt bepaalt immers in artikel 53*ter* dat de wet op het politieambt de officiële benaming is, zonder aangeven van de datum.

De inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek, met de indeling van misdrijven in acht strafniveaus, maakt het noodzakelijk de bewaartermijnen in artikel 44/9 WPA te verrijken zodat zij nog op een duidelijke en werkbare kwalificatiebasis steunen. Tegelijk moet worden vermeden dat operationeel relevante politieke informatie prematuur verdwijnt louter omwille van de verschuiving van vroegere categorieën naar (onder meer) niveau-1-misdrijven.

Het wetsontwerp vervangt daarom de vroegere indeling door bewaartermijnen die rechtstreeks aansluiten bij het strafniveau van het feit, in lijn met de benadering om termijnen te laten aansluiten bij de (beoogde) logica van de strafrechtelijke verjaring en de ernst van de feiten:

— 10 jaar vanaf registratie wanneer het feit kan worden gekwalificeerd als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3;

— 15 jaar vanaf registratie wanneer het feit kan worden gekwalificeerd als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6;

— 20 jaar vanaf de registratie wanneer het feit kan worden gekwalificeerd als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 7;

— 30 jaar vanaf de registratie wanneer het feit kan worden gekwalificeerd als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 8.

Deze hertekening volgt de logica die ook door het College van procureurs-generaal naar voren werd geschoven, met het oog op een stabiel en voorspelbaar bewaarkader dat de politiepraktijk toelaat om gegevens beschikbaar te houden gedurende een termijn die in

(ci-après la “LFP”) à la terminologie du nouveau Code pénal. Il apporte également un nombre limité de modifications de fond lorsque celles-ci s’avèrent nécessaires pour le fonctionnement opérationnel ou la gestion des données. Les références aux “contraventions”, “délits” et “crimes” sont harmonisées avec les nouveaux niveaux d’infractions, sur la base de la “disposition transitoire” prévue à l’article 78, § 7, du nouveau Code pénal.

En ce qui concerne la référence à la loi sur la fonction de police dans le présent projet de loi, il n’est pas donné suite à l’observation du Conseil d’État. En effet, l’article 53*ter* de la loi sur la fonction de police prévoit que “loi sur la fonction de police” constitue la dénomination officielle de cette loi, sans mention de sa date.

L’entrée en vigueur du nouveau Code pénal, qui classe les infractions en huit niveaux de gravité, rend nécessaire d’enrichir les délais de conservation prévus à l’article 44/9 LFP afin qu’ils reposent toujours sur une base de qualification claire et applicable. Dans le même temps, il convient d’éviter que des informations policières pertinentes sur le plan opérationnel ne disparaissent prématurément, simplement en raison du reclassement d’anciennes catégories vers (entre autres) les infractions de niveau 1.

Le projet de loi remplace donc l’ancienne classification par des délais de conservation directement liés au niveau de gravité du fait, suivant en cela l’approche consistant à aligner les délais sur la logique (poursuivie) de la prescription pénale et sur la gravité des faits:

— 10 ans à compter de l’enregistrement lorsque le fait peut être qualifié d’infraction punissable au niveau 1, 2 ou 3;

— 15 ans à compter de l’enregistrement lorsque le fait peut être qualifié d’infraction punissable au niveau 4, 5 ou 6;

— 20 ans à compter de l’enregistrement du fait lorsque celui-ci peut être qualifié d’infraction punissable d’une peine de niveau 7;

— 30 ans à compter de l’enregistrement du fait lorsque celui-ci peut être qualifié d’infraction punissable d’une peine de niveau 8.

Cette révision suit la logique également mise en avant par le Collège des procureurs généraux, en vue d’un cadre de conservation stable et prévisible qui permette à la police de conserver les données pendant une durée raisonnablement proportionnée à la gravité sociale du

redelijke verhouding staat tot de maatschappelijke ernst van het feit en de looptijd waarbinnen de strafvordering nog kan spelen.

De gekozen bewaartermijnen moeten bovendien worden gelezen in samenhang met de invoering van de nieuwe niveaustructuur van het Strafwetboek. Bepaalde feiten die onder het vroegere Strafwetboek als overtreding werden gekwalificeerd, worden voortaan ondergebracht onder de categorie van misdrijven van niveau 1.

Het louter behouden van de vroegere bewaartermijnen op basis van deze voormalige kwalificaties zou ertoe leiden dat vergelijkbare feiten verschillend behandeld worden naargelang zij vóór dan wel na de hervorming werden vastgesteld. Bovendien zou hierdoor operationeel relevante informatie voortijdig verdwijnen, hetgeen afbreuk kan doen aan fenomenologische analyses en aan de mogelijkheid om terugkerende of structurele problemen van openbare orde en criminaliteit op een adequate wijze op te volgen.

De gekozen bewaartermijnen beogen dan ook een coherent en werkbaar gegevensbeheer binnen de ANG mogelijk te maken, zonder afbreuk te doen aan de bestaande waarborgen inzake gegevensbescherming en de controlemechanismen voorzien door de wet op het politieambt en de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

Voor de toepassing van de bewaartermijnen wordt een eenvoudige overgangsregeling gehanteerd: feiten die door de politie vóór 1 september 2026 werden geregistreerd, blijven onderworpen aan de oude bewaartermijnen en kwalificatie-logica; feiten geregistreerd vanaf 1 september 2026 vallen onder de nieuwe bewaartermijnen die aansluiten bij de strafniveaus van het nieuwe Strafwetboek.

De Raad van State merkt op dat een automatische vervanging van de begrippen “misdaden en wanbedrijven” door het begrip “misdrijven” zou leiden tot een uitbreiding van het toepassingsgebied van bepaalde politionele bevoegdheden tot alle misdrijven van niveau 1. Gelet op de impact van de bevoegdheden bedoeld in de artikelen 22 en 28 WPA op respectievelijk de vrijheid van vergadering en de persoonlijke levenssfeer, wordt deze benadering na de bemerking van de Raad van State niet behouden.

Als uitgangspunt wordt voortaan aangesloten bij misdrijven strafbaar met een straf van minstens niveau 2. Hierdoor blijft het toepassingsgebied grotendeels overeenstemmen met de vroegere verwijzingen naar wanbedrijven en misdaden. Tevens worden een beperkt aantal misdrijven van niveau 1 uitdrukkelijk opgesomd

fait et à la durée pendant laquelle l'action pénale peut encore être engagée.

Les délais de conservation retenus doivent en outre être interprétés en lien avec l'introduction de la nouvelle structure par niveaux du Code pénal. Certains faits qui étaient qualifiés de contraventions sous l'ancien Code pénal sont désormais classés dans la catégorie des infractions de niveau 1.

Le simple maintien des anciens délais de conservation fondés sur ces qualifications antérieures aurait pour conséquence que des faits comparables soient traités différemment selon qu'ils ont été constatés avant ou après la réforme. En outre, cela entraînerait la disparition prématurée d'informations opérationnellement pertinentes, ce qui pourrait nuire aux analyses phénoménologiques ainsi qu'à la capacité de suivre de manière adéquate des problèmes récurrents ou structurels d'ordre public et de criminalité.

Les délais de conservation retenus visent dès lors à permettre une gestion cohérente et opérationnelle des données au sein de la BNG, sans porter atteinte aux garanties existantes en matière de protection des données ni aux mécanismes de contrôle prévus par la loi sur la fonction de police et par la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Pour l'application des délais de conservation, un régime transitoire simple est appliqué: les faits enregistrés par la police avant le 1er septembre 2026 restent soumis aux anciens délais de conservation et à la logique de qualification; les faits enregistrés à partir du 1er septembre 2026 relèvent des nouveaux délais de conservation, alignés sur les niveaux de peine du nouveau Code pénal.

Le Conseil d'État observe qu'un remplacement automatique des notions de “crimes et délits” par la notion d’“infractions” conduirait à une extension du champ d'application de certaines compétences policières à l'ensemble des infractions de niveau 1. Compte tenu de l'incidence des compétences visées aux articles 22 et 28 de la LFP sur, respectivement, la liberté de réunion et la vie privée, cette approche n'est pas retenue à la suite de l'observation formulée par le Conseil d'État.

Désormais, le point de départ est constitué par les infractions passibles d'une peine minimale de niveau 2. Ainsi, le champ d'application demeure dans une large mesure conforme aux anciennes références aux délits et aux crimes. En outre, un nombre limité d'infractions de niveau 1 est expressément énuméré lorsque leur nature

wanneer hun aard dit verantwoordt. Het betreft feiten die, ondanks hun plaatsing op niveau 1 in het nieuwe Strafwetboek, een bijzondere relevantie behouden voor de handhaving van de openbare orde, de bestrijding van collectieve wanordelijkheden of het veiligstellen van overtuigingsstukken en bewijsmateriaal.

Voor de toepassing van artikel 22 WPA wordt als uitgangspunt aangesloten bij misdrijven strafbaar met een straf van minstens niveau 2. Daarnaast worden een beperkt aantal misdrijven van niveau 1 uitdrukkelijk behouden omdat zij, ondanks hun kwalificatie als niveau 1 misdrijf in het nieuwe Strafwetboek, nauw verband houden met verstoringen van de openbare orde of weerspannig gedrag tegenover de overheid.

Het betreft meer bepaald:

- artikel 317 Strafwetboek (verkeersbelemmering);
- artikel 396 Strafwetboek (onwettig optreden van een groep met militair voorkomen);
- artikel 419 Strafwetboek (binnendringing in een havengebied);
- artikel 515 Strafwetboek (vandalisme);
- artikel 547 Strafwetboek (kwaadwillige aantasting van het overheidsgezag);
- artikel 548 Strafwetboek (verstoring van parlementaire werkzaamheden);
- artikel 549 Strafwetboek (demonstratie in de nabijheid van een wetgevende vergadering);
- artikel 644 Strafwetboek (weerspannigheid zonder wapen).

Deze misdrijven kunnen rechtstreeks aanleiding geven tot situaties waarin de openbare orde ernstig wordt verstoord of dreigt te worden verstoord. Zij worden bovendien vaak gepleegd in groepsverband of in de context van samenscholingen, manifestaties, supportersrellen, havenacties, bezettingen of andere gebeurtenissen waarbij een uiteendrijving noodzakelijk kan blijken om verdere wanordelijkheden, schade aan goederen of aantastingen van personen te voorkomen.

De opsomming strekt er niet toe het bestaande toepassingsgebied wezenlijk uit te breiden, maar wel te vermijden dat feiten die onder het vroegere Strafwetboek als wanbedrijf konden aanleiding geven tot uiteendrijving, louter ingevolge hun her kwalificatie als niveau 1

le justifie. Il s'agit de faits qui, malgré leur classement au niveau 1 dans le nouveau Code pénal, conservent une pertinence particulière pour le maintien de l'ordre public, la lutte contre les troubles collectifs ou la préservation des pièces à conviction et des éléments de preuve.

Pour l'application de l'article 22 de la LFP, il est retenu comme principe de référence les infractions passibles d'une peine minimale de niveau 2. En outre, un nombre limité d'infractions de niveau 1 est expressément maintenu, car celles-ci, malgré leur qualification d'infraction de niveau 1 dans le nouveau Code pénal, présentent un lien étroit avec les atteintes à l'ordre public ou les comportements de rébellion envers l'autorité.

Il s'agit plus précisément des infractions suivantes:

- article 317 du Code pénal (entrave à la circulation);
- article 396 du Code pénal (action illégale d'un groupe ayant une apparence militaire);
- article 419 du Code pénal (intrusion dans une zone portuaire);
- article 515 du Code pénal (vandalisme);
- article 547 du Code pénal (atteinte malveillante à l'autorité publique);
- article 548 du Code pénal (perturbation des travaux parlementaires);
- article 549 du Code pénal (manifestation à proximité d'une assemblée législative);
- article 644 du Code pénal (rébellion sans arme).

Ces infractions peuvent directement donner lieu à des situations dans lesquelles l'ordre public est gravement troublé ou risque de l'être. Elles sont en outre fréquemment commises dans un contexte collectif ou à l'occasion de rassemblements, manifestations, violences de supporters, actions portuaires, occupations ou autres événements dans lesquels une dispersion peut s'avérer nécessaire afin de prévenir de nouveaux troubles, des dommages aux biens ou des atteintes aux personnes.

Cette énumération n'a pas pour objet d'étendre substantiellement le champ d'application existant, mais vise à éviter que des faits qui pouvaient, sous l'ancien Code pénal, donner lieu à une dispersion en raison de leur qualification de délit ne sortent du champ d'application

misdrif buiten het toepassingsgebied van artikel 22 WPA zouden vallen.

Voor de toepassing van artikel 28, § 2 WPA wordt eveneens als uitgangspunt aangesloten bij misdrijven strafbaar met een straf van minstens niveau 2. Daarnaast worden bepaalde misdrijven van niveau 1 uitdrukkelijk behouden wanneer de aard van het misdrijf meebrengt dat de betrokken persoon overtuigingsstukken, bewijsmateriaal, verboden voorwerpen of hulpmiddelen ter uitvoering van het misdrijf op zich kan dragen.

Het betreft:

- artikel 317 Strafwetboek (verkeersbelemmering);
- artikel 419 Strafwetboek (binnendringing in een havengebied);
- artikel 421 Strafwetboek (binnendringen in een voertuig);
- artikel 423 Strafwetboek (verbod van gezichtsbedekking in de publieke ruimte);
- artikel 453 Strafwetboek (overdracht van een reis- of identiteitsdocument);
- artikel 515 Strafwetboek (vandalisme);
- artikel 547 Strafwetboek (kwaadwillige aantasting van het overheidsgezag);
- artikel 644 Strafwetboek (weerspanning zonder wapen);
- artikel 661 Strafwetboek (het uitrusten van een voertuig met een verborgen ruimte);
- artikel 687 Strafwetboek (het overgooien van voorwerpen over de muren of afsluitingen van een gevangenis).

Bij deze misdrijven kan een gerechtelijke fouillering noodzakelijk zijn om bewijsstukken of overtuigingsstukken veilig te stellen, zoals vermommingsmateriaal, hulpmiddelen gebruikt voor vandalisme of weerspanning, gestolen of vervalste documenten, voorwerpen bestemd voor gedetineerden, communicatiemiddelen, verboden voorwerpen of andere elementen die van belang kunnen zijn voor het strafonderzoek.

De limitatieve opsomming beoogt aldus de continuïteit van de bestaande onderzoeksbevoegdheden te verzekeren voor feiten waarvoor onder het vroegere Strafwetboek een gerechtelijke fouillering mogelijk was wegens hun kwalificatie als wanbedrijf, terwijl tegelijkertijd tegemoet

de l'article 22 de la LFP du seul fait de leur requalification en infraction de niveau 1.

Pour l'application de l'article 28, § 2, de la LFP, il est également retenu comme principe de référence les infractions passibles d'une peine minimale de niveau 2. En outre, certaines infractions de niveau 1 sont expressément maintenues lorsque leur nature implique que la personne concernée peut porter sur elle des pièces à conviction, des éléments de preuve, des objets interdits ou des instruments destinés à la commission de l'infraction.

Il s'agit des infractions suivantes:

- article 317 du Code pénal (entrave à la circulation);
- article 419 du Code pénal (intrusion dans une zone portuaire);
- article 421 du Code pénal (intrusion dans un véhicule);
- article 423 du Code pénal (interdiction de dissimulation du visage dans l'espace public);
- article 453 du Code pénal (transfert d'un document de voyage ou d'identité);
- article 515 du Code pénal (vandalisme);
- article 547 du Code pénal (atteinte malveillante à l'autorité publique);
- article 644 du Code pénal (rébellion sans arme);
- article 661 du Code pénal (aménagement d'un véhicule avec un compartiment dissimulé);
- article 687 du Code pénal (projection d'objets par-dessus les murs ou les clôtures d'une prison).

Pour ces infractions, une fouille judiciaire peut s'avérer nécessaire afin de préserver les éléments de preuve ou les pièces à conviction, tels que du matériel de dissimulation, des instruments utilisés pour le vandalisme ou la rébellion, des documents volés ou falsifiés, des objets destinés aux personnes détenues, des moyens de communication, des objets interdits ou tout autre élément pertinent pour l'enquête pénale.

Cette énumération limitative vise ainsi à assurer la continuité des compétences d'enquête existantes pour les faits qui, sous l'ancien Code pénal, pouvaient donner lieu à une fouille judiciaire en raison de leur qualification de délit, tout en répondant à l'observation du Conseil

wordt gekomen aan de opmerking van de Raad van State dat niet elk niveau 1 misdrijf een dergelijke inmenging in de persoonlijke levenssfeer kan verantwoorden.

Wat de aanpassing aan artikel 44/15 WPA, dat betrekking heeft op de bevoegdheden van de agenten van politie, betreft, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” eveneens niet langer zonder meer vervangen door de algemene omschrijving “misdrijf”. Ook voor deze bepaling wordt als uitgangspunt aangesloten bij misdrijven die strafbaar zijn met een straf van minstens niveau 2. Hierdoor blijft het toepassingsgebied in beginsel overeenstemmen met de vroegere verwijzing naar misdaden en wanbedrijven, zonder dat de bevoegdheid van de agenten van politie automatisch wordt uitgebreid tot alle misdrijven van niveau 1.

Daarnaast worden bepaalde misdrijven van niveau 1 limitatief opgenomen wanneer de aard van het misdrijf een onmiddellijk optreden door een agent van politie kan verantwoorden. Het betreft meer bepaald:

- artikel 184 Strafwetboek (exhibitionisme);
- artikel 194 Strafwetboek (gewelddaden met een integriteitsaantasting van de eerste graad of zonder integriteitsaantasting tot gevolg);
- artikel 203 Strafwetboek (uitgelokte gewelddaden);
- artikel 231 Strafwetboek (bedreiging met een aanslag op personen of eigendommen);
- artikel 234 Strafwetboek (het geven van een vals bericht betreffende een aanslag);
- artikel 317 Strafwetboek (verkeersbelemmering);
- artikel 332 Strafwetboek (in behoeftige toestand achterlaten van personen);
- artikel 350 Strafwetboek (onwettige bezetting van een niet-bewoonde plaats);
- artikel 351 Strafwetboek (weigering om gevolg te geven aan een beslissing tot ontruiming of uithuiszetting);
- artikel 354 Strafwetboek (aantasting van de vrije uitoefening van een erediens);
- artikel 396 Strafwetboek (onwettig optreden van een groep met militair voorkomen);
- artikel 419 Strafwetboek (binnendringing in een havengebied);

d'État selon laquelle toute infraction de niveau 1 ne saurait justifier une telle ingérence dans la vie privée.

En ce qui concerne la modification de l'article 44/15 LFP, relatif aux compétences des agents de police, les termes “crimes et délits” ne sont pas non plus simplement remplacés par la notion générale d’“infraction”. Pour cette disposition également, le point de départ retenu est celui des infractions punissables d’une peine d’au moins niveau 2. Ainsi, le champ d’application demeure en principe conforme à l’ancienne référence aux crimes et délits, sans que la compétence des agents de police ne soit automatiquement étendue à toutes les infractions de niveau 1.

Par ailleurs, certaines infractions de niveau 1 sont énumérées limitativement lorsque la nature de l’infraction peut justifier une intervention immédiate d’un agent de police. Il s’agit plus précisément de:

- l’article 184 du Code pénal (exhibitionnisme);
- l’article 194 du Code pénal (actes de violence ayant entraîné une atteinte à l’intégrité du premier degré ou n’ayant pas entraîné d’atteinte à l’intégrité);
- l’article 203 du Code pénal (violences provoquées);
- l’article 231 du Code pénal (menace d’un attentat contre les personnes ou les propriétés);
- l’article 234 du Code pénal (fausse information relative à un attentat);
- l’article 317 du Code pénal (entrave à la circulation);
- l’article 332 du Code pénal (abandon de personnes dans le besoin);
- l’article 350 du Code pénal (occupation illégale d’un lieu non habité);
- l’article 351 du Code pénal (refus d’exécuter une décision d’évacuation ou d’expulsion);
- l’article 354 du Code pénal (atteinte au libre exercice d’un culte);
- l’article 396 du Code pénal (intervention illégale d’un groupe à apparence militaire);
- l’article 419 du Code pénal (intrusion dans une zone portuaire);

— artikel 421 Strafwetboek (binnendringen in een voertuig);

— artikel 512 Strafwetboek (veroorzaken van brand door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid);

— artikel 513 Strafwetboek (vernietiging door ontploffing of overstroming door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid);

— artikel 515 Strafwetboek (vandalisme);

— artikel 547 Strafwetboek (kwaadwillige aantasting van het overheidsgezag);

— artikel 548 Strafwetboek (verstoring van parlementaire werkzaamheden);

— artikel 590 Strafwetboek (hulp verschaffen aan daders van bepaalde misdrijven met betrekking tot een staatsgeheim);

— artikel 613 Strafwetboek (aanzetten tot misdrijven tegen de landsverdediging);

— artikel 644 Strafwetboek (weerspanning zonder wapen);

— artikel 653 Strafwetboek (ontvluchten van de plaats van het onderzoek);

— artikel 687 Strafwetboek (het overgooien van voorwerpen over de muren of afsluitingen van een gevangenis, een afdeling of een inrichting tot bescherming van de maatschappij);

— artikel 689 Strafwetboek (belemmering van openbare werken).

Bij de selectie van deze misdrijven wordt rekening gehouden met de specifieke finaliteit en de beperkte draagwijdte van artikel 44/15 WPA. Deze bepaling is van toepassing wanneer een agent van politie een persoon aantreft die een misdrijf pleegt of zopas heeft gepleegd en deze persoon voorlopig ophoudt in afwachting van de komst van een politieambtenaar. De agent van politie moet de politieambtenaar onmiddellijk verwittigen en de betrokkene zo spoedig mogelijk aan hem overdragen.

De uitdrukkelijk opgenomen misdrijven van niveau 1 zijn daarom beperkt tot feiten waarbij de aard van het gedrag of de omstandigheden van de vaststelling een onmiddellijk en voorlopig optreden door een agent van politie kunnen verantwoorden. Het gaat meer bepaald om feiten van geweld, bedreiging, weerspanning, belemmering, binnendringing, vandalisme, aantastingen

— l'article 421 du Code pénal (intrusion dans un véhicule);

— l'article 512 du Code pénal (incendie causé par un grave défaut de prévoyance ou de précaution);

— l'article 513 du Code pénal (destruction par explosion ou inondation causée par un grave défaut de prévoyance ou de précaution);

— l'article 515 du Code pénal (vandalisme);

— l'article 547 du Code pénal (atteinte méchante à l'autorité de l'État);

— l'article 548 du Code pénal (perturbation des travaux parlementaires);

— l'article 590 du Code pénal (aide aux auteurs de certaines infractions relatives à un secret d'État);

— l'article 613 du Code pénal (incitation à des infractions contre la défense nationale);

— l'article 644 du Code pénal (rébellion sans arme);

— l'article 653 du Code pénal (fuite du lieu de l'enquête);

— l'article 687 du Code pénal (jet d'objets au-dessus des murs ou clôtures d'une prison, d'une section ou d'un établissement de défense sociale);

— l'article 689 du Code pénal (entrave aux travaux publics).

Lors de la sélection de ces infractions, il est tenu compte de la finalité spécifique et de la portée limitée de l'article 44/15 de la LFP. Cette disposition s'applique lorsqu'un agent de police constate qu'une personne est en train de commettre une infraction ou vient d'en commettre une et la retient provisoirement dans l'attente de l'arrivée d'un fonctionnaire de police. L'agent de police doit avertir immédiatement le fonctionnaire de police et lui remettre l'intéressé dans les plus brefs délais.

Les infractions de niveau 1 expressément reprises sont dès lors limitées aux faits dont la nature du comportement ou les circonstances de leur constatation peuvent justifier une intervention immédiate et provisoire d'un agent de police. Il s'agit notamment de faits de violence, de menace, de rébellion, d'entrave, d'intrusion, de vandalisme, d'atteintes à l'ordre public ou d'autres faits

van de openbare orde of andere vergelijkbare feiten waarbij een onmiddellijk optreden noodzakelijk kan zijn het misdrijf onmiddellijk te doen ophouden, de veiligheid van personen of goederen te waarborgen of de betrokkene ter beschikking van een politieambtenaar te houden.

De limitatieve opsomming beoogt aldus de continuïteit te verzekeren van de bevoegdheid die agenten van politie onder de vroegere verwijzing naar wanbedrijven konden uitoefenen, zonder deze bevoegdheid uit te breiden tot alle misdrijven van niveau 1. Op die manier wordt rekening gehouden met de hervorming van het Strafwetboek, terwijl de bevoegdheid tot voorlopig ophouden beperkt blijft tot de feiten waarvoor een dergelijk onmiddellijk optreden noodzakelijk en evenredig kan worden geacht.

In verschillende bepalingen van het ontwerp wordt gebruik gemaakt van de termen “misdrijf” in de Nederlandstalige tekst en “*infraction*” in de Franstalige tekst.

Deze terminologische aanpassing moet worden begrepen in het licht van de voormelde hervorming van het Strafwetboek. Het begrip “*infraction*” wordt in dit ontwerp dan ook niet gebruikt in zijn ruimste betekenis, maar verwijst uitsluitend naar gedragingen die strafbaar zijn gesteld door het nieuwe Strafwetboek of een bijzondere strafwet en waarop een straf van niveau 1 tot en met 8 is vastgesteld (al dan niet na toepassing van artikel 78 van het nieuwe Strafwetboek).

Hieruit volgt dat dit begrip geen betrekking heeft op louter administratief gesanctioneerde inbreuken, noch op gedragingen die niet (langer) strafrechtelijk beteugeld worden. Teneinde elke mogelijk twijfel hieromtrent weg te nemen, wordt ervoor gekozen om de termen “misdrijf” en “*infraction*” te definiëren.

Deze verduidelijking strekt ertoe te vermijden dat aan de Franstalige term “*infraction*” een ruimere draagwijdte zou worden toegekend dan aan het Nederlandstalige begrip “misdrijf”, en waarborgt dat beide taalversies op identieke wijze worden begrepen.

Naast deze terminologische aanpassingen bevat het wetsontwerp twee inhoudelijke wijzigingen die voortvloeien uit de nieuwe strafrechtelijke context.

Met de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek wordt een nieuwe werkwijze ingevoerd waarbij Boek I in beginsel van toepassing is op alle misdrijven, behoudens uitdrukkelijke afwijking. De vroegere noodzaak om in bijzondere strafwetten expliciet te verwijzen naar de toepasselijkheid van hoofdstuk VII (strafbare deelneming) en artikel 85 (verzachtende omstandigheden) verdwijnt hiermee.

comparables... pour lesquels il peut être nécessaire de faire cesser immédiatement l’infraction, de garantir la sécurité des personnes ou des biens, ou de maintenir l’intéressé à la disposition d’un fonctionnaire de police.

Cette énumération limitative vise ainsi à assurer la continuité de la compétence que les agents de police pouvaient exercer sous l’ancienne référence aux délits, sans étendre cette compétence à l’ensemble des infractions de niveau 1. De cette manière, il est tenu compte de la réforme du Code pénal, tout en maintenant la compétence de retenue provisoire limitée aux faits pour lesquels une telle intervention immédiate peut être considérée comme nécessaire et proportionnée.

Plusieurs dispositions du projet mentionnent les termes “*misdrijf*” dans le texte néerlandophone et “*infraction*” dans le texte francophone.

Cette adaptation terminologique doit être comprise à la lumière de la réforme précitée du Code pénal. La notion d’“*infraction*” n’est dès lors pas utilisée dans ce projet dans son acception la plus large, mais renvoie exclusivement à des comportements érigés en infractions par le nouveau Code pénal ou par une loi pénale spéciale et pour lesquels une peine de niveau 1 à 8 est prévue (le cas échéant après application de l’article 78 du nouveau Code pénal).

Il en résulte que cette notion ne vise ni les infractions sanctionnées uniquement sur le plan administratif, ni les comportements qui ne sont pas (ou ne sont plus) réprimés pénalement. Afin d’éliminer toute ambiguïté à cet égard, il est choisi de définir les termes “*misdrijf*” et “*infraction*”.

Cette précision vise à éviter que le terme français “*infraction*” ne se voie conférer une portée plus large que la notion néerlandaise “*misdrijf*”, et garantit que les deux versions linguistiques soient comprises de manière identique.

Outre ces adaptations terminologiques, le projet de loi comporte deux modifications de fond découlant du nouveau contexte pénal.

Avec l’entrée en vigueur du nouveau Code pénal, une nouvelle méthode de travail est instaurée, selon laquelle le Livre I est en principe applicable à toutes les infractions, sauf dérogation expresse. La nécessité antérieure de renvoyer explicitement, dans les lois pénales particulières, à l’applicabilité du chapitre VII (participation criminelle) et de l’article 85 (circonstances atténuantes) disparaît dès lors.

Artikel 78 van het nieuwe Strafwetboek bevat weliswaar specifieke overgangsbepalingen en regels inzake strafniveaus, maar doet geen afbreuk aan deze algemene toepasselijkheid voor bepalingen waarin reeds een strafniveau is bepaald. Artikel 27 van het ontwerp doet het nodige voor de bepaling van dit strafniveau.

Tegen deze achtergrond zijn uitdrukkelijke verwijzingen naar Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, overbodig geworden. Het behoud ervan zou bovendien aanleiding kunnen geven tot interpretatieonzekerheid.

Artikel 27 van het ontwerp heft daarom ook het tweede lid van artikel 44/11/1 WPA op. Deze opheffing heeft geen inhoudelijke impact, maar strekt ertoe de bepaling af te stemmen op de werkwijze van het nieuwe Strafwetboek en de coherentie van de wetgeving te verbeteren. Om dezelfde redenen wordt een gelijkaardige aanpassing doorgevoerd in de Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus (hierna “WGP”).

Het ontwerp voorziet daarnaast in ontwerpartikelen 25 en 28 in een aanpassing van de regels inzake de bewaartermijn van gegevens, met name voor situaties waarin sprake is van misdrijven die krachtens artikel 21*bis* van het Wetboek van Strafvordering niet onderworpen zijn aan verjaring. In dergelijke gevallen wordt voorzien in de mogelijkheid om de bewaartermijnen te verlengen, zodat deze in overeenstemming blijven met de noodwendigheden van het strafonderzoek en de maatschappelijke belangen die gemoeid zijn met de bestrijding van bijzonder ernstige strafbare feiten, zoals misdaden tegen de menselijkheid of terrorisme. Om elke automatisme te vermijden en de proportionaliteit te waarborgen, gaat het om een verlenging met een maximumtermijn per gemotiveerde beslissing. Deze wijziging beoogt een betere afstemming van de bewaring van gegevens op de aard en ernst van het betrokken misdrijf.

Concreet kan, wanneer een persoon verdacht wordt van een misdrijf bedoeld in artikel 21*bis* Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, de bewaartermijn bedoeld voor niveaus 4-6, 7 of 8 telkens worden verlengd op basis van een gemotiveerde beslissing van de bevoegde procureur des Konings of onderzoeksrechter, met een nieuwe termijn van respectievelijk maximaal 15, 20 of 30 jaar.

Een verlenging kan enkel wanneer (i) het gaat om feiten die onder de onverjaarbaarheid vallen, (ii) een concreet onderzoeks- of vervolgingsbelang wordt aangetoond, en (iii) minder ingrijpende alternatieven onvoldoende zijn. De motivering vermeldt minstens: de context van het

L'article 78 du nouveau Code pénal contient certes des dispositions transitoires spécifiques et des règles relatives aux niveaux de peine, mais il ne porte pas atteinte à cette applicabilité générale pour les dispositions dans lesquelles un niveau de peine est déjà fixé. L'article 27 du projet règle ce qui est nécessaire pour la détermination de ce niveau de peine.

Dans ce contexte, les renvois explicites au Livre I du Code pénal, y compris au chapitre VII et à l'article 85, sont devenus superflus. Leur maintien pourrait en outre donner lieu à des incertitudes d'interprétation.

L'article 27 du projet abroge dès lors également le deuxième alinéa de l'article 44/11/1 LFP. Cette abrogation n'a pas d'impact sur le fond, mais vise à aligner la disposition sur la méthode de travail du nouveau Code pénal et à améliorer la cohérence de la législation. Pour les mêmes raisons, une adaptation similaire est opérée dans la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux (ci-après la “LPI”).

Le projet prévoit en outre, aux articles 25 et 28, une adaptation des règles relatives à la période de conservation des données, notamment pour les situations dans lesquelles il est question d'infractions qui, en vertu de l'article 21*bis* du Code d'instruction criminelle, ne sont pas soumises à la prescription. Dans de tels cas, il est prévu de pouvoir prolonger les délais de conservation afin qu'ils restent conformes aux nécessités de l'enquête pénale et aux intérêts sociétaux en jeu dans la lutte contre les infractions particulièrement graves, telles que les crimes contre l'humanité ou le terrorisme. Pour éviter tout automatisme et garantir la proportionnalité, il s'agit d'une prolongation avec une durée maximale, par décision motivée. Cette modification vise à mieux adapter la conservation des données à la nature et à la gravité de l'infraction concernée.

Concrètement, lorsqu'une personne est soupçonnée d'avoir commis une infraction visée à l'article 21*bis* du Titre préliminaire du Code de procédure pénale, la durée de conservation prévue pour les niveaux 4 à 6, 7 ou 8 peut être prolongée à chaque fois sur la base d'une décision motivée du procureur du Roi ou du juge d'instruction compétent, pour une nouvelle durée maximale de respectivement 15, 20 ou 30 ans.

Une prolongation ne peut être accordée que lorsque (i) il s'agit de faits relevant de l'imprescriptibilité, (ii) un intérêt concret d'enquête ou de poursuite est démontré, et (iii) des alternatives moins intrusives sont insuffisantes. La motivation mentionne au minimum: le contexte du

dossier, de noodzaak voor opsporing/onderzoek en de redenen waarom de bewaring van de politionele gegevens in deze databank vereist blijft. De rol van het openbaar ministerie of de onderzoeksrechter wordt opgevat als een waarborg die het voortduren van het strafvorderlijk belang bevestigt, aangezien zij de leiding hebben over het strafrechtelijk onderzoek. Omwille van deze reden werd er niet voor gekozen om de beslissingsbevoegdheid bij de verwerkingsverantwoordelijke te leggen, zoals geopperd door het COC.

Ten slotte worden ook enkele verwijzingen naar het Strafwetboek aangepast aan de nieuwe artikelen, zoals deze van kracht zullen zijn middels het nieuwe Strafwetboek.

De voorgestelde wijzigingen zijn grotendeels van technische aard, met als doel de WPA in overeenstemming te brengen met het nieuwe Strafwetboek. Waar nodig worden evenwel ook inhoudelijke verduidelijkingen en aanpassingen doorgevoerd in lijn met de gewijzigde strafrechtelijke context.

Art. 7

Voor tijdelijk vaste camera's wordt er in het ontwerp-artikel voorzien dat de zichtbaarheid van het gebruik van de camera's ook kan aangetoond worden door politionele markering, beter gekend als "*striping*", dit naast het op heden bestaande gebruik van pictogrammen. Deze regel zal gelden voor tijdelijk vaste én mobiele camera's die zijn gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander bemand of onbemand voertuig of werkmiddel. Voor bijvoorbeeld een politievoertuig voorzien van *striping* en uitgerust met een ANPR-camera, dat gedurende een bepaalde periode op een openbare plaats is geparkeerd of stilstaat, is dus niet langer een pictogram vereist. Wanneer een ANPR-camera als tijdelijk vaste camera wordt gebruikt, is het immers praktisch onuitvoerbaar om naast de *striping* van het voertuig ook nog een pictogram te voorzien. Bovendien is er geen garantie dat de burger daadwerkelijk beter zou worden geïnformeerd met het pictogram dan met de *striping*. Bij vaste camera's blijft het gebruik van pictogrammen de enige mogelijkheid om zichtbaarheid te verzekeren.

Zowel bij de aanpassingen aan het tijdelijk gebruik van vaste camera's als aan mobiel cameragebruik, wordt bovendien het woord "identificeerbaar" consequent vervangen door de woorden "met politionele markering". Het begrip identificeerbaar is namelijk een subjectief begrip, dat verschillend geïnterpreteerd kan worden. Een politionele markering daarentegen betreft een vast gegeven dat niet ter discussie staat. Het gaat

dossier, la nécessité pour la recherche/l'enquête, ainsi que les raisons pour lesquelles la conservation des données policières dans cette base de données demeure requise. Le rôle du ministère public ou du juge d'instruction est conçu comme une garantie confirmant la persistance de l'intérêt de l'action publique, dès lors qu'ils assurent la direction de l'enquête pénale. Pour cette raison, il n'a pas été choisi de confier la compétence décisionnelle au responsable du traitement, comme l'avait suggéré le COC.

Enfin, certaines références au Code pénal sont également adaptées aux nouveaux articles, tels qu'ils seront en vigueur dans le cadre du nouveau Code pénal.

Les modifications proposées sont en grande partie de nature technique et visent à harmoniser la LFP avec le nouveau Code pénal. Toutefois, lorsque cela s'avère nécessaire, des clarifications et des adaptations de fond sont également apportées afin de prendre en compte l'évolution du contexte pénal.

Art. 7

En ce qui concerne les caméras fixes temporaires, il est prévu dans le projet d'article que la visibilité puisse être assurée par un marquage policier, mieux connu comme "*striping*", ceci à côté de l'usage connu des pictogrammes. Cette règle s'appliquera aux caméras fixes temporaires ou mobiles montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d'aéronefs de police, ou de tout autre véhicule ou outil avec ou sans personnes à bord. À titre d'exemple, il n'est donc plus obligatoire de prévoir un pictogramme pour un véhicule de police stripé muni d'une caméra ANPR qui est stationné ou à l'arrêt dans un lieu public pendant une période donnée. Lorsqu'une caméra ANPR est utilisée comme caméra fixe temporaire, il est en effet impossible, en pratique, de prévoir un pictogramme en plus du *striping* du véhicule. Rien ne garantit en outre que le citoyen serait effectivement mieux informé via le pictogramme que via le *striping*. Pour ce qui concerne les caméras fixes, l'utilisation de pictogrammes demeure le seul moyen d'assurer la visibilité.

Tant pour ce qui concerne les adaptations liées à l'utilisation de caméras fixes temporaires que celles liées à l'utilisation de caméras mobiles, le mot "identifiables" est de plus conséquemment remplacé par les mots "munis d'un marquage policier". La notion "identifiable" est en effet subjective et peut faire l'objet d'interprétations diverses. Un marquage policier est en revanche une donnée constante ne pouvant être remise en cause. Il

enkel om de volgende markeringen: het politielogo, het woord “politie” of markeringen voor politievoertuigen zoals voorgeschreven door wetgevende of reglementaire bepalingen. Enkel de aanwezigheid van de politionele markering is van belang, niet of deze wegens tijdstip, afstand of weersomstandigheden door de gefilmde persoon gezien kan worden (bv. bij nacht, mistvorming, markering op drone of helikopter vanop zekere hoogte, ...).

De voorgestelde aanpassing beoogt de zichtbaarheid van tijdelijk vaste camera's die op politioneel gemarkeerde voertuigen/vaartuigen/luchtvaartuigen of andere dragers zijn gemonteerd, op een eenduidige en technologie-neutrale wijze te regelen. Dit doet geen afbreuk aan de reeds bestaande algemene informatieverplichting aangaande cameragebruik, maar vermijdt interpretatieverschillen over het subjectieve criterium “identificeerbaar”. Met andere woorden: het ontwerpartikel tracht duidelijkheid te scheppen waar dit er voordien niet steeds was.

Met “werkmiddel” wordt bedoeld: elk door de politie operationeel ingezet dragersysteem dat geen klassiek voer- of vaartuig is, maar waarop camera-apparatuur kan worden gemonteerd (bv. drones, robotplatformen of andere mobiele dragers), voor zover het voorzien is van politionele markering. Deze open formulering is bedoeld om ook toekomstige technologieën te omvatten.

Art. 8

Artikel 25/4, § 4 WPA voorziet momenteel in een systematische melding van elke principiële toestemming aan de procureur des Konings, evenals in een melding van elke principiële toestemming verleend aan de federale politie aan de betrokken burgemeesters en korpschefs (zodat deze weten wanneer er camera's op hun grondgebied gebruikt worden of kunnen worden).

Dergelijke differentiatie afhankelijk van de plaats van het cameragebruik, evenals van de toestemmings-verlenende overheid, maakt dit in de praktijk voor de federale politie niet duidelijk waar, wanneer en wie op de hoogte moet worden gebracht. Bovendien maakt de huidige wettekst ook niet duidelijk welke procureur des Konings, welke burgemeester en welke korpschef juist moet geïnformeerd worden.

Daarom voorziet het ontwerpartikel in een vereenvoudiging van de procedure en wordt er zondermeer voorzien in een meldingsplicht ten opzichte van alle procureurs des Konings, alle burgemeesters en alle korpschefs.

s'agit uniquement des marquages suivants: le logo de la police, le mot “police” ou des marquages pour les véhicules de police et prescrits par des dispositions législatives ou réglementaires. Seule la présence du marquage policier est importante, et non le fait qu'il ne puisse pas être vu par la personne filmée en raison du moment, de la distance ou des conditions climatiques (ex.: de nuit, brouillard, marquage sur un drone ou un hélicoptère à une certaine altitude, ...).

La modification proposée vise à réglementer, de manière claire et neutre sur le plan technologique, la visibilité des caméras fixes temporaires installées sur des véhicules, bateaux, aéronefs ou sur d'autres supports identifiés comme appartenant à la police. Cela ne porte pas atteinte à l'obligation générale d'information déjà en vigueur concernant l'utilisation des caméras, mais évite les divergences d'interprétation quant au critère subjectif d'“identifiabilité”. En d'autres termes, le projet d'article vise à apporter des éclaircissements là où il n'y en avait pas toujours auparavant.

Par “outil”, on entend: tout système de support utilisé de manière opérationnelle par la police qui n'est pas un véhicule ou un bateau classique, mais sur lequel un appareillage de caméra peut être monté (par exemple, des drones, des plateformes robotisées ou d'autres supports mobiles), pour autant qu'il soit muni d'un marquage policier. Cette formulation ouverte vise à englober également les technologies futures.

Art. 8

L'article 25/4, § 4, LFP, prévoit actuellement la notification systématique de toute autorisation de principe au procureur du Roi, ainsi que la notification aux bourgmestres et chefs de corps concernés de toute autorisation de principe accordée à la police fédérale (afin que ces bourgmestres et chefs de corps sachent quand des caméras sont ou peuvent être utilisées sur leur territoire).

Dans la pratique, une telle différenciation en fonction du lieu où la caméra est utilisée et de l'autorité qui délivre l'autorisation ne permet pas à la police fédérale de déterminer clairement qui doit être informé, ni où ou quand il faut le faire. De plus, le texte de loi actuel ne précise pas non plus clairement quel procureur du Roi, quel bourgmestre et quel chef de corps il y a lieu d'informer.

C'est pourquoi le projet d'article simplifie la procédure et prévoit une obligation de notification à l'égard de l'ensemble des procureurs du Roi, des bourgmestres et des chefs de corps. Une seule notification à l'ensemble des

Zodoende moet er maar éénmaal een melding gebeuren aan alle voormelde entiteiten, hetgeen in principe kan gebeuren via één mailinglijst. Dat deze in principe alle procureurs des Konings zal omvatten, volgt uit het feit dat de federale politie ingezet kan worden over het gehele nationale grondgebied en er dus in de praktijk nu reeds een melding dient te gebeuren aan alle procureurs des Konings.

De Raad van State merkt op dat de procureurs des Konings niet worden vermeld in het dispositief. Echter, zij worden wel reeds vermeld in het reeds bestaande (en niet opgeheven) deel van het eerste lid van het gewijzigde artikel. Deze vermelding heeft evenwel betrekking op alle principiële toestemmingen, ongeacht of deze betrekking hebben op een gebruik van camera's door de lokale politie dan wel door de federale politie.

De ontworpen aanvulling heeft daarentegen uitsluitend betrekking op principiële toestemmingen verleend aan de federale politie en regelt de systematische kennisgeving daarvan aan de burgemeesters en korpschefs, zoals dit nu reeds het geval was bij de procureurs des Konings.

Bij het volgen van het advies van de Raad van State zou dit onderscheid verdwijnen. Terwijl de procureurs des Konings kennis dienen te ontvangen van alle principiële toestemmingen, hebben de kennisgevingen aan burgemeesters en korpschefs uitsluitend betrekking op principiële toestemmingen verleend aan de federale politie. Om die reden wordt de bestaande tekst behouden.

Art. 9 tot 21 en 32

De wet van 31 oktober 2017 tot wijziging van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of aanhouding mag worden verricht, de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt en de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel had onder meer tot doel meer duidelijkheid te scheppen in de terminologie met betrekking tot "vrijheidsbeneming". Deze wet introduceerde het concept van de verzamelterm "gerechtelijke vrijheidsbeneming", die zowel de gerechtelijke arrestatie door de politie of de procureur des Konings als de gerechtelijke aanhouding op basis van een mandaat van de onderzoeksrechter omvat. Tevens werd de term "bestuurlijke aanhouding" grotendeels vervangen door "bestuurlijke arrestatie".

Deze hervorming was noodzakelijk om verwarring over de aard en de rechtsgrond van verschillende vormen van vrijheidsbeneming te vermijden. De term "aanhouding" werd immers in verschillende contexten gebruikt, wat

entités susmentionnées suffit dès lors, ce qui peut se faire en principe à l'aide d'une seule liste de diffusion. Le fait que celle-ci concernera en principe tous les procureurs du Roi découle de la compétence d'intervention de la police fédérale sur l'ensemble du territoire national et qu'un signalement doit donc déjà en pratique être effectué à l'égard de tous les procureurs du Roi.

Le Conseil d'État observe que les procureurs du Roi ne sont pas mentionnés dans le dispositif. Ils figurent toutefois déjà dans la partie existante (et non abrogée) du premier alinéa de l'article modifié. Cette mention concerne cependant l'ensemble des autorisations de principe, qu'elles portent sur une utilisation de caméras par la police locale ou par la police fédérale.

Le complément envisagé concerne en revanche exclusivement les autorisations de principe accordées à la police fédérale et prévoit leur notification systématique aux bourgmestres et aux chefs de corps, comme c'est déjà le cas à l'heure actuelle pour les procureurs du Roi.

Si l'avis du Conseil d'État était suivi, cette distinction disparaîtrait. Alors que les procureurs du Roi doivent être informés de toutes les autorisations de principe, les notifications adressées aux bourgmestres et aux chefs de corps ne concernent que les autorisations de principe accordées à la police fédérale. C'est pour cette raison que le texte existant est maintenu.

Art. 9 à 21 et 32

La loi du 31 octobre 2017 modifiant la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, la loi du 7 juin 1969 fixant le temps pendant lequel il ne peut être procédé à des perquisitions, visites domiciliaires ou privations de liberté, la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police et la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen visait notamment à clarifier la terminologie relative à la "privation de liberté". Cette loi a introduit le terme générique de "privation de liberté judiciaire", lequel recouvre à la fois l'arrestation judiciaire par la police ou le procureur du Roi et celle faisant suite à un mandat du juge d'instruction. Par ailleurs, dans le texte néerlandais, le terme "*bestuurlijke aanhouding*" a été en grande partie remplacé par "*bestuurlijke arrestatie*".

Cette réforme était nécessaire afin d'éviter toute confusion quant à la nature et au fondement juridique des différentes formes de privation de liberté. En effet, dans le texte néerlandais, le terme "*aanhouding*" était

aanleiding gaf tot interpretatieproblemen, zowel bij de politie- en justitiële overheden als bij rechtspractici en burgers.

Hoewel de wetgever met de wet van 31 oktober 2017 een belangrijke stap zette in de harmonisering van deze terminologie, blijkt uit de tekst van de WPA dat deze hervorming onvolledig werd doorgevoerd. Diverse artikelen bevatten nog steeds de oude terminologie, zoals “aanhouding” waar “arrestatie” bedoeld is en “vrijheidsberoving” waar “vrijheidsbeneming” bedoeld is.

Dit wetsontwerp beoogt een coherente toepassing van de geharmoniseerde terminologie in de WPA, door:

— een systematische vervanging van de term “bestuurlijke aanhouding” door “bestuurlijke arrestatie”, in lijn met de wijzigingen van 2017;

— een invoering van de verzamelterm “vrijheidsbeneming”, met een duidelijke onderverdeling in:

- de bestuurlijke arrestatie;
- de gerechtelijke vrijheidsbeneming, bestaande uit:
 - o de gerechtelijke arrestatie (door politie of procureur des Konings);
 - o de gerechtelijke aanhouding (door de onderzoeksrechter);

— een aanpassing van de definities en verwijzingen in de wet, zodat deze uniform zijn en rechtszekerheid bieden.

De voorgestelde wijzigingen hebben geen inhoudelijke invloed op de bestaande procedures of bevoegdheden inzake vrijheidsbeneming. Het wetsontwerp strekt er enkel toe de WPA terminologisch in overeenstemming te brengen met de logica en begrippenkaders die sedert 2017 werden ingevoerd met betrekking tot vrijheidsbeneming. Op deze manier wordt niet alleen de interne coherentie van de wet versterkt, maar wordt ook de toegankelijkheid en rechtszekerheid voor alle betrokkenen verhoogd.

Art. 23

Overeenkomstig artikel 41 WPA kunnen leden van het operationeel kader in sommige gevallen hun “interventienummer” vermelden op hun identificatieplaatje in

utilisé dans différents contextes, ce qui donnait lieu à des problèmes d’interprétation, tant au niveau des autorités policières et judiciaires que parmi les praticiens du droit et les citoyens.

Bien que le législateur, en adoptant la loi du 31 octobre 2017, ait franchi une étape importante dans l’harmonisation de cette terminologie, le texte de la LFP montre que cette réforme n’a pas été menée jusqu’au bout. Plusieurs articles mentionnent encore l’ancienne terminologie, utilisant, dans le texte néerlandais, “aanhouding” pour “arrestatie” et “vrijheidsberoving” pour “vrijheidsbeneming”.

Le présent projet de loi vise à garantir une application cohérente de la terminologie harmonisée dans la LFP, en:

— remplaçant systématiquement, dans le texte néerlandais, le terme “bestuurlijke aanhouding” par “bestuurlijke arrestatie”, conformément aux modifications introduites en 2017;

— introduisant les termes génériques “privation de liberté”, en veillant à distinguer clairement:

- l’arrestation administrative;
- la privation de liberté judiciaire, pouvant résulter:
 - o de l’arrestation judiciaire (par la police ou le procureur du Roi);
 - o du mandat d’arrêt (par le juge d’instruction);

— adaptant les définitions et les références dans la loi de manière à ce qu’elles soient uniformes et offrent la garantie juridique nécessaire.

Les modifications proposées n’ont aucune incidence sur le fond des procédures ou des compétences existantes en matière de privation de liberté. Le projet de loi vise uniquement à harmoniser, d’un point de vue terminologique, la LFP avec la logique et les cadres conceptuels introduits en 2017 en matière de privation de liberté. Cela permettra non seulement de renforcer la cohérence interne de la loi, mais aussi d’améliorer l’accessibilité et la sécurité juridique pour toutes les parties concernées.

Art. 23

Conformément à l’article 41 LFP, les membres du cadre opérationnel peuvent, dans certains cas, remplacer leur nom par un “numéro d’intervention” sur leur plaquette

plaats van hun naam. Deze maatregel vindt plaats op beslissing van de korpschef, de commissaris-generaal, de directeur-generaal of hun afgevaardigde, die ook de soort interventies aangeeft waarbinnen dit mogelijk is.

Dit interventienummer wordt actueel afgeleid uit het identificatienummer van het lid van het operationeel kader, dat er uitziet als volgt: "44XXXXXXX".

Echter, gelet op de evolutie van de tewerkstelling bij de geïntegreerde politie, zijn de combinaties met "44" bijna ten einde. Binnenkort zal er dus overgegaan worden naar "46XXXXXXX".

Dit stelt wel een probleem voor het interventienummer, dat niet alleen kan gebruikt worden ter vervanging van de naam op het naamplaatje, maar dat ook vermeld moet staan op de interventiearmband. Dit nummer bestaat momenteel uit de 5 middelste cijfers van het identificatienummer. Om verder een UNIEK nummer te garanderen, zullen er in de toekomst 6 cijfers gebruikt worden voor het interventienummer, beginnend vanaf het 2^e cijfer van het stamnummer in plaats van het 3^e cijfer.

Hiervoor dringt er zich evenwel een wettelijke aanpassing van artikel 41 WPA op, hetgeen dit ontwerpartikel beoogt te doen.

Art. 24 en 25

Deze ontworpen wijzigingsbepalingen voor artikel 44/5, § 1 WPA beogen een onduidelijkheid in § 1, 2° en 3° en § 2 van hetzelfde artikel te verhelpen.

Vanzelfsprekend moet de politie haar wettelijke bevoegdheden kunnen uitoefenen ten aanzien van personen die betrokken zijn bij fenomenen en groeperingen die de openbare orde (kunnen) verstoren, maar nog niet op de lijst voorkomen.

De opname van fenomenen en groeperingen in de lijst veronderstelt immers dat deze reeds door de politie werden geïdentificeerd en geanalyseerd. Fenomenen bedoeld in artikel 44/5, § 1, 2°, WPA worden slechts in de lijst opgenomen wanneer uit een analyse blijkt dat zij van dezelfde aard en repetitief zijn, door dezelfde personen worden gepleegd of gericht zijn tegen dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen. Groeperingen bedoeld in artikel 44/5, § 1, 3°, WPA worden slechts opgenomen wanneer uit een analyse blijkt dat zij de openbare orde duurzaam verstoren of kunnen verstoren. Voordat fenomenen en groeperingen voldoen aan de voorwaarden om op de bedoelde lijst van de minister te worden opgenomen, moet de politie dus gepaste

d'identificatie. Cette mesure est prise sur décision du chef de corps, du commissaire général, du directeur général ou de leur délégué, qui précise également pour quel type d'interventions cette situation est possible.

Ce numéro d'intervention est actuellement dérivé du numéro d'identification du membre du cadre opérationnel qui se compose comme suit: "44XXXXXXX".

Cependant, compte tenu de l'évolution des emplois à la police intégrée, les combinaisons commençant par "44" n'existeront bientôt plus. Il faudra donc adopter d'ici peu le format suivant: "46XXXXXXX".

Cela pose toutefois un problème au niveau du numéro d'intervention. Celui-ci peut non seulement être utilisé à la place du nom figurant sur la plaquette nominative, mais il doit également être visible sur le brassard d'intervention. Ce numéro se compose actuellement des cinq chiffres intermédiaires du numéro d'identification. Pour garantir un numéro UNIQUE, un numéro d'intervention se composera de six chiffres à l'avenir, commençant par le deuxième chiffre du numéro d'identification au lieu du troisième.

Ce changement nécessite toutefois d'adapter l'article 41 LFP, ce qu'a pour vocation le présent projet d'article.

Art. 24 et 25

Ces projets de modifications de l'article 44/5, § 1er LFP visent à lever une ambiguïté au § 1er, 2° et 3°, et au § 2 du même article.

Il est évident que la police doit pouvoir exercer ses compétences légales à l'encontre des personnes impliquées dans des phénomènes et de groupements qui perturbent (ou peuvent perturber) l'ordre public, mais qui ne figurent pas encore sur la liste.

L'inscription des phénomènes et des groupements sur la liste suppose qu'ils aient déjà été identifiés et analysés par la police. Les phénomènes visés à l'article 44/5, § 1er, 2°, LFP ne sont repris dans la liste que lorsqu'il ressort d'une analyse qu'ils sont de même nature et répétitifs, qu'ils sont le fait des mêmes personnes ou qu'ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux. Les groupements visés à l'article 44/5, § 1er, 3°, LFP ne sont repris dans la liste que lorsqu'il ressort d'une analyse qu'ils troublent ou sont susceptibles de troubler de manière durable l'ordre public. Avant que les phénomènes et groupements ne remplissent les conditions pour figurer sur la liste susvisée du ministre, la police doit pouvoir prendre des mesures administratives

maatregelen van bestuurlijke politie kunnen nemen ten aanzien van fenomenen en groeperingen die actueel de openbare orde (kunnen) verstoren waarvan de registratie in de ANG noodzakelijk en proportioneel is.

Tegen deze achtergrond dient ook de opmerking van de Raad van State betreffende de bevoegdheid om de lijst vast te stellen te worden beoordeeld.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt de wet aangepast zodat de Koning de nadere regels bepaalt voor de samenstelling, de herziening, de bijwerking en de terbeschikkingstelling van de lijst. Daarmee wordt tegemoetgekomen aan de opmerking van de Raad van State dat een rechtstreekse delegatie door de wetgever aan de minister niet aangewezen is.

De lijst heeft evenwel een uitgesproken operationeel karakter en dient op regelmatige basis te kunnen worden aangepast teneinde rekening te houden met veranderende fenomenen, het ontstaan van nieuwe organisaties, wijzigingen in de structuur van bestaande organisaties en gewijzigde dreigingsbeelden.

Om die reden beperkt de wet zich tot het vastleggen van de essentiële elementen van de regeling en wordt aan de Koning de bevoegdheid verleend om de praktische modaliteiten van de lijst nader uit te werken. Het is daarbij de bedoeling dat de Koning bepaalt op welke wijze de lijst wordt opgesteld, herzien, bijgewerkt en ter beschikking gesteld, en dat de feitelijke opstelling en actualisering van de lijst wordt toevertrouwd aan de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken.

Daarnaast moet de lijst snel kunnen worden aangepast om rekening te houden met veranderende fenomenen, het ontstaan van nieuwe organisaties, wijzigingen in de structuur van bestaande organisaties of gewijzigde dreigingsbeelden. De lijst bevat bovendien operationele prioriteiten waarvan de opvolging vanuit politiek oogpunt noodzakelijk wordt geacht, zodat ook de vertrouwelijkheid van de betrokken gegevens een relevant aandachtspunt vormt.

Om die reden zal in de praktijk niet voorzien worden in een publieke bekendmaking van de lijst en zal er enkel sprake zijn van een delegatie bij koninklijk besluit aan de minister. Een dergelijke bekendmaking zou immers het operationele nut ervan ernstig kunnen ondergraven doordat de personen die betrokken zijn bij deze fenomenen of groeperingen kennis zouden krijgen van het feit dat ze worden opgevolgd.

De lijst wordt bovendien minstens jaarlijks geëvalueerd. Deze periodieke herevaluatie waarborgt dat fenomenen

appropriées vis-à-vis des phénomènes et groupements qui, actuellement, perturbent (ou peuvent perturber) l'ordre public et dont l'inscription dans la BNG est nécessaire et proportionnée.

C'est dans ce contexte qu'il convient également d'apprécier l'observation du Conseil d'État relative à l'autorité compétente pour établir la liste.

À la suite de l'avis du Conseil d'État, la loi est modifiée afin que le Roi détermine les règles relatives à la composition, à la révision, à la mise à jour et à la mise à disposition de la liste. Il est ainsi donné suite à l'observation du Conseil d'État selon laquelle une délégation directe du législateur au ministre n'est pas appropriée.

La liste présente toutefois un caractère éminemment opérationnel et doit pouvoir être adaptée régulièrement afin de tenir compte de l'évolution des phénomènes, de l'apparition de nouvelles organisations, de modifications dans la structure d'organisations existantes ainsi que de l'évolution des menaces.

Pour cette raison, la loi se limite à fixer les éléments essentiels du régime et confère au Roi la compétence de préciser les modalités pratiques de la liste. Le but est que le Roi détermine de quelle manière la liste est établie, révisée, mise à jour et mise à disposition, tandis que l'établissement et l'actualisation effectifs de la liste sont confiés au ministre compétent pour l'Intérieur.

En outre, la liste doit pouvoir être adaptée rapidement afin de tenir compte de l'évolution des phénomènes, de l'apparition de nouvelles organisations, de modifications dans la structure d'organisations existantes ou encore de l'évolution des menaces. Elle contient par ailleurs des priorités opérationnelles dont le suivi est considéré comme nécessaire d'un point de vue policier, de sorte que la confidentialité des données concernées constitue également un élément pertinent à prendre en considération.

Pour cette raison, il ne sera, en pratique, pas prévu de publication publique de la liste et seule une délégation au ministre par arrêté royal sera envisagée. Une telle publication pourrait en effet sérieusement compromettre son utilité opérationnelle, dans la mesure où les personnes impliquées dans ces phénomènes ou groupements auraient connaissance du fait qu'elles font l'objet d'un suivi.

La liste fait en outre l'objet d'un réexamen au moins annuel. Cette réévaluation périodique garantit que les

en groeperingen slechts behouden blijven voor zover zij nog beantwoorden aan de wettelijke voorwaarden voor opname. Op die manier wordt vermeden dat fenomenen of groeperingen langer dan noodzakelijk op de lijst blijven voorkomen en wordt verzekerd dat de verwerking van politiegegevens steeds voldoet aan de beginselen van noodzaak, proportionaliteit en juistheid.

De wetgever bepaalt zelf de essentiële elementen van de regeling, met name het doel waarvoor de lijst wordt opgesteld en de categorieën van fenomenen of groeperingen waarop zij betrekking kan hebben. Daarnaast bepaalt de wet zelf de voorwaarden waaronder fenomenen en groeperingen in de lijst kunnen worden opgenomen. De opname vereist immers dat uit een analyse blijkt dat de betrokken fenomenen of groeperingen beantwoorden aan de in artikel 44/5 vastgestelde criteria.

De bevoegdheden die krachtens het koninklijk besluit aan de minister zullen worden toevertrouwd, hebben uitsluitend betrekking op de concrete toepassing van de door de wetgever bepaalde criteria op individuele fenomenen en groeperingen. De minister handelt uitsluitend binnen het door de wet en het koninklijk besluit vastgelegde kader en treedt daarbij op als verwerkingsverantwoordelijke voor de betrokken verwerking van persoonsgegevens.

Er is derhalve geen sprake van een overdracht van regelgevende bevoegdheid, maar van de toepassing van een door de wetgever uitgewerkt normatief kader op concrete operationele situaties.

Wat de verwerking van de gegevens van deze personen betreft, gelden bovendien verschillende bijkomende waarborgen. De basisbeginselen van de verwerking van politiegegevens blijven echter eveneens gelden voor de bewaring van deze gegevens. Dit betekent dat wanneer de verwerking niet langer noodzakelijk en evenredig is, de gegevens moeten worden gewist (artikel 44/1, § 1, WPA, gelezen in samenhang met artikel 28, inleidende zin, 3° tot en met 5°, van de wet betreffende de bescherming van persoonsgegevens). Voor fenomenen en groeperingen die overeenkomstig artikel 44/5, § 2 WPA op de lijst werden opgenomen, gelden de bewaartermijnen bedoeld in artikel 44/9 WPA. Bovendien kan een “tijdelijke” verwerking van persoonsgegevens met betrekking tot fenomenen en groeperingen die nog niet op de lijst bedoeld in artikel 44/5, § 2 WPA werden opgenomen slechts plaatsvinden wanneer er ernstige aanwijzingen bestaan dat deze kunnen voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor opname op die lijst. Deze aanwijzingen moeten steunen op voldoende concrete en objectiveerbare elementen en mogen niet louter

phénomènes et les groupements ne sont maintenus dans la liste que pour autant qu’ils répondent toujours aux conditions légales d’inscription. Elle permet ainsi d’éviter que des phénomènes ou groupements ne demeurent inscrits plus longtemps que nécessaire et garantit que le traitement des données policières reste conforme aux principes de nécessité, de proportionnalité et d’exactitude.

Le législateur détermine lui-même les éléments essentiels du dispositif, à savoir l’objectif poursuivi par l’établissement de la liste ainsi que les catégories de phénomènes ou de groupements auxquelles celle-ci peut se rapporter. En outre, la loi détermine elle-même les conditions dans lesquelles les phénomènes et les groupements peuvent être inscrits sur cette liste. L’inscription requiert en effet qu’il ressorte d’une analyse que les phénomènes ou groupements concernés satisfont aux critères fixés à l’article 44/5.

Les compétences qui seront confiées au ministre en vertu de l’arrêté royal concernent exclusivement l’application concrète, à des phénomènes et groupements individuels, des critères définis par le législateur. Le ministre agit exclusivement dans le cadre fixé par la loi et par l’arrêté royal et intervient, à cet égard, en qualité de responsable du traitement pour le traitement de données à caractère personnel concerné.

Il ne s’agit dès lors pas d’un transfert de compétence réglementaire, mais de l’application à des situations opérationnelles concrètes d’un cadre normatif défini par le législateur.

En ce qui concerne le traitement des données relatives à ces personnes, plusieurs garanties complémentaires s’appliquent. Les principes fondamentaux applicables au traitement des données policières demeurent pleinement applicables à leur conservation. Cela signifie que lorsque le traitement n’est plus nécessaire et proportionné, les données doivent être effacées (article 44/1, § 1er, LFP, lu en combinaison avec l’article 28, phrase introductive, 3° à 5°, de la loi relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel). Pour les phénomènes et les groupements inscrits sur la liste conformément à l’article 44/5, § 2, LFP, les délais de conservation prévus à l’article 44/9 LFP sont applicables. En outre, un traitement “temporaire” de données à caractère personnel relatives à des phénomènes et à des groupements qui ne sont pas encore inscrits sur la liste visée à l’article 44/5, § 2, LFP ne peut avoir lieu que lorsqu’il existe des indices sérieux qu’ils sont susceptibles de répondre aux conditions légales d’inscription sur cette liste. Ces indices doivent reposer sur des éléments suffisamment concrets et objectivables

hypothetisch zijn. Om elke mogelijke twijfel weg te nemen, wordt voor persoonsgegevens met betrekking tot personen die gelinkt zijn aan fenomenen of groeperingen die nog niet overeenkomstig artikel 44/5, § 2 WPA op de lijst werden opgenomen de maximale bewaartermijn vastgesteld op één jaar.

Art. 31

Dit ontwerpartikel heeft betrekking op de toegang tot gegevensbanken door personen die specifieke opdrachten voor de politiediensten vervullen maar geen deel uitmaken van het politiepersoneel in de strikte zin.

Meer concreet is er de noodzaak van een optreden van de wetgever teneinde de toegang tot de politionele gegevensbanken en de gegevensbanken waartoe de politiediensten rechtmatig toegang hebben, te regelen voor de externe fiscale experts werkzaam bij de Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie bij de federale politie (DGJ) en de gedeconcentreerde gerechtelijke directies (FGP), de neutrale *call takers*/operatoren werkzaam bij de communicatie- en informatiecentra (CIC's) alsook de externe consultants (bv. informaticaspecialisten binnen DRI) die onder toezicht en ten behoeve van de geïntegreerde politie specifieke opdrachten vervullen.

Deze categorieën van personen behoren niet tot de personeelsleden van de politiediensten zoals bepaald in artikel 116 e.v. WGP.

De wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten en de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten, zijn niet van toepassing op deze medewerkers.

Niettemin rechtvaardigen de hun specifiek toegevoegde taken, na de nodige screening, de toegang tot de bovenvermelde gegevensbanken omdat deze hetzij belang hebben kennis ervan te nemen (*need-to-know*), hetzij gegevens moeten kunnen registreren in deze gegevensbanken, hetzij beide in het raam van deze toegewezen taken.

Uiteraard is de toegang tot de informatie steeds afhankelijk van de noodzaak om er kennis van te nemen in functie van de werkelijk uitgeoefende taken en onder toezicht van de politiedienst waaraan de externe medewerker werd toegewezen.

et ne peuvent être purement hypothétiques. Afin de lever tout doute, la durée maximale de conservation des données à caractère personnel relatives aux personnes liées à des phénomènes ou à des groupements qui n'ont pas encore été inscrits sur la liste conformément à l'article 44/5, § 2, LFP est fixée à un an.

Art. 31

Ce projet d'article traite de l'accès aux banques des données par des personnes qui accomplissent des missions spécifiques au bénéfice des services de police, mais qui ne font pas partie du personnel policier au sens strict.

Plus concrètement, il est nécessaire que le législateur agisse afin de réglementer l'accès aux banques de données policières et aux banques de données auxquelles les services de police ont légalement accès à l'égard des experts fiscaux externes travaillant à la Direction générale de la police judiciaire de la police fédérale (DGJ) et dans les directions judiciaires déconcentrées (PJF), des *call takers*/opérateurs neutres travaillant dans les centres de communication et d'information (CIC) ainsi que des consultants externes (par exemple, les spécialistes en informatique au sein de DRI) qui accomplissent des missions spécifiques sous le contrôle et au profit de la police intégrée.

Ces catégories de personnes ne font pas partie du personnel des services de police au sens des articles 116 et suivants LPI.

La loi du 13 mai 1999 portant le statut disciplinaire des membres du personnel des services de police et la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police, ne s'appliquent pas à ces personnes.

Néanmoins, les tâches qui leur sont spécifiquement assignées justifient, après le screening nécessaire, qu'ils aient accès aux banques de données susmentionnées parce qu'ils ont un besoin d'en connaître (*need-to-know*) ou doivent pouvoir enregistrer des données dans ces banques de données, ou les deux, et ce en fonction des tâches qui leur sont assignées.

Il est entendu que l'accès aux informations dépend toujours du besoin d'en connaître en fonction des tâches effectivement accomplies et sous la surveillance du service de police auquel le collaborateur externe a été affecté.

De gelijkstelling met personeelsleden betreft het toegangsregime (volgens het beginsel van “*need-to-know*”, na autorisatie en op voorwaarde van logging) en impliceert niet dat alle categorieën van externe medewerkers een vattingsbevoegdheid of vattingsplicht in de ANG bekomen. Neutrale *calltakers* verwerken informatie in het CAD-systeem en hebben geen ANG-voedingsplicht; externe consultants krijgen enkel die toegang die strikt noodzakelijk is voor hun specifieke opdracht.

De toegang wordt dus verleend op basis van het beginsel “*need-to-know*” door en onder het gezag bedoeld in artikel 54 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna “wet Gegevensbescherming”), en onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde leidinggevende. De categorieën van personen waarvan sprake in dit ontwerpartikel handelen dus onder gezag van de functionele verwerkingsverantwoordelijke.

Artikel 222 van de wet Gegevensbescherming blijft van toepassing op een eventuele onregelmatige verwerking (zoals een onregelmatige raadpleging, een mededeling zonder rechtsgrondslag e.d.m.).

In voorkomend geval voor wat de fiscale expert en neutrale *calltaker/operator* betreft, zijn deze eveneens gehouden tot eerbiediging van het beroepsgeheim en strafbaar volgens de bepalingen van het artikel 352 van het nieuwe Strafwetboek.

Met de invoering van § 3 wordt duidelijk gemaakt dat:

— voor de in § 1 bedoelde personen die toegang hebben tot de databanken met lees- of schrijfrechten, een voorafgaand positief veiligheidsadvies verplicht is, dan wel een positief veiligheidsadvies met administratieve waarschuwing, indien betrokkene reeds een veiligheidsfunctie bij de politiediensten uitvoerde voor de inwerkingtreding van deze wetswijziging;

— dit veiligheidsadvies moet worden behandeld door de bevoegde veiligheidsoverheid, met name voor de federale politie door CG/Screening en voor de Lokale Politie door de korpschef (die met het oog op uniformiteit eventueel kan worden bijgestaan door CG/Screening), overeenkomstig de procedure voorzien in de wet van 11 december 1998 en haar uitvoeringsbesluiten;

— in geval van een negatief advies de betrokkene geïnformeerd wordt over de motieven en over de beroepsmogelijkheden bij het bevoegde orgaan van beroep.

L'assimilation aux membres du personnel concerne le régime d'accès (selon le principe du “*besoin d'en connaître*”, après autorisation et sous réserve d'enregistrement) et n'implique pas que toutes les catégories de collaborateurs externes obtiennent un droit d'alimentation ou une obligation d'alimentation de la BNG. Les opérateurs neutres traitent les informations dans le système CAD et n'ont pas d'obligation d'alimenter la BNG; les consultants externes ne bénéficient que de l'accès strictement nécessaire à leur mission spécifique.

L'accès est donc accordé sur la base du principe du “*need-to-know*” par et sous l'autorité visée à l'article 54 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel (ci-après la “loi sur la protection des données”), et sous la responsabilité du dirigeant compétent. Les catégories de personnes visées dans le présent projet d'article agissent donc sous l'autorité du responsable du traitement fonctionnel.

L'article 222 de la loi sur la protection des données reste applicable à un éventuel traitement irrégulier (comme une consultation irrégulière, une communication sans base légale, etc.).

Le cas échéant, notamment en ce qui concerne l'expert fiscal et le *call taker/opérateur* neutre, ceux-ci sont également tenus au respect du secret professionnel et s'exposent à des sanctions en vertu des dispositions de l'article 352 du nouveau Code pénal.

L'introduction du § 3 précise clairement que:

— pour les personnes visées au § 1er ayant accès aux banques de données avec des droits de lecture ou d'écriture, un avis de sécurité positif préalable est obligatoire ou un avis de sécurité positif avec avertissement administratif, si la personne concernée exerçait déjà une fonction de sécurité au sein des services de police avant l'entrée en vigueur de cette modification législative;

— cet avis de sécurité doit être traité par l'autorité compétente en matière de sécurité, à savoir pour la police fédérale par le CG/Screening et pour la Police Locale par le chef de corps (qui dans un objectif d'uniformité peut se faire assister par CG/Screening), conformément à la procédure prévue par la loi du 11 décembre 1998 et ses arrêtés d'exécution;

— en cas d'avis négatif, la personne concernée est informée des motifs et des possibilités de recours auprès de l'organe de recours compétent.

Het vereiste positieve veiligheidsadvies geldt als compenserende waarborg gelet op het statuut van de voormelde categorieën van personen en de aard van de toegang. Het wordt periodiek hernieuwd overeenkomstig zijn geldigheidsduur.

Voor personen die op grond van hun statuut niet wettelijk onderworpen zijn aan het beroepsgeheim of aan een discretieplicht, is de toegang tot de gegevens of informatie die door de politiediensten worden beheerd voorafgaand onderworpen aan de ondertekening van een vertrouwelijkheidsclausule.

Deze clausule heeft tot doel een contractuele verplichting tot niet-openbaarmaking en niet-gebruik in het leven te roepen met betrekking tot de informatie waartoe deze personen in het kader van hun opdracht toegang kunnen krijgen. Zij heeft uitwerking gedurende de volledige duur van de toegang en blijft onverkort van toepassing na het einde van de opdracht of samenwerking, ongeacht de oorzaak daarvan.

Naast de discretieplicht in strikte zin worden de betrokken personen ervan in kennis gesteld dat elke niet-toegestane toegang tot, raadpleging of gebruikmaking van gegevens of informatie, hun strafrechtelijke aansprakelijkheid kan doen ontstaan op grond van de wet Gegevensbescherming en de toepasselijke strafrechtelijke wetgeving.

Art. 34

Artikel 34 beoogt artikel 44/16 WPA te wijzigen. Deze bepaling, die de opdrachten van de beveiligingsagenten en -assistenten (BAGP en BASP) op exhaustieve wijze bepaalt, werd ingevoegd door de wet van 12 november 2017 bij de oprichting van de Directie beveiliging.

Momenteel zijn de opdrachten van de BAGP's en BASP's van drieërlei aard: de politie van de hoven en rechtbanken, met inbegrip van de overbrenging van gevangenen, de beveiliging van bepaalde, limitatief opgesomde sites, en de beveiliging van bepaalde politieoperaties. Het ontwerp van wijziging beoogt enerzijds de door de regering gegeven oriëntatie voor de evolutie van de binnenlandse opdrachten van Defensie te integreren en anderzijds de opdrachten van de BAGP's en BASP's zodanig te ontwikkelen dat ze beter aansluiten bij hun bevoegdheden en flexibeler zijn in het licht van de verwachtingen en uitdagingen in het raam van de huidige veiligheidscontext.

Het regeerakkoord voorziet in de overname door Defensie van de beveiliging van bepaalde sites, die tot nu toe was toevertrouwd aan de BAGP's en BASP's,

L'avis de sécurité positive requis constitue une garantie compensatoire compte tenu du statut des catégories de personnes susmentionnées et de la nature de l'accès. Il est renouvelé périodiquement conformément à sa durée de validité.

Pour les personnes qui ne sont pas légalement tenues au secret professionnel ni à un devoir de discrétion en vertu de leur statut, l'accès aux données ou informations détenues par les services de police est subordonné, à titre préalable, à la signature d'une clause de confidentialité.

Cette clause a pour objet de créer une obligation contractuelle de non-divulgateur et de non-usage des informations auxquelles ces personnes peuvent avoir accès dans le cadre de leur intervention. Elle produit ses effets pendant toute la durée de l'accès et demeure pleinement applicable après la cessation de la mission ou de la collaboration, quelle qu'en soit la cause.

Outre le devoir de discrétion *sensu stricto*, les personnes concernées sont informées que tout accès, consultation ou usage non autorisé des données ou informations peut engager leur responsabilité pénale sur la base des dispositions de la loi sur la protection des données et des lois pénales applicables.

Art. 34

L'article 34 vise à modifier l'article 44/16 LFP. Cette disposition, qui détermine de manière exhaustive les missions des agents et assistants de sécurisation (BAGP et BASP), avait été insérée par la loi du 12 novembre 2017 lors de la création de la direction de la sécurisation.

Actuellement, les missions des BAGP et BASP sont de trois ordres: la police des cours et tribunaux incluant les missions de transfert de détenus, des missions de sécurisation de certains sites limitativement énumérés, ainsi que la sécurisation de certaines opérations de police. Le projet de modification vise d'une part à intégrer l'orientation donnée par le gouvernement à l'évolution des missions intérieures de la Défense, et d'autre part, à faire évoluer les missions des BAGP et BASP de manière à les rendre plus cohérentes au regard de leurs compétences et plus flexibles au regard des attentes et enjeux dans le cadre du contexte sécuritaire actuel.

L'accord de gouvernement prévoit la reprise, par la Défense, de la sécurisation de certains sites, jusqu'alors confiée aux BAGP et BASP, à savoir les sites nucléaires,

namelijk nucleaire sites, ambassades waarvoor een statisch beveiligingsdispositief is voorzien, en sites die permanent onder niveau drie vallen, zoals bepaald door het OCAD. De exhaustieve opsomming van deze sites in artikel 44/16 WPA heeft dus geen bestaansreden meer. Tegelijkertijd lijkt een wettelijk kader waarin de beveiligingsopdrachten op limitatieve en exhaustieve wijze worden opgesomd, onverenigbaar met de verwachtingen op het gebied van de beveiliging van goederen en personen, waarvan we vaststellen dat ze evolueren.

De graden BAGP en BASP werden in 2017 gecreëerd om tegemoet te komen aan specifieke behoeften, waarvoor noch de basisopleiding die aspirant-politieambtenaren volgen, noch de volledige bevoegdheden die zij krijgen wanneer zij worden benoemd in de graad van inspecteur vereist zijn. Bovendien blijkt de basisopleiding van BAGP, eventueel aangevuld met een functionele opleiding, te voldoen aan het profiel dat nodig is voor de uitoefening van bepaalde opdrachten van bestuurlijke politie, die tot nu toe niet waren opgenomen in artikel 44/16 WPA.

Het ontwerp tot wijziging van artikel 44/16 WPA beoogt dus de drie gespecialiseerde opdrachten van bestuurlijke politie te identificeren waarmee de federale politie is belast en waaraan de personeelsleden benoemd in deze specifieke graad zou kunnen bijdragen, zonder evenwel de precieze taken exhaustief op te sommen, teneinde de aanpasbaarheid van de inzet van deze operationele capaciteit te waarborgen.

Er wordt geen enkele wijziging aangebracht aan de opdracht van politie van de hoven en rechtbanken, noch aan die van de overbrenging van gevangenen. De verwijzing naar artikel 23 WPA blijft dus ongewijzigd.

Wat de beveiligingsopdrachten betreft, wordt verwezen naar artikel 16*quinquies* WPA, dat bepaalt “De federale politie is belast met de uitoefening van de bijzondere opdrachten inzake bescherming en beveiliging”. Door af te zien van een opsomming van bepaalde plaatsen, kunnen de BAGP's en BASP's worden ingezet om in te spelen op de behoeften in functie van de evolutie van de veiligheidsuitdagingen en de verwachtingen op het vlak van beveiliging en bescherming van plaatsen en personen. Zo kunnen zij worden ingezet voor alle beveiligings- en beschermingsopdrachten van plaatsen en personen die vanwege hun aard of symbolische waarde het voorwerp kunnen zijn van een specifieke dreiging, zoals met name bedoeld in de MFO-5.

De inzet van BAGP's en BASP's is dus niet langer beperkt tot de plaatsen die momenteel worden bedoeld in artikel 44/16 WPA. Zo kunnen zij met name bijdragen aan de doelstelling van de regering om fors te investeren in de versterking van de veiligheid van al onze

les ambassades pour lesquelles un dispositif de sécurisation statique est prévu ainsi que les sites relevant en permanence en dessous du niveau trois déterminé par l'OCAM. L'énumération exhaustive de ces sites dans l'article 44/16 LFP n'a donc plus de raison d'être. Parallèlement, un cadre légal énumérant de manière limitative et exhaustive les missions de sécurisation apparaît incompatible avec les attentes en matière de sécurisation de biens et de personnes, dont on constate qu'elles sont évolutives.

Les grades BAGP et BASP ont été créés en 2017 afin de répondre à des besoins spécifiques, qui ne nécessitent ni la formation de base que suivent les aspirants fonctionnaires de police, ni les compétences complètes dont ils sont investis une fois nommés dans le grade d'inspecteur. Par ailleurs, la formation de base de BAGP, éventuellement complétée par une formation fonctionnelle, s'avère répondre au profil nécessaire à l'exercice de certaines missions de police administrative, jusqu'alors non reprises à l'article 44/16 LFP.

Le projet de modification de l'article 44/16 LFP vise ainsi à identifier les trois missions de police administrative spécialisée dont la police fédérale est chargée et auxquelles les membres du personnel revêtus de ce grade spécifique pourraient contribuer, sans pour autant énumérer les tâches précises de manière exhaustive, afin de garantir une adaptabilité de l'engagement de cette capacité opérationnelle.

Il n'est apporté aucun changement à la mission de police des cours et tribunaux, ni à celle du transfert des détenus. La référence à l'article 23 LFP reste ainsi inchangée.

En ce qui concerne les missions de sécurisation, il est renvoyé à l'article 16*quinquies* LFP, qui prévoit que “la police fédérale est chargée d'exécuter les missions spécialisées de protection et de sécurisation”. L'affranchissement d'une énumération de lieux déterminés rend possible un engagement des BAGP et BASP qui permet de répondre aux besoins en fonction de l'évolution des enjeux sécuritaires et des attentes en matière de sécurisation et de protection de lieux et de personnes. Ils pourront ainsi être déployés pour toute mission de sécurisation et de protection de lieux et de personnes qui sont susceptibles de faire l'objet d'une menace spécifique de par leur nature ou leur valeur symbolique, telles que notamment visées dans la MFO-5.

L'engagement de BAGP et BASP n'est ainsi donc plus limité aux lieux actuellement visés à l'article 44/16 LFP. Ils pourront ainsi, notamment, contribuer à l'objectif du gouvernement d'investir massivement dans le renforcement de la sécurité de tous nos points d'entrée

toegangspunten en logistieke platforms, met name door middel van beveiligingspatrouilles, naar het voorbeeld van die op de luchthaven Brussel-Nationaal. De oprichting van het Havenbeveiligingskorps, bestaande uit beveiligingsagenten, is in dit opzicht een voorbeeld van een flexibele en doelgerichte inzet van de operationele capaciteit van de federale politie.

De verwijzing naar artikel 21 WPA heeft tot doel de inzet van BAGP's en BASP's mogelijk te maken voor de uitvoering van functionaliteiten die vallen onder de toepassing van de wetgeving inzake toegang tot het grondgebied. Het gaat in het bijzonder om twee functionaliteiten, namelijk de eerstelijns grenscontrole en de gedwongen verwijderingen bedoeld in artikel 28/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Voor deze twee functionaliteiten zijn niet alle bevoegdheden van een politieambtenaar vereist, terwijl de specifieke bevoegdheden die verband houden met het gespecialiseerde karakter van deze opdrachten worden verworven door middel van functionele opleidingen.

De verwijzing naar artikel 21 WPA maakt het bovendien mogelijk om de huidige incoherentie te corrigeren met betrekking tot de onbevoegdheid van de BAGP's en BASP's voor de overbrenging van gedetineerde vreemdelingen in onregelmatige situatie, die naar de luchthaven moeten worden overgebracht met het oog op hun verwijdering van het grondgebied. Aangezien een vreemdeling die zijn straf heeft uitgezeten of in vrijheid is gesteld met het oog op zijn verwijdering, niet langer in de strikte zin van het woord gedetineerd is, valt zijn overbrenging vanuit de gevangenis buiten het toepassingsgebied van artikel 23 WPA en valt deze momenteel buiten de bevoegdheid van de BAGP's en BASP.

Ten slotte blijft de subsidiaire en punctuele inzet van BAGP's en BASP's voor de beveiliging van politieoperaties gehandhaafd.

Art. 35

Dit artikel strekt ertoe een kennelijke verwijzingsfout in artikel 46/2 WPA recht te zetten. Naar aanleiding van de invoering van artikel 25/9 bij wet van 19 oktober 2023 werd de verwijzing in artikel 46/2 niet aangepast, zodat deze thans nog verwijst naar de artikelen 25/1 tot 25/8. Met het oog op de rechtszekerheid wordt deze verwijzing gecorrigeerd naar de artikelen 25/1 tot 25/9. Deze aanpassing volgt het advies van het COC, dat op deze lacune heeft gewezen.

et de nos plates-formes logistiques, par l'entremise notamment de patrouilles de sécurisation, à l'instar de celles effectuées à l'aéroport de Bruxelles-National. La création du Corps de sécurisation portuaire, composé d'agents de sécurisation, constitue à cet égard un exemple d'engagement flexible et ciblé de la capacité opérationnelle de la police fédérale.

Le renvoi à l'article 21 LFP vise à permettre le déploiement de BAGP et BASP pour l'exécution de fonctionnalités relevant de l'application de la législation relative à l'accès au territoire. Sont visées deux fonctionnalités en particulier, à savoir le contrôle frontalier de première ligne et les missions d'éloignements forcés visés à l'article 28/1 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. Ces deux fonctionnalités ne requièrent pas l'ensemble des compétences d'un fonctionnaire de police, tandis que les compétences spécifiques liées au caractère spécialisé de ces missions sont acquises par le biais de formations fonctionnelles.

La référence à l'article 21 LFP permet par ailleurs de rectifier l'incohérence actuelle de l'incompétence des BAGP et BASP à l'égard du transfert de détenus étrangers en situation irrégulière, qui doivent être transférés vers l'aéroport en vue de leur éloignement du territoire. L'étranger qui a exécuté sa peine ou qui est remis en liberté en vue de son éloignement n'étant plus détenu au sens strict du terme, son transfert à partir de la prison sort du champ d'application de l'article 23 LFP, et est par conséquent actuellement exclu du champ des compétences des BAGP et BASP.

Enfin, l'engagement subsidiaire et ponctuel de BAGP et BASP pour la sécurisation d'opérations de police est maintenu.

Art. 35

Cet article vise à corriger une erreur matérielle de renvoi à l'article 46/2 LFP. À la suite de l'insertion de l'article 25/9 par la loi du 19 octobre 2023, la référence figurant à l'article 46/2 n'a pas été adaptée, de sorte qu'elle renvoie encore actuellement aux articles 25/1 à 25/8. Dans un souci de sécurité juridique, cette référence est corrigée afin de viser les articles 25/1 à 25/9. Cette adaptation suit l'avis du COC, qui a attiré l'attention sur cette lacune.

Art. 37, 38, 40 en 43

De artikelen 37, 38, 40 en 43 betreffen aanpassingen van louter juridisch-technische dan wel taalkundige aard, of aanpassingen om redenen van duidelijkheid, eenvoud en betere samenhang. Zij behoeven dan ook geen verdere toelichting.

Art. 39

De aanpassing aan artikel 49, paragraaf 1, eerste lid, WPA streeft een dubbele doelstelling na.

Vooreerst wordt de tekst hierdoor meer afgestemd op de tekst van artikel 5 van de Wet van 10 februari 2003 betreffende de aansprakelijkheid van en voor personeelsleden in dienst van openbare rechtspersonen. Om redenen aangegeven in het ontwerp van die Wet van 10 februari 2003, ingegeven door het advies van de Raad van State in dit verband, verdient het aanbeveling om de woorden “aanbod tot dading” te vervangen door “aanbod tot minnelijke schikking” (Memorie van toelichting bij de wet van 10 februari 2003, *Parl. St.*, Kamer, 2001-2002, nr. 1736/1, p. 34). Bovendien wordt zo een mogelijke tegenstrijdigheid met artikel 49, § 1, 3^e lid opgeheven, waarin wordt gesteld dat de overheid **kan** beslissen dat de schade slechts gedeeltelijk moet worden vergoed, terwijl een dading per definitie inhoudt dat beide partijen toegevingen *moeten* doen (VAN OEVELEN, A., “De aansprakelijkheid van de Staat en de gemeente voor de schade veroorzaakt door politieambtenaren en de persoonlijke civielrechtelijke aansprakelijkheid van deze laatsten”, in *Om deze redenen. Liber Amicorum Armand Vandeplas*, Gent, Mys & Breesch, 1994, nr. 32).

De aanpassing heeft anderzijds betrekking op het verplichte karakter van het aanbod tot minnelijke schikking dat op straffe van onontvankelijkheid aan een personeelslid dient te worden gericht alvorens een rechtsvordering tegen dat personeelslid kan worden ingesteld. Dit verplicht karakter betreft slechts de burgerrechtelijke vordering, doch een strikte lezing van dit artikel heeft tot gevolg dat hiermee ook een burgerlijke partijstelling in het kader van een strafrechtelijke procedure tegen het personeelslid door de Staat, de gemeente of de meergemeentezone wordt uitgesloten, indien die niet wordt voorafgegaan door een aanbod tot minnelijke schikking.

Dit is nooit de bedoeling geweest. De bepaling van artikel 49 was initieel ingegeven om de rechtsvorderingen van de Staat, de gemeente of de meergemeentezone tegen een personeelslid, zoveel mogelijk te beperken door een minnelijke regeling te bereiken (Memorie van toelichting bij de WPA, *Parl. St.*, Kamer, 1990-1991, nr. 1637/1, p. 81 en 82). Omwille van het karakter van openbare

Art. 37, 38, 40 et 43

Les articles 37, 38, 40 et 43 concernent des ajustements de nature purement technico-juridique ou linguistique ou pour des raisons de clarté, de simplicité et de cohérence améliorée, et ne nécessitent dès lors pas d'explication supplémentaire.

Art. 39

L'adaptation de l'article 49, paragraphe 1er, alinéa 1er, LFP poursuit un double objectif.

D'une part, elle rapproche le texte de celui de l'article 5 de la loi du 10 février 2003 relative à la responsabilité des et pour les membres du personnel au service des personnes publiques. Pour les raisons indiquées dans le projet de cette loi du 10 février 2003, motivées par l'avis du Conseil d'État à cet égard, il convient de remplacer les mots “offre de transaction” par “offre de règlement amiable” (Exposé des motifs de la loi du 10 février 2003, *Doc. Parl.*, La Chambre, 2001-2002, n° 1736/1, p. 34). En outre, cela supprime une éventuelle contradiction avec l'article 49, § 1er, 3e alinéa, qui prévoit que l'autorité **peut** décider que le dommage ne doit être que partiellement réparé, alors qu'une transaction implique par définition que les deux parties *doivent* faire des concessions mutuelles (VAN OEVELEN, A., “De aansprakelijkheid van de Staat en de gemeente voor de schade veroorzaakt door politieambtenaren en de persoonlijke civielrechtelijke aansprakelijkheid van deze laatsten”, in *Om deze redenen. Liber Amicorum Armand Vandeplas*, Gent, Mys & Breesch, 1994, nr. 32).

D'autre part, l'adaptation porte sur le caractère obligatoire de l'offre de règlement amiable, qui doit être adressée à un agent sous peine d'irrecevabilité avant qu'une action en justice puisse être intentée à son encontre. Ce caractère obligatoire ne concerne que l'action civile, mais une lecture stricte de cet article a pour effet d'exclure également la constitution de partie civile exercée dans le cadre d'une procédure pénale contre le membre du personnel par l'État, la commune ou la zone pluricommunale, si elle n'est pas précédée d'une offre de règlement amiable.

Cela n'a jamais été l'intention. La disposition de l'article 49 visait initialement à limiter autant que possible les actions en justice de l'État, de la commune ou de la zone pluricommunale à l'encontre d'un membre du personnel en parvenant à un règlement à l'amiable (Exposé des Motifs de la LFP, *Doc. Parl.*, Chambre, 1990-1991, n° 1637/1, p. 81 et 82). En raison du caractère

orde verhinderen noch een afstand van de burgerlijke rechtsvordering, noch een minnelijke schikking dat de strafvordering voor de rechter wordt gebracht (artikel 5 VTSv.). Om proceseconomische redenen en gelet op de schorsing van de burgerlijke rechtsvordering zolang niet definitief is beslist over de strafvordering (artikel 4 VTSv.), verdient het aanbeveling dat ook de overheid zich in zijn terugvorderingsprocedure tegen haar personeelslid zonder meer burgerlijke partij kan stellen in een strafprocedure en *ab initio* haar rechten kan doen gelden. Op die manier geniet ook het personeelslid, in het raam van de afhandeling van de burgerlijke belangen van de overheid, alle waarborgen van een gerechtelijke procedure waarin het zijn rechten van verdediging ten volle kan laten gelden.

Met de voorgestelde wijziging wordt dan ook verduidelijkt dat het verplichte aanbod tot minnelijke schikking niet geldt wanneer de Staat, de gemeente of de meergemeentzone zich burgerlijke partij stelt tegen zijn of haar personeelslid in het kader van een strafrechtelijke procedure.

Voor de aanpassing van artikel 49, paragraaf 2 wordt verwezen naar de toelichting bij de artikelen 38, 39, 41 en 44.

Art. 41

De aanpassingen van artikel 51 WPA betreffen drie preciseringen die reeds als dusdanig in de praktijk worden toegepast maar nog niet in dit artikel zijn opgenomen.

Vooreerst wordt verduidelijkt dat de rechtsplegingsvergoeding deel uitmaakt van de proceskosten die door de overheid ten laste worden genomen. Dit ligt in de lijn met de bepaling van artikel 1017 van het gerechtelijk wetboek, die vooropstelt dat ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwijst en met de bepaling van artikel 1018 van dit wetboek die stelt dat deze kosten eveneens de rechtsplegingsvergoeding omvatten.

De tweede precisering verduidelijkt dat de tenlasteneming van de proceskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, niet alleen geldt voor de procedures waarin de personeelsleden als verwerende partij optreden, maar ook voor die waarin zij als eisende partij (slachtoffer) optreden, doch in het ongelijk worden gesteld.

De derde precisering beoogt dan weer het personeelslid dat rechtshulp geniet en dat in de hiermee gevoerde gerechtelijke procedure in het gelijk gesteld wordt en

d'ordre public, ni une renonciation à l'action civile ni un règlement amiable, n'empêchent l'action pénale d'être portée devant le tribunal (article 5 T.P.Code de procédure pénale). Pour des raisons d'économie de procédure et compte tenu de la suspension de l'action civile tant que l'action pénale n'a pas fait l'objet d'une décision définitive (article 4 T.P.Code de procédure pénale), il est recommandé que l'autorité, dans son action récursoire à l'encontre de son membre du personnel, puisse se constituer partie civile dans une procédure pénale et faire valoir ses droits *ab initio*. Ainsi, dans le cadre de la gestion des intérêts civils de l'autorité, le membre du personnel bénéficie également de toutes les garanties d'une procédure judiciaire dans laquelle il peut pleinement faire valoir ses droits de la défense.

En conséquence, la modification proposée précise que l'offre obligatoire de règlement amiable ne s'applique pas lorsque l'État, la commune ou la zone pluricommunale engage une action civile contre son membre du personnel dans le cadre d'une procédure pénale.

Pour l'adaptation de l'article 49, paragraphe 2, il convient de se référer aux explications des articles 38, 39, 41 et 44.

Art. 41

Les modifications apportées à l'article 51 LFP concernent trois clarifications qui sont déjà appliquées en tant que telles dans la pratique mais qui n'ont pas encore été incluses dans cet article.

Tout d'abord il est précisé que l'indemnité de procédure fait partie des frais de justice qui sont pris en charge par l'autorité. Ceci est conforme à la disposition de l'article 1017 du Code judiciaire, qui prévoit que tout jugement définitif condamne la partie qui succombe aux dépens, et à la disposition de l'article 1018 du même Code, qui stipule que ces dépens comprennent également l'indemnité de procédure.

La deuxième précision clarifie que la prise en charge des frais de justice, y compris l'indemnité de procédure, s'applique non seulement aux procédures dans lesquelles les membres du personnel agissent en tant que défendeurs, mais aussi aux procédures dans lesquelles ils agissent en tant que demandeurs (victimes) mais n'obtiennent pas gain de cause.

La troisième précision vise le membre du personnel qui bénéficie de l'assistance en justice et qui obtient gain de cause dans le cadre de la procédure judiciaire

derhalve begunstigde zou zijn van de rechtsplegingsvergoeding. Aangezien de kosten van de toegekende rechtshulp door de overheid ten laste worden genomen en niet door het personeelslid, is het niet meer dan legitiem dat die rechtsplegingsvergoeding toekomt aan de overheid die de kosten van die rechtshulp ten laste neemt.

Art. 42

De aanpassingen aan artikel 52 WPA hebben in de eerste plaats betrekking op het afstemmen van de mogelijkheden tot het bekomen van rechtshulp met het recht op bijstand van een raadsman voorzien in het Wetboek van Strafvordering. Concreet wordt bijkomend rechtshulp toegekend in het geval van de bijstand van een advocaat in het raam van een polygraaftest. Verder wordt in de bepaling onder 2° de verwijzing geschrapt naar artikel 15*bis* van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, dat werd opgeheven.

Daarnaast dringt zich een verduidelijking op in de vaststelling van de rechthebbenden van kosteloze rechtshulp ingevolge het overlijden van een personeelslid.

Dergelijke tragische gebeurtenissen kennen een zware menselijke tol en hebben onmiskenbaar ook een grote impact op de politiediensten, op hun personeel, maar vooral ook op de nabestaanden van het overleden personeelslid. Een maximale ondersteuning van de nabestaanden is dan ook aangewezen. Met het specifiek aanduiden van de rechthebbenden, begunstigten van de kosteloze rechtshulp, wordt grotere klaarheid en eenvoud gebracht ten aanzien van de tot op heden vigerende regelgeving, waarin de referentie naar artikel 4 van de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van luchtvaartongeval in vreedstijd, inopportuun en achterhaald is gebleken. De bedoeling is dan ook elke nodeloze discussie te vermijden en rechthebbenden meteen de nodige juridische ondersteuning te bieden die zij behoeven. Hierbij weze opgemerkt dat de ingevoegde termen “broers en zussen” dienen geïnterpreteerd te worden in de zin van artikel 387*sexiesdecies* van het oud burgerlijk wetboek. Om de coherentie te bewaren met hetgeen wordt voorzien in het administratief statuut, in het bijzonder artikel VIII.1.1*bis* van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, waarbij uitdrukkelijk gelijkgesteld wordt met de echtgeno(o)t(e) van het personeelslid “de persoon, van verschillend of van hetzelfde geslacht, met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde

introduceerde in dit kader en zou vanaf dat moment de schadevergoeding van de procedure. Étant donné que les frais de l'assistance en justice accordée sont pris en charge par l'autorité et non par le membre du personnel, il est tout à fait légitime que l'indemnité de procédure revienne à l'autorité qui prend les frais de l'assistance en justice en charge.

Art. 42

Les modifications apportées à l'article 52 LFP concernent principalement l'alignement des possibilités d'obtenir une assistance en justice sur le droit à l'assistance d'un avocat prévu par le Code d'instruction criminelle. Concrètement, une assistance en justice supplémentaire est accordée en cas d'assistance d'un avocat dans le cadre d'un test polygraphique. En outre, la disposition sous 2° supprime la référence à l'article 15*bis* de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive qui a été abrogé.

En outre, une clarification s'impose au niveau de la détermination des bénéficiaires de l'assistance en justice à la suite du décès d'un membre du personnel.

Ces événements tragiques impliquent un lourd tribut humain et ont indéniablement un impact majeur sur les services de police, sur leurs membres du personnel mais surtout sur les proches du membre du personnel décédé. Il convient donc d'apporter aux proches un soutien maximal. La désignation spécifique des ayants droit, bénéficiaires de l'assistance en justice, apporte plus de clarté et de simplicité par rapport à la législation en vigueur à ce jour, dont la référence à l'article 4 de la loi du 12 janvier 1970 relative à l'octroi d'une indemnité spéciale en cas d'accident aéronautique survenu en temps de paix, est apparue inopportune et obsolète. Le but étant alors d'éviter toute discussion inutile et d'offrir sans tarder aux ayants droit le soutien juridique nécessaire dont ils ont besoin. Il convient à ce propos de remarquer que les termes “frères et sœurs” insérés, doivent être interprétés dans le sens de l'article 387*sexiesdecies* de l'ancien Code civil. Pour garantir la cohérence avec ce qui est prévu dans le statut administratif, notamment l'article VIII.1.1*bis* de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police, dans lequel est assimilé explicitement à l'époux(se) du membre du personnel, “la personne, de sexe différent ou de même sexe, avec qui le membre du personnel vit en couple au même domicile”, et vu l'avis du Conseil d'État à ce propos, il est précisé explicitement qu'on entend comme ayant droit, à côté de l'époux(se), également le

woonplaats”, en gelet op het advies van de Raad van State in dit verband, wordt uitdrukkelijk gepreciseerd dat onder rechthebbenden naast de echtgeno(o)t(e), ook de wettelijk en de feitelijk samenwonende partner worden begrepen.

Onderstreept dient te worden dat de voorgestelde lijst van rechthebbenden een weerslag vormt van de praktijk in eerdere dergelijke dossiers.

Een volgende aanpassing heeft betrekking op die gevallen waarbij een personeelslid tussen de datum van de feiten die de aanleiding vormen voor de aanvraag kosteloze rechtshulp en de datum van de effectieve aanvraag bij een ander korps is tewerkgesteld en bevestigt het principe dat de op het ogenblik van de feiten bevoegde overheid bevoegd blijft voor het beoordelen en eventueel ten laste nemen van de kosteloze rechtshulp.

Deze verduidelijking is ingegeven om elke mogelijke discussie hieromtrent uit te sluiten. Zij ligt geheel in lijn met de praktijk die hieraan nu reeds wordt gegeven en is daarenboven in overeenstemming met het burgerlijk aansprakelijkheidsregime van artikel 47.

De laatste precisering betreft een aanpassing in de Nederlandse tekst van paragraaf 4 die er louter op is gericht de terminologie van het eerste lid met het tweede lid in overeenstemming te brengen.

Met de voorgestelde wijzigingen wordt rechtszekerheid en een meer robuuste rechtsbescherming voor de personeelsleden benaastigd, waarbij gangbare praktijken in de wet worden verankerd en een uniforme toepassing van de kosteloze rechtshulp bij alle korpsen wordt nagestreefd. Hierbij dient onderstreept te worden dat de personeelsleden de rechten die zij in dit verband genieten, kunnen doen gelden opzichthun eigen korps van tewerkstelling en dat het aan dit korps is om hun rechten te waarborgen en ter zake een gemotiveerde beslissing te nemen.

Zo zal voor de bijstand van een raadsman bij het eerste verhoor Salduz de overheid, gegeven de op dat ogenblik beschikbare en wettelijk bruikbare informatie (in voorkomend geval na de noodzakelijke toestemming van het parket), in de regel deze bijstand ten laste nemen, behoudens indien die rechtshulp omwille van een zware of opzettelijke fout gemotiveerd kan worden geweigerd.

Evenzeer moet in dat verband worden aangestipt dat indien de rechtshulp is toegekend en de verzekeringsonderneming weigert om de kosten van de rechtshulp geheel of gedeeltelijk ten laste te nemen (bijvoorbeeld op basis

(la) partenaire cohabitant(e) légal(e) et le (la) partenaire cohabitant(e) de fait.

Soulignons en outre que l'énumération proposée des ayants droit reflète la pratique suivie dans des dossiers similaires antérieurs.

Une autre adaptation concerne les cas où un membre du personnel a été affecté auprès d'un autre corps de police entre la date des faits donnant lieu à la demande d'assistance en justice et la date de la demande effective, et confirme le principe selon lequel l'autorité compétente au moment des faits reste compétente pour évaluer, et le cas échéant, prendre en charge l'assistance en justice.

Cette précision a été apportée afin d'exclure toute discussion à ce sujet. Elle est tout à fait conforme à la pratique en place et est, en outre, conforme au régime de la responsabilité civile prévu par l'article 47.

La dernière clarification concerne un ajustement dans la version néerlandaise du paragraphe 4 visant uniquement à aligner la terminologie de l'alinéa 1er sur celle de l'alinéa 2.

Les modifications proposées visent à garantir la sécurité juridique et une protection juridique plus solide pour les membres du personnel, en ancrant les pratiques courantes dans la loi et en visant une application uniforme de l'assistance en justice gratuite dans tous les corps. Il convient de souligner à cet égard que les membres du personnel peuvent faire valoir les droits dont ils bénéficient en la matière auprès de leur propre corps d'affectation et qu'il appartient à ce corps de garantir leurs droits et de prendre une décision motivée en la matière.

Pour l'assistance d'un avocat dans le cadre d'une première audition Salduz, compte tenu des informations disponibles et légalement utilisables à ce moment-là (le cas échéant, après avoir obtenu l'autorisation nécessaire du parquet) l'autorité prendra ainsi généralement en charge cette assistance, sauf si cette assistance en justice peut être refusée en raison d'une faute lourde ou intentionnelle.

En la matière il y a également lieu de souligner que dans le cas où l'assistance en justice est accordée et que la compagnie d'assurance refuse de prendre en charge tout ou partie des frais de l'assistance en justice

van een plafondbedrag van de verzekeringspolis), het betrokken korps die kosten dan moet betalen.

HOOFDSTUK IV

Wijzigingen van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus (WGP)

Art. 44 en 48

Ook in de WGP zijn er bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de toepassing van de strafwet.

De voorgestelde wijzigingen in de ontwerp artikelen zijn ook eerder van technische aard, met als doel ook de WGP in overeenstemming te brengen met het nieuwe Strafwetboek. Dezelfde motivering als uiteengezet bij artikel 27 geldt bovendien voor de opheffing van de analoge bepaling inzake toepasselijkheid van hoofdstuk VII en artikel 85 Sw. in de WGP.

Art. 45

Dit ontwerp artikel bestaat uit een technische aanpassing teneinde te verwijzen naar het van kracht zijnde koninklijk besluit betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen.

Art. 46

Dit ontwerp artikel bevat drie wijzigingen.

De eerste wijziging is erop gericht om in de Franse versie de benaming van de categorie van de personeelsleden van het administratief en logistiek kader te wijzigen.

Net zoals voor de personeelsleden van het operationeel kader voorziet de tweede wijziging, met het oog op administratieve vereenvoudiging, in de mogelijkheid tot delegatie van de bevoegdheden voor de commissaris-generaal wanneer een personeelslid van het administratief en logistiek kader van de federale politie aan de overheid de bezigheid meldt die het wenst uit te oefenen.

De laatste wijziging is bedoeld om aan de personeelsleden van het administratief en logistiek kader die personeelslid zijn van een politiezone of die een toelage of wedde ontvangen van deze politiezone, te verbieden deel uit te maken van de raad voor maatschappelijk welzijn van één van de gemeenten van de politiezone.

(par exemple sur la base d'un plafond prévu par la police d'assurance), le corps concerné doit alors payer ces frais.

CHAPITRE IV

Modifications de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux (LPI)

Art. 44 et 48

Des dispositions concernant l'application du droit pénal. sont également incluses dans la LPI,

Les modifications proposées dans les l'articles du projet sont également de nature plutôt technique, visant à aligner la LPI sur le nouveau Code pénal. La même motivation que celle exposée à l'article 27 s'applique en outre à l'abrogation de la disposition analogue relative à l'applicabilité du Chapitre VII et de l'article 85 du Code pénal dans la LPI.

Art. 45

Ce projet d'article consiste en une adaptation technique visant à faire référence à l'arrêté royal actuellement en vigueur en matière de conditions d'agrément des écoles de conduite des véhicules à moteur.

Art. 46

Le présent projet d'article comprend trois modifications.

La première modification vise à corriger, dans la version française, la dénomination de la catégorie des membres du personnel du cadre administratif et logistique.

À l'instar des membres du personnel du cadre opérationnel, par souci de simplification administrative, la deuxième modification prévoit une possibilité de délégation de compétences pour le commissaire général lorsque le membre du personnel du cadre administratif et logistique de la police fédérale communique à l'autorité l'occupation qu'il entend exercer.

La dernière modification vise à interdire aux membres du personnel du cadre administratif et logistique qui sont membres du personnel d'une zone de police ou qui reçoivent une allocation ou un salaire de celle-ci de faire partie du conseil de l'action sociale d'une des communes de la zone de police.

Art. 47

De geïntegreerde politie beschikt in het kader van haar personeelsbeheer over een groot aantal persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de toepassing van de statutaire en reglementaire bepalingen, het opvolgen van loopbanen en opleidingen, de organisatie van de dienst, de naleving van verplichtingen inzake welzijn op het werk, en de correcte uitvoering van administratieve en juridische verplichtingen.

Hoewel dit een gegevensverwerking is die alle werkgevers kunnen uitvoeren ten bate van hun personeelsleden, wordt met het oog op de rechtszekerheid en de transparantie met dit wetsontwerp een algemene wettelijke basis voorzien die de verwerking van persoonsgegevens voor doeleinden van personeelsbeheer binnen de geïntegreerde politie uitdrukkelijk machtigt.

Met deze bepaling wordt zonder enige verdere twijfel tegemoetgekomen aan de vereisten van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), die bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens slechts rechtmatig kan plaatsvinden indien hiervoor een voldoende duidelijke rechtsgrond bestaat. Door het invoeren van een algemene wettelijke grondslag wordt elke mogelijke discussie vermeden omtrent de bevoegdheid van de geïntegreerde politie om dergelijke gegevens te verwerken.

Dit draagt bij tot de verdere professionalisering van het personeelsbeheer en verzekert tegelijk dat de verwerking van persoonsgegevens plaatsvindt met eerbiediging van de grondrechten van de betrokken personeelsleden.

Deze bepaling betrof oorspronkelijk een afzonderlijk artikel. Echter, gelet op het advies van het COC DA250025 dd. 5 februari 2026 werd dit herwerkt. Om samenhang te verzekeren met Titel V van de WGP wordt het oorspronkelijke artikel dus geïntegreerd in artikel 146 WGP als nieuw eerste lid, conform het advies van het COC.

In antwoord op de opmerking van de Raad van State kan worden verduidelijkt dat de ontworpen bepaling niet ertoe strekt een nieuwe bevoegdheid tot gegevensverwerking te creëren. Net zoals bij elke andere werkgever vloeit de mogelijkheid om persoonsgegevens te verwerken voor personeelsbeheer reeds impliciet voort uit de wettelijke opdrachten inzake personeelsbeheer en de toepassing van het statuut.

Naar aanleiding van discussies die in het verleden evenwel zijn gerezen over de rechtsgrond van bepaalde personeelsverwerkingen, wordt gekozen voor een uitdrukkelijke wettelijke verankering. De bepaling beoogt aldus uitsluitend elke mogelijke twijfel weg te nemen

Art. 47

Dans le cadre de sa gestion du personnel, la police intégrée détient un grand nombre de données à caractère personnel nécessaires à l'application des dispositions statutaires et réglementaires, au suivi des carrières et des formations, à l'organisation du service, au respect des obligations relatives au bien-être au travail et à la bonne exécution des obligations administratives et juridiques.

Bien qu'il s'agisse d'un traitement de données que tous les employeurs peuvent effectuer au profit des membres de leur personnel, dans un souci de sécurité juridique et de transparence, ce projet de loi prévoit une base juridique générale qui autorise explicitement le traitement de données à caractère personnel à des fins de gestion du personnel au sein de la police intégrée.

Cette disposition répond, de façon certaine, aux exigences du règlement général sur la protection des données (RGPD), qui prévoit que le traitement de données à caractère personnel ne peut être licite que s'il existe à cet égard une base juridique suffisamment claire. L'introduction d'une base juridique générale permet d'éviter toute discussion quant à la compétence de la police intégrée pour traiter de telles données.

Cela contribue à la professionnalisation de la gestion du personnel tout en garantissant que le traitement des données à caractère personnel s'effectue dans le respect des droits fondamentaux des membres du personnel concernés.

À l'origine, cette disposition faisait l'objet d'un article distinct. Toutefois, compte tenu de l'avis du COC DA250025 du 5 février 2026, elle a été remaniée. Afin d'assurer la cohérence avec le titre V de la LPI, l'article initial est donc intégré à l'article 146 de la LPI en tant que nouveau premier alinéa, conformément à l'avis du COC.

En réponse à l'observation du Conseil d'État, il peut être précisé que la disposition en projet ne vise pas à créer une nouvelle compétence en matière de traitement de données à caractère personnel. À l'instar de tout employeur, la possibilité de traiter des données à caractère personnel dans le cadre de la gestion du personnel découle déjà implicitement des missions légales relatives à la gestion du personnel et à l'application du statut.

Toutefois, à la suite des discussions qui ont pu surgir par le passé quant à la base juridique de certains traitements de données liés à la gestion du personnel, il a été choisi de prévoir une consécration légale explicite. La disposition a dès lors uniquement pour objet de lever

en de rechtszekerheid en transparantie inzake de verwerking en uitwisseling van persoonsgegevens voor administratieve doeleinden binnen de geïntegreerde politie te versterken.

Deze benadering sluit bovendien aan bij het advies van het Controleorgaan, dat heeft aanbevolen de regeling te integreren in artikel 146 WGP teneinde de samenhang met titel V van de WGP te verzekeren.

HOOFDSTUK V

Wijzigingen van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten (Exoduswet)

Artikel 49

In artikel 14 Exoduswet wordt bepaald op welk moment in het selectie- en rekruteringsproces de diverse algemene indienstnemingsvoorwaarden voor de leden van het operationeel kader vervuld dienen te zijn. Toch zijn praktische verduidelijkingen nodig met betrekking tot drie van deze voorwaarden, namelijk die betreffende het onberispelijk gedrag en de afwezigheid van risicofactoren, die waarbij men zich ertoe verbindt het reglementair uniform te dragen en ten slotte die betreffende het bezit van een rijbewijs categorie B.

Wat de eerste toelatingsvoorwaarde betreft, wijzigt het ontwerpartikel niet het feit dat een kandidaat moet voldoen aan het moraliteitsonderzoek, met name van onberispelijk gedrag zijn en geen risicofactoren vertonen die een beletsel tot indienstneming bij de politie vormen om toegelaten te worden tot de basisopleiding. In dit verband blijft de uitbreiding van de informatiegaring, zoals ingevoerd in 2016 ter controle van het voorgaande, behouden volgens de modaliteiten die op gedetailleerde wijze zijn verankerd in:

— artikel 12, eerste lid, 3°, en tweede lid, van de Exoduswet;

— artikel IV.I.18, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna “RPPol”);

— de artikelen IV.14 tot 17 van het ministerieel besluit van 28 december 2001 tot uitvoering van sommige bepalingen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten.

tout doute à cet égard et de renforcer la sécurité juridique ainsi que la transparence en matière de traitement et d'échange de données à caractère personnel à des fins administratives au sein de la police intégrée.

Cette approche rejoint par ailleurs l'avis de l'Organe de contrôle, qui a recommandé d'intégrer ce régime à l'article 146 de la LPI afin d'assurer la cohérence avec le titre V de la LPI.

CHAPITRE V

Modifications de la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police (loi Exodus)

Article 49

L'article 14 de la loi Exodus précise à quel moment du processus de sélection et de recrutement les différentes conditions générales de recrutement des membres du cadre opérationnel doivent être remplies. Toutefois, des précisions pratiques par rapport à ce moment sont nécessaires pour trois d'entre elles, à savoir celle relative à la conduite irréprochable et à l'absence de facteurs de risque, celle consistant à s'engager à porter l'uniforme réglementaire et enfin celle concernant la détention du permis de conduire de la catégorie B.

Pour ce qui est de la première condition d'admission, le projet d'article ne modifie en rien le fait qu'un candidat doit satisfaire à l'enquête de moralité, à savoir être de conduite irréprochable et ne pas présenter de facteurs de risque qui constituent un obstacle à l'engagement à la police, pour accéder à la formation de base. À cet égard, l'élargissement de la collecte d'informations tel que réalisé en 2016 pour vérifier ce qui précède est conservé, selon les modalités précisément déterminées au sein:

— de l'article 12, alinéa 1er, 3°, et alinéa 2, de la loi Exodus;

— de l'article IV.I.18, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police (ci-après “PJPol”);

— des articles IV.14 à 17 de l'arrêté ministériel du 28 décembre 2001 portant exécution de certaines dispositions de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police.

In uitvoering van de voormelde modaliteiten wordt het moraliteitsonderzoek immers nog steeds verricht door:

— het korps van de lokale politie van de woonplaats van de kandidaat die overgaat tot het onderzoek van de omgeving en de antecedenten;

— de sectie screening van de dienst interne werking van het commissariaat-generaal van de federale politie.

In het raam van het federale regeerakkoord 2025-2029, dat kiest voor een transparant, performant en modern selectie- en rekruteringstraject dat maximum 90 dagen in beslag neemt, is het echter noodzakelijk om het tijdstip waarop de informatiegaring met betrekking tot de kandidaat voor een betrekking binnen het operationeel kader moet plaatsvinden, aan te passen.

Bij de deelname aan de selectieproeven worden reeds bepaalde gegevens van de kandidaat geanalyseerd en geverifieerd om na te gaan of er op dat moment geen risicofactoren zijn die zijn deelname in de weg zouden kunnen staan. Vervolgens worden bijkomende gegevens verzameld en wordt een onderzoek van de omgeving en de antecedenten van de kandidaat opgestart door het lokale politiekorps van zijn of haar woonplaats, om er zeker van te zijn dat de kandidaat van onberispelijk gedrag is en geen risicofactoren vertoont die een beletsel tot indienstneming vormen voor zijn of haar toelating tot de basisopleiding.

Wat de tweede toelatingsvoorwaarde betreft, geeft artikel 14 Exoduswet niet aan op welk exact ogenblik de voorwaarde om zich ertoe te verbinden het reglementair uniform te dragen vervuld moet zijn binnen het selectie- en rekruteringsproces.

Aangezien de voorwaarde voorzien in het artikel 12, eerste lid, 7°, van de Exoduswet met betrekking tot het dragen van wapens voldaan moet zijn op de datum van de deelname aan de selectieproeven en wetende dat de wapens deel uitmaken van de algemene functieuitrusting, die een van de uitrustingsstukken van het uniform betreft, ligt het voor de hand dat de aanwervingsvoorwaarde tot dracht van het reglementair uniform eveneens vervuld dient te zijn op de datum van de deelname aan de selectieproeven.

Ten slotte, voor wat betreft de laatste voorwaarde, bepaalt artikel 12, eerste lid, 9°, van de Exoduswet dat het bezit van een rijbewijs categorie B een voorwaarde is voor de aanwerving als personeelslid van het operationeel kader van de politiediensten.

En effet, avec la mise en œuvre des modalités précitées, l'enquête de moralité est toujours menée:

— par le corps de police locale du domicile du candidat qui réalise notamment une enquête de milieu et des antécédents;

— et par la section screening du service fonctionnement interne du commissariat général de la police fédérale.

Toutefois, dans la lignée de l'accord du gouvernement fédéral 2025-2029 qui opte pour un processus de sélection et de recrutement transparent, performant et moderne, d'une durée maximale de 90 jours, il est requis d'adapter le moment auquel doit être effectuée la collecte d'informations relatives au candidat à un emploi du cadre opérationnel.

À la date de sa participation aux épreuves de sélection, une analyse et une vérification de données du candidat sont réalisées afin de s'assurer que ce dernier ne présente pas de facteurs de risque pour ladite participation. Ensuite, d'autres données sont collectées et l'enquête du milieu et des antécédents par le corps de police locale du domicile du candidat est diligentée afin de s'assurer que le candidat est de conduite irréprochable et qu'il ne présente pas de facteur de risque qui constitue un obstacle à son incorporation pour accéder à la formation de base.

En ce qui concerne la deuxième condition d'admission, l'article 14 de la loi Exodus ne précise pas à quel moment exact cette condition de s'engager à porter l'uniforme réglementaire doit être remplie dans le parcours de sélection et de recrutement.

Vu qu'il doit être satisfait à la condition liée au port d'armes visée à l'article 12, alinéa 1er, 7°, de la loi Exodus à la date de la participation aux épreuves de sélection et sachant que les armes font partie de l'équipement fonctionnel général qui constitue l'un des équipements de l'uniforme, il est logique de prévoir que la condition d'engagement à porter l'uniforme réglementaire doit également être remplie à la date de la participation aux épreuves de sélection.

Enfin, pour ce qui est de la dernière condition, l'article 12, alinéa 1er, 9°, de la loi Exodus prévoit que la détention du permis de conduire de la catégorie B constitue une condition pour être recruté en tant que membre du personnel du cadre opérationnel des services de police.

Artikel 14 van dezelfde wet vermeldt echter niet op welk moment deze voorwaarde vervuld moet zijn in het selectie- en rekruteringsproces.

Om deze juridische leemte op te vullen en een uniforme toepassing van de voorwaarde inzake het rijbewijs voor alle graden van het operationeel kader te waarborgen, bepaalt dit ontwerpartikel uitdrukkelijk dat de kandidaten in het bezit moeten zijn van het rijbewijs categorie B bij de toelating tot de basisopleiding.

Art. 50

Dit ontwerpartikel bestaat uit een technische aanpassing ingevolge de opheffing van de artikelen 48 en 67 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 51

Er wordt verwezen naar de toelichting bij het ontwerpartikel 49 daar de werking van de politiediensten zodanig is geëvolueerd dat er geen onderscheid meer kan worden gemaakt tussen de politieambtenaren en de personeelsleden van het administratief en logistiek kader inzake de integriteit en het normbesef dat van hen wordt verwacht. Het enige verschil tussen beiden ligt in het feit dat het voor het administratief en logistiek kader niet gaat om een toelating tot de basisopleiding, maar om een toelating tot een stage of een aanwerving binnen de politiediensten.

Art. 52

Dit ontwerpartikel beoogt een verduidelijking van de toepasselijke regels inzake de sociale promotie en dit, naar analogie met de bepalingen die voorzien zijn voor de personeelsleden van het administratief en logistiek kader en voor de hoofdcommissarissen van politie.

Art. 53 en 57

Dit wetsontwerp beoogt de omzetting van de Richtlijn (EU) 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie in de gewaarborgde bezoldiging die de personeelsleden van de politiediensten genieten.

Deze richtlijn is van toepassing op werknemers in de Unie met een arbeidsovereenkomst of een arbeidsrelatie zoals vastgesteld in de in elke lidstaat van kracht

Toutefois, l'article 14 de cette même loi ne précise pas à quel moment exact cette condition doit être remplie dans le parcours de sélection et de recrutement.

Afin de combler cette lacune juridique et d'assurer une application cohérente de la condition relative au permis de conduire pour l'ensemble des grades du cadre opérationnel, le présent projet d'article prévoit que les candidats doivent être titulaires du permis de conduire de la catégorie B lors de l'accession à la formation de base.

Art. 50

Ce projet d'article consiste en une adaptation technique suite à l'abrogation des articles 48 et 67 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.

Art. 51

Il est renvoyé au commentaire du projet d'article 49 dans la mesure où le fonctionnement des services de police a évolué d'une telle manière qu'il ne permet plus de faire une distinction entre les fonctionnaires de police et les membres du cadre administratif et logistique en ce qui concerne l'intégrité et le respect des normes attendus. La seule différence entre les deux réside dans le fait que pour le cadre administratif et logistique, il ne s'agit pas d'une autorisation d'accès à la formation de base mais d'une admission au stage ou d'un engagement au sein des services de police.

Art. 52

Ce projet d'article vise une clarification des règles applicables en matière de promotion sociale et ce, par analogie aux dispositions qui sont prévues pour les membres du personnel du cadre administratif et logistique et pour les commissaires divisionnaires de police.

Art. 53 et 57

Ce projet de loi a pour objet de transposer la directive (UE) 2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne dans la rétribution garantie dont bénéficient les membres du personnel des services de police.

Cette directive s'applique aux travailleurs de l'Union qui ont un contrat de travail ou une relation de travail au sens du droit, des conventions collectives ou de la

zijnde wetgeving, collectieve arbeidsovereenkomsten of praktijken, rekening houdend met de jurisprudentie van het Hof van Justitie.

Het minimumloon wordt er gedefinieerd als het in de wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten vastgelegde minimumloon dat een werkgever, ook in de publieke sector, aan werknemers moet betalen voor de tijdens een bepaalde periode verrichte arbeid.

Het wettelijk minimumloon wordt er ook gedefinieerd als een bij wet of andere bindende wettelijke bepalingen vastgesteld minimumloon, met uitzondering van de minimumlonen die zijn vastgelegd in collectieve arbeidsovereenkomsten die algemeen verbindend zijn verklaard zonder dat de bevoegde instantie enige discretionaire bevoegdheid kon uitoefenen ten aanzien van de inhoud van de toepasselijke bepalingen.

Hoewel het statuut die van toepassing is op de personeelsleden van de politiediensten deze terminologie van “(wettelijk) minimumloon” als dusdanig niet herneemt, bevat het evenwel het begrip “gewaarborgde bezoldiging voor volledige prestaties”, naar analogie van de regelgeving die van toepassing is op de personeelsleden van de federale overheidsdiensten. Dit begrip “gewaarborgde bezoldiging” stemt overeen met het begrip “minimumloon” gedefinieerd in de voornoemde richtlijn.

Deze gewaarborgde bezoldiging wordt geregeld in de artikelen 90 tot 95 van de Exoduswet alsook in artikel XI.II.23 RPPol die bindende wettelijke bepalingen zijn. Zij stemmen derhalve ook overeen met het begrip “wettelijk minimumloon”, gedefinieerd in de voornoemde richtlijn waarvan de artikelen 5 tot 8 bijgevolg van toepassing zijn.

Artikel 5, paragraaf 1 en 2, van de voornoemde richtlijn bepaalt dat de procedures voor de vaststelling en de aanpassing van de wettelijke minimumlonen gebaseerd worden op criteria die zijn bepaald om bij te dragen tot hun toereikendheid. Deze criteria omvatten minimaal:

- de koopkracht van de wettelijke minimumlonen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;
- het algemene niveau van de lonen en de verdeling ervan;
- het groeipercentage van de lonen;
- nationale productiviteitsniveaus en -ontwikkelingen op lange termijn.

Artikel 5, paragraaf 3, van voornoemde richtlijn bepaalt dat de lidstaten daarnaast gebruik kunnen maken van een automatisch bijstellingsmechanisme voor de

pratique en vigueur dans chaque État membre, compte tenu de la jurisprudence de la Cour de justice.

Le salaire minimum y est défini comme étant la rémunération minimale fixée par la loi ou les conventions collectives qu’un employeur, y compris dans le secteur public, est tenu de verser aux travailleurs pour le travail accompli au cours d’une période donnée.

Le salaire minimum légal y est également défini comme étant un salaire minimum fixé par la loi ou par d’autres dispositions juridiques contraignantes, à l’exclusion des salaires minimaux fixés par des conventions collectives de travail qui ont été déclarées d’application générale sans aucune marge d’appréciation de la part de l’autorité compétente quant au contenu des dispositions applicables.

Si le statut applicable aux membres du personnel des services de police ne reprend pas cette terminologie de “salaire minimum (légal)” en tant que telle, il comporte toutefois la notion de “rétribution garantie pour des prestations complètes”, à l’instar de la réglementation applicable aux membres du personnel des services publics fédéraux. Cette notion de “rétribution garantie” correspond à celle de “salaire minimum” définie dans la directive précitée.

Cette rétribution garantie est régie par les articles 90 à 95 de la loi Exodus ainsi que par l’article XI.II.23 du PJPol qui sont des dispositions juridiques contraignantes. Elles correspondent, dès lors, également à la notion de “salaire minimum légal” définie dans la directive précitée dont les articles 5 à 8 sont, par conséquent, applicables.

L’article 5, paragraphes 1er et 2, de la directive précitée prévoit que les procédures de fixation et d’actualisation des salaires minimaux légaux reposent sur des critères conçus pour contribuer à leur caractère adéquat. Ces critères comprennent au minimum:

- le pouvoir d’achat des salaires minimaux légaux, compte tenu du coût de la vie;
- le niveau général et la répartition des salaires;
- le taux de croissance des salaires;
- les niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme.

L’article 5, paragraphe 3, de la directive précitée stipule que les États membres peuvent, en outre, recourir à un mécanisme automatique d’indexation des

indexering van wettelijke minimumlonen, op basis van passende criteria en in overeenstemming met nationale wetgevingen en praktijken en dit voor zover de toepassing van dat mechanisme niet leidt tot een verlaging van het wettelijke minimumloon.

Artikel 5, paragraaf 4, van voornoemde richtlijn bepaalt dat de lidstaten als richtsnoer voor hun beoordeling van de toereikendheid van de wettelijke minimumlonen indicatieve referentiewaarden kunnen gebruiken, die gewoonlijk op internationaal niveau (zoals 60 % van het mediane brutoloon en 50 % van het gemiddelde brutoloon) en/of op nationaal niveau worden gebruikt.

Artikel 5, paragraaf 5, van de voornoemde richtlijn, voorziet bovendien dat de lidstaten die gebruikmaken van een automatisch indexeringsmechanisme ervoor moeten zorgen dat de wettelijke minimumlonen ten minste om de vier jaar worden aangepast.

Artikel 5, paragraaf 6, van de voornoemde richtlijn bepaalt vervolgens dat de lidstaten een of meer adviesorganen aanwijzen of oprichten om de bevoegde autoriteiten te adviseren over kwesties in verband met de wettelijke minimumlonen.

Overeenkomstig artikel 7 van de voornoemde richtlijn, moeten de sociale partners kunnen deelnemen aan de vaststelling en aanpassing van wettelijke minimumlonen door hun vrijwillige deelname aan de discussies tijdens het hele besluitvormingsproces alsook via hun deelname aan deze adviesorganen.

Deze verschillende bepalingen van de voornoemde richtlijn werden reeds omgezet in de regelgeving die van toepassing is op de personeelsleden van de federale overheidsdiensten door:

— een koninklijk besluit van 10 juli 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 juni 1973 houdende toekenning van een gewaarborgde bezoldiging aan sommige personeelsleden van de federale overheidsdiensten, het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, en het koninklijk besluit van 3 juli 2005 tot bepaling van de minimale rechten in de zin van artikel 9bis, § 5, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel;

— een wet van 18 mei 2024 tot wijziging van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

salaires minimaux légaux, fondé sur tout critère approprié et conformément au droit national et aux pratiques nationales, et ce, pour autant que l'application de ce mécanisme n'entraîne pas une diminution du salaire minimum légal.

L'article 5, paragraphe 4, de la directive précitée dispose que pour les guider dans l'évaluation du caractère adéquat des salaires minimaux légaux, les États membres ont recours à des valeurs de référence indicatives couramment utilisées au niveau international, (telles que 60 % du salaire médian brut et 50 % du salaire moyen brut) et/ou au niveau national.

L'article 5, paragraphe 5, de la directive précitée prévoit, en outre, que les États membres qui utilisent un mécanisme d'indexation automatique, doivent veiller à effectuer des mises à jour des salaires minimaux légaux au moins tous les quatre ans.

Il ressort enfin de l'article 5, paragraphe 6, de la directive précitée que les États membres désignent ou établissent un ou plusieurs organes consultatifs chargés de conseiller les autorités compétentes sur les questions liées aux salaires minimaux légaux.

Conformément à l'article 7 de la directive précitée, les partenaires sociaux doivent pouvoir prendre part à la fixation et à l'actualisation des salaires minimaux légaux par leur participation volontaire aux discussions tout au long du processus décisionnel ainsi que par leur participation à ces organes consultatifs.

Ces différentes dispositions de la directive précitée ont déjà été transposées dans la réglementation applicable aux membres du personnel des services publics fédéraux par:

— un arrêté royal du 10 juillet 2024 modifiant l'arrêté royal du 29 juin 1973 accordant une rétribution garantie à certains agents des services publics fédéraux, l'arrêté royal du 28 septembre 1984 portant exécution de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités et l'arrêté royal du 3 juillet 2005 fixant les droits minimaux au sens de l'article 9bis, § 5, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités;

— une loi du 18 mai 2024 modifiant la loi du 1er mars 1977 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation du Royaume de certaines dépenses dans le secteur public.

In het raam van de omzetting van voornoemde richtlijn, brengt dit wetsontwerp de bepalingen van het politiestatuut betreffende de gewaarborgde bezoldiging die de personeelsleden van de politiediensten genieten in overeenstemming met deze reglementering die analoog is.

In zijn advies over het onderhavige wetsontwerp (advies 79.624/2 van 5 augustus 2026) merkt de Raad van State op dat het aangewezen zou zijn de richtlijn rechtstreeks om te zetten in de Exoduswet, door daarin, in voorkomend geval, de inhoud van de bepalingen van voormeld koninklijk besluit van 29 juni 1973 op te nemen, voor zover de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, overeenkomstig artikel 184 van de Grondwet bij de wet moeten worden geregeld.

Te dien einde voegt artikel 53 een nieuw artikel 91*bis* in de Exoduswet in, dat overeenkomstig de voormelde bepalingen van deze richtlijn bepaalt dat:

— de toereikendheid van deze gewaarborgde bezoldiging, met ingang van 1 november 2024, om de vier jaar opnieuw wordt beoordeeld, rekening houdend met de indicatieve referentiewaarde van 50 % van de gemiddelde brutowedde en -loon en met de volgende criteria:

o de koopkracht van de personeelsleden die deze ontvangen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;

o het algemene niveau van de wedden en lonen en de verdeling ervan;

o het groeipercentage van de wedden en lonen;

o nationale productiviteitsniveaus en -ontwikkelingen op lange termijn;

— ter gelegenheid van deze herbeoordeling het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten, bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, 3°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid (Comité A) en de vakbonden van haar personeel, advies uitbrengt aan de bevoegde ministers. Dit advies kan andere indicatieve referentiewaarden voorstellen dan voornoemde en motiveert de indicatoren die zijn gekozen om de voornoemde criteria uit te drukken.

Uit het artikel 3/1 van het voormelde koninklijk besluit van 29 juni 1973 vloeit voort dat ter gelegenheid van de herbeoordeling van de toereikendheid van de gewaarborgde bezoldiging, het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten een tijdig advies uitbrengt aan

Dans le cadre de la transposition de la directive précitée, ce projet de loi aligne les dispositions du statut policier relatives à la rétribution garantie dont bénéficient les membres du personnel des services de police sur cette réglementation qui est analogue.

Dans son avis relatif au présent projet de loi (avis 79.624/2 du 5 août 2026), le Conseil d'État fait remarquer qu'il conviendrait plutôt de transposer directement la directive dans la loi Exodus en y incorporant, le cas échéant, le contenu des dispositions de l'arrêté royal précité du 29 juin 1973, dans la mesure où les éléments essentiels du statut des membres du personnel du service de police intégré, structuré à deux niveaux, doivent être réglés par le législateur, conformément à l'article 184 de la Constitution.

À cet effet, l'article 53 insère un nouvel article 91*bis* dans la loi Exodus qui prévoit, conformément aux dispositions précitées de cette directive, que:

— le caractère adéquat de cette rétribution garantie est réévalué tous les quatre ans, à partir du 1er novembre 2024, en tenant compte de la valeur de référence indicative de 50 % des traitement et salaire moyens bruts et des critères suivants:

o du pouvoir d'achat des membres du personnel qui la perçoivent, compte tenu du coût de la vie;

o du niveau général et de la répartition des traitements et salaires;

o du taux de croissance des traitements et salaires;

o des niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme;

— lors de cette réévaluation, le comité commun à l'ensemble des services publics visé à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 3°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques (Comité A) et les syndicats des agents relevant de ces autorités, rend un avis aux ministres compétents. Cet avis peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle précitée et motive les indicateurs retenus pour exprimer les critères précités.

Il ressort de l'article 3/1 de l'arrêté royal précité du 29 juin 1973 qu'à l'occasion de la réévaluation du caractère adéquat de la rétribution garantie, le comité commun à l'ensemble des services publics rend un avis au ministre qui a la Fonction publique dans ses

de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken zodat het verloop van de herbeoordeling op tijd kan worden voltooid. In dit raam kan het comité andere dan de voormelde indicatieve referentiewaarden voorstellen en kan het de indicatoren die werden gekozen om de voormelde criteria uit te drukken motiveren.

Voor wat de politiediensten betreft, werd deze adviesbevoegdheid weerhouden bij het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten teneinde hen op dit vlak onder de impact te laten vallen van de activiteiten behandeld door het comité. Bovendien de minister van Ambtenarenzaken zijn, in dit geval, de minister van Binnenlandse zaken en de minister van Justitie bevoegd.

Ten slotte heft artikel 57 het punt 2° van de eerste paragraaf van artikel XI.II.23 RPPol op.

Het voert eveneens technische aanpassingen uit aan paragraaf 2 van hetzelfde artikel.

In zijn advies over het onderhavige wetsontwerp beveelt de Raad van State aan om de verwijzing naar “XI. II.23” te vervangen door de verwijzing naar “11.2.23”.

De nummeringswijze van dit artikel werd evenwel niet gewijzigd om de homogeniteit van de tekst van het RPPol te behouden.

HOOFDSTUK VI

Wijziging van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's

Art. 54

Naar aanleiding van het advies van het COC nr. DA250025 van 5 februari 2026 en het advies van de GBA nr. 70/2026 van 14 april 2026 werd de oorspronkelijk voorgestelde regeling herwerkt. Daarbij werd afgestapt van de benadering waarbij het begrip “*in real time*” nader werd ingevuld of verruimd, en werd gekozen voor een bepaling die de raadpleging van beelden koppelt aan de noodzaak om onmiddellijk te kunnen ingrijpen voor doeleinden van bestuurlijke en gerechtelijke politie.

Ontwerpartikel 54 wijzigt daartoe artikel 9 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's op twee punten.

Vooreerst worden in het derde lid, 3°, en in het vierde lid de woorden “*in real time*” opgeheven. Deze

attributions, en temps utile afin de permettre l'aboutissement du processus de réévaluation dans les temps. Dans ce cadre, ce comité peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle précitée et motiver les indicateurs retenus pour exprimer les critères précités.

En ce qui concerne les services de police, cette compétence d'avis a été maintenue au sein de ce comité commun à l'ensemble des services publics, afin de leur permettre de bénéficier de l'impact des activités menées par ce dernier en la matière. Outre le ministre de la Fonction publique, les ministres compétents sont, en l'occurrence, le ministre de l'Intérieur et le ministre de la Justice.

Enfin, l'article 57 abroge le point 2° du paragraphe 1er de l'article XI.II.23 PJPol.

Il effectue également des adaptations techniques au paragraphe 2 du même article.

Dans son avis relatif au présent projet de loi, le Conseil d'État préconise de remplacer la référence “XI.II.23” par la référence “11.2.23”.

La méthode de numérotation de cet article n'a toutefois pas été modifiée afin de préserver l'homogénéité du texte du PJPol.

CHAPITRE VI

Modification de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance

Art. 54

À la suite de l'avis du COC n° DA250025 du 5 février 2026 et à l'avis de l'APD n° 70/2026 du 14 avril 2026, le régime initialement proposé a été remanié. Il a été renoncé à l'approche consistant à préciser ou à élargir la notion de “temps réel”, au profit d'une disposition qui lie la consultation des images à la nécessité de pouvoir intervenir immédiatement à des fins de police administrative et judiciaire.

L'article 54 du projet modifie à cet effet l'article 9 de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance sur deux points.

Tout d'abord, les termes “en temps réel” sont supprimés à l'alinéa 3, 3°, et à l'alinéa 4. Cette suppression

terminologische schrapping beoogt te vermijden dat aan dit begrip een juridische betekenis wordt gegeven die aanleiding kan geven tot interpretatieverschillen of rechtsonzekerheid.

Daarnaast wordt artikel 9 aangevuld met een nieuw lid dat bepaalt dat de politiediensten de beelden kunnen raadplegen om onmiddellijk te kunnen ingrijpen voor doeleinden van bestuurlijke en gerechtelijke politie en om de daaruit voortvloeiende noodzakelijke politiemaatregelen te nemen. Daarmee wordt de raadpleging van beelden niet langer verantwoord vanuit een discussie over het tijdsbegrip “*real time*”, maar vanuit het operationele criterium van de noodzaak van een onmiddellijk politieoptreden.

Deze aanpassing strekt ertoe de rechtsgrond voor die raadpleging duidelijker te formuleren in het licht van de opmerkingen van het COC en rekening te houden met de aandachtspunten die de GBA heeft geformuleerd inzake legaliteit, voorzienbaarheid en afbakening van de toegelaten verwerking.

De wijziging doet geen afbreuk aan de bestaande bepalingen van artikel 9, derde lid, 1° en 2°, van de Camerawet. Het nieuwe lid is immers uitdrukkelijk ingevoegd “onverminderd” die bepalingen.

HOOFDSTUK VII

Wijziging van de wet van 16 mei 2024 betreffende de bevoegdheden op het nationale grondgebied van de leden van de Europese grens- en kustwacht

Art. 55

Deze bepaling heeft tot doel de beperking van de geldigheidsduur van het koninklijk besluit van 15 mei 2025 tot uitvoering van artikel 4, § 3, van de wet van 16 mei 2024 betreffende de bevoegdheden op het nationale grondgebied van de leden van de Europese grens- en kustwacht, op te heffen. Aangezien er geen reden is om de geografische zones van het nationale grondgebied waarbinnen de leden van het permanent contingent hun bevoegdheden kunnen uitoefenen, uit te breiden of te beperken, is de beperking van de geldigheidsduur van het koninklijk besluit tot twee jaar niet relevant.

terminologique vise à éviter qu’une signification juridique ne soit attribuée à cette notion, susceptible de donner lieu à des divergences d’interprétation ou à une insécurité juridique.

Ensuite, l’article 9 est complété par un nouvel alinéa qui prévoit que les services de police peuvent consulter les images afin de pouvoir intervenir immédiatement à des fins de police administrative et judiciaire et de prendre les mesures de police nécessaires qui en découlent. Ainsi, la consultation des images n’est plus justifiée par une discussion sur la notion temporelle de “*temps réel*”, mais par le critère opérationnel de la nécessité d’une intervention policière immédiate.

Cette adaptation vise à formuler plus clairement la base juridique de cette consultation à la lumière des observations du COC et à tenir compte des points d’attention soulevés par l’APD en matière de légalité, de prévisibilité et de délimitation du traitement autorisé.

La modification ne porte pas atteinte aux dispositions existantes de l’article 9, alinéa 3, 1° et 2°, de la loi sur les caméras. Le nouvel alinéa est en effet expressément inséré “sans préjudice” de ces dispositions.

CHAPITRE VII

Modification de la loi du 16 mai 2024 relative aux compétences des membres du corps européen de garde-frontières et de garde-côtes sur le territoire national

Art. 55

Cette disposition vise à supprimer la limitation de la durée de validité de l’arrêté royal du 15 mai 2025 portant exécution de l’article 4 § 3 de la loi du 16 mai 2024 relative aux compétences des membres du corps européen de garde-frontières et de garde-côtes sur le territoire national. Dès lors qu’il n’y a pas lieu d’étendre ou de restreindre les zones géographiques du territoire national sur lesquelles les membres du contingent permanent peuvent exercer leurs compétences, la limitation de la validité de l’arrêté royal à deux ans est sans objet.

HOOFDSTUK VIII

**Wijzigingen aan het koninklijk besluit
van 30 maart 2001 tot regeling
van de rechtspositie van het personeel
van de politiediensten (“RPPol”)**

Art. 56

Dit ontwerpartikel bestaat uit een terminologische aanpassing ingevolge de wijziging van het RPPol door het koninklijk besluit van 11 juli 2021 tot wijziging van diverse bepalingen inzake de selectie en de rekrutering van de personeelsleden van de politiediensten.

Wat de artikelen 57 en 58 van dit ontwerp van wet betreft, wordt geen gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State.

Het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPol) werd immers genummerd in Romeinse cijfers, zoals blijkt uit de officiële bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad* van 31 maart 2001.

De verwijzingen die zijn opgenomen in de artikelen van het RPPol en in andere reglementaire teksten, zijn bijgevolg eveneens in Romeinse cijfers opgesteld, overeenkomstig deze officiële nummering.

De nummering in Arabische cijfers die op de website Justel wordt weergegeven, vormt daarentegen niet de officiële nummering van het RPPol maar is het resultaat van een aanpassing om louter technische redenen. De website Justel preciseert immers in een voorafgaande nota bij het RPPol het volgende: “om technische en praktische redenen, werden de Romeinse cijfers van de artikelen van deze tekst, veranderd in Arabische cijfers respectievelijk met volgende artikelen: Artikel I.I.1 wordt Artikel 1.1.1; Art. III.II.3 wordt Art. 3.2.3. De verwijzingen ingesloten in de artikelen werden niet veranderd en een verwijzing naar artikel III.VII.4 moet gelezen worden als een verwijzing naar artikel 3.7.4”.

Voor de nummering van de artikelen van het RPPol dient bijgevolg te worden verwezen naar de nummering zoals die voortvloeit uit de officiële bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, met name de nummering in Romeinse cijfers, en niet naar de aangepaste nummering die op de website Justel wordt weergegeven.

CHAPITRE VIII

**Modifications de l'arrêté royal
du 30 mars 2001 portant
la position juridique du personnel
des services de police (“PJPol”)**

Art. 56

Ce projet d'article consiste en une adaptation terminologique suite à la modification du PJPol par l'arrêté royal du 11 juillet 2021 modifiant diverses dispositions relatives à la sélection et au recrutement des membres du personnel des services de police.

En ce qui concerne les articles 57 et 58 du présent projet de loi, il n'est pas donné suite à la remarque du Conseil d'État.

En effet, l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police (PJPol) a été numéroté en chiffres romains, comme il ressort de sa publication officielle au *Moniteur belge* du 31 mars 2001.

Les références figurant dans les l'articlescles du PJPol et dans d'autres textes réglementaires sont par conséquent également rédigées en chiffres romains, conformément à cette numérotation officielle.

La numérotation en chiffres arabes reprise par le site internet Justel ne constitue pas la numérotation officielle du PJPol mais résulte d'une adaptation opérée pour des raisons purement techniques. Le site Justel précise en effet, dans une note préalable au PJPol, ce qui suit: “pour des raisons techniques et pratiques, les chiffres romains numérotant les articles de ce texte ont été remplacés par des chiffres arabes conformément aux exemples suivants: Article I.I.1 est devenu Article 1.1.1; Art. III.II.3 est devenu: Art. 3.2.3. Les références incluses dans les l'articlescles n'ont pas été transformées et un renvoi à l'article III.VII.4 doit se lire comme un renvoi à l'article 3.7.4”.

Il convient dès lors de se référer, pour la numérotation des articles du PJPol, à la numérotation telle qu'elle résulte de la publication officielle au *Moniteur belge*, à savoir la numérotation en chiffres romains, et non la numérotation adaptée reprise sur le site internet Justel.

HOOFDSTUK IX

Overgangs-, opheffings- en slotbepalingen

Art. 58

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de huidige wet. In principe treedt de wet in werking conform de standaard regels inzake inwerkingtreding van bepalingen na publicatie in het *Belgisch Staatsblad*. Echter, voor een aantal bepalingen wordt een inwerkingtreding met terugwerkende kracht voorzien, namelijk op 1 september 2026. Deze datum is gekozen omdat ze samenvalt met de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek.

De artikelen die met terugwerkende kracht op 1 september 2026 in werking treden, betreffen uitsluitend bepalingen die verband houden met dit nieuwe Strafwetboek. Het betreft onder meer bepalingen die verwijzen naar nieuwe terminologie en basisprincipes die pas relevant worden zodra het nieuwe wetboek van toepassing is. Door deze gefaseerde inwerkingtreding wordt vermeden dat er juridische lacunes of interpretatieproblemen ontstaan.

Art. 59

Dit artikel bevat, zoals eerder reeds uitgelegd, een overgangsbepaling met betrekking tot de toepassing van de nieuwe bewaartermijnen, zoals ingevoerd bij artikel 25, 2° en 3°.

Er wordt bepaald dat deze nieuwe regeling uitsluitend van toepassing is op feiten die vanaf 1 september 2026 door de politiediensten worden geregistreerd. Voor feiten die vóór deze datum werden geregistreerd, blijven de voordien geldende regels inzake archivering van toepassing.

Deze afbakening is noodzakelijk om rechtszekerheid te waarborgen en te vermijden dat bestaande gegevensverwerkingen retroactief zouden worden onderworpen aan een nieuw bewaarkader. Zij laat toe een duidelijke scheiding te behouden tussen het oude en het nieuwe systeem, in lijn met de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek en de daarin ingevoerde strafniveaus.

CHAPITRE IX

Dispositions transitoires, abrogatoires et finales

Art. 58

Cet article régit l'entrée en vigueur de la présente loi. Conformément aux règles ordinaires applicables à l'entrée en vigueur des dispositions, la loi entre en vigueur en principe après sa publication au *Moniteur belge*. Toutefois, pour certaines dispositions, une entrée en vigueur avec effet rétroactif au 1er septembre 2026 est prévue. Cette date a été choisie car elle coïncide avec l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal.

Les articles qui entrent en vigueur avec effet rétroactif au 1er septembre 2026 sont exclusivement ceux qui ont un lien avec ce nouveau Code pénal. Il s'agit notamment de dispositions qui font référence à une nouvelle terminologie et à des principes fondamentaux qui ne deviennent pertinents qu'à partir du moment où le nouveau code est applicable. Cette entrée en vigueur échelonnée permet d'éviter toute lacune juridique ou tout problème d'interprétation.

Art. 59

Cet article contient, comme expliqué précédemment, une disposition transitoire relative à l'application des nouveaux délais de conservation, tels qu'introduits par l'article 25, 2° et 3°.

Il est précisé que ce nouveau régime s'applique exclusivement aux faits enregistrés par les services de police à partir du 1er septembre 2026. Pour les faits enregistrés avant cette date, les règles antérieurement en vigueur en matière d'archivage demeurent applicables.

Cette délimitation est nécessaire afin de garantir la sécurité juridique et d'éviter que des traitements de données existants ne soient soumis rétroactivement à un nouveau cadre de conservation. Elle permet de maintenir une distinction claire entre l'ancien et le nouveau système, en cohérence avec l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal et les niveaux de peine qui y sont introduits.

De bepaling verzekert aldus een geleidelijke en juridisch coherente overgang naar de nieuwe regeling inzake bewaring.

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

De minister van Binnenlandse Zaken,

Bernard Quintin

La disposition assure ainsi une transition progressive et juridiquement cohérente vers le nouveau régime de conservation.

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

Le ministre de l'Intérieur,

Bernard Quintin

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van diverse bepalingen die betrekking hebben op de politiediensten

HOOFDSTUK 1 – Algemene bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Deze wet voorziet tevens in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie.

HOOFDSTUK 2 – Wijziging van het Wetboek van Strafvordering

Art. 2. In artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering worden de woorden “of tot een betrekking binnen de geïntegreerde politie” ingevoegd tussen de woorden “begeleiding van minderjarigen valt” en de woorden “, vermeldt het uittreksel”.

HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen van de wet op het politieambt

Art. 3. Artikel 3 van de wet op het politieambt wordt aangevuld met een bepaling onder 11°, luidende:

“11° misdrijf: een gedraging die strafbaar wordt gesteld met een straf van niveau 1 tot en met 8, zoals omschreven in het Strafwetboek.”

Art. 4. In artikel 15, eerste lid, 1° van dezelfde wet, worden de woorden “misdaden, de wanbedrijven en de overtredingen” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 5. In artikel 20 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “op de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van de artikelen 37ter en 37quater van het Strafwetboek ondergaan en op de veroordeelden die een autonome probatiestraf in de zin van de artikelen 37octies tot 37undecies van het Strafwetboek ondergaan” vervangen door de woorden “op de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van artikel 43 van het Strafwetboek ondergaan en op de veroordeelden die een probatiestraf in de zin van artikel 44 van het Strafwetboek ondergaan”;

2° in het tweede lid worden de woorden “aan de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van de artikelen 37ter en 37quater van het Strafwetboek ondergaan en aan de veroordeelden die een autonome probatiestraf

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant diverses dispositions relatives aux services de police

CHAPITRE 1er – Disposition générale

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

La présente loi transpose également partiellement la directive (UE) 2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne.

CHAPITRE 2 – Modification du Code d'instruction Criminelle

Art. 2. Dans l'article 596, alinéa 2 du Code d'instruction Criminelle, les mots “ou à une fonction au sein de la police intégrée” sont insérés entre les mots “l'encadrement de mineurs” et les mots “, l'extrait mentionne”.

CHAPITRE 3 – Modifications de la loi sur la fonction de police

Art. 3. L'article 3 de la loi sur la fonction de police est compété par un 11°, rédigé comme suit:

“11° infraction: un comportement passible d'une peine de niveau 1 à 8 inclus, tel que défini dans le Code pénal.”

Art. 4. À l'article 15, alinéa 1er, 1° de la même, les mots “crimes, les délits et les contraventions” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 5. À l'article 20 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “les condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal et les condamnés qui purgent une peine de probation autonome au sens des articles 37octies à 37undecies du Code pénal” sont remplacés par les mots “les condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens de l'article 43 du Code pénal et les condamnés qui purgent une peine de probation au sens de l'article 44 du Code pénal”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “aux condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal et aux condamnés qui purgent une peine de probation autonome au sens des articles 37octies à

in de zin van de artikelen 37*octies* tot 37*undecies* van het Strafwetboek ondergaan” vervangen door de woorden “aan de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van artikel 43 van het Strafwetboek ondergaan en aan de veroordeelden die een probatiestraf in de zin van artikel 44 van het Strafwetboek ondergaan”.

Art. 6. In artikel 22, tweede lid, 2° van dezelfde wet worden de woorden “misdaden en wanbedrijven tegen personen of goederen” vervangen door de woorden “misdrijven tegen personen of goederen”.

Art. 7 In artikel 25/2, § 2, eerste lid van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° De bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° het gebruik van vaste camera’s, in voorkomend geval tijdelijk:

a) hetzij aangegeven met een door de Koning vastgesteld pictogram, na advies van het Controleorgaan;

b) hetzij gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander bemand of onbemand voertuig of werkmiddel, die zijn voorzien van een politionele markering;”.

2° De bepaling onder 2°, a) wordt vervangen als volgt:

“a) hetzij gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander bemand of onbemand voertuig of werkmiddel, die zijn voorzien van een politionele markering;”

Art. 8. In artikel 25/4, § 4 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met de volgende zin:

“Elke beslissing tot toestemming bedoeld in paragraaf 1, 2° wordt tevens ter kennis gebracht van de burgemeesters en de korpschefs.”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 9. In artikel 25/9 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “259*bis*” wordt vervangen door het woord “342”;

2° in de Nederlandse tekst wordt het woord “beroofd” vervangen door het woord “benomen”.

Art. 10. In artikel 28 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

37*undecies* du Code pénal” sont remplacés par les mots “aux condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens de l’article 43 du Code pénal et aux condamnés qui purgent une peine de probation au sens de l’article 44 du Code pénal”.

Art. 6. À l’article 22, alinéa 2, 2° de la même loi, les mots “de crimes et de délits contre les personnes ou les biens” sont remplacés par les mots “d’infractions contre les personnes ou les biens”.

Art. 7. À l’article 25/2, § 2, l’alinéa 1er de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° Le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° l’utilisation de caméras fixes, le cas échéant temporaires:

a) soit signalées par un pictogramme déterminé par le Roi, après avis de l’Organe de contrôle;

b) soit montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d’aéronefs de police, ou de tout autre véhicule ou outil avec ou sans personnes à bord, munis d’un marquage policier;”.

2° Le 2°, a) est remplacé par ce qui suit:

“a) soit montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d’aéronefs de police, ou de tout autre véhicule ou outil avec ou sans personnes à bord, munis d’un marquage policier;”

Art. 8. Dans l’article 25/4, § 4 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er est complété par la phrase suivante:

“Toute décision d’autorisation visée au paragraphe 1er, 2° est également portée à la connaissance des bourgmestres et des chefs de corps.”;

2° l’alinéa 2 est abrogé.

Art. 9. À l’article 25/9 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “259*bis*” est remplacé par le mot “342”;

2° dans le texte néerlandais le mot “*beroofd*” est remplacé par le mot “*benomen*”.

Art. 10. À l’article 28 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “un crime ou d’un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° in paragraaf 5, achtste lid, wordt in de Nederlandse tekst het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 11. In de Nederlandse titel van hoofdstuk IV, afdeling 4 van dezelfde wet wordt het woord “aanhouding” vervangen door het woord “arrestatie”.

Art. 12. In de Nederlandse tekst van artikel 31, eerste en tweede lid van dezelfde wet wordt het woord “aanhouding” telkens vervangen door het woord “arrestatie”.

Art. 13. In de Nederlandse tekst van artikel 33, eerste en tweede lid van dezelfde wet wordt het woord “aanhouding” telkens vervangen door het woord “arrestatie”.

Art. 14. In artikel 33*bis* van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Nederlandse tekst van het eerste en tweede lid wordt het woord “vrijheidsberoving” telkens vervangen door het woord “vrijheidsbeneming”;

2° in de Nederlandse tekst van het eerste en derde lid wordt het woord “vrijheidsberovingen” telkens vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 15. In artikel 33*ter* van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Nederlandse tekst van het eerste lid worden de woorden “bestuurlijke aangehouden” vervangen door het woord “bestuurlijk gearresteerde”;

2° in de Nederlandse tekst van het eerste en tweede lid wordt het woord “vrijheidsberoving” telkens vervangen door het woord “vrijheidsbeneming”;

3° in de Nederlandse tekst van het tweede lid wordt het woord “aanhouding” vervangen door het woord “arrestatie”;

4° in de Nederlandse tekst van het derde lid wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

5° in de Nederlandse tekst van het derde lid wordt het woord “aangehouden” vervangen door het woord “gearresteerden”.

Art. 16. In artikel 33*quater* van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Nederlandse tekst van het eerste lid wordt het woord “aanhouding” vervangen door het woord “arrestatie”;

2° in de Nederlandse tekst van het tweede lid wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”;

3° in de Nederlandse tekst van het derde lid wordt het woord “beroorde” vervangen door het woord “benomen”.

2° dans le paragraphe 5, alinéa 8, du texte néerlandais le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbenemingen*”.

Art. 11. Dans l’intitulé néerlandais de la section 4 du chapitre IV de la même loi, le mot “*aanhouding*” est remplacé par le mot “*arrestatie*”.

Art. 12. Dans le texte néerlandais de l’article 31, alinéa 1er et 2 de la même loi, le mot “*aanhouding*” est remplacé chaque fois par le mot “*arrestatie*”.

Art. 13. Dans le texte néerlandais de l’article 33, alinéa 1er et 2 de la même loi, le mot “*aanhouding*” est remplacé chaque fois par le mot “*arrestatie*”.

Art. 14. À l’article 33*bis* de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais des alinéas 1er et 2, le mot “*vrijheidsberoving*” est remplacé chaque fois par le mot “*vrijheidsbeneming*”;

2° dans le texte néerlandais des alinéas 1er et 3, le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé chaque fois par le mot “*vrijheidsbenemingen*”.

Art. 15. À l’article 33*ter* de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais de l’alinéa 1er les mots “*bestuurlijke aangehouden*” sont remplacés par les mots “*bestuurlijk gearresteerde*”;

2° dans le texte néerlandais des alinéas 1er et 2 le mot “*vrijheidsberoving*” est remplacé chaque fois par le mot “*vrijheidsbeneming*”;

3° dans le texte néerlandais de l’alinéa 2 le mot “*aanhouding*” est remplacé par le mot “*arrestatie*”;

4° dans le texte néerlandais de l’alinéa 3 le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbenemingen*”.

5° dans le texte néerlandais de l’alinéa 3 le mot “*aangehouden*” est remplacé par le mot “*gearresteerden*”.

Art. 16. À l’article 33*quater* de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais de l’alinéa 1er le mot “*aanhouding*” est remplacé par le mot “*arrestatie*”;

2° dans le texte néerlandais de l’alinéa 2 le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbenemingen*”;

3° dans le texte néerlandais de l’alinéa 3 le mot “*beroorde*” est remplacé par le mot “*benomen*”.

Art. 17. In de Nederlandse tekst van artikel 33^{quinq}uies van dezelfde wet wordt het woord “aanhouding” telkens vervangen door het woord “arrestatie”.

Art. 18. In de Nederlandse tekst van artikel 33^{sexies} van dezelfde wet wordt het woord “vrijheidsberoving” telkens vervangen door het woord “vrijheidsbeneming”.

Art. 19. In artikel 34, § 4, vijfde lid van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Nederlandse tekst wordt het woord “vrijheidsberoving” vervangen door het woord “vrijheidsbeneming”;

2° in de Nederlandse tekst wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 20. In de Nederlandse tekst van artikel 37bis van dezelfde wet wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 21. In de Nederlandse tekst van artikel 37ter, vijfde lid van dezelfde wet wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 22. In artikel 38 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 1° worden de woorden “de artikelen 416 en 417” vervangen door de woorden “artikel 14”;

2° in het eerste lid, 2° worden de woorden “in geval van misdaad of van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van Strafvordering, welke misdaad of welk wanbedrijf met geweld zijn gepleegd” vervangen door de woorden “in geval van een op heterdaad ontdekt misdrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van Strafvordering, strafbaar met een straf van minstens niveau 2 en gepleegd met fysiek geweld”.

Art. 23. In artikel 41, § 1, zevende lid van dezelfde wet wordt het woord “vijf” vervangen door het woord “zes”.

Art. 24. In artikel 44/5 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 2° worden de woorden “omdat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen” opgeheven;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De fenomenen bedoeld in § 1, 2° worden opgenomen in een lijst wanneer na onderzoek blijkt dat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen. De groeperingen bedoeld in § 1, 3° worden tevens opgenomen in deze lijst wanneer na onderzoek gebleken is dat ze op bestendige wijze de openbare orde verstoren of kunnen verstoren. Deze lijst wordt minstens jaarlijks uitgewerkt door de

Art. 17. Dans le texte néerlandais de l'article 33^{quinq}uies de la même loi, le mot “aanhouding” est remplacé chaque fois par le mot “arrestatie”.

Art. 18. Dans le texte néerlandais de l'article 33^{sexies} de la même loi, le mot “vrijheidsberoving” est chaque fois remplacé par le mot “vrijheidsbeneming”.

Art. 19. A l'article 34, § 4, alinéa 5 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais le mot “vrijheidsberoving” est remplacé par le mot “vrijheidsbeneming”;

2° dans le texte néerlandais le mot “vrijheidsberovingen” est remplacé par le mot “vrijheidsbenemingen”.

Art. 20. Dans le texte néerlandais de l'article 37bis de la même loi, le mot “vrijheidsberovingen” est remplacé par le mot “vrijheidsbenemingen”.

Art. 21. Dans le texte néerlandais de l'article 37ter, alinéa 5 de la même loi, le mot “vrijheidsberovingen” est remplacé par le mot “vrijheidsbenemingen”.

Art. 22. À l'article 38 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 1° les mots “des articles 416 et 417” sont remplacés par les mots “de l'article 14”;

2° dans l'alinéa 1er, 2° les mots “en cas de crime ou de délit flagrant au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle, commis avec violences” sont remplacés par les mots “en cas d'une infraction flagrant au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle, passible d'une peine minimale de niveau 2 et commise avec violences physiques”.

Art. 23. Dans l'article 41, § 1er, alinéa 7 de la même loi, le mot “cinq” est remplacé par le mot “six”.

Art. 24. Dans l'article 44/5 les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, 2° les mots “parce qu'ils sont de même nature et répétitifs, qu'ils sont commis par les mêmes personnes ou qu'ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux” sont abrogés;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les phénomènes visés au § 1er, 2° sont repris dans une liste, lorsqu'il ressort d'une enquête qu'ils sont de même nature et répétitifs, qu'ils sont commis par les mêmes personnes ou qu'ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux. Les groupements visés au § 1er, 3° sont également repris dans cette liste, lorsqu'il ressort d'une enquête qu'ils troublent ou sont susceptibles de troubler de manière durable l'ordre public. Cette liste est établie au moins annuellement

minister van Binnenlandse Zaken, op basis van een gezamenlijk voorstel van de federale politie, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.”.

Art. 25. In artikel 44/9 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In afwijking van het eerste lid, 2° worden de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 44/5, § 1, 2° en 3° die betrekking hebben op fenomenen en groeperingen die nog niet zijn opgenomen in de ministeriële lijst, bedoeld in artikel 44/5, § 2, in elk geval gearhiveerd 1 jaar vanaf de laatste registratie.”;

2° paragraaf 2, a), 1° en 2° worden vervangen als volgt:

“1° tien jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3 gekwalificeerd kan worden;

2° vijftien jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6 gekwalificeerd kan worden.”;

3° paragraaf 2, a), eerste lid wordt aangevuld met de bepalingen onder 3° en 4°, luidende:

“3° twintig jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 7 gekwalificeerd kan worden.;

4° dertig jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 8 gekwalificeerd kan worden.”;

4° in paragraaf 2, a), derde lid worden de woorden “eerste lid, 2°” vervangen door de woorden “eerste lid, 2°, 3° en 4°”;

5° in paragraaf 2, a) wordt tussen het derde en het vierde lid een lid ingevoegd, luidende:

“Wanneer een persoon verdacht wordt van één van de misdrijven bedoeld in artikel 21*bis* van de Voorafgaande Titel van Strafvordering, kan de in § 2, a), 2°, 3° of 4° bedoelde bewaartermijn op gemotiveerde beslissing van de bevoegde procureur des Konings of onderzoeksrechter telkens verlengd worden met een nieuwe termijn van respectievelijk maximum vijftien, twintig of dertig jaar.”.

Art. 26. In artikel 44/10, § 2, eerste lid, 1° van dezelfde wet wordt het woord “misdaad” vervangen door de woorden “misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8”.

Art. 27. In artikel 44/11/1 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

par le ministre de l’Intérieur, sur la base d’une proposition conjointe de la police fédérale, de l’Organe de coordination pour l’analyse de la menace et des services de renseignements et de sécurité.”.

Art. 25. Dans l’article 44/9 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Par dérogation à l’alinéa 1er, 2° les données à caractère personnel visées à l’article 44/5, § 1er, 2° et 3° concernant des phénomènes et des groupements non encore repris dans la liste ministérielle visée à l’article 44/5, § 2, sont en tout cas archivées 1 an à partir du dernier enregistrement.”;

2° le paragraphe 2, a), 1° et 2° sont remplacés par ce qui suit:

“1° dix ans à compter de l’enregistrement du fait lorsqu’il peut être qualifié d’infraction passible d’une peine de niveau 1, 2 ou 3;

2° quinze ans à compter de l’enregistrement du fait lorsqu’il peut être qualifié d’infraction passible d’une peine de niveau 4, 5 ou 6.”;

3° le paragraphe 2, a), alinéa 1er, est complété par les dispositions sous 3° et 4°, libellées comme suit:

“3° vingt ans à compter de l’enregistrement du fait lorsqu’il peut être qualifié d’infraction passible d’une peine de niveau 7;

4° trente ans à compter de l’enregistrement du fait lorsqu’il peut être qualifié d’infraction passible d’une peine de niveau 8.”;

4° Dans le paragraphe 2, a), alinéa 3 les mots “l’alinéa 1er, 2°” sont remplacés par les mots “l’alinéa 1er, 2°, 3° et 4°”;

5° dans le paragraphe 2, a) un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 3 et 4:

“Lorsqu’une personne est soupçonnée d’une des infractions visées à l’article 21*bis* du Titre préliminaire du code de procédure pénale, la période de conservation visée au § 2, a), 2°, 3° ou 4° peut être prolongée pour une nouvelle période maximale de respectivement 15, 20 ou 30 ans sur décision motivée du procureur du Roi ou du juge d’instruction compétent.”.

Art. 26. À l’article 44/10, § 2, 1° de la même loi, les mots “un crime” sont remplacés par les mots “une infraction passible d’une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8”.

Art. 27. Dans l’article 44/11/1 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° in het eerste lid worden de woorden “gevangenisstraf van één maand tot zes maanden en een geldboete van zesentwintig tot vijfhonderd euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 1”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 28. In artikel 44/11/2 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

3° paragraaf 3, 2° wordt vervangen als volgt:

“gedurende een nieuwe termijn van vijftien jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6, twintig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 7 of dertig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 8 en dit uitsluitend in het kader van een onderzoek betreffende misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8”

4° paragraaf 3 wordt aangevuld met een nieuw lid, luidende:

“Wanneer een persoon verdacht wordt van één van de misdrijven bedoeld in artikel 21*bis* van de Voorafgaande Titel van Strafvordering, kan de in deze paragraaf, 2° bedoelde bewaartermijn op gemotiveerde beslissing van de bevoegde procureur des Konings of onderzoeksrechter telkens verlengd worden met een nieuwe termijn van maximum vijftien jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6, maximum twintig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 7 of maximum dertig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 8.”

Art. 29. In artikel 44/11/3*septies*, 1°, a) van dezelfde wet worden de woorden “wanbedrijven en misdaden” vervangen door de woorden “misdrijven strafbaar met een straf van minstens niveau 2”.

Art. 30. In artikel 44/11/3*decies* van dezelfde wet worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf” telkens vervangen door de woorden “straf van minstens niveau 2”.

Art. 31. Artikel 44/11/11 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 44/11/11. De administratieve afhandeling van de onmiddellijke inningen wordt uitgevoerd door de daartoe door de FOD Justitie gemandateerde dienst. De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van het Controleorgaan, de persoonsgegevens en informatie die dienen te worden meegedeeld met het oog op de administratieve behandeling van de onmiddellijke inningen evenals de nadere regels van deze mededeling.”

Art. 32. In hoofdstuk IV, afdeling 12, onderafdeling 8 van dezelfde wet wordt een artikel 44/11/15 ingevoegd, luidende:

“Art. 44/11/15. § 1. Voor de verwerking van persoonsgegevens evenals de toegang tot gegevens en informatie van gegevensbanken waartoe de politiediensten toegang

1° dans l’alinéa 1er les mots “d’un emprisonnement d’un mois à six mois et d’une amende de vingt-six à cinq cents euros, ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 1”;

2° l’alinéa 2 est abrogé.

Art. 28. À l’article 44/11/2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

3° le paragraphe 3, 2° est remplacé par ce qui suit:

“pendant un nouveau délai de quinze ans pour les infractions passibles d’une peine de niveau 4, 5 ou 6, de vingt ans pour les infractions passibles d’une peine de niveau 7 ou de trente ans pour les infractions passibles d’une peine de niveau 8, et ce exclusivement dans le cadre d’une enquête relative à des infractions passibles d’une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8”.

4° le paragraphe 3 est complété avec l’alinéa suivant:

“Lorsqu’une personne est soupçonnée de l’une des infractions visées à l’article 21*bis* du Titre préliminaire du Code de procédure pénale, le délai de conservation visé au 2° du présent paragraphe peut, par décision motivée du procureur du Roi compétent ou du juge d’instruction, être prolongé à chaque fois d’un nouveau délai maximal de quinze ans pour les infractions passibles d’une peine de niveau 4, 5 ou 6, de vingt ans au maximum pour les infractions passibles d’une peine de niveau 7 ou de trente ans au maximum pour les infractions passibles d’une peine de niveau 8.”

Art. 29. A l’article 44/11/3*septies*, 1°, a) de la même loi, les mots “délits et des crimes” sont remplacés par les mots “infractions passibles d’une peine minimale de niveau 2”.

Art. 30. À l’article 44/11/3*decies* de la même loi, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an ou une peine plus lourde” sont chaque fois remplacés par les mots “une peine minimale de niveau 2”.

Art. 31. L’article 44/11/11 de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 44/11/11. Le traitement administratif des perceptions immédiates est effectué par le service mandaté à cet effet par le SPF Justice. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, après avis de l’Organe de contrôle, les données à caractère personnel et les informations qui doivent être communiquées en vue du traitement administratif des perceptions immédiates ainsi que les modalités de cette communication.”

Art. 32. Dans le chapitre IV, la section 12, la sous-section 8 de la même loi, il est inséré un article 44/11/15 rédigé comme suit:

“Art. 44/11/15. § 1er. Pour le traitement de données à caractère personnel ainsi que l’accès aux données et informations des banques de données auxquelles les services de police

hebben bij of krachtens de wet of internationale rechtsregels die België verbinden, worden de ambtenaren van de fiscale administratie bedoeld in het koninklijk besluit van 23 januari 2007 tot vaststelling van de regels waarbij ambtenaren van de fiscale administraties ter beschikking worden gesteld van de federale politie teneinde deze bij te staan in de strijd tegen de georganiseerde economische en financiële criminaliteit, de neutrale operatoren werkzaam bij de communicatie- en informatiecentra en de consultants die werkzaam zijn bij en voor de politiediensten en hierbij toegang nodig hebben tot politionele informatie, gelijkgesteld met de personeelsleden van de politiediensten.

§ 2. De toegang wordt verleend op basis van de nood er kennis van te nemen door en onder het gezag bedoeld in artikel 54 van de wet gegevensbescherming en de verantwoordelijkheid van de korpschef, de commissaris-generaal, de directeur-generaal of de directeur voor wie deze personen werken, voor de duur die noodzakelijk is voor hun opdrachten, overeenkomstig dezelfde regels, procedures en modaliteiten als voor leden van de politiediensten. Artikel 44/11/1 is evenwel enkel van toepassing op de in paragraaf 1 bedoelde fiscale ambtenaren.

De toegangsprofielen en de identificatie van de in dit artikel bedoelde personen worden ter beschikking gesteld van het Controleorgaan.

§ 3. Vooraleer toegang wordt verleend overeenkomstig § 2, moeten de in § 1 bedoelde personen beschikken over een positief veiligheidsadvies zoals bedoeld in hoofdstuk IV van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, de veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst, en overeenkomstig de uitvoeringsbesluiten. De korpschef of de commissaris-generaal, naargelang van het geval, ziet erop toe dat deze verplichting wordt nageleefd. “

Art. 33. In de Nederlandse tekst van artikel 44/13 van dezelfde wet wordt het woord “beroofd” vervangen door het woord “benomen”.

Art. 34. In artikel 44/15, eerste lid van dezelfde wet worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 35. Artikel 44/16 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 44/16. Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren en de toepassing van de artikelen 61 en 62 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn de beveiligingsassistenten en -agenten van politie belast met de uitvoering van de opdrachten van de Federale Politie bedoeld in de artikelen 16quinquies, 21 en 23, alsook op subsidiaire en punctuele wijze, met de beveiliging van de politionele operaties.”

Art. 36. In artikel 46/2 van dezelfde wet, wordt het woord “25/8” vervangen door het woord “25/9”.

ont accès par ou en vertu de la loi ou de règles de droit international liant la Belgique, sont assimilés aux membres du personnel des services de police, les fonctionnaires des administrations fiscales visés dans l'arrêté royal du 23 janvier 2007 déterminant les modalités de la mise à disposition de la police fédérale, des fonctionnaires des administrations fiscales aux fins de l'assister dans la lutte contre la criminalité économique et financière, les opérateurs neutres employés dans les centres d'information et de communication et les consultants qui travaillent au sein et pour les services de police et qui ont besoin d'accéder à des informations policières dans le cadre de leurs fonctions.

§ 2. L'accès leur est attribué sur la base du principe du besoin d'en connaître par et sous l'autorité visée à l'article 54 de la loi sur la protection des données et la responsabilité du chef de corps, du commissaire général, du directeur général ou du directeur pour lequel ces personnes travaillent, pour la durée nécessaire à leurs missions, selon les mêmes règles, procédures et modalités que les membres des services de police. L'article 44/11/1 n'est toutefois applicable qu'aux fonctionnaires des administrations fiscales visés au paragraphe 1er.

Les profils d'accès et l'identification des personnes visées dans le présent article sont tenus à la disposition de l'Organe de contrôle.

§ 3. Avant que l'accès ne soit accordé conformément au § 2, les personnes visées au § 1 doivent disposer d'un avis de sécurité positif tel que visé au chapitre IV de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, aux avis de sécurité et au service public réglementé, ainsi que conformément aux arrêtés d'exécution. Le chef de corps ou le commissaire général, selon le cas, veille au respect de cette obligation.”

Art. 33. Dans le texte néerlandais de l'article 44/13 de la même loi, le mot “*beroofd*” est remplacé par le mot “*benomen*”.

Art. 34. À l'article 44/15, alinéa 1er de la même loi, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 35. L'article 44/16 de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 44/16. Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police et de l'application des articles 61 et 62 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les assistants et agents de sécurisation de police sont chargés de l'exécution des missions de la Police Fédérale visées aux articles 16quinquies, 21 et 23, ainsi que de manière subsidiaire et ponctuelle, de la sécurisation des opérations de police.”

Art. 36. À l'article 46/2 de la même loi, le mot “25/8” est remplacé par le mot “25/9”.

Art. 37. In artikel 46/4 van dezelfde wet, worden de volgende wijzingen aangebracht:

1° het woord “139” wordt vervangen door het woord “372”;

2° het woord “137” wordt telkens vervangen door het woord “371”.

Art. 38. In de Franse tekst van artikel 47, eerste lid van dezelfde wet wordt het woord “*ils*” vervangen door het woord “*il*”.

Art. 39. In artikel 48, eerste en tweede lid van dezelfde wet worden de woorden “in artikel 47 bedoelde personeelsleden” vervangen door het woord “personeelsleden”.

Art. 40. In artikel 49 van dezelfde wet worden de volgende wijzingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Behoudens in het geval van een burgerlijke partijstelling tegen het personeelslid in het raam van een strafrechtelijke procedure, is de rechtsvordering die tegen een personeelslid wordt ingesteld door de Staat, de gemeente of de meerge-meentzone op grond van artikel 48 pas ontvankelijk indien zij wordt voorafgegaan door een aanbod tot minnelijke schikking aan dat personeelslid. Dit aanbod tot minnelijke schikking gaat uit van de overheid aangewezen door de Koning.”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “het personeelslid bedoeld in artikel 47” vervangen door de woorden “het personeelslid”, en wordt het woord “dading” vervangen door de woorden “minnelijke schikking”.

Art. 41. In artikel 50, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden “Het in artikel 47 bedoelde personeelslid” vervangen door de woorden “Het personeelslid”.

Art. 42. In artikel 51 van dezelfde wet worden de volgende wijzingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De Staat, de gemeente of de meergemeentzone, naargelang van het geval, neemt de proceskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, ten laste waartoe het personeelslid, betrokken in een gerechtelijke procedure omwille van de uitoefening van zijn functies of omwille van zijn loutere hoedanigheid van personeelslid, in rechte veroordeeld wordt, tenzij het een opzettelijke of een zware fout heeft begaan.”;

2° in het tweede lid worden de woorden “de proceskosten”, vervangen door de woorden “de in het eerste lid bedoelde kosten”;

3° het artikel wordt aangevuld met het volgende lid:

“De rechtsplegingsvergoeding die wordt toegekend aan het personeelslid dat de in artikel 52 bedoelde rechtshulp geniet,

Art. 37. À l'article 46/4 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “139” est remplacé par le mot “372”;

2° le mot “137” est chaque fois remplacé par le mot “371”.

Art. 38. Dans le texte français de l'article 47, alinéa 1er, de la même loi, le mot “ils” est remplacé par le mot “il”.

Art. 39. Dans l'article 48, alinéas 1er et 2 de la même loi, les mots “membres du personnel visés à l'article 47” sont remplacés par les mots “membres du personnel”.

Art. 40. Dans l'article 49 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“Hormis le cas d'une constitution de partie civile contre le membre du personnel dans le cadre d'une procédure pénale, l'action exercée contre un membre du personnel par l'État, la commune ou la zone pluricommunale sur la base de l'article 48, n'est recevable que si elle est précédée d'une offre de règlement amiable faite à ce membre du personnel. Cette offre de règlement amiable émane de l'autorité désignée par le Roi.”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “le membre du personnel visé à l'article 47” sont remplacés par les mots “le membre du personnel”, et le mot “transaction” est remplacé par les mots “règlement amiable”.

Art. 41. Dans l'article 50, alinéa 1er de la même loi, les mots “Le membre du personnel visé à l'article 47” sont remplacés par les mots “Le membre du personnel”.

Art. 42. Dans l'article 51 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“L'État, la commune ou la zone pluricommunale, selon le cas, prend en charge les frais de justice, y compris l'indemnité de procédure, auxquels le membre du personnel, impliqué dans une procédure judiciaire, en raison de l'exécution de ses fonctions ou de sa seule qualité de membre du personnel, est condamné, sauf s'il a commis une faute intentionnelle ou une faute lourde.”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “les frais de justice” sont remplacés par les mots “les frais visés à l'alinéa 1er”;

3° l'article est complété avec l'alinéa suivant:

“L'indemnité de procédure octroyée au membre du personnel bénéficiant de l'assistance en justice visée à l'article 52

komt toe aan de overheid die de kosten van die rechtshulp ten laste neemt.”.

Art. 43. In artikel 52 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid worden de woorden “en 62” vervangen door de woorden “, 62 en 112*duodecies*”;

2° in paragraaf 1, eerste lid wordt het woord “15*bis*,” geschrapt;

3° in paragraaf 1, eerste lid worden de woorden “Het in artikel 47 bedoelde personeelslid of ex-personeelslid” vervangen door de woorden “Het personeelslid of ex-personeelslid”;

4° in paragraaf 1, tweede lid worden de woorden “Het in artikel 47 bedoelde personeelslid” vervangen door de woorden “Het personeelslid”;

5° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “het personeelslid bedoeld in artikel 47” vervangen door de woorden “het personeelslid”;

6° paragraaf 1, vierde lid wordt vervangen als volgt:

“In geval van overlijden van het personeelslid of ex-personeelslid, komt het recht op rechtshulp toe aan de volgende rechthebbenden: de echtgeno(o)t(e) of de wettelijk samenwonende partner, de kinderen, de ouders en de broers en zussen.”;

7° in de Nederlandse tekst van paragraaf 4, eerste lid wordt het woord “rechterlijke” vervangen door het woord “gerechtelijke”;

8° in paragraaf 4, tweede lid worden de woorden “de politieambtenaar” vervangen door de woorden “het personeelslid”;

9° in paragraaf 5, tweede lid worden de woorden “het ministerie van” vervangen door de woorden “de Federale Overheidsdienst”;

10° in paragraaf 5 wordt tussen het derde en het vierde lid het volgend lid ingevoegd:

“Het ogenblik van de feiten die de aanleiding vormen voor de aanvraag tot rechtshulp, bepaalt de overheid bedoeld in het tweede en derde lid.”.

Art. 44. In artikel 53 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “het personeelslid bedoeld in artikel 47” vervangen door de woorden “het personeelslid”;

2° in de Nederlandse tekst van paragraaf 1, eerste lid wordt het woord “hij” vervangen door het woord “het”;

revient à l'autorité qui supporte les frais de cette assistance en justice.”.

Art. 43. Dans l'article 52 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “et 62” sont remplacés par les mots “, 62 et 112*duodecies*”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “15*bis*,” est supprimé;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “Le membre du personnel ou l'ex-membre du personnel visé à l'article 47” sont remplacés par les mots “Le membre du personnel ou l'ex-membre du personnel”;

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Le membre du personnel visé à l'article 47” sont remplacés par les mots “Le membre du personnel”;

5° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “le membre du personnel visé à l'article 47” sont remplacés par les mots “le membre du personnel”;

6° le paragraphe 1er, alinéa 4, est remplacé par ce qui suit:

“En cas de décès du membre du personnel ou de l'ex-membre du personnel, le droit à l'assistance en justice revient aux ayants droit suivants: l'époux(se) ou le (la) cohabitant(e) légal(e), les enfants, les parents et les frères et les sœurs.”;

7° dans le texte néerlandais du paragraphe 4, alinéa 1er, le mot “*rechterlijke*” est remplacé par le mot “*gerechtelijke*”;

8° dans le paragraphe 4, alinéa 2, les mots “fonctionnaire de police” sont remplacés par les mots “membre du personnel”;

9° dans le paragraphe 5, alinéa 2, les mots “ministère de l'” sont remplacés par les mots “Service Public Fédéral”;

10° dans le paragraphe 5, entre les alinéas 3 et 4, l'alinéa suivant est inséré:

“Le moment des faits donnant lieu à la demande d'assistance en justice détermine l'autorité visée aux alinéas 2 et 3.”.

Art. 44. Dans l'article 53 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “le membre du personnel visé à l'article 47” sont remplacés par les mots “le membre du personnel”;

2° dans le texte néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “*hij*” est remplacé par le mot “*het*”;

3° in paragraaf 6 worden de woorden “het ministerie van” vervangen door de woorden “de Federale Overheidsdienst”.

HOOFDSTUK 4 – Wijzigingen van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus

Art. 45. In artikel 126, paragraaf 3 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “gevangenisstraf van 8 dagen tot een maand en met een geldboete van 100 tot 10.000 frank of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 1”;

2° paragraaf 3, derde lid wordt opgeheven.

Art. 46. In artikel 134, eerste lid, 2°, van dezelfde wet worden de woorden “het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende de voorwaarden voor de erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen” vervangen door de woorden “het koninklijk besluit van 11 mei 2004 betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen”.

Art. 47. In artikel 136 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse versie, in de eerste paragraaf, eerste lid, worden de woorden “membres du personnel du cadre logistique et administratif” vervangen door de woorden “membres du personnel du cadre administratif et logistique”;

2° in het tweede lid van de eerste paragraaf, worden de woorden “of de door hem aangewezen overheid” ingevoegd tussen de woorden “de commissaris-generaal” en de woorden “, de burgemeester of het politiecollege.”;

3° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De personeelsleden van het administratief en logistiek kader die personeelslid zijn van of een toelage of wedde ontvangen van de meergemeentezone, kunnen geen deel uitmaken van de politieraad, het politiecollege, de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn, van één van de gemeenten van de meergemeentezone.”.

Art. 48. In dezelfde wet wordt artikel 146, ingevoegd bij wet van 22 mei 2019, vervangen als volgt:

“Art. 146. De verwerkingsverantwoordelijken verwerken de persoonsgegevens voor de doeleinden die onder de toepassing van de algemene verordening vallen die door of krachtens de wet worden geregeld.

De verwerkingsverantwoordelijken die door of krachtens de wet belast zijn met de toepassing van het statuut van de geïntegreerde politie delen aan elkaar de persoonsgegevens

3° dans le paragraphe 6, les mots “ministère de l” sont remplacés par les mots “Service Public Fédéral”.

CHAPITRE 4 – Modifications de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux

Art. 45. Dans l'article 126, paragraphe 3 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er les mots “d'emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 100 à 10.000 francs, ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “de niveau 1”;

2° le paragraphe 3, alinéa 3 est abrogé.

Art. 46. Dans l'article 134, alinéa 1er, 2°, de la même loi, les mots “l'arrêté royal du 23 mars 1998 relatif aux conditions d'agrément des écoles de conduite de véhicules à moteur” sont remplacés par les mots “l'arrêté royal du 11 mai 2004 relatif aux conditions d'agrément des écoles de conduite des véhicules à moteur”.

Art. 47. À l'article 136 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la version française, dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “membres du personnel du cadre logistique et administratif” sont remplacés par les mots “membres du personnel du cadre administratif et logistique”;

2° dans l'alinéa 2 du paragraphe 1er, les mots “ou à l'autorité qu'il désigne” sont insérés entre les mots “au commissaire général” et les mots “, au bourgmestre ou au collège de police”;

3° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les membres du personnel du cadre administratif et logistique qui sont membres du personnel de la zone pluricommunale ou qui reçoivent une allocation ou un traitement de celle-ci ne peuvent pas faire partie du conseil de police, du collège de police, du conseil communal ou du conseil de l'action sociale, d'une des communes de la zone pluricommunale.”.

Art. 48. Dans la même loi, l'article 146, inséré par la loi du 22 mai 2019, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 146. Les responsables du traitement traitent les données à caractère personnel aux fins qui relèvent du champ d'application du règlement général et qui sont réglées par ou en vertu de la loi.

Les responsables du traitement qui sont chargés, par ou en vertu de la loi, de l'application du statut de la police intégrée se communiquent mutuellement les données à caractère

mee die noodzakelijk zijn voor de doeleinden die door of krachtens de wet worden geregeld”.

Art. 49. In artikel 149^{quinquies}, vijfde lid van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 26 maart 2014, wordt het woord “458” vervangen door het woord “352”.

HOOFDSTUK 5 – Wijzigingen van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten

Art. 50. Artikel 14 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten wordt vervangen als volgt:

“Art. 14. De kandidaat moet op de datum waarop hij aan de selectieproeven deelneemt, voldoen aan de in artikel 12, eerste lid, 1°, 2°, 4°, 7° en 11° bepaalde voorwaarden alsook het voorwerp zijn geweest van de verificaties bedoeld in artikel 12, tweede lid, a), c), e) en f) en, op basis hiervan, geen risicofactoren vertonen die een beletsel tot indienstneming bij de politie vormen zoals voorzien in artikel 12, eerste lid, 3°.

De voorwaarden bepaald in artikel 12, eerste lid, 3°, 5°, 6°, 8°, 9° en 10° moeten vervuld zijn bij de toelating tot de basisopleiding.”.

Art. 51. In artikel 20, eerste lid, 3° van dezelfde wet worden de woorden “of tijdens of bij afloop van de proefperiode bedoeld in de artikelen 48 en 67 van dezelfde wet” opgeheven.

Art. 52. In artikel 21 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De kandidaat moet op de datum waarop hij aan de selectieproeven deelneemt, voldoen aan de in artikel 19, 1°, 2° en 4° bepaalde voorwaarden alsook het voorwerp zijn geweest van de verificaties bedoeld in het tweede lid, a), c), e) en f) en, op basis hiervan, geen risicofactoren vertonen die een beletsel tot indienstneming bij de politie vormen zoals voorzien in artikel 19, 3°.”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“De voorwaarden bepaald in artikel 19, 3°, 5°, 6°, 7° en 8° moeten vervuld zijn, naar gelang van het geval, bij de toelating tot de stage of bij de indiensttreding.”.

Art. 53. In artikel 37, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 november 2017, worden de woorden “en die overeenkomstig de regels inzake de mobiliteit of de ambtshalve aanwijzing worden aangewezen in een betrekking van het beoogde kader,” ingevoegd tussen de woorden “de basisopleiding van een hoger kader,” en de woorden “worden bevorderd”.

personnel qui sont nécessaires aux fins réglées par ou en vertu de la loi.”

Art. 49. Dans l'article 149^{quinquies}, alinéa 5, de la même loi, inséré par la loi du 26 mars 2014, le mot “458” est remplacé par le mot “352”.

CHAPITRE 5 – Modifications de la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police

Art. 50. L'article 14 de la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police est remplacé par ce qui suit:

“Art. 14. Le candidat doit, à la date de sa participation aux épreuves de sélection, satisfaire aux conditions fixées à l'article 12, alinéa 1er, 1°, 2°, 4°, 7° et 11° ainsi qu'avoir fait l'objet des vérifications prévues à l'article 12, alinéa 2, a), c), e) et f) et, sur base de celles-ci, ne pas présenter de facteurs de risque qui constituent un obstacle à l'engagement à la police tel que prévu à l'article 12, alinéa 1er, 3°.

Les conditions fixées à l'article 12, alinéa 1er, 3°, 5°, 6°, 8°, 9° et 10° doivent être remplies lors de l'accession à la formation de base.”.

Art. 51. Dans l'article 20, alinéa 1er, 3°, de la même loi, les mots “ou pendant ou à l'expiration de la période d'essai visée aux articles 48 et 67 de la même loi” sont abrogés.

Art. 52. À l'article 21 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Le candidat doit, à la date de sa participation aux épreuves de sélection, satisfaire aux conditions fixées à l'article 19, 1°, 2° et 4° ainsi qu'avoir fait l'objet des vérifications prévues à l'alinéa 2, a), c), e) et f) et, sur base de celles-ci, ne pas présenter de facteurs de risque qui constituent un obstacle à l'engagement à la police tel que prévu à l'article 19, 3°.”;

2° l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Les conditions fixées à l'article 19, 3°, 5°, 6°, 7° et 8° doivent être remplies, selon le cas, lors de l'admission au stage ou de l'engagement.”.

Art. 53. Dans l'article 37, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 12 novembre 2017, les mots “et qui conformément aux règles de mobilité ou de désignation d'office, sont désignés dans un emploi du cadre envisagé,” sont insérés entre les mots “la formation de base d'un cadre supérieur,” et les mots “sont promus”.

Art. 54. Artikel 90 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“De personeelsleden genieten een gewaarborgde bezoldiging berekend overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op de personeelsleden van de federale overheidsdiensten, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 93 betreffende de onvolledige prestaties, van artikel 94 betreffende de weddebijslag voor de uitoefening van een mandaat en de door de Koning vastgestelde elementen die niet in aanmerking komen voor de bepaling van deze gewaarborgde bezoldiging.”

Art. 55. In dezelfde wet wordt artikel 91 opgeheven.

Art. 56. In dezelfde wet wordt artikel 92, gewijzigd bij de wet van 21 april 2016 opgeheven.

Art. 57. In artikel 93 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf wordt het eerste lid opgeheven;

2° in de eerste paragraaf, tweede lid, worden de woorden “De bepalingen van het eerste lid zijn” vervangen door de woorden “De bepaling volgens dewelke de weddebijslag, toegekend in het raam van de gewaarborgde bezoldiging, in verhouding van de door het personeelslid verricht onvolledige prestaties wordt toegekend, is”.

Art. 58. Artikel 94 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Het jaarlijks, niet-geïndexeerd bedrag, van de weddebijslag voor de uitoefening van een mandaat wordt ook verminderd met het bedrag van de weddebijslag toegekend in het raam van de gewaarborgde bezoldiging.”

Art. 59. Artikel 95 van dezelfde wet wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 6 – Wijziging van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's

Art. 60. In artikel 9 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid, 3° en in het vierde lid worden de woorden “in real time” opgeheven;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Onverminderd het derde lid, 1° en 2°, kunnen de politiediensten de beelden raadplegen om onmiddellijk te kunnen ingrijpen voor doeleinden van bestuurlijke en gerechtelijke politie en de daaruit voortvloeiende noodzakelijke politiemaatregelen te kunnen nemen.”

Art. 54. L'article 90 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Les membres du personnel bénéficient d'une rétribution garantie calculée conformément aux règles applicables aux membres du personnel des services publics fédéraux, sous réserve de l'application de l'article 93 relatif aux prestations incomplètes, de l'article 94 relatif au supplément de traitement pour l'exercice d'un mandat et des éléments fixés par le Roi qui n'interviennent pas dans la détermination de cette rétribution garantie.”

Art. 55. Dans la même loi, l'article 91 est abrogé.

Art. 56. Dans la même loi, l'article 92, modifié par la loi du 21 avril 2016, est abrogé.

Art. 57. À l'article 93 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, l'alinéa 1er est abrogé;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Les dispositions de l'alinéa 1er ne s'appliquent” sont remplacés par les mots “La règle selon laquelle le supplément de traitement octroyé dans le cadre de la rétribution garantie est accordé au prorata des prestations incomplètes effectués par le membre du personnel, ne s'applique”.

Art. 58. L'article 94 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Le montant annuel, non indexé, du supplément de traitement pour l'exercice d'un mandat est également diminué du montant du supplément de traitement octroyé dans le cadre de la rétribution garantie.”

Art. 59. L'article 95 de la même loi, est abrogé.

CHAPITRE 6 – Modification de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance

Art. 60. À l'article 9 de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance, les modifications suivantes sont apportées:

1° au troisième alinéa, 3°, et au quatrième alinéa, les mots “en temps réel” sont supprimés;

2° l'article est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Sans préjudice du troisième alinéa, 1° et 2°, les services de police peuvent consulter les images afin de pouvoir intervenir immédiatement à des fins de police administrative et judiciaire et de prendre les mesures de police nécessaires qui en découlent.”

HOOFDSTUK 7 – Wijziging van de wet van 16 mei 2024 betreffende de bevoegdheden op het nationale grondgebied van de leden van de Europese grens- en kustwacht

Art. 61. Artikel 4, § 3, tweede lid van de wet van 16 mei 2024 betreffende de bevoegdheden op het nationale grondgebied van de leden van de Europese grens- en kustwacht, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 8 – Wijzigingen aan het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (“RPPol”)

Art. 62. In artikel IV.I.49 RPPol, bekrachtigd door de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten, worden de woorden “de directeur van de door hem aangewezen dienst” vervangen door de woorden “het hoofd van de door hem aangewezen dienst”.

Art. 63. In artikel XI.II.23 RPPol, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt opgeheven;

2° in paragraaf 2, eerste lid, wordt het woord “bezoldiging” vervangen door de woorden “gewaarborgde bezoldiging bedoeld in artikel 90 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, 3°, worden de woorden “of supplementen” opgeheven.

HOOFDSTUK 9 – Overgangs-, opheffings- en slotbepalingen

Art. 64. Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

In afwijking van het eerste lid treden de volgende artikelen slechts in werking op 1 september 2026:

- Artikel 3;
- Artikel 4;
- Artikel 5;
- Artikel 6;
- Artikel 9, 1°;
- Artikel 10, 1°;
- Artikel 22;

CHAPITRE 7 – Modification de la loi du 16 mai 2024 relative aux compétences des membres du corps européen de garde-frontières et de garde-côtes sur le territoire national

Art. 61. L'article 4, § 3, alinéa 2 de la loi du 16 mai 2024 relative aux compétences des membres du corps européen de garde-frontières et de garde-côtes sur le territoire national, est abrogé.

CHAPITRE 8 – Modifications de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police (“PJPol”)

Art. 62. Dans l'article IV.I.49 PJPol, confirmé par la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police, les mots “directeur du service” sont remplacés par les mots “chef du service”.

Art. 63. Dans l'article XI.II.23 PJPol, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est abrogé;

2° dans le paragraphe 2, l'alinéa 1er est complété par les mots “garantie visée à l'article 90 de la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police”;

3° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, 3°, les mots “allocations ou suppléments spécifiés” sont remplacés par les mots “allocations spécifiées”.

CHAPITRE 9 – Dispositions transitoires, abrogatoires et finales

Art. 64. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Par dérogation au premier alinéa, les articles suivants n'entrent en vigueur que le 1er septembre 2026:

- Article 3;
- Article 4;
- Article 5;
- Article 6;
- Article 9, 1°;
- Article 10, 1°;
- Article 22;

- Artikel 25, 2°, 3°, 4° en 5°;
- Artikel 26;
- Artikel 27;
- Artikel 28;
- Artikel 29;
- Artikel 30;
- Artikel 34;
- Artikel 37;
- Artikel 45;
- Artikel 49.

Eveneens in afwijking van het eerste lid treedt artikel 31 in werking op een door de Koning te bepalen datum.

Art. 65. Artikel 25, 2° en 3°, is uitsluitend van toepassing op feiten geregistreerd vanaf 1 september 2026. Op feiten geregistreerd vóór deze datum blijven de voordien geldende bepalingen inzake archivering van toepassing.

- Article 25, 2°, 3°, 4° et 5°;
- Article 26;
- Article 27;
- Article 28;
- Article 29;
- Article 30;
- Article 34;
- Article 37;
- Article 45;
- Article 49.

De même, par dérogation au premier alinéa, l'article 31 entre en vigueur à une date fixée par le Roi.

Art. 65. L'article 25, 2° et 3°, est uniquement applicable aux faits enregistrés à partir du 1er septembre 2026. Pour les faits enregistrés avant cette date, les dispositions antérieurement en vigueur en matière d'archivage restent d'application.

Samenvatting

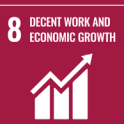
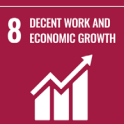
Bernard QUINTIN

VOORONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DIVERSE BEPALINGEN DIE BETREKKING HEBBEN OP DE POLITIEDIENSTEN

Potentieel betrokken groepen

☒ Burgers ☒ Consumenten ☒ Werknemers	☐ Ondernemingen	☒ Overheidsinstanties ☒ Federale ☒ Gewest/gemeenschap ☒ Lokale
--	--	--

Impactanalyse van regelgeving - RIA

	Kansarmoedebestrijding	/		Gelijke kansen en sociale cohesie	/
	Voeding	/		Mobiliteit	/
	Gezondheid	/		Consumptie- en productiepatronen	/
	Gelijkheid van vrouwen en mannen	/		Klimaatverandering	/
	Energie	/		Natuurlijke hulpbronnen	/
	Werkgelegenheid	/		Biodiversiteit in zee en op het land	/
	Economische ontwikkeling	/		Vervuilers en hinder	/
	KMO en micro-ondernemingen	/		Overheid	+
	Administratieve lasten	/		Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling	/
	Investerings, infrastructuur, O&O	/			

Auteur

Bevoegde regeringslid

Bernard QUINTIN

Contactpersoon beleidscel

Godin Samuelle

Samuelle.Godin@ibz.be

Overheidsdienst

Politie

Contactpersoon overheidsdienst

Sven Verbeiren

Sven.Verbeiren@police.belgium.eu

Ontwerp

Titel van de regelgeving

VOORONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DIVERSE BEPALINGEN DIE BETREKKING HEBBEN OP DE POLITIEDIENSTEN

Description

Het wetsontwerp strekt ertoe verschillende wettelijke bepalingen met betrekking tot de politiediensten aan te passen en te actualiseren.

Het ontwerp is met name ingegeven door de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek en de noodzaak om de politiewetgeving aan te passen aan de nieuwe indeling van de misdrijven en straffen. Daarnaast bevat het ontwerp verschillende aanpassingen die tot doel hebben het juridisch kader dat van toepassing is op de politiediensten te moderniseren en te verduidelijken, onder meer inzake de verwerking en bewaring van politionele informatie, het gebruik van camera's, de toegang tot gegevens en het statuut en het beheer van het personeel. Het ontwerp voorziet tevens in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2022/2041 betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie.

Het ontwerp heeft tot doel de coherentie van de regelgeving die van toepassing is op de politiediensten met de recente wetgevende ontwikkelingen te waarborgen, een antwoord te bieden op bepaalde in de praktijk vastgestelde moeilijkheden en de operationele en administratieve werking van de politiediensten te verbeteren, met behoud van een duidelijk juridisch kader voor de verwerking van gegevens en de uitoefening van de politiebevoegdheden.

Raadplegingen over het ontwerpreglement

De representatieve vakorganisaties van het personeel van de politiediensten werden geraadpleegd in het kader van het syndicaal overleg.

Impactanalyse van regelgeving - RIA

Impactanalyses reeds uitgevoerd?

- ☐ Ja, vermeld de referentie in de bronnen
☒ Nee

Bronnen gebruikt voor het uitvoeren van de effectanalyse

T1. Kansarmoedebestrijding

/ Pas d' impact

T2. Voeding

/ Pas d' impact

T3. Gezondheid

/ Pas d' impact

T4. Gelijkheid van vrouwen en mannen

/ Pas d' impact

V1. Heeft het ontwerp van regelgeving een impact op de toegang van personen tot de volgende bestaansmiddelen? Vink de betrokken bestaansmiddelen aan.

Als u hebt 'Andere' of 'Geen bestaansmiddelen' aangekruist, geef dan hieronder een toelichting op uw antwoord.

- ☐ Werkgelegenheid
- ☐ Inkomen
- ☐ Sociale bescherming
- ☐ Opleiding
- ☐ Tijd / afstemming
- ☐ Gezondheid
- ☐ Veiligheid
- ☐ Justitie
- ☐ Mobiliteit
- ☐ Energie
- ☐ Verantwoordelijkheden
- ☐ Digitale technologieën
- ☐ Andere
- ☒ Geen hulpmiddelen

Het ontwerp van regelgeving heeft niet tot doel de toegang van personen tot middelen te wijzigen op een gebied waarin een relevant verschil tussen vrouwen en mannen kan worden vastgesteld. Er werd geen specifiek verschil tussen vrouwen en mannen vastgesteld met betrekking tot de maatregelen waarin het ontwerp voorziet.

V4. Samengevat is het impact van het ontwerp van regelgeving over de gelijkheid van vrouwen en mannen:

- ☐ Positieve
- ☐ Negatieve
- ☒ Geen impact

T5. Energie

/ Pas d' impact

T6. Werkgelegenheid

/ Pas d' impact

T7. Economische ontwikkeling

/ Pas d' impact

T8. KMO en micro-ondernemingen

/ Pas d' impact

Pour pouvoir remplir cette partie, vous devez cocher "entreprises" dans la rubrique "groupes potentiellement concernés".

V5. Samengevat is het impact van het ontwerp van regelgeving over de kmo's:

- ☐ Positieve
- ☐ Negatieve
- ☒ Geen impact

En de impact op de micro-ondernemingen is:

- ☐ Positieve
- ☐ Negatieve
- ☒ Geen impact

T9. Administratieve lasten

/ Pas d' impact

Q1. Identifiez les groupes concernés par les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

** Vous avez sélectionné "citoyens/citoyennes" dans les groupes concernés. Donnez plus de précision ci-dessous.*

Burgers die betrokken kunnen zijn bij de toepassing van de bepalingen betreffende de politiediensten.

V2. Moeten burgers en/of ondernemingen documenten of informatie aanleveren? Verdeel uw uitleg naar de betrokken groepen (bv. kmo's / micro-ondernemingen, consumenten / werknemers, enz.)

- ☐ Ja, leg hieronder uit.
☒ Nee

T10. Inversteringen, infrastructuur, O&O

/ Pas d' impact

T11. Gelijke kansen en sociale cohesie

/ Pas d' impact

T12. Mobiliteit

/ Pas d' impact

T13. Consumptie- en productiepatronen

/ Pas d' impact

T14. Klimaatverandering

/ Pas d' impact

T15. Natuurlijke hulpbronnen

/ Pas d' impact

T16. Biodiversiteit in zee en op het land

/ Pas d' impact

T17. Vervuilers en hinder

/ Pas d' impact

T18. Overheid

+ Impact positif

Het ontwerp heeft voornamelijk een impact op de diensten van de geïntegreerde politie en, voor bepaalde bepalingen, op andere overheidsinstanties die met de politiediensten samenwerken of

gegevens met hen uitwisselen.

Het ontwerp strekt ertoe het juridisch kader dat van toepassing is op de politiediensten te actualiseren en te verduidelijken, onder meer naar aanleiding van de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek, en hun operationele en administratieve werking te verbeteren. Het past eveneens bepaalde regels aan inzake de verwerking, bewaring, toegang en uitwisseling van informatie, alsook bepaalde bepalingen betreffende het personeel van de politiediensten.

De uitvoering vindt hoofdzakelijk plaats binnen de bestaande structuren en procedures. Bepaalde uitvoeringsmodaliteiten zullen, waar nodig, nader bij reglementair besluit worden bepaald

T19. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

/ Pas d' impact

- ☐ Armoede en ongelijkheid binnen en tussen ontwikkelingslanden
- ☐ Voedselzekerheid en billijke toegang tot landbouwproductiemiddelen
- ☐ Gezondheid en toegang tot geneesmiddelen
- ☐ Waardig werk
- ☐ Lokale en internationale handel
- ☐ Innovatie en toegang tot technologie (octrooien, intellectuele eigendom, enz.)
- ☐ Capaciteit om binnenlandse hulpbronnen te mobiliseren en te gebruiken voor het welzijn van de bevolking: belastingen, menselijke hulpbronnen, natuurlijke hulpbronnen inclusief mijnbouwhulpbronnen, energiehulpbronnen, culturele hulpbronnen, enz.
- ☐ Mobiliteit van mensen
- ☐ Vrede en veiligheid
- ☐ Milieu, biodiversiteit en klimaatverandering: mechanismen voor schone ontwikkeling
- ☐ Andere
- ☒ Geen

V3. Samengevat is de impact op beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling:

- ☐ Positieve impact
- ☐ Negatieve impact
- ☒ Geen impact

Synthèse

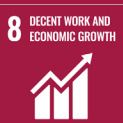
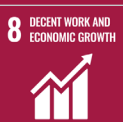
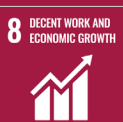
Bernard QUINTIN

AVANT-PROJET DE LOI MODIFIANT DIVERSES DISPOSITIONS RELATIVES AUX SERVICES DE POLICE

Groupes potentiellement concernés

☒ Citoyens / citoyennes ☒ Consommateurs / consommatrices ☒ Travailleurs / travailleuses	☐ Entreprises	☒ Autorités publiques ☒ Fédérales ☒ Régionales/communautaires ☒ Locales
---	--------------------------------------	---

Analyse d'impact de la réglementation - AIR

	Lutte contre la pauvreté	/		Égalité des chances et cohésion sociale	/
	Alimentation	/		Mobilité	/
	Santé	/		Modes de consommation et production	/
	Égalité des femmes et des hommes	/		Changements climatiques	/
	Énergie	/		Ressources naturelles	/
	Emploi	/		Biodiversité marine et terrestre	/
	Développement économique	/		Polluants et nuisances	/
	PME et micro-entreprises	/		Autorités publiques	+
	Charges administratives	/		Cohérence des politiques en faveur du développement	/
	Investissements, infrastructures, R&D	/			

Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Bernard QUINTIN

Contact cellule stratégique

Godin Samuelle

Samuelle.Godin@ibz.be

Administration

Police

Contact administration

Sven Verbeiren

Sven.Verbeiren@police.belgium.eu

Projet

Titre du projet de réglementation

AVANT-PROJET DE LOI MODIFIANT DIVERSES DISPOSITIONS RELATIVES AUX SERVICES DE POLICE

Description

Le projet de loi vise à adapter et à actualiser plusieurs dispositions législatives relatives aux services de police.

Il est notamment motivé par l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal et la nécessité d'adapter la législation policière à la nouvelle classification des infractions et des peines. Il apporte également plusieurs adaptations destinées à moderniser et à clarifier le cadre juridique applicable aux services de police, notamment en matière de traitement et de conservation des informations policières, d'utilisation des caméras, d'accès aux données ainsi que de statut et de gestion du personnel. Le projet assure par ailleurs la transposition partielle de la directive (UE) 2022/2041 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne.

L'objectif poursuivi est d'assurer la cohérence de la législation applicable aux services de police avec les évolutions législatives récentes, de remédier à certaines difficultés constatées dans la pratique et d'améliorer le fonctionnement opérationnel et administratif des services de police, tout en garantissant un cadre juridique clair pour le traitement des données et l'exercice des compétences policières.

Consultations sur le projet de réglementation

Les organisations syndicales représentatives du personnel des services de police ont été consultées dans le cadre de la négociation syndicale.

Analyse d'impact déjà réalisée ?

- ☐ Oui, indiquez la référence dans les sources
- ☒ Non

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

T1. Lutte contre la pauvreté

/ Pas d' impact

T2. Alimentation

/ Pas d' impact

T3. Santé

/ Pas d' impact

T4. Égalité des femmes et des hommes

/ Pas d' impact

Q1. Le projet de réglementation a-t-il un impact sur l'accès des personnes aux ressources suivantes ? Cochez les ressources concernées.

Si vous cochez les cases 'Autres' ou 'Aucune ressource', veuillez préciser/expliciter.

- ☐ Emploi
- ☐ Revenus
- ☐ Protection sociale
- ☐ Formation
- ☐ Temps / conciliation
- ☐ Santé
- ☐ Sécurité
- ☐ Justice
- ☐ Mobilité
- ☐ Énergie
- ☐ Responsabilités
- ☐ Technologies numériques
- ☐ Autres
- ☒ Aucune ressource

Le projet de réglementation n'a pas pour objet de modifier l'accès des personnes à des ressources dans un domaine susceptible de présenter une différence pertinente entre les femmes et les hommes. Aucune différence spécifique entre les femmes et les hommes n'a été identifiée au regard des mesures prévues par le projet.

Q4. En résumé, l'impact du projet de réglementation sur l'égalité des femmes et des hommes est :

- ☐ Positif
- ☐ Négatif
- ☒ Pas d'impact

T5. Énergie

/ Pas d' impact

T6. Emploi

/ Pas d' impact

T7. Développement économique

/ Pas d' impact

T8. PME et micro-entreprises

/ Pas d' impact

Pour pouvoir remplir cette partie, vous devez cocher "entreprises" dans la rubrique "groupes potentiellement concernés".

Q5. En résumé, l'impact sur les PME est :

- ☐ Positif
- ☐ Négatif
- ☒ Pas d'impact

Et l'impact sur les micro-entreprises est :

- ☐ Positif
- ☐ Négatif
- ☒ Pas d'impact

T9. Charges administratives

/ Pas d' impact

Q1. Identifiez les groupes concernés par les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

** Vous avez sélectionné "citoyens/citoyennes" dans les groupes concernés. Donnez plus de précision ci-dessous.*

Les citoyens susceptibles d'être concernés par l'application des dispositions relatives aux services de police.

Q2. Les citoyens et/ou les entreprises doivent-ils fournir des documents ou des informations ?
Ventilez votre explication selon les groupes concernés (ex : PME / micro-entreprises, consommateurs / travailleurs, etc.).

- ☐ Oui, expliquez ci-dessous
☒ Non

T10. Investissements, infrastructures, R&D / Pas d' impact

T11. Égalité des chances et cohésion sociale / Pas d' impact

T12. Mobilité / Pas d' impact

T13. Modes de consommation et production / Pas d' impact

T14. Changements climatiques / Pas d' impact

T15. Ressources naturelles / Pas d' impact

T16. Biodiversité marine et terrestre

/ Pas d' impact

T17. Polluants et nuisances

/ Pas d' impact

T18. Autorités publiques

+ Impact positif

Le projet a principalement un impact sur les services de la police intégrée et, pour certaines dispositions, sur les autres autorités publiques qui collaborent avec les services de police ou

sont amenées à échanger des données avec ceux-ci.

Il vise à actualiser et à clarifier le cadre juridique applicable aux services de police, notamment à la suite de l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal, et à améliorer leur fonctionnement opérationnel et administratif. Il adapte également certaines règles relatives au traitement, à la conservation, à l'accès et à l'échange d'informations, ainsi que certaines dispositions relatives au personnel des services de police.

T19. Cohérence des politiques en faveur du développement

/ Pas d' impact

- ☐ Pauvreté et inégalités au sein des pays en développement et entre pays
- ☐ Sécurité alimentaire et un accès équitable aux moyens de production agricole
- ☐ Santé et accès aux médicaments
- ☐ Travail décent
- ☐ Commerce local et international
- ☐ L'innovation et l'accès à la technologie : brevets, propriété intellectuelle, etc.
- ☐ Capacité à mobiliser et utiliser les ressources domestiques pour le bien-être de la population : taxation, ressources humaines, ressources naturelles dont les ressources minières, ressources énergétiques, ressources culturelles, etc.
- ☐ Mobilité des personnes
- ☐ Paix et sécurité
- ☐ Environnement, biodiversité et changements climatiques : mécanismes de développement propre
- ☐ Autres
- ☒ Aucun

Q3. En résumé, l'impact du projet de réglementation sur la cohérence des politiques en faveur du développement est :

- ☐ Impact positif
- ☐ Impact négatif
- ☒ Pas d'impact

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 79.624/2/V VAN 5 AUGUSTUS 2026**

Op 22 juni 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris verzocht binnen een termijn van dertig dagen van rechtswege^{*} verlengd tot 6 augustus 2026 een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van diverse bepalingen die betrekking hebben op de politiediensten'.

Het voorontwerp is door de tweede vakantiekamer onderzocht op 4 augustus 2026. De kamer was samengesteld uit Patrick RONVAUX, kamervoorzitter, Christine HOREVOETS en Dimitri YERNAULT, staatsraden, Philippe DE BRUYCKER, assessor, en Béatrice DRAPIER FACCO, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arnaud PICQUÉ, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Patrick RONVAUX.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 augustus 2026.

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving zich, overeenkomstig artikel 84, § 3, van de gecoördineerde wetten, voornamelijk tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, de rechtsgrond[‡] en de vraag of de voorgeschreven vormvereisten zijn vervuld.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

DISPOSITIEF

Artikel 3

1. In de inleidende zin moet de datum worden vermeld waarop de wet 'op het politieambt' is afgekondigd (5 augustus 1992). Hetzelfde geldt voor het opschrift van hoofdstuk 3.

2. In de definitie van "misdrijf" dient te worden verwezen naar artikel 36 van boek I van het nieuwe Strafwetboek.

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

[‡] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 79.624/2/V DU 5 AOÛT 2026**

Le 22 juin 2026, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé de Beliris à communiquer un avis dans un délai de trente jours prorogé de plein droit^{*} jusqu'au 6 août 2026 sur un avant-projet de loi 'modifiant diverses dispositions relatives aux services de police'.

L'avant-projet a été examiné par la deuxième chambre des vacances le 4 août 2026. La chambre était composée de Patrick RONVAUX, président de chambre, Christine HOREVOETS et Dimitri YERNAULT, conseillers d'État, Philippe DE BRUYCKER, assesseur, et Béatrice DRAPIER FACCO, greffier.

Le rapport a été présenté par Arnaud PICQUÉ, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Patrick RONVAUX.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 5 août 2026.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite essentiellement son examen à la compétence de l'auteur de l'acte, au fondement juridique[‡] ainsi qu'à l'accomplissement des formalités prescrites, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées.

EXAMEN DE L'AVANT-PROJET

DISPOSITIF

Article 3

1. Dans la phrase liminaire, la date de promulgation de la loi 'sur la fonction de police' sera indiquée (5 août 1992). Il en va de même pour l'intitulé du chapitre 3.

2. Dans la définition de l'infraction, il sera renvoyé à l'article 36 du livre Ier du nouveau Code pénal.

^{*} Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973 qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juin au 15 août.

[‡] S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

Artikelen 6 en 10

De voorliggende bepalingen maken deel uit van een reeks bepalingen die worden gewijzigd om de bestaande terminologie van de wet 'op het politieambt' aan te passen aan de terminologie van het nieuwe Strafwetboek.

De bespreking van hoofdstuk III van het ontwerp stelt in die zin dat de verwijzingen naar overtredingen, wanbedrijven en misdaden in overeenstemming worden gebracht met de nieuwe niveaus van overtredingen, op basis van de overgangsbepaling waarin artikel 78, § 7, van het nieuwe Strafwetboek voorziet.

In de bespreking wordt echter het volgende opgemerkt:

"Afgezien van de gegevensbescherming kan deze indeling echter niet altijd aangehouden worden. In het licht van de depenalisering en de evolutie naar nieuwe vormen en prioriteiten inzake bestaande, kiezen we er in bepaalde gevallen noodgedwongen voor om de vroegere wanbedrijven en misdaden alsnog gelijk te stellen met misdrijven in het algemeen. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de bevoegdheid van politiediensten om samenscholingen uiteen te drijven, zoals bedoeld in artikel 22 WPA.

Dit is logisch, aangezien bepaalde misdrijven die vroeger aanleiding konden geven tot toepassing van dit artikel (als wanbedrijf), door de indeling gehanteerd bij de gegevensbescherming plots niet meer in aanmerking zouden komen doordat ze nu bestraft worden met een 'lichte' straf van niveau 1. Zo zouden misdrijven zoals ongewapende weerspanning (artikel 644 Nieuw Strafwetboek - niveau 1), vandalisme (artikel 514 - niveau 1), verkeersbelemmering (artikel 317 - niveau 1), en het binnendringen in een havengebied (artikel 419 - niveau 1) niet langer aanleiding kunnen geven tot uiteendrijving. Nochtans is dit in de praktijk vaak noodzakelijk gebleken, bijvoorbeeld bij spontane betogingen, uit de hand gelopen nieuwjaarsvieringen of supportersrellen.

Een gelijkaardige problematiek stelt zich bij de gerechtelijke fouillering, meer bepaald bij de huidige formulering: 'ten aanzien van wie aanwijzingen bestaan dat zij overtuigingsstukken of bewijsmateriaal in verband met een misdaad of wanbedrijf bij zich dragen'. Indien we dit beperken tot 'misdrijven strafbaar met een straf van minstens niveau 2', zouden personen die door de politie betrappt worden bij het aanbrengen van graffiti (vandalisme - artikel 514 - niveau 1) niet langer gefouilleerd kunnen worden.

Kortom is het noodzakelijk om hierbij een ruimer toepassingsgebied dan voordien te hanteren, die hoe dan ook - gezien hun aard als dwangmiddel - slechts zullen kunnen worden ingezet indien dit, overeenkomstig artikelen 1 en 37 WPA, proportioneel, opportuun en subsidiair gebeurt. Met andere woorden, de ietwat ruimere omschrijving zal geen aanleiding kunnen geven tot een ongeoorloofd gebruik van de voormelde politionele bevoegdheden, aangezien deze steeds geregeld worden door de algemene beperkingen op het gebruik van dwang."

Articles 6 et 10

Les dispositions examinées font partie d'un ensemble de dispositions dont les modifications tendent à adapter la terminologie existante de la loi 'sur la fonction de police' à la terminologie du nouveau Code pénal.

Le commentaire consacré au chapitre III du projet précise en ce sens que les références aux contraventions, délits et crimes sont harmonisées avec les nouveaux niveaux d'infractions sur la base de la disposition transitoire prévue à l'article 78, § 7, du nouveau Code pénal.

Il est toutefois relevé ce qui suit:

"Mis à part la protection des données, cette classification ne peut toutefois pas toujours être maintenue. En raison de la dépenalisation et de l'évolution vers de nouvelles formes et priorités en matière de répression, nous sommes parfois contraints d'assimiler les anciens délits et crimes aux infractions en général. On peut par exemple penser à la compétence des services de police pour disperser des attroupements, comme prévu à l'article 22 LFP.

Cela est logique, car certaines infractions qui pouvaient auparavant justifier l'application de cet article (en tant que délit), ne seraient plus prises en compte dans la classification utilisée pour la protection des données, puisqu'elles sont désormais punies par une peine 'légère' de niveau 1. Ainsi, des infractions telles que la rébellion non armée (article 644 du nouveau Code pénal - niveau 1), le vandalisme (article 514 - niveau 1), l'entrave à la circulation (article 317 - niveau 1), ou la pénétration dans une zone portuaire (article 419 - niveau 1) ne pourraient plus justifier une dispersion. Pourtant, cela s'est souvent révélé nécessaire dans la pratique, par exemple lors de manifestations spontanées, de fêtes de Nouvel An incontrôlées ou d'émeutes de supporters.

Une problématique similaire se pose en matière de fouille judiciaire, notamment dans la formulation actuelle: 'à l'égard de personnes à l'encontre desquelles il existe des indices qu'elles détiennent des pièces à conviction ou des éléments de preuve en lien avec un crime ou un délit'. Si l'on limite cela aux 'infractions punissables d'une peine d'au moins niveau 2', les personnes surprises par la police en train d'apposer des graffitis (vandalisme - article 514 - niveau 1) ne pourraient plus être fouillées.

En résumé, il est nécessaire d'adopter un champ d'application plus large qu'auparavant, lequel - étant donné leur nature contraignante - ne pourra être mis en œuvre que si cela se fait, conformément aux articles 1 et 37 LFP, de manière proportionnée, opportune et subsidiaire. Autrement dit, cette définition quelque peu élargie ne pourra donner lieu à un usage abusif des compétences policières précitées, celles-ci étant toujours régies par les limitations générales à l'usage de la contrainte".

Weliswaar stelt artikel 37 van de wet ‘op het politieambt’ dat het gebruik van geweld door de politiediensten evenredig moet zijn, maar feit blijft dat de maatregel verder gaat dan de verwoorde bedoeling, namelijk de status quo ten opzichte van de bestaande regeling handhaven, doordat hij voortaan op alle overtredingen van toepassing is. Hij zou er zodoende kunnen toe leiden dat een fouillering, die een maatregel is die bijzonder ingrijpt in het recht op eerbiediging van het privéleven en de lichamelijke integriteit van de betrokkenen,¹ wordt toegestaan ook al gaat het om een vermoedelijk bijzonder lichte overtreding waarvoor die maatregel onder de vroegere regeling niet toegestaan zou zijn.

Gezien de nagestreefde doelstelling van continuïteit en om te garanderen dat de maatregelen die in het kader van de wet ‘op het politieambt’ worden genomen evenredig zijn, moet het dispositief van de voorliggende artikelen worden herzien door een opsomming te geven van de strafbare feiten die volgens het nieuwe Strafwetboek aanleiding zouden kunnen geven tot de maatregelen van respectievelijk uiteendrijving en fouillering.

Artikel 8

De bepaling onder 1° vult artikel 25/4, § 4, van de wet ‘op het politieambt’ aan met de volgende zin:

“Elke beslissing tot toestemming bedoeld in paragraaf 1, 2° wordt tevens ter kennis gebracht van de burgemeesters en de korpschefs.”

Volgens de bespreking is het echter de bedoeling de procedure te vereenvoudigen en voor alle procureurs des Konings, burgemeesters en korpschefs via één mailinglijst te voorzien in een meldingsplicht. Dat die lijst in principe alle procureurs des Konings zal omvatten, wordt gemotiveerd door het feit dat de Federale Politie kan worden ingezet op heel het nationale grondgebied en er dus in de praktijk nu reeds een melding aan alle procureurs des Konings dient te gebeuren.

Gelet op die bedoeling, moeten ook de procureurs des Konings in het dispositief worden vermeld.

Artikel 9

In de bepaling onder 1° wil de steller van het voorontwerp de verwijzing in artikel 25/9 van de wet ‘op het politieambt’ naar artikel 259*bis* van het oude Strafwetboek aanpassen, door voortaan te verwijzen naar artikel 342 van het nieuwe Strafwetboek (schending van het geheim van privécommunicatie).

Aan de gemachtigde is gevraagd of eventueel ook moet worden verwezen naar andere overeenstemmende bepalingen van het nieuwe Strafwetboek, namelijk artikel 343 (“Verzwaarde schending van het geheim van privécommunicatie

¹ Dezelfde redenering geldt voor de maatregel van uiteendrijving, ten aanzien van de vrijheid van vereniging, van vergadering en van manifestatie.

Bien que l’article 37 de la loi ‘sur la fonction de police’ impose effectivement qu’il soit fait un usage proportionné de la force par les services de police, il n’en demeure pas moins qu’en visant désormais toutes les infractions, la mesure va plus loin que l’intention exprimée de maintenir un *statu quo* par rapport au régime existant et pourrait aboutir à ce qu’une mesure de fouille, laquelle constitue une mesure particulièrement attentatoire au droit au respect de la vie privée et à l’intégrité physique des personnes concernées¹ soit autorisée alors qu’elle se déroule dans le cadre d’une infraction présumée particulièrement légère et qu’elle n’aurait pas été permise en application du régime antérieur.

Compte tenu de l’objectif de continuité poursuivi et afin de garantir le caractère proportionné des mesures prises dans le cadre de la loi ‘sur la fonction de police’, le dispositif des articles examinés sera revu en énumérant les infractions du nouveau Code pénal dont la commission pourrait donner lieu respectivement à l’application de mesures de dispersion et de fouille.

Article 8

Le 1° tend à compléter l’alinéa 1er de l’article 25/4, § 4, de la loi ‘sur la fonction de police’ par la phrase qui suit:

“Toute décision d’autorisation visée au paragraphe 1er, 2° est également portée à la connaissance des bourgmestres et des chefs de corps”.

Or, d’après le commentaire, l’intention est de simplifier la procédure et de prévoir une obligation de notification à l’égard de l’ensemble des procureurs du Roi, des bourgmestres et des chefs de corps par une seule liste de diffusion. Le fait que celle-ci concernera tous les procureurs du Roi est motivé par la compétence d’intervention de la Police Fédérale sur l’ensemble du territoire national et la circonstance qu’un signalement doit déjà en pratique être effectué à l’égard de tous les procureurs du Roi.

Compte tenu de cette intention, les procureurs du Roi seront également mentionnés dans le dispositif.

Article 9

Au 1°, l’auteur de l’avant-projet entend adapter la référence faite dans l’article 25/9 de la loi ‘sur la fonction de police’ à l’article 259*bis* de l’ancien Code pénal en renvoyant désormais à l’article 342 du nouveau Code pénal (la violation du secret des communications privées).

Interrogé sur l’éventuelle nécessité d’étendre le renvoi à d’autres dispositions correspondantes du nouveau Code pénal, soit les articles 343 (“La violation du secret des communications privées ou des données privées d’un système

¹ Le même raisonnement vaut pour la mesure de dispersion au regard de la liberté d’association, de réunion et de manifestation.

of privégegevens van een informaticasysteem”), artikel 344 (“Bedrieglijk gebruik van wettig gemaakte opnamen van privécommunicatie of privégegevens van een informaticasysteem”), artikel 345 (“Verzwaard bedrieglijk gebruik van wettig gemaakte opnamen van privécommunicatie of privégegevens van een informaticasysteem”) en artikel 346 (“Onwettig bezit of onwettig terbeschikkingstelling van afluistermateriaal”). De gemachtigde heeft het volgende geantwoord:

“Het klopt dat dit eigenlijk in ‘afwijking van de artikelen 342-343 van het Strafwetboek’ zou moeten worden indien de relevante inhoud van artikel 259*bis* van het huidige Strafwetboek wordt hernomen in het kader van de toepassing van artikel 25/9 WPA.

Artikel 343 van het nieuwe Strafwetboek moet in ieder geval worden hernomen aangezien dit toepasselijk is op personen die het misdrijf plegen in het kader van de uitoefening van deze functie, met name de politiediensten en verder gaat op artikel 342 van het Strafwetboek. Het betreft dan een verzwaarde schending.

De artikelen 344 e.v. van het Strafwetboek zijn van toepassing op de politiediensten tijdens de toepassing van artikel 25/9 WPA, de expliciete vermelding is niet opportuun aangezien er niet van wordt afgeweken.”

Ter wille van de duidelijkheid en de juridische voorzienbaarheid zou het goed zijn dat de bepaling die door het voorontwerp wordt gewijzigd, ook verwijst naar artikel 343 van het nieuwe Strafwetboek.

Artikelen 24 en 25

1. Artikel 44/5 van de wet ‘op het politieambt’ heeft betrekking op de categorieën van persoonsgegevens die in de Algemene Nationale Gegevensbank (“A.N.G.”) en in de basisgegevensbanken worden geregistreerd.

Momenteel bepaalt paragraaf 1, 2°, van dat artikel dat worden verzameld “de gegevens met betrekking tot de personen die betrokken zijn bij fenomenen van bestuurlijke politie waaronder verstaan wordt het geheel van problemen die de openbare orde verstoren en die gepaste maatregelen van bestuurlijke politie vereisen omdat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen”. (Artikel 24, 1°, van het voorontwerp schrapt in deze zin de woorden “omdat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen”).

Bij artikel 24, 2°, van het voorontwerp wordt paragraaf 2 van die bepaling vervangen door de volgende tekst:

“§ 2. De fenomenen bedoeld in § 1, 2° worden opgenomen in een lijst wanneer na onderzoek blijkt dat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen. De groeperingen bedoeld in § 1, 3° worden tevens

informatique aggravée”), 344 (“L’utilisation frauduleuse d’enregistrements légalement effectués de communications privées ou de données privées d’un système informatique”), 345 (“L’utilisation frauduleuse d’enregistrements légalement effectués de communications privées ou de données privées d’un système informatique aggravée”) et 346 (“La possession ou la mise à disposition illégales de matériel d’écoute”), le délégué a répondu ce qui suit:

“Het klopt dat dit eigenlijk in ‘afwijking van de artikelen 342-343 van het Strafwetboek’ zou moeten worden indien de relevante inhoud van artikel 259*bis* van het huidige Strafwetboek wordt hernomen in het kader van de toepassing van artikel 25/9 WPA.

Artikel 343 van het nieuwe Strafwetboek moet in ieder geval worden hernomen aangezien dit toepasselijk is op personen die het misdrijf plegen in het kader van de uitoefening van deze functie, met name de politiediensten en verder gaat op artikel 342 van het Strafwetboek. Het betreft dan een verzwaarde schending.

De artikelen 344 e.v. van het Strafwetboek zijn van toepassing op de politiediensten tijdens de toepassing van artikel 25/9 WPA, de expliciete vermelding is niet opportuun aangezien er niet van wordt afgeweken.”

Dans un souci de clarté et de prévisibilité juridique, il serait judicieux de renvoyer également à l’article 343 du nouveau Code pénal dans la disposition modifiée par l’avant-projet.

Articles 24 et 25

1. L’article 44/5 de la loi ‘sur la fonction de police’ concerne les catégories de données à caractère personnel qui sont enregistrées dans la Banque Nationale Générale (“B.N.G.”) et les banques de données de base.

Le paragraphe 1er, 2°, de cet article prévoit actuellement que sont récoltées “les données relatives aux personnes impliquées dans les phénomènes de police administrative entendus comme, l’ensemble des problèmes, portant atteinte à l’ordre public et nécessitant des mesures appropriées de police administrative, parce qu’ils sont de même nature et répétitifs, qu’ils sont commis par les mêmes personnes ou qu’ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux” (l’article 24, 1°, de l’avant-projet supprime de cette phrase les mots “parce qu’ils sont de même nature et répétitifs, qu’ils sont commis par les mêmes personnes ou qu’ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux”).

À l’article 24, 2°, de l’avant-projet, il est prévu de remplacer le paragraphe 2 de cette disposition par ce qui suit:

“§ 2. Les phénomènes visés au § 1er, 2° sont repris dans une liste, lorsqu’il ressort d’une enquête qu’ils sont de même nature et répétitifs, qu’ils sont commis par les mêmes personnes ou qu’ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux. Les groupes visés au § 1er, 3°, sont également repris dans cette

opgenomen in deze lijst wanneer na onderzoek gebleken is dat ze op bestendige wijze de openbare orde verstoren of kunnen verstoren. Deze lijst wordt minstens jaarlijks uitgewerkt door de minister van Binnenlandse Zaken, op basis van een gezamenlijk voorstel van de federale politie, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.”

Er moet op worden gewezen dat de wetgever in principe geen bevoegdheden op normatief vlak kan delegeren aan de minister.

Krachtens de grondwettelijke beginselen inzake de uitoefening der machten komt de verordnungsbevoegdheid toe aan de Koning. Het is weliswaar niet onverenigbaar met die beginselen dat aan een minister bevoegdheden worden gedelegeerd inzake bijkomstige of detailkwesties, maar in dat geval hoort in principe de Koning, en niet de wetgever, een dergelijke delegatie te verlenen binnen de perken van zijn bevoegdheid. Indien de wetgever zulke bevoegdheden rechtstreeks aan een minister delegeert, zou dat namelijk betekenen dat hij zich een prerogatief toe-eigent dat toekomt aan de Koning als hoofd van de federale uitvoerende macht (artikel 37 van de Grondwet). Een dergelijke delegatie zou enkel aanvaardbaar kunnen zijn ingeval objectieve redenen voorhanden zijn die een dringend optreden van de uitvoerende macht vereisen.

In het voorliggende geval kan bezwaarlijk worden gesteld dat dergelijke redenen voorhanden zijn.²

Bovendien heeft het Grondwettelijk Hof, onder verwijzing naar de adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State ter zake, in arrest nr. 20/2026 van 12 februari 2026 als volgt geoordeeld:

“Een rechtstreekse toekenning van een verordenende bevoegdheid, door de wetgever, aan een minister of zijn gemachtigde kan slechts uitzonderlijk worden verantwoord, indien objectieve redenen voorhanden zijn die een dringend optreden van de uitvoerende macht vereisen (zie ook de arresten nrs 109/2022, ECLI:BE:GHCC:2022:ARR.109, B.8.1 en B.8.2, en 33/2023, ECLI:BE:GHCC:2023:ARR.033, B.53.4 en B.53.5).” (B.21.2)³

Bijgevolg dient de betreffende delegatie aan de Koning te worden verleend in plaats van aan de minister. Artikel 24, 2°, van het voorontwerp moet dienovereenkomstig worden aangepast.

² Zie advies 52.128/1 van 25 oktober 2012 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 25 april 2013 ‘houdende invoeging van boek IX “Veiligheid van producten en diensten” in het Wetboek van economisch recht en houdende invoeging van de definities eigen aan boek IX in boek I van het Wetboek van economisch recht’ (Parl. St. Kamer 2012-13, nr. 53-2610, 29-40) en advies 53.322/3 van 10 juni 2013 over een voorontwerp van wet ‘tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot juridische bijstand’.

³ Opgemerkt wordt dat het arrest betrekking had op een aangelegenheid die door de Grondwet aan de wet wordt voorbehouden, net zoals in het voorliggende geval (artikel 22 van de Grondwet).

liste, lorsqu’il ressort d’une enquête qu’ils troublent ou sont susceptibles de troubler de manière durable l’ordre public. Cette liste est établie au moins annuellement par le ministre de l’Intérieur, sur la base d’une proposition conjointe de la police fédérale, de l’Organe de coordination pour l’analyse de la menace et des services de renseignements et de sécurité”.

Il y a lieu de souligner que, sur le plan normatif, le législateur ne peut en principe pas attribuer de délégation au ministre.

En vertu des principes constitutionnels relatifs à l’exercice des pouvoirs, le pouvoir réglementaire est en effet dévolu au Roi. Certes, il n’est pas incompatible avec ces principes de conférer à un ministre une délégation de pouvoirs d’ordre accessoire ou secondaire, mais il n’en demeure pas moins qu’il appartient alors en principe au Roi et non au législateur d’octroyer pareille délégation dans les limites de ses compétences. En effet, l’octroi par le législateur d’une délégation directe de tels pouvoirs à un ministre signifierait que le législateur empiéterait sur une prérogative qui revient au Roi en tant que chef du pouvoir exécutif fédéral (article 37 de la Constitution). Pareille délégation ne pourrait être admissible qu’en présence de motifs objectifs qui requièrent une intervention urgente du pouvoir exécutif.

En l’espèce, il peut difficilement être considéré que de tels motifs existent².

En outre, rappelant la jurisprudence de la section de législation du Conseil d’État en la matière, dans son arrêt n° 20/2026 du 12 février 2026, la Cour constitutionnelle a jugé ce qui suit:

“Une attribution directe d’un pouvoir réglementaire, accordée par le législateur à un ministre ou à son délégué, ne peut être justifiée qu’à titre exceptionnel s’il existe des raisons objectives requérant une intervention urgente du pouvoir exécutif (voy. également les arrêts nos 109/2022, ECLI:BE:GHCC:2022:ARR.109, B.8.1 et B.8.2, et 33/2023, ECLI:BE:GHCC:2023:ARR.033, B.53.4 et B.53.5)” (B.21.2)³.

Par conséquent, la délégation concernée doit être accordée au Roi plutôt qu’au ministre. L’article 24, 2°, de l’avant-projet sera adapté en conséquence.

² Voir les avis 52.128/1 donné le 25 octobre 2012 sur un avant-projet devenu la loi du 25 avril 2013 ‘portant insertion du livre IX “Sécurité des produits et des services” dans le Code de droit économique et portant insertion des définitions propres au livre IX dans le livre Ier du Code de droit économique’, *Doc. parl.*, Chambre, 2012-2013, n° 53-2610, pp. 29-40 et 53.322/3 donné le 10 juin 2013 sur un avant-projet de loi “modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l’aide juridique”.

³ Il est à noter que l’arrêt concernait une matière réservée par la Constitution à la loi, comme en l’espèce (article 22 de la Constitution).

2. Om dezelfde reden geldt hetzelfde voor artikel 25, 1°, van het voorontwerp, in zoverre het voorziet in een afwijking betreffende “fenomenen en groeperingen die nog niet zijn opgenomen in de ministeriële lijst, bedoeld in artikel 44/5 (...)”.

Artikel 25

Luidens het huidige artikel 44/9 van de wet ‘op het politieambt’ worden “[d]e persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 3, verwerkt in de A.N.G. voor doeleinden van gerechtelijke politie, [...] gearhiveerd wanneer zij ontoereikend, niet ter zake dienend of overmatig van aard zijn, en in ieder geval:

a) voor de in artikel 44/5, § 3, 1°, 2° en 6° [en § 4, 2°], bedoelde personen:

1° een jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het een als overtreding gekwalificeerd feit betreft;

2° tien jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het een als wanbedrijf gekwalificeerd feit betreft, en dertig jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het een als misdaad gekwalificeerd feit betreft”.

De ontworpen bepaling strekt ertoe de bepalingen onder 1° en 2° te vervangen door een bewaartermijn van tien jaar vanaf de registratie van het feit, wanneer het kan worden gekwalificeerd als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3, dus ook, en in tegenstelling tot de vorige regeling, voor misdrijven strafbaar met een lichtere straf.

De memorie van toelichting moet worden aangevuld met een verantwoording van de verlenging van de bewaartermijn van de gegevens tot tien jaar voor die categorie van misdrijven.

Artikel 31

1. Het ontworpen artikel 44/11/11 luidt als volgt:

“De administratieve afhandeling van de onmiddellijke innin-
gen wordt uitgevoerd door de daartoe door de FOD Justitie
gemandateerde dienst. De Koning bepaalt bij een besluit
vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van het
Controleorgaan, de persoonsgegevens en informatie die die-
nen te worden meegedeeld met het oog op de administratieve
behandeling van de onmiddellijke innin-
gen evenals de nadere
regels van deze mededeling.”

Zoals de afdeling Wetgeving reeds meermaals opgemerkt
heeft, staat het aan de uitvoerende macht om de werkwijze
en de organisatie van haar diensten te regelen. De wet moet

2. Pour le même motif, il en ira également de la sorte
quant à l'article 25, 1°, de l'avant-projet, dans la mesure où
il organise une dérogation “concernant des phénomènes et
des groupements non encore repris dans la liste ministérielle
visée à l'article 44/5 [...]”.

Article 25

Il est prévu dans l'actuel article 44/9, § 2, de la loi ‘sur la
fonction de police’ que “[l]es données à caractère personnel
visées à l'article 44/5, § 3, traitées dans la B.N.G. à des fins
de police judiciaire sont archivées lorsqu'elles présentent un
caractère non adéquat, non pertinent ou excessif et en tout cas:

a) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 1°, 2° et
6° [et § 4, 2°]:

1° un an à partir de l'enregistrement du fait s'il s'agit d'un
fait qualifié de contravention;

2° dix ans s'il s'agit d'un fait qualifié de délit, et trente ans
s'il s'agit d'un fait qualifié de crime, à partir de l'enregistre-
ment du fait”.

La disposition en projet tend à remplacer les 1° et 2° par un
délai de conservation de dix ans à compter de l'enregistrement
du fait lorsqu'il peut être qualifié d'infraction passible d'une
peine de niveau 1, 2 ou 3, en ce compris donc, et contrairement
au régime antérieur, pour les infractions punies d'une
peine légère.

L'exposé des motifs sera complété par une justification de
l'allongement du délai de conservation des données à dix ans
pour cette catégorie d'infractions.

Article 31

1. L'article 44/11/11 en projet se lit comme suit:

“Le traitement administratif des perceptions immédiates est
effectué par le service mandaté à cet effet par le SPF Justice.
Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres,
après avis de l'Organe de contrôle, les données à caractère
personnel et les informations qui doivent être communiquées
en vue du traitement administratif des perceptions immédiates
ainsi que les modalités de cette communication”.

Comme la section de législation l'a rappelé à de nom-
breuses reprises, il appartient au pouvoir exécutif de régler le
fonctionnement et l'organisation de ses services. La loi doit

de Koning ertoe machtigen de verschillende beoogde taken uit te oefenen, waarbij Hij die eventueel zelf mag delegeren.⁴

2. De tweede zin van de ontworpen bepaling machtigt de Koning ertoe, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de persoonsgegevens en informatie te bepalen die dienen te worden meegedeeld met het oog op de administratieve behandeling van de onmiddellijke inningen evenals de nadere regels van deze mededeling.

Zoals de afdeling Wetgeving reeds heeft opgemerkt,⁵ geldt krachtens artikel 22 van de Grondwet voor elke verwerking van persoonsgegevens en meer in het algemeen voor elke inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel in acht dient te worden genomen. Daaruit volgt dat de essentiële elementen van die gegevensverwerking in de wet zelf moeten worden vastgelegd.⁶

Het dispositief moet in die zin worden aangevuld.

Artikel 32

In de Franse tekst van paragraaf 2, eerste lid, van het nieuwe artikel 44/11/15 dat het ontwerp beoogt in te voegen in de wet 'op het politieambt' moeten de woorden "la loi sur la protection des données" worden vervangen door de woorden "la loi relative à la protection des données" teneinde de definitie in acht te nemen die in artikel 3, 10°, van dezelfde wet wordt gegeven.

Artikel 43

In de bepaling onder 6° vervangt de steller van het voorontwerp paragraaf 1, vierde lid, van de wet 'op het politieambt' door het volgende:

"In geval van overlijden van het personeelslid of ex-personeelslid, komt het recht op rechtshulp toe aan de volgende

habiliter le Roi à effectuer les différentes tâches visées, celui-ci pouvant éventuellement les déléguer lui-même⁴.

2. En sa deuxième phrase, la disposition en projet habilite le Roi à déterminer, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les données à caractère personnel et les informations qui doivent être communiquées en vue du traitement administratif des perceptions immédiates ainsi que les modalités de cette communication.

Or, comme la section de législation l'a déjà rappelé⁵, conformément à l'article 22 de la Constitution, le respect du principe de légalité formelle s'applique à tout traitement de données à caractère personnel et, plus généralement, à toute ingérence dans le droit au respect de la vie privée. Il en résulte que les éléments essentiels de ce traitement de données doivent être fixés par la loi elle-même⁶.

Le dispositif sera complété en ce sens.

Article 32

Dans la version française du paragraphe 2, alinéa 1er, du nouvel article 44/11/15 dont le projet envisage l'insertion dans la loi 'sur la fonction de police', les mots "la loi sur la protection des données" seront remplacés par les mots "la loi relative à la protection des données" pour respecter la définition portée par l'article 3, 10°, de la même loi.

Article 43

Au 6°, l'auteur de l'avant-projet remplace le paragraphe 1er, alinéa 4, de la loi 'sur la fonction de police' par ce qui suit:

"En cas de décès du membre du personnel ou de l'ex-membre du personnel, le droit à l'assistance en justice

⁴ Zie voor een soortgelijke opmerking advies 79.447/17 van 26 mei 2026 over een voorontwerp van decreet 'modifiant certaines dispositions organisant l'enseignement spécialisé et portant diverses dispositions urgentes en matière d'enseignement', *Parl. St. Fr.Parl.* 2025-26, nr. 299/1, 111-129.

⁵ Zie in die zin advies 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 'betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie', opmerking 101 (*Parl. St. Kamer* 2020-21, nr. 55-1951/1, 119). Zie eveneens GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B. 74.1 en GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

⁶ In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel 'essentiële elementen' uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.

⁴ Voir pour une observation similaire l'avis 79.447/17 donné le 26 mai 2026 sur un avant-projet de décret "modifiant certaines dispositions organisant l'enseignement spécialisé et portant diverses dispositions urgentes en matière d'enseignement", *Doc. parl.*, *Parl. Comm. fr.*, 2025-2026, n° 299/1, pp. 111-129.

⁵ En ce sens, l'avis 68.936/AG donné le 7 avril 2021 sur un avant-projet devenu la loi du 14 août 2021 'relative aux mesures de police administrative lors d'une situation d'urgence épidémique', observation 101 (*Doc. parl.*, *Chambre*, 2020-21, n° 55-1951/001, p. 119). Voir également C.C., 10 mars 2022, n° 33/2022, B.13.1; C.C., 22 septembre 2022, n° 110/2022, B.11.2; C.C., 16 février 2023, n° 26/2023, B. 74.1 et C.C., 17 mai 2023, n° 75/2023, B.55.2.1.

⁶ À cet égard, la section de législation considère que, quelle que soit la matière concernée, constituant, en principe, des "éléments essentiels" les éléments suivants: 1°) les catégories de données traitées; 2°) les catégories de personnes concernées; 3°) la finalité poursuivie par le traitement; 4°) les catégories de personnes ayant accès aux données traitées; et 5°) le délai maximal de conservation des données.

rechthebbenden: de echtgeno(o)t(e) of de wettelijk samenwonende partner, de kinderen, de ouders en de broers en zussen.”

Het Grondwettelijk Hof stelt in dat verband het volgende:

“Het huwelijk, de wettelijke samenwoning en de feitelijke samenwoning zijn drie samenlevingsvormen die de echtgenoten of samenwonenden in principe vrij kiezen. De juridische toestand van de echtgenoten, van de wettelijk samenwonenden en van de feitelijk samenwonenden verschilt zowel ten aanzien van hun onderlinge verplichtingen, als ten aanzien van hun vermogensrechtelijke situaties. Die verschillende juridische toestand kan in sommige gevallen, wanneer die verband houdt met het doel van de maatregel, een verschil in behandeling tussen gehuwden, wettelijk samenwonenden en feitelijk samenwonenden verantwoorden.”⁷

Die verschillen kunnen een verschil in behandeling tussen die drie categorieën van samenwonenden verantwoorden maar die verschillende behandeling moet op een afdoende wijze in verband kunnen worden gebracht met de aard van de genomen maatregel of zijn doel.⁸

Op de vraag waarom de situatie van de feitelijk samenwonende niet in het toepassingsgebied van de bepaling wordt opgenomen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Om gelijke tred te houden met hetgeen voorzien wordt in het administratief statuut, in het bijzonder artikel VIII.1.1*bis* van het Koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten waarbij uitdrukkelijk gelijkgesteld wordt met de echtgenoot van het personeelslid: ‘de persoon, van verschillend of van hetzelfde geslacht, met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats’, en met het oog op het bewaren van een coherente lijn binnen de verschillende teksten, zal de tekst van artikel 43, 6° in dezelfde zin aangepast worden.”

Die toelichting moet worden opgenomen in de bespreking van het artikel en de bepaling moet dienovereenkomstig worden aangepast.

Artikel 45

Zoals de gemachtigde heeft beaamd, moeten, ter wille van de samenhang met de wijziging die bij de bepaling onder 1° wordt aangebracht in artikel 126, § 3, eerste lid, van de wet van 7 december 1998 ‘tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus’, de woorden “de straffen” in het tweede lid van dezelfde bepaling worden vervangen door de woorden “de straf”.

⁷ GwH 6 december 2018, nr. 177/2018, B.6.2.

⁸ Zie in die zin advies 53.050/1 van 19 april 2013 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 8 december 2013 ‘tot wijziging van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen’, *Parl.St.* Kamer 2012-13, nr. 53-2953/1, 20-23.

revient aux ayants droit suivants: l’époux(se) ou le (la) cohabitant(e) légal(e), les enfants, les parents et les frères et les sœurs”.

Comme l’indique la Cour constitutionnelle:

“Le mariage, la cohabitation légale et la cohabitation de fait sont trois formes de vie commune que les conjoints ou cohabitants choisissent en principe librement. Les situations juridiques des conjoints, des cohabitants légaux et des cohabitants de fait diffèrent aussi bien en ce qui concerne leurs obligations mutuelles qu’en ce qui concerne leurs situations patrimoniales. Ces situations juridiques différentes peuvent, dans certains cas, lorsqu’elles sont liées au but de la mesure, justifier une différence de traitement entre les conjoints, les cohabitants légaux et les cohabitants de fait”⁷.

Ces différences peuvent justifier une différence de traitement entre ces trois catégories de cohabitants mais celle-ci doit pouvoir présenter un rapport suffisant avec la nature de la mesure prise ou son objectif⁸.

Interrogé sur les motifs pour lesquels la situation du cohabitant de fait n’est pas intégrée dans le champ d’application de la disposition, le délégué a répondu ce qui suit:

“Om gelijke tred te houden met hetgeen voorzien wordt in het administratief statuut, in het bijzonder artikel VIII.1.1*bis* van het Koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten waarbij uitdrukkelijk gelijkgesteld wordt met de echtgenoot van het personeelslid: ‘de persoon, van verschillend of van hetzelfde geslacht, met wie het personeelslid samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats’, en met het oog op het bewaren van een coherente lijn binnen de verschillende teksten, zal de tekst van artikel 43, 6° in dezelfde zin aangepast worden”.

Ces explications figureront dans le commentaire de l’article et la disposition sera adaptée en conséquence.

Article 45

Comme l’a confirmé le délégué, dans un souci de cohérence avec la modification apportée par le 1° à l’article 126, § 3, alinéa 1er, de la loi du 7 décembre 1998 ‘organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux’, les mots “les peines” à l’alinéa 2 de la même disposition doivent être remplacés par les mots “la peine”.

⁷ C.C., 6 décembre 2018, n° 177/2018, B.6.2.

⁸ Voir en ce sens l’avis 53.050/1 donné le 19 avril 2013 sur un avant-projet devenu la loi du 8 décembre 2013 ‘modifiant la loi du 22 mars 2001 instituant la garantie de revenus aux personnes âgées’, *Doc. parl.*, Chambre, 2012-2013, n° 53-2953/001, pp. 20-23.

Het voorliggende artikel moet dienovereenkomstig worden aangepast.

Artikel 46

De gemachtigde heeft beaamd dat de woorden “, eerste lid” dienen te worden weggelaten (artikel 134 van de wet van 7 december 1998 bevat immers slechts één lid).

Artikel 47

1. Het ontworpen artikel 47, 2°, voorziet in de wijziging van artikel 136 van de wet van 7 december 1998 zodat

“in het tweede lid van de eerste paragraaf, (...) de woorden ‘of de door hem aangewezen overheid’ [worden] ingevoegd tussen de woorden ‘de commissaris-generaal’ en de woorden ‘, de burgemeester of het politiecollege’;”.

Zoals artikel 136, § 1, tweede lid, van de wet van 7 december 1998 laatstelijk is gewijzigd bij artikel 124, 1°, van de wet van 25 mei 2026 ‘tot wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en van diverse andere bepalingen betreffende de politiediensten’, bepaalt het evenwel dat “[h] et personeelslid van het administratief en logistiek kader (...) voorafgaandelijk en schriftelijk elke bezigheid die het beoogt uit te oefenen [meldt] aan, naar gelang het geval, de commissaris-generaal, of het politiecollege”.

Als dat wel degelijk de bedoeling is van de steller van het voorontwerp, is er bijgevolg geen reden meer om de woorden “de burgemeester of” nog te vermelden.

2. Artikel 47, 3°, beoogt paragraaf 2 van artikel 136 van de wet van 7 december 1998 te vervangen door de volgende tekst:

“De personeelsleden van het administratief en logistiek kader die personeelslid zijn van of een toelage of wedde ontvangen van de meergemeentezone, kunnen geen deel uitmaken van de politieraad, het politiecollege, de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn, van één van de gemeenten van de meergemeentezone.”

Zoals artikel 136, § 2, van de wet van 7 december 1998 laatstelijk gewijzigd is bij artikel 124, 2°, van de wet van 25 mei 2026 luidt het evenwel als volgt:

“De personeelsleden van het administratief en logistiek kader die personeelslid zijn van of een toelage of wedde ontvangen van een politiezone, kunnen geen deel uitmaken van het politiecollege, noch van de gemeenteraad van één van de gemeenten van de betrokken zone.”

Tenzij de steller van het voorontwerp een andere bedoeling heeft, is er bijgevolg ook geen reden meer om het woord “meergemeentezone” nog te vermelden in de ontworpen bepaling.

L'article examiné sera adapté en conséquence.

Article 46

De l'accord du délégué, il convient d'omettre les mots “, alinéa 1er” (l'article 134 de la loi du 7 décembre 1998 ne comportant qu'un seul alinéa).

Article 47

1. L'article 47, 2°, en projet prévoit de modifier l'article 136 de la loi du 7 décembre 1998 de la sorte:

“dans l'alinéa 2 du paragraphe 1er, les mots ‘ou à l'autorité qu'il désigne’ sont insérés entre les mots ‘au commissaire général’ et les mots ‘, au bourgmestre ou au collège de police’;”.

Cependant, tel qu'il a été modifié en dernier lieu par l'article 124, 1°, de la loi du 25 mai 2026 ‘modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux et diverses autres dispositions relatives aux services de police’, l'article 136, § 1er, alinéa 2, de la loi du 7 décembre 1998 dispose que “[l]e membre du personnel du cadre administratif et logistique communique par écrit et au préalable, selon le cas, au commissaire général, ou au collège de police l'occupation qu'il entend exercer”.

Par conséquent, si telle est bien l'intention de l'auteur de l'avant-projet, il n'y a plus lieu d'encore mentionner les mots “au bourgmestre ou”.

2. L'article 47, 3°, projette de remplacer le paragraphe 2 de l'article 136 de la loi du 7 décembre 1998 par le texte suivant:

“Les membres du personnel du cadre administratif et logistique qui sont membres du personnel de la zone pluricommunale ou qui reçoivent une allocation ou un traitement de celle-ci ne peuvent pas faire partie du conseil de police, du collège de police, du conseil communal ou du conseil de l'action sociale, d'une des communes de la zone pluricommunale”.

Toutefois, tel que modifié en dernier lieu par l'article 124, 2°, de la loi du 25 mai 2026, l'article 136, § 2, de la loi du 7 décembre 1998 dispose:

“Les membres du personnel du cadre logistique et administratif qui sont membres du personnel d'une zone de police ou qui reçoivent une allocation ou un salaire de celle-ci ne peuvent faire partie du collège de police ni du conseil communal d'une des communes de la zone concernée”.

Dès lors, à moins que l'intention de l'auteur de l'avant-projet ne soit différente, il n'y a pas lieu non plus d'encore mentionner les mots “zone pluricommunale” dans la disposition projetée.

Het is de afdeling Wetgeving hoe dan ook niet duidelijk om welke reden het verantwoord zou kunnen zijn dat een dergelijke beperking van een essentieel politiek recht enkel in een meergemeentezone zou gelden en niet in een zone die slechts één gemeente zou omvatten, aangezien een dergelijke gedifferentieerde behandeling niet kan worden verantwoord in het licht van het in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet verankerde beginsel van gelijkheid en non-discriminatie.

3. De steller moet er dan ook voor zorgen dat artikel 47 een samenhangend geheel vormt in het licht van artikel 136 van de wet van 7 december 1998 zoals dat voortvloeit uit de wijzigingen die er luidens artikel 124 van de wet van 25 mei 2026 onlangs in aangebracht zijn.

Artikel 48

1. Het eerste lid is overbodig, aangezien het er zich toe beperkt in herinnering te brengen dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt overeenkomstig de regelgeving inzake de verwerking van persoonsgegevens, met name de regels voortvloeiend uit verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)', die rechtstreeks van toepassing is.

Het eerste lid moet worden weggelaten.

2. Indien het tweede lid ertoe strekt de toepassing van die regels ook in herinnering te brengen, moet dat tweede lid en bijgevolg heel de bepaling eveneens worden weggelaten.

Indien het evenwel de bedoeling is tussen verwerkingsverantwoordelijken te zorgen voor een nieuwe gegevensuitwisseling waarin nog niet zou worden voorzien door de wet, moet het dispositief worden aangevuld met een omschrijving van de grenzen en de doelstellingen van die uitwisseling.

Artikel 54

De voorliggende bepaling strekt tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 'betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie' in het kader van de gewaarborgde bezoldiging die de personeelsleden van de politiediensten genieten.

Daartoe voorziet het voorontwerp in de vervanging van artikel 90 van de wet van 26 april 2002 'houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten' door de volgende bepaling:

"De personeelsleden genieten een gewaarborgde bezoldiging berekend overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op de personeelsleden van de federale overheidsdiensten,

En tout état de cause, la section de législation n'aperçoit pas quel motif pourrait justifier qu'une telle limitation d'un droit politique essentiel ne s'appliquerait que dans une zone pluricommunale et pas dans une zone qui ne comporterait qu'une commune, un tel traitement différencié ne pouvant se justifier au regard du principe d'égalité et de non-discrimination porté par les articles 10 et 11 de la Constitution.

3. L'auteur veillera dès lors à assurer la cohérence d'ensemble de l'article 47 au regard de l'article 136 de la loi du 7 décembre 1998 tel qu'il résulte des modifications que celui-ci a récemment connues aux termes de l'article 124 de la loi du 25 mai 2026.

Article 48

1. L'alinéa 1er est superflu dès lors qu'il se borne à rappeler que les données à caractère personnel doivent être traitées conformément à la réglementation relative au traitement des données à caractère personnel, notamment les règles découlant du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)', lequel est d'application directe.

L'alinéa 1er sera omis.

2. Si l'objectif de l'alinéa 2 est d'également rappeler l'application de ces règles, celui-ci sera également omis et, par voie de conséquence, l'ensemble de la disposition.

Si, en revanche, l'intention est de prévoir un nouvel échange de données entre responsables du traitement, qui ne serait pas encore envisagé par la loi, le dispositif sera complété pour en préciser les contours et les finalités.

Article 54

La disposition examinée a pour objet de transposer partiellement la directive (UE) 2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 'relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne' dans le cadre de la rétribution garantie dont bénéficient les membres du personnel des services de police.

À cette fin, l'avant-projet prévoit de remplacer l'article 90 de la loi du 26 avril 2002 'relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police' par la disposition suivante:

"Les membres du personnel bénéficient d'une rétribution garantie calculée conformément aux règles applicables aux membres du personnel des services publics fédéraux, sous

onder voorbehoud van de toepassing van artikel 93 betreffende de onvolledige prestaties, van artikel 94 betreffende de weddebijslag voor de uitoefening van een mandaat en de door de Koning vastgestelde elementen die niet in aanmerking komen voor de bepaling van deze gewaarborgde bezoldiging.”

Op de vraag naar welke regels de bepaling verwijst, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Ces dispositions ont déjà été transposées dans l'article 3/1 de l'arrêté royal du 29 juin 1973 qui stipule, à cet égard, qu'à l'occasion de la réévaluation tous les quatre ans de la rétribution annuelle, le comité commun à l'ensemble des services publics, visé à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 3°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités, rend un avis au ministre qui a la Fonction publique dans ses attributions. L'avis motive les indicateurs retenus pour exprimer les critères visés à l'alinéa 1er, et peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle visée à l'alinéa 2.

Il a été décidé d'aligner les dispositions du statut policier relatives à la rétribution garantie dont bénéficient les membres du personnel des services de police sur cette réglementation analogue. On a opté pour un renvoi (sous certaines réserves) aux règles applicables aux membres du personnel des services publics notamment pour pouvoir bénéficier de l'impact que les activités menées dans ce cadre par ce comité commun à l'ensemble des services publics auront également sur les services de police.”

Overeenkomstig artikel 184 van de Grondwet moeten de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, bij de wet worden geregeld.

In zoverre het ontworpen artikel er zich toe beperkt te verwijzen naar een besluit dat zonder tussenkomst van de wetgever kan worden gewijzigd, is het echter in strijd met de voornoemde grondwetsbepaling.⁹

Het verdient dus aanbeveling de richtlijn rechtstreeks om te zetten in de wet van 26 april 2002 door er in voorkomend geval de inhoud in op te nemen van de bepalingen die voortvloeien uit het koninklijk besluit van 29 juni 1973.

Artikel 62

De verwijzing “IV.I.49” moet worden vervangen door de verwijzing “4.1.49”.

⁹ Zie *mutatis mutandis* advies 34.904/2 van 7 april 2003 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 22 oktober 2003 ‘houdende wijziging van het statuut, de hiërarchietabel en het geldelijk statuut van het administratief, gespecialiseerd, meesters-, vak- en dienstpersoneel van de universiteiten en universitaire faculteiten van de Franse Gemeenschap’, *Parl.St.* Fr.Parl. 2002-03, nr. 438/1, 43-45.

réserve de l'application de l'article 93 relatif aux prestations incomplètes, de l'article 94 relatif au supplément de traitement pour l'exercice d'un mandat et des éléments fixés par le Roi qui n'interviennent pas dans la détermination de cette rétribution garantie”.

Interrogé sur les normes auxquelles la disposition renvoie, le délégué a précisé ce qui suit:

“Ces dispositions ont déjà été transposées dans l'article 3/1 de l'arrêté royal du 29 juin 1973 qui stipule, à cet égard, qu'à l'occasion de la réévaluation tous les quatre ans de la rétribution annuelle, le comité commun à l'ensemble des services publics, visé à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 3°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités, rend un avis au ministre qui a la Fonction publique dans ses attributions. L'avis motive les indicateurs retenus pour exprimer les critères visés à l'alinéa 1er, et peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle visée à l'alinéa 2.

Il a été décidé d'aligner les dispositions du statut policier relatives à la rétribution garantie dont bénéficient les membres du personnel des services de police sur cette réglementation analogue. On a opté pour un renvoi (sous certaines réserves) aux règles applicables aux membres du personnel des services publics notamment pour pouvoir bénéficier de l'impact que les activités menées dans ce cadre par ce comité commun à l'ensemble des services publics auront également sur les services de police”.

Conformément à l'article 184 de la Constitution, les éléments essentiels du statut des membres du personnel du service de police intégré, structuré à deux niveaux, doivent être réglés par le législateur.

Or, en tant qu'il se contente de renvoyer à un arrêté qui peut être modifié sans intervention du législateur, l'article en projet est contraire à la disposition constitutionnelle précitée⁹.

Il conviendrait donc de transposer directement la directive dans la loi du 26 avril 2002 en y incorporant le cas échéant le contenu des dispositions issues de l'arrêté royal du 29 juin 1973.

Article 62

La référence “IV.I.49” sera remplacée par la référence “4.1.49”.

⁹ Voir *mutatis mutandis* l'avis 34.904/2 donné le 7 avril 2003 sur un avant-projet devenu le décret du 22 octobre 2003 ‘portant modification du statut, du tableau de hiérarchie et du statut pécuniaire du personnel administratif, du personnel spécialisé, du personnel de maîtrise, des gens de métier et de service des universités et facultés universitaires de la Communauté française’, *Doc. parl.*, Parl. Comm. fr., 2002-2003, n° 438/1 pp. 43-45.

Artikel 63

De verwijzing “XI.II.23” moet worden vervangen door de verwijzing “11.2.23”.

Artikel 64

1. Op de vraag welke specifieke redenen er zijn om af te wijken van de gebruikelijke termijn voor de inwerkingtreding van wetgevende normen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Er is geen specifieke reden hiervoor, de inwerkingtreding 10 dagen na de publicatie vormt geen probleem, behalve de voorziene uitzonderingen.”

Het eerste lid van artikel 64 dient dan ook te worden weggelaten. Bovendien dienen de woorden “In afwijking van het eerste lid” in het tweede lid en de woorden “Eveneens in afwijking van het eerste lid” in het derde lid te worden geschrapt.

2. Zoals de afdeling Wetgeving al eerder heeft opgemerkt, zouden, wat de inwerkingtreding van artikel 31 betreft, “de prerogatieven van de wetgever beter in acht worden genomen als eveneens een uiterste datum zou worden vastgesteld waarop de bepalingen van het voorontwerp in werking treden zonder dat de Koning iets behoeft te ondernemen”.¹⁰

In het derde lid dient dan ook een *dies ad quem* te worden vastgesteld.

*

De griffier,

Béatrice DRAPIER FACCO

De voorzitter,

Patrick RONVAUX

Article 63

La référence “XI.II.23” sera remplacée par la référence “11.2.23”.

Article 64

1. Interrogé sur les raisons spécifiques qui justifient de déroger au délai usuel d’entrée en vigueur des normes législatives, le délégué a répondu ce qui suit:

“Er is geen specifieke reden hiervoor, de inwerkingtreding 10 dagen na de publicatie vormt geen probleem, behalve de voorziene uitzonderingen”.

Il convient dès lors d’omettre l’alinéa 1er de l’article 64 et de supprimer les mots “Par dérogation au premier alinéa,” à l’alinéa 2, et les mots “De même, par dérogation au premier alinéa,” à l’alinéa 3.

2. S’agissant de l’entrée en vigueur de l’article 31, comme la section de législation a déjà eu l’occasion de le faire observer, “les prerogatives du législateur seraient mieux respectées si une date limite, à laquelle les dispositions de l’avant-projet entreraient en vigueur sans que le Roi ne doive intervenir, était également prévue”¹⁰.

Il convient dès lors de fixer un *dies ad quem* à l’alinéa 3.

*

Le greffier,

Béatrice DRAPIER FACCO

Le président,

Patrick RONVAUX

¹⁰ *Beginnelsen van de wetgevingstechniek - Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, www.raadvst-consetat.be, tab “Wetgevingstechniek”, aanbeveling 154.1.1 en formule F 4-5-2-1. Zie ook en met name advies 54.848/2 van 13 januari 2014 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 3 april 2014 ‘betreffende de mededelingen langs elektronische weg tussen de gebruikers en de overheid van de Franse Gemeenschap’, *Parl.St. Fr.Parl.* 2013-14, nr. 616/1, 12-15.

¹⁰ *Principes de technique législative - Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.raadvst-consetat.be, onglet “Technique législative”, recommandation 154.1.1 et formule F 4-5-2-1. Voir également et notamment l’avis 54.848/2 donné le 13 janvier 2014 sur un avant-projet devenu le décret du 3 avril 2014 ‘relatif aux communications par voie électronique entre les usagers et les autorités publiques de la Communauté française’, *Doc. parl., Parl. Comm. fr.*, 2013-2014, n° 616/1, pp. 12-15.

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

Onze Groet.

Op de voordracht van de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken zijn ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Deze wet voorziet tevens in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie.

HOOFDSTUK 2**Wijziging van het Wetboek van Strafvordering****Art. 2**

In artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering worden de woorden “of tot een betrekking binnen de geïntegreerde politie” ingevoegd tussen de woorden “begeleiding van minderjarigen valt” en de woorden “, vermeldt het uittreksel”.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

Salut.

Sur la proposition de la ministre de la Justice et du ministre de l'Intérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de la Justice et le ministre de l'Intérieur sont chargés de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Disposition générale****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

La présente loi transpose également partiellement la directive (UE) 2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne.

CHAPITRE 2**Modification du Code d'instruction Criminelle****Art. 2**

Dans l'article 596, alinéa 2 du Code d'instruction Criminelle, les mots “ou à une fonction au sein de la police intégrée” sont insérés entre les mots “l'encadrement de mineurs” et les mots “, l'extrait mentionne”.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van de wet op het politieambt

Art. 3

Artikel 3 van de wet op het politieambt wordt aangevuld met een bepaling onder 11°, luidende:

“11° misdrijf: een gedraging die strafbaar wordt gesteld met een straf van niveau 1 tot en met 8, zoals omschreven in artikel 36 Strafwetboek.”

Art. 4

In artikel 15, eerste lid, 1° van dezelfde wet, worden de woorden “misdaden, de wanbedrijven en de overtreddingen” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art 5

In artikel 20 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “op de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van de artikelen 37ter en 37quater van het Strafwetboek ondergaan en op de veroordeelden die een autonome probatiestraf in de zin van de artikelen 37octies tot 37undecies van het Strafwetboek ondergaan” vervangen door de woorden “op de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van artikel 43 van het Strafwetboek ondergaan en op de veroordeelden die een probatiestraf in de zin van artikel 44 van het Strafwetboek ondergaan”;

2° in het tweede lid worden de woorden “aan de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van de artikelen 37ter en 37quater van het Strafwetboek ondergaan en aan de veroordeelden die een autonome probatiestraf in de zin van de artikelen 37octies tot 37undecies van het Strafwetboek ondergaan” vervangen door de woorden “aan de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van artikel 43 van het Strafwetboek ondergaan en aan de veroordeelden die een probatiestraf in de zin van artikel 44 van het Strafwetboek ondergaan”.

Art. 6

In artikel 22, tweede lid, 2° van dezelfde wet worden de woorden “misdaden en wanbedrijven tegen personen of goederen” vervangen door de woorden “misdrijven

CHAPITRE 3

Modifications de la loi sur la fonction de police

Art. 3

L'article 3 de la loi sur la fonction de police est complété par un 11°, rédigé comme suit:

“11° infraction: un comportement passible d'une peine de niveau 1 à 8 inclus, tel que définie à l'article 36 du Code pénal.”

Art. 4

À l'article 15, alinéa 1er, 1° de la même loi, les mots “crimes, les délits et les contraventions” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 5

À l'article 20 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “les condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal et les condamnés qui purgent une peine de probation autonome au sens des articles 37octies à 37undecies du Code pénal” sont remplacés par les mots “les condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens de l'article 43 du Code pénal et les condamnés qui purgent une peine de probation au sens de l'article 44 du Code pénal”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “aux condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal et aux condamnés qui purgent une peine de probation autonome au sens des articles 37octies à 37undecies du Code pénal” sont remplacés par les mots “aux condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens de l'article 43 du Code pénal et aux condamnés qui purgent une peine de probation au sens de l'article 44 du Code pénal”.

Art. 6

À l'article 22, alinéa 2, 2° de la même loi, les mots “de crimes et de délits contre les personnes ou les biens” sont remplacés par les mots “d'infractions contre les personnes

tegen personen of goederen die strafbaar zijn met een straf van minstens niveau 2, alsmede de misdrijven bedoeld in de artikelen 317, 396, 419, 515, 547, 548, 549 en 644 van het Strafwetboek”.

Art. 7

In artikel 25/2, § 2, eerste lid van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° het gebruik van vaste camera's, in voorkomend geval tijdelijk:

a) hetzij aangegeven met een door de Koning vastgesteld pictogram, na advies van het Controleorgaan;

b) hetzij gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander bemand of onbemand voertuig of werkmiddel, die zijn voorzien van een politionele markering;”;

2° de bepaling onder 2°, a) wordt vervangen als volgt:

“a) hetzij gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander bemand of onbemand voertuig of werkmiddel, die zijn voorzien van een politionele markering;”.

Art. 8

In artikel 25/4, § 4 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met de volgende zin:

“Elke beslissing tot toestemming bedoeld in paragraaf 1, 2° wordt tevens ter kennis gebracht van de burgemeesters en de korpschefs.”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 9

In artikel 25/9 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “artikel 259bis” worden vervangen door de woorden “artikelen 342 en 343”;

2° in de Nederlandse tekst wordt het woord “beroofd” vervangen door het woord “benomen”.

ou les biens passibles d'une peine minimale de niveau 2, ainsi que des infractions visées aux articles 317, 396, 419, 515, 547, 548, 549 et 644 du Code pénal”.

Art. 7

À l'article 25/2, § 2, l'alinéa 1er de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° l'utilisation de caméras fixes, le cas échéant temporaires:

a) soit signalées par un pictogramme déterminé par le Roi, après avis de l'Organe de contrôle;

b) soit montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d'aéronefs de police, ou de tout autre véhicule ou outil avec ou sans personnes à bord, munis d'un marquage policier;”;

2° le 2°, a) est remplacé par ce qui suit:

“a) soit montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d'aéronefs de police, ou de tout autre véhicule ou outil avec ou sans personnes à bord, munis d'un marquage policier;”.

Art. 8

Dans l'article 25/4, § 4 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est complété par la phrase suivante:

“Toute décision d'autorisation visée au paragraphe 1er, 2° est également portée à la connaissance des bourgmestres et des chefs de corps.”;

2° l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 9

À l'article 25/9 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “à l'article 259bis” sont remplacés par les mots “aux articles 342 et 343”;

2° dans le texte néerlandais le mot “beroofd” est remplacé par le mot “benomen”.

Art. 10

In artikel 28 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “misdrijf strafbaar met een straf van minstens niveau 2 of misdrijven bedoeld in de artikelen 317, 419, 421, 423, 453, 515, 547, 644, 661 en 687 van het Strafwetboek”;

2° in paragraaf 5, achtste lid, wordt in de Nederlandse tekst het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 11

In de Nederlandse titel van hoofdstuk IV, afdeling 4 van dezelfde wet wordt het woord “aanhouding” vervangen door het woord “arrestatie”.

Art. 12

In de Nederlandse tekst van artikel 31, eerste en tweede lid van dezelfde wet wordt het woord “aanhouding” telkens vervangen door het woord “arrestatie”.

Art. 13

In de Nederlandse tekst van artikel 33, eerste en tweede lid van dezelfde wet wordt het woord “aanhouding” telkens vervangen door het woord “arrestatie”.

Art. 14

In artikel 33*bis* van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Nederlandse tekst van het eerste en tweede lid wordt het woord “vrijheidsberoving” telkens vervangen door het woord “vrijheidsbeneming”;

2° in de Nederlandse tekst van het eerste en derde lid wordt het woord “vrijheidsberovingen” telkens vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 15

In artikel 33*ter* van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Art. 10

À l'article 28 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction passible d'une peine minimale de niveau 2 ou les infractions visées aux articles 317, 419, 421, 423, 453, 515, 547, 644, 661 et 687 du Code pénal”;

2° dans le paragraphe 5, alinéa 8, du texte néerlandais le mot “vrijheidsberovingen” est remplacé par le mot “vrijheidsbenemingen”.

Art. 11

Dans l'intitulé néerlandais de la section 4 du chapitre IV de la même loi, le mot “aanhouding” est remplacé par le mot “arrestatie”.

Art. 12

Dans le texte néerlandais de l'article 31, alinéa 1er et 2 de la même loi, le mot “aanhouding” est remplacé chaque fois par le mot “arrestatie”.

Art. 13

Dans le texte néerlandais de l'article 33, alinéa 1er et 2 de la même loi, le mot “aanhouding” est remplacé chaque fois par le mot “arrestatie”.

Art. 14

À l'article 33*bis* de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais des alinéas 1er et 2, le mot “vrijheidsberoving” est remplacé chaque fois par le mot “vrijheidsbeneming”;

2° dans le texte néerlandais des alinéas 1er et 3, le mot “vrijheidsberovingen” est remplacé chaque fois par le mot “vrijheidsbenemingen”.

Art. 15

À l'article 33*ter* de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° in de Nederlandse tekst van het eerste lid worden de woorden “bestuurlijke aangehouden” vervangen door het woord “bestuurlijk gearresteerde”;

2° in de Nederlandse tekst van het eerste en tweede lid wordt het woord “vrijheidsberoving” telkens vervangen door het woord “vrijheidsbeneming”;

3° in de Nederlandse tekst van het tweede lid wordt het woord “aanhouding” vervangen door het woord “arrestatie”;

4° in de Nederlandse tekst van het derde lid wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

5° in de Nederlandse tekst van het derde lid wordt het woord “aangehoudenen” vervangen door het woord “gearresteerden”.

Art. 16

In artikel 33*quater* van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Nederlandse tekst van het eerste lid wordt het woord “aanhouding” vervangen door het woord “arrestatie”;

2° in de Nederlandse tekst van het tweede lid wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”;

3° in de Nederlandse tekst van het derde lid wordt het woord “beroofde” vervangen door het woord “benomen”.

Art. 17

In de Nederlandse tekst van artikel 33*quinquies* van dezelfde wet wordt het woord “aanhouding” telkens vervangen door het woord “arrestatie”.

Art. 18

In de Nederlandse tekst van artikel 33*sexies* van dezelfde wet wordt het woord “vrijheidsberoving” telkens vervangen door het woord “vrijheidsbeneming”.

Art. 19

In artikel 34, § 4, vijfde lid van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° dans le texte néerlandais de l’alinéa 1er les mots “*bestuurlijke aangehouden*” sont remplacés par les mots “*bestuurlijk gearresteerde*”;

2° dans le texte néerlandais des alinéas 1er et 2 le mot “*vrijheidsberoving*” est remplacé chaque fois par le mot “*vrijheidsbeneming*”;

3° dans le texte néerlandais de l’alinéa 2 le mot “*aanhouding*” est remplacé par le mot “*arrestatie*”;

4° dans le texte néerlandais de l’alinéa 3 le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbenemingen*”.

5° dans le texte néerlandais de l’alinéa 3 le mot “*aangehoudenen*” est remplacé par le mot “*gearresteerden*”.

Art. 16

À l’article 33*quater* de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais de l’alinéa 1er le mot “*aanhouding*” est remplacé par le mot “*arrestatie*”;

2° dans le texte néerlandais de l’alinéa 2 le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbenemingen*”;

3° dans le texte néerlandais de l’alinéa 3 le mot “*be-roofde*” est remplacé par le mot “*benomen*”.

Art. 17

Dans le texte néerlandais de l’article 33*quinquies* de la même loi, le mot “*aanhouding*” est remplacé chaque fois par le mot “*arrestatie*”.

Art. 18

Dans le texte néerlandais de l’article 33*sexies* de la même loi, le mot “*vrijheidsberoving*” est chaque fois remplacé par le mot “*vrijheidsbeneming*”.

Art. 19

À l’article 34, § 4, alinéa 5 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° in de Nederlandse tekst wordt het woord “vrijheidsberoving” vervangen door het woord “vrijheidsbeneming”;

2° in de Nederlandse tekst wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 20

In de Nederlandse tekst van artikel 37*bis* van dezelfde wet wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 21

In de Nederlandse tekst van artikel 37*ter*, vijfde lid van dezelfde wet wordt het woord “vrijheidsberovingen” vervangen door het woord “vrijheidsbenemingen”.

Art. 22

In artikel 38 van dezelfde wet worden de volgende wijzingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 1° worden de woorden “de artikelen 416 en 417” vervangen door de woorden “artikel 14”;

2° in het eerste lid, 2° worden de woorden “in geval van misdaad of van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van Strafvordering, welke misdaad of welk wanbedrijf met geweld zijn gepleegd” vervangen door de woorden “in geval van een op heterdaad ontdekt misdrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van Strafvordering, strafbaar met een straf van minstens niveau 2 en gepleegd met fysiek geweld”.

Art. 23

In artikel 41, § 1, zevende lid van dezelfde wet wordt het woord “vijf” vervangen door het woord “zes”.

Art. 24

In artikel 44/5 van dezelfde wet worden de volgende wijzingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 2° worden de woorden “omdat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen” opgeheven;

1° dans le texte néerlandais le mot “*vrijheidsberoving*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbeneming*”;

2° dans le texte néerlandais le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbenemingen*”.

Art. 20

Dans le texte néerlandais de l'article 37*bis* de la même loi, le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbenemingen*”.

Art. 21

Dans le texte néerlandais de l'article 37*ter*, alinéa 5 de la même loi, le mot “*vrijheidsberovingen*” est remplacé par le mot “*vrijheidsbenemingen*”.

Art. 22

À l'article 38 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 1° les mots “des articles 416 et 417” sont remplacés par les mots “de l'article 14”;

2° dans l'alinéa 1er, 2° les mots “en cas de crime ou de délit flagrant au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle, commis avec violences” sont remplacés par les mots “en cas d'une infraction flagrante au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle, passible d'une peine minimale de niveau 2 et commise avec violences physiques”.

Art. 23

Dans l'article 41, § 1er, alinéa 7 de la même loi, le mot “cinq” est remplacé par le mot “six”.

Art. 24

Dans l'article 44/5 les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, 2° les mots “parce qu'ils sont de même nature et répétitifs, qu'ils sont commis par les mêmes personnes ou qu'ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux” sont abrogés;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De fenomenen bedoeld in § 1, 2° worden opgenomen in een lijst wanneer na onderzoek blijkt dat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen. De groeperingen bedoeld in § 1, 3° worden tevens opgenomen in deze lijst wanneer na onderzoek gebleken is dat ze op bestendige wijze de openbare orde verstoren of kunnen verstoren. De opname van een fenomeen of een groepering in de lijst gebeurt op basis van een gezamenlijk voorstel van de federale politie, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

De opnames worden periodiek en minstens jaarlijks herzien om na te gaan of de voorwaarden bedoeld in het eerste en tweede lid nog steeds vervuld zijn. Wanneer dit niet langer het geval is, wordt het betrokken fenomeen of de betrokken groepering van de lijst geschrapt.

De Koning bepaalt de nadere regels voor de samenstelling, de herziening, de bijwerking en de terbeschikkingstelling van de lijst.”

Art. 25

In artikel 44/9 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In afwijking van het eerste lid, 2° worden de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 44/5, § 1, 2° en 3° die betrekking hebben op fenomenen en groeperingen die nog niet zijn opgenomen in de lijst bedoeld in artikel 44/5, § 2, maar waarvoor ernstige aanwijzingen bestaan dat zij kunnen voldoen aan de voorwaarden voor opname op de lijst bedoeld in artikel 44/5, § 2, en die om die reden het voorwerp uitmaken van een analyse voorafgaand aan hun opname, in elk geval gearcheveerd één jaar vanaf de laatste registratie.”;

2° paragraaf 2, a), 1° en 2° worden vervangen als volgt:

“1° tien jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3 gekwalificeerd kan worden;

2° vijftien jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6 gekwalificeerd kan worden;”;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les phénomènes visés au § 1er, 2° sont repris dans une liste, lorsqu’il ressort d’une enquête qu’ils sont de même nature et répétitifs, qu’ils sont commis par les mêmes personnes ou qu’ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux. Les groupements visés au § 1er, 3° sont également repris dans cette liste, lorsqu’il ressort d’une enquête qu’ils troublent ou sont susceptibles de troubler de manière durable l’ordre public. L’inscription d’un phénomène ou d’un groupement sur la liste intervient sur la base d’une proposition conjointe de la police fédérale, de l’Organe de coordination pour l’analyse de la menace et des services de renseignements et de sécurité.

Les inscriptions sont réexaminées périodiquement et au moins une fois par an afin de vérifier si les conditions visées aux alinéas 1er et 2 sont toujours remplies. Lorsque ce n’est plus le cas, le phénomène ou le groupement concerné est radié de la liste.

Le Roi détermine les modalités d’établissement, de réexamen, de mise à jour et de mise à disposition de la liste.”

Art. 25

Dans l’article 44/9 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Par dérogation à l’alinéa 1er, 2° les données à caractère personnel visées à l’article 44/5, § 1er, 2° et 3° concernant des phénomènes et des groupements non encore repris dans la liste visée à l’article 44/5, § 2, mais pour lesquels il existe des indices sérieux qu’ils puissent répondre aux conditions d’inscription sur la liste visée à l’article 44/5, § 2, et qui font à ce titre l’objet d’une analyse préalable à leur inscription, sont en tout cas archivées un an à partir du dernier enregistrement.”;

2° le paragraphe 2, a), 1° et 2° sont remplacés par ce qui suit:

“1° dix ans à compter de l’enregistrement du fait lorsqu’il peut être qualifié d’infraction passible d’une peine de niveau 1, 2 ou 3;

2° quinze ans à compter de l’enregistrement du fait lorsqu’il peut être qualifié d’infraction passible d’une peine de niveau 4, 5 ou 6;”;

3° paragraaf 2, a), eerste lid wordt aangevuld met de bepalingen onder 3° en 4°, luidende:

“3° twintig jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 7 gekwalificeerd kan worden.”;

4° dertig jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 8 gekwalificeerd kan worden.”;

4° in paragraaf 2, a), derde lid worden de woorden “eerste lid, 2°” vervangen door de woorden “eerste lid, 2°, 3° en 4°”;

5° in paragraaf 2, a) wordt tussen het derde en het vierde lid een lid ingevoegd, luidende:

“Wanneer een persoon verdacht wordt van één van de misdrijven bedoeld in artikel 21*bis* van de Voorafgaande Titel van Strafvordering, kan de in § 2, a), 2°, 3° of 4° bedoelde bewaartermijn op gemotiveerde beslissing van de bevoegde procureur des Konings of onderzoeksrechter telkens verlengd worden met een nieuwe termijn van respectievelijk maximum vijftien, twintig of dertig jaar.”

Art. 26

In artikel 44/10, § 2, eerste lid, 1° van dezelfde wet wordt het woord “misdaad” vervangen door de woorden “misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8”.

Art. 27

In artikel 44/11/1 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “gevangenisstraf van één maand tot zes maanden en een geldboete van zesentwintig tot vijfhonderd euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 1”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 28

In artikel 44/11/2 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3, 2° wordt vervangen als volgt:

3° le paragraphe 2, a), alinéa 1er, est complété par les dispositions sous 3° et 4°, libellées comme suit:

“3° vingt ans à compter de l’enregistrement du fait lorsqu’il peut être qualifié d’infraction passible d’une peine de niveau 7;

4° trente ans à compter de l’enregistrement du fait lorsqu’il peut être qualifié d’infraction passible d’une peine de niveau 8.”;

4° dans le paragraphe 2, a), alinéa 3 les mots “l’alinéa 1er, 2°” sont remplacés par les mots “l’alinéa 1er, 2°, 3° et 4°”;

5° dans le paragraphe 2, a) un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 3 et 4:

“Lorsqu’une personne est soupçonnée d’une des infractions visées à l’article 21*bis* du Titre préliminaire du code de procédure pénale, la période de conservation visée au § 2, a), 2°, 3° ou 4° peut être prolongée pour une nouvelle période maximale de respectivement 15, 20 ou 30 ans sur décision motivée du procureur du Roi ou du juge d’instruction compétent.”

Art. 26

À l’article 44/10, § 2, 1° de la même loi, les mots “un crime” sont remplacés par les mots “une infraction passible d’une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8”.

Art. 27

Dans l’article 44/11/1 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er les mots “d’un emprisonnement d’un mois à six mois et d’une amende de vingt-six à cinq cents euros, ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 1”;

2° l’alinéa 2 est abrogé.

Art. 28

À l’article 44/11/2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 3, 2° est remplacé par ce qui suit:

“gedurende een nieuwe termijn van vijftien jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6, twintig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 7 of dertig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 8 en dit uitsluitend in het kader van een onderzoek betreffende misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8”;

2° paragraaf 3 wordt aangevuld met een nieuw lid, luidende:

“Wanneer een persoon verdacht wordt van één van de misdrijven bedoeld in artikel 21*bis* van de Voorafgaande Titel van Strafvordering, kan de in deze paragraaf, 2° bedoelde bewaartermijn op gemotiveerde beslissing van de bevoegde procureur des Konings of onderzoeksrechter telkens verlengd worden met een nieuwe termijn van maximum vijftien jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6, maximum twintig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 7 of maximum dertig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 8.”

Art. 29

In artikel 44/11/3*septies*, 1°, a) van dezelfde wet worden de woorden “wanbedrijven en misdaden” vervangen door de woorden “misdrijven strafbaar met een straf van minstens niveau 2”.

Art. 30

In artikel 44/11/3*decies* van dezelfde wet worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf” telkens vervangen door de woorden “straf van minstens niveau 2”.

Art. 31

In hoofdstuk IV, afdeling 12, onderafdeling 8 van dezelfde wet wordt een artikel 44/11/15 ingevoegd, luidende:

“Art. 44/11/15. § 1. Voor de verwerking van persoonsgegevens evenals de toegang tot gegevens en informatie van gegevensbanken waartoe de politiediensten toegang hebben bij of krachtens de wet of internationale rechtsregels die België verbinden, worden de ambtenaren van de fiscale administratie bedoeld in het koninklijk besluit van 23 januari 2007 tot vaststelling van de regels waarbij ambtenaren van de fiscale administraties ter beschikking worden gesteld van de federale politie teneinde deze bij te staan in de strijd tegen de georganiseerde

“pendant un nouveau délai de quinze ans pour les infractions passibles d’une peine de niveau 4, 5 ou 6, de vingt ans pour les infractions passibles d’une peine de niveau 7 ou de trente ans pour les infractions passibles d’une peine de niveau 8, et ce exclusivement dans le cadre d’une enquête relative à des infractions passibles d’une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8”;

2° le paragraphe 3 est complété avec l’alinéa suivant:

“Lorsqu’une personne est soupçonnée de l’une des infractions visées à l’article 21*bis* du Titre préliminaire du Code de procédure pénale, le délai de conservation visé au 2° du présent paragraphe peut, par décision motivée du procureur du Roi compétent ou du juge d’instruction, être prolongé à chaque fois d’un nouveau délai maximal de quinze ans pour les infractions passibles d’une peine de niveau 4, 5 ou 6, de vingt ans au maximum pour les infractions passibles d’une peine de niveau 7 ou de trente ans au maximum pour les infractions passibles d’une peine de niveau 8.”

Art. 29

À l’article 44/11/3*septies*, 1°, a) de la même loi, les mots “délits et des crimes” sont remplacés par les mots “infractions passibles d’une peine minimale de niveau 2”.

Art. 30

À l’article 44/11/3*decies* de la même loi, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an ou une peine plus lourde” sont chaque fois remplacés par les mots “une peine minimale de niveau 2”.

Art. 31

Dans le chapitre IV, la section 12, la sous-section 8 de la même loi, il est inséré un article 44/11/15 rédigé comme suit:

“Art. 44/11/15. § 1er. Pour le traitement de données à caractère personnel ainsi que l’accès aux données et informations des banques de données auxquelles les services de police ont accès par ou en vertu de la loi ou de règles de droit international liant la Belgique, sont assimilés aux membres du personnel des services de police, les fonctionnaires des administrations fiscales visés dans l’arrêté royal du 23 janvier 2007 déterminant les modalités de la mise à disposition de la police fédérale, des fonctionnaires des administrations fiscales aux fins

economische en financiële criminaliteit, de neutrale operatoren werkzaam bij de communicatie- en informatiecentra en de consultants die werkzaam zijn bij en voor de politiediensten en hierbij toegang nodig hebben tot politionele informatie, gelijkgesteld met de personeelsleden van de politiediensten.

§ 2. De toegang wordt verleend op basis van de nood er kennis van te nemen door en onder het gezag bedoeld in artikel 54 van de wet gegevensbescherming en de verantwoordelijkheid van de korpschef, de commissaris-generaal, de directeur-generaal of de directeur voor wie deze personen werken, voor de duur die noodzakelijk is voor hun opdrachten, overeenkomstig dezelfde regels, procedures en modaliteiten als voor leden van de politiediensten. Artikel 44/11/1 is evenwel enkel van toepassing op de in paragraaf 1 bedoelde fiscale ambtenaren.

De toegangsprofielen en de identificatie van de in dit artikel bedoelde personen worden ter beschikking gesteld van het Controleorgaan.

§ 3. Vooraleer toegang wordt verleend overeenkomstig § 2, moeten de in § 1 bedoelde personen beschikken over een positief veiligheidsadvies zoals bedoeld in hoofdstuk IV van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, de veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst, en overeenkomstig de uitvoeringsbesluiten. De korpschef of de commissaris-generaal, naargelang van het geval, ziet erop toe dat deze verplichting wordt nageleefd."

Art. 32

In de Nederlandse tekst van artikel 44/13 van dezelfde wet wordt het woord "beroofd" vervangen door het woord "benomen".

Art. 33

In artikel 44/15, eerste lid van dezelfde wet worden de woorden "misdaad of een wanbedrijf" vervangen door de woorden "misdrijf strafbaar met een straf van minstens niveau 2 of misdrijven bedoeld in de artikelen 184, 194, 203, 231, 234, 317, 332, 350, 351, 354, 396, 419, 421, 512, 513, 515, 547, 548, 590, 613, 644, 653, 687 en 689 van het Strafwetboek".

Art. 34

Artikel 44/16 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

de l'assister dans la lutte contre la criminalité économique et financière, les opérateurs neutres employés dans les centres d'information et de communication et les consultants qui travaillent au sein et pour les services de police et qui ont besoin d'accéder à des informations policières dans le cadre de leurs fonctions.

§ 2. L'accès leur est attribué sur la base du principe du besoin d'en connaître par et sous l'autorité visée à l'article 54 de la loi relative à la protection des données et la responsabilité du chef de corps, du commissaire général, du directeur général ou du directeur pour lequel ces personnes travaillent, pour la durée nécessaire à leurs missions, selon les mêmes règles, procédures et modalités que les membres des services de police. L'article 44/11/1 n'est toutefois applicable qu'aux fonctionnaires des administrations fiscales visés au paragraphe 1er.

Les profils d'accès et l'identification des personnes visées dans le présent article sont tenus à la disposition de l'Organe de contrôle.

§ 3. Avant que l'accès ne soit accordé conformément au § 2, les personnes visées au § 1 doivent disposer d'un avis de sécurité positif tel que visé au chapitre IV de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, aux avis de sécurité et au service public réglementé, ainsi que conformément aux arrêtés d'exécution. Le chef de corps ou le commissaire général, selon le cas, veille au respect de cette obligation."

Art. 32

Dans le texte néerlandais de l'article 44/13 de la même loi, le mot "*beroofd*" est remplacé par le mot "*benomen*".

Art. 33

À l'article 44/15, alinéa 1er de la même loi, les mots "un crime ou un délit" sont remplacés par les mots "une infraction passible d'une peine minimale de niveau 2 ou les infractions visées aux articles 184, 194, 203, 231, 234, 317, 332, 350, 351, 354, 396, 419, 421, 512, 513, 515, 547, 548, 590, 613, 644, 653, 687 et 689 du Code pénal".

Art. 34

L'article 44/16 de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 44/16. Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren en de toepassing van de artikelen 61 en 62 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn de beveiligingsassistenten en -agenten van politie belast met de uitvoering van de opdrachten van de federale politie bedoeld in de artikelen 16*quinquies*, 21 en 23, alsook op subsidiaire en punctuele wijze, met de beveiliging van de politionele operaties.”

Art. 35

In artikel 46/2 van dezelfde wet, wordt het woord “25/8” vervangen door het woord “25/9”.

Art. 36

In artikel 46/4 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “139” wordt vervangen door het woord “372”;

2° het woord “137” wordt telkens vervangen door het woord “371”.

Art. 37

In de Franse tekst van artikel 47, eerste lid van dezelfde wet wordt het woord “*ils*” vervangen door het woord “*il*”.

Art. 38

In artikel 48, eerste en tweede lid van dezelfde wet worden de woorden “in artikel 47 bedoelde personeelsleden” vervangen door het woord “personeelsleden”.

Art. 39

In artikel 49 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Behoudens in het geval van een burgerlijke partijstelling tegen het personeelslid in het raam van een strafrechtelijke procedure, is de rechtsvordering die tegen een personeelslid wordt ingesteld door de Staat, de gemeente of de meergemeentezone op grond van artikel 48 pas ontvankelijk indien zij wordt voorafgegaan

“Art. 44/16. Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police et de l'application des articles 61 et 62 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les assistants et agents de sécurisation de police sont chargés de l'exécution des missions de la police fédérale visées aux articles 16*quinquies*, 21 et 23, ainsi que de manière subsidiaire et ponctuelle, de la sécurisation des opérations de police.”

Art. 35

À l'article 46/2 de la même loi, le mot “25/8” est remplacé par le mot “25/9”.

Art. 36

À l'article 46/4 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “139” est remplacé par le mot “372”;

2° le mot “137” est chaque fois remplacé par le mot “371”.

Art. 37

Dans le texte français de l'article 47, alinéa 1er, de la même loi, le mot “ils” est remplacé par le mot “il”.

Art. 38

Dans l'article 48, alinéas 1er et 2 de la même loi, les mots “membres du personnel visés à l'article 47” sont remplacés par les mots “membres du personnel”.

Art. 39

Dans l'article 49 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“Hormis le cas d'une constitution de partie civile contre le membre du personnel dans le cadre d'une procédure pénale, l'action exercée contre un membre du personnel par l'État, la commune ou la zone pluricommunale sur la base de l'article 48, n'est recevable que si elle est précédée d'une offre de règlement amiable faite à ce

door een aanbod tot minnelijke schikking aan dat personeelslid. Dit aanbod tot minnelijke schikking gaat uit van de overheid aangewezen door de Koning.”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “het personeelslid bedoeld in artikel 47” vervangen door de woorden “het personeelslid”, en wordt het woord “dading” vervangen door de woorden “minnelijke schikking”.

Art. 40

In artikel 50, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden “Het in artikel 47 bedoelde personeelslid” vervangen door de woorden “Het personeelslid”.

Art. 41

In artikel 51 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De Staat, de gemeente of de meergemeentezone, naargelang van het geval, neemt de proceskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, ten laste waartoe het personeelslid, betrokken in een gerechtelijke procedure omwille van de uitoefening van zijn functies of omwille van zijn loutere hoedanigheid van personeelslid, in rechte veroordeeld wordt, tenzij het een opzettelijke of een zware fout heeft begaan.”;

2° in het tweede lid worden de woorden “de proceskosten”, vervangen door de woorden “de in het eerste lid bedoelde kosten”;

3° het artikel wordt aangevuld met het volgende lid:

“De rechtsplegingsvergoeding die wordt toegekend aan het personeelslid dat de in artikel 52 bedoelde rechtshulp geniet, komt toe aan de overheid die de kosten van die rechtshulp ten laste neemt.”

Art. 42

In artikel 52 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid worden de woorden “en 62” vervangen door de woorden “, 62 en 112*duodecies*”;

2° in paragraaf 1, eerste lid wordt het woord “15*bis*,” geschrapt;

membre du personnel. Cette offre de règlement amiable émane de l'autorité désignée par le Roi.”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “le membre du personnel visé à l'article 47” sont remplacés par les mots “le membre du personnel”, et le mot “transaction” est remplacé par les mots “règlement amiable”.

Art. 40

Dans l'article 50, alinéa 1er de la même loi, les mots “Le membre du personnel visé à l'article 47” sont remplacés par les mots “Le membre du personnel”.

Art. 41

Dans l'article 51 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“L'État, la commune ou la zone pluricommunale, selon le cas, prend en charge les frais de justice, y compris l'indemnité de procédure, auxquels le membre du personnel, impliqué dans une procédure judiciaire, en raison de l'exécution de ses fonctions ou de sa seule qualité de membre du personnel, est condamné, sauf s'il a commis une faute intentionnelle ou une faute lourde.”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “les frais de justice” sont remplacés par les mots “les frais visés à l'alinéa 1er”;

3° l'article est complété avec l'alinéa suivant:

“L'indemnité de procédure octroyée au membre du personnel bénéficiant de l'assistance en justice visée à l'article 52 revient à l'autorité qui supporte les frais de cette assistance en justice.”

Art. 42

Dans l'article 52 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “et 62” sont remplacés par les mots “, 62 et 112*duodecies*”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “15*bis*,” est supprimé;

3° in paragraaf 1, eerste lid worden de woorden “Het in artikel 47 bedoelde personeelslid of ex-personeelslid” vervangen door de woorden “Het personeelslid of ex-personeelslid”;

4° in paragraaf 1, tweede lid worden de woorden “Het in artikel 47 bedoelde personeelslid” vervangen door de woorden “Het personeelslid”;

5° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “het personeelslid bedoeld in artikel 47” vervangen door de woorden “het personeelslid”;

6° paragraaf 1, vierde lid wordt vervangen als volgt:

“In geval van overlijden van het personeelslid of ex-personeelslid, komt het recht op rechtshulp toe aan de volgende rechthebbenden: de echtgeno(o)t(e), de wettelijk samenwonende partner of de feitelijk samenwonende partner, de kinderen, de ouders en de broers en zussen.”;

7° in de Nederlandse tekst van paragraaf 4, eerste lid wordt het woord “rechterlijke” vervangen door het woord “gerechtelijke”;

8° in paragraaf 4, tweede lid worden de woorden “de politieambtenaar” vervangen door de woorden “het personeelslid”;

9° in paragraaf 5, tweede lid worden de woorden “het ministerie van” vervangen door de woorden “de Federale Overheidsdienst”;

10° in paragraaf 5 wordt tussen het derde en het vierde lid het volgende lid ingevoegd:

“Het ogenblik van de feiten die de aanleiding vormen voor de aanvraag tot rechtshulp, bepaalt de overheid bedoeld in het tweede en derde lid.”

Art. 43

In artikel 53 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “het personeelslid bedoeld in artikel 47” vervangen door de woorden “het personeelslid”;

2° in de Nederlandse tekst van paragraaf 1, eerste lid wordt het woord “hij” vervangen door het woord “het”;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “Le membre du personnel ou l’ex-membre du personnel visé à l’article 47” sont remplacés par les mots “Le membre du personnel ou l’ex-membre du personnel”;

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Le membre du personnel visé à l’article 47” sont remplacés par les mots “Le membre du personnel”;

5° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “le membre du personnel visé à l’article 47” sont remplacés par les mots “le membre du personnel”;

6° le paragraphe 1er, alinéa 4, est remplacé par ce qui suit:

“En cas de décès du membre du personnel ou de l’ex-membre du personnel, le droit à l’assistance en justice revient aux ayants droit suivants: l’époux(se), le (la) partenaire cohabitant(e) légal(e) ou le (la) partenaire cohabitant(e) de fait, les enfants, les parents et les frères et les sœurs.”;

7° dans le texte néerlandais du paragraphe 4, alinéa 1er, le mot “*rechterlijke*” est remplacé par le mot “*gerechtelijke*”;

8° dans le paragraphe 4, alinéa 2, les mots “fonctionnaire de police” sont remplacés par les mots “membre du personnel”;

9° dans le paragraphe 5, alinéa 2, les mots “ministère de l’” sont remplacés les mots “Service public fédéral”;

10° dans le paragraphe 5, entre les alinéas 3 et 4, l’alinéa suivant est inséré:

“Le moment des faits donnant lieu à la demande d’assistance en justice détermine l’autorité visée aux alinéas 2 et 3.”

Art. 43

Dans l’article 53 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “le membre du personnel visé à l’article 47” sont remplacés par les mots “le membre du personnel”;

2° dans le texte néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “*hij*” est remplacé par le mot “*het*”;

3° in paragraaf 6 worden de woorden “het ministerie van” vervangen door de woorden “de Federale Overheidsdienst”.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus

Art. 44

In artikel 126, paragraaf 3 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “gevangenisstraf van 8 dagen tot een maand en met een geldboete van 100 tot 10.000 frank of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 1”;

2° in het tweede lid worden de woorden “de straffen” vervangen door de woorden “de straf”;

3° paragraaf 3, derde lid wordt opgeheven.

Art. 45

In artikel 134, 2°, van dezelfde wet worden de woorden “het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende de voorwaarden voor de erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen” vervangen door de woorden “het koninklijk besluit van 11 mei 2004 betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen”.

Art. 46

In artikel 136 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse versie, in de eerste paragraaf, eerste lid, worden de woorden “*membres du personnel du cadre logistique et administratif*” vervangen door de woorden “*membres du personnel du cadre administratif et logistique*”;

2° in het tweede lid van de eerste paragraaf, worden de woorden “of de door hem aangewezen overheid” ingevoegd tussen de woorden “de commissaris-generaal” en de woorden “of het politiecollege.”;

3° dans le paragraphe 6, les mots “ministère de l’” sont remplacés par les mots “Service public fédéral”.

CHAPITRE 4

Modifications de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux

Art. 44

Dans l'article 126, paragraphe 3 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er les mots “d'emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 100 à 10.000 francs, ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “de niveau 1”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “des peines portées” sont remplacés par les mots “de la peine portée”;

3° le paragraphe 3, alinéa 3 est abrogé.

Art. 45

Dans l'article 134, 2°, de la même loi, les mots “l'arrêté royal du 23 mars 1998 relatif aux conditions d'agrément des écoles de conduite de véhicules à moteur” sont remplacés par les mots “l'arrêté royal du 11 mai 2004 relatif aux conditions d'agrément des écoles de conduite des véhicules à moteur”.

Art. 46

À l'article 136 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la version française, dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “membres du personnel du cadre logistique et administratif” sont remplacés par les mots “membres du personnel du cadre administratif et logistique”;

2° dans l'alinéa 2 du paragraphe 1er, les mots “ou à l'autorité qu'il désigne” sont insérés entre les mots “au commissaire général” et les mots “ou au collègue de police”;

3° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De personeelsleden van het administratief en logistiek kader die personeelslid zijn van of een toelage of wedde ontvangen van de politiezone, kunnen geen deel uitmaken van het politiecollege, de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn, van één van de gemeenten van de politiezone.”

Art. 47

In dezelfde wet wordt artikel 146, ingevoegd bij wet van 22 mei 2019, vervangen als volgt:

“Art. 146. De verwerkingsverantwoordelijken verwerken de persoonsgegevens voor de doeleinden die onder de toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming vallen die door of krachtens de wet worden geregeld.

De verwerkingsverantwoordelijken die door of krachtens de wet belast zijn met de toepassing van het statuut van de geïntegreerde politie delen aan elkaar de persoonsgegevens mee die noodzakelijk zijn voor de doeleinden die door of krachtens de wet worden geregeld.”

Art. 48

In artikel 149quinquies, vijfde lid van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 26 maart 2014, wordt het woord “458” vervangen door het woord “352”.

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten

Art. 49

Artikel 14 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten wordt vervangen als volgt:

“Art. 14. De kandidaat moet op de datum waarop hij aan de selectieproeven deelneemt, voldoen aan de in artikel 12, eerste lid, 1°, 2°, 4°, 7° en 11° bepaalde voorwaarden alsook het voorwerp zijn geweest van de

3° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les membres du personnel du cadre administratif et logistique qui sont membres du personnel de la zone de police ou qui reçoivent une allocation ou un traitement de celle-ci ne peuvent pas faire partie du collège de police, du conseil communal ou du conseil de l'action sociale, d'une des communes de la zone de police.”

Art. 47

Dans la même loi, l'article 146, inséré par la loi du 22 mai 2019, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 146. Les responsables du traitement traitent les données à caractère personnel aux fins qui relèvent du champ d'application du règlement général sur la protection des données et qui sont réglées par ou en vertu de la loi.

Les responsables du traitement qui sont chargés, par ou en vertu de la loi, de l'application du statut de la police intégrée se communiquent mutuellement les données à caractère personnel qui sont nécessaires aux fins réglées par ou en vertu de la loi.”

Art. 48

Dans l'article 149quinquies, alinéa 5, de la même loi, inséré par la loi du 26 mars 2014, le mot “458” est remplacé par le mot “352”.

CHAPITRE 5

Modifications de la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police

Art. 49

L'article 14 de la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police est remplacé par ce qui suit:

“Art. 14. Le candidat doit, à la date de sa participation aux épreuves de sélection, satisfaire aux conditions fixées à l'article 12, alinéa 1er, 1°, 2°, 4°, 7° et 11° ainsi qu'avoir fait l'objet des vérifications prévues à l'article 12,

verificaties bedoeld in artikel 12, tweede lid, a), c), e) en f) en, op basis hiervan, geen risicofactoren vertonen die een beletsel tot indienstneming bij de politie vormen zoals voorzien in artikel 12, eerste lid, 3°.

De voorwaarden bepaald in artikel 12, eerste lid, 3°, 5°, 6°, 8°, 9° en 10° moeten vervuld zijn bij de toelating tot de basisopleiding.”

Art. 50

In artikel 20, eerste lid, 3° van dezelfde wet worden de woorden “of tijdens of bij afloop van de proefperiode bedoeld in de artikelen 48 en 67 van dezelfde wet” opgeheven.

Art. 51

In artikel 21 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De kandidaat moet op de datum waarop hij aan de selectieproeven deelneemt, voldoen aan de in artikel 19, 1°, 2° en 4° bepaalde voorwaarden alsook het voorwerp zijn geweest van de verificaties bedoeld in het tweede lid, a), c), e) en f) en, op basis hiervan, geen risicofactoren vertonen die een beletsel tot indienstneming bij de politie vormen zoals voorzien in artikel 19, 3°.”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“De voorwaarden bepaald in artikel 19, 3°, 5°, 6°, 7° en 8° moeten vervuld zijn, naar gelang van het geval, bij de toelating tot de stage of bij de indiensttreding.”

Art. 52

In artikel 37, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 12 november 2017, worden de woorden “en die overeenkomstig de regels inzake de mobiliteit of de ambtshalve aanwijzing worden aangewezen in een betrekking van het beoogde kader,” ingevoegd tussen de woorden “de basisopleiding van een hoger kader,” en de woorden “worden bevorderd”.

Art. 53

In dezelfde wet, wordt een artikel 91*bis* ingevoegd, luidende:

alinéa 2, a), c), e) et f) et, sur base de celles-ci, ne pas présenter de facteurs de risque qui constituent un obstacle à l’engagement à la police tel que prévu à l’article 12, alinéa 1er, 3°.

Les conditions fixées à l’article 12, alinéa 1er, 3°, 5°, 6°, 8°, 9° et 10° doivent être remplies lors de l’accession à la formation de base.”

Art. 50

Dans l’article 20, alinéa 1er, 3°, de la même loi, les mots “ou pendant ou à l’expiration de la période d’essai visée aux articles 48 et 67 de la même loi” sont abrogés.

Art. 51

À l’article 21 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Le candidat doit, à la date de sa participation aux épreuves de sélection, satisfaire aux conditions fixées à l’article 19, 1°, 2° et 4° ainsi qu’avoir fait l’objet des vérifications prévues à l’alinéa 2, a), c), e) et f) et, sur base de celles-ci, ne pas présenter de facteurs de risque qui constituent un obstacle à l’engagement à la police tel que prévu à l’article 19, 3°.”;

2° l’alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Les conditions fixées à l’article 19, 3°, 5°, 6°, 7° et 8° doivent être remplies, selon le cas, lors de l’admission au stage ou de l’engagement.”

Art. 52

Dans l’article 37, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 12 novembre 2017, les mots “et qui conformément aux règles de mobilité ou de désignation d’office, sont désignés dans un emploi du cadre envisagé,” sont insérés entre les mots “la formation de base d’un cadre supérieur,” et les mots “sont promus”.

Art. 53

Dans la même loi, il est inséré un article 91*bis* rédigé comme suit:

“Art. 91*bis*. De toereikendheid van de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging wordt met ingang van 1 november 2024 om de vier jaar opnieuw beoordeeld, rekening houdend met de volgende criteria:

— de koopkracht van de personeelsleden die de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging ontvangen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;

— het algemene niveau van de wedden en lonen en de verdeling ervan;

— het groeipercentage van de wedden en lonen;

— nationale productiviteitsniveaus en -ontwikkelingen op lange termijn.

Er wordt ook rekening gehouden met de indicatieve referentiewaarde van 50 % van de gemiddelde bruto-wedde en -loon.

Ter gelegenheid van deze herbeoordeling brengt het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten, bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, 3°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, advies uit aan de bevoegde ministers. Het advies motiveert de indicatoren die zijn gekozen om de in het eerste lid bedoelde criteria uit te drukken, en kan andere dan de in het tweede lid bedoelde indicatieve referentiewaarden voorstellen.”

HOOFDSTUK 6

Wijziging van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's

Art. 54

In artikel 9 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid, 3° en in het vierde lid worden de woorden “*in real time*” opgeheven;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Onverminderd het derde lid, 1° en 2°, kunnen de politiediensten de beelden raadplegen om onmiddellijk te kunnen ingrijpen voor doeleinden van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de daaruit voortvloeiende noodzakelijke politimaatregelen te kunnen nemen.”

“Art. 91*bis*. Le caractère adéquat de la rétribution annuelle visée à l'article 91 est réévalué tous les quatre ans à partir du 1er novembre 2024, en tenant compte des critères suivants:

— du pouvoir d'achat des membres du personnel qui perçoivent la rétribution annuelle visée à l'article 91, compte tenu du coût de la vie;

— du niveau général et de la répartition des traitements et salaires;

— du taux de croissance des traitements et salaires;

— des niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme.

Il est également tenu compte de la valeur de référence indicative de 50 % des traitement et salaire moyens bruts.

À l'occasion de cette réévaluation, le comité commun à l'ensemble des services publics, visé à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 3°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités, rend un avis aux ministres compétents. L'avis motive les indicateurs retenus pour exprimer les critères visés à l'alinéa 1er, et peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle visée à l'alinéa 2.”

CHAPITRE 6

Modification de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance

Art. 54

À l'article 9 de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance, les modifications suivantes sont apportées:

1° au troisième alinéa, 3°, et au quatrième alinéa, les mots “en temps réel” sont supprimés;

2° l'article est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Sans préjudice du troisième alinéa, 1° et 2°, les services de police peuvent consulter les images afin de pouvoir intervenir immédiatement à des fins de police administrative ou judiciaire et de prendre les mesures de police nécessaires qui en découlent.”

HOOFDSTUK 7

**Wijziging van de wet van 16 mei 2024
betreffende de bevoegdheden
op het nationale grondgebied van de leden
van de Europese grens- en kustwacht**

Art. 55

Artikel 4, § 3, tweede lid van de wet van 16 mei 2024 betreffende de bevoegdheden op het nationale grondgebied van de leden van de Europese grens- en kustwacht, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 8

**Wijzigingen aan het koninklijk besluit van
30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie
van het personeel van de politiediensten
("RPPol")**

Art. 56

In artikel IV.I.49 RPPol, bekrachtigd door de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten, worden de woorden "de directeur van de door hem aangewezen dienst" vervangen door de woorden "het hoofd van de door hem aangewezen dienst".

Art. 57

In artikel XI.II.23 RPPol, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk, wordt verstaan onder "bezoldiging": de wedde verhoogd met de haard – of standplaatstoelage, alsook met alle andere weddebijlagen, toelagen of forfaitaire voordelen die maandelijks worden toegekend.";

2° in paragraaf 2, eerste lid, 3°, worden de woorden "of supplementen" opgeheven.

CHAPITRE 7

**Modification de la loi du 16 mai 2024 relative
aux compétences des membres du corps
européen de garde-frontières et de garde-côtes
sur le territoire national**

Art. 55

L'article 4, § 3, alinéa 2 de la loi du 16 mai 2024 relative aux compétences des membres du corps européen de garde-frontières et de garde-côtes sur le territoire national, est abrogé.

CHAPITRE 8

**Modifications de l'arrêté royal du 30 mars 2001
portant la position juridique du personnel des
services de police ("PJPol")**

Art. 56

Dans l'article IV.I.49 PJPol, confirmé par la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police, les mots "directeur du service" sont remplacés par les mots "chef du service".

Art. 57

Dans l'article XI.II.23 PJPol, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Pour l'application des dispositions de ce chapitre, il faut entendre par "rétribution": le traitement augmenté de l'allocation de foyer ou de résidence, ainsi que de tous autres suppléments de traitement, allocations ou avantages forfaitaires accordés chaque mois.";

2° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, 3°, les mots "allocations ou suppléments spécifiés" sont remplacés par les mots "allocations spécifiées".

HOOFDSTUK 9

Overgangs-, opheffings- en slotbepalingen

Art. 58

De volgende artikelen treden met terugwerkende kracht in werking op 1 september 2026:

- Artikel 3;
- Artikel 4;
- Artikel 5;
- Artikel 6;
- Artikel 9, 1°;
- Artikel 10, 1°;
- Artikel 22;
- Artikel 25, 2°, 3°, 4° en 5°;
- Artikel 26;
- Artikel 27;
- Artikel 28;
- Artikel 29;
- Artikel 30;
- Artikel 33;
- Artikel 36;
- Artikel 44;
- Artikel 48.

CHAPITRE 9

Dispositions transitoires, abrogatoires et finales

Art. 58

Les articles suivants entrent en vigueur avec effet rétroactif au 1er septembre 2026:

- Article 3;
- Article 4;
- Article 5;
- Article 6;
- Article 9, 1°;
- Article 10, 1°;
- Article 22;
- Article 25, 2°, 3°, 4° et 5°;
- Article 26;
- Article 27;
- Article 28;
- Article 29;
- Article 30;
- Article 33;
- Article 36;
- Article 44;
- Article 48.

Art. 59

Artikel 25, 2° en 3°, is uitsluitend van toepassing op feiten geregistreerd vanaf 1 september 2026. Op feiten geregistreerd vóór deze datum blijven de voordien geldende bepalingen inzake archivering van toepassing.

Gegeven te Brussel, 23 september 2026.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

De minister van Binnenlandse Zaken,

Bernard Quintin

Art. 59

L'article 25, 2° et 3°, est uniquement applicable aux faits enregistrés à partir du 1er septembre 2026. Pour les faits enregistrés avant cette date, les dispositions antérieurement en vigueur en matière d'archivage restent d'application.

Donné à Bruxelles, le 23 septembre 2026.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

Le ministre de l'Intérieur,

Bernard Quintin

CONCORDANTIETABEL
RICHTLIJN – WETSONTWERP

Richtlijn (EU) 2022/2041	Wetsontwerp
HOOFDSTUK I ALGEMENE BEPALINGEN	
Artikel 1 Onderwerp	<i>Dit artikel behoeft geen omzetting.</i>
1. Met het oog op betere leefomstandigheden en arbeidsvoorwaarden in de Unie, met name op het vlak van de toereikendheid van minimumlonen voor werknemers teneinde aan opwaartse sociale convergentie bij te dragen en loonongelijkheid te verminderen, stelt deze richtlijn een kader vast voor: a) de toereikendheid van wettelijke minimumlonen met het oog op het verwezenlijken van behoorlijke leefomstandigheden en arbeidsvoorwaarden; b) het bevorderen van collectieve onderhandelingen over loonvaststelling; c) het verbeteren van de daadwerkelijke toegang van werknemers tot rechten op bescherming door minimumlonen, indien nationale wetgeving en/of collectieve arbeidsovereenkomsten daarin voorzien. 2. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de volledige eerbiediging van de autonomie van de sociale partners en aan hun recht om te onderhandelen over collectieve arbeidsovereenkomsten en om deze te sluiten. 3. Overeenkomstig artikel 153, lid 5, VWEU doet deze richtlijn geen afbreuk aan de bevoegdheid van lidstaten om de hoogte van minimumlonen vast te stellen, alsook aan de keuze van de lidstaten om wettelijke minimumlonen vast te stellen, de toegang tot bescherming door minimumlonen in het kader van collectieve arbeidsovereenkomsten te bevorderen, of beide.	

4. Bij de toepassing van deze richtlijn zal het recht op collectieve onderhandelingen volledig worden geëerbiedigd. Niets in deze richtlijn mag worden opgevat als een verplichting voor om het even welke lidstaat:

a) waar de loonvorming uitsluitend via collectieve arbeidsovereenkomsten tot stand komt, om een wettelijk minimumloon in te voeren, of

b) om eventuele collectieve arbeidsovereenkomsten algemeen verbindend te verklaren.

5. Hoofdstuk II van deze richtlijn is niet van toepassing op de handelingen waarmee een lidstaat uitvoering geeft aan de maatregelen inzake minimumlonen voor zeevarenden die op gezette tijden worden vastgesteld door het paritair comité voor de zeevaart of een andere door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau gemachtigde instantie. Dergelijke handelingen laten het recht op collectieve onderhandelingen en de mogelijkheid om hogere minimumlonen vast te stellen onverlet.

Artikel 2 Toepassingsgebied

Deze richtlijn is van toepassing op werknemers in de Unie met een arbeidsovereenkomst of een arbeidsrelatie zoals vastgesteld in de in elke lidstaat van kracht zijnde wetgeving, collectieve arbeidsovereenkomsten of praktijken, rekening houdend met de jurisprudentie van het Hof van Justitie.

Artikel 3 Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1) "minimumloon": het in de wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten vastgelegde minimumloon dat een werkgever, ook in de publieke sector, aan werknemers moet betalen voor de tijdens een bepaalde periode verrichte arbeid;

Dit artikel behoeft geen omzetting.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

2) “wettelijk minimumloon”: een bij wet of andere bindende wettelijke bepalingen vastgesteld minimumloon, met uitzondering van de minimumlonen die zijn vastgelegd in collectieve arbeidsovereenkomsten die algemeen verbindend zijn verklaard zonder dat de bevoegde instantie enige discretionaire bevoegdheid kon uitoefenen ten aanzien van de inhoud van de toepasselijke bepalingen;

3) “collectieve onderhandelingen”: alle onderhandelingen die overeenkomstig nationale wetgeving en praktijk in iedere lidstaat plaatsvinden tussen een werkgever, een groep werkgevers of een of meer werkgeversorganisaties enerzijds en een of meer vakbonden anderzijds, om de arbeidsomstandigheden en -voorwaarden vast te stellen;

4) “collectieve arbeidsovereenkomst”: een schriftelijke overeenkomst betreffende bepalingen inzake arbeidsomstandigheden en -voorwaarden die is gesloten door de sociale partners die overeenkomstig nationale wetgeving en praktijk, met inbegrip van collectieve arbeidsovereenkomsten die algemeen verbindend zijn verklaard, de bevoegdheid hebben om namens respectievelijk werknemers en werkgevers te onderhandelen;

5) “dekkingsgraad van collectieve onderhandelingen”: het percentage werknemers op nationaal niveau op wie een collectieve arbeidsovereenkomst van toepassing is, berekend als de verhouding tussen het aantal werknemers dat onder collectieve arbeidsovereenkomsten valt, en het aantal werknemers van wie de arbeidsvoorwaarden kunnen worden geregeld door collectieve arbeidsovereenkomsten overeenkomstig nationale wetgeving en praktijk.

Artikel 4

De bevordering van collectieve onderhandelingen over loonvaststelling

1. Om de dekkingsgraad van collectieve onderhandelingen te vergroten en om de uitoefening van het recht op collectieve onderhandelingen over de loonvaststelling te vergemakkelijken, gaan de lidstaten, samen met

Artikel 1/1 van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

de sociale partners en overeenkomstig nationale wetgeving en praktijk, over tot:

- a) het bevorderen van de opbouw en versterking van de capaciteit van de sociale partners om collectieve onderhandelingen over de loonvaststelling, met name op sectoraal of bedrijfstakoverkoepelend niveau, te voeren;
- b) het stimuleren van constructieve, zinvolle en zaakkundige loononderhandelingen tussen de sociale partners, op voet van gelijkheid, waarbij beide partijen toegang hebben tot de nodige informatie om hun taken met betrekking tot collectieve onderhandelingen over de loonvaststelling uit te voeren;
- c) het nemen van maatregelen, waar nodig, om de uitoefening van het recht op collectieve onderhandelingen over de loonvaststelling te beschermen alsook om werknemers en vakbondsvertegenwoordigers te beschermen tegen handelingen die hen discrimineren met betrekking tot hun werk op grond van het feit dat zij deelnemen of wensen deel te nemen aan collectieve onderhandelingen over de loonvaststelling;
- d) met het oog op de bevordering van collectieve onderhandelingen over de loonvaststelling, het nemen van maatregelen, waar nodig, om vakbonden en werkgeversorganisaties die deelnemen of wensen deel te nemen aan collectieve onderhandelingen te beschermen tegen elke inmenging door elkaar of door elkaars vertegenwoordigers of leden in hun oprichting, werking of bestuur.

2. Daarnaast voorziet elke lidstaat waarin de dekkingsgraad van collectieve onderhandelingen onder een drempel van 80% valt, in een kader om de voorwaarden voor collectieve onderhandelingen te creëren, hetzij bij wet na raadpleging van de sociale partners, hetzij door middel van een overeenkomst met hen. Deze lidstaat stelt tevens een actieplan op ter bevordering van collectieve onderhandelingen. De lidstaat stelt een dergelijk actieplan op na raadpleging van de sociale partners of door middel van een overeenkomst met hen, dan wel,

wanneer de sociale partners daar gezamenlijk om verzoeken, zoals overeengekomen tussen de sociale partners. Het actieplan bevat een duidelijk tijdschema en concrete maatregelen om de dekkinggraad van collectieve onderhandelingen geleidelijk te verhogen, met volledige inachtneming van de autonomie van de sociale partners. De lidstaat beoordeelt het actieplan wordt regelmatig en past het zo nodig aan. Wanneer een lidstaat zijn actieplan aanpast, doet hij dit na raadpleging van de sociale partners of door middel van een overeenkomst met hen, dan wel, wanneer de sociale partners daar gezamenlijk om verzoeken, zoals overeengekomen tussen de sociale partners. In ieder geval wordt een dergelijk actieplan tenminste elke vijf jaar geëvalueerd. Het actieplan en alle aanpassingen ervan worden openbaar gemaakt en ter kennis gebracht van de Commissie.

HOOFDSTUK II

WETTELIJKE MINIMUMLONEN

Artikel 5

Procedure voor de vaststelling van toereikende wettelijke minimumlonen

1. Lidstaten met wettelijke minimumlonen stellen de nodige procedures in voor de vaststelling en de aanpassing van de wettelijke minimumlonen. Dergelijke vaststellingen en aanpassingen worden gebaseerd op criteria die zijn bepaald om bij te dragen tot de toereikendheid van die minimumlonen, met het oog op het bereiken van een behoorlijke levensstandaard, het terugdringen van armoede onder werkenden, het bevorderen van sociale cohesie en opwaartse sociale convergentie, en het verkleinen van de genderloonkloof. De lidstaten stellen die criteria vast overeenkomstig hun nationale praktijken, in relevante nationale wetgeving of in besluiten van de bevoegde instanties, dan wel in tripartiete overeenkomsten. De criteria worden op duidelijke wijze vastgesteld. De lidstaten kunnen beslissen over het relatieve gewicht van die criteria, met inbegrip van de in lid 2 bedoelde elementen, daarbij rekening houdend met hun nationale sociaaleconomische omstandigheden.

2. De in lid 1 bedoelde nationale criteria omvatten ten minste de volgende elementen:

- a) de koopkracht van de wettelijke minimumlonen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;
- b) het algemene niveau van de lonen en de verdeling ervan;
- c) het groeipercentage van de lonen;
- d) nationale productiviteitsniveaus en ontwikkelingen op lange termijn.

3. Onverminderd de verplichtingen van dit artikel kunnen de lidstaten daarnaast gebruikmaken van een automatisch bijstellingsmechanisme voor de indexering van wettelijke minimumlonen, op basis van passende criteria en in overeenstemming met nationale wetgevingen en praktijken, op voorwaarde dat de toepassing van dat mechanisme niet leidt tot een verlaging van het wettelijke minimumloon.

4. De lidstaten gebruiken indicatieve referentiewaarden als richtsnoer voor hun beoordeling van de toereikendheid van de wettelijke minimumlonen. Daartoe kunnen zij gebruikmaken van indicatieve referentiewaarden die gewoonlijk op internationaal niveau worden gebruikt zoals 60% van het mediane brutoloon en 50% van het gemiddelde brutoloon, en/of van indicatieve referentiewaarden die op nationaal niveau worden gebruikt.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat de wettelijke minimumlonen ten minste om de twee jaar regelmatig en tijdig worden aangepast of, voor lidstaten die gebruikmaken van een automatisch indexeringsmechanisme als bedoeld in lid 3, ten minste om de vier jaar.

Art. 53. In dezelfde wet (1), wordt een artikel 91bis ingevoegd, luidende: "Art. 91bis. De toereikendheid van de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging wordt met ingang van 1 november 2024 om de vier jaar opnieuw beoordeeld, rekening houdend met de volgende criteria:

- de koopkracht van de personeelsleden die de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging ontvangen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;
- het algemene niveau van de wedden en lonen en de verdeling ervan;
- het groeipercentage van de wedden en lonen;
- nationale productiviteitsniveaus en ontwikkelingen op lange termijn.

(2)

Er wordt ook rekening gehouden met de indicatieve referentiewaarde van 50% van de gemiddelde brutowedde en -loon.

6. Iedere lidstaat gaat over tot het aanwijzen of oprichten van een of meer adviesorganen om de bevoegde autoriteiten te adviseren over kwesties in verband met de wettelijke minimumlonen en maakt de operationele werking van die organen mogelijk.

Ter gelegenheid van deze herbeoordeling brengt het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten, bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, 3°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, advies uit aan de bevoegde ministers. Het advies motiveert de indicatoren die zijn gekozen om de in het eerste lid bedoelde criteria uit te drukken, en kan andere dan de in het tweede lid bedoelde indicatieve referentiewaarden voorstellen.”.

(1) Wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

(2) Wat het automatisch indexeringsmechanisme betreft: zie artikel 95 van dezelfde wet van 26 april 2002 en van artikel 4, zesde lid, van de wet van 1 maart 1977 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Artikel 6 Variaties en inhoudingen

1. Indien lidstaten het gebruik toestaan van verschillende hoogten van het wettelijk minimumloon voor specifieke groepen werknemers of inhoudingen die het loon verlagen tot onder het toepasselijke wettelijk minimumloon, zorgen zij ervoor dat die variaties en inhoudingen in overeenstemming zijn met het non-discriminatie- en het evenredigheidsbeginsel, waarbij het laatste het nastreven van een legitiem doel omvat.

2. Niets in deze richtlijn mag worden opgevat als een verplichting voor de lidstaten om variaties of inhoudingen op het wettelijk minimumloon in te voeren.

Artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

Artikel 7 Betrokkenheid van de sociale partners bij de vaststelling en de aanpassing van wettelijke minimumlonen

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de sociale partners te betrekken bij de vaststelling en aanpassing van wettelijke minimumlonen, en dit op een tijdige en doeltreffende manier die hun vrijwillige deelname aan de discussies tijdens het hele besluitvormingsproces mogelijk maakt, onder meer via deelname aan de in artikel 5, lid 6, bedoelde adviesorganen, en met name met betrekking tot:

- a) de selectie en toepassing van criteria voor de vaststelling van de hoogte van het wettelijk minimumloon en de vaststelling van een automatische indexeringsformule en de wijziging daarvan indien een dergelijke formule bestaat, als bedoeld in artikel 5, leden 1, 2 en 3;
- b) de selectie en de toepassing van de in artikel 5, lid 4, bedoelde indicatieve referentiewaarden voor de beoordeling van de toereikendheid van wettelijke minimumlonen;
- c) de in artikel 5, lid 5, bedoelde aanpassingen van de wettelijke minimumlonen;
- d) de in artikel 6 bedoelde vaststelling van variaties van en inhoudingen op de wettelijke minimumlonen;
- e) de besluiten betreffende het verzamelen van gegevens en het uitvoeren van studies en

Art. 53. In dezelfde wet (1), wordt een artikel 91bis ingevoegd, luidende:

“Art. 91bis. De toereikendheid van de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging wordt met ingang van 1 november 2024 om de vier jaar opnieuw beoordeeld, rekening houdend met de volgende criteria:

- *de koopkracht van de personeelsleden die de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging ontvangen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;*
- *het algemene niveau van de wedden en lonen en de verdeling ervan;*
- *het groeipercentage van de wedden en lonen;*
- *nationale productiviteitsniveaus en -ontwikkelingen op lange termijn.*

Er wordt ook rekening gehouden met de indicatieve referentiewaarde van 50% van de gemiddelde brutowedde en -loon.

Ter gelegenheid van deze herbeoordeling brengt het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten, bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, 3°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, advies uit aan de bevoegde ministers. Het advies motiveert de indicatoren die zijn gekozen om de in het eerste lid bedoelde criteria uit te drukken, en kan andere dan de in het tweede lid bedoelde indicatieve referentiewaarden voorstellen.”.

(1) Wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

Artikel 18, § 1er, van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

analyses om informatie te verstrekken aan autoriteiten en andere relevante partijen die betrokken zijn bij de vaststelling van het wettelijk minimumloon.

Artikel 8

Doeltreffende toegang van werknemers tot wettelijke minimumlonen

De lidstaten nemen in samenwerking met de sociale partners de hiernavolgende maatregelen om de doeltreffende toegang van werknemers tot de bescherming door wettelijke minimumlonen waar nodig te verbeteren, zo nodig met inbegrip van een versterking van de handhaving ervan:

- a) het voorzien in doeltreffende, evenredige en niet-discriminerende controles en inspecties in situ door arbeidsinspecties of de instanties die verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de wettelijke minimumlonen;
- b) het ontwikkelen van het vermogen van handhavingsautoriteiten, in het bijzonder door opleidingen en richtsnoeren, om werkgevers die zich niet aan de voorschriften houden, proactief in kaart te brengen en te vervolgen;

HOOFDSTUK III HORIZONTALE BEPALINGEN

Artikel 9

Overheidsopdrachten

Overeenkomstig de Richtlijnen 2014/23/EU, 2014/24/EU en 2014/25/EU nemen de lidstaten passende maatregelen om ervoor te zorgen dat ondernemers en hun onderaannemers bij de gunning en uitvoering van overheidsopdrachten of concessieovereenkomsten zich houden aan de toepasselijke verplichtingen betreffende lonen, het recht om zich te organiseren en collectieve onderhandelingen over de loonvaststelling, op het vlak van sociaal- en arbeidsrecht zoals vastgesteld bij Unierecht, bij nationale wetgeving, in collectieve arbeidsovereenkomsten of in de bepalingen van het internationale sociaal- en arbeidsrecht, met inbegrip van IAO-Verdrag nr. 87 betreffende de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en

Artikel 37 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers en artikel 162 van de Sociaal Strafwetboek.

Apart wetsvoorstel.

de bescherming van het vakverenigingsrecht (1948) en IAO-Verdrag nr. 98 betreffende het recht zich te organiseren en collectief te onderhandelen (1949).

Artikel 10
Monitoring en gegevensverzameling

Dit artikel behoeft geen omzetting.

1. De lidstaten nemen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat er doeltreffende instrumenten voor gegevensverzameling voorhanden zijn om toezicht te houden op de bescherming door minimumlonen.
2. De lidstaten melden om de twee jaar en vóór 1 oktober van het verslagjaar de volgende gegevens en informatie aan de Commissie:
 - a) het niveau en de ontwikkeling van de dekkingsgraad van collectieve onderhandelingen;
 - b) inzake wettelijke minimumlonen:
 - i) het bedrag van het wettelijk minimumloon en het percentage werknemers dat een wettelijk minimumloon ontvangt;
 - ii) een beschrijving van de bestaande variaties en inhoudingen alsook de redenen voor de invoering ervan en het aandeel werknemers waarop variaties van toepassing zijn, voor zover gegevens beschikbaar zijn;
 - c) inzake bescherming door minimumlonen, uitsluitend vastgelegd in collectieve arbeidsovereenkomsten:
 - i) de laagste lonen die zijn vastgelegd in collectieve arbeidsovereenkomsten voor laagbetaalde werknemers of een raming daarvan, indien de verantwoordelijke nationale autoriteiten niet over nauwkeurige gegevens beschikken, en het aandeel werknemers dat onder deze overeenkomsten valt of een raming daarvan, indien de verantwoordelijke nationale autoriteiten niet over nauwkeurige gegevens beschikken;

- ii) het niveau van de lonen die betaald worden aan werknemers die niet onder collectieve arbeidsovereenkomsten vallen, en de verhouding ervan tot het niveau van de lonen die betaald worden aan werknemers die onder collectieve arbeidsovereenkomsten vallen.

De lidstaten die onder de in de eerste alinea, punt c), bedoelde rapportageverplichtingen vallen dienen ten minste met betrekking tot sectorale, geografische en andere collectieve arbeidsovereenkomsten met meerdere werkgevers, met inbegrip van collectieve arbeidsovereenkomsten die algemeen verbindend zijn verklaard, verslag uit te brengen over de in dat punt, punt i), bedoelde gegevens.

De lidstaten verstrekken de in dit lid bedoelde statistieken en gegevens uitgesplitst naar gender, leeftijdsgroep, handicap, bedrijfsgrootte en sector, voor zover beschikbaar.

Het eerste verslag gaat over 2021, 2022 en 2023 en wordt uiterlijk op 1 oktober 2025 ingediend. De lidstaten kunnen statistieken en gegevens die niet vóór 15 november 2024 beschikbaar zijn, achterwege laten.

3. De Commissie analyseert de gegevens en informatie die lidstaten in de in lid 2 van dit artikel bedoelde verslagen en in de in artikel 4, lid 2, bedoelde actieplannen verstrekken. Zij brengt in dat verband om de twee jaar verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad en publiceert tegelijkertijd de door de lidstaten toegezonden gegevens en informatie.

Artikel 11 **Informatie over de bescherming door** **minimumloon**

De lidstaten zorgen ervoor dat informatie over wettelijke minimumlonen en bescherming door minimumlonen die wordt verschaft door algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomsten, met inbegrip van informatie over verhaalmechanismen, voor het publiek, personen met een handicap daaronder begrepen, gemakkelijk toegankelijk is, in voorkomend geval in de meest relevante taal, zoals bepaald door de lidstaat.

Artikel 9 van de wet van 17 december 2024 houdende gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn (EU) 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie.

Artikel 12**Recht op verhaal en bescherming tegen
nadelige behandeling of gevolgen**

1. De lidstaten zorgen ervoor dat — onverminderd specifieke vormen van verhaal en geschillenbeslechting waarin collectieve arbeidsovereenkomsten eventueel voorzien — de werknemers, met inbegrip van werknemers van wie de arbeidsrelatie is geëindigd, toegang hebben tot doeltreffende, tijdige en onpartijdige geschillenbeslechting en recht op verhaal, wanneer inbreuk wordt gemaakt op rechten op het gebied van wettelijke minimumlonen of met betrekking tot de bescherming door minimumlonen, indien dergelijke rechten zijn vastgelegd in nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de werknemers en werknemersvertegenwoordigers, met inbegrip van de vakbondsleden of -vertegenwoordigers, te beschermen tegen elke nadelige behandeling door de werkgever en tegen alle nadelige gevolgen van een bij de werkgever ingediende klacht of van een ingeleide procedure om de naleving te handhaven wanneer inbreuk wordt gemaakt op rechten op het gebied van bescherming door minimumlonen, indien dergelijke rechten zijn vastgelegd in nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten.

**Artikel 13
Sancties**

De lidstaten stellen de regels vast voor de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de rechten en verplichtingen die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, indien deze rechten en verplichtingen zijn vastgelegd in nationale wetgeving of collectieve arbeidsovereenkomsten. In lidstaten zonder wettelijke minimumlonen kunnen deze regels voorzien in of louter verwijzen naar compensatieregelingen en/of contractuele sancties zoals die in voorkomend geval zijn vervat in regels inzake de handhaving van collectieve arbeidsovereenkomsten. De sancties

Artikel 578, 1° en 7°, van het Gerechtelijk Wetboek en wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

- Artikelen 11 et 12 van de wet van 17 december 2024 houdende gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn (EU) 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie.

- Wet van 13 maart 2024 tot motivering van ontslag en kennelijk onredelijk ontslag van contractuele werknemers in de overheidssector.

- Artikelen 87 tot 90 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

Artikel 37 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers en artikelen 162 tot 164 van het Sociaal Strafwetboek.

moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

HOOFDSTUK IV SLOTBEPALINGEN

Artikel 14 Verspreiding van informatie

De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale maatregelen tot omzetting van deze richtlijn en de reeds van kracht zijnde relevante bepalingen met betrekking tot het in artikel 1 bedoelde onderwerp, onder de aandacht van de werknemers en werkgevers, met inbegrip van kmo's, worden gebracht.

In het Staatsblad wordt elke nieuwe reglementering gepubliceerd.

Artikel 15 Evaluatie en beoordeling

Uiterlijk op 15 november 2029 voert de Commissie, na raadpleging van de lidstaten en de sociale partners op Unieniveau, een beoordeling uit van deze richtlijn. De Commissie dient vervolgens bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in waarin de uitvoering van deze richtlijn wordt beoordeeld en, zo nodig, wetgevende wijzigingen worden voorgesteld.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

Artikel 16 Vrijwaring van het beschermingsniveau en gunstigere bepalingen

1. Deze richtlijn vormt geen geldige grondslag voor een verlaging van het algemene beschermingsniveau waarin ten aanzien van werknemers reeds is voorzien in de lidstaten, met name waar het de verlaging of afschaffing van minimumlonen betreft.

2. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om voor werknemers gunstigere wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen toe te passen of in te voeren, dan wel de toepassing van voor werknemers gunstigere collectieve arbeidsovereenkomsten te bevorderen of toe te staan. De richtlijn geldt niet als een beletsel voor de lidstaten om de wettelijke minimumlonen te verhogen.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

3. Deze richtlijn laat alle rechten die door andere rechtshandelingen van de Unie aan werknemers zijn verleend, onverlet.

Artikel 17 **Omzetting en uitvoering**

1. De lidstaten nemen de nodige bepalingen aan om uiterlijk op 15 november 2024 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. In overeenstemming met hun nationale wetgeving en praktijken, nemen de lidstaten passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de sociale partners daadwerkelijk bij de uitvoering van deze richtlijn worden betrokken. Daartoe kunnen zij die uitvoering volledig of gedeeltelijk aan de sociale partners toevertrouwen, met inbegrip van de vaststelling van een actieplan in overeenstemming met artikel 4, lid 2, als de sociale partners gezamenlijk daarom verzoeken. Daarbij nemen de lidstaten alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de bij deze richtlijn opgelegde verplichtingen te allen tijde worden nagekomen.

4. De in lid 2 bedoelde mededeling bevat een beschrijving van de betrokkenheid van de sociale partners bij de uitvoering van deze richtlijn.

Artikel 18 **Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Deze wet voorziet tevens in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

Onderhandelingsstelsel voorzien in de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

Artikel 19
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Dit artikel behoeft geen omzetting.

TABEAU DE CORRESPONDANCE
DIRECTIVE – PROJET DE LOI

Directive (UE) 2022/2041	Projet de loi
CHAPITRE I DISPOSITIONS GÉNÉRALES	
Article 1er Objet	<i>Cet article ne nécessite pas de transposition.</i>
1. Afin d’améliorer les conditions de vie et de travail dans l’Union, en particulier le caractère adéquat des salaires minimaux pour les travailleurs, dans l’objectif de contribuer à la convergence sociale vers le haut et de réduire les inégalités salariales, la présente directive établit un cadre aux fins suivantes: a) le caractère adéquat des salaires minimaux légaux dans le but d’obtenir des conditions de vie et de travail décentes; b) la promotion des négociations collectives en vue de la fixation des salaires; c) l’amélioration de l’accès effectif des travailleurs aux droits à la protection offerte par des salaires minimaux lorsque le droit national et/ou les conventions collectives prévoient de tels droits. 2. La présente directive est sans préjudice du plein respect de l’autonomie des partenaires sociaux, ainsi que de leur droit de négocier et de conclure des conventions collectives. 3. Conformément à l’article 153, paragraphe 5, du traité sur le fonctionnement de l’Union européenne, la présente directive est sans préjudice de la compétence des États membres en matière de fixation du niveau des salaires minimaux légaux, ainsi que du choix des États membres de fixer des salaires minimaux légaux, de promouvoir l’accès à une protection offerte par des salaires minimaux prévue par des conventions collectives, ou des deux. 4. L’application de la présente directive respecte pleinement le droit à la négociation collective. Aucune disposition de la présente	

directive ne peut être interprétée comme imposant à un État membre:

- a) dans lequel la formation des salaires est assurée exclusivement par voie de conventions collectives, l'obligation de mettre en place un salaire minimum légal; ou
- b) l'obligation de déclarer toute convention collective d'application générale.

5. Les actes par lesquels un État membre met en œuvre les mesures relatives aux salaires minimaux des gens de mer fixés périodiquement par la commission paritaire maritime ou un autre organe agréé par le conseil d'administration de l'Organisation internationale du travail ne sont pas soumis au chapitre II de la présente directive. Ces actes sont sans préjudice du droit de négociation collective et de la possibilité d'adopter des niveaux de salaire minimaux plus élevés.

Article 2 **Champ d'application**

La présente directive s'applique aux travailleurs de l'Union qui ont un contrat de travail ou une relation de travail au sens du droit, des conventions collectives ou de la pratique en vigueur dans chaque État membre, compte tenu de la jurisprudence de la Cour de justice.

Article 3 **Définitions**

Aux fins de la présente directive, on entend par:

- 1) "salaire minimum": la rémunération minimale fixée par la loi ou les conventions collectives qu'un employeur, y compris dans le secteur public, est tenu de verser aux travailleurs pour le travail accompli au cours d'une période donnée;
- 2) "salaire minimum légal": un salaire minimum fixé par la loi ou par d'autres dispositions juridiques contraignantes, à l'exclusion des salaires minimaux fixés par des conventions collectives qui ont été déclarées d'application générale sans aucune marge d'appréciation de la

Cet article ne nécessite pas de transposition.

Cet article ne nécessite pas de transposition.

Article 1er/1 de la loi du 1er mars 1977 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation du Royaume de certaines dépenses dans le secteur public.

part de l'autorité qui les déclare quant au contenu des dispositions applicables;

3) "négociations collectives": toutes les négociations qui ont lieu, conformément au droit national et aux pratiques nationales dans chaque État membre, entre un employeur, un groupe d'employeurs ou une ou plusieurs organisations d'employeurs, d'une part, et un ou plusieurs syndicats, d'autre part, en vue de déterminer les conditions de travail et d'emploi;

Cet article ne nécessite pas de transposition.

4) "convention collective": une convention écrite concernant les dispositions relatives aux conditions de travail et d'emploi, conclue par les partenaires sociaux ayant la capacité de négocier au nom des travailleurs et des employeurs conformément au droit national et aux pratiques nationales, y compris les conventions collectives qui ont été déclarées d'application générale;

Cet article ne nécessite pas de transposition.

5) "couverture des négociations collectives": la part des travailleurs au niveau national à l'égard desquels une convention collective s'applique, correspondant au ratio entre le nombre de travailleurs couverts par des conventions collectives, et le nombre de travailleurs dont les conditions de travail peuvent être réglementées par des conventions collectives conformément au droit national et aux pratiques nationales.

Cet article ne nécessite pas de transposition.

Article 4

Promotion des négociations collectives en vue de la fixation des salaires

Cet article ne nécessite pas de transposition.

1. Afin d'accroître la couverture des négociations collectives et de faciliter l'exercice du droit à la négociation collective en vue de la fixation des salaires, les États membres, avec la participation des partenaires sociaux et conformément au droit national et aux pratiques nationales:

- a) favorisent la constitution et le renforcement des capacités des partenaires sociaux à s'engager dans des négociations collectives en vue de la fixation des salaires, en particulier au niveau sectoriel ou interprofessionnel;
- b) encouragent des négociations constructives, utiles et éclairées sur les salaires entre les

partenaires sociaux, sur un pied d'égalité, dans le cadre desquelles les deux parties ont accès à des informations appropriées pour exercer leurs fonctions en ce qui concerne la négociation collective en vue de la fixation des salaires;

- c) prennent des mesures, le cas échéant, pour protéger l'exercice du droit à la négociation collective en vue de la fixation des salaires et pour protéger les travailleurs et les représentants syndicaux contre les actes de discrimination à leur encontre en matière d'emploi au motif qu'ils participent ou souhaitent participer à des négociations collectives en vue de la fixation des salaires;
- d) dans le but de promouvoir la négociation collective en vue de la fixation des salaires, prennent des mesures, le cas échéant, pour protéger les syndicats et les organisations d'employeurs participant ou souhaitant participer à la négociation collective contre tout acte d'ingérence des uns à l'égard des autres, soit directement, soit par leurs agents ou membres dans leur formation, leur fonctionnement ou leur administration.

2. En outre, chaque État membre dans lequel le taux de couverture des négociations collectives est inférieur à un seuil de 80% prévoit un cadre offrant des conditions propices à la tenue de négociations collectives, soit sous la forme d'une loi après consultation des partenaires sociaux, soit sous la forme d'un accord avec lesdits partenaires sociaux. Cet État membre établit également un plan d'action pour promouvoir la négociation collective. L'État membre établit un tel plan d'action après consultation des partenaires sociaux ou en accord avec eux, ou encore, à la suite d'une demande conjointe des partenaires sociaux, d'un commun accord entre eux. Le plan d'action fixe un calendrier clair et des mesures concrètes pour augmenter progressivement le taux de couverture des négociations collectives, dans le plein respect de l'autonomie des partenaires sociaux. L'État membre réexamine son plan d'action régulièrement et le met à jour si nécessaire. Lorsqu'un État membre met à jour son plan d'action, il le fait après consultation des partenaires sociaux ou en accord avec eux, ou

encore, à la suite d'une demande conjointe des partenaires sociaux, d'un commun accord entre eux. En tout état de cause, un tel plan d'action est réexaminé au moins tous les cinq ans. Le plan d'action et toute mise à jour sont rendus publics et notifiés à la Commission.

CHAPITRE II SALAIRES MINIMAUX LÉGAUX

Article 5 Procédure de fixation de salaires minimaux légaux adéquats

1. Les États membres dans lesquels il existe des salaires minimaux légaux établissent les procédures nécessaires pour la fixation et l'actualisation de ces salaires. Ces procédures de fixation et d'actualisation reposent sur des critères conçus pour contribuer à leur caractère adéquat, dans le but d'atteindre un niveau de vie décent, de diminuer la pauvreté au travail, ainsi que de promouvoir la cohésion sociale et la convergence sociale vers le haut et de réduire l'écart de rémunération entre les femmes et les hommes. Les États membres définissent ces critères conformément à leurs pratiques nationales dans le droit national applicable, dans les décisions de leurs organes compétents ou dans des accords tripartites. Les critères sont définis de manière claire. Les États membres peuvent décider du poids relatif de ces critères, y compris des éléments visés au paragraphe 2, en tenant compte de leurs conditions socio-économiques nationales.

2. Les critères nationaux visés au paragraphe 1 comprennent au moins les éléments suivants:

- a) le pouvoir d'achat des salaires minimaux légaux, compte tenu du coût de la vie;
- b) le niveau général et la répartition des salaires;

Art. 53. Dans la même loi (1), il est inséré un article 91bis rédigé comme suit:

"Art. 91bis. Le caractère adéquat de la rétribution annuelle visée à l'article 91 est réévalué tous les quatre ans à partir du 1er novembre 2024, en tenant compte des critères suivants:

- *du pouvoir d'achat des membres du personnel qui perçoivent la rétribution annuelle visée à l'article 91, compte tenu du coût de la vie;*
- *du niveau général et de la répartition des traitements et salaires;*

c) le taux de croissance des salaires;	- du taux de croissance des traitements et salaires;
d) les niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme.	- des niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme.
3. Sans préjudice des obligations énoncées au présent article, les États membres peuvent en outre recourir à un mécanisme automatique d'indexation des salaires minimaux légaux, fondé sur tout critère approprié et conformément au droit national et aux pratiques nationales, à condition que l'application de ce mécanisme n'entraîne pas une diminution des salaires minimaux légaux.	(2)
4. Pour guider leur évaluation du caractère adéquat des salaires minimaux légaux, les États membres ont recours à des valeurs de référence indicatives. À cette fin, ils peuvent utiliser des valeurs de référence indicatives couramment utilisées au niveau international, telles que 60% du salaire médian brut et 50% du salaire moyen brut, et/ou des valeurs de référence indicatives utilisées au niveau national.	<i>Il est également tenu compte de la valeur de référence indicative de 50% des traitement et salaire moyens bruts.</i>
5. Les États membres veillent à ce que des mises à jour régulières et en temps utile des salaires minimaux légaux aient lieu au moins tous les deux ans ou, pour les États membres qui utilisent un mécanisme d'indexation automatique visé au paragraphe 3, au moins tous les quatre ans.	
6. Chaque État membre désigne ou établit un ou plusieurs organes consultatifs chargés de conseiller les autorités compétentes sur les questions liées aux salaires minimaux légaux et permet le fonctionnement opérationnel de ces organes.	<i>À l'occasion de cette réévaluation, le comité commun à l'ensemble des services publics, visé à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 3°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités, rend un avis aux ministres compétents. L'avis motive les indicateurs retenus pour exprimer les critères visés à l'alinéa 1er, et peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle visée à l'alinéa 2."</i> <i>(1) Loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police.</i> <i>(2) En ce qui concerne le mécanisme automatique d'indexation: voir l'article 95 de la</i>

Article 6 Variations et retenues

1. Lorsque les États membres autorisent des taux de salaires minimaux légaux différents pour des catégories spécifiques de travailleurs ou des retenues qui réduisent la rémunération versée à un niveau inférieur à celui du salaire minimum légal concerné, ils veillent à ce que ces variations et retenues respectent les principes de non-discrimination et de proportionnalité, ce dernier comprenant la poursuite d'un objectif légitime.

2. Aucune disposition de la présente directive ne peut être interprétée comme imposant aux États membres l'obligation d'introduire des variations ou des retenues sur les salaires minimaux légaux.

Article 7 Participation des partenaires sociaux à la fixation et à l'actualisation des salaires minimaux légaux

Les États membres prennent les mesures nécessaires pour que les partenaires sociaux participent à la fixation et à l'actualisation des salaires minimaux légaux, de manière effective et en temps utile, prévoyant leur participation volontaire aux discussions tout au long du processus décisionnel, y compris par leur participation aux organes consultatifs visés à l'article 5, paragraphe 6, et notamment en ce qui concerne:

- a) le choix et l'application des critères de détermination des niveaux de salaires minimaux légaux, ainsi que l'établissement d'une formule d'indexation automatique et

même loi du 26 avril 2002 et l'article 4, alinéa 6, de la loi du 1er mars 1977 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation du Royaume de certaines dépenses dans le secteur public.

Article 23 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs.

Art. 53. Dans la même loi (1), il est inséré un article 91bis rédigé comme suit:

"Art. 91bis. Le caractère adéquat de la rétribution annuelle visée à l'article 91 est réévalué tous les quatre ans à partir du 1er novembre 2024, en tenant compte des critères suivants:

- *du pouvoir d'achat des membres du personnel qui perçoivent la rétribution annuelle visée à l'article 91, compte tenu du coût de la vie;*
- *du niveau général et de la répartition des traitements et salaires;*
- *du taux de croissance des traitements et salaires;*
- *des niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme.*

Il est également tenu compte de la valeur de référence indicative de 50% des traitement et salaire moyens bruts.

- sa modification lorsque la formule existe, visés à l'article 5, paragraphes 1, 2 et 3;
- b) le choix et l'application des valeurs de référence indicatives visées à l'article 5, paragraphe 4, pour l'évaluation du caractère adéquat des salaires minimaux légaux;
- c) les actualisations des salaires minimaux légaux visées à l'article 5, paragraphe 5;
- d) l'établissement des variations et retenues touchant les salaires minimaux légaux qui sont visées à l'article 6;
- e) les décisions sur la collecte de données et la réalisation d'études et d'analyses pour fournir des informations aux autorités et aux autres parties prenantes qui participent à la fixation des salaires minimaux légaux.

À l'occasion de cette réévaluation, le comité commun à l'ensemble des services publics, visé à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 3°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités, rend un avis aux ministres compétents. L'avis motive les indicateurs retenus pour exprimer les critères visés à l'alinéa 1er, et peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle visée à l'alinéa 2."

(1) Loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police.

Article 18, § 1er, de l'arrêté royal du 28 septembre 1984 portant exécution de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités.

Article 8

Accès effectif des travailleurs aux salaires minimaux légaux

Les États membres prennent, avec la participation des partenaires sociaux, les mesures suivantes pour améliorer l'accès effectif des travailleurs à la protection offerte par des salaires minimaux légaux, y compris, le cas échéant, pour en renforcer l'exécution:

- a) ils prévoient des contrôles et des inspections sur le terrain effectifs, proportionnés et non-discriminatoires, qui sont effectués par les inspections du travail ou par les organes chargés de l'exécution des salaires minimaux légaux;
- b) ils renforcent les capacités des autorités chargées de l'exécution, en particulier au

Article 37 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs et article 162 du Code pénal social.

moyen de formations et d'orientations, afin de cibler et de poursuivre de manière proactive les employeurs qui ne respectent pas les règles.

CHAPITRE III DISPOSITIONS TRANSVERSALES

Article 9 Marchés publics

Conformément aux directives 2014/23/UE, 2014/24/UE et 2014/25/UE, les États membres prennent les mesures appropriées pour garantir que, dans l'attribution et l'exécution des marchés publics ou des contrats de concession, les opérateurs économiques et leurs sous-traitants respectent les obligations applicables concernant les salaires, le droit de s'organiser et de mener des négociations collectives sur la fixation des salaires, dans le domaine du droit social et du droit du travail découlant du droit de l'Union, du droit national, des conventions collectives ou des dispositions du droit social et du droit du travail international, y compris la convention n° 87 de l'OIT sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical (de 1948) et la convention n° 98 de l'OIT sur le droit d'organisation et de négociation collective (de 1949).

Proposition de loi distincte.

Article 10 Suivi et collecte de données

Cet article ne nécessite pas de transposition.

1. Les États membres prennent les mesures appropriées pour veiller à ce que des outils efficaces de collecte de données soient en place pour assurer le suivi de la protection offerte par les salaires minimaux.

2. Les États membres communiquent à la Commission, tous les deux ans, avant le 1er octobre de l'année de déclaration, les données et informations suivantes:

- a) le taux de couverture des négociations collectives et l'évolution de cette couverture;
- b) pour les salaires minimaux légaux:

- i) le niveau du salaire minimum légal et la part des travailleurs couverts par ce salaire;
 - ii) une description des variations et retenues existantes, ainsi que les raisons de leur introduction et la part des travailleurs couverts par les variations, dans la mesure où les données sont disponibles;
- c) pour la protection offerte par des salaires minimaux prévue uniquement par des conventions collectives:
- i) les taux de rémunération les plus bas prévus par des conventions collectives couvrant les bas salaires ou une estimation de ceux-ci, si les autorités nationales compétentes ne disposent pas de données précises, et la part des travailleurs couverts par ces conventions ou une estimation de celle-ci, si les autorités nationales compétentes ne disposent pas de données précises;
 - ii) le niveau des salaires versés aux travailleurs n'étant pas couverts par des conventions collectives, ainsi que le rapport entre ce niveau et celui des salaires versés aux travailleurs couverts par des conventions collectives.

Les États membres auxquels incombent les obligations de communication visées au premier alinéa, point c), sont tenus de communiquer les données visées au point i) au moins en ce qui concerne les conventions collectives sectorielles, géographiques et autres conventions collectives multi-employeurs, y compris celles qui ont été déclarées d'application générale.

Les États membres ventilent les statistiques et informations visées dans le présent paragraphe par sexe, tranche d'âge, handicap, taille de l'entreprise et secteur, pour autant qu'elles soient disponibles.

Le premier rapport couvre les années 2021, 2022 et 2023 et est présenté au plus tard le 1er octobre 2025. Les États membres peuvent omettre les statistiques et informations qui ne sont pas disponibles avant le 15 novembre 2024.

3. La Commission analyse les données et les informations transmises par les États membres dans les rapports visés au paragraphe 2 du présent article et dans les plans d'action visés à l'article 4, paragraphe 2. Elle en fait rapport tous les deux ans au Parlement européen et au Conseil et publie simultanément les données et informations transmises par les États membres.

Article 11
Informations relatives à la protection
offerte par des salaires minimaux

Les États membres veillent à ce que les informations relatives aux salaires minimaux légaux et à la protection offerte par des salaires minimaux prévues par des conventions collectives d'application générale, y compris les informations sur les mécanismes de réparation, soient mises à la disposition du public, le cas échéant dans la langue la plus pertinente, déterminée par l'État membre, d'une manière complète et facilement accessible, y compris pour les personnes handicapées.

Article 12
Droit à réparation et protection
contre un traitement défavorable ou
des conséquences défavorables

1. Les États membres veillent à ce que, sans préjudice des formes spécifiques de réparation et de règlement des litiges prévues, le cas échéant, dans des conventions collectives, les travailleurs, y compris ceux dont la relation de travail a pris fin, aient accès à un règlement des litiges effectif, en temps utile et impartial et bénéficient d'un droit à réparation, en cas de violation de droits en ce qui concerne les salaires minimaux légaux ou la protection offerte par des salaires minimaux, lorsque ces droits sont prévus dans le droit national ou des conventions collectives.

2. Les États membres prennent les mesures nécessaires pour protéger les travailleurs et les représentants des travailleurs, y compris ceux qui sont membres ou représentants de syndicats, contre tout traitement défavorable de la part de l'employeur et contre toute conséquence défavorable résultant d'une réclamation

Article 9 de la loi du 17 décembre 2024 transposant partiellement la directive (UE) 2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne.

Article 578, 1° et 7°, du Code judiciaire et lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

- *Articles 10 et 11 la loi du 17 décembre 2024 transposant partiellement la directive (UE) 2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne.*
- *Loi du 13 mars 2024 sur la motivation des licenciements et des licenciements*

déposée auprès de l'employeur ou découlant de toute procédure engagée dans le but de faire respecter leurs droits en cas de violation de droits en ce qui concerne la protection offerte par des salaires minimaux, dans les cas où ces droits sont prévus par le droit national ou des conventions collectives.

Article 13 **Sanctions**

Les États membres fixent le régime des sanctions applicables en cas de violation des droits et obligations entrant dans le champ d'application de la présente directive, dans la mesure où ces droits et obligations sont prévus par le droit national ou des conventions collectives. Dans les États membres sans salaires minimaux légaux, ce régime peut comprendre un renvoi à une indemnisation et/ou des sanctions contractuelles prévues, le cas échéant, dans les règles concernant l'exécution des conventions collectives, ou s'y limiter. Les sanctions ainsi prévues sont effectives, proportionnées et dissuasives.

CHAPITRE IV **DISPOSITIONS FINALES**

Article 14 **Diffusion des informations**

Les États membres veillent à ce que les mesures nationales transposant la présente directive, ainsi que les dispositions pertinentes déjà en vigueur portant sur l'objet visé à l'article 1er, soient portées à la connaissance des travailleurs et des employeurs, y compris les PME.

Article 15 **Évaluation et réexamen**

Au plus tard le 15 novembre 2029, la Commission, après consultation des États membres et des partenaires sociaux au niveau de l'Union, procède à une évaluation de la présente directive. La Commission présente ensuite au Parlement européen et au Conseil un rapport examinant la mise en œuvre de la présente directive et propose, le cas échéant, des modifications législatives.

manifestement déraisonnables des travailleurs contractuels du secteur public.

- Articles 87 à 90 de l'AR du 28 septembre 1984 portant exécution de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités.

Article 37 de la loi du 12 avril 1965 sur la protection de la rémunération des travailleurs et articles 162 à 164 du Code pénal social.

Toutes les nouvelles réglementations sont publiées au Moniteur belge.

Cet article ne nécessite pas de transposition.

Article 16**Non-régression et dispositions plus favorables**

1. La présente directive ne constitue pas une justification valable pour la régression du niveau général de protection déjà accordé aux travailleurs dans les États membres, notamment en ce qui concerne l'abaissement ou la suppression des salaires minimaux.
2. La présente directive ne porte pas atteinte à la faculté des États membres d'appliquer ou d'introduire des dispositions législatives, réglementaires ou administratives plus favorables aux travailleurs, ou de favoriser ou de permettre l'application de conventions collectives qui sont plus favorables aux travailleurs. Elle ne saurait être interprétée comme empêchant les États membres d'augmenter les salaires minimaux légaux.
3. La présente directive s'applique sans préjudice de tous droits accordés aux travailleurs par d'autres actes juridiques de l'Union.

Article 17**Transposition et mise en œuvre**

1. Les États membres adoptent les dispositions nécessaires pour se conformer à la présente directive au plus tard le 15 novembre 2024. Ils en informent immédiatement la Commission.

Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle. Les modalités de cette référence sont arrêtées par les États membres.

2. Les États membres communiquent à la Commission le texte des dispositions essentielles de droit interne qu'ils adoptent dans le domaine régi par la présente directive.

3. Les États membres prennent, conformément à leur droit national et à leurs pratiques nationales, les mesures appropriées pour assurer la participation effective des partenaires sociaux en vue de la mise en œuvre de la

Cet article ne nécessite pas de transposition.

Article 1er. *La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.*

La présente loi transpose également partiellement la directive (UE) 2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne.

Cet article ne nécessite pas de transposition.

Système de négociations prévu par la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités.

présente directive. À cette fin, ils peuvent confier une telle mise en œuvre, en tout ou partie, aux partenaires sociaux, y compris en ce qui concerne l'établissement d'un plan d'action conformément à l'article 4, paragraphe 2, lorsque les partenaires sociaux en font conjointement la demande. Ce faisant, les États membres prennent toutes les dispositions nécessaires pour que les obligations énoncées dans la présente directive soient respectées à tout moment.

4. La communication visée au paragraphe 2 comprend une description de la participation des partenaires sociaux à la mise en œuvre de la présente directive.

Cet article ne nécessite pas de transposition.

Article 18 **Entrée en vigueur**

Cet article ne nécessite pas de transposition.

La présente directive entre en vigueur le vingtième jour suivant celui de sa publication au Journal officiel de l'Union européenne.

Article 19 **Destinataires**

Cet article ne nécessite pas de transposition.

Les États membres sont destinataires de la présente directive.

CONCORDANTIETABEL
WETSONTWERP – RICHTLIJN

Wetsontwerp	Richtlijn (EU) 2022/2041
Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.	
Deze wet voorziet tevens in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie.	Artikel 17(1) De lidstaten nemen de nodige bepalingen aan om uiterlijk op 15 november 2024 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis. <i>Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.</i>
Art. 53. In dezelfde wet, wordt een artikel 91<i>bis</i> ingevoegd, luidende:	
“Art. 91<i>bis</i>. De toereikendheid van de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging wordt met ingang van 1 november 2024 om de vier jaar opnieuw beoordeeld, rekening houdend met de volgende criteria:	Art. 5(5) De lidstaten zorgen ervoor dat de wettelijke minimumlonen ten minste om de twee jaar regelmatig en tijdig worden aangepast of, voor lidstaten die gebruikmaken van een automatisch indexeringsmechanisme als bedoeld in lid 3, ten minste om de vier jaar.
	Art. 5(1) Lidstaten met wettelijke minimumlonen stellen de nodige procedures in voor de vaststelling en de aanpassing van de wettelijke minimumlonen. Dergelijke vaststellingen en aanpassingen worden gebaseerd op criteria die zijn bepaald om bij te dragen tot de toereikendheid van die minimumlonen, met het oog op het bereiken van een behoorlijke levensstandaard, het terugdringen van armoede onder werkenden, het bevorderen van sociale cohesie en opwaartse sociale convergentie, en het verkleinen van de genderloonkloof. De lidstaten stellen die criteria vast overeenkomstig hun nationale praktijken, in relevante nationale wetgeving of in besluiten van de bevoegde instanties, dan wel in tripartiete overeenkomsten. De criteria worden op duidelijke wijze vastgesteld. De lidstaten kunnen beslissen over het relatieve gewicht van die criteria, met inbegrip van de in lid 2 bedoelde

- de koopkracht van de personeelsleden die de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging ontvangen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;
- het algemene niveau van de wedden en lonen en de verdeling ervan;
- het groeipercentage van de wedden en lonen;
- nationale productiviteitsniveaus en -ontwikkelingen op lange termijn.

Er wordt ook rekening gehouden met de indicatieve referentiewaarde van 50 % van de gemiddelde brutowedde en -loon.

Ter gelegenheid van deze herbeoordeling brengt het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten, bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, 3°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, advies uit aan de bevoegde ministers. Het advies motiveert de indicatoren die zijn gekozen om de in het eerste lid bedoelde criteria uit te drukken, en kan andere dan de in het tweede lid bedoelde indicatieve referentiewaarden voorstellen.”.

elementen, daarbij rekening houdend met hun nationale sociaaleconomische omstandigheden.

Art. 5(2)

De in lid 1 bedoelde nationale criteria omvatten ten minste de volgende elementen:

- a) de koopkracht van de wettelijke minimumlonen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;
- b) het algemene niveau van de lonen en de verdeling ervan;
- c) het groeipercentage van de lonen;
- d) nationale productiviteitsniveaus en -ontwikkelingen op lange termijn.

Art. 5(4)

De lidstaten gebruiken indicatieve referentiewaarden als richtsnoer voor hun beoordeling van de toereikendheid van de wettelijke minimumlonen. Daartoe kunnen zij gebruikmaken van indicatieve referentiewaarden die gewoonlijk op internationaal niveau worden gebruikt zoals 60 % van het mediane brutoloon en 50 % van het gemiddelde brutoloon, en/of van indicatieve referentiewaarden die op nationaal niveau worden gebruikt.

Art. 5(6)

Iedere lidstaat gaat over tot het aanwijzen of oprichten van een of meer adviesorganen om de bevoegde autoriteiten te adviseren over kwesties in verband met de wettelijke minimumlonen en maakt de operationele werking van die organen mogelijk.

Art. 7

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de sociale partners te betrekken bij de vaststelling en aanpassing van wettelijke minimumlonen, en dit op een tijdige en doeltreffende manier die hun vrijwillige deelname aan de discussies tijdens het hele

besluitvormingsproces mogelijk maakt, onder meer via deelname aan de in artikel 5, lid 6, bedoelde adviesorganen, en met name met betrekking tot:

- a) de selectie en toepassing van criteria voor de vaststelling van de hoogte van het wettelijk minimumloon en de vaststelling van een automatische indexeringsformule en de wijziging daarvan indien een dergelijke formule bestaat, als bedoeld in artikel 5, leden 1, 2 en 3;
- b) de selectie en de toepassing van de in artikel 5, lid 4, bedoelde indicatieve referentiewaarden voor de beoordeling van de toereikendheid van wettelijke minimumlonen;
- c) de in artikel 5, lid 5, bedoelde aanpassingen van de wettelijke minimumlonen;
- d) de in artikel 6 bedoelde vaststelling van variaties van en inhoudingen op de wettelijke minimumlonen;
- e) de besluiten betreffende het verzamelen van gegevens en het uitvoeren van studies en analyses om informatie te verstrekken aan autoriteiten en andere relevante partijen die betrokken zijn bij de vaststelling van het wettelijk minimumloon.

TABLEAU DE CORRESPONDANCE
PROJET DE LOI – DIRECTIVE

Projet de loi	Directive (UE) 2022/2041
Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution. La présente loi transpose également partiellement la directive (UE) 2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne. Art. 53. Dans la même loi, il est inséré un article 91bis rédigé comme suit: “Art. 91bis. Le caractère adéquat de la rétribution annuelle visée à l'article 91 est réévalué tous les quatre ans à partir du 1er novembre 2024, en tenant compte des critères suivants:	Article 17(1) Les États membres adoptent les dispositions nécessaires pour se conformer à la présente directive au plus tard le 15 novembre 2024. Ils en informent immédiatement la Commission. <i>Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle. Les modalités de cette référence sont arrêtées par les États membres.</i> Art. 5(5) Les États membres veillent à ce que des mises à jour régulières et en temps utile des salaires minimaux légaux aient lieu au moins tous les deux ans ou, pour les États membres qui utilisent un mécanisme d'indexation automatique visé au paragraphe 3, au moins tous les quatre ans. Art. 5(1) Les États membres dans lesquels il existe des salaires minimaux légaux établissent les procédures nécessaires pour la fixation et l'actualisation de ces salaires. Ces procédures de fixation et d'actualisation reposent sur des critères conçus pour contribuer à leur caractère adéquat, dans le but d'atteindre un niveau de vie décent, de diminuer la pauvreté au travail, ainsi que de promouvoir la cohésion sociale et la convergence sociale vers le haut et de réduire l'écart de rémunération entre les femmes et les hommes. Les États membres définissent ces critères conformément à leurs pratiques nationales dans le droit national applicable, dans les décisions de leurs organes compétents ou dans des accords tripartites. Les critères sont définis de manière claire. Les États membres peuvent décider du poids relatif de ces critères,

	y compris des éléments visés au paragraphe 2, en tenant compte de leurs conditions socio-économiques nationales.
	Art. 5(2) Les critères nationaux visés au paragraphe 1 comprennent au moins les éléments suivants:
- du pouvoir d'achat des membres du personnel qui perçoivent la rétribution annuelle visée à l'article 91, compte tenu du coût de la vie;	a) le pouvoir d'achat des salaires minimaux légaux, compte tenu du coût de la vie;
- du niveau général et de la répartition des traitements et salaires;	b) le niveau général et la répartition des salaires;
- du taux de croissance des traitements et salaires;	c) le taux de croissance des salaires;
- des niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme.	d) les niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme.
Il est également tenu compte de la valeur de référence indicative de 50 % des traitement et salaire moyens bruts.	Art. 5(4) Pour guider leur évaluation du caractère adéquat des salaires minimaux légaux, les États membres ont recours à des valeurs de référence indicatives. À cette fin, ils peuvent utiliser des valeurs de référence indicatives couramment utilisées au niveau international, telles que 60 % du salaire médian brut et 50 % du salaire moyen brut, et/ou des valeurs de référence indicatives utilisées au niveau national.
À l'occasion de cette réévaluation, le comité commun à l'ensemble des services publics, visé à l'article 3, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 3°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités, rend un avis aux ministres compétents. L'avis motive les indicateurs retenus pour exprimer les critères visés à l'alinéa 1 ^{er} , et peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle visée à l'alinéa 2 ^o .	Art. 5(6) Chaque État membre désigne ou établit un ou plusieurs organes consultatifs chargés de conseiller les autorités compétentes sur les questions liées aux salaires minimaux légaux et permet le fonctionnement opérationnel de ces organes.
	Art. 7 Les États membres prennent les mesures nécessaires pour que les partenaires sociaux participent à la fixation et à l'actualisation des salaires minimaux légaux, de manière effective et en temps utile, prévoyant leur participation volontaire aux discussions tout au long du processus décisionnel, y compris par leur

participation aux organes consultatifs visés à l'article 5, paragraphe 6, et notamment en ce qui concerne:

- a) le choix et l'application des critères de détermination des niveaux de salaires minimaux légaux, ainsi que l'établissement d'une formule d'indexation automatique et sa modification lorsque la formule existe, visés à l'article 5, paragraphes 1, 2 et 3;
- b) le choix et l'application des valeurs de référence indicatives visées à l'article 5, paragraphe 4, pour l'évaluation du caractère adéquat des salaires minimaux légaux;
- c) les actualisations des salaires minimaux légaux visées à l'article 5, paragraphe 5;
- d) l'établissement des variations et retenues touchant les salaires minimaux légaux qui sont visées à l'article 6;
- e) les décisions sur la collecte de données et la réalisation d'études et d'analyses pour fournir des informations aux autorités et aux autres parties prenantes qui participent à la fixation des salaires minimaux légaux.

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

Basistekst

Tekst aangepast aan het wetsontwerp

Wetboek van Strafvordering

[...]

Art. 596. Wanneer het uittreksel evenwel wordt aangevraagd teneinde toegang te krijgen tot een activiteit waarvan de toegangs- of uitoefeningsvoorwaarden bij wets- of verordeningsbepalingen zijn vastgesteld, worden de veroordelingen bedoeld in artikel 595, tweede en derde lid, vermeld indien zij een ontzetting of een vervallenverklaring inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken en die de betrokkene verbieden deze activiteit uit te oefenen.

Wanneer het uittreksel wordt aangevraagd ten einde toegang te krijgen tot een activiteit die onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kindbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen valt, vermeldt het uittreksel behalve de veroordelingen en de beslissingen bedoeld in het eerste lid, ook de beslissingen bedoeld in artikel 594, eerste lid, 4° tot 7°, de veroordelingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 1°, en de beslissingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 2°, 4°, 5° en 16°, voor feiten gepleegd ten aanzien van een minderjarige en voor zover dit een constitutief element van de inbreuk is of de straf verzwaart. Het uittreksel vermeldt bovendien of de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een verbod om een activiteit uit te oefenen die hem in contact zou brengen met minderjarigen, uitgesproken door een rechter of een onderzoeksgerecht met toepassing van artikel 35, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. Het verbod dient op het uittreksel te worden vermeld tot op het moment dat de daarop volgende rechterlijke uitspraak kracht van gewijsde heeft verkregen.

[...]

Art. 596. Wanneer het uittreksel evenwel wordt aangevraagd teneinde toegang te krijgen tot een activiteit waarvan de toegangs- of uitoefeningsvoorwaarden bij wets- of verordeningsbepalingen zijn vastgesteld, worden de veroordelingen bedoeld in artikel 595, tweede en derde lid, vermeld indien zij een ontzetting of een vervallenverklaring inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken en die de betrokkene verbieden deze activiteit uit te oefenen.

Wanneer het uittreksel wordt aangevraagd ten einde toegang te krijgen tot een activiteit die onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kindbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen valt **of tot een betrekking binnen de geïntegreerde politie**, vermeldt het uittreksel behalve de veroordelingen en de beslissingen bedoeld in het eerste lid, ook de beslissingen bedoeld in artikel 594, eerste lid, 4° tot 7°, de veroordelingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 1°, en de beslissingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 2°, 4°, 5° en 16°, voor feiten gepleegd ten aanzien van een minderjarige en voor zover dit een constitutief element van de inbreuk is of de straf verzwaart. Het uittreksel vermeldt bovendien of de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een verbod om een activiteit uit te oefenen die hem in contact zou brengen met minderjarigen, uitgesproken door een rechter of een onderzoeksgerecht met toepassing van artikel 35, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. Het verbod dient op het uittreksel te worden vermeld tot op het moment dat de daarop volgende rechterlijke uitspraak kracht van gewijsde heeft verkregen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor het uitreiken van dit uittreksel. Voor een natuurlijke persoon die een woon- of verblijfplaats heeft in België, wordt het uittreksel uitgereikt door het gemeentebestuur van de woon- of verblijfplaats. Indien de betrokkene in België geen woon- of verblijfplaats heeft, wordt het uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie. Wanneer het een rechtspersoon betreft, wordt dit uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Het in het tweede lid bedoelde uittreksel mag niet worden afgeleverd aan een persoon die zich in voorlopige hechtenis bevindt.

[...]

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor het uitreiken van dit uittreksel. Voor een natuurlijke persoon die een woon- of verblijfplaats heeft in België, wordt het uittreksel uitgereikt door het gemeentebestuur van de woon- of verblijfplaats. Indien de betrokkene in België geen woon- of verblijfplaats heeft, wordt het uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie. Wanneer het een rechtspersoon betreft, wordt dit uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Het in het tweede lid bedoelde uittreksel mag niet worden afgeleverd aan een persoon die zich in voorlopige hechtenis bevindt.

[...]

Wet op het politieambt

[...]

Art. 3. In deze wet wordt verstaan onder:

1° politimaatregel: elke juridische of materiële uitvoerbare handeling van bestuurlijke of gerechtelijke politie die voor de burgers een aanwijzing, een verplichting of een verbod inhoudt;

2° politieoverheid: de overheid door of krachtens de wet aangewezen om juridische politimaatregelen te nemen en om politimaatregelen uit te voeren of door de politiediensten te doen uitvoeren;

3° politieambtenaar: een lid van een politiedienst door of krachtens de wet bevoegd om bepaalde politimaatregelen te nemen of uit te voeren en daden van bestuurlijke of gerechtelijke politie te stellen;

[...]

Art. 3. In deze wet wordt verstaan onder:

1° politimaatregel: elke juridische of materiële uitvoerbare handeling van bestuurlijke of gerechtelijke politie die voor de burgers een aanwijzing, een verplichting of een verbod inhoudt;

2° politieoverheid: de overheid door of krachtens de wet aangewezen om juridische politimaatregelen te nemen en om politimaatregelen uit te voeren of door de politiediensten te doen uitvoeren;

3° politieambtenaar: een lid van een politiedienst door of krachtens de wet bevoegd om bepaalde politimaatregelen te nemen of uit te voeren en daden van bestuurlijke of gerechtelijke politie te stellen;

4° agent van gerechtelijke politie: de politieambtenaar door of krachtens de wet belast met opdrachten van gerechtelijke politie zonder bekleed te zijn met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings of met deze van officier van gerechtelijke politie;

5° agent van bestuurlijke politie: het lid van het operationeel kader door of krachtens de wet belast met opdrachten van bestuurlijke politie zonder bekleed te zijn met de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie;

6° controleorgaan op de politionele informatie, hierna benoemd "Controleorgaan": het orgaan bedoeld in artikel 71 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens;

7° lid van het operationeel kader: categorie van personeelsleden van de politiediensten die bestaat uit de politieambtenaren, de beveiligingsassistenten van politie, de agenten van politie en de beveiligingsagenten van politie.

8° gekwalificeerde elektronische handtekening: de handtekening bedoeld in artikel 3.12 van de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG;

9° de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

10° wet gegevensbescherming: de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

4° agent van gerechtelijke politie: de politieambtenaar door of krachtens de wet belast met opdrachten van gerechtelijke politie zonder bekleed te zijn met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings of met deze van officier van gerechtelijke politie;

5° agent van bestuurlijke politie: het lid van het operationeel kader door of krachtens de wet belast met opdrachten van bestuurlijke politie zonder bekleed te zijn met de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie;

6° controleorgaan op de politionele informatie, hierna benoemd "Controleorgaan": het orgaan bedoeld in artikel 71 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens;

7° lid van het operationeel kader: categorie van personeelsleden van de politiediensten die bestaat uit de politieambtenaren, de beveiligingsassistenten van politie, de agenten van politie en de beveiligingsagenten van politie.

8° gekwalificeerde elektronische handtekening: de handtekening bedoeld in artikel 3.12 van de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG;

9° de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

10° wet gegevensbescherming: de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

[...]

Art. 15. Bij het vervullen van hun opdrachten van gerechtelijke politie, hebben als taak:

1° de misdaden, de wanbedrijven en de overtredingen op te sporen, de bewijzen ervan te verzamelen, daarvan kennis te geven aan de bevoegde overheden, de daders ervan te vatten, en ter beschikking te stellen van de bevoegde overheid, op de wijze en in de vormen bepaald door de wet;

2° de personen in wier door de wet wordt voorzien, op te sporen, te vatten, te arresteren en ter beschikking te stellen van de bevoegde overheden;

3° de voorwerpen waarvan de inbeslagneming voorgeschreven is, op te sporen, in beslag te nemen en ter beschikking te stellen van de bevoegde overheden;

4° het verslag van hun opdrachten en de inlichtingen die zij naar aanleiding ervan hebben ingewonnen aan de bevoegde overheden te bezorgen.

Dit artikel is eveneens van toepassing op de inbreuken op de reglementen betreffende de politie over het wegverkeer die bestraft worden met administratieve sancties.

[...]

Art 20. De politiediensten houden toezicht op de veroordeelden die een strafuitvoeringsmodaliteit van de vrijheidsstraf genieten, of die een uitvoeringsmodaliteit van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank genieten, op de veroordeelden die enige andere maatregel genieten die de stafuitvoering schorst, op de veroordeelden in penitentiair verlof, op de

11° misdrijf: een gedraging die strafbaar wordt gesteld met een straf van niveau 1 tot en met 8, zoals omschreven in artikel 36 Strafwetboek.

[...]

Art. 15. Bij het vervullen van hun opdrachten van gerechtelijke politie, hebben als taak:

1° de **misdrijven** op te sporen, de bewijzen ervan te verzamelen, daarvan kennis te geven aan de bevoegde overheden, de daders ervan te vatten, en ter beschikking te stellen van de bevoegde overheid, op de wijze en in de vormen bepaald door de wet;

2° de personen in wier door de wet wordt voorzien, op te sporen, te vatten, te arresteren en ter beschikking te stellen van de bevoegde overheden;

3° de voorwerpen waarvan de inbeslagneming voorgeschreven is, op te sporen, in beslag te nemen en ter beschikking te stellen van de bevoegde overheden;

4° het verslag van hun opdrachten en de inlichtingen die zij naar aanleiding ervan hebben ingewonnen aan de bevoegde overheden te bezorgen.

Dit artikel is eveneens van toepassing op de inbreuken op de reglementen betreffende de politie over het wegverkeer die bestraft worden met administratieve sancties.

[...]

Art 20. De politiediensten houden toezicht op de veroordeelden die een strafuitvoeringsmodaliteit van de vrijheidsstraf genieten, of die een uitvoeringsmodaliteit van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank genieten, op de veroordeelden die enige andere maatregel genieten die de stafuitvoering schorst, op de veroordeelden in penitentiair verlof, op de

personen ten aanzien van wie een probatieopschorting is uitgesproken of de veroordeelden met uitstel, op de veroordeelden die in vrijheid werden gesteld onder toezicht, alsook op de verdachten onder een bevel tot aanhouding dat wordt uitgevoerd door een hechtenis onder elektronisch toezicht of die in vrijheid gesteld of gelaten zijn overeenkomstig de wet betreffende de voorlopige hechtenis, op de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van de artikelen 37ter en 37quater van het Strafwetboek ondergaan en op de veroordeelden die een autonome probatiestraf in de zin van de artikelen 37octies tot 37undecies van het Strafwetboek ondergaan.

Zij houden eveneens toezicht op de naleving van de hen daartoe meegedeelde voorwaarden die zijn opgelegd aan de veroordeelden die een strafuitvoeringsmodaliteit van de vrijheidsstraf genieten, of die een uitvoeringsmodaliteit van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank genieten, aan de veroordeelden die enige andere maatregel genieten die de strafuitvoering schorst, aan de veroordeelden in penitentiair verlof, op de personen ten aanzien van wie een probatieopschorting is uitgesproken of de veroordeelden met uitstel, aan de veroordeelden die in vrijheid werden gesteld onder toezicht, alsook aan de verdachten onder een bevel tot aanhouding dat wordt uitgevoerd door een hechtenis onder elektronisch toezicht of die in vrijheid gesteld of gelaten zijn overeenkomstig de wet betreffende de voorlopige hechtenis, aan de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van de artikelen 37ter en 37quater van het Strafwetboek ondergaan en aan de veroordeelden die een autonome probatiestraf in de zin van de artikelen 37octies tot 37undecies van het Strafwetboek ondergaan.

Zij vatten de ontluchte veroordeelden en gevangenen en stellen ze ter beschikking van de bevoegde overheden.

[...]

personen ten aanzien van wie een probatieopschorting is uitgesproken of de veroordeelden met uitstel, op de veroordeelden die in vrijheid werden gesteld onder toezicht, alsook op de verdachten onder een bevel tot aanhouding dat wordt uitgevoerd door een hechtenis onder elektronisch toezicht of die in vrijheid gesteld of gelaten zijn overeenkomstig de wet betreffende de voorlopige hechtenis, **op de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van artikel 43 van het Strafwetboek ondergaan en op de veroordeelden die een probatiestraf in de zin van artikel 44 van het Strafwetboek ondergaan.**

Zij houden eveneens toezicht op de naleving van de hen daartoe meegedeelde voorwaarden die zijn opgelegd aan de veroordeelden die een strafuitvoeringsmodaliteit van de vrijheidsstraf genieten, of die een uitvoeringsmodaliteit van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank genieten, aan de veroordeelden die enige andere maatregel genieten die de strafuitvoering schorst, aan de veroordeelden in penitentiair verlof, op de personen ten aanzien van wie een probatieopschorting is uitgesproken of de veroordeelden met uitstel, aan de veroordeelden die in vrijheid werden gesteld onder toezicht, alsook aan de verdachten onder een bevel tot aanhouding dat wordt uitgevoerd door een hechtenis onder elektronisch toezicht of die in vrijheid gesteld of gelaten zijn overeenkomstig de wet betreffende de voorlopige hechtenis, **aan de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van artikel 43 van het Strafwetboek ondergaan en aan de veroordeelden die een probatiestraf in de zin van artikel 44 van het Strafwetboek ondergaan.**

Zij vatten de ontluchte veroordeelden en gevangenen en stellen ze ter beschikking van de bevoegde overheden.

[...]

Art. 22. De politiediensten houden zich op in de nabijheid van elke grote volkstoeloop en nemen de gepaste maatregelen voor het rustige verloop ervan.

Op beslissing van de bestuurlijke politieoverheid of op initiatief van de politieambtenaar die, overeenkomstig de artikelen 7/1, 7/2 of 7/3, belast is met de operationele leiding van de ordedienst, gaan zij over tot het uiteendrijven van:

1° alle gewapende samenscholingen;

2° de samenscholingen die gepaard gaan met misdaden en wanbedrijven tegen personen of goederen of met overtreding van de wet van 29 juli 1934 waarbij de privé-milities verboden worden;

3° de samenscholingen waarvan blijkt dat zij gevormd zijn of zich vormen met het oog op verwoesting, moord of plundering, of om een aanslag te plegen op de lichamelijke integriteit of het leven van personen;

4° de samenscholingen die de uitvoering van de wet, van een politieverordening, van een politiemaatregel, van een gerechtelijke beslissing of van een dwangbevel hinderen.

Wanneer de politie op grond van artikel 16 of van dit artikel ambtshalve samenscholingen uiteendrijft of zich ophoudt in de nabijheid van een grote volkstoeloop, stelt ze de burgemeester van de betrokken gemeente en de korpschef van de betrokken lokale politie hiervan tevoren of, als dat niet mogelijk is, zo spoedig mogelijk op de hoogte en blijft ze bij dergelijke interventies bestendig met hen in contact.

[...]

Art. 25/2. § 1. Voor de toepassing van deze wet, wordt verstaan onder:

Art. 22. De politiediensten houden zich op in de nabijheid van elke grote volkstoeloop en nemen de gepaste maatregelen voor het rustige verloop ervan.

Op beslissing van de bestuurlijke politieoverheid of op initiatief van de politieambtenaar die, overeenkomstig de artikelen 7/1, 7/2 of 7/3, belast is met de operationele leiding van de ordedienst, gaan zij over tot het uiteendrijven van:

1° alle gewapende samenscholingen;

2° de samenscholingen die gepaard gaan met **misdrijven tegen personen of goederen die strafbaar zijn met een straf van minstens niveau 2, alsmede de misdrijven bedoeld in de artikelen 317, 396, 419, 515, 547, 548, 549 en 644 van het Strafwetboek** of met overtreding van de wet van 29 juli 1934 waarbij de privé-milities verboden worden;

3° de samenscholingen waarvan blijkt dat zij gevormd zijn of zich vormen met het oog op verwoesting, moord of plundering, of om een aanslag te plegen op de lichamelijke integriteit of het leven van personen;

4° de samenscholingen die de uitvoering van de wet, van een politieverordening, van een politiemaatregel, van een gerechtelijke beslissing of van een dwangbevel hinderen.

Wanneer de politie op grond van artikel 16 of van dit artikel ambtshalve samenscholingen uiteendrijft of zich ophoudt in de nabijheid van een grote volkstoeloop, stelt ze de burgemeester van de betrokken gemeente en de korpschef van de betrokken lokale politie hiervan tevoren of, als dat niet mogelijk is, zo spoedig mogelijk op de hoogte en blijft ze bij dergelijke interventies bestendig met hen in contact.

[...]

Art. 25/2. § 1. Voor de toepassing van deze wet, wordt verstaan onder:

1° mobiele camera: de camera die wordt verplaatst tijdens het gebruik ervan;

1bis° individuele camera: een door een lid van het operationeel kader gedragen mobiele camera die audiovisuele opnames maakt;

2° tijdelijk vaste camera: de camera die voor een beperkte tijd op een plaats wordt opgesteld;

3° intelligente camera: de camera die ook onderdelen en software bevat, die al dan niet gekoppeld aan registers of bestanden, de verzamelde beelden al dan niet autonoom kunnen verwerken;

4° niet-besloten plaats: elke plaats die niet door een omsluiting is afgebakend en vrij toegankelijk is voor het publiek, waaronder de openbare wegen beheerd door de openbare overheden bevoegd voor het wegbeheer;

5° voor het publiek toegankelijke besloten plaats: elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, bestemd voor het gebruik door het publiek waar diensten aan het publiek kunnen worden verstrekt;

6° niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats: elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers;

7° omsluiting: afbakening van een plaats bestaande uit minstens een duidelijke visuele afscheiding of een aanduiding waardoor de plaatsen duidelijk van elkaar onderscheiden kunnen worden.

8° pre-opname: een camerafunctie die ervoor zorgt dat er voortdurend en tegelijk geluid en beeld wordt opgenomen zodra de camera wordt ingeschakeld. Die gegevens worden automatisch, systematisch en geleidelijk aan overschreven door nieuwe gegevens zodat de totale beschikbare opname de vooraf bepaalde duur niet overschrijdt;

1° mobiele camera: de camera die wordt verplaatst tijdens het gebruik ervan;

1bis° individuele camera: een door een lid van het operationeel kader gedragen mobiele camera die audiovisuele opnames maakt;

2° tijdelijk vaste camera: de camera die voor een beperkte tijd op een plaats wordt opgesteld;

3° intelligente camera: de camera die ook onderdelen en software bevat, die al dan niet gekoppeld aan registers of bestanden, de verzamelde beelden al dan niet autonoom kunnen verwerken;

4° niet-besloten plaats: elke plaats die niet door een omsluiting is afgebakend en vrij toegankelijk is voor het publiek, waaronder de openbare wegen beheerd door de openbare overheden bevoegd voor het wegbeheer;

5° voor het publiek toegankelijke besloten plaats: elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, bestemd voor het gebruik door het publiek waar diensten aan het publiek kunnen worden verstrekt;

6° niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats: elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers;

7° omsluiting: afbakening van een plaats bestaande uit minstens een duidelijke visuele afscheiding of een aanduiding waardoor de plaatsen duidelijk van elkaar onderscheiden kunnen worden.

8° pre-opname: een camerafunctie die ervoor zorgt dat er voortdurend en tegelijk geluid en beeld wordt opgenomen zodra de camera wordt ingeschakeld. Die gegevens worden automatisch, systematisch en geleidelijk aan overschreven door nieuwe gegevens zodat de totale beschikbare opname de vooraf bepaalde duur niet overschrijdt;

9° groene ruimten onder het beheer van openbare overheden: de publiek toegankelijke besloten plaatsen die onder het beheer staan van openbare overheden en die onder meer de vorm kunnen aannemen van bossen, parken, tuinen, groene pleinen, speeltuinen in open lucht en begraafplaatsen en die een omsluiting hebben in de zin van deze wet.

§ 2. Wordt als zichtbaar beschouwd:

1° het gebruik van vaste camera's, in voorkomend geval tijdelijk, aangegeven met een door de Koning vastgesteld pictogram, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens;

2° het gebruik van mobiele camera's met inbegrip van de individuele camera's:

a) hetzij gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander vervoermiddel van de politie, dat als dusdanig geïdentificeerd kan worden;

b) hetzij gedragen door een lid van het operationeel kader van de politiediensten, dat als dusdanig identificeerbaar is overeenkomstig artikel 41;

3° wat het gebruik van vaste camera's in de Belgische maritieme zones zoals bepaald in artikel 1.1.1.4 van het Belgisch Scheepvaartwetboek wordt het pictogram bedoeld in de bepaling onder 1° vervangen door de bekendmaking zoals bepaald

9° groene ruimten onder het beheer van openbare overheden: de publiek toegankelijke besloten plaatsen die onder het beheer staan van openbare overheden en die onder meer de vorm kunnen aannemen van bossen, parken, tuinen, groene pleinen, speeltuinen in open lucht en begraafplaatsen en die een omsluiting hebben in de zin van deze wet.

§ 2. Wordt als zichtbaar beschouwd:

1° **het gebruik van vaste camera's, in voorkomend geval tijdelijk:**

a) **hetzij aangegeven met een door de Koning vastgesteld pictogram, na advies van het Controleorgaan;**

b) **hetzij gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander bemand of onbemand voertuig of werkmiddel, die zijn voorzien van een politionele markerings;**

2° het gebruik van mobiele camera's met inbegrip van de individuele camera's:

a) **hetzij gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander bemand of onbemand voertuig of werkmiddel, die zijn voorzien van een politionele markerings;**

b) hetzij gedragen door een lid van het operationeel kader van de politiediensten, dat als dusdanig identificeerbaar is overeenkomstig artikel 41;

3° wat het gebruik van vaste camera's in de Belgische maritieme zones zoals bepaald in artikel 1.1.1.4 van het Belgisch Scheepvaartwetboek wordt het pictogram bedoeld in de bepaling onder 1° vervangen door de bekendmaking zoals bepaald

in artikel 4.6.1.6, § 3, van het Belgisch Scheepvaartwetboek.

Aan elk gebruik van een mobiele camera in de zin van paragraaf 2, eerste lid, 2°, b), gaat een mondelinge waarschuwing vooraf, tenzij dit gebruik daardoor onwerkzaam zou worden.

Een gebruik is in het bijzonder onwerkzaam in de volgende omstandigheden:

1° het kan een gevaar inhouden voor de veiligheid van het lid van het operationeel kader of van derden;

2° het is moeilijk of zelfs onmogelijk te realiseren, gelet op het aantal te waarschuwen aanwezige personen of de afstand tussen hen en het lid van het operationeel kader;

3° het is inopportuun, want het zou het goede verloop van de opdracht aanzienlijk schaden.

[...]

Art. 25/4. § 1. Een politiedienst kan camera's plaatsen en gebruiken overeenkomstig artikel 25/3, of op zichtbare wijze gebruik maken van camera's geplaatst door derden zoals bedoeld in artikel 25/1, § 2, op het grondgebied dat onder zijn bevoegdheid valt, na voorafgaande principiële toestemming van:

1° de gemeenteraad, wanneer het gaat om een politiezone;

2° de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde, voor de diensten van de federale politie.

§ 2. Om deze toestemming te bekomen wordt er een aanvraag ingediend bij de in paragraaf 1 aangewezen bevoegde overheid door:

1° de korpschef, wanneer het gaat om een politiezone;

in artikel 4.6.1.6, § 3, van het Belgisch Scheepvaartwetboek.

Aan elk gebruik van een mobiele camera in de zin van paragraaf 2, eerste lid, 2°, b), gaat een mondelinge waarschuwing vooraf, tenzij dit gebruik daardoor onwerkzaam zou worden.

Een gebruik is in het bijzonder onwerkzaam in de volgende omstandigheden:

1° het kan een gevaar inhouden voor de veiligheid van het lid van het operationeel kader of van derden;

2° het is moeilijk of zelfs onmogelijk te realiseren, gelet op het aantal te waarschuwen aanwezige personen of de afstand tussen hen en het lid van het operationeel kader;

3° het is inopportuun, want het zou het goede verloop van de opdracht aanzienlijk schaden.

[...]

Art. 25/4. § 1. Een politiedienst kan camera's plaatsen en gebruiken overeenkomstig artikel 25/3, of op zichtbare wijze gebruik maken van camera's geplaatst door derden zoals bedoeld in artikel 25/1, § 2, op het grondgebied dat onder zijn bevoegdheid valt, na voorafgaande principiële toestemming van:

1° de gemeenteraad, wanneer het gaat om een politiezone;

2° de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde, voor de diensten van de federale politie.

§ 2. Om deze toestemming te bekomen wordt er een aanvraag ingediend bij de in paragraaf 1 aangewezen bevoegde overheid door:

1° de korpschef, wanneer het gaat om een politiezone;

2° de territoriaal bevoegde bestuurlijke directeur- coördinator, of de directeur van de aanvragende dienst, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie.

De in het eerste lid bedoelde toestemmingsaanvraag preciseert het type camera, de doeleinden waarvoor de camera's zullen worden geïnstalleerd of gebruikt, evenals de gebruiksmodaliteiten ervan, en voor wat betreft de vaste camera's ook de plaats. Deze aanvraag houdt rekening met een impact- en risicoanalyse op het vlak van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en op operationeel niveau, met name wat de categorieën van verwerkte persoonsgegevens betreft, de proportionaliteit van de aangewende middelen, de te bereiken operationele doelstellingen en de bewaartermijn van de gegevens die nodig is om deze doelstellingen te bereiken.

Bij wijziging van het type camera of van de gebruiksdoeleinden ervan, alsook wat de vaste camera's betreft, in geval van wijziging van de plaats, wordt een nieuwe toestemming aangevraagd.

§ 3. In geval van met redenen omklede hoogdringendheid, waarbij de in paragraaf 1 bedoelde toestemming nog niet werd bekomen, vraagt de korpschef dan wel de bestuurlijke directeur-coördinator of de directeur van de aanvragende dienst, afhankelijk van het geval, mondeling de toestemming aan de bevoegde overheid om gebruik te maken van camera's in het kader van de specifieke opdracht die de hoogdringendheid rechtvaardigt. Deze mondelinge toestemming wordt vervolgens zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd door de bevoegde overheid.

Wat betreft de politiezones, kan de bevoegde overheid vertegenwoordigd worden door de betrokken burgmeester om de mondelinge toestemming te geven in het geval van hoogdringendheid zoals bedoeld in het eerste lid.

2° de territoriaal bevoegde bestuurlijke directeur- coördinator, of de directeur van de aanvragende dienst, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie.

De in het eerste lid bedoelde toestemmingsaanvraag preciseert het type camera, de doeleinden waarvoor de camera's zullen worden geïnstalleerd of gebruikt, evenals de gebruiksmodaliteiten ervan, en voor wat betreft de vaste camera's ook de plaats. Deze aanvraag houdt rekening met een impact- en risicoanalyse op het vlak van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en op operationeel niveau, met name wat de categorieën van verwerkte persoonsgegevens betreft, de proportionaliteit van de aangewende middelen, de te bereiken operationele doelstellingen en de bewaartermijn van de gegevens die nodig is om deze doelstellingen te bereiken.

Bij wijziging van het type camera of van de gebruiksdoeleinden ervan, alsook wat de vaste camera's betreft, in geval van wijziging van de plaats, wordt een nieuwe toestemming aangevraagd.

§ 3. In geval van met redenen omklede hoogdringendheid, waarbij de in paragraaf 1 bedoelde toestemming nog niet werd bekomen, vraagt de korpschef dan wel de bestuurlijke directeur-coördinator of de directeur van de aanvragende dienst, afhankelijk van het geval, mondeling de toestemming aan de bevoegde overheid om gebruik te maken van camera's in het kader van de specifieke opdracht die de hoogdringendheid rechtvaardigt. Deze mondelinge toestemming wordt vervolgens zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd door de bevoegde overheid.

Wat betreft de politiezones, kan de bevoegde overheid vertegenwoordigd worden door de betrokken burgmeester om de mondelinge toestemming te geven in het geval van hoogdringendheid zoals bedoeld in het eerste lid.

§ 4. Elke beslissing tot toestemming bedoeld in paragraaf 1 wordt ter kennis gebracht van de procureur des Konings.

In het geval bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt de beslissing tot toestemming ter kennis gebracht van de burgemeester en de korpschef.

De in paragraaf 1 bedoelde toestemming wordt openbaar gemaakt wanneer zij betrekking heeft op opdrachten van bestuurlijke politie.

§ 5. De in paragraaf 1 bedoelde toestemming wordt niet gevraagd, als het gaat om het plaatsen en het gebruik van camera's in besloten plaatsen waarvan de politiediensten de beheerders zijn.

§ 6. De toestemming bedoeld in paragraaf 1 is evenmin van toepassing op de mobiele camera's, zodat het gebruik ervan geen enkele territoriale beperking inhoudt.

[...]

Art. 25/9. In afwijking van artikel 259bis van het Strafwetboek kunnen de hiernavolgende camera's bij hun gebruik naast beelden tevens geluid opnemen, op voorwaarde dat deze opnames noodzakelijk zijn om het beoogde doel te bereiken:

1° individuele camera's, inclusief tijdens de pre-opname;

2° vaste camera's, in voorkomend geval tijdelijke, op besloten plaatsen die door de politiediensten worden beheerd, met uitzondering van de omstandigheden waarin deze communicatie door bijzondere wetgeving wordt beschermd, mits en zolang deze opnames noodzakelijk zijn om de veiligheid van de gebouwen, de bezoekers, de personen die van hun vrijheid zijn beroofd of de personeelsleden te garanderen.

[...]

§ 4. Elke beslissing tot toestemming bedoeld in paragraaf 1 wordt ter kennis gebracht van de procureur des Konings. **Elke beslissing tot toestemming bedoeld in paragraaf 1, 2° wordt tevens ter kennis gebracht van de burgemeesters en de korpschefs.**

~~In het geval bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt de beslissing tot toestemming ter kennis gebracht van de burgemeester en de korpschef.~~

De in paragraaf 1 bedoelde toestemming wordt openbaar gemaakt wanneer zij betrekking heeft op opdrachten van bestuurlijke politie.

§ 5. De in paragraaf 1 bedoelde toestemming wordt niet gevraagd, als het gaat om het plaatsen en het gebruik van camera's in besloten plaatsen waarvan de politiediensten de beheerders zijn.

§ 6. De toestemming bedoeld in paragraaf 1 is evenmin van toepassing op de mobiele camera's, zodat het gebruik ervan geen enkele territoriale beperking inhoudt.

[...]

Art. 25/9. In afwijking van **artikelen 342 en 343** van het Strafwetboek kunnen de hiernavolgende camera's bij hun gebruik naast beelden tevens geluid opnemen, op voorwaarde dat deze opnames noodzakelijk zijn om het beoogde doel te bereiken:

1° individuele camera's, inclusief tijdens de pre-opname;

2° vaste camera's, in voorkomend geval tijdelijke, op besloten plaatsen die door de politiediensten worden beheerd, met uitzondering van de omstandigheden waarin deze communicatie door bijzondere wetgeving wordt beschermd, mits en zolang deze opnames noodzakelijk zijn om de veiligheid van de gebouwen, de bezoekers, de personen die van hun vrijheid zijn **benomen** of de personeelsleden te garanderen.

[...]

Art. 28. § 1. De politieambtenaren kunnen bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke politie en om er zich van te vergewissen dat een persoon geen wapen draagt of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de openbare orde, een veiligheidsfouillering doen in de volgende gevallen:

1° indien de politieambtenaar, op grond van de gedragingen van deze persoon, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden heeft om te denken dat de persoon die aan een identiteitscontrole wordt onderworpen in de gevallen en de voorwaarden bepaald in artikel 34, een wapen zou kunnen dragen of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de openbare orde;

2° wanneer een persoon het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke arrestatie of gerechtelijke vrijheidsbeneming;

3° wanneer personen deelnemen aan openbare bijeenkomsten die een reële bedreiging vormen voor de openbare orde;

4° wanneer personen toegang hebben tot plaatsen waar de openbare orde wordt bedreigd.

De veiligheidsfouillering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde persoon evenals door de controle van de bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijke tijd en de persoon mag te dien einde niet langer dan één uur worden opgehouden.

In de in 3° en 4° bedoelde gevallen wordt de fouillering uitgevoerd op bevel en onder verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke politie; zij wordt uitgevoerd door een politieambtenaar van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.

§ 2. Bij het vervullen van hun gerechtelijke opdrachten, kunnen de politieambtenaren een gerechtelijke fouillering verrichten van de personen die het voorwerp uitmaken van een

Art. 28. § 1. De politieambtenaren kunnen bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke politie en om er zich van te vergewissen dat een persoon geen wapen draagt of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de openbare orde, een veiligheidsfouillering doen in de volgende gevallen:

1° indien de politieambtenaar, op grond van de gedragingen van deze persoon, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden heeft om te denken dat de persoon die aan een identiteitscontrole wordt onderworpen in de gevallen en de voorwaarden bepaald in artikel 34, een wapen zou kunnen dragen of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de openbare orde;

2° wanneer een persoon het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke arrestatie of gerechtelijke vrijheidsbeneming;

3° wanneer personen deelnemen aan openbare bijeenkomsten die een reële bedreiging vormen voor de openbare orde;

4° wanneer personen toegang hebben tot plaatsen waar de openbare orde wordt bedreigd.

De veiligheidsfouillering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde persoon evenals door de controle van de bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijke tijd en de persoon mag te dien einde niet langer dan één uur worden opgehouden.

In de in 3° en 4° bedoelde gevallen wordt de fouillering uitgevoerd op bevel en onder verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke politie; zij wordt uitgevoerd door een politieambtenaar van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.

§ 2. Bij het vervullen van hun gerechtelijke opdrachten, kunnen de politieambtenaren een gerechtelijke fouillering verrichten van de personen die het voorwerp uitmaken van een

gerechtelijke, alsook van de personen ten aanzien van wie aanwijzingen bestaan dat zij overtuigingsstukken of bewijsmateriaal in verband met een misdrijf of wanbedrijf bij zich dragen.

De gerechtelijke fouillering mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijke tijd en de persoon mag te dien einde niet langer dan zes uur worden opgehouden.

De gerechtelijke fouillering wordt uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen en onder verantwoordelijkheid van een officier van gerechtelijke politie.

§ 3. De politieambtenaren kunnen personen die in een cel worden opgesloten vooraf op het lichaam fouilleren.

Deze fouillering heeft tot doel zich ervan te vergewissen dat de persoon niet in het bezit is van voorwerpen of stoffen die gevaarlijk zijn voor hemzelf of voor anderen of die van die aard zijn een ontvluchting te vergemakkelijken en mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijke tijd. Zij wordt uitgevoerd door een politieambtenaar of een andere persoon van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde en naargelang van het geval, overeenkomstig de richtlijnen en onder verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie.

§ 4. Om de veiligheid van het internationaal vervoer te verzekeren, kan de bevoegde overheid van bestuurlijke politie binnen de perken van haar bevoegdheden, veiligheidsfouilleringen voorschrijven, uit te voeren in de omstandigheden en volgens de nadere regels die zij bepaalt.

§ 5. De politieambtenaar kan beslissen tot het volledig, in fasen, ontkleden van de te fouilleren persoon, indien er individuele aanwijzingen zijn die dit noodzakelijk maken en wanneer het te bereiken doel niet verwezenlijkt kan worden door een onderzoek van de kledij en het betasten van

gerechtelijke, alsook van de personen ten aanzien van wie aanwijzingen bestaan dat zij overtuigingsstukken of bewijsmateriaal in verband met een **misdrijf strafbaar met een straf van minstens niveau 2 of misdrijven bedoeld in de artikelen 317, 419, 421, 423, 453, 515, 547, 644, 661 en 687 van het Strafwetboek** bij zich dragen.

De gerechtelijke fouillering mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijke tijd en de persoon mag te dien einde niet langer dan zes uur worden opgehouden.

De gerechtelijke fouillering wordt uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen en onder verantwoordelijkheid van een officier van gerechtelijke politie.

§ 3. De politieambtenaren kunnen personen die in een cel worden opgesloten vooraf op het lichaam fouilleren.

Deze fouillering heeft tot doel zich ervan te vergewissen dat de persoon niet in het bezit is van voorwerpen of stoffen die gevaarlijk zijn voor hemzelf of voor anderen of die van die aard zijn een ontvluchting te vergemakkelijken en mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijke tijd. Zij wordt uitgevoerd door een politieambtenaar of een andere persoon van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde en naargelang van het geval, overeenkomstig de richtlijnen en onder verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie.

§ 4. Om de veiligheid van het internationaal vervoer te verzekeren, kan de bevoegde overheid van bestuurlijke politie binnen de perken van haar bevoegdheden, veiligheidsfouilleringen voorschrijven, uit te voeren in de omstandigheden en volgens de nadere regels die zij bepaalt.

§ 5. De politieambtenaar kan beslissen tot het volledig, in fasen, ontkleden van de te fouilleren persoon, indien er individuele aanwijzingen zijn die dit noodzakelijk maken en wanneer het te bereiken doel niet verwezenlijkt kan worden door een onderzoek van de kledij en het betasten van

het lichaam, of door het gebruik van een metaaldetector of ieder ander technisch middel.

De fouillering met volledige ontkleding wordt uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen en onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie.

De ontkleding moet gradueel, in fasen, gebeuren, door eerst het bovenlichaam te ontbloten en vervolgens, nadat de persoon zich opnieuw heeft kunnen aankleden, het onderlichaam te ontbloten. De graad van ontkleding moet legitiem en redelijk zijn en in verhouding staan tot de gezochte voorwerpen of stoffen.

In geval van weigering door de gecontroleerde persoon om zich vrijwillig aan een fouillering met volledige ontkleding te onderwerpen, kan de officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie opdracht geven tot het gebruik van dwang om over te gaan tot de ontkleding van de betrokkene.

Zowel systematische als collectieve fouilleringen met volledige ontkleding zijn verboden.

De fouillering met volledige ontkleding, desgevallend met het oog op het uitwendig schouwen van de openingen en de holten van het lichaam, dient aan de volgende bijkomende voorwaarden te beantwoorden:

1° de fouillering gebeurt in een gesloten ruimte, in afwezigheid van onbevoegde derden;

2° de fouillering wordt uitgevoerd door twee of meer politieambtenaren van hetzelfde geslacht als de te fouilleren persoon; er zijn evenwel slechts zo veel personen aanwezig als strikt noodzakelijk;

3° de te fouilleren persoon die vrijwillig de procedure inzake de fouillering ondergaat wordt niet aangeraakt;

4° de fouillering gebeurt met eerbied voor de waardigheid van de te fouilleren persoon, heeft geen tergend karakter en duurt niet langer dan strikt noodzakelijk is.

het lichaam, of door het gebruik van een metaaldetector of ieder ander technisch middel.

De fouillering met volledige ontkleding wordt uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen en onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie.

De ontkleding moet gradueel, in fasen, gebeuren, door eerst het bovenlichaam te ontbloten en vervolgens, nadat de persoon zich opnieuw heeft kunnen aankleden, het onderlichaam te ontbloten. De graad van ontkleding moet legitiem en redelijk zijn en in verhouding staan tot de gezochte voorwerpen of stoffen.

In geval van weigering door de gecontroleerde persoon om zich vrijwillig aan een fouillering met volledige ontkleding te onderwerpen, kan de officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie opdracht geven tot het gebruik van dwang om over te gaan tot de ontkleding van de betrokkene.

Zowel systematische als collectieve fouilleringen met volledige ontkleding zijn verboden.

De fouillering met volledige ontkleding, desgevallend met het oog op het uitwendig schouwen van de openingen en de holten van het lichaam, dient aan de volgende bijkomende voorwaarden te beantwoorden:

1° de fouillering gebeurt in een gesloten ruimte, in afwezigheid van onbevoegde derden;

2° de fouillering wordt uitgevoerd door twee of meer politieambtenaren van hetzelfde geslacht als de te fouilleren persoon; er zijn evenwel slechts zo veel personen aanwezig als strikt noodzakelijk;

3° de te fouilleren persoon die vrijwillig de procedure inzake de fouillering ondergaat wordt niet aangeraakt;

4° de fouillering gebeurt met eerbied voor de waardigheid van de te fouilleren persoon, heeft geen tergend karakter en duurt niet langer dan strikt noodzakelijk is.

Minderjarigen kunnen slechts onderworpen worden aan een foullering met volledige ontkleding, na een gerechtelijke vrijheidsbeneming en mits toestemming van de procureur des Konings.

Elke foullering, met volledige ontkleding, moet gemotiveerd worden en die motivatie moet aan de persoon die deze dwangmaatregel ondergaat meegedeeld worden, en maakt het voorwerp uit van een registratieplicht in het proces-verbaal en desgevallend in het register van de vrijheidsberovingen bedoeld in artikel 33*bis*. Dit register wordt opgenomen in de basisgegevensbanken bedoeld in artikel 44/11/2.

Minstens volgende elementen worden met toepassing van de in het vorige lid bedoelde registratieplicht in het proces-verbaal geregistreerd:

1° de identiteit van de persoon die wordt gefouilleerd;

2° de plaats en het tijdstip van de foullering;

3° het identificatienummer of het interventienummer van elk lid van de politiediensten dat daadwerkelijk deelnam aan of assisteerde bij de foullering met volledige ontkleding, alsook de identiteit van elke andere persoon die geen lid was van de politiediensten en die bij deze foullering met volledige ontkleding aanwezig was;

4° de concrete elementen die de individuele aanwijzingen vormden, die deze foullering en het ontkleden noodzaakten;

5° de beschrijving van het eventueel gebruik van dwang om over te gaan tot ontkleding;

6° de incidenten die zich tijdens de foullering hebben voorgedaan;

7° de graad van ontkleding;

Minderjarigen kunnen slechts onderworpen worden aan een foullering met volledige ontkleding, na een gerechtelijke vrijheidsbeneming en mits toestemming van de procureur des Konings.

Elke foullering, met volledige ontkleding, moet gemotiveerd worden en die motivatie moet aan de persoon die deze dwangmaatregel ondergaat meegedeeld worden, en maakt het voorwerp uit van een registratieplicht in het proces-verbaal en desgevallend in het register van de **vrijheidsbenemingen** bedoeld in artikel 33*bis*. Dit register wordt opgenomen in de basisgegevensbanken bedoeld in artikel 44/11/2.

Minstens volgende elementen worden met toepassing van de in het vorige lid bedoelde registratieplicht in het proces-verbaal geregistreerd:

1° de identiteit van de persoon die wordt gefouilleerd;

2° de plaats en het tijdstip van de foullering;

3° het identificatienummer of het interventienummer van elk lid van de politiediensten dat daadwerkelijk deelnam aan of assisteerde bij de foullering met volledige ontkleding, alsook de identiteit van elke andere persoon die geen lid was van de politiediensten en die bij deze foullering met volledige ontkleding aanwezig was;

4° de concrete elementen die de individuele aanwijzingen vormden, die deze foullering en het ontkleden noodzaakten;

5° de beschrijving van het eventueel gebruik van dwang om over te gaan tot ontkleding;

6° de incidenten die zich tijdens de foullering hebben voorgedaan;

7° de graad van ontkleding;

8° het resultaat van de fouillering;

9° het identificatienummer of het interventienummer van de verantwoordelijke officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie.

[...]

AFDELING 4. – BESTUURLIJKE INBESLAGNEMING EN AANHOUING

[...]

Art. 31. Bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke politie en onverminderd de bevoegdheden uitdrukkelijk toegekend bij wetten van bijzondere politie, kunnen de politieambtenaren in geval van volstreekte noodzaak overgaan tot de bestuurlijke aanhouding:

1° van een persoon die hen hindert in het vervullen van hun opdracht het verkeer vrij te houden;

2° van een persoon die de openbare rust daadwerkelijk verstoort;

3° van een persoon, ten aanzien van wie er op grond van zijn gedragingen, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden zijn om te denken dat hij voorbereidingen treft om een misdrijf te plegen dat de openbare rust of de openbare veiligheid ernstig in gevaar brengt, met als doel hem te beletten een dergelijk misdrijf te plegen;

4° van een persoon die een misdrijf pleegt dat de openbare rust of de openbare veiligheid ernstig in gevaar brengt, teneinde dit misdrijf te doen ophouden.

In de in het tweede lid van artikel 22 gepreciseerde gevallen kunnen de politieambtenaren overgaan tot de bestuurlijke aanhouding van personen die de openbare rust verstoren en hen van de plaats van de samenscholing verwijderen.

8° het resultaat van de fouillering;

9° het identificatienummer of het interventienummer van de verantwoordelijke officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie.

[...]

AFDELING 4. – BESTUURLIJKE INBESLAGNEMING EN **ARRESTATIE**

[...]

Art. 31. Bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke politie en onverminderd de bevoegdheden uitdrukkelijk toegekend bij wetten van bijzondere politie, kunnen de politieambtenaren in geval van volstreekte noodzaak overgaan tot de bestuurlijke **arrestatie**:

1° van een persoon die hen hindert in het vervullen van hun opdracht het verkeer vrij te houden;

2° van een persoon die de openbare rust daadwerkelijk verstoort;

3° van een persoon, ten aanzien van wie er op grond van zijn gedragingen, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden zijn om te denken dat hij voorbereidingen treft om een misdrijf te plegen dat de openbare rust of de openbare veiligheid ernstig in gevaar brengt, met als doel hem te beletten een dergelijk misdrijf te plegen;

4° van een persoon die een misdrijf pleegt dat de openbare rust of de openbare veiligheid ernstig in gevaar brengt, teneinde dit misdrijf te doen ophouden.

In de in het tweede lid van artikel 22 gepreciseerde gevallen kunnen de politieambtenaren overgaan tot de bestuurlijke **arrestatie** van personen die de openbare rust verstoren en hen van de plaats van de samenscholing verwijderen.

De vrijheidsbeneming mag nooit langer duren dan de tijd vereist door de omstandigheden die haar rechtvaardigen en mag in geen geval twaalf uur te boven gaan, behalve wanneer een andere termijn van vrijheidsbeneming voorzien is in de nationale reglementering of de internationale reglementering die België verbindt.

[...]

Art. 33. De agent van bestuurlijke politie die een bestuurlijke aanhouding verricht, verwittigt hiervan zo spoedig mogelijk de officier van bestuurlijke politie onder wiens gezag hij ressorteert.

De officier van bestuurlijke politie die een bestuurlijke aanhouding verricht of handhaaft, doet die aanhouding registreren en brengt hiervan zo spoedig mogelijk de burgemeester van de betrokken gemeente of, in voorkomend geval, de speciaal bevoegde bestuurlijke politieoverheid op de hoogte.

Art. 33bis. Elke vrijheidsberoving wordt ingeschreven in het register van de vrijheidsberovingen.

Dit register is de weergave van het chronologisch verloop van de vrijheidsberoving vanaf het begin tot het einde ervan of op het ogenblik van de overdracht van de betrokken persoon aan de bevoegde overheden of diensten.

De inhoud en de vorm van het register van de vrijheidsberovingen en de voorwaarden waaronder de gegevens worden bewaard, worden door de Koning bepaald.

Art. 33ter. Elke bestuurlijke aangehouden persoon moet in kennis worden gesteld van:

- de vrijheidsberoving;
- de redenen van de vrijheidsberoving;
- de maximale duur van deze vrijheidsberoving;

De vrijheidsbeneming mag nooit langer duren dan de tijd vereist door de omstandigheden die haar rechtvaardigen en mag in geen geval twaalf uur te boven gaan, behalve wanneer een andere termijn van vrijheidsbeneming voorzien is in de nationale reglementering of de internationale reglementering die België verbindt.

[...]

Art. 33. De agent van bestuurlijke politie die een bestuurlijke **arrestatie** verricht, verwittigt hiervan zo spoedig mogelijk de officier van bestuurlijke politie onder wiens gezag hij ressorteert.

De officier van bestuurlijke politie die een bestuurlijke **arrestatie** verricht of handhaaft, doet die **arrestatie** registreren en brengt hiervan zo spoedig mogelijk de burgemeester van de betrokken gemeente of, in voorkomend geval, de speciaal bevoegde bestuurlijke politieoverheid op de hoogte.

Art. 33bis. Elke **vrijheidsbeneming** wordt ingeschreven in het register van de **vrijheidsbenemingen**.

Dit register is de weergave van het chronologisch verloop van de **vrijheidsbeneming** vanaf het begin tot het einde ervan of op het ogenblik van de overdracht van de betrokken persoon aan de bevoegde overheden of diensten.

De inhoud en de vorm van het register van de **vrijheidsbenemingen** en de voorwaarden waaronder de gegevens worden bewaard, worden door de Koning bepaald.

Art. 33ter. Elke **bestuurlijk gearresteerde** persoon moet in kennis worden gesteld van:

- de **vrijheidsbeneming**;
- de redenen van de **vrijheidsbeneming**;
- de maximale duur van deze **vrijheidsbeneming**;

- de materiële procedure van de opsluiting;

-de mogelijkheid tot het nemen van de dwangmaatregelen.

De in deze wet bedoelde rechten die uit de vrijheidsberoving voortvloeien worden hetzij mondeling hetzij schriftelijk en in een taal die hij begrijpt medegedeeld aan elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke aanhouding, en dit op het ogenblik dat de officier van bestuurlijke politie de vrijheidsberoving verricht of handhaaft.

Deze kennisgeving wordt schriftelijk bevestigd in het register van de vrijheidsberovingen. De mededeling van de rechten van de aangehouden kan collectief georganiseerd worden mits deze procedure als dusdanig wordt opgenomen in het register.

Art. 33quater. Elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke aanhouding, mag vragen dat een vertrouwenspersoon wordt verwittigd.

Wanneer de officier van bestuurlijke politie ernstige redenen heeft om aan te nemen dat het verwittigen van een derde persoon een gevaar inhoudt voor de openbare orde en veiligheid, kan hij beslissen aan dit verzoek geen gevolg te geven en maakt hij hiervan melding in het register van de vrijheidsberovingen met opgave van de redenen die tot zijn beslissing heeft geleid.

Indien de van de vrijheid beroofde persoon minderjarig is, wordt de persoon die belast is met het toezicht erop hiervan ambsthalve verwittigd.

Art. 33quinquies. Elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke aanhouding heeft recht op medische bijstand.

Onverminderd het recht voorzien in het eerste lid, heeft elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke aanhouding subsidiair het recht een onderzoek door een arts naar keuze te vragen.

- de materiële procedure van de opsluiting;

-de mogelijkheid tot het nemen van de dwangmaatregelen.

De in deze wet bedoelde rechten die uit de **vrijheidsbeneming** voortvloeien worden hetzij mondeling hetzij schriftelijk en in een taal die hij begrijpt medegedeeld aan elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke **arrestatie**, en dit op het ogenblik dat de officier van bestuurlijke politie de **vrijheidsbeneming** verricht of handhaaft.

Deze kennisgeving wordt schriftelijk bevestigd in het register van de **vrijheidsbenemingen**. De mededeling van de rechten van de **gearresteerden** kan collectief georganiseerd worden mits deze procedure als dusdanig wordt opgenomen in het register.

Art. 33quater. Elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke **arrestatie**, mag vragen dat een vertrouwenspersoon wordt verwittigd.

Wanneer de officier van bestuurlijke politie ernstige redenen heeft om aan te nemen dat het verwittigen van een derde persoon een gevaar inhoudt voor de openbare orde en veiligheid, kan hij beslissen aan dit verzoek geen gevolg te geven en maakt hij hiervan melding in het register van de **vrijheidsbenemingen** met opgave van de redenen die tot zijn beslissing heeft geleid.

Indien de van de vrijheid **benomen** persoon minderjarig is, wordt de persoon die belast is met het toezicht erop hiervan ambsthalve verwittigd.

Art. 33quinquies. Elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke **arrestatie** heeft recht op medische bijstand.

Onverminderd het recht voorzien in het eerste lid, heeft elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een bestuurlijke **arrestatie** subsidiair het recht een onderzoek door een arts naar keuze te vragen. De

De kosten voor dit onderzoek vallen ten laste van de betrokken persoon.

Art. 33sexies. Elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een vrijheidsberoving heeft tijdens de ganse duur van zijn vrijheidsberoving recht op voldoende drinkwater, het gebruik van aangepast sanitair en, rekening houdende met het tijdstip, recht op een maaltijd.

[...]

Art. 34. § 1. De politieambtenaren controleren de identiteit van ieder persoon wiens vrijheid wordt benomen of die een feit strafbaar met een administratieve of strafrechtelijke sanctie heeft gepleegd.

Zij kunnen eveneens de identiteit controleren van ieder persoon indien zij, op grond van zijn gedragingen, materiële aanwijzingen of omstandigheden van tijd of plaats redelijke gronden hebben om te denken dat hij wordt opgespoord, dat hij heeft gepoogd of zich voorbereidt om een misdrijf te plegen of dat hij de openbare orde zou kunnen verstoren of heeft verstoord.

§ 2. Overeenkomstig de richtlijnen en onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke politie, kunnen de politieambtenaren eveneens de identiteit controleren van ieder persoon die een plaats wenst te betreden die het voorwerp is van een bedreiging in de zin van artikel 28, § 1, 3° en 4°.

§ 3. Teneinde de openbare veiligheid te handhaven of de naleving te verzekeren van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kunnen de overheden van bestuurlijke politie, binnen de perken van hun bevoegdheden, identiteitscontroles voorschrijven, uit te voeren door de politiediensten in de omstandigheden die deze overheden bepalen.

kosten voor dit onderzoek vallen ten laste van de betrokken persoon.

Art. 33sexies. Elke persoon die het voorwerp uitmaakt van een **vrijheidsbeneming** heeft tijdens de ganse duur van zijn **vrijheidsbeneming** recht op voldoende drinkwater, het gebruik van aangepast sanitair en, rekening houdende met het tijdstip, recht op een maaltijd.

[...]

Art. 34. § 1. De politieambtenaren controleren de identiteit van ieder persoon wiens vrijheid wordt benomen of die een feit strafbaar met een administratieve of strafrechtelijke sanctie heeft gepleegd.

Zij kunnen eveneens de identiteit controleren van ieder persoon indien zij, op grond van zijn gedragingen, materiële aanwijzingen of omstandigheden van tijd of plaats redelijke gronden hebben om te denken dat hij wordt opgespoord, dat hij heeft gepoogd of zich voorbereidt om een misdrijf te plegen of dat hij de openbare orde zou kunnen verstoren of heeft verstoord.

§ 2. Overeenkomstig de richtlijnen en onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke politie, kunnen de politieambtenaren eveneens de identiteit controleren van ieder persoon die een plaats wenst te betreden die het voorwerp is van een bedreiging in de zin van artikel 28, § 1, 3° en 4°.

§ 3. Teneinde de openbare veiligheid te handhaven of de naleving te verzekeren van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kunnen de overheden van bestuurlijke politie, binnen de perken van hun bevoegdheden, identiteitscontroles voorschrijven, uit te voeren door de politiediensten in de omstandigheden die deze overheden bepalen.

§ 4. De identiteitsstukken die aan de politieambtenaar overhandigd worden, mogen slechts ingehouden worden gedurende de voor de verificatie van de identiteit noodzakelijke tijd en moeten daarna onmiddellijk aan de betrokkene worden teruggegeven.

Indien de persoon waarvan sprake in voorgaande paragrafen weigert of in de onmogelijkheid verkeert het bewijs te leveren van zijn identiteit, alsook indien zijn identiteit twijfelachtig is, mag hij worden opgehouden gedurende de voor de verificatie van zijn identiteit noodzakelijke tijd.

De mogelijkheid moet hem worden geboden zijn identiteit te bewijzen op eender welke wijze.

In geen geval mag de betrokkene te dien einde langer dan twaalf uur worden opgehouden.

Indien de vrijheidsberoving geschiedt met het oog op het verifiëren van de identiteit, maakt de politieambtenaar die deze verrichting doet, daarvan melding in het register van de vrijheidsberovingen.

[...]

Art. 37bis. Onverminderd de bepalingen van artikel 37, mogen de leden van het operationeel kader enkel in de volgende gevallen een persoon boeien:

1° bij de overbrenging, de uithaling en de bewaking van de gedetineerden;

2° bij de bewaking van een persoon die het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijke vrijheidsbeneming of bestuurlijke arrestatie, als het noodzakelijk wordt beschouwd, gelet op de omstandigheden onder meer op grond van:

- het gedrag van de persoon bij of tijdens de vrijheidsbeneming;
- diens gedrag bij vroegere vrijheidsberovingen;
- de aard van het gepleegd misdrijf;

§ 4. De identiteitsstukken die aan de politieambtenaar overhandigd worden, mogen slechts ingehouden worden gedurende de voor de verificatie van de identiteit noodzakelijke tijd en moeten daarna onmiddellijk aan de betrokkene worden teruggegeven.

Indien de persoon waarvan sprake in voorgaande paragrafen weigert of in de onmogelijkheid verkeert het bewijs te leveren van zijn identiteit, alsook indien zijn identiteit twijfelachtig is, mag hij worden opgehouden gedurende de voor de verificatie van zijn identiteit noodzakelijke tijd.

De mogelijkheid moet hem worden geboden zijn identiteit te bewijzen op eender welke wijze.

In geen geval mag de betrokkene te dien einde langer dan twaalf uur worden opgehouden.

Indien de **vrijheidsbeneming** geschiedt met het oog op het verifiëren van de identiteit, maakt de politieambtenaar die deze verrichting doet, daarvan melding in het register van de **vrijheidsbenemingen**.

[...]

Art. 37bis. Onverminderd de bepalingen van artikel 37, mogen de leden van het operationeel kader enkel in de volgende gevallen een persoon boeien:

1° bij de overbrenging, de uithaling en de bewaking van de gedetineerden;

2° bij de bewaking van een persoon die het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijke vrijheidsbeneming of bestuurlijke arrestatie, als het noodzakelijk wordt beschouwd, gelet op de omstandigheden onder meer op grond van:

- het gedrag van de persoon bij of tijdens de vrijheidsbeneming;
- diens gedrag bij vroegere **vrijheidsbenemingen**;
- de aard van het gepleegd misdrijf;

- de aard van de veroorzaakte storing van de openbare orde;
- het verzet of geweld tegen de vrijheidsbeneming;
- het ontvluchtingsgevaar;
- het gevaar dat betrokkene voor zichzelf, voor de politieambtenaar, agent van politie of derden vormt;
- het gevaar dat betrokkene zal trachten bewijzen te vernietigen of schade te veroorzaken.

Art. 37ter. Onverminderd de bepalingen van artikel 37, is het boeien van een minderjarige persoon door leden van het operationeel kader verboden, behalve in de volgende gevallen:

- 1° bij de overbrenging, de uithaling en de bewaking van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit gepleegd hebben of daarvan verdacht worden;
- 2° bij de bewaking van een minderjarige die het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijke vrijheidsbeneming of een bestuurlijke arrestatie.

In beide gevallen mag een minderjarige slechts uitzonderlijk geboeid worden en alleen als het noodzakelijk wordt beschouwd, gelet op de omstandigheden op grond van:

- 1° het verzet of geweld tegen de vrijheidsbeneming;
- 2° het acute ontvluchtingsgevaar;
- 3° het gevaar dat betrokkene voor zichzelf, voor het lid van het operationeel kader, of voor derden vormt;
- 4° het acute gevaar dat betrokkene zal trachten bewijzen te vernietigen.

Het aanleggen van handboeien mag niet langer duren dan noodzakelijk op basis van de

- de aard van de veroorzaakte storing van de openbare orde;
- het verzet of geweld tegen de vrijheidsbeneming;
- het ontvluchtingsgevaar;
- het gevaar dat betrokkene voor zichzelf, voor de politieambtenaar, agent van politie of derden vormt;
- het gevaar dat betrokkene zal trachten bewijzen te vernietigen of schade te veroorzaken.

Art. 37ter. Onverminderd de bepalingen van artikel 37, is het boeien van een minderjarige persoon door leden van het operationeel kader verboden, behalve in de volgende gevallen:

- 1° bij de overbrenging, de uithaling en de bewaking van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit gepleegd hebben of daarvan verdacht worden;
- 2° bij de bewaking van een minderjarige die het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijke vrijheidsbeneming of een bestuurlijke arrestatie.

In beide gevallen mag een minderjarige slechts uitzonderlijk geboeid worden en alleen als het noodzakelijk wordt beschouwd, gelet op de omstandigheden op grond van:

- 1° het verzet of geweld tegen de vrijheidsbeneming;
- 2° het acute ontvluchtingsgevaar;
- 3° het gevaar dat betrokkene voor zichzelf, voor het lid van het operationeel kader, of voor derden vormt;
- 4° het acute gevaar dat betrokkene zal trachten bewijzen te vernietigen.

Het aanleggen van handboeien mag niet langer duren dan noodzakelijk op basis van de

omstandigheden en moet steeds tot een zo kort mogelijke duurtijd beperkt worden. In geen geval mag de minderjarige geboeid blijven wanneer de omstandigheden die het boeien rechtvaardigen, ophouden te bestaan.

In geval van twijfel over de meerderjarigheid wordt de regeling van toepassing op minderjarigen toegepast.

Van elk geval van het aanleggen van handboeien bij minderjarigen wordt melding gemaakt in, naargelang van het geval, het proces-verbaal of in het register van de vrijheidsberovingen, waarbij het aanleggen van handboeien uitdrukkelijk met redenen moet worden omkleed op basis van de wettelijke voorwaarden. Dit register wordt opgenomen in de basisgegevensbanken zoals bedoeld in artikel 44/11/2.

Art. 38. Onverminderd de bepalingen van artikel 37, kunnen de leden van het operationeel kader slechts gebruik maken van vuurwapens tegen personen in de volgende gevallen:

1° in het geval van wettige verdediging in de zin van de artikelen 416 en 417 van het Strafwetboek;

2° tegen gewapende personen of in de richting van voertuigen aan boord waarvan zich gewapende personen bevinden, in geval van misdad of van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van Strafvordering, welke misdad of welk wanbedrijf met geweld zijn gepleegd, indien redelijkerwijze mag aangenomen worden dat die personen in het bezit zijn van vuurwapens klaar voor gebruik en dat zij deze wapens zullen gebruiken tegen personen;

3° wanneer in het geval van volstrekte noodzakelijkheid, de leden van het operationeel kader de aan hun bescherming toevertrouwde personen, posten, vervoer van gevaarlijke goederen of plaatsen op geen andere wijze kunnen verdedigen.

omstandigheden en moet steeds tot een zo kort mogelijke duurtijd beperkt worden. In geen geval mag de minderjarige geboeid blijven wanneer de omstandigheden die het boeien rechtvaardigen, ophouden te bestaan.

In geval van twijfel over de meerderjarigheid wordt de regeling van toepassing op minderjarigen toegepast.

Van elk geval van het aanleggen van handboeien bij minderjarigen wordt melding gemaakt in, naargelang van het geval, het proces-verbaal of in het register van de **vrijheidsbenemingen**, waarbij het aanleggen van handboeien uitdrukkelijk met redenen moet worden omkleed op basis van de wettelijke voorwaarden. Dit register wordt opgenomen in de basisgegevensbanken zoals bedoeld in artikel 44/11/2.

Art. 38. Onverminderd de bepalingen van artikel 37, kunnen de leden van het operationeel kader slechts gebruik maken van vuurwapens tegen personen in de volgende gevallen:

1° in het geval van wettige verdediging in de zin van **artikel 14** van het Strafwetboek;

2° tegen gewapende personen of in de richting van voertuigen aan boord waarvan zich gewapende personen bevinden, **in geval van een op heterdaad ontdekt misdrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van Strafvordering, strafbaar met een straf van minstens niveau 2 en gepleegd met fysiek geweld**, indien redelijkerwijze mag aangenomen worden dat die personen in het bezit zijn van vuurwapens klaar voor gebruik en dat zij deze wapens zullen gebruiken tegen personen;

3° wanneer in het geval van volstrekte noodzakelijkheid, de leden van het operationeel kader de aan hun bescherming toevertrouwde personen, posten, vervoer van gevaarlijke goederen of plaatsen op geen andere wijze kunnen verdedigen.

In dit geval mogen de vuurwapens slechts gebruikt worden overeenkomstig de richtlijnen en onder verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke politie;

4° wanneer in het geval van volstrekte noodzakelijkheid, de leden van het operationeel kader de personen die aan hun bescherming zijn toevertrouwd in het raam van de uitvoering van een opdracht van gerechtelijke politie op geen andere wijze kunnen verdedigen.

In dit geval mogen de vuurwapens enkel worden gebruikt overeenkomstig de richtlijnen en onder verantwoordelijkheid van een officier van gerechtelijke politie.

Het gebruik van wapens geregeld in 2°, 3° en 4°, geschiedt eerst na waarschuwing met luide stem of met enig ander beschikbaar middel, een waarschuwingsschot inbegrepen, tenzij dit gebruik daardoor onwerkzaam zou worden.

[...]

Art. 41. § 1. Alle leden van het operationeel kader) in functie dienen in alle omstandigheden te kunnen worden geïdentificeerd.

De leden van het operationeel kader in uniform dragen een naamplaatje dat op zichtbare en leesbare wijze is aangebracht op een welbepaalde plaats van hun uniform.

Voor bepaalde interventies kunnen de korpschef, de commissaris-generaal, de directeur-generaal of hun afgevaardigde evenwel beslissen het naamplaatje te vervangen door een interventienummer.

De leden van het operationeel kader die in burgerkledij tegenover een persoon optreden, of ten minste een van hen, dragen een armband die op zichtbare en leesbare wijze het interventienummer vermeldt waarvan zij houder zijn, behalve wanneer de omstandigheden het niet toelaten.

In dit geval mogen de vuurwapens slechts gebruikt worden overeenkomstig de richtlijnen en onder verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke politie;

4° wanneer in het geval van volstrekte noodzakelijkheid, de leden van het operationeel kader de personen die aan hun bescherming zijn toevertrouwd in het raam van de uitvoering van een opdracht van gerechtelijke politie op geen andere wijze kunnen verdedigen.

In dit geval mogen de vuurwapens enkel worden gebruikt overeenkomstig de richtlijnen en onder verantwoordelijkheid van een officier van gerechtelijke politie.

Het gebruik van wapens geregeld in 2°, 3° en 4°, geschiedt eerst na waarschuwing met luide stem of met enig ander beschikbaar middel, een waarschuwingsschot inbegrepen, tenzij dit gebruik daardoor onwerkzaam zou worden.

[...]

Art. 41. § 1. Alle leden van het operationeel kader) in functie dienen in alle omstandigheden te kunnen worden geïdentificeerd.

De leden van het operationeel kader in uniform dragen een naamplaatje dat op zichtbare en leesbare wijze is aangebracht op een welbepaalde plaats van hun uniform.

Voor bepaalde interventies kunnen de korpschef, de commissaris-generaal, de directeur-generaal of hun afgevaardigde evenwel beslissen het naamplaatje te vervangen door een interventienummer.

De leden van het operationeel kader die in burgerkledij tegenover een persoon optreden, of ten minste een van hen, dragen een armband die op zichtbare en leesbare wijze het interventienummer vermeldt waarvan zij houder zijn, behalve wanneer de omstandigheden het niet toelaten.

Wanneer de persoon tegenover wie zij optreden hierom verzoekt, doen de leden van het operationeel kader van hun hoedanigheid blijken door middel van het legitimatiebewijs waarvan zij houder zijn, behalve wanneer de omstandigheden het niet toelaten.

Hetzelfde geldt wanneer leden van het operationeel kader in uniform zich aanmelden aan de woning van een persoon.

Het in het derde lid bedoelde interventienummer bestaat uit vijf cijfers die afgeleid zijn van het identificatienummer van het lid van het operationeel kader.

De Koning legt de nadere regels vast die de identificatie, in alle omstandigheden, van de leden van het operationeel kader mogelijk maken.

§ 2. Onverminderd artikel 47*bis*, § 1, 3, van het Wetboek van strafvordering, staat de naam van de leden van het operationeel kader) niet vermeld in de aanvankelijke voor die gelegenheid opgestelde processen-verbaal indien zij optreden onder een interventienummer met toepassing van § 1.

[...]

Art. 44/5. § 1. De persoonsgegevens die voor doeleinden van bestuurlijke politie verwerkt worden in de gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2, § 1, tweede lid, 1° en 2°, zijn:

1° de contactgegevens van de vertegenwoordigers van verenigingen die vrijwillig door laatstgenoemden worden meegedeeld of die openbaar beschikbaar zijn, om het beheer van gebeurtenissen mogelijk te maken;

2° de gegevens met betrekking tot de personen die betrokken zijn bij fenomenen van bestuurlijke politie waaronder verstaan wordt het geheel van problemen die de openbare orde verstoren en die gepaste maatregelen van bestuurlijke politie vereisen omdat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen

Wanneer de persoon tegenover wie zij optreden hierom verzoekt, doen de leden van het operationeel kader van hun hoedanigheid blijken door middel van het legitimatiebewijs waarvan zij houder zijn, behalve wanneer de omstandigheden het niet toelaten.

Hetzelfde geldt wanneer leden van het operationeel kader in uniform zich aanmelden aan de woning van een persoon.

Het in het derde lid bedoelde interventienummer bestaat uit **zes** cijfers die afgeleid zijn van het identificatienummer van het lid van het operationeel kader.

De Koning legt de nadere regels vast die de identificatie, in alle omstandigheden, van de leden van het operationeel kader mogelijk maken.

§ 2. Onverminderd artikel 47*bis*, § 1, 3, van het Wetboek van strafvordering, staat de naam van de leden van het operationeel kader) niet vermeld in de aanvankelijke voor die gelegenheid opgestelde processen-verbaal indien zij optreden onder een interventienummer met toepassing van § 1.

[...]

Art. 44/5. § 1. De persoonsgegevens die voor doeleinden van bestuurlijke politie verwerkt worden in de gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2, § 1, tweede lid, 1° en 2°, zijn:

1° de contactgegevens van de vertegenwoordigers van verenigingen die vrijwillig door laatstgenoemden worden meegedeeld of die openbaar beschikbaar zijn, om het beheer van gebeurtenissen mogelijk te maken;

2° de gegevens met betrekking tot de personen die betrokken zijn bij fenomenen van bestuurlijke politie waaronder verstaan wordt het geheel van problemen die de openbare orde verstoren en die gepaste maatregelen van bestuurlijke politie vereisen;

gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen;

3° de gegevens met betrekking tot de leden van een nationale of internationale groepering die de openbare orde zoals bedoeld in artikel 14 zou kunnen verstoren;

4° de gegevens met betrekking tot de personen die schade kunnen toebrengen aan te beschermen personen of roerende en onroerende goederen en de gegevens met betrekking tot de personen die er het doelwit van kunnen uitmaken;

5° de gegevens met betrekking tot de in de artikelen 18 tot 21 bedoelde personen;

6° de gegevens met betrekking tot de personen die geregistreerd zijn inzake gerechtelijke politie voor een strafbaar feit dat gepleegd werd in het kader van de openbare ordehandhaving.

7° de gegevens betreffende personen die het voorwerp uitmaken van een bestuurlijke maatregel genomen door een bevoegde bestuurlijke overheid en dewelke de politiediensten krachtens de wet, het decreet of de ordonnantie gelast zijn deze op te volgen.

De gegevens bedoeld in deze paragraaf omvatten eveneens de gegevens die verwerkt worden in het kader van de internationale politionele samenwerking in strafzaken.

§ 2. De lijst met de fenomenen bedoeld in § 1, 2° en de groeperingen bedoeld in § 1, 3°, wordt minstens jaarlijks uitgewerkt door de minister van Binnenlandse Zaken, op basis van een gezamenlijk voorstel van de federale politie, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

3° de gegevens met betrekking tot de leden van een nationale of internationale groepering die de openbare orde zoals bedoeld in artikel 14 zou kunnen verstoren;

4° de gegevens met betrekking tot de personen die schade kunnen toebrengen aan te beschermen personen of roerende en onroerende goederen en de gegevens met betrekking tot de personen die er het doelwit van kunnen uitmaken;

5° de gegevens met betrekking tot de in de artikelen 18 tot 21 bedoelde personen;

6° de gegevens met betrekking tot de personen die geregistreerd zijn inzake gerechtelijke politie voor een strafbaar feit dat gepleegd werd in het kader van de openbare ordehandhaving.

7° de gegevens betreffende personen die het voorwerp uitmaken van een bestuurlijke maatregel genomen door een bevoegde bestuurlijke overheid en dewelke de politiediensten krachtens de wet, het decreet of de ordonnantie gelast zijn deze op te volgen.

De gegevens bedoeld in deze paragraaf omvatten eveneens de gegevens die verwerkt worden in het kader van de internationale politionele samenwerking in strafzaken.

§ 2. De fenomenen bedoeld in § 1, 2° worden opgenomen in een lijst wanneer na onderzoek blijkt dat zij van dezelfde aard en terugkerend zijn, door dezelfde personen gepleegd worden of gericht zijn op dezelfde categorieën van slachtoffers of plaatsen. De groeperingen bedoeld in § 1, 3° worden tevens opgenomen in deze lijst wanneer na onderzoek gebleken is dat ze op bestendige wijze de openbare orde verstoren of kunnen verstoren. De opname van een fenomeen of een groepering in de lijst gebeurt op basis van een gezamenlijk voorstel van de federale politie, het Coördinatieorgaan voor

	de dreigingsanalyse en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. De opnames worden periodiek en minstens jaarlijks herzien om na te gaan of de voorwaarden bedoeld in het eerste en tweede lid nog steeds vervuld zijn. Wanneer dit niet langer het geval is, wordt het betrokken fenomeen of de betrokken groepering van de lijst geschrapt. De Koning bepaalt de nadere regels voor de samenstelling, de herziening, de bijwerking en de terbeschikkingstelling van de lijst.
§ 3. De persoonsgegevens die voor doeleinden van gerechtelijke politie verwerkt worden in de gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2, § 1, tweede lid, 1° en 2°, zijn: 1° de gegevens met betrekking tot de verdachten van een strafbaar feit en de veroordeelde personen; 2° de gegevens met betrekking tot de daders en verdachten van een door de politie vastgestelde administratief gesanctioneerde inbreuk; 3° de gegevens met betrekking tot de personen die op verdachte wijze overleden zijn; 4° de gegevens met betrekking tot de vermiste personen; 5° de gegevens met betrekking tot de ontsnapte personen of de personen die gepoogd hebben te ontsnappen; 6° de gegevens met betrekking tot de strafuitvoering en de strafuitvoeringsmodaliteiten; 7° de gegevens met betrekking tot de getuigen van een strafbaar feit; 8° de gegevens met betrekking tot de personen bedoeld in de artikelen 47<i>novies</i>/1, § 1,	§ 3. De persoonsgegevens die voor doeleinden van gerechtelijke politie verwerkt worden in de gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2, § 1, tweede lid, 1° en 2°, zijn: 1° de gegevens met betrekking tot de verdachten van een strafbaar feit en de veroordeelde personen; 2° de gegevens met betrekking tot de daders en verdachten van een door de politie vastgestelde administratief gesanctioneerde inbreuk; 3° de gegevens met betrekking tot de personen die op verdachte wijze overleden zijn; 4° de gegevens met betrekking tot de vermiste personen; 5° de gegevens met betrekking tot de ontsnapte personen of de personen die gepoogd hebben te ontsnappen; 6° de gegevens met betrekking tot de strafuitvoering en de strafuitvoeringsmodaliteiten; 7° de gegevens met betrekking tot de getuigen van een strafbaar feit; 8° de gegevens met betrekking tot de personen bedoeld in de artikelen 47<i>novies</i>/1, § 1,

47decies, § 1, en 102, 1° tot 3°, van het Wetboek van strafvordering;

9° de gegevens met betrekking tot de slachtoffers van een strafbaar feit.

§ 4. De persoonsgegevens die voor doeleinden van gerechtelijke politie verwerkt worden in de gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2, § 1, tweede lid, 2°, zijn bovendien:

1° de gegevens met betrekking tot de personen die zich burgerlijke partij hebben gesteld of de benadeelde personen;

2° de gegevens met betrekking tot de burgerrechtelijk aansprakelijke personen van een strafbaar feit.

§ 5. De in § 3 en 4 bedoelde gegevens omvatten eveneens de gegevens die verwerkt worden in het kader van de internationale gerechtelijke en politieke samenwerking in strafzaken.

§ 6. Wanneer de politie ambtshalve, door de betrokken persoon of zijn advocaat, bij toepassing van artikel 646 van het Wetboek van strafvordering of op enige andere wijze, kennis heeft van het feit dat de gegevens niet langer juist zijn of) niet langer beantwoorden aan de voorwaarden om verwerkt te worden in het kader van de §§ 1, 3 of 4, worden deze gegevens bijgewerkt.

§ 7. In specifieke omstandigheden kunnen de gegevens bedoeld in § 4 daarenboven verwerkt worden in de A.N.G.

[...]

Art. 44/9. § 1. De persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 1, verwerkt in de A.N.G. voor doeleinden van bestuurlijke politie, worden gearcheveerd wanneer zij ontoereikend, niet ter zake dienend of overmatig van aard zijn, en in ieder geval:

47decies, § 1, en 102, 1° tot 3°, van het Wetboek van strafvordering;

9° de gegevens met betrekking tot de slachtoffers van een strafbaar feit.

§ 4. De persoonsgegevens die voor doeleinden van gerechtelijke politie verwerkt worden in de gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2, § 1, tweede lid, 2°, zijn bovendien:

1° de gegevens met betrekking tot de personen die zich burgerlijke partij hebben gesteld of de benadeelde personen;

2° de gegevens met betrekking tot de burgerrechtelijk aansprakelijke personen van een strafbaar feit.

§ 5. De in § 3 en 4 bedoelde gegevens omvatten eveneens de gegevens die verwerkt worden in het kader van de internationale gerechtelijke en politieke samenwerking in strafzaken.

§ 6. Wanneer de politie ambtshalve, door de betrokken persoon of zijn advocaat, bij toepassing van artikel 646 van het Wetboek van strafvordering of op enige andere wijze, kennis heeft van het feit dat de gegevens niet langer juist zijn of) niet langer beantwoorden aan de voorwaarden om verwerkt te worden in het kader van de §§ 1, 3 of 4, worden deze gegevens bijgewerkt.

§ 7. In specifieke omstandigheden kunnen de gegevens bedoeld in § 4 daarenboven verwerkt worden in de A.N.G.

[...]

Art. 44/9. § 1. De persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 1, verwerkt in de A.N.G. voor doeleinden van bestuurlijke politie, worden gearcheveerd wanneer zij ontoereikend, niet ter zake dienend of overmatig van aard zijn, en in ieder geval:

1° voor de persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 1, 1° en 7°, drie jaar vanaf de laatste registratie;

2° voor de persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 1, 2° tot 6°, vijf jaar vanaf de laatste registratie;

De gegevens bedoeld in artikel 44/5, § 1, 2° tot 7°, worden niet gearcheveerd zolang:

a) er een te nemen maatregel is op basis van een beslissing van een bevoegde bestuurlijke of gerechtelijke overheid of

b) de gegevens betreffende de betrokkene die in de A.N.G. verwerkt worden op basis van artikel 44/5, § 3, 1°, 2° of 6°, niet gearcheveerd werden met toepassing van § 2, a), 2°.

§ 2. De persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 3, verwerkt in de A.N.G. voor doeleinden van gerechtelijke politie, worden gearcheveerd wanneer zij ontoereikend, niet ter zake dienend of overmatig van aard zijn, en in ieder geval:

a) voor de in artikel 44/5, § 3, 1°, 2° en 6 en § 4, 2°), bedoelde personen:

1° een jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het een als overtreding gekwalificeerd feit betreft;

2° tien jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het een als wanbedrijf gekwalificeerd feit

1° voor de persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 1, 1° en 7°, drie jaar vanaf de laatste registratie;

2° voor de persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 1, 2° tot 6°, vijf jaar vanaf de laatste registratie;

De gegevens bedoeld in artikel 44/5, § 1, 2° tot 7°, worden niet gearcheveerd zolang:

a) er een te nemen maatregel is op basis van een beslissing van een bevoegde bestuurlijke of gerechtelijke overheid of

b) de gegevens betreffende de betrokkene die in de A.N.G. verwerkt worden op basis van artikel 44/5, § 3, 1°, 2° of 6°, niet gearcheveerd werden met toepassing van § 2, a), 2°.

In afwijking van het eerste lid, 2° worden de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 44/5, § 1, 2° en 3° die betrekking hebben op fenomenen en groeperingen die nog niet zijn opgenomen in de lijst bedoeld in artikel 44/5, § 2, maar waarvoor ernstige aanwijzingen bestaan dat zij kunnen voldoen aan de voorwaarden voor opname op de lijst bedoeld in artikel 44/5, § 2, en die om die reden het voorwerp uitmaken van een analyse voorafgaand aan hun opname, in elk geval gearcheveerd één jaar vanaf de laatste registratie.

§ 2. De persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/5, § 3, verwerkt in de A.N.G. voor doeleinden van gerechtelijke politie, worden gearcheveerd wanneer zij ontoereikend, niet ter zake dienend of overmatig van aard zijn, en in ieder geval:

a) voor de in artikel 44/5, § 3, 1°, 2° en 6 en § 4, 2°), bedoelde personen:

1° **tien jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3 gekwalificeerd kan worden;**

2° **vijftien jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met**

betreft, en dertig jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het een als misdrijf gekwalificeerd feit betreft.

Wanneer door dezelfde persoon een nieuw feit wordt gepleegd terwijl de archiveringstermijn van het vorige feit of van één van de vorige feiten nog niet bereikt is, wordt de regel van het eerste lid toegepast op elk gepleegd feit en vindt de archivering van de persoonsgegevens voor het geheel van de feiten plaats wanneer de termijnen voor alle feiten bereikt zijn.

Wanneer een in artikel 44/5, § 3, 1°, 2° en 6°, bedoelde persoon die zich in de in het eerste lid, 2°, bedoelde voorwaarden bevindt, voor een periode van minstens 5 jaar het voorwerp uitmaakt van een effectieve gevangenisstraf, een terbeschikkingstelling van de regering of een internering, wordt de in het eerste lid, 2°, bedoelde bewaartermijn opgeschort ten belope van de duur van de straf of van de maatregel.

De gegevens bedoeld in artikel 44/5, § 3, worden niet gearcheveerd zolang:

- er een te nemen maatregel is op basis van een beslissing van een bevoegde bestuurlijke of gerechtelijke overheid of

een straf van niveau 4, 5 of 6 gekwalificeerd kan worden;

3° twintig jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 7 gekwalificeerd kan worden;

4° dertig jaar vanaf de registratie van het feit wanneer het als een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 8 gekwalificeerd kan worden.

Wanneer door dezelfde persoon een nieuw feit wordt gepleegd terwijl de archiveringstermijn van het vorige feit of van één van de vorige feiten nog niet bereikt is, wordt de regel van het eerste lid toegepast op elk gepleegd feit en vindt de archivering van de persoonsgegevens voor het geheel van de feiten plaats wanneer de termijnen voor alle feiten bereikt zijn.

Wanneer een in artikel 44/5, § 3, 1°, 2° en 6°, bedoelde persoon die zich in de in het **eerste lid, 2°, 3° en 4°**, bedoelde voorwaarden bevindt, voor een periode van minstens 5 jaar het voorwerp uitmaakt van een effectieve gevangenisstraf, een terbeschikkingstelling van de regering of een internering, wordt de in het **eerste lid, 2°, 3° en 4°**, bedoelde bewaartermijn opgeschort ten belope van de duur van de straf of van de maatregel.

Wanneer een persoon verdacht wordt van één van de misdrijven bedoeld in artikel 21bis van de Voorafgaande Titel van Strafvordering, kan de in § 2, a), 2°, 3° of 4° bedoelde bewaartermijn op gemotiveerde beslissing van de bevoegde procureur des Konings of onderzoeksrechter telkens verlengd worden met een nieuwe termijn van respectievelijk maximum vijftien, twintig of dertig jaar.

De gegevens bedoeld in artikel 44/5, § 3, worden niet gearcheveerd zolang:

- er een te nemen maatregel is op basis van een beslissing van een bevoegde bestuurlijke of gerechtelijke overheid of

- er een openstaand opsporings- of gerechtelijk onderzoek in de zin van de artikelen 28*bis* en 55 van het Wetboek van strafvordering is en waarvoor aan de politie onderzoeksoopdrachten werden bevolen, zolang de politie niet ingelicht werd door de bevoegde magistraat over het eind van het genoemde opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek.

b) voor de in artikel 44/5, § 3, 4°, bedoelde personen, vijf jaar vanaf het ogenblik waarop de persoon teruggevonden werd;

c) voor de in artikel 44/5, § 3, 5°, bedoelde personen, tien jaar vanaf het ogenblik waarop de persoon opnieuw van zijn vrijheid benomen werd of vanaf de ontsnappingspoging;

d) voor de in artikel 44/5, § 3, 7° tot 9° - en § 4, 1), bedoelde personen, tien jaar vanaf de registratie van het laatste strafbaar feit waarvan zij getuige of slachtoffer zijn, met dien verstande dat de gegevens niet gearcheveerd worden zolang:

- er een te nemen maatregel is op basis van een beslissing van een bevoegde bestuurlijke of gerechtelijke overheid of

- er een openstaand opsporings- of gerechtelijk onderzoek in de zin van de artikelen 28*bis* en 55 van het Wetboek van strafvordering is en waarvoor aan de politie onderzoeksoopdrachten werden bevolen, zolang de politie niet ingelicht werd door de bevoegde magistraat over het einde van het genoemde opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek.

De in artikel 44/5, § 3, 3°, bedoelde personen kunnen niet gearcheveerd worden zolang er een openstaand onderzoek is.

In afwijking van eerste lid, a) tot d) worden de gegevens met betrekking tot de in artikel 44/5, § 3, 1° tot 9°, bedoelde personen in ieder geval gearcheveerd vijf jaar vanaf de registratie van de laatste informatie betreffende een strafbaar feit, wanneer dit niet gelokaliseerd is in de tijd of in de ruimte).

- er een openstaand opsporings- of gerechtelijk onderzoek in de zin van de artikelen 28*bis* en 55 van het Wetboek van strafvordering is en waarvoor aan de politie onderzoeksoopdrachten werden bevolen, zolang de politie niet ingelicht werd door de bevoegde magistraat over het eind van het genoemde opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek.

b) voor de in artikel 44/5, § 3, 4°, bedoelde personen, vijf jaar vanaf het ogenblik waarop de persoon teruggevonden werd;

c) voor de in artikel 44/5, § 3, 5°, bedoelde personen, tien jaar vanaf het ogenblik waarop de persoon opnieuw van zijn vrijheid benomen werd of vanaf de ontsnappingspoging;

d) voor de in artikel 44/5, § 3, 7° tot 9° - en § 4, 1), bedoelde personen, tien jaar vanaf de registratie van het laatste strafbaar feit waarvan zij getuige of slachtoffer zijn, met dien verstande dat de gegevens niet gearcheveerd worden zolang:

- er een te nemen maatregel is op basis van een beslissing van een bevoegde bestuurlijke of gerechtelijke overheid of

- er een openstaand opsporings- of gerechtelijk onderzoek in de zin van de artikelen 28*bis* en 55 van het Wetboek van strafvordering is en waarvoor aan de politie onderzoeksoopdrachten werden bevolen, zolang de politie niet ingelicht werd door de bevoegde magistraat over het einde van het genoemde opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek.

De in artikel 44/5, § 3, 3°, bedoelde personen kunnen niet gearcheveerd worden zolang er een openstaand onderzoek is.

In afwijking van eerste lid, a) tot d) worden de gegevens met betrekking tot de in artikel 44/5, § 3, 1° tot 9°, bedoelde personen in ieder geval gearcheveerd vijf jaar vanaf de registratie van de laatste informatie betreffende een strafbaar feit, wanneer dit niet gelokaliseerd is in de tijd of in de ruimte).

§ 3. Alle uitgevoerde verwerkingen in de A.N.G. maken het voorwerp uit van logbestanden die bewaard worden gedurende dertig jaar vanaf de in de A.N.G. uitgevoerde verwerking.

Art. 44/10. § 1. De persoonsgegevens en informatie die in de A.N.G. worden verwerkt voor doeleinden van bestuurlijke of van gerechtelijke politie worden gedurende dertig jaar gearchiveerd.

Na afloop van deze termijn, worden de persoonsgegevens en informatie gewist onverminderd de archiefwet van 24 juni 1955.

Alle uitgevoerde verwerkingen in de archieven van de A.N.G. maken het voorwerp uit van logbestanden die bewaard worden gedurende dertig jaar vanaf de in de archieven van de A.N.G. uitgevoerde verwerking.

§ 2. De archieven van de A.N.G. kunnen beperkt worden geraadpleegd voor de volgende doeleinden:

1° de kennisneming en de exploitatie van de antecedenten inzake bestuurlijke of gerechtelijke politie in het kader van een onderzoek met betrekking tot een misdaad;

2° de hulp, in het kader van onderzoeken, bij de identificatie op basis van de vingerafdrukken van de personen bedoeld in artikel 44/5, § 3, 1°;

3° de ondersteuning bij het bepalen en het uitwerken van het politie- en veiligheidsbeleid;

4° op basis van een schriftelijke vraag van de minister van Binnenlandse Zaken, de verdediging van de politiediensten in rechte en de opvolging van de processen in herziening waarbij in de A.N.G. vervatte gegevens betrokken zijn.

Het resultaat van de exploitatie van de archieven van de A.N.G. voor het in het eerste lid, 3° bedoelde doeleinde is geanonimiseerd).

§ 3. Alle uitgevoerde verwerkingen in de A.N.G. maken het voorwerp uit van logbestanden die bewaard worden gedurende dertig jaar vanaf de in de A.N.G. uitgevoerde verwerking.

Art. 44/10. § 1. De persoonsgegevens en informatie die in de A.N.G. worden verwerkt voor doeleinden van bestuurlijke of van gerechtelijke politie worden gedurende dertig jaar gearchiveerd.

Na afloop van deze termijn, worden de persoonsgegevens en informatie gewist onverminderd de archiefwet van 24 juni 1955.

Alle uitgevoerde verwerkingen in de archieven van de A.N.G. maken het voorwerp uit van logbestanden die bewaard worden gedurende dertig jaar vanaf de in de archieven van de A.N.G. uitgevoerde verwerking.

§ 2. De archieven van de A.N.G. kunnen beperkt worden geraadpleegd voor de volgende doeleinden:

1° de kennisneming en de exploitatie van de antecedenten inzake bestuurlijke of gerechtelijke politie in het kader van een onderzoek met betrekking tot een **misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8**;

2° de hulp, in het kader van onderzoeken, bij de identificatie op basis van de vingerafdrukken van de personen bedoeld in artikel 44/5, § 3, 1°;

3° de ondersteuning bij het bepalen en het uitwerken van het politie- en veiligheidsbeleid;

4° op basis van een schriftelijke vraag van de minister van Binnenlandse Zaken, de verdediging van de politiediensten in rechte en de opvolging van de processen in herziening waarbij in de A.N.G. vervatte gegevens betrokken zijn.

Het resultaat van de exploitatie van de archieven van de A.N.G. voor het in het eerste lid, 3° bedoelde doeleinde is geanonimiseerd).

[...]

Art. 44/11/1. Elk lid van de politiediensten dat, ofwel willens en wetens persoonsgegevens of informatie achterhoudt die van belang zijn voor de uitoefening van de strafvordering of persoonsgegevens of informatie van bestuurlijke politie die aanleiding kunnen geven tot het nemen van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van personen, van de openbare veiligheid of van de openbare gezondheid achterhoudt, ofwel willens en wetens nalaat de A.N.G. te voeden overeenkomstig artikel 44/7, zal worden gestraft met een gevangenisstraf van één maand tot zes maanden en een geldboete van zesentwintig tot vijfhonderd euro of met één van die straffen alleen.

De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op dit misdrijf.

Dit artikel is niet van toepassing op de leden van de politiediensten die op basis van de wet van 20 december 2022 betreffende de meldingskanalen en de bescherming van de melders van integriteitsschendingen in de federale overheidsinstanties en bij de geïntegreerde politie gebruik maken van het meldingssysteem.

[...]

Art. 44/11/2. § 1. De basisgegevensbanken zijn de politionele gegevensbanken die opgericht worden ten behoeve van het geheel van de geïntegreerde politie en die tot doel hebben de opdrachten van bestuurlijke en van gerechtelijke politie uit te oefenen door de erin vervatte persoonsgegevens en informatie te exploiteren en door de bevoegde overheden te informeren over de uitoefening van deze opdrachten.

Deze gegevensbanken worden ontwikkeld en beheerd door de in artikel 44/11, § 1, eerste lid, bedoelde directie van de algemene directie van het middelenbeheer en de informatie van de federale politie.

[...]

Art. 44/11/1. Elk lid van de politiediensten dat, ofwel willens en wetens persoonsgegevens of informatie achterhoudt die van belang zijn voor de uitoefening van de strafvordering of persoonsgegevens of informatie van bestuurlijke politie die aanleiding kunnen geven tot het nemen van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van personen, van de openbare veiligheid of van de openbare gezondheid achterhoudt, ofwel willens en wetens nalaat de A.N.G. te voeden overeenkomstig artikel 44/7, zal worden gestraft met een **straf van niveau 1.**

~~De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op dit misdrijf.~~

Dit artikel is niet van toepassing op de leden van de politiediensten die op basis van de wet van 20 december 2022 betreffende de meldingskanalen en de bescherming van de melders van integriteitsschendingen in de federale overheidsinstanties en bij de geïntegreerde politie gebruik maken van het meldingssysteem.

[...]

Art. 44/11/2. § 1. De basisgegevensbanken zijn de politionele gegevensbanken die opgericht worden ten behoeve van het geheel van de geïntegreerde politie en die tot doel hebben de opdrachten van bestuurlijke en van gerechtelijke politie uit te oefenen door de erin vervatte persoonsgegevens en informatie te exploiteren en door de bevoegde overheden te informeren over de uitoefening van deze opdrachten.

Deze gegevensbanken worden ontwikkeld en beheerd door de in artikel 44/11, § 1, eerste lid, bedoelde directie van de algemene directie van het middelenbeheer en de informatie van de federale politie.

§ 2. De gegevens die betrekking hebben op de opdrachten van bestuurlijke politie zijn toegankelijk gedurende vijf jaar vanaf de dag van de registratie ervan.

De gegevens die betrekking hebben op de opdrachten van gerechtelijke politie zijn toegankelijk gedurende vijftien jaar vanaf de dag van de registratie ervan.

§ 3. Na het verstrijken van de termijn van vijftien jaar bedoeld in § 2, tweede lid, zijn de persoonsgegevens en de informatie die enkel betrekking hebben op de opdrachten van gerechtelijke politie raadpleegbaar:

1° gedurende een nieuwe termijn van vijftien jaar en dit uitsluitend op basis van het notitienummer van het proces-verbaal, het nummer van het informatierapport of het dossiernummer;

2° gedurende een nieuwe termijn van dertig jaar en dit uitsluitend in het kader van een onderzoek betreffende misdaden.

§ 4. In afwijking van § 2, tweede lid, en van § 3, zijn de gegevens en informatie betreffende de

§ 2. De gegevens die betrekking hebben op de opdrachten van bestuurlijke politie zijn toegankelijk gedurende vijf jaar vanaf de dag van de registratie ervan.

De gegevens die betrekking hebben op de opdrachten van gerechtelijke politie zijn toegankelijk gedurende vijftien jaar vanaf de dag van de registratie ervan.

§ 3. Na het verstrijken van de termijn van vijftien jaar bedoeld in § 2, tweede lid, zijn de persoonsgegevens en de informatie die enkel betrekking hebben op de opdrachten van gerechtelijke politie raadpleegbaar:

1° gedurende een nieuwe termijn van vijftien jaar en dit uitsluitend op basis van het notitienummer van het proces-verbaal, het nummer van het informatierapport of het dossiernummer;

2° **gedurende een nieuwe termijn van vijftien jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6, twintig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 7 of dertig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 8 en dit uitsluitend in het kader van een onderzoek betreffende misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8.**

Wanneer een persoon verdacht wordt van één van de misdrijven bedoeld in artikel 21bis van de Voorafgaande Titel van Strafvordering, kan de in deze paragraaf, 2° bedoelde bewaartermijn op gemotiveerde beslissing van de bevoegde procureur des Konings of onderzoeksrechter telkens verlengd worden met een nieuwe termijn van maximum vijftien jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6, maximum twintig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 7 of maximum dertig jaar voor misdrijven strafbaar met een straf van niveau 8.

§ 4. In afwijking van § 2, tweede lid, en van § 3, zijn de gegevens en informatie betreffende de

opdrachten van gerechtelijke politie met betrekking tot de niet-concrete feiten toegankelijk gedurende vijf jaar vanaf hun registratie.

§ 5. In afwijking van § 2, tweede lid, en van § 3, zijn de in de basisgegevensbanken verwerkte gegevens en informatie die betrekking hebben op de in het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg bepaalde misdrijven toegankelijk gedurende vijf jaar vanaf de registratie ervan.

§ 6. De in de basisgegevensbanken betreffende het beheer van de onderzoeken verwerkte gegevens en informatie over de onderzoeken die gevoerd worden in het kader van een opsporingsonderzoek in de zin van artikel 28*bis* van het Wetboek van strafvordering of in het kader van een gerechtelijk onderzoek in de zin van artikel 56 van het Wetboek van strafvordering waarvoor er aan de politie onderzoekopdrachten bevolen werden, zijn beschikbaar gedurende dertig jaar vanaf het ogenblik dat het eind van het onderzoek door de bevoegde magistraat aan de politie meegedeeld wordt.

In uitzonderlijke omstandigheden, kan de bevoegde procureur-generaal op met redenen omklede wijze beslissen dat bij het verstrijken van deze termijn, alle of een gedeelte van de onderzoeksgegevens die vervat zijn in een basisgegevensbank die betrekking heeft op de onderzoeken, bewaard dienen te blijven gedurende een nieuwe hernieuwbare periode van hoogstens tien jaar.

§ 7. Onverminderd de archiefwet van 24 juni 1955 worden de persoonsgegevens en de informatie gewist na het verstrijken van de in dit artikel bedoelde termijnen.

§ 8. Alle uitgevoerde verwerkingen in de basisgegevensbanken maken het voorwerp uit van logbestanden die bewaard worden gedurende vijftien jaar vanaf de in de basisgegevensbanken uitgevoerde verwerking. De verwerkingsverantwoordelijke kan, indien nodig,

opdrachten van gerechtelijke politie met betrekking tot de niet-concrete feiten toegankelijk gedurende vijf jaar vanaf hun registratie.

§ 5. In afwijking van § 2, tweede lid, en van § 3, zijn de in de basisgegevensbanken verwerkte gegevens en informatie die betrekking hebben op de in het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg bepaalde misdrijven toegankelijk gedurende vijf jaar vanaf de registratie ervan.

§ 6. De in de basisgegevensbanken betreffende het beheer van de onderzoeken verwerkte gegevens en informatie over de onderzoeken die gevoerd worden in het kader van een opsporingsonderzoek in de zin van artikel 28*bis* van het Wetboek van strafvordering of in het kader van een gerechtelijk onderzoek in de zin van artikel 56 van het Wetboek van strafvordering waarvoor er aan de politie onderzoekopdrachten bevolen werden, zijn beschikbaar gedurende dertig jaar vanaf het ogenblik dat het eind van het onderzoek door de bevoegde magistraat aan de politie meegedeeld wordt.

In uitzonderlijke omstandigheden, kan de bevoegde procureur-generaal op met redenen omklede wijze beslissen dat bij het verstrijken van deze termijn, alle of een gedeelte van de onderzoeksgegevens die vervat zijn in een basisgegevensbank die betrekking heeft op de onderzoeken, bewaard dienen te blijven gedurende een nieuwe hernieuwbare periode van hoogstens tien jaar.

§ 7. Onverminderd de archiefwet van 24 juni 1955 worden de persoonsgegevens en de informatie gewist na het verstrijken van de in dit artikel bedoelde termijnen.

§ 8. Alle uitgevoerde verwerkingen in de basisgegevensbanken maken het voorwerp uit van logbestanden die bewaard worden gedurende vijftien jaar vanaf de in de basisgegevensbanken uitgevoerde verwerking. De verwerkingsverantwoordelijke kan, indien nodig,

deze termijn verlengen met een maximale periode van vijftien jaar.

[...]

Art. 44/11/3septies. De opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie die het gebruik van een technische gegevensbank rechtvaardigen, zijn de volgende:

1° de hulp bij de uitvoering van de opdrachten van gerechtelijke politie betreffende:

het opsporen en de vervolging van wanbedrijven en misdaden, met inbegrip van de uitvoering van straffen of vrijheidsbeperkende maatregelen;

de inbreuken betreffende de politie over het wegverkeer, met toepassing van artikel 62 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer;

het opsporen van personen van wie de verdwijning onrustwekkend is, wanneer er ernstige vermoedens of aanwijzingen bestaan dat de fysieke integriteit van de vermiste persoon in onmiddellijk gevaar is;

2° de hulp bij de uitvoering van de opdrachten van bestuurlijke politie voor de categorieën van personen bedoeld in artikel 44/5, § 1, eerste lid, 2° tot 5° en 7°; wat artikel 44/5, § 1, eerste lid, 5°, betreft, kan dat alleen betrekking hebben op de categorieën van personen bedoeld in de artikelen 18, 19 en 20.

[...]

Art. 44/11/3decies. § 1. De technische gegevensbanken die werden gecreëerd naar aanleiding van het gebruik van intelligente camera's voor de automatische nummerplaatherkenning of van intelligente systemen voor de automatische nummerplaatherkenning bevatten de volgende gegevens, indien zij verschijnen op de beelden van de camera's:

deze termijn verlengen met een maximale periode van vijftien jaar.

[...]

Art. 44/11/3septies. De opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie die het gebruik van een technische gegevensbank rechtvaardigen, zijn de volgende:

1° de hulp bij de uitvoering van de opdrachten van gerechtelijke politie betreffende:

het opsporen en de vervolging van misdriven strafbaar met een straf van minstens niveau 2, met inbegrip van de uitvoering van straffen of vrijheidsbeperkende maatregelen;

de inbreuken betreffende de politie over het wegverkeer, met toepassing van artikel 62 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer;

het opsporen van personen van wie de verdwijning onrustwekkend is, wanneer er ernstige vermoedens of aanwijzingen bestaan dat de fysieke integriteit van de vermiste persoon in onmiddellijk gevaar is;

2° de hulp bij de uitvoering van de opdrachten van bestuurlijke politie voor de categorieën van personen bedoeld in artikel 44/5, § 1, eerste lid, 2° tot 5° en 7°; wat artikel 44/5, § 1, eerste lid, 5°, betreft, kan dat alleen betrekking hebben op de categorieën van personen bedoeld in de artikelen 18, 19 en 20.

[...]

Art. 44/11/3decies. § 1. De technische gegevensbanken die werden gecreëerd naar aanleiding van het gebruik van intelligente camera's voor de automatische nummerplaatherkenning of van intelligente systemen voor de automatische nummerplaatherkenning bevatten de volgende gegevens, indien zij verschijnen op de beelden van de camera's:

1° de datum, het tijdstip en de precieze plaats van langsrijden van de nummerplaat,

2° de kenmerken van het voertuig dat verbonden is aan deze nummerplaat,

3° een foto van de nummerplaat aan de voorkant van het voertuig en in voorkomend geval, aan de achterkant

4° een foto van het voertuig,

5° in voorkomend geval, een foto van de bestuurder en van de passagiers,

6° de logginggegevens van de verwerkingen.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde persoonsgegevens en informatie kunnen worden bewaard voor een duur van niet meer dan twaalf maanden, te rekenen vanaf de registratie ervan.

Zodra deze gegevens voldoen aan de voorwaarden om een gegevensbank bedoeld in artikel 44/2 § 1, 1° en 2°, te voeden, worden zij hierin gekopieerd en bewaard, na manuele validatie binnen een termijn van één maand nadat deze voorwaarden zijn voldaan.

§ 3. De verwerking van de persoonsgegevens en informatie bedoeld in paragraaf 1, voor gerichte opsporingen in het kader van de opdrachten van bestuurlijke politie, met inachtneming van de doeleinden bedoeld in artikel 44/11/3septies, is toegestaan gedurende een periode van één maand te rekenen vanaf de registratie ervan, op voorwaarde dat zij gemotiveerd wordt op operationeel vlak en noodzakelijk voor de uitoefening van een precieze opdracht. De beslissing wordt genomen door een directeur of de door hem aangewezen officieren van bestuurlijke politie, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie, hetzij door de korpschef of de door hem aangewezen officieren van bestuurlijke politie, wanneer het gaat om een politiezone.

1° de datum, het tijdstip en de precieze plaats van langsrijden van de nummerplaat,

2° de kenmerken van het voertuig dat verbonden is aan deze nummerplaat,

3° een foto van de nummerplaat aan de voorkant van het voertuig en in voorkomend geval, aan de achterkant

4° een foto van het voertuig,

5° in voorkomend geval, een foto van de bestuurder en van de passagiers,

6° de logginggegevens van de verwerkingen.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde persoonsgegevens en informatie kunnen worden bewaard voor een duur van niet meer dan twaalf maanden, te rekenen vanaf de registratie ervan.

Zodra deze gegevens voldoen aan de voorwaarden om een gegevensbank bedoeld in artikel 44/2 § 1, 1° en 2°, te voeden, worden zij hierin gekopieerd en bewaard, na manuele validatie binnen een termijn van één maand nadat deze voorwaarden zijn voldaan.

§ 3. De verwerking van de persoonsgegevens en informatie bedoeld in paragraaf 1, voor gerichte opsporingen in het kader van de opdrachten van bestuurlijke politie, met inachtneming van de doeleinden bedoeld in artikel 44/11/3septies, is toegestaan gedurende een periode van één maand te rekenen vanaf de registratie ervan, op voorwaarde dat zij gemotiveerd wordt op operationeel vlak en noodzakelijk voor de uitoefening van een precieze opdracht. De beslissing wordt genomen door een directeur of de door hem aangewezen officieren van bestuurlijke politie, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie, hetzij door de korpschef of de door hem aangewezen officieren van bestuurlijke politie, wanneer het gaat om een politiezone.

De verwerking van de persoonsgegevens en informatie bedoeld in paragraaf 1 voor gerichte opsporingen in het kader van de opdrachten van gerechtelijke politie, met inachtneming van de doeleinden bedoeld in artikel 44/11/3septies, is toegestaan gedurende de hele bewaringsperiode van de gegevens, op voorwaarde dat deze gemotiveerd wordt op operationeel vlak en noodzakelijk voor de uitoefening van een precieze opdracht. De beslissing wordt genomen door een directeur of de door hem aangewezen officieren van gerechtelijke politie, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie, hetzij door de korpschef of de door hem aangewezen officieren van gerechtelijke politie, wanneer het gaat om een politiezone, hetzij door de procureur des Konings. Na de eerste maand van bewaring, wordt de beslissing genomen door de procureur des Konings en ze kan enkel betrekking hebben op strafbare feiten die een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben.

§ 4. Met inachtneming van de doeleinden bedoeld in artikel 44/11/3septies, kunnen de persoonsgegevens en informatie bedoeld in paragraaf 1 in correlatie worden gebracht met:

1° lijsten waartoe de politiediensten wettelijk toegang hebben of uittreksels van nationale of internationale politionele gegevensbanken waartoe de politiediensten toegang hebben door of krachtens de wet of internationale verdragen die België binden;

2° vooraf bepaalde beoordelingscriteria.

De inhoud van de lijsten of de uittreksels van de gegevensbanken bedoeld in het eerste lid, 1°, die gebruikt worden voor een correlatie, is onderworpen aan de toelating van:

1° voor de opdrachten van bestuurlijke politie: hetzij een directeur of de door hem aangewezen officieren van bestuurlijke politie, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie, hetzij de korpschef of de

De verwerking van de persoonsgegevens en informatie bedoeld in paragraaf 1 voor gerichte opsporingen in het kader van de opdrachten van gerechtelijke politie, met inachtneming van de doeleinden bedoeld in artikel 44/11/3septies, is toegestaan gedurende de hele bewaringsperiode van de gegevens, op voorwaarde dat deze gemotiveerd wordt op operationeel vlak en noodzakelijk voor de uitoefening van een precieze opdracht. De beslissing wordt genomen door een directeur of de door hem aangewezen officieren van gerechtelijke politie, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie, hetzij door de korpschef of de door hem aangewezen officieren van gerechtelijke politie, wanneer het gaat om een politiezone, hetzij door de procureur des Konings. Na de eerste maand van bewaring, wordt de beslissing genomen door de procureur des Konings en ze kan enkel betrekking hebben op strafbare feiten die een **straf van minstens niveau 2** tot gevolg kunnen hebben.

§ 4. Met inachtneming van de doeleinden bedoeld in artikel 44/11/3septies, kunnen de persoonsgegevens en informatie bedoeld in paragraaf 1 in correlatie worden gebracht met:

1° lijsten waartoe de politiediensten wettelijk toegang hebben of uittreksels van nationale of internationale politionele gegevensbanken waartoe de politiediensten toegang hebben door of krachtens de wet of internationale verdragen die België binden;

2° vooraf bepaalde beoordelingscriteria.

De inhoud van de lijsten of de uittreksels van de gegevensbanken bedoeld in het eerste lid, 1°, die gebruikt worden voor een correlatie, is onderworpen aan de toelating van:

1° voor de opdrachten van bestuurlijke politie: hetzij een directeur of de door hem aangewezen officieren van bestuurlijke politie, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie, hetzij de korpschef of de

door hem aangewezen officieren van bestuurlijke politie, wanneer het gaat om een politiezone;

2° voor de opdrachten van gerechtelijke politie: hetzij een directeur of de door hem aangewezen officieren van gerechtelijke politie, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie, hetzij de korpschef of de door hem aangewezen officieren van gerechtelijke politie, wanneer het gaat om een politiezone, hetzij door de procureur des Konings.

De beoordelingscriteria bedoeld in het eerste lid, 2°, worden opgesteld na goedkeuring van de functionaris voor gegevensbescherming, mogen niet gericht zijn op de identificatie van een individu en moeten doelgericht, evenredig en specifiek zijn. Zij mogen niet gebaseerd zijn op gegevens die de raciale of etnische oorsprong van een persoon, zijn religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, zijn politieke opvattingen, zijn vakbondslidmaatschap, zijn gezondheidstoestand, zijn seksleven of zijn seksuele geaardheid onthullen.

De lijsten of uittreksels van gegevensbanken of de vooraf bepaalde beoordelingscriteria die in correlatie moeten worden gebracht met de persoonsgegevens en informatie bedoeld in paragraaf 1 kunnen worden voorbereid met als doel deze correlatie in real time tot stand te brengen, op het moment van de verzameling van de gegevens door de intelligente camera's of de intelligente systemen voor de automatische nummerplaatherkenning, of na registratie van de gegevens.

Wanneer de correlatie bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, wordt gerealiseerd in het kader van de uitoefening van de opdrachten van bestuurlijke politie, kan het slechts plaatsvinden:

1° in real time of tijdens een periode van één maand te rekenen vanaf de registratie van de gegevens;

2° na kennisgeving aan het Controleorgaan, wanneer het gaat om een correlatie met lijsten of

door hem aangewezen officieren van bestuurlijke politie, wanneer het gaat om een politiezone;

2° voor de opdrachten van gerechtelijke politie: hetzij een directeur of de door hem aangewezen officieren van gerechtelijke politie, wanneer het gaat om een dienst die deel uitmaakt van de federale politie, hetzij de korpschef of de door hem aangewezen officieren van gerechtelijke politie, wanneer het gaat om een politiezone, hetzij door de procureur des Konings.

De beoordelingscriteria bedoeld in het eerste lid, 2°, worden opgesteld na goedkeuring van de functionaris voor gegevensbescherming, mogen niet gericht zijn op de identificatie van een individu en moeten doelgericht, evenredig en specifiek zijn. Zij mogen niet gebaseerd zijn op gegevens die de raciale of etnische oorsprong van een persoon, zijn religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, zijn politieke opvattingen, zijn vakbondslidmaatschap, zijn gezondheidstoestand, zijn seksleven of zijn seksuele geaardheid onthullen.

De lijsten of uittreksels van gegevensbanken of de vooraf bepaalde beoordelingscriteria die in correlatie moeten worden gebracht met de persoonsgegevens en informatie bedoeld in paragraaf 1 kunnen worden voorbereid met als doel deze correlatie in real time tot stand te brengen, op het moment van de verzameling van de gegevens door de intelligente camera's of de intelligente systemen voor de automatische nummerplaatherkenning, of na registratie van de gegevens.

Wanneer de correlatie bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, wordt gerealiseerd in het kader van de uitoefening van de opdrachten van bestuurlijke politie, kan het slechts plaatsvinden:

1° in real time of tijdens een periode van één maand te rekenen vanaf de registratie van de gegevens;

2° na kennisgeving aan het Controleorgaan, wanneer het gaat om een correlatie met lijsten of

uittreksels van gegevensbanken bedoeld in het eerste lid, 1°.

Wanneer de correlatie bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, wordt gerealiseerd in het kader van de uitoefening van de opdrachten van gerechtelijke politie, kan het plaatsvinden in real time of tijdens de hele bewaringsduur van de gegevens. Na de eerste bewaar maand, kan het slechts plaatsvinden mits toestemming van de procureur des Konings en het kan enkel betrekking hebben op strafbare feiten die een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben.

[...]

uittreksels van gegevensbanken bedoeld in het eerste lid, 1°.

Wanneer de correlatie bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, wordt gerealiseerd in het kader van de uitoefening van de opdrachten van gerechtelijke politie, kan het plaatsvinden in real time of tijdens de hele bewaringsduur van de gegevens. Na de eerste bewaar maand, kan het slechts plaatsvinden mits toestemming van de procureur des Konings en het kan enkel betrekking hebben op strafbare feiten die een **straf van minstens niveau 2** tot gevolg kunnen hebben.

[...]

Art. 44/11/15. § 1. Voor de verwerking van persoonsgegevens evenals de toegang tot gegevens en informatie van gegevensbanken waartoe de politiediensten toegang hebben bij of krachtens de wet of internationale rechtsregels die België verbinden, worden de ambtenaren van de fiscale administratie bedoeld in het koninklijk besluit van 23 januari 2007 tot vaststelling van de regels waarbij ambtenaren van de fiscale administraties ter beschikking worden gesteld van de federale politie teneinde deze bij te staan in de strijd tegen de georganiseerde economische en financiële criminaliteit, de neutrale operatoren werkzaam bij de communicatie- en informatiecentra en de consulente die werkzaam zijn bij en voor de politiediensten en hierbij toegang nodig hebben tot politieke informatie, gelijkgesteld met de personeelsleden van de politiediensten.

§ 2. De toegang wordt verleend op basis van de nood er kennis van te nemen door en onder het gezag bedoeld in artikel 54 van de wet gegevensbescherming en de verantwoordelijkheid van de korpschef, de commissaris-generaal, de directeur-generaal of de directeur voor wie deze personen werken, voor de duur die noodzakelijk is voor hun opdrachten, overeenkomstig dezelfde regels, procedures en modaliteiten als voor leden van de politiediensten. Artikel 44/11/1 is evenwel enkel

[...]

Art. 44/13. In het raam van de bijstand voorzien in artikel 44/12:

1° voeren de agenten van politie, op bevel en onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie, de doorzoeking van gebouwen en vervoermiddelen bedoeld in artikel 27 en de veiligheidsfouillering en gerechtelijke fouillering bedoeld in artikel 28, uit;

2° verzekeren de agenten van politie, op bevel en onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie, de bewaking van personen die van hun vrijheid zijn beroofd in uitvoering van de artikelen 15, 1° en 2°, 31 en 34.

[...]

Art. 44/15. De agenten van politie kunnen, tot de tussenkomst van een politieambtenaar die zij onmiddellijk op de hoogte brengen, de persoon die een misdrijf of een wanbedrijf pleegt of zopas heeft gepleegd, ophouden. Zij kunnen, in dezelfde omstandigheden, een persoon ophouden die wordt vervolgd door het openbaar geroep.

van toepassing op de in paragraaf 1 bedoelde fiscale ambtenaren.

De toegangsprofielen en de identificatie van de in dit artikel bedoelde personen worden ter beschikking gesteld van het Controleorgaan.

§ 3. Vooraleer toegang wordt verleend overeenkomstig § 2, moeten de in § 1 bedoelde personen beschikken over een positief veiligheidsadvies zoals bedoeld in hoofdstuk IV van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, de veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst, en overeenkomstig de uitvoeringsbesluiten. De korpschef of de commissaris-generaal, naargelang van het geval, ziet erop toe dat deze verplichting wordt nageleefd.

[...]

Art. 44/13. In het raam van de bijstand voorzien in artikel 44/12:

1° voeren de agenten van politie, op bevel en onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie, de doorzoeking van gebouwen en vervoermiddelen bedoeld in artikel 27 en de veiligheidsfouillering en gerechtelijke fouillering bedoeld in artikel 28, uit;

2° verzekeren de agenten van politie, op bevel en onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke of gerechtelijke politie, de bewaking van personen die van hun vrijheid zijn **benomen** in uitvoering van de artikelen 15, 1° en 2°, 31 en 34.

[...]

Art. 44/15. De agenten van politie kunnen, tot de tussenkomst van een politieambtenaar die zij onmiddellijk op de hoogte brengen, de persoon die een **misdrijf strafbaar met een straf van minstens niveau 2 of misdrijven bedoeld in de artikelen 184, 194, 203, 231, 234, 317, 332, 350, 351, 354, 396, 419, 421, 512, 513, 515, 547, 548,**

In dezelfde gevallen kunnen de agenten van politie overgaan tot een veiligheidsfouillering overeenkomstig de nadere regels bedoeld in artikel 28, § 1, tweede lid, wanneer er, omwille van zijn gedraging, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden zijn om te geloven dat de opgehouden persoon wapens of voorwerpen bij zich heeft die gevaarlijk zijn voor de openbare orde.

In dezelfde gevallen kunnen zij het voertuig of het transportmiddel waarvan de in het eerste lid bedoelde persoon vermoedelijk gebruik heeft gemaakt, ophouden tot de tussenkomst van een politieambtenaar die het vervolgens, onder de voorwaarden van artikel 29, kan doorzoeken wanneer zij, op grond van materiële aanwijzingen, redelijke grond hebben om te geloven dat dit voertuig of dit vervoermiddel gediend heeft om de inbreuk te plegen of om er voor de openbare orde gevaarlijke voorwerpen, bewijsmateriaal of bewijsstukken van de inbreuk in onder te brengen.

De agenten van politie mogen, indien de politiematregelen bedoeld in de leden 1 tot 3 het vereisen, beroep doen op dwang onder de voorwaarden bepaald in de artikelen 1, 37, 37bis en 38).

[...]

Art. 44/16. Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren en de toepassing van de artikelen 61 en 62 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn de beveiligingsassistenten en -agenten van politie belast met de uitvoering van de volgende opdrachten:

1° de in artikel 23 bedoelde opdrachten;

590, 613, 644, 653, 687 en 689 van het Strafwetboek pleegt of zopas heeft gepleegd, ophouden. Zij kunnen, in dezelfde omstandigheden, een persoon ophouden die wordt vervolgd door het openbaar geroep.

In dezelfde gevallen kunnen de agenten van politie overgaan tot een veiligheidsfouillering overeenkomstig de nadere regels bedoeld in artikel 28, § 1, tweede lid, wanneer er, omwille van zijn gedraging, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden zijn om te geloven dat de opgehouden persoon wapens of voorwerpen bij zich heeft die gevaarlijk zijn voor de openbare orde.

In dezelfde gevallen kunnen zij het voertuig of het transportmiddel waarvan de in het eerste lid bedoelde persoon vermoedelijk gebruik heeft gemaakt, ophouden tot de tussenkomst van een politieambtenaar die het vervolgens, onder de voorwaarden van artikel 29, kan doorzoeken wanneer zij, op grond van materiële aanwijzingen, redelijke grond hebben om te geloven dat dit voertuig of dit vervoermiddel gediend heeft om de inbreuk te plegen of om er voor de openbare orde gevaarlijke voorwerpen, bewijsmateriaal of bewijsstukken van de inbreuk in onder te brengen.

De agenten van politie mogen, indien de politiematregelen bedoeld in de leden 1 tot 3 het vereisen, beroep doen op dwang onder de voorwaarden bepaald in de artikelen 1, 37, 37bis en 38).

[...]

~~Art. 44/16. Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren en de toepassing van de artikelen 61 en 62 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn de beveiligingsassistenten en -agenten van politie belast met de uitvoering van de volgende opdrachten:~~

~~1° de in artikel 23 bedoelde opdrachten;~~

2° de uitvoering van de volgende beveiligingsopdrachten:

- beveiliging van de koninklijke paleizen;
- beveiliging van de instellingen van de SHAPE en de NAVO;
- beveiliging van de internationale en Europese instellingen;
- beveiliging van de nationale en internationale overheidsgebouwen;
- beveiliging van de kritieke infrastructuren;
- beveiliging van de nucleaire sites;
- beveiliging van de infrastructuren van de luchthaven Brussel-Nationaal;

3° op subsidiaire en punctuele wijze, de beveiliging van de politionele operaties en de uitvoering van de in artikel 25, vierde lid, bedoelde begeleidingen met een supralokaal karakter.

[...]

Art. 46/2. Behalve wanneer deze afdeling expliciet een andersluidende bepaling bevat, zijn de regels bedoeld in de artikelen 25/1 tot 25/8 en de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van toepassing op het niet-zichtbaar gebruik van camera's.

[...]

Art. 46/4. In afwijking van artikel 25/3, kunnen de tijdelijk vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, op niet-zichtbare wijze worden gebruikt in niet-besloten

~~2° de uitvoering van de volgende beveiligingsopdrachten:~~

- ~~- beveiliging van de koninklijke paleizen;~~
- ~~- beveiliging van de instellingen van de SHAPE en de NAVO;~~
- ~~- beveiliging van de internationale en Europese instellingen;~~
- ~~- beveiliging van de nationale en internationale overheidsgebouwen;~~
- ~~- beveiliging van de kritieke infrastructuren;~~
- ~~- beveiliging van de nucleaire sites;~~
- ~~- beveiliging van de infrastructuren van de luchthaven Brussel-Nationaal;~~

Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren en de toepassing van de artikelen 61 en 62 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn de beveiligingsassistenten en -agenten van politie belast met de uitvoering van de opdrachten van de federale politie bedoeld in de artikelen 16~~quinq~~ies, 21 en 23, alsook op subsidiaire en punctuele wijze, met de beveiliging van de politionele operaties.

[...]

Art. 46/2. Behalve wanneer deze afdeling expliciet een andersluidende bepaling bevat, zijn de regels bedoeld in de artikelen 25/1 tot 25/9 en de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van toepassing op het niet-zichtbaar gebruik van camera's.

[...]

Art. 46/4. In afwijking van artikel 25/3, kunnen de tijdelijk vaste en mobiele camera's, die in voorkomend geval intelligent zijn, op niet-zichtbare wijze worden gebruikt in niet-besloten

plaatsen en voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen, mits voorafgaandelijke toestemming, indien de omstandigheden de politieambtenaren niet in staat stellen zich te identificeren of van die aard zijn dat ze het zichtbaar gebruik van camera's ondoeltreffend maken, en wanneer het gaat om één van de volgende situaties:

1° de situaties bedoeld in artikel 22, tweede lid;

2° het inwinnen van informatie van bestuurlijke politie bedoeld in artikel 44/5, § 1, eerste lid, 2° en 3°, voor zover het gaat om:

personen die geradicaliseerd zijn in de zin van artikel 3, 15°, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;

personen waarvoor er gegronde en zeer ernstige aanwijzingen bestaan dat zij zich naar een gebied wensen te begeven waar terroristische groepen actief zijn, zoals gedefinieerd in artikel 139 van het Strafwetboek in zulke omstandigheden dat zij bij hun terugkeer in België een ernstige dreiging van terroristische misdrijven kunnen vertegenwoordigen, zoals gedefinieerd in artikel 137 van het Strafwetboek of dat deze personen buiten het nationale grondgebied terroristische misdrijven willen plegen, zoals gedefinieerd in artikel 137 van het Strafwetboek;

3° het gebruik op een vervoermiddel van de politie, dat niet als dusdanig herkenbaar is, voor het automatisch inlezen van nummerplaten, teneinde geseinde voertuigen op te sporen.

[...]

Art. 47. De Staat is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door personeelsleden van de federale politie in de functies waarin hij hen heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

plaatsen en voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen, mits voorafgaandelijke toestemming, indien de omstandigheden de politieambtenaren niet in staat stellen zich te identificeren of van die aard zijn dat ze het zichtbaar gebruik van camera's ondoeltreffend maken, en wanneer het gaat om één van de volgende situaties:

1° de situaties bedoeld in artikel 22, tweede lid;

2° het inwinnen van informatie van bestuurlijke politie bedoeld in artikel 44/5, § 1, eerste lid, 2° en 3°, voor zover het gaat om:

personen die geradicaliseerd zijn in de zin van artikel 3, 15°, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;

personen waarvoor er gegronde en zeer ernstige aanwijzingen bestaan dat zij zich naar een gebied wensen te begeven waar terroristische groepen actief zijn, zoals gedefinieerd in artikel 372 van het Strafwetboek in zulke omstandigheden dat zij bij hun terugkeer in België een ernstige dreiging van terroristische misdrijven kunnen vertegenwoordigen, zoals gedefinieerd in artikel 371 van het Strafwetboek of dat deze personen buiten het nationale grondgebied terroristische misdrijven willen plegen, zoals gedefinieerd in artikel 371 van het Strafwetboek;

3° het gebruik op een vervoermiddel van de politie, dat niet als dusdanig herkenbaar is, voor het automatisch inlezen van nummerplaten, teneinde geseinde voertuigen op te sporen.

[...]

Art. 47. De Staat is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door personeelsleden van de federale politie in de functies waarin hij hen heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

De Staat is eveneens aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de verbindingsambtenaren bedoeld in artikel 134 van de provinciewet in de functies waarin hij hen heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

De Staat is eveneens aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de personeelsleden, aangeduid bij de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie, in de functies waarin hij hen heeft aangewezen, net als de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

De gemeente of, desgevallend, de meergemeentezone is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de personeelsleden van de lokale politie in de functies waarin de Staat, de gemeente of de meergemeentezone hen heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

De gemeente of, desgevallend, de meergemeentezone kan verhaal nemen op de Staat voor de schade veroorzaakt door een personeelslid van de lokale politie bij opdrachten die de Staat hem heeft toevertrouwd.

De Koning bepaalt de bevoegde overheid betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid voor de personeelsleden die door een andere dienst worden aangewend.

De Koning bepaalt tevens in welke gevallen de personeelsleden door een andere dienst zoals bedoeld in het zesde lid worden aangewend.

Art. 48. De in artikel 47 bedoelde personeelsleden, die in hun functies aan de Staat, aan de gemeente, aan de meergemeentezone of aan derden schade berokkenen, moeten deze slechts vergoeden, wanneer zij een opzettelijke fout, een zware fout, of een lichte fout die bij hen gewoonlijk voorkomt, begaan.

De Staat is eveneens aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de verbindingsambtenaren bedoeld in artikel 134 van de provinciewet in de functies waarin hij hen heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

De Staat is eveneens aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de personeelsleden, aangeduid bij de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie, in de functies waarin hij hen heeft aangewezen, net als de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

De gemeente of, desgevallend, de meergemeentezone is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de personeelsleden van de lokale politie in de functies waarin de Staat, de gemeente of de meergemeentezone hen heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

De gemeente of, desgevallend, de meergemeentezone kan verhaal nemen op de Staat voor de schade veroorzaakt door een personeelslid van de lokale politie bij opdrachten die de Staat hem heeft toevertrouwd.

De Koning bepaalt de bevoegde overheid betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid voor de personeelsleden die door een andere dienst worden aangewend.

De Koning bepaalt tevens in welke gevallen de personeelsleden door een andere dienst zoals bedoeld in het zesde lid worden aangewend.

Art. 48. De **personeelsleden**, die in hun functies aan de Staat, aan de gemeente, aan de meergemeentezone of aan derden schade berokkenen, moeten deze slechts vergoeden, wanneer zij een opzettelijke fout, een zware fout, of een lichte fout die bij hen gewoonlijk voorkomt, begaan.

Een lasthebber, aangestelde of orgaan van de Staat, de gemeente of de politiezone die het slachtoffer is van een arbeidsongeval veroorzaakt door één van de in artikel 47 bedoelde personeelsleden, kan slechts een rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid tegen dat personeelslid instellen voor zover die het arbeidsongeval opzettelijk heeft veroorzaakt.

Bovendien kan de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit de personeelsleden, wat de aansprakelijkheid tegenover de Staat betreft, geheel of gedeeltelijk ontslaan van de verplichting de schade overeenkomstig het eerste lid te vergoeden.

Art. 49. § 1. De rechtsvordering die tegen een personeelslid wordt ingesteld door de Staat, de gemeente of de meergemeentezone op grond van artikel 48 is pas ontvankelijk indien zij wordt voorafgegaan door een aanbod tot dading aan de verweerder. Dit aanbod tot dading gaat uit van de overheid aangewezen door de Koning.

Dit aanbod omvat, afgezien van de evaluatie van het gevorderde bedrag, de nadere regels van de betaling.

De in het eerste lid bedoelde overheid kan beslissen dat de schade slechts gedeeltelijk moet worden vergoed.

§ 2. De schadevergoeding die verschuldigd is aan de Staat, de gemeente of de meergemeentezone) door het personeelslid bedoeld in artikel 47 en waarvan het bedrag hetzij overeengekomen is bij dading, hetzij bij gerechtelijke beslissing werd bepaald, kan worden ingehouden op zijn bezoldiging onder de voorwaarden bepaald bij artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

Art. 50. Het in artikel 47 bedoelde personeelslid tegen wie een vordering tot schadeloosstelling

Een lasthebber, aangestelde of orgaan van de Staat, de gemeente of de politiezone die het slachtoffer is van een arbeidsongeval veroorzaakt door één van de **personeelsleden**, kan slechts een rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid tegen dat personeelslid instellen voor zover die het arbeidsongeval opzettelijk heeft veroorzaakt.

Bovendien kan de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit de personeelsleden, wat de aansprakelijkheid tegenover de Staat betreft, geheel of gedeeltelijk ontslaan van de verplichting de schade overeenkomstig het eerste lid te vergoeden.

Art. 49. § 1. **Behoudens in het geval van een burgerlijke partijstelling tegen het personeelslid in het raam van een strafrechtelijke procedure, is de rechtsvordering die tegen een personeelslid wordt ingesteld door de Staat, de gemeente of de meergemeentezone op grond van artikel 48 pas ontvankelijk indien zij wordt voorafgegaan door een aanbod tot minnelijke schikking aan dat personeelslid. Dit aanbod tot minnelijke schikking gaat uit van de overheid aangewezen door de Koning.**

Dit aanbod omvat, afgezien van de evaluatie van het gevorderde bedrag, de nadere regels van de betaling.

De in het eerste lid bedoelde overheid kan beslissen dat de schade slechts gedeeltelijk moet worden vergoed.

§ 2. De schadevergoeding die verschuldigd is aan de Staat, de gemeente of de meergemeentezone door **het personeelslid** en waarvan het bedrag hetzij overeengekomen is bij **minnelijke schikking**, hetzij bij gerechtelijke beslissing werd bepaald, kan worden ingehouden op zijn bezoldiging onder de voorwaarden bepaald bij artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

Art. 50. **Het personeelslid tegen wie een vordering tot schadeloosstelling wordt ingesteld voor de**

wordt ingesteld voor de burgerlijke of de strafrechter kan de Staat, de gemeente of de meergemeentezone in het geding betrekken; deze kunnen vrijwillig tussenkomen.

Wat de daden van de personeelsleden van de federale politie of van de Algemene Inspectie van de federale politie en de lokale politie betreft, wordt de Staat steeds vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 51. De Staat, de gemeente of de meergemeentezone, naargelang van het geval, neemt de proceskosten ten laste waartoe het personeelslid bedoeld in artikel 47, in rechte veroordeeld wordt wegens feiten gepleegd in zijn functies, tenzij hij een opzettelijke fout, een zware fout, of een lichte fout die bij hem gewoonlijk voorkomt, heeft begaan.

Wordt één van dergelijke fouten aangetoond, dan beslist de Staat, de gemeente of de meergemeentezone, het personeelslid te hebben gehoord, of de proceskosten geheel dan wel gedeeltelijk door hem moeten worden gedragen.

Art. 52. § 1. Het in artikel 47 bedoelde personeelslid of ex-personeelslid dat, voor daden gesteld in de uitoefening van zijn functies, beroep wenst te doen op bijstand van een advocaat zoals voorzien in de artikelen 47bis en 62 van het Wetboek van strafvordering, in de artikelen 2bis, 15bis, 16, 20 en 24bis/1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, en in artikel 10/1 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, heeft recht op rechtshulp van een advocaat ten laste van de gemeente, de meergemeentezone of de Staat.

burgerlijke of de strafrechter kan de Staat, de gemeente of de meergemeentezone in het geding betrekken; deze kunnen vrijwillig tussenkomen.

Wat de daden van de personeelsleden van de federale politie of van de Algemene Inspectie van de federale politie en de lokale politie betreft, wordt de Staat steeds vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 51. De Staat, de gemeente of de meergemeentezone, naargelang van het geval, neemt de proceskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, ten laste waartoe het personeelslid, betrokken in een gerechtelijke procedure omwille van de uitoefening van zijn functies of omwille van zijn loutere hoedanigheid van personeelslid, in rechte veroordeeld wordt, tenzij het een opzettelijke of een zware fout heeft begaan.

Wordt één van dergelijke fouten aangetoond, dan beslist de Staat, de gemeente of de meergemeentezone, het personeelslid te hebben gehoord, of **de in het eerste lid bedoelde kosten** geheel dan wel gedeeltelijk door hem moeten worden gedragen.

De rechtsplegingsvergoeding die wordt toegekend aan het personeelslid dat de in artikel 52 bedoelde rechtshulp geniet, komt toe aan de overheid die de kosten van die rechtshulp ten laste neemt.

Art. 52. § 1. Het personeelslid of ex-personeelslid dat, voor daden gesteld in de uitoefening van zijn functies, beroep wenst te doen op bijstand van een advocaat zoals voorzien in de artikelen 47bis en 62, 62 en 112duodecies van het Wetboek van strafvordering, in de artikelen 2bis, 16, 20 en 24bis/1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, en in artikel 10/1 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, heeft recht op rechtshulp van een advocaat ten laste van de gemeente, de meergemeentezone of de Staat.

Het in artikel 47 bedoelde personeelslid of ex-personeelslid dat in rechte wordt gedagvaard of tegen wie de strafvordering wordt ingesteld wegens daden gesteld in de uitoefening van zijn functies, heeft recht op rechtshulp van een advocaat ten laste van de gemeente de meergemeentezone of de Staat.

Dit is eveneens het geval voor het personeelslid bedoel in artikel 47 of het ex-personeelslid dat, hetzij omwille van zijn hoedanigheid van personeelslid en in de uitoefening van zijn functies, slachtoffer is van een schadelijk feit, hetzij omwille van zijn loutere hoedanigheid van personeelslid het slachtoffer is van een ingrijpende wraakactie.

In geval van overlijden van het personeelslid of ex-personeelslid, komt het in het tweede en derde lid bedoelde recht op rechtshulp toe aan diens rechthebbenden in de volgorde vastgesteld in artikel 4 van de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van luchtvaartongeval in vredestijd.

§ 2. Aan het personeelslid tegen wie de Staat , de gemeente of de meergemeentezone de in de artikelen 48 en 49 bedoelde burgerlijke rechtsvordering instelt, wordt geen enkele rechtshulp verleend.

§ 3. De rechtshulp kan naar gelang van het geval door de gemeente, de meergemeentezone of door de Staat worden geweigerd wanneer het personeelslid een louter morele schadevergoeding nastreeft. Het personeelslid aan wie de rechtshulp aldus wordt geweigerd, kan, op zijn vraag, zijn standpunt uiteenzetten binnen de tien dagen volgend op de weigeringsbeslissing. De beslissing wordt vervolgens bevestigd of gewijzigd.

De rechtshulp kan naar gelang van het geval door de gemeente, de meergemeentezone of door de Staat worden geweigerd wanneer de feiten

Het personeelslid of ex-personeelslid dat in rechte wordt gedagvaard of tegen wie de strafvordering wordt ingesteld wegens daden gesteld in de uitoefening van zijn functies, heeft recht op rechtshulp van een advocaat ten laste van de gemeente de meergemeentezone of de Staat.

Dit is eveneens het geval voor **het personeelslid** of het ex-personeelslid dat, hetzij omwille van zijn hoedanigheid van personeelslid en in de uitoefening van zijn functies, slachtoffer is van een schadelijk feit, hetzij omwille van zijn loutere hoedanigheid van personeelslid het slachtoffer is van een ingrijpende wraakactie.

In geval van overlijden van het personeelslid of ex-personeelslid, komt het recht op rechtshulp toe aan de volgende rechthebbenden: de echtgeno(o)t(e), de wettelijk samenwonende partner of de feitelijk samenwonende partner, de kinderen, de ouders en de broers en zussen.

§ 2. Aan het personeelslid tegen wie de Staat , de gemeente of de meergemeentezone de in de artikelen 48 en 49 bedoelde burgerlijke rechtsvordering instelt, wordt geen enkele rechtshulp verleend.

§ 3. De rechtshulp kan naar gelang van het geval door de gemeente, de meergemeentezone of door de Staat worden geweigerd wanneer het personeelslid een louter morele schadevergoeding nastreeft. Het personeelslid aan wie de rechtshulp aldus wordt geweigerd, kan, op zijn vraag, zijn standpunt uiteenzetten binnen de tien dagen volgend op de weigeringsbeslissing. De beslissing wordt vervolgens bevestigd of gewijzigd.

De rechtshulp kan naar gelang van het geval door de gemeente, de meergemeentezone of door de Staat worden geweigerd wanneer de feiten

klaarblijkelijk in geen enkel verband staan met de uitoefening van de functies.

De rechtshulp kan eveneens worden geweigerd wanneer het betrokken personeelslid kennelijk een opzettelijke of zware fout heeft begaan of, als slachtoffer, de strafbemiddeling bedoeld in artikel 216ter, § 1, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, van meet af aan en zonder gegronde redenen afwijst.

Aan het personeelslid dat een vordering tegen de Staat, de gemeente of de meergemeentezone instelt, wordt geen rechtshulp verleend.

De rechtshulp kan worden geweigerd aan het personeelslid dat een vordering tegen een ander personeelslid instelt.

§ 4. Wanneer de rechtshulp niet is verleend overeenkomstig § 3, tweede, derde en vijfde lid en uit de rechterlijke beslissing blijkt dat deze weigering niet gegrond was, heeft het personeelslid recht op terugbetaling van de kosten die hij voor zijn verdediging heeft gemaakt.

Wanneer de rechtshulp toegestaan is maar uit de gerechtelijke beslissing blijkt dat dit niet diende te geschieden, kunnen de kosten die gemaakt zijn voor zijn verdediging, van de politieambtenaar teruggevorderd worden, op de wijze bepaald in artikel 49.

§ 5. De Koning bepaalt de voorwaarden onder welke de honoraria van de advocaat gekozen om de rechtshulp te verlenen ten laste van de Staat, de gemeente of de meergemeentezone worden genomen.

De rechtshulp aan de personeelsleden van de federale politie of van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie komt ten laste van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

De rechtshulp aan de leden van de lokale politie komt ten laste van de gemeente of, desgevallend, de meergemeentezone, behoudens het verhaal

klaarblijkelijk in geen enkel verband staan met de uitoefening van de functies.

De rechtshulp kan eveneens worden geweigerd wanneer het betrokken personeelslid kennelijk een opzettelijke of zware fout heeft begaan of, als slachtoffer, de strafbemiddeling bedoeld in artikel 216ter, § 1, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, van meet af aan en zonder gegronde redenen afwijst.

Aan het personeelslid dat een vordering tegen de Staat, de gemeente of de meergemeentezone instelt, wordt geen rechtshulp verleend.

De rechtshulp kan worden geweigerd aan het personeelslid dat een vordering tegen een ander personeelslid instelt.

§ 4. Wanneer de rechtshulp niet is verleend overeenkomstig § 3, tweede, derde en vijfde lid en uit de **gerechtelijke** beslissing blijkt dat deze weigering niet gegrond was, heeft het personeelslid recht op terugbetaling van de kosten die hij voor zijn verdediging heeft gemaakt.

Wanneer de rechtshulp toegestaan is maar uit de gerechtelijke beslissing blijkt dat dit niet diende te geschieden, kunnen de kosten die gemaakt zijn voor zijn verdediging, van **het personeelslid** teruggevorderd worden, op de wijze bepaald in artikel 49.

§ 5. De Koning bepaalt de voorwaarden onder welke de honoraria van de advocaat gekozen om de rechtshulp te verlenen ten laste van de Staat, de gemeente of de meergemeentezone worden genomen.

De rechtshulp aan de personeelsleden van de federale politie of van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie komt ten laste van **de Federale Overheidsdienst** Binnenlandse Zaken.

De rechtshulp aan de leden van de lokale politie komt ten laste van de gemeente of, desgevallend, de meergemeentezone, behoudens het verhaal

van de gemeente of de meergemeentezone op de Staat, indien het personeelslid van de lokale politie in rechte wordt gedagvaard wegens daden gesteld bij het vervullen van een opdracht voor rekening van de Staat).

De Koning bepaalt de nadere regels van de tenlasteneming van de rechtshulp voor personeelsleden die door een andere dienst worden aangewend.

De Koning bepaalt tevens in welke gevallen personeelsleden door een andere dienst worden aangewend zoals bedoeld in het vierde lid.

§ 6. De voorgeschreven rechtshulp houdt niet in dat de Staat, de gemeente of de meergemeentezone enige aansprakelijkheid erkent.

Art. 53. § 1. De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels volgens welke het personeelslid bedoeld in artikel 47 wordt vergoed voor de zaakschade die hij, in of ingevolge zijn functies in vredeestijd, heeft geleden.

Onder zaakschade wordt begrepen, de schade toegebracht aan goederen waarvan het personeelslid eigenaar of houder is en die onontbeerlijk zijn voor de uitoefening van zijn functies.

§ 2. De vergoeding komt ten laste van de Staat voor de personeelsleden van de federale politie of van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie, ten laste van de provincie voor de verbindingsambtenaren bedoeld in artikel 134 van de provinciewet, en ten laste van de gemeente of, desgevallend, de meergemeentezone, voor de personeelsleden van de lokale politie.

§ 3. De vergoeding is uitgesloten wanneer de zaakschade te wijten is aan een opzettelijke of

van de gemeente of de meergemeentezone op de Staat, indien het personeelslid van de lokale politie in rechte wordt gedagvaard wegens daden gesteld bij het vervullen van een opdracht voor rekening van de Staat).

Het ogenblik van de feiten die de aanleiding vormen voor de aanvraag tot rechtshulp, bepaalt de overheid bedoeld in het tweede en derde lid.

De Koning bepaalt de nadere regels van de tenlasteneming van de rechtshulp voor personeelsleden die door een andere dienst worden aangewend.

De Koning bepaalt tevens in welke gevallen personeelsleden door een andere dienst worden aangewend zoals bedoeld in het vierde lid.

§ 6. De voorgeschreven rechtshulp houdt niet in dat de Staat, de gemeente of de meergemeentezone enige aansprakelijkheid erkent.

Art. 53. § 1. De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels volgens welke **het personeelslid** wordt vergoed voor de zaakschade die **het**, in of ingevolge zijn functies in vredeestijd, heeft geleden.

Onder zaakschade wordt begrepen, de schade toegebracht aan goederen waarvan het personeelslid eigenaar of houder is en die onontbeerlijk zijn voor de uitoefening van zijn functies.

§ 2. De vergoeding komt ten laste van de Staat voor de personeelsleden van de federale politie of van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie, ten laste van de provincie voor de verbindingsambtenaren bedoeld in artikel 134 van de provinciewet, en ten laste van de gemeente of, desgevallend, de meergemeentezone, voor de personeelsleden van de lokale politie.

§ 3. De vergoeding is uitgesloten wanneer de zaakschade te wijten is aan een opzettelijke of

zware fout die toegeschreven kan worden aan het personeelslid.

Hetzelfde geldt ten belope van het toegekende of toe te kennen bedrag, wanneer de zaakschade vergoed wordt of kan vergoed worden:

1° krachtens een door het betrokken personeelslid of in zijn voordeel afgesloten verzekering behoudens niet-betaling door de verzekeraar binnen een termijn van één jaar vanaf het ontstaan van de schade;

2° als gerechtskosten in strafzaken.

§ 4. De Staat, de provincie, de gemeente of de meergemeentezone treedt in de rechten en vorderingen van het personeelslid ten belope van het betaalde bedrag.

§ 5. De vergoeding door de Staat, de provincie, de gemeente of de meergemeentezone sluit, ten belope van het toegekende bedrag en voor hetzelfde schadelijk feit elk verhaal uit op de Staat, de provincie, de gemeente of de meergemeentezone, de organen of aangestelden hiervan.

§ 6. Wat de personeelsleden van de federale politie of van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie betreft komt de vergoeding ten laste van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

§ 7. De Koning bepaalt de nadere regels van de tenlasteneming van de zaakschade voor personeelsleden die door een andere dienst worden aangewend.

De Koning bepaalt tevens in welke gevallen personeelsleden door een andere dienst worden aangewend zoals bedoeld in het eerste lid.

[...]

zware fout die toegeschreven kan worden aan het personeelslid.

Hetzelfde geldt ten belope van het toegekende of toe te kennen bedrag, wanneer de zaakschade vergoed wordt of kan vergoed worden:

1° krachtens een door het betrokken personeelslid of in zijn voordeel afgesloten verzekering behoudens niet-betaling door de verzekeraar binnen een termijn van één jaar vanaf het ontstaan van de schade;

2° als gerechtskosten in strafzaken.

§ 4. De Staat, de provincie, de gemeente of de meergemeentezone treedt in de rechten en vorderingen van het personeelslid ten belope van het betaalde bedrag.

§ 5. De vergoeding door de Staat, de provincie, de gemeente of de meergemeentezone sluit, ten belope van het toegekende bedrag en voor hetzelfde schadelijk feit elk verhaal uit op de Staat, de provincie, de gemeente of de meergemeentezone, de organen of aangestelden hiervan.

§ 6. Wat de personeelsleden van de federale politie of van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie betreft komt de vergoeding ten laste van **de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken**.

§ 7. De Koning bepaalt de nadere regels van de tenlasteneming van de zaakschade voor personeelsleden die door een andere dienst worden aangewend.

De Koning bepaalt tevens in welke gevallen personeelsleden door een andere dienst worden aangewend zoals bedoeld in het eerste lid.

[...]

Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst,
gestructureerd op twee niveaus

[...]

Art. 126. § 1. De uitoefening van het stakingsrecht door de politieambtenaren van de federale en van de lokale politie is afhankelijk van de volgende voorwaarden:

1° de voorafgaande aanzegging van de staking door een erkende syndicale organisatie;

2° de voorafgaande bespreking met de bevoegde overheid van de kwestie naar aanleiding waarvan de staking wordt overwogen in het onderhandelingscomité voor de politiediensten.

De Koning bepaalt de nadere regels betreffende de in het eerste lid bedoelde aanzegging en bespreking en de termijn waarbinnen zij moeten plaatsvinden.

§ 2. De minister van Binnenlandse Zaken kan, na overleg met de minister van Justitie, de politieambtenaren van de federale en van de lokale politie die gebruik maken of wensen te maken van het stakingsrecht, bevelen het werk voort te zetten of te hervatten gedurende de periode en voor die opdrachten waarvoor hun inzet noodzakelijk is en die hij aanwijst. Indien de politieambtenaren deel uitmaken van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, gaat het bevel gezamenlijk uit van de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie. De burgemeester of het politiecollege heeft dezelfde bevoegdheid ten aanzien van de politieambtenaren van de lokale politie.

De overheid die het in vorige lid bedoelde bevel wenst te geven is ertoe gehouden de opdrachten waarvoor zij dat bevel noodzakelijk acht, vooraf mee te delen aan de representatieve syndicale organisaties van het personeel voor de politiediensten alsook, in voorkomend geval, aan

[...]

Art. 126. § 1. De uitoefening van het stakingsrecht door de politieambtenaren van de federale en van de lokale politie is afhankelijk van de volgende voorwaarden:

1° de voorafgaande aanzegging van de staking door een erkende syndicale organisatie;

2° de voorafgaande bespreking met de bevoegde overheid van de kwestie naar aanleiding waarvan de staking wordt overwogen in het onderhandelingscomité voor de politiediensten.

De Koning bepaalt de nadere regels betreffende de in het eerste lid bedoelde aanzegging en bespreking en de termijn waarbinnen zij moeten plaatsvinden.

§ 2. De minister van Binnenlandse Zaken kan, na overleg met de minister van Justitie, de politieambtenaren van de federale en van de lokale politie die gebruik maken of wensen te maken van het stakingsrecht, bevelen het werk voort te zetten of te hervatten gedurende de periode en voor die opdrachten waarvoor hun inzet noodzakelijk is en die hij aanwijst. Indien de politieambtenaren deel uitmaken van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, gaat het bevel gezamenlijk uit van de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie. De burgemeester of het politiecollege heeft dezelfde bevoegdheid ten aanzien van de politieambtenaren van de lokale politie.

De overheid die het in vorige lid bedoelde bevel wenst te geven is ertoe gehouden de opdrachten waarvoor zij dat bevel noodzakelijk acht, vooraf mee te delen aan de representatieve syndicale organisaties van het personeel voor de politiediensten alsook, in voorkomend geval, aan

de erkende syndicale organisatie die de stakingsaanzegging heeft ingediend.

§ 3. De politieambtenaar die geen gevolg geeft aan het bevel van een in § 2 bedoelde overheid wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot een maand en met een geldboete van 100 tot 10 000 EUR, of met een van die straffen alleen.

Met de straffen in het vorige lid bepaald wordt gestraft, hij die, wetens en willens, een personeelslid van de geïntegreerde politie tot wie het bevel van een in § 2 bedoelde overheid was gericht, er op enige wijze toe brengt geen gevolg te geven aan dat bevel.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk op de in het eerste en tweede lid bedoelde misdrijven.

[...]

Art. 134. Onverminderd de in bijzondere wetten en besluiten bepaalde onverenigbaarheden en de geldende overgangsbepalingen, is de hoedanigheid van personeelslid van het operationeel kader onverenigbaar met volgende nevenbetrekkingen, nevenberoepen of dito bezigheden, zelfs onbezoldigd, die uitgeoefend worden, hetzij in een particuliere onderneming zonder winstoogmerk, hetzij in een feitelijke vereniging, hetzij, in voorkomend geval, bij particulieren:

1° operationeel lid zijn van een hulpdienst of ambulancier zijn;

2° het verstrekken als lid van het leidinggevend of onderwijzend personeel van een erkende rijschool, bedoeld in het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende de voorwaarden voor de erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen, van het praktische onderricht inzake het besturen van voertuigen indien dit onderricht geheel of gedeeltelijk wordt uitgeoefend op de openbare weg in de zin van artikel 1 van het koninklijk besluit van 1 december

de erkende syndicale organisatie die de stakingsaanzegging heeft ingediend.

§ 3. De politieambtenaar die geen gevolg geeft aan het bevel van een in § 2 bedoelde overheid wordt gestraft met een **straf van niveau 1.**

Met **de straf** in het vorige lid bepaald wordt gestraft, hij die, wetens en willens, een personeelslid van de geïntegreerde politie tot wie het bevel van een in § 2 bedoelde overheid was gericht, er op enige wijze toe brengt geen gevolg te geven aan dat bevel.

~~De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk op de in het eerste en tweede lid bedoelde misdrijven.~~

[...]

Art. 134. Onverminderd de in bijzondere wetten en besluiten bepaalde onverenigbaarheden en de geldende overgangsbepalingen, is de hoedanigheid van personeelslid van het operationeel kader onverenigbaar met volgende nevenbetrekkingen, nevenberoepen of dito bezigheden, zelfs onbezoldigd, die uitgeoefend worden, hetzij in een particuliere onderneming zonder winstoogmerk, hetzij in een feitelijke vereniging, hetzij, in voorkomend geval, bij particulieren:

1° operationeel lid zijn van een hulpdienst of ambulancier zijn;

2° het verstrekken als lid van het leidinggevend of onderwijzend personeel van een erkende rijschool, bedoeld in **het koninklijk besluit van 11 mei 2004 betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen**, van het praktische onderricht inzake het besturen van voertuigen indien dit onderricht geheel of gedeeltelijk wordt uitgeoefend op de openbare weg in de zin van artikel 1 van het koninklijk besluit

1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg;

3° het uitoefenen van het ambt van bijzonder veldwachter.

[...]

Art. 136. § 1. De personeelsleden van het administratief en logistiek kader mogen, noch rechtstreeks, noch via een tussenpersoon, enige bezigheid verrichten die kan schaden aan het vervullen van hun ambtsplichten of die aan de waardigheid van het ambt afbreuk doet.

Het personeelslid van het administratief en logistiek kader meldt voorafgaandelijk en schriftelijk elke bezigheid die het beoogt uit te oefenen aan, naar gelang het geval, de commissaris-generaal of het politiecollege.

§ 2. De personeelsleden van het administratief en logistiek kader die personeelslid zijn van of een toelage of wedde ontvangen van een politiezone, kunnen geen deel uitmaken van het politiecollege, noch van de gemeenteraad van één van de gemeenten van de betrokken zone.

[...]

Art. 146. Alle verwerkingsverantwoordelijken van persoonsgegevens die door of krachtens de wet belast zijn met de toepassing van het statuut van de geïntegreerde politie delen aan elkaar de persoonsgegevens mee die behoren tot het toepassingsgebied van de algemene verordening gegevensbescherming en die noodzakelijk zijn voor de doeleinden die zij nastreven door of krachtens de wet.

van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg;

3° het uitoefenen van het ambt van bijzonder veldwachter.

[...]

Art. 136. § 1. De personeelsleden van het administratief en logistiek kader mogen, noch rechtstreeks, noch via een tussenpersoon, enige bezigheid verrichten die kan schaden aan het vervullen van hun ambtsplichten of die aan de waardigheid van het ambt afbreuk doet.

Het personeelslid van het administratief en logistiek kader meldt voorafgaandelijk en schriftelijk elke bezigheid die het beoogt uit te oefenen aan, naar gelang het geval, de commissaris-generaal **of de door hem aangewezen overheid** of het politiecollege.

§ 2. De personeelsleden van het administratief en logistiek kader die personeelslid zijn van of een toelage of wedde ontvangen van de politiezone, kunnen geen deel uitmaken van het politiecollege, de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn, van één van de gemeenten van de politiezone.

[...]

Art. 146. De verwerkingsverantwoordelijken verwerken de persoonsgegevens voor de doeleinden die onder de toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming vallen die door of krachtens de wet worden geregeld.

De verwerkingsverantwoordelijken die door of krachtens de wet belast zijn met de toepassing van het statuut van de geïntegreerde politie delen aan elkaar de persoonsgegevens mee die

[...]

Art. 149quinquies. De werking van het SSGPI, wordt opgevolgd door een gemengd "Toezichthoudend en raadgevend comité", hierna "het Comité SSGPI" genoemd, waarin vertegenwoordigers van zowel de federale als van de lokale politie - pro rata het aantal behandelde personeelsdossiers - als van de representatieve vakverenigingen van het personeel van de politiediensten zetelen. De vertegenwoordigers van de vakverenigingen zijn niet-stemgerechtigde leden.

De vertegenwoordigers van de federale politie worden aangewezen door de minister van Binnenlandse Zaken op voordracht van de commissaris-generaal en na advies van de minister van Justitie.

De vertegenwoordigers van de lokale politie - gelijk verdeeld over burgemeesters, korpschefs en bijzondere rekenplichtigen - worden aangewezen door de raad van burgemeesters. Zij zijn allen afkomstig uit verschillende politiezones.

De directeur-diensthooft van het SSGPI is van rechtswege niet-stemgerechtigd lid van het Comité SSGPI.

Voor de uitvoering van zijn opdracht heeft het Comité SSGPI inzagerecht in de door het SSGPI behandelde stukken. De leden zijn echter tot geheimhouding verplicht betreffende de geïndividualiseerde gegevens die hen aldus ter kennis zijn gebracht. De schending van dit geheim, wordt bestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels van de samenstelling, de bevoegdheden, de werkingsregels en de duur van het mandaat van de leden van het Comité SSGPI.

noodzakelijk zijn voor de doeleinden die door of krachtens de wet worden geregeld.

[...]

Art. 149quinquies. De werking van het SSGPI, wordt opgevolgd door een gemengd "Toezichthoudend en raadgevend comité", hierna "het Comité SSGPI" genoemd, waarin vertegenwoordigers van zowel de federale als van de lokale politie - pro rata het aantal behandelde personeelsdossiers - als van de representatieve vakverenigingen van het personeel van de politiediensten zetelen. De vertegenwoordigers van de vakverenigingen zijn niet-stemgerechtigde leden.

De vertegenwoordigers van de federale politie worden aangewezen door de minister van Binnenlandse Zaken op voordracht van de commissaris-generaal en na advies van de minister van Justitie.

De vertegenwoordigers van de lokale politie - gelijk verdeeld over burgemeesters, korpschefs en bijzondere rekenplichtigen - worden aangewezen door de raad van burgemeesters. Zij zijn allen afkomstig uit verschillende politiezones.

De directeur-diensthooft van het SSGPI is van rechtswege niet-stemgerechtigd lid van het Comité SSGPI.

Voor de uitvoering van zijn opdracht heeft het Comité SSGPI inzagerecht in de door het SSGPI behandelde stukken. De leden zijn echter tot geheimhouding verplicht betreffende de geïndividualiseerde gegevens die hen aldus ter kennis zijn gebracht. De schending van dit geheim, wordt bestraft met de straffen bepaald in artikel **352** van het Strafwetboek.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels van de samenstelling, de bevoegdheden, de werkingsregels en de duur van het mandaat van de leden van het Comité SSGPI.

[...]

[...]

Wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten

[...]

[...]

Art. 14. De kandidaat moet voldoen aan de in artikel 12, eerste lid, 1° tot 4° en 7°, bepaalde voorwaarden op de datum waarop hij aan de selectieproeven deelneemt.

Art. 14. De kandidaat moet op de datum waarop hij aan de selectieproeven deelneemt, voldoen aan de in artikel 12, eerste lid, 1°, 2°, 4°, 7° en 11° bepaalde voorwaarden alsook het voorwerp zijn geweest van de verificaties bedoeld in artikel 12, tweede lid, a), c), e) en f) en, op basis hiervan, geen risicofactoren vertonen die een beletsel tot indienstneming bij de politie vormen zoals voorzien in artikel 12, eerste lid, 3°.

De voorwaarden bepaald in artikel 12, eerste lid, 5°, 6°, 8° en 10°, moeten vervuld zijn bij de toelating tot de basisopleiding.

De voorwaarden bepaald in artikel 12, eerste lid, 3°, 5°, 6°, 8°, 9° en 10° moeten vervuld zijn bij de toelating tot de basisopleiding.

[...]

[...]

Art. 20. Tot de selectieproeven wordt niet toegelaten, de kandidaat die:

Art. 20. Tot de selectieproeven wordt niet toegelaten, de kandidaat die:

1° na een medisch geschiktheidsonderzoek ongeschikt is verklaard voor het uitoefenen van de beoogde betrekking;

1° na een medisch geschiktheidsonderzoek ongeschikt is verklaard voor het uitoefenen van de beoogde betrekking;

2° eerder als stagiair is ontslagen wegens beroepsongeschiktheid of eerder is herplaatst wegens beroepsongeschiktheid;

2° eerder als stagiair is ontslagen wegens beroepsongeschiktheid of eerder is herplaatst wegens beroepsongeschiktheid;

3° eerder als contractueel personeelslid is ontslagen wegens dringende redenen zoals bedoeld in artikel 35 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten of tijdens of bij afloop van de proefperiode bedoeld in de artikelen 48 en 67 van dezelfde wet;

3° eerder als contractueel personeelslid is ontslagen wegens dringende redenen zoals bedoeld in artikel 35 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;

4° eerder het voorwerp heeft uitgemaakt van een definitieve ambtsontheffing;

4° eerder het voorwerp heeft uitgemaakt van een definitieve ambtsontheffing;

5° op het ogenblik van het aangenomen ontslag, een evaluatie met de eindvermelding “onvoldoende” heeft opgelopen.

Art. 21. De kandidaat moet voldoen aan de in artikel 19, 1° tot 4°, bepaalde voorwaarden op de datum van deelname aan de selectieproeven.

De voorwaarden bedoeld in artikel 19, 3°, blijken uit:

a) een voor eensluidend verklaard afschrift van het volledige strafregister dat minder dan drie maanden oud is op de datum van de kandidaatstelling;

b) een onderzoek van de omgeving en de antecedenten dat onder meer een gesprek met de kandidaat in zijn woonplaats en eventuele verblijfplaats omvat, gevoerd door het korps van lokale politie;

c) alle beschikbare inlichtingen die door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse worden overgezonden;

d) alle beschikbare inlichtingen betreffende de gemeentelijke administratieve sancties opgelegd voor een gemengde inbreuk;

e) de gerechtelijke gegevens die door de politiediensten worden overgezonden mits toelating van de bevoegde gerechtelijke overheden;

f) de andere gevalideerde gegevens en informatie waarover de politiediensten beschikken).

De overige voorwaarden bepaald in artikel 19 moeten vervuld zijn, naar gelang van het geval, bij de toelating tot de stage of bij de indiensttreding.

5° op het ogenblik van het aangenomen ontslag, een evaluatie met de eindvermelding “onvoldoende” heeft opgelopen.

Art. 21. **De kandidaat moet op de datum waarop hij aan de selectieproeven deelneemt, voldoen aan de in artikel 19, 1°, 2° en 4° bepaalde voorwaarden alsook het voorwerp zijn geweest van de verificaties bedoeld in het tweede lid, a), c), e) en f) en, op basis hiervan, geen risicofactoren vertonen die een beletsel tot indienstneming bij de politie vormen zoals voorzien in artikel 19, 3°.**

De voorwaarden bedoeld in artikel 19, 3°, blijken uit:

a) een voor eensluidend verklaard afschrift van het volledige strafregister dat minder dan drie maanden oud is op de datum van de kandidaatstelling;

b) een onderzoek van de omgeving en de antecedenten dat onder meer een gesprek met de kandidaat in zijn woonplaats en eventuele verblijfplaats omvat, gevoerd door het korps van lokale politie;

c) alle beschikbare inlichtingen die door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse worden overgezonden;

d) alle beschikbare inlichtingen betreffende de gemeentelijke administratieve sancties opgelegd voor een gemengde inbreuk;

e) de gerechtelijke gegevens die door de politiediensten worden overgezonden mits toelating van de bevoegde gerechtelijke overheden;

f) de andere gevalideerde gegevens en informatie waarover de politiediensten beschikken).

De voorwaarden bepaald in artikel 19, 3°, 5°, 6°, 7° en 8° moeten vervuld zijn, naar gelang van het

[...]

Art. 37. De leden van het operationeel kader die slagen voor de basisopleiding van een hoger kader, worden bevorderd door overgang naar het beoogde hoger kader.

Het inrichten van proeven voor de bevordering naar het kader van beveiligingsassistenten van politie is niet mogelijk.

De selectieproeven voor de bevordering naar het basiskader zijn toegankelijk voor beveiligingsassistenten van politie, agenten van politie en beveiligingsagenten van politie.

[...]

geval, bij de toelating tot de stage of bij de indiensttreding.

[...]

Art. 37. De leden van het operationeel kader die slagen voor de basisopleiding van een hoger kader, **en die overeenkomstig de regels inzake de mobiliteit of de ambtshalve aanwijzing worden aangewezen in een betrekking van het beoogde kader**, worden bevorderd door overgang naar het beoogde hoger kader.

Het inrichten van proeven voor de bevordering naar het kader van beveiligingsassistenten van politie is niet mogelijk.

De selectieproeven voor de bevordering naar het basiskader zijn toegankelijk voor beveiligingsassistenten van politie, agenten van politie en beveiligingsagenten van politie.

[...]

Art. 91bis. De toereikendheid van de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging wordt met ingang van 1 november 2024 om de vier jaar opnieuw beoordeeld, rekening houdend met de volgende criteria:

- de koopkracht van de personeelsleden die de in artikel 91 bedoelde jaarlijkse bezoldiging ontvangen, rekening houdend met de kosten voor levensonderhoud;
- het algemene niveau van de wedden en lonen en de verdeling ervan;
- het groeipercentage van de wedden en lonen;
- nationale productiviteitsniveaus en -ontwikkelingen op lange termijn.

Er wordt ook rekening gehouden met de indicatieve referentiewaarde van 50 % van de gemiddelde brutowedde en -loon.

[...]	Ter gelegenheid van deze herbeoordeling brengt het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten, bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, 3°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, advies uit aan de bevoegde ministers. Het advies motiveert de indicatoren die zijn gekozen om de in het eerste lid bedoelde criteria uit te drukken, en kan andere dan de in het tweede lid bedoelde indicatieve referentiewaarden voorstellen. [...]
-------	---

Wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's

[...] Art. 9. Uitsluitend de verwerkingsverantwoordelijke inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, heeft toegang tot de beelden, behalve in het geval bedoeld in artikel 6, § 2, zevende lid. De verwerkingsverantwoordelijke of de persoon die onder zijn gezag handelt, neemt alle nodige voorzorgsmaatregelen teneinde de toegang tot de beelden te beveiligen tegen toegang door onbevoegden. De personen die toegang hebben tot de beelden, hebben een discretieplicht omtrent de persoonsgegevens die de beelden opleveren, met dien verstande dat de verwerkingsverantwoordelijke inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, de beelden: 1° kan overdragen aan de politiediensten of de gerechtelijke overheden indien hij feiten vaststelt die een misdrijf of overlast kunnen vormen en de	[...] Art. 9. Uitsluitend de verwerkingsverantwoordelijke inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, heeft toegang tot de beelden, behalve in het geval bedoeld in artikel 6, § 2, zevende lid. De verwerkingsverantwoordelijke of de persoon die onder zijn gezag handelt, neemt alle nodige voorzorgsmaatregelen teneinde de toegang tot de beelden te beveiligen tegen toegang door onbevoegden. De personen die toegang hebben tot de beelden, hebben een discretieplicht omtrent de persoonsgegevens die de beelden opleveren, met dien verstande dat de verwerkingsverantwoordelijke inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, de beelden: 1° kan overdragen aan de politiediensten of de gerechtelijke overheden indien hij feiten vaststelt die een misdrijf of overlast kunnen vormen en de
---	---

beelden kunnen bijdragen tot het bewijzen van die feiten en het identificeren van de daders;

2° kosteloos moet overdragen aan de politiediensten indien zij hierom verzoeken in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast¹ betreffen. Indien het een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats betreft, kan de verwerkingsverantwoordelijke of de persoon die onder zijn gezag handelt, evenwel eisen dat er een gerechtelijk mandaat in het kader van een opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek wordt voorgelegd;

3° kan, wanneer het een voor het publiek toegankelijke besloten plaats betreft, en indien er een akkoord, waarvan de modaliteiten werden bepaald door een schriftelijke overeenkomst, werd afgesloten tussen de verwerkingsverantwoordelijke en de betrokken politiedienst:

a) overdragen in real time aan de politiediensten, voor de beveiliging van door de Koning bepaalde plaatsen, bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, waarvan het ontwerp voor advies wordt voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit die, door hun aard, een bijzonder risico voor de veiligheid inhouden;

b) overdragen in real time aan de politiediensten, met naleving van de regels die gelden op het vlak van de private en bijzondere veiligheid, wanneer zich een feit voordoet waarvoor hun tussenkomst vereist kan zijn.

Onverminderd de toepassing van de artikelen 47sexies en 47septies van het Wetboek van strafvordering hebben de federale en lokale politiediensten, binnen het kader van hun opdrachten van gerechtelijke of bestuurlijke politie, vrije en kosteloze toegang in real time tot de beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het net van de openbare vervoersmaatschappijen of in de nucleaire sites

beelden kunnen bijdragen tot het bewijzen van die feiten en het identificeren van de daders;

2° kosteloos moet overdragen aan de politiediensten indien zij hierom verzoeken in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast¹ betreffen. Indien het een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats betreft, kan de verwerkingsverantwoordelijke of de persoon die onder zijn gezag handelt, evenwel eisen dat er een gerechtelijk mandaat in het kader van een opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek wordt voorgelegd;

3° kan, wanneer het een voor het publiek toegankelijke besloten plaats betreft, en indien er een akkoord, waarvan de modaliteiten werden bepaald door een schriftelijke overeenkomst, werd afgesloten tussen de verwerkingsverantwoordelijke en de betrokken politiedienst:

a) overdragen aan de politiediensten, voor de beveiliging van door de Koning bepaalde plaatsen, bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, waarvan het ontwerp voor advies wordt voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit die, door hun aard, een bijzonder risico voor de veiligheid inhouden;

b) overdragen aan de politiediensten, met naleving van de regels die gelden op het vlak van de private en bijzondere veiligheid, wanneer zich een feit voordoet waarvoor hun tussenkomst vereist kan zijn.

Onverminderd de toepassing van de artikelen 47sexies en 47septies van het Wetboek van strafvordering hebben de federale en lokale politiediensten, binnen het kader van hun opdrachten van gerechtelijke of bestuurlijke politie, vrije en kosteloze toegang tot de beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het net van de openbare vervoersmaatschappijen of in de nucleaire sites die bij een koninklijk besluit

die bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad worden bepaald. De nadere regels van deze vrije toegang tot de beelden, de overdracht en de beveiliging ervan worden bepaald in protocolakkoorden tussen de betrokken politiediensten en openbare vervoersmaatschappij of nucleaire site, ter advies voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit, voorafgaandelijk aan de ondertekening ervan.

vastgesteld na overleg in de Ministerraad worden bepaald. De nadere regels van deze vrije toegang tot de beelden, de overdracht en de beveiliging ervan worden bepaald in protocolakkoorden tussen de betrokken politiediensten en openbare vervoersmaatschappij of nucleaire site, ter advies voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit, voorafgaandelijk aan de ondertekening ervan.

Onverminderd het derde lid, 1° en 2°, kunnen de politiediensten de beelden raadplegen om onmiddellijk te kunnen ingrijpen voor doeleinden van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de daaruit voortvloeiende noodzakelijke politiemaatregelen te kunnen nemen.

[...]

[...]

Wet van 16 mei 2024 betreffende de bevoegdheden op het nationale grondgebied van de leden van de Europese grens- en kustwacht

[...]

Art. 4. § 1. De leden van het permanent korps die optreden op het nationale grondgebied, zijn, voor wat betreft de uitoefening van politionele bevoegdheden, gelijkgesteld met de leden van het operationele kader van de geïntegreerde politie die uitvoering geven aan artikel 21 van de wet op het politieambt.

Hun taken en bevoegdheden beperken zich tot de taken zoals omschreven:

1° in artikel 2, 4), van de Verordening;

2° in artikel 2, 3) en 5), van de Verordening, voor zover zij gerelateerd zijn aan de in artikel 2, 4), van de Verordening bedoelde taak;

3° in artikel 3, lid 1, i), van de Verordening.

§ 2. De leden van het permanent korps mogen met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk

[...]

Art. 4. § 1. De leden van het permanent korps die optreden op het nationale grondgebied, zijn, voor wat betreft de uitoefening van politionele bevoegdheden, gelijkgesteld met de leden van het operationele kader van de geïntegreerde politie die uitvoering geven aan artikel 21 van de wet op het politieambt.

Hun taken en bevoegdheden beperken zich tot de taken zoals omschreven:

1° in artikel 2, 4), van de Verordening;

2° in artikel 2, 3) en 5), van de Verordening, voor zover zij gerelateerd zijn aan de in artikel 2, 4), van de Verordening bedoelde taak;

3° in artikel 3, lid 1, i), van de Verordening.

§ 2. De leden van het permanent korps mogen met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk

bevoegdheden uitoefenen voor zover deze niet uitgebreider zijn dan deze welke toegekend zijn aan leden van de geïntegreerde politie die op het nationale grondgebied tussenkomen in het kader van artikel 21 van de wet op de politieambt, op voorwaarde dat ze hiervoor de nodige opleiding hebben gekregen.

§ 3. Voor wat betreft de opdrachten bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 1° tot 3°, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de geografische zones van het nationale grondgebied waarbinnen de leden van het permanente korps de bevoegdheden toegekend bij deze wet kunnen uitoefenen.

Het in het eerste lid bedoelde koninklijk besluit heeft een geldigheidsduur van twee jaar en wordt jaarlijks geëvalueerd.

[...]

bevoegdheden uitoefenen voor zover deze niet uitgebreider zijn dan deze welke toegekend zijn aan leden van de geïntegreerde politie die op het nationale grondgebied tussenkomen in het kader van artikel 21 van de wet op de politieambt, op voorwaarde dat ze hiervoor de nodige opleiding hebben gekregen.

§ 3. Voor wat betreft de opdrachten bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 1° tot 3°, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de geografische zones van het nationale grondgebied waarbinnen de leden van het permanente korps de bevoegdheden toegekend bij deze wet kunnen uitoefenen.

~~Het in het eerste lid bedoelde koninklijk besluit heeft een geldigheidsduur van twee jaar en wordt jaarlijks geëvalueerd.~~

[...]

Koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten

[...]

Art. IV.I.49. De minister of de directeur van de door hem aangewezen dienst stelt bij het organiseren van de selectie de datum vast waarop de kandidaten moeten voldoen aan de bijzondere toelatingsvoorwaarden.

[...]

Art. XI.II.23. § 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk, wordt verstaan onder:

1° “bezoldiging”: de wedde verhoogd met de haard - of standplaatstoelage, alsook met alle andere weddebijslagen, toelagen of forfaitaire voordelen die maandelijks worden toegekend;

[...]

Art. IV.I.49. De minister of **het hoofd van de door hem aangewezen dienst** stelt bij het organiseren van de selectie de datum vast waarop de kandidaten moeten voldoen aan de bijzondere toelatingsvoorwaarden.

[...]

Art. XI.II.23. § 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk, wordt verstaan onder “bezoldiging”: de wedde verhoogd met de haard - of standplaatstoelage, alsook met alle andere weddebijslagen, toelagen of forfaitaire voordelen die maandelijks worden toegekend.

~~1° “bezoldiging”: de wedde verhoogd met de haard - of standplaatstoelage, alsook met alle andere weddebijslagen, toelagen of forfaitaire voordelen die maandelijks worden toegekend;~~

2° “volledige prestaties”: de prestaties waarvan het uurrooster een normale beroepsactiviteit volledig omvat.

§ 2. Voor de vaststelling van de bezoldiging komen niet in aanmerking:

1° de vergoedingen en toelagen die werkelijke lasten dekken;

2° de kinderbijslagen en hun maandelijkse supplementen;

3° de toelagen of supplementen hierna bepaald:

a) de toelagen voor dienstprestaties uitgevoerd op een zaterdag, een zondag, een feestdag of tijdens de nacht alsook de uurtoelagen voor bijkomende dienstprestaties, voor bereikbaar en terugroepbaar personeel en voor een ononderbroken dienst van meer dan vierentwintig uur;

b) de forfaitaire toelage voor bepaalde personeelsleden die belast zijn met de uitvoering van bepaalde opdrachten in het raam van de inplaatsstelling van het federale immigratiebeleid;

c) de tweetaligheidstoelage.

~~2° “volledige prestaties”: de prestaties waarvan het uurrooster een normale beroepsactiviteit volledig omvat.~~

§ 2. Voor de vaststelling van de bezoldiging bekomen niet in aanmerking:

1° de vergoedingen en toelagen die werkelijke lasten dekken;

2° de kinderbijslagen en hun maandelijkse supplementen;

3° de toelagen hierna bepaald:

a) de toelagen voor dienstprestaties uitgevoerd op een zaterdag, een zondag, een feestdag of tijdens de nacht alsook de uurtoelagen voor bijkomende dienstprestaties, voor bereikbaar en terugroepbaar personeel en voor een ononderbroken dienst van meer dan vierentwintig uur;

b) de forfaitaire toelage voor bepaalde personeelsleden die belast zijn met de uitvoering van bepaalde opdrachten in het raam van de inplaatsstelling van het federale immigratiebeleid;

c) de tweetaligheidstoelage.

COORDINATION DES ARTICLES**Texte de base****Texte adapté au projet de loi**

Code d'instruction criminelle

[...]

Art. 596. Lorsque la demande d'extrait est effectuée en vue d'accéder à une activité dont les conditions d'accès ou d'exercice ont été définies par des dispositions légales ou réglementaires, l'extrait mentionne les décisions visées à l'article 595, alinéas 2 et 3, lorsqu'elles comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, ayant pour effet d'interdire à la personne concernée d'exercer cette activité.

Lorsque la demande d'extrait est effectuée en vue d'accéder à une activité qui relève de l'éducation, de la guidance psycho-médico-sociale, de l'aide à la jeunesse, de la protection infantile, de l'animation ou de l'encadrement de mineurs, l'extrait mentionne, outre les décisions visées à l'alinéa 1er, aussi les décisions visées à l'article 594, alinéa 1er, 4° à 7° et les condamnations visées à l'article 590, alinéa 1er, 1°, et les décisions visées à l'article 590, alinéa 1er, 2°, 4°, 5° et 16°, pour des faits commis à l'égard d'un mineur, et pour autant que cet élément soit constitutif de l'infraction ou qu'il en aggrave la peine. L'extrait mentionne en outre, si l'intéressé fait l'objet d'une interdiction d'exercer une activité qui la mettrait en contact avec des mineurs, décidée par un juge ou une juridiction d'instruction en application de l'article 35, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. L'interdiction doit être mentionnée sur l'extrait jusqu'au moment où le jugement qui s'ensuit acquiert force de chose jugée.

Le Roi fixe les conditions et les modalités de délivrance de cet extrait. Lorsque l'extrait concerne une personne physique qui a son

[...]

Art. 596. Lorsque la demande d'extrait est effectuée en vue d'accéder à une activité dont les conditions d'accès ou d'exercice ont été définies par des dispositions légales ou réglementaires, l'extrait mentionne les décisions visées à l'article 595, alinéas 2 et 3, lorsqu'elles comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, ayant pour effet d'interdire à la personne concernée d'exercer cette activité.

Lorsque la demande d'extrait est effectuée en vue d'accéder à une activité qui relève de l'éducation, de la guidance psycho-médico-sociale, de l'aide à la jeunesse, de la protection infantile, de l'animation ou de l'encadrement de mineurs, **ou à une fonction au sein de la police intégrée**, l'extrait mentionne, outre les décisions visées à l'alinéa 1er, aussi les décisions visées à l'article 594, alinéa 1er, 4° à 7° et les condamnations visées à l'article 590, alinéa 1er, 1°, et les décisions visées à l'article 590, alinéa 1er, 2°, 4°, 5° et 16°, pour des faits commis à l'égard d'un mineur, et pour autant que cet élément soit constitutif de l'infraction ou qu'il en aggrave la peine. L'extrait mentionne en outre, si l'intéressé fait l'objet d'une interdiction d'exercer une activité qui la mettrait en contact avec des mineurs, décidée par un juge ou une juridiction d'instruction en application de l'article 35, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. L'interdiction doit être mentionnée sur l'extrait jusqu'au moment où le jugement qui s'ensuit acquiert force de chose jugée.

Le Roi fixe les conditions et les modalités de délivrance de cet extrait. Lorsque l'extrait concerne une personne physique qui a son

domicile ou sa résidence en Belgique, il est délivré par l'administration de la commune où la personne physique a son domicile ou sa résidence. Si elle n'a pas de domicile ou de résidence en Belgique, l'extrait est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. Lorsque l'extrait concerne une personne morale, il est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice.

L'extrait visé à l'alinéa 2 ne peut être délivré à une personne qui se trouve en détention préventive.

[...]

domicile ou sa résidence en Belgique, il est délivré par l'administration de la commune où la personne physique a son domicile ou sa résidence. Si elle n'a pas de domicile ou de résidence en Belgique, l'extrait est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. Lorsque l'extrait concerne une personne morale, il est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice.

L'extrait visé à l'alinéa 2 ne peut être délivré à une personne qui se trouve en détention préventive.

[...]

Loi sur la fonction de police

[...]

Art. 3. Dans la présente loi, on entend par:

1° mesure de police: tout acte exécutoire de police administrative ou de police judiciaire, juridique ou matériel, portant une indication, une obligation ou une interdiction pour les citoyens;

2° autorité de police: l'autorité désignée par ou en vertu de la loi pour prendre des mesures de police juridiques, et pour exécuter des mesures de police ou les faire exécuter par les services de police;

3° fonctionnaire de police: un membre d'un service de police habilité par ou en vertu de la loi à prendre ou à exécuter certaines mesures de police et à accomplir des actes de police administrative ou judiciaire;

4° agent de police judiciaire: le fonctionnaire de police chargé par ou en vertu de la loi de missions de police judiciaire sans être revêtu de la qualité d'officier de police judiciaire auxiliaire du procureur du Roi ou de celle d'officier de police judiciaire;

5° agent de police administrative: le membre du cadre opérationnel chargé par ou en vertu de la

[...]

Art. 3. Dans la présente loi, on entend par:

1° mesure de police: tout acte exécutoire de police administrative ou de police judiciaire, juridique ou matériel, portant une indication, une obligation ou une interdiction pour les citoyens;

2° autorité de police: l'autorité désignée par ou en vertu de la loi pour prendre des mesures de police juridiques, et pour exécuter des mesures de police ou les faire exécuter par les services de police;

3° fonctionnaire de police: un membre d'un service de police habilité par ou en vertu de la loi à prendre ou à exécuter certaines mesures de police et à accomplir des actes de police administrative ou judiciaire;

4° agent de police judiciaire: le fonctionnaire de police chargé par ou en vertu de la loi de missions de police judiciaire sans être revêtu de la qualité d'officier de police judiciaire auxiliaire du procureur du Roi ou de celle d'officier de police judiciaire;

5° agent de police administrative: le membre du cadre opérationnel chargé par ou en vertu de la

loi de missions de police administrative sans être revêtu de la qualité d'officier de police administrative;

6° organe de contrôle de l'information policière, ci-après dénommé "Organe de contrôle": l'organe visé à l'article 71 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement de données à caractère personnel;

7° membre du cadre opérationnel: catégorie de membres du personnel des services de police comprenant les fonctionnaires de police, les assistants de sécurisation de police, les agents de police et les agents de sécurisation de police.

8° signature électronique qualifiée: la signature visée à l'article 3.12 du règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE;

9° cachet électronique avancé: le cachet visé à l'article 3. 26 du Règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE.

10° loi relative à la protection des données: la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement de données à caractère personnel.

[...]

Art. 15. Dans l'exercice de leurs missions de police judiciaire les services de police ont pour tâche:

1° de rechercher les crimes, les délits et les contraventions, d'en rassembler les preuves, d'en

loi de missions de police administrative sans être revêtu de la qualité d'officier de police administrative;

6° organe de contrôle de l'information policière, ci-après dénommé "Organe de contrôle": l'organe visé à l'article 71 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement de données à caractère personnel;

7° membre du cadre opérationnel: catégorie de membres du personnel des services de police comprenant les fonctionnaires de police, les assistants de sécurisation de police, les agents de police et les agents de sécurisation de police.

8° signature électronique qualifiée: la signature visée à l'article 3.12 du règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE;

9° cachet électronique avancé: le cachet visé à l'article 3. 26 du Règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE.

10° loi relative à la protection des données: la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement de données à caractère personnel.

11° infraction: un comportement passible d'une peine de niveau 1 à 8 inclus, tel que définie à l'article 36 du Code pénal.

[...]

Art. 15. Dans l'exercice de leurs missions de police judiciaire les services de police ont pour tâche:

1° de rechercher les **infractions**, d'en rassembler les preuves, d'en donner connaissance

donner connaissance aux autorités compétentes, d'en saisir, arrêter et mettre à la disposition de l'autorité compétente les auteurs, de la manière et dans les formes déterminées par la loi;

2° de rechercher les personnes dont la privation de liberté est prévue par la loi, de s'en saisir, de les arrêter et de les mettre à la disposition des autorités compétentes;

3° de rechercher, de saisir et de mettre à la disposition de l'autorité compétente les objets dont la saisie est prescrite;

4° de transmettre aux autorités compétentes le compte rendu de leurs missions ainsi que les renseignements recueillis à cette occasion.

Cet article est également applicable aux infractions aux règlements relatifs à la police de la circulation routière qui sont sanctionnées administrativement.

[...]

Art 20. Les services de police surveillent les condamnés qui bénéficient d'une modalité d'exécution de la peine privative de liberté ou qui bénéficient d'une modalité d'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines, les condamnés qui bénéficient de toute autre mesure qui suspend l'exécution de la peine, les condamnés en congé pénitentiaire, les personnes ayant fait l'objet d'une suspension probatoire ou les condamnés avec sursis, les condamnés qui ont été remis en liberté sous surveillance, ainsi que les inculpés placés sous un mandat d'arrêt qui est exécuté par une détention sous surveillance électronique ou laissés ou mis en liberté conformément à la loi relative à la détention préventive, les condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal et les condamnés qui purgent une peine de probation autonome au sens des articles 37octies à 37undecies du Code pénal.

aux autorités compétentes, d'en saisir, arrêter et mettre à la disposition de l'autorité compétente les auteurs, de la manière et dans les formes déterminées par la loi;

2° de rechercher les personnes dont la privation de liberté est prévue par la loi, de s'en saisir, de les arrêter et de les mettre à la disposition des autorités compétentes;

3° de rechercher, de saisir et de mettre à la disposition de l'autorité compétente les objets dont la saisie est prescrite;

4° de transmettre aux autorités compétentes le compte rendu de leurs missions ainsi que les renseignements recueillis à cette occasion.

Cet article est également applicable aux infractions aux règlements relatifs à la police de la circulation routière qui sont sanctionnées administrativement.

[...]

Art 20. Les services de police surveillent les condamnés qui bénéficient d'une modalité d'exécution de la peine privative de liberté ou qui bénéficient d'une modalité d'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines, les condamnés qui bénéficient de toute autre mesure qui suspend l'exécution de la peine, les condamnés en congé pénitentiaire, les personnes ayant fait l'objet d'une suspension probatoire ou les condamnés avec sursis, les condamnés qui ont été remis en liberté sous surveillance, ainsi que les inculpés placés sous un mandat d'arrêt qui est exécuté par une détention sous surveillance électronique ou laissés ou mis en liberté conformément à la loi relative à la détention préventive, **les condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens de l'article 43 du Code pénal et les condamnés qui purgent une peine de probation au sens de l'article 44 du Code pénal.**

Ils veillent également que soient respectées les conditions qui leur sont communiquées à cet effet et qui sont imposées aux condamnés qui bénéficient d'une modalité d'exécution de la peine privative de liberté ou qui bénéficient d'une modalité d'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines, aux condamnés qui bénéficient de toute autre mesure qui suspend l'exécution de la peine, aux condamnés en congé pénitentiaire, aux personnes ayant fait l'objet d'une suspension probatoire ou aux condamnés avec sursis, aux condamnés qui ont été remis en liberté sous surveillance ainsi qu'aux inculpés placés sous un mandat d'arrêt qui est exécuté par une détention sous surveillance électronique ou) laissés ou mis en liberté conformément à la loi relative à la détention préventive, aux condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal et aux condamnés qui purgent une peine de probation autonome au sens des articles 37octies à 37undecies du Code pénal.

Ils se saisissent des condamnés et des détenus évadés et les mettent à la disposition des autorités compétentes.

[...]

Art. 22. Les services de police se tiennent à portée des grands rassemblements et prennent les mesures utiles à leur déroulement paisible.

Sur décision de l'autorité de police administrative ou à l'initiative du fonctionnaire de police chargé de la direction opérationnelle du service d'ordre conformément au article 7/1, 7/2 ou 7/3, ils dispersent:

- 1° tous les attroupements armés;
- 2° les attroupements qui s'accompagnent de crimes et de délits contre les personnes ou les biens ou d'infractions à la loi du 29 juillet 1934 interdisant les milices privées;

Ils veillent également que soient respectées les conditions qui leur sont communiquées à cet effet et qui sont imposées aux condamnés qui bénéficient d'une modalité d'exécution de la peine privative de liberté ou qui bénéficient d'une modalité d'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines, aux condamnés qui bénéficient de toute autre mesure qui suspend l'exécution de la peine, aux condamnés en congé pénitentiaire, aux personnes ayant fait l'objet d'une suspension probatoire ou aux condamnés avec sursis, aux condamnés qui ont été remis en liberté sous surveillance ainsi qu'aux inculpés placés sous un mandat d'arrêt qui est exécuté par une détention sous surveillance électronique ou) laissés ou mis en liberté conformément à la loi relative à la détention préventive, **aux condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens de l'article 43 du Code pénal et aux condamnés qui purgent une peine de probation au sens de l'article 44 du Code pénal.**

Ils se saisissent des condamnés et des détenus évadés et les mettent à la disposition des autorités compétentes.

[...]

Art. 22. Les services de police se tiennent à portée des grands rassemblements et prennent les mesures utiles à leur déroulement paisible.

Sur décision de l'autorité de police administrative ou à l'initiative du fonctionnaire de police chargé de la direction opérationnelle du service d'ordre conformément au article 7/1, 7/2 ou 7/3, ils dispersent:

- 1° tous les attroupements armés;
- 2° les attroupements qui s'accompagnent **d'infractions contre les personnes ou les biens passibles d'une peine minimale de niveau 2, ainsi que des infractions visées aux articles 317, 396, 419, 515, 547, 548, 549 et 644 du Code pénal** ou

	d'infractions à la loi du 29 juillet 1934 interdisant les milices privées;
3° les attroupements dont il apparaît qu'ils sont constitués ou se constituent en vue de porter la dévastation, le massacre ou le pillage ou d'attenter à l'intégrité physique ou à la vie des personnes;	3° les attroupements dont il apparaît qu'ils sont constitués ou se constituent en vue de porter la dévastation, le massacre ou le pillage ou d'attenter à l'intégrité physique ou à la vie des personnes;
4° les attroupements faisant obstacle à l'exécution de la loi, d'une ordonnance de police, d'une mesure de police, d'une décision de justice ou d'une contrainte.	4° les attroupements faisant obstacle à l'exécution de la loi, d'une ordonnance de police, d'une mesure de police, d'une décision de justice ou d'une contrainte.
Lorsque la disperse d'office des attroupements ou se tient à portée de grands rassemblements, sur base de l'article 16 ou du présent article, elle en informe au préalable ou, si ce n'est pas possible, dans les plus brefs délais, le bourgmestre de la commune concernée et le chef de corps de la police locale concernée et maintient avec ceux-ci un contact permanent à l'occasion de telles interventions.	Lorsque la disperse d'office des attroupements ou se tient à portée de grands rassemblements, sur base de l'article 16 ou du présent article, elle en informe au préalable ou, si ce n'est pas possible, dans les plus brefs délais, le bourgmestre de la commune concernée et le chef de corps de la police locale concernée et maintient avec ceux-ci un contact permanent à l'occasion de telles interventions.
[...]	[...]
Art. 25/2. § 1er. Pour application de la présente loi, l'on entend par:	Art. 25/2. § 1er. Pour application de la présente loi, l'on entend par:
1° caméra mobile: la caméra qui est déplacée au cours de son utilisation;	1° caméra mobile: la caméra qui est déplacée au cours de son utilisation;
1bis° caméra individuelle: une caméra mobile réalisant des enregistrements audiovisuels portée par un membre du cadre opérationnel);	1bis° caméra individuelle: une caméra mobile réalisant des enregistrements audiovisuels portée par un membre du cadre opérationnel);
2° caméra fixe temporaire: la caméra fixée pour un temps limité dans un lieu;	2° caméra fixe temporaire: la caméra fixée pour un temps limité dans un lieu;
3° caméra intelligente: la caméra qui comprend également des composantes ainsi que des logiciels qui, couplés ou non à des registres ou à des fichiers, peuvent traiter de manière autonome ou non les images recueillies;	3° caméra intelligente: la caméra qui comprend également des composantes ainsi que des logiciels qui, couplés ou non à des registres ou à des fichiers, peuvent traiter de manière autonome ou non les images recueillies;
4° lieu ouvert: tout lieu non délimité par une enceinte et accessible librement au public, dont	4° lieu ouvert: tout lieu non délimité par une enceinte et accessible librement au public, dont

les voies publiques gérées par les autorités publiques gestionnaires de voiries;

5° lieu fermé accessible au public: tout bâtiment ou lieu délimité par une enceinte, destiné à l'usage du public, où des services peuvent lui être fournis;

6° lieu fermé non accessible au public: tout bâtiment ou lieu délimité par une enceinte, destiné uniquement à l'usage des utilisateurs habituels;

7° enceinte: délimitation d'un lieu composée au minimum d'une démarcation visuelle claire ou d'une indication permettant de clairement distinguer les lieux.

8° pré-enregistrement: une fonctionnalité d'une caméra qui consiste à enregistrer continuellement et simultanément le son et l'image dès la mise sous tension de la caméra. Ces données sont automatiquement, systématiquement et progressivement écrasées par de nouvelles données pour que l'enregistrement disponible total n'excède pas la durée prédéterminée;

9° espaces verts gérés par des autorités publiques: les lieux fermés accessibles au public gérés par des autorités publiques qui peuvent revêtir la forme notamment de bois, parcs, jardins, squares végétalisés, d'aires de jeux en plein air ainsi que de cimetières et qui disposent d'une enceinte au sens de la présente loi.

§ 2. Est réputée visible:

1° l'utilisation de caméras fixes, le cas échéant temporaires, signalées par un pictogramme déterminé par le Roi, après avis de l'autorité compétente de contrôle des traitements de données à caractère personnel;

les voies publiques gérées par les autorités publiques gestionnaires de voiries;

5° lieu fermé accessible au public: tout bâtiment ou lieu délimité par une enceinte, destiné à l'usage du public, où des services peuvent lui être fournis;

6° lieu fermé non accessible au public: tout bâtiment ou lieu délimité par une enceinte, destiné uniquement à l'usage des utilisateurs habituels;

7° enceinte: délimitation d'un lieu composée au minimum d'une démarcation visuelle claire ou d'une indication permettant de clairement distinguer les lieux.

8° pré-enregistrement: une fonctionnalité d'une caméra qui consiste à enregistrer continuellement et simultanément le son et l'image dès la mise sous tension de la caméra. Ces données sont automatiquement, systématiquement et progressivement écrasées par de nouvelles données pour que l'enregistrement disponible total n'excède pas la durée prédéterminée;

9° espaces verts gérés par des autorités publiques: les lieux fermés accessibles au public gérés par des autorités publiques qui peuvent revêtir la forme notamment de bois, parcs, jardins, squares végétalisés, d'aires de jeux en plein air ainsi que de cimetières et qui disposent d'une enceinte au sens de la présente loi.

§ 2. Est réputée visible:

1° **l'utilisation de caméras fixes, le cas échéant temporaires:**

- a) soit signalées par un pictogramme déterminé par le Roi, après avis de l'Organe de contrôle;**
- b) soit montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d'aéronefs de police, ou**

2° l'utilisation de caméras mobiles, y compris les caméras individuelles:

a) soit montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d'aéronefs de police, ou de tout autre moyen de transport de police, identifiables comme tels;

b) soit portées par un membre du cadre opérationnel des services de police, identifiable comme tel conformément à l'article 41;

3° en ce qui concerne l'utilisation de caméras fixes dans les zones maritimes belges énoncée à l'article 1.1.1.4 du Code belge de la Navigation, le pictogramme visé au 1° est remplacé par l'annonce énoncée à l'article 4.6.1.6, § 3, du Code belge de la Navigation.

Tout usage d'une caméra mobile au sens du paragraphe 2, alinéa 1er, 2°, b), est précédé d'un avertissement oral, à moins que cela ne rende cet usage inopérant.

Un usage est notamment inopérant dans les circonstances suivantes:

1° il peut constituer un danger pour la sécurité du membre du cadre opérationnel ou de tiers;

2° il est difficilement réalisable voire impossible vu le nombre de personnes présentes à prévenir ou la distance qui les sépare du membre du cadre opérationnel;

3° il est inopportun car il nuirait substantiellement au bon déroulement de la mission.

[...]

Art. 25/4. § 1er. Un service de police peut installer et utiliser des caméras conformément à l'article

de tout autre véhicule ou outil avec ou sans personnes à bord, munis d'un marquage policier;

2° l'utilisation de caméras mobiles, y compris les caméras individuelles:

a) **soit montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d'aéronefs de police, ou de tout autre véhicule ou outil avec ou sans personnes à bord, munis d'un marquage policier;**

b) soit portées par un membre du cadre opérationnel des services de police, identifiable comme tel conformément à l'article 41;

3° en ce qui concerne l'utilisation de caméras fixes dans les zones maritimes belges énoncée à l'article 1.1.1.4 du Code belge de la Navigation, le pictogramme visé au 1° est remplacé par l'annonce énoncée à l'article 4.6.1.6, § 3, du Code belge de la Navigation.

Tout usage d'une caméra mobile au sens du paragraphe 2, alinéa 1er, 2°, b), est précédé d'un avertissement oral, à moins que cela ne rende cet usage inopérant.

Un usage est notamment inopérant dans les circonstances suivantes:

1° il peut constituer un danger pour la sécurité du membre du cadre opérationnel ou de tiers;

2° il est difficilement réalisable voire impossible vu le nombre de personnes présentes à prévenir ou la distance qui les sépare du membre du cadre opérationnel;

3° il est inopportun car il nuirait substantiellement au bon déroulement de la mission.

[...]

Art. 25/4. § 1er. Un service de police peut installer et utiliser des caméras conformément à l'article

25/3, ou utiliser de manière visible les caméras placées par des tiers comme visé à l'article 25/1, § 2, sur le territoire qui ressort de sa compétence, après autorisation préalable de principe:

1° du conseil communal, lorsqu'il s'agit d'une zone de police;

2° du ministre de l'Intérieur ou son délégué, pour les services de la police fédérale.

§ 2. Pour obtenir cette autorisation, une demande est introduite auprès de l'autorité compétente visée au paragraphe 1er par:

1° le chef de corps, lorsqu'il s'agit d'une zone de police;

2° le directeur coordonnateur administratif territorialement compétent, ou le directeur du service demandeur, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale.

La demande d'autorisation visée à l'alinéa 1er précise le type de caméras, les finalités pour lesquelles les caméras vont être installées ou utilisées, ainsi que leurs modalités d'utilisation, et en ce qui concerne les caméras fixes également le lieu. Cette demande tient compte d'une analyse d'impact et de risques au niveau de la protection de la vie privée et au niveau opérationnel, notamment quant aux catégories de données à caractère personnel traitées, à la proportionnalité des moyens mis en Belgique, aux objectifs opérationnels à atteindre et à la durée de conservation des données nécessaire pour atteindre ces objectifs.

En cas de changement du type de caméras ou des finalités d'utilisation de celles-ci, ainsi que, en ce qui concerne les caméras fixes, en cas de changement de lieu, une nouvelle autorisation est demandée.

§ 3. En cas d'urgence motivée, où l'autorisation visée au paragraphe 1er n'a pas encore été obtenue, soit le chef de corps soit le directeur coordonnateur administratif ou le directeur du

25/3, ou utiliser de manière visible les caméras placées par des tiers comme visé à l'article 25/1, § 2, sur le territoire qui ressort de sa compétence, après autorisation préalable de principe:

1° du conseil communal, lorsqu'il s'agit d'une zone de police;

2° du ministre de l'Intérieur ou son délégué, pour les services de la police fédérale.

§ 2. Pour obtenir cette autorisation, une demande est introduite auprès de l'autorité compétente visée au paragraphe 1er par:

1° le chef de corps, lorsqu'il s'agit d'une zone de police;

2° le directeur coordonnateur administratif territorialement compétent, ou le directeur du service demandeur, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale.

La demande d'autorisation visée à l'alinéa 1er précise le type de caméras, les finalités pour lesquelles les caméras vont être installées ou utilisées, ainsi que leurs modalités d'utilisation, et en ce qui concerne les caméras fixes également le lieu. Cette demande tient compte d'une analyse d'impact et de risques au niveau de la protection de la vie privée et au niveau opérationnel, notamment quant aux catégories de données à caractère personnel traitées, à la proportionnalité des moyens mis en Belgique, aux objectifs opérationnels à atteindre et à la durée de conservation des données nécessaire pour atteindre ces objectifs.

En cas de changement du type de caméras ou des finalités d'utilisation de celles-ci, ainsi que, en ce qui concerne les caméras fixes, en cas de changement de lieu, une nouvelle autorisation est demandée.

§ 3. En cas d'urgence motivée, où l'autorisation visée au paragraphe 1er n'a pas encore été obtenue, soit le chef de corps soit le directeur coordonnateur administratif ou le directeur du

service demandeur, selon le cas, demande oralement l'autorisation à l'autorité compétente pour y avoir recours dans le cadre de la mission spécifique justifiant l'urgence. Cette autorisation orale est par la suite confirmée par écrit par l'autorité compétente dans les plus brefs délais.

En ce qui concerne les zones de police, l'autorité compétente peut être représentée par le bourgmestre concerné pour donner l'autorisation orale dans le cas d'urgence visé à l'alinéa 1er.

§ 4. Toute décision d'autorisation visée au paragraphe 1er est portée à la connaissance du procureur du Roi.

Dans le cas visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, la décision d'autorisation est portée à la connaissance du bourgmestre et du chef de corps.

L'autorisation visée au paragraphe 1er fait l'objet d'une publicité, lorsqu'elle concerne des missions de police administrative.

§ 5. L'autorisation visée au paragraphe 1er n'est pas demandée lorsqu'il s'agit d'installer et d'utiliser des caméras dans les lieux fermés dont les services de police sont les gestionnaires.

§ 6. L'autorisation visée au paragraphe 1er ne s'applique pas non plus aux caméras mobiles de sorte que leur utilisation n'implique aucune restriction territoriale.

[...]

Art. 25/9. Par dérogation à l'article 259bis du Code pénal, lors de leurs utilisations, les caméras suivantes peuvent enregistrer du son en plus des images, à condition que ces enregistrements soient nécessaires pour atteindre le but recherché:

service demandeur, selon le cas, demande oralement l'autorisation à l'autorité compétente pour y avoir recours dans le cadre de la mission spécifique justifiant l'urgence. Cette autorisation orale est par la suite confirmée par écrit par l'autorité compétente dans les plus brefs délais.

En ce qui concerne les zones de police, l'autorité compétente peut être représentée par le bourgmestre concerné pour donner l'autorisation orale dans le cas d'urgence visé à l'alinéa 1er.

§ 4. Toute décision d'autorisation visée au paragraphe 1er est portée à la connaissance du procureur du Roi. **Toute décision d'autorisation visée au paragraphe 1er, 2° est également portée à la connaissance des bourgmestres et des chefs de corps.**

~~Dans le cas visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, la décision d'autorisation est portée à la connaissance du bourgmestre et du chef de corps.~~

L'autorisation visée au paragraphe 1er fait l'objet d'une publicité, lorsqu'elle concerne des missions de police administrative.

§ 5. L'autorisation visée au paragraphe 1er n'est pas demandée lorsqu'il s'agit d'installer et d'utiliser des caméras dans les lieux fermés dont les services de police sont les gestionnaires.

§ 6. L'autorisation visée au paragraphe 1er ne s'applique pas non plus aux caméras mobiles de sorte que leur utilisation n'implique aucune restriction territoriale.

[...]

Art. 25/9. Par dérogation aux articles 342 et 343 du Code pénal, lors de leurs utilisations, les caméras suivantes peuvent enregistrer du son en plus des images, à condition que ces enregistrements soient nécessaires pour atteindre le but recherché:

1° les caméras individuelles, en ce compris lors du pré-enregistrement;

2° les caméras fixes, le cas échéant temporaires, dans les lieux fermés gérés par les services de police, sauf dans les cas où cette communication est protégée par une législation spécifique, à condition que et aussi longtemps que ces enregistrements sont nécessaires pour assurer la sécurité des lieux, des visiteurs, des personnes privées de liberté ou des membres du personnel.

[...]

Art. 28. § 1er. Les fonctionnaires de police peuvent, dans l'exercice de leurs missions de police administrative et afin de s'assurer qu'une personne ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour l'ordre public, procéder à une fouille de sécurité dans les cas suivants:

1° lorsque, en fonction du comportement de cette personne, d'indices matériels ou des circonstances, le fonctionnaire de police a des motifs raisonnables de croire que la personne faisant l'objet d'un contrôle d'identité dans le cas et les conditions prévus à l'article 34, porte une arme ou un objet dangereux pour l'ordre public;

2° lorsqu'une personne fait l'objet d'une arrestation administrative ou une privation de liberté judiciaire;

3° lorsque des personnes participent à des rassemblements publics qui présentent une menace réelle pour l'ordre public;

4° lorsque les personnes accèdent à des lieux où l'ordre public est menacé.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin et la personne ne peut être retenue pendant plus d'une heure à cet effet.

1° les caméras individuelles, en ce compris lors du pré-enregistrement;

2° les caméras fixes, le cas échéant temporaires, dans les lieux fermés gérés par les services de police, sauf dans les cas où cette communication est protégée par une législation spécifique, à condition que et aussi longtemps que ces enregistrements sont nécessaires pour assurer la sécurité des lieux, des visiteurs, des personnes privées de liberté ou des membres du personnel.

[...]

Art. 28. § 1er. Les fonctionnaires de police peuvent, dans l'exercice de leurs missions de police administrative et afin de s'assurer qu'une personne ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour l'ordre public, procéder à une fouille de sécurité dans les cas suivants:

1° lorsque, en fonction du comportement de cette personne, d'indices matériels ou des circonstances, le fonctionnaire de police a des motifs raisonnables de croire que la personne faisant l'objet d'un contrôle d'identité dans le cas et les conditions prévus à l'article 34, porte une arme ou un objet dangereux pour l'ordre public;

2° lorsqu'une personne fait l'objet d'une arrestation administrative ou une privation de liberté judiciaire;

3° lorsque des personnes participent à des rassemblements publics qui présentent une menace réelle pour l'ordre public;

4° lorsque les personnes accèdent à des lieux où l'ordre public est menacé.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin et la personne ne peut être retenue pendant plus d'une heure à cet effet.

Dans les cas visés au 3° et 4°, la fouille est exécutée sur ordre et sous la responsabilité d'un officier de police administrative; elle est effectuée par un fonctionnaire de police du même sexe que la personne fouillée.

§ 2. Dans l'exercice de leurs missions judiciaires, les fonctionnaires de police peuvent procéder à la fouille judiciaire des personnes qui font l'objet d'une privation de liberté judiciaire ainsi que des personnes à l'égard desquelles existent des indices qu'elles détiennent sur elles des pièces à conviction ou des éléments de preuve d'un crime ou d'un délit.

La fouille judiciaire ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin et la personne ne peut être retenue plus de six heures à cet effet.

La fouille judiciaire est exécutée conformément aux instructions et sous la responsabilité d'un officier de police judiciaire.

§ 3. Les fonctionnaires de police peuvent fouiller à corps les personnes avant leur mise en cellule.

Cette fouille a pour but de s'assurer que la personne n'est pas en possession d'objets ou de substances dangereux pour elle-même ou pour autrui ou encore de nature à favoriser une évasion et ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est exécutée par un fonctionnaire de police ou par une autre personne du même sexe que la personne fouillée, conformément aux instructions et sous la responsabilité, suivant les cas, d'un officier de police administrative ou judiciaire.

§ 4. Afin d'assurer la sécurité du transport international, l'autorité de police administrative compétent peut, dans les limites de ses compétences, prescrire des fouilles de sécurité, à effectuer dans les circonstances et selon les modalités qu'elle détermine.

Dans les cas visés au 3° et 4°, la fouille est exécutée sur ordre et sous la responsabilité d'un officier de police administrative; elle est effectuée par un fonctionnaire de police du même sexe que la personne fouillée.

§ 2. Dans l'exercice de leurs missions judiciaires, les fonctionnaires de police peuvent procéder à la fouille judiciaire des personnes qui font l'objet d'une privation de liberté judiciaire ainsi que des personnes à l'égard desquelles existent des indices qu'elles détiennent sur elles des pièces à conviction ou des éléments de preuve **d'une infraction passible d'une peine minimale de niveau 2 ou les infractions visées aux articles 317, 419, 421, 423, 453, 515, 547, 644, 661 et 687 du Code pénal.**

La fouille judiciaire ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin et la personne ne peut être retenue plus de six heures à cet effet.

La fouille judiciaire est exécutée conformément aux instructions et sous la responsabilité d'un officier de police judiciaire.

§ 3. Les fonctionnaires de police peuvent fouiller à corps les personnes avant leur mise en cellule.

Cette fouille a pour but de s'assurer que la personne n'est pas en possession d'objets ou de substances dangereux pour elle-même ou pour autrui ou encore de nature à favoriser une évasion et ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est exécutée par un fonctionnaire de police ou par une autre personne du même sexe que la personne fouillée, conformément aux instructions et sous la responsabilité, suivant les cas, d'un officier de police administrative ou judiciaire.

§ 4. Afin d'assurer la sécurité du transport international, l'autorité de police administrative compétent peut, dans les limites de ses compétences, prescrire des fouilles de sécurité, à effectuer dans les circonstances et selon les modalités qu'elle détermine.

§ 5. Le fonctionnaire de police peut décider de procéder au déshabillage complet, en plusieurs étapes, de la personne à fouiller si des indices individualisés le justifient et si l'objectif visé ne peut pas être atteint ni par la fouille des vêtements et la palpation du corps, ni à l'aide d'un détecteur de métaux ou de tout autre moyen technique.

La fouille avec déshabillage complet est exécutée conformément aux directives et sous la responsabilité d'un officier de police administrative ou judiciaire.

Le déshabillage doit se faire progressivement, par étapes: la personne se dénude d'abord le haut du corps et, après avoir pu se rhabiller, retire les vêtements du bas. Le degré de déshabillage doit être légitime, raisonnable et proportionnel aux objets ou substances recherchés.

En cas de refus de la personne contrôlée de se soumettre volontairement à une fouille complète, l'officier de police administrative ou judiciaire peut demander l'usage de la contrainte afin de procéder au déshabillage de l'intéressé.

Il est interdit de procéder à des fouilles systématiques ou collectives au cours desquelles des personnes doivent se déshabiller complètement.

Pour procéder à la fouille avec déshabillage complet, le cas échéant en vue de l'inspection externe des orifices et cavités du corps, il faut que les conditions supplémentaires suivantes soient remplies:

1° la fouille a lieu dans un espace fermé en l'absence de tiers non autorisés;

2° la fouille est effectuée par au moins deux fonctionnaires de police du même sexe que la personne à fouiller; le nombre de personnes présentes doit cependant être limité au strict nécessaire;

§ 5. Le fonctionnaire de police peut décider de procéder au déshabillage complet, en plusieurs étapes, de la personne à fouiller si des indices individualisés le justifient et si l'objectif visé ne peut pas être atteint ni par la fouille des vêtements et la palpation du corps, ni à l'aide d'un détecteur de métaux ou de tout autre moyen technique.

La fouille avec déshabillage complet est exécutée conformément aux directives et sous la responsabilité d'un officier de police administrative ou judiciaire.

Le déshabillage doit se faire progressivement, par étapes: la personne se dénude d'abord le haut du corps et, après avoir pu se rhabiller, retire les vêtements du bas. Le degré de déshabillage doit être légitime, raisonnable et proportionnel aux objets ou substances recherchés.

En cas de refus de la personne contrôlée de se soumettre volontairement à une fouille complète, l'officier de police administrative ou judiciaire peut demander l'usage de la contrainte afin de procéder au déshabillage de l'intéressé.

Il est interdit de procéder à des fouilles systématiques ou collectives au cours desquelles des personnes doivent se déshabiller complètement.

Pour procéder à la fouille avec déshabillage complet, le cas échéant en vue de l'inspection externe des orifices et cavités du corps, il faut que les conditions supplémentaires suivantes soient remplies:

1° la fouille a lieu dans un espace fermé en l'absence de tiers non autorisés;

2° la fouille est effectuée par au moins deux fonctionnaires de police du même sexe que la personne à fouiller; le nombre de personnes présentes doit cependant être limité au strict nécessaire;

3° la personne à fouiller qui se soumet volontairement à la procédure de fouille n'est pas touchée;

4° la fouille se déroule dans le respect de la dignité de la personne à fouiller, n'a pas de caractère vexatoire et ne dure pas plus longtemps que strictement nécessaire.

Les mineurs ne peuvent être soumis à une fouille avec déshabillage complet qu'après une privation de liberté judiciaire et moyennant l'autorisation du procureur du Roi.

Toute fouille avec déshabillage complet doit être motivée à l'égard de la personne soumise à cette mesure de contrainte, et soumise à une obligation d'enregistrement dans le procès-verbal et, le cas échéant, dans le registre des privations de liberté visé à l'article 33*bis*. Ce registre est repris dans les banques de données de base visées à l'article 44/11/2.

En application de l'obligation d'enregistrement visée à l'alinéa précédent, l'enregistrement dans le procès-verbal doit au moins mentionner les éléments suivants:

1° l'identité de la personne qui fait l'objet de la fouille;

2° le lieu et le moment de la fouille;

3° le numéro d'identification ou le numéro d'intervention de chaque membre des services de police ayant effectivement participé ou assisté à la fouille avec déshabillage complet, ainsi que l'identité de chaque membre extérieur aux services de police qui était présent lors de cette fouille;

4° les éléments concrets constituant les indices individualisés qui ont nécessité la fouille et le déshabillage;

5° la description de l'usage de la contrainte pour procéder au déshabillage;

3° la personne à fouiller qui se soumet volontairement à la procédure de fouille n'est pas touchée;

4° la fouille se déroule dans le respect de la dignité de la personne à fouiller, n'a pas de caractère vexatoire et ne dure pas plus longtemps que strictement nécessaire.

Les mineurs ne peuvent être soumis à une fouille avec déshabillage complet qu'après une privation de liberté judiciaire et moyennant l'autorisation du procureur du Roi.

Toute fouille avec déshabillage complet doit être motivée à l'égard de la personne soumise à cette mesure de contrainte, et soumise à une obligation d'enregistrement dans le procès-verbal et, le cas échéant, dans le registre des privations de liberté visé à l'article 33*bis*. Ce registre est repris dans les banques de données de base visées à l'article 44/11/2.

En application de l'obligation d'enregistrement visée à l'alinéa précédent, l'enregistrement dans le procès-verbal doit au moins mentionner les éléments suivants:

1° l'identité de la personne qui fait l'objet de la fouille;

2° le lieu et le moment de la fouille;

3° le numéro d'identification ou le numéro d'intervention de chaque membre des services de police ayant effectivement participé ou assisté à la fouille avec déshabillage complet, ainsi que l'identité de chaque membre extérieur aux services de police qui était présent lors de cette fouille;

4° les éléments concrets constituant les indices individualisés qui ont nécessité la fouille et le déshabillage;

5° la description de l'usage de la contrainte pour procéder au déshabillage;

6° les incidents survenus au cours de la fouille;

7° le degré de déshabillage;

8° le résultat de la fouille;

9° le numéro d'identification ou le numéro d'intervention de l'officier de police administrative ou judiciaire responsable.

[...]

SECTION 4. – LA SAISIE ET L'ARRESTATION ADMINISTRATIVES

[...]

Art. 31. Dans l'exercice de leurs missions de police administrative et sans préjudice des compétences expressément prévues dans des lois de police spéciale, les fonctionnaires de police) peuvent en cas d'absolue nécessité procéder à l'arrestation administrative:

1° d'une personne qui fait obstacle à l'accomplissement de leur mission d'assurer la liberté de la circulation;

2° d'une personne qui perturbe effectivement la tranquillité publique;

3° d'une personne à l'égard de laquelle il existe des motifs raisonnables de croire, en fonction de son comportement, d'indices matériels ou des circonstances, qu'elle se prépare à commettre une infraction qui met gravement en danger la tranquillité ou la sécurité publiques, et afin de l'empêcher de commettre une telle infraction;

4° d'une personne qui commet une infraction qui met gravement en danger la tranquillité ou la sécurité publiques, afin de faire cesser cette infraction.

Dans les cas prévus à l'article 22, alinéa 2, les fonctionnaires de police peuvent procéder à l'arrestation administrative des personnes qui

6° les incidents survenus au cours de la fouille;

7° le degré de déshabillage;

8° le résultat de la fouille;

9° le numéro d'identification ou le numéro d'intervention de l'officier de police administrative ou judiciaire responsable.

[...]

SECTION 4. – LA SAISIE ET L'ARRESTATION ADMINISTRATIVES

[...]

Art. 31. Dans l'exercice de leurs missions de police administrative et sans préjudice des compétences expressément prévues dans des lois de police spéciale, les fonctionnaires de police) peuvent en cas d'absolue nécessité procéder à l'arrestation administrative:

1° d'une personne qui fait obstacle à l'accomplissement de leur mission d'assurer la liberté de la circulation;

2° d'une personne qui perturbe effectivement la tranquillité publique;

3° d'une personne à l'égard de laquelle il existe des motifs raisonnables de croire, en fonction de son comportement, d'indices matériels ou des circonstances, qu'elle se prépare à commettre une infraction qui met gravement en danger la tranquillité ou la sécurité publiques, et afin de l'empêcher de commettre une telle infraction;

4° d'une personne qui commet une infraction qui met gravement en danger la tranquillité ou la sécurité publiques, afin de faire cesser cette infraction.

Dans les cas prévus à l'article 22, alinéa 2, les fonctionnaires de police peuvent procéder à l'arrestation administrative des personnes qui

perturbent la tranquillité publique et les éloigner des lieux de l'attroupement.

La privation de liberté ne peut jamais durer plus longtemps que le temps requis par les circonstances qui la justifient et ne peut en aucun cas dépasser douze heures, sauf lorsqu'un autre délai de privation de liberté est prévu par une réglementation nationale ou internationale liant la Belgique.

[...]

Art. 33. L'agent de police administrative, qui procède à une arrestation administrative, en informe dans les plus brefs délais l'officier de police administrative dont il relève.

L'officier de police administrative, qui effectue ou maintient une arrestation administrative, fait enregistrer cette arrestation et en réfère dans les plus brefs délais au bourgmestre ou, le cas échéant, à l'autorité de police administrative spécialement compétente.

Art. 33bis. Toute privation de liberté est inscrite dans le registre des privations de liberté.

Ce registre est le compte rendu du déroulement chronologique de la privation de liberté de son début jusqu'à sa fin ou jusqu'au moment du transfert de la personne concernée aux autorités ou services compétents.

Le contenu et la forme du registre des privations de liberté ainsi que les conditions de conservation des données sont déterminés par le Roi.

Art. 33ter. Toute personne arrêtée administrativement doit être informée:

- de la privation de liberté;
- des motifs qui la sous-tendent;
- de la durée maximale de cette privation de liberté;

perturbent la tranquillité publique et les éloigner des lieux de l'attroupement.

La privation de liberté ne peut jamais durer plus longtemps que le temps requis par les circonstances qui la justifient et ne peut en aucun cas dépasser douze heures, sauf lorsqu'un autre délai de privation de liberté est prévu par une réglementation nationale ou internationale liant la Belgique.

[...]

Art. 33. L'agent de police administrative, qui procède à une arrestation administrative, en informe dans les plus brefs délais l'officier de police administrative dont il relève.

L'officier de police administrative, qui effectue ou maintient une arrestation administrative, fait enregistrer cette arrestation et en réfère dans les plus brefs délais au bourgmestre ou, le cas échéant, à l'autorité de police administrative spécialement compétente.

Art. 33bis. Toute privation de liberté est inscrite dans le registre des privations de liberté.

Ce registre est le compte rendu du déroulement chronologique de la privation de liberté de son début jusqu'à sa fin ou jusqu'au moment du transfert de la personne concernée aux autorités ou services compétents.

Le contenu et la forme du registre des privations de liberté ainsi que les conditions de conservation des données sont déterminés par le Roi.

Art. 33ter. Toute personne arrêtée administrativement doit être informée:

- de la privation de liberté;
- des motifs qui la sous-tendent;
- de la durée maximale de cette privation de liberté;

- de la procédure matérielle de la mise en cellule;
- de la possibilité de recourir à des mesures de contrainte.

Les droits liés à la privation de liberté visés par la présente loi sont notifiés, soit oralement soit par écrit et dans une langue qu'elle comprend, à toute personne qui fait l'objet d'une arrestation administrative et ce au moment où l'officier de police administrative effectue et confirme cette privation de liberté.

Cette notification est confirmée par écrit dans le registre des privations de liberté. La communication des droits des personnes arrêtées peut s'organiser collectivement à condition que cette procédure soit mentionnée dans le registre.

Art. 33quater. Toute personne qui fait l'objet d'une arrestation administrative peut demander qu'une personne de confiance soit avertie.

Lorsque l'officier de police administrative a des raisons sérieuses de penser que le fait d'avertir une tierce personne comporte un danger pour l'ordre public et la sécurité, il peut décider de ne pas donner suite à la demande; il mentionne les motifs de cette décision dans le registre des privations de liberté.

Lorsque la personne privée de sa liberté est mineur d'âge, la personne chargée de sa surveillance est d'office avertie.

Art. 33quinquies. Toute personne qui fait l'objet d'une arrestation administrative a droit à l'assistance médicale.

Sans préjudice du droit prévu à l'alinéa 1er, toute personne qui fait l'objet d'une arrestation administrative a le droit subsidiaire à un examen médical par un médecin de son choix. Les frais liés à cet examen sont à charge de l'intéressé.

Art. 33sexies. Toute personne qui fait l'objet d'une privation de liberté a le droit, pendant toute la durée de sa privation de liberté, de recevoir une

- de la procédure matérielle de la mise en cellule;
- de la possibilité de recourir à des mesures de contrainte.

Les droits liés à la privation de liberté visés par la présente loi sont notifiés, soit oralement soit par écrit et dans une langue qu'elle comprend, à toute personne qui fait l'objet d'une arrestation administrative et ce au moment où l'officier de police administrative effectue et confirme cette privation de liberté.

Cette notification est confirmée par écrit dans le registre des privations de liberté. La communication des droits des personnes arrêtées peut s'organiser collectivement à condition que cette procédure soit mentionnée dans le registre.

Art. 33quater. Toute personne qui fait l'objet d'une arrestation administrative peut demander qu'une personne de confiance soit avertie.

Lorsque l'officier de police administrative a des raisons sérieuses de penser que le fait d'avertir une tierce personne comporte un danger pour l'ordre public et la sécurité, il peut décider de ne pas donner suite à la demande; il mentionne les motifs de cette décision dans le registre des privations de liberté.

Lorsque la personne privée de sa liberté est mineur d'âge, la personne chargée de sa surveillance est d'office avertie.

Art. 33quinquies. Toute personne qui fait l'objet d'une arrestation administrative a droit à l'assistance médicale.

Sans préjudice du droit prévu à l'alinéa 1er, toute personne qui fait l'objet d'une arrestation administrative a le droit subsidiaire à un examen médical par un médecin de son choix. Les frais liés à cet examen sont à charge de l'intéressé.

Art. 33sexies. Toute personne qui fait l'objet d'une privation de liberté a le droit, pendant toute la durée de sa privation de liberté, de recevoir une

quantité suffisante d'eau potable, d'utiliser des sanitaires adéquats et, compte tenu du moment, de recevoir un repas.

[...]

Art. 34. § 1er. Les fonctionnaires de police contrôlent l'identité de toute personne qui est privée de sa liberté ou qui a commis un fait passible d'une sanction administrative ou pénale.

Ils peuvent contrôler l'identité de toute personne s'ils ont des motifs raisonnables de croire, en fonction de son comportement, d'indices matériels ou de circonstances de temps et de lieu, qu'elle est recherchée, qu'elle a tenté de commettre une infraction ou se prépare à la commettre, qu'elle pourrait troubler l'ordre public ou qu'elle l'a troublé.

§ 2. Conformément aux instructions et sous la responsabilité d'un officier de police administrative, tout fonctionnaire de police peut également contrôler l'identité de toute personne qui souhaite pénétrer en un lieu faisant l'objet d'une menace au sens de l'article 28, § 1er, 3e et 4e.

§ 3. Dans les limites de leurs compétences, les autorités de police administrative peuvent, afin de maintenir la sécurité publique ou d'assurer le respect des dispositions légales relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers, prescrire des contrôles d'identité à effectuer par les services de police dans des circonstances qu'elles déterminent.

§ 4. Les pièces d'identité qui sont remises au fonctionnaire de police ne peuvent être retenues que pendant le temps nécessaire à la vérification de l'identité et doivent ensuite être immédiatement remises à l'intéressé.

Si la personne visée aux paragraphes précédents refuse ou est dans l'impossibilité de faire la preuve de son identité, de même que si son identité est douteuse, elle peut être retenue pendant le temps nécessaire à la vérification de son identité.

quantité suffisante d'eau potable, d'utiliser des sanitaires adéquats et, compte tenu du moment, de recevoir un repas.

[...]

Art. 34. § 1er. Les fonctionnaires de police contrôlent l'identité de toute personne qui est privée de sa liberté ou qui a commis un fait passible d'une sanction administrative ou pénale.

Ils peuvent contrôler l'identité de toute personne s'ils ont des motifs raisonnables de croire, en fonction de son comportement, d'indices matériels ou de circonstances de temps et de lieu, qu'elle est recherchée, qu'elle a tenté de commettre une infraction ou se prépare à la commettre, qu'elle pourrait troubler l'ordre public ou qu'elle l'a troublé.

§ 2. Conformément aux instructions et sous la responsabilité d'un officier de police administrative, tout fonctionnaire de police peut également contrôler l'identité de toute personne qui souhaite pénétrer en un lieu faisant l'objet d'une menace au sens de l'article 28, § 1er, 3e et 4e.

§ 3. Dans les limites de leurs compétences, les autorités de police administrative peuvent, afin de maintenir la sécurité publique ou d'assurer le respect des dispositions légales relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers, prescrire des contrôles d'identité à effectuer par les services de police dans des circonstances qu'elles déterminent.

§ 4. Les pièces d'identité qui sont remises au fonctionnaire de police ne peuvent être retenues que pendant le temps nécessaire à la vérification de l'identité et doivent ensuite être immédiatement remises à l'intéressé.

Si la personne visée aux paragraphes précédents refuse ou est dans l'impossibilité de faire la preuve de son identité, de même que si son identité est douteuse, elle peut être retenue pendant le temps nécessaire à la vérification de son identité.

La possibilité doit lui être donnée de prouver son identité de quelque manière que ce soit.

En aucun cas, l'intéressé ne peut être retenu plus de douze heures à cet effet.

Si la privation de liberté est effectuée en vue de la vérification de l'identité, le fonctionnaire de police qui procède à cette opération en fait mention dans le registre des privations de liberté.

[...]

Art. 37bis. Sans préjudice des dispositions de l'article 37, les membres du cadre opérationnel ne peuvent menotter une personne que dans les cas suivants:

1° lors du transfèrement, de l'extraction et de la surveillance des détenus.

2° lors de la surveillance d'une personne sous le coup d'une privation de liberté judiciaire ou d'une arrestation administrative, si cela est rendu nécessaire par les circonstances et, notamment par:

- le comportement de l'intéressé lors de sa privation de liberté ou au cours de celle-ci;
- le comportement de l'intéressé lors de privations de libertés antérieures;
- la nature de l'infraction commise;
- la nature du trouble occasionné à l'ordre public;
- la résistance ou la violence manifestée lors de sa privation de liberté;
- le danger d'évasion;
- le danger que l'intéressé représente pour lui-même, pour le fonctionnaire ou agent de police ou pour les tiers;

La possibilité doit lui être donnée de prouver son identité de quelque manière que ce soit.

En aucun cas, l'intéressé ne peut être retenu plus de douze heures à cet effet.

Si la privation de liberté est effectuée en vue de la vérification de l'identité, le fonctionnaire de police qui procède à cette opération en fait mention dans le registre des privations de liberté.

[...]

Art. 37bis. Sans préjudice des dispositions de l'article 37, les membres du cadre opérationnel ne peuvent menotter une personne que dans les cas suivants:

1° lors du transfèrement, de l'extraction et de la surveillance des détenus.

2° lors de la surveillance d'une personne sous le coup d'une privation de liberté judiciaire ou d'une arrestation administrative, si cela est rendu nécessaire par les circonstances et, notamment par:

- le comportement de l'intéressé lors de sa privation de liberté ou au cours de celle-ci;
- le comportement de l'intéressé lors de privations de libertés antérieures;
- la nature de l'infraction commise;
- la nature du trouble occasionné à l'ordre public;
- la résistance ou la violence manifestée lors de sa privation de liberté;
- le danger d'évasion;
- le danger que l'intéressé représente pour lui-même, pour le fonctionnaire ou agent de police ou pour les tiers;

- le risque de voir l'intéressé tenter de détruire des preuves ou d'occasionner des dommages.

Art. 37ter. Sans préjudice des dispositions de l'article 37, il est interdit pour les membres du cadre opérationnel de menotter une personne mineure sauf dans les cas suivants:

1° lors du transfèrement, de l'extraction et de la surveillance de mineurs qui ont commis un fait qualifié d'infraction ou qui sont suspectés d'en avoir commis;

2° lors de la surveillance d'un mineur sous le coup d'une privation de liberté judiciaire ou d'une arrestation administrative.

Dans les deux cas, le mineur ne peut être menotté qu'à titre exceptionnel et que si cela est jugé nécessaire, compte tenu des circonstances, vu:

1° la résistance ou la violence manifestée lors de la privation de liberté;

2° le danger imminent d'évasion;

3° le danger que l'intéressé représente pour lui-même, pour le membre du cadre opérationnel ou pour les tiers;

4° le risque imminent de voir l'intéressé tenter de détruire des preuves.

Le menottage ne peut pas durer plus longtemps que nécessaire sur la base des circonstances et sa durée doit toujours être aussi courte que possible. Le mineur ne peut en aucun cas rester menotté si les circonstances qui justifient le menottage cessent d'exister.

En cas de doute au sujet de la majorité, la réglementation applicable aux mineurs est appliquée.

Tout menottage de mineur est mentionné dans le procès-verbal ou dans le registre des privations de liberté, selon le cas, le menottage devant être expressément motivé sur la base des conditions

- le risque de voir l'intéressé tenter de détruire des preuves ou d'occasionner des dommages.

Art. 37ter. Sans préjudice des dispositions de l'article 37, il est interdit pour les membres du cadre opérationnel de menotter une personne mineure sauf dans les cas suivants:

1° lors du transfèrement, de l'extraction et de la surveillance de mineurs qui ont commis un fait qualifié d'infraction ou qui sont suspectés d'en avoir commis;

2° lors de la surveillance d'un mineur sous le coup d'une privation de liberté judiciaire ou d'une arrestation administrative.

Dans les deux cas, le mineur ne peut être menotté qu'à titre exceptionnel et que si cela est jugé nécessaire, compte tenu des circonstances, vu:

1° la résistance ou la violence manifestée lors de la privation de liberté;

2° le danger imminent d'évasion;

3° le danger que l'intéressé représente pour lui-même, pour le membre du cadre opérationnel ou pour les tiers;

4° le risque imminent de voir l'intéressé tenter de détruire des preuves.

Le menottage ne peut pas durer plus longtemps que nécessaire sur la base des circonstances et sa durée doit toujours être aussi courte que possible. Le mineur ne peut en aucun cas rester menotté si les circonstances qui justifient le menottage cessent d'exister.

En cas de doute au sujet de la majorité, la réglementation applicable aux mineurs est appliquée.

Tout menottage de mineur est mentionné dans le procès-verbal ou dans le registre des privations de liberté, selon le cas, le menottage devant être expressément motivé sur la base des conditions

légal. Ce registre est enregistré dans les banques de données de base telles que visées dans l'article 44/11/2.

Art. 38. Sans préjudice des dispositions de l'article 37, les membres du cadre opérationnel) ne peuvent faire usage d'armes à feu contre des personnes que dans les cas suivants:

1° en cas de légitime défense au sens des articles 416 et 417 du Code pénal;

2° contre des personnes armées ou en direction de véhicules à bord desquels se trouvent des personnes armées, en cas de crime ou de délit flagrant au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle, commis avec violences, lorsqu'il est raisonnablement permis de supposer que ces personnes disposent d'une arme à feu prête à l'emploi et qu'elles l'utiliseront contre des personnes;

3° lorsqu'en cas d'absolue nécessité, les membres du cadre opérationnel ne peuvent défendre autrement les personnes, les postes, le transport de biens dangereux ou les lieux confiés à leur protection.

Dans ces cas, les armes à feu ne peuvent être utilisées que conformément aux instructions et sous la responsabilité d'un officier de police administrative;

4° lorsqu'en cas d'absolue nécessité, les membres du cadre opérationnel ne peuvent défendre autrement les personnes confiées à leur protection dans le cadre de l'exécution d'une mission de police judiciaire.

Dans ce cas, les armes à feu ne peuvent être utilisées que conformément aux instructions et sous la responsabilité d'un officier de police judiciaire.

Le recours aux armes prévu aux 2°, 3° et 4°, ne s'effectue qu'après avertissement donné à haute voix ou par tout autre moyen disponible, y compris

légal. Ce registre est enregistré dans les banques de données de base telles que visées dans l'article 44/11/2.

Art. 38. Sans préjudice des dispositions de l'article 37, les membres du cadre opérationnel) ne peuvent faire usage d'armes à feu contre des personnes que dans les cas suivants:

1° en cas de légitime défense au sens **de l'article 14** du Code pénal;

2° contre des personnes armées ou en direction de véhicules à bord desquels se trouvent des personnes armées, **en cas d'une infraction flagrante au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle, passible d'une peine minimale de niveau 2 et commise avec violences physiques**, lorsqu'il est raisonnablement permis de supposer que ces personnes disposent d'une arme à feu prête à l'emploi et qu'elles l'utiliseront contre des personnes;

3° lorsqu'en cas d'absolue nécessité, les membres du cadre opérationnel ne peuvent défendre autrement les personnes, les postes, le transport de biens dangereux ou les lieux confiés à leur protection.

Dans ces cas, les armes à feu ne peuvent être utilisées que conformément aux instructions et sous la responsabilité d'un officier de police administrative;

4° lorsqu'en cas d'absolue nécessité, les membres du cadre opérationnel ne peuvent défendre autrement les personnes confiées à leur protection dans le cadre de l'exécution d'une mission de police judiciaire.

Dans ce cas, les armes à feu ne peuvent être utilisées que conformément aux instructions et sous la responsabilité d'un officier de police judiciaire.

Le recours aux armes prévu aux 2°, 3° et 4°, ne s'effectue qu'après avertissement donné à haute voix ou par tout autre moyen disponible, y compris

par un coup de semonce, à moins que cela ne rende ce recours inopérant.

[...]

Art. 41. § 1er. Tout membre du cadre opérationnel en service doit pouvoir être identifié en toutes circonstances.

Les membres du cadre opérationnel en uniforme portent une plaquette nominative apposée de manière visible et lisible à un endroit déterminé de leur uniforme.

Toutefois, le chef de corps, le commissaire général, le directeur général ou leur délégué peuvent, pour certaines interventions, décider de remplacer la plaquette nominative par un numéro d'intervention.

Sauf si les circonstances ne le permettent pas, les membres du cadre opérationnel qui interviennent en habits civils à l'égard d'une personne, ou au moins l'un d'entre eux, portent un brassard indiquant de manière visible et lisible le numéro d'intervention dont ils sont titulaires.

Sauf si les circonstances ne le permettent pas, lorsqu'une personne à l'égard de laquelle ils interviennent en fait la demande, les membres du cadre opérationnel justifient de leur qualité au moyen de la carte de légitimation dont ils sont porteurs.

Il en est de même lorsque des membres du cadre opérationnel en uniforme se présentent au domicile d'une personne.

Le numéro d'intervention visé à l'alinéa 3 se compose de cinq chiffres qui sont dérivés du numéro d'identification du membre du cadre opérationnel.

Le Roi fixe les modalités qui permettent en toutes circonstances l'identification des membres du cadre opérationnel.

par un coup de semonce, à moins que cela ne rende ce recours inopérant.

[...]

Art. 41. § 1er. Tout membre du cadre opérationnel en service doit pouvoir être identifié en toutes circonstances.

Les membres du cadre opérationnel en uniforme portent une plaquette nominative apposée de manière visible et lisible à un endroit déterminé de leur uniforme.

Toutefois, le chef de corps, le commissaire général, le directeur général ou leur délégué peuvent, pour certaines interventions, décider de remplacer la plaquette nominative par un numéro d'intervention.

Sauf si les circonstances ne le permettent pas, les membres du cadre opérationnel qui interviennent en habits civils à l'égard d'une personne, ou au moins l'un d'entre eux, portent un brassard indiquant de manière visible et lisible le numéro d'intervention dont ils sont titulaires.

Sauf si les circonstances ne le permettent pas, lorsqu'une personne à l'égard de laquelle ils interviennent en fait la demande, les membres du cadre opérationnel justifient de leur qualité au moyen de la carte de légitimation dont ils sont porteurs.

Il en est de même lorsque des membres du cadre opérationnel en uniforme se présentent au domicile d'une personne.

Le numéro d'intervention visé à l'alinéa 3 se compose de six chiffres qui sont dérivés du numéro d'identification du membre du cadre opérationnel.

Le Roi fixe les modalités qui permettent en toutes circonstances l'identification des membres du cadre opérationnel.

§ 2. Sans préjudice de l'article 47bis, § 1er, 3, du Code d'instruction criminelle, dans les cas où les membres du cadre opérationnel interviennent sous un numéro d'intervention en application du § 1er, les procès-verbaux initiaux établis à cette occasion ne mentionnent pas leur nom.

[...]

Art. 44/5. § 1er. (Les données à caractère personnel traitées dans les banques de données visées à l'article 44/2, § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, aux fins de police administrative sont les suivantes:

1° les données de contact des représentants des associations, communiquées volontairement par celles-ci ou disponibles publiquement pour permettre la gestion des événements;

2° les données relatives aux personnes impliquées dans les phénomènes de police administrative entendus comme, l'ensemble des problèmes, portant atteinte à l'ordre public et nécessitant des mesures appropriées de police administrative, parce qu'ils sont de même nature et répétitifs, qu'ils sont commis par les mêmes personnes ou qu'ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux;

3° les données relatives aux membres d'un groupement national ou international susceptible de porter atteinte à l'ordre public tel que visé à l'article 14;

4° les données relatives aux personnes susceptibles de porter atteinte aux personnes ou aux biens mobiliers et immobiliers à protéger et les données relatives aux personnes qui peuvent en être la cible;

5° les données relatives aux personnes visées aux articles 18 à 21;

6° les données relatives aux personnes enregistrées en police judiciaire pour un fait infractionnel commis dans le cadre du maintien de l'ordre public.

§ 2. Sans préjudice de l'article 47bis, § 1er, 3, du Code d'instruction criminelle, dans les cas où les membres du cadre opérationnel interviennent sous un numéro d'intervention en application du § 1er, les procès-verbaux initiaux établis à cette occasion ne mentionnent pas leur nom.

[...]

Art. 44/5. § 1er. (Les données à caractère personnel traitées dans les banques de données visées à l'article 44/2, § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, aux fins de police administrative sont les suivantes:

1° les données de contact des représentants des associations, communiquées volontairement par celles-ci ou disponibles publiquement pour permettre la gestion des événements;

2° les données relatives aux personnes impliquées dans les phénomènes de police administrative entendus comme, l'ensemble des problèmes, portant atteinte à l'ordre public et nécessitant des mesures appropriées de police administrative;

3° les données relatives aux membres d'un groupement national ou international susceptible de porter atteinte à l'ordre public tel que visé à l'article 14;

4° les données relatives aux personnes susceptibles de porter atteinte aux personnes ou aux biens mobiliers et immobiliers à protéger et les données relatives aux personnes qui peuvent en être la cible;

5° les données relatives aux personnes visées aux articles 18 à 21;

6° les données relatives aux personnes enregistrées en police judiciaire pour un fait infractionnel commis dans le cadre du maintien de l'ordre public.

7° les données relatives aux personnes faisant l'objet d'une mesure administrative prise par une autorité administrative compétente et que les services de police sont chargés de suivre par ou en vertu de la loi, du décret ou de l'ordonnance.

Les données visées au présent paragraphe incluent également les données traitées dans le cadre de la coopération policière internationale en matière pénale.

§ 2. La liste des phénomènes visés au § 1er, 2°, et des groupements visés au § 1er, 3°, est établie au moins annuellement par le ministre de l'Intérieur, sur la base d'une proposition conjointe de la police fédérale, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des services de renseignements et de sécurité.

§ 3. Les données à caractère personnel traitées dans les banques de données visées à l'article 44/2, § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, aux fins de police judiciaire sont les suivantes:

1° les données relatives aux suspects d'un fait pénal et aux personnes condamnées;

7° les données relatives aux personnes faisant l'objet d'une mesure administrative prise par une autorité administrative compétente et que les services de police sont chargés de suivre par ou en vertu de la loi, du décret ou de l'ordonnance.

Les données visées au présent paragraphe incluent également les données traitées dans le cadre de la coopération policière internationale en matière pénale.

§ 2. Les phénomènes visés au § 1er, 2° sont repris dans une liste, lorsqu'il ressort d'une enquête qu'ils sont de même nature et répétitifs, qu'ils sont commis par les mêmes personnes ou qu'ils visent les mêmes catégories de victimes ou de lieux. Les groupements visés au § 1er, 3° sont également repris dans cette liste, lorsqu'il ressort d'une enquête qu'ils troublent ou sont susceptibles de troubler de manière durable l'ordre public. L'inscription d'un phénomène ou d'un groupement sur la liste intervient sur la base d'une proposition conjointe de la police fédérale, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des services de renseignements et de sécurité.

Les inscriptions sont réexaminées périodiquement et au moins une fois par an afin de vérifier si les conditions visées aux alinéas 1er et 2 sont toujours remplies. Lorsque ce n'est plus le cas, le phénomène ou le groupement concerné est radié de la liste.

Le Roi détermine les modalités d'établissement, de réexamen, de mise à jour et de mise à disposition de la liste.

§ 3. Les données à caractère personnel traitées dans les banques de données visées à l'article 44/2, § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, aux fins de police judiciaire sont les suivantes:

1° les données relatives aux suspects d'un fait pénal et aux personnes condamnées;

2° les données relatives aux auteurs et suspects d'une infraction sanctionnée administrativement et constatée par la police;	2° les données relatives aux auteurs et suspects d'une infraction sanctionnée administrativement et constatée par la police;
3° les données relatives aux personnes décédées de manière suspecte;	3° les données relatives aux personnes décédées de manière suspecte;
4° les données relatives aux personnes disparues;	4° les données relatives aux personnes disparues;
5° les données relatives aux personnes évadées ou qui ont tenté de s'évader;	5° les données relatives aux personnes évadées ou qui ont tenté de s'évader;
6° les données relatives à l'exécution des peines et à ses modalités d'exécution;	6° les données relatives à l'exécution des peines et à ses modalités d'exécution;
7° les données relatives aux témoins d'un fait pénal;	7° les données relatives aux témoins d'un fait pénal;
8° les données relatives aux personnes visées aux articles 47 <i>novies</i> /1, § 1 ^{er} , 47 <i>decies</i> , § 1 ^{er} , et 102, 1° à 3°, du Code d'instruction criminelle;	8° les données relatives aux personnes visées aux articles 47 <i>novies</i> /1, § 1 ^{er} , 47 <i>decies</i> , § 1 ^{er} , et 102, 1° à 3°, du Code d'instruction criminelle;
9° les données relatives aux victimes d'un fait pénal.	9° les données relatives aux victimes d'un fait pénal.
§ 4. Les données à caractère personnel traitées dans les banques de données visées à l'article 44/2, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, aux fins de police judiciaire sont en outre les suivantes:	§ 4. Les données à caractère personnel traitées dans les banques de données visées à l'article 44/2, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, aux fins de police judiciaire sont en outre les suivantes:
1° les données relatives aux personnes qui se sont constituées partie civile ou aux personnes lésées;	1° les données relatives aux personnes qui se sont constituées partie civile ou aux personnes lésées;
2° les données relatives aux personnes civilement responsables d'un fait pénal.	2° les données relatives aux personnes civilement responsables d'un fait pénal.
§ 5. Les données visées aux § § 3 et 4 incluent également les données traitées dans le cadre de la coopération judiciaire et policière internationale en matière pénale.	§ 5. Les données visées aux § § 3 et 4 incluent également les données traitées dans le cadre de la coopération judiciaire et policière internationale en matière pénale.
§ 6. Lorsque la police a connaissance, par elle-même, par la personne concernée ou son avocat, en application de l'article 646 du Code d'instruction criminelle ou par tout autre moyen, du fait que les données ne sont plus exactes ou) ne	§ 6. Lorsque la police a connaissance, par elle-même, par la personne concernée ou son avocat, en application de l'article 646 du Code d'instruction criminelle ou par tout autre moyen, du fait que les données ne sont plus exactes ou) ne

remplissent plus les conditions pour être traitées dans le cadre des § § 1er, 3 ou 4, ces données sont mises à jour.

§ 7. Dans des circonstances spécifiques, les données visées au § 4 peuvent en outre être traitées dans la B.N.G..

[...]

Art. 44/9. § 1er. Les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 1er, traitées dans la B.N.G. à des fins de police administrative sont archivées lorsqu'elles présentent un caractère non adéquat, non pertinent ou excessif et en tout cas:

1° pour les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 1er, 1° et 7°, trois ans à partir du dernier enregistrement;

2° pour les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 1er, 2° à 6°, cinq ans à partir du dernier enregistrement;

Les données visées à l'article 44/5, § 1er, 2° à 7°, ne sont pas archivées tant que:

- a) il y a une mesure à prendre sur la base d'une décision d'une autorité administrative ou judiciaire compétente ou
- b) des données relatives à la personne concernée, traitées dans la B.N.G. sur base de l'article 44/5, § 3, 1°, 2° ou 6°, n'ont pas été archivées en application du § 2, a), 2°.

remplissent plus les conditions pour être traitées dans le cadre des § § 1er, 3 ou 4, ces données sont mises à jour.

§ 7. Dans des circonstances spécifiques, les données visées au § 4 peuvent en outre être traitées dans la B.N.G..

[...]

Art. 44/9. § 1er. Les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 1er, traitées dans la B.N.G. à des fins de police administrative sont archivées lorsqu'elles présentent un caractère non adéquat, non pertinent ou excessif et en tout cas:

1° pour les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 1er, 1° et 7°, trois ans à partir du dernier enregistrement;

2° pour les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 1er, 2° à 6°, cinq ans à partir du dernier enregistrement;

Les données visées à l'article 44/5, § 1er, 2° à 7°, ne sont pas archivées tant que:

- a) il y a une mesure à prendre sur la base d'une décision d'une autorité administrative ou judiciaire compétente ou
- b) des données relatives à la personne concernée, traitées dans la B.N.G. sur base de l'article 44/5, § 3, 1°, 2° ou 6°, n'ont pas été archivées en application du § 2, a), 2°.

Par dérogation à l'alinéa 1er, 2° les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 1er, 2° et 3° concernant des phénomènes et des groupements non encore repris dans la liste visée à l'article 44/5, § 2, mais pour lesquels il existe des indices sérieux qu'ils puissent répondre aux conditions d'inscription sur la liste visée à l'article 44/5, § 2, et qui font à ce titre l'objet d'une analyse préalable à leur inscription, sont en tout cas archivées un an à partir du dernier enregistrement.

§ 2. Les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 3, traitées dans la B.N.G. à des fins de police judiciaire sont archivées lorsqu'elles présentent un caractère non adéquat, non pertinent ou excessif et en tout cas:

a) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 1°, 2° et 6 et § 4, 2°:

1° un an à partir de l'enregistrement du fait s'il s'agit d'un fait qualifié de contravention;

2° dix ans s'il s'agit d'un fait qualifié de délit, et trente ans s'il s'agit d'un fait qualifié de crime, à partir de l'enregistrement du fait.

Si un nouveau fait est commis par la même personne alors que le délai d'archivage du fait antérieur ou de l'un des faits antérieurs n'est pas atteint, la règle de l'alinéa 1er est appliquée à chaque fait commis et l'archivage des données à caractère personnel de l'ensemble des faits a lieu lorsque les délais pour tous les faits sont atteints.

Lorsqu'une personne visée à l'article 44/5, § 3, 1°, 2° et 6°, et qui se trouve dans les conditions visées à l'alinéa 1er, 2°, fait l'objet d'un emprisonnement ferme, d'une mise à disposition du gouvernement ou d'un internement, pour une période d'au moins 5 ans, le délai de conservation visé à l'alinéa 1er, 2°, est suspendu à concurrence de la durée de la peine ou de la mesure.

§ 2. Les données à caractère personnel visées à l'article 44/5, § 3, traitées dans la B.N.G. à des fins de police judiciaire sont archivées lorsqu'elles présentent un caractère non adéquat, non pertinent ou excessif et en tout cas:

a) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 1°, 2° et 6 et § 4, 2°:

1° **dix ans à compter de l'enregistrement du fait lorsqu'il peut être qualifié d'infraction passible d'une peine de niveau 1, 2 ou 3;**

2° **quinze ans à compter de l'enregistrement du fait lorsqu'il peut être qualifié d'infraction passible d'une peine de niveau 4, 5 ou 6;**

3° **vingt ans à compter de l'enregistrement du fait lorsqu'il peut être qualifié d'infraction passible d'une peine de niveau 7;**

4° **trente ans à compter de l'enregistrement du fait lorsqu'il peut être qualifié d'infraction passible d'une peine de niveau 8.**

Si un nouveau fait est commis par la même personne alors que le délai d'archivage du fait antérieur ou de l'un des faits antérieurs n'est pas atteint, la règle de l'alinéa 1er est appliquée à chaque fait commis et l'archivage des données à caractère personnel de l'ensemble des faits a lieu lorsque les délais pour tous les faits sont atteints.

Lorsqu'une personne visée à l'article 44/5, § 3, 1°, 2° et 6°, et qui se trouve dans les conditions visées à l'**alinéa 1er, 2°, 3° et 4°**, fait l'objet d'un emprisonnement ferme, d'une mise à disposition du gouvernement ou d'un internement, pour une période d'au moins 5 ans, le délai de conservation visé à l'**alinéa 1er, 2°, 3° et 4°**, est suspendu à concurrence de la durée de la peine ou de la mesure.

Lorsqu'une personne est soupçonnée d'une des infractions visées à l'article 21bis du Titre préliminaire du code de procédure pénale, la période de conservation visée au § 2, a), 2°, 3° ou

Les données visées à l'article 44/5, § 3, ne sont pas archivées tant que: - il y a une mesure à prendre sur la base d'une décision d'une autorité administrative ou judiciaire compétente ou - une information ou une instruction judiciaire au sens des articles 28<i>bis</i> et 55 du Code d'instruction criminelle est ouverte et pour laquelle des devoirs d'enquête ont été prescrits à la police et tant que cette dernière n'a pas été informée par le magistrat compétent de la fin de ladite information ou instruction judiciaire. b) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 4°, cinq ans à partir du moment où la personne a été retrouvée; c) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 5°, dix ans à partir du moment où la personne a été à nouveau privée de liberté ou à partir de la tentative d'évasion; d) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 7° à 9° et § 4, 1°, dix ans à partir de l'enregistrement du dernier fait pénal dont elles sont témoins ou victimes, étant entendu que les données ne sont pas archivées tant que: - il y a une mesure à prendre sur la base d'une décision d'une autorité administrative ou judiciaire compétente ou - une information ou une instruction judiciaire au sens des articles 28<i>bis</i> et 55 du Code d'instruction criminelle est ouverte et pour laquelle des devoirs d'enquête ont été prescrits à la police et tant que cette dernière n'a pas été informée par le magistrat compétent de la fin de ladite information ou instruction judiciaire.	4° peut être prolongée pour une nouvelle période maximale de respectivement 15, 20 ou 30 ans sur décision motivée du procureur du Roi ou du juge d'instruction compétent. Les données visées à l'article 44/5, § 3, ne sont pas archivées tant que: - il y a une mesure à prendre sur la base d'une décision d'une autorité administrative ou judiciaire compétente ou - une information ou une instruction judiciaire au sens des articles 28<i>bis</i> et 55 du Code d'instruction criminelle est ouverte et pour laquelle des devoirs d'enquête ont été prescrits à la police et tant que cette dernière n'a pas été informée par le magistrat compétent de la fin de ladite information ou instruction judiciaire. b) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 4°, cinq ans à partir du moment où la personne a été retrouvée; c) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 5°, dix ans à partir du moment où la personne a été à nouveau privée de liberté ou à partir de la tentative d'évasion; d) pour les personnes visées à l'article 44/5, § 3, 7° à 9° et § 4, 1°, dix ans à partir de l'enregistrement du dernier fait pénal dont elles sont témoins ou victimes, étant entendu que les données ne sont pas archivées tant que: - il y a une mesure à prendre sur la base d'une décision d'une autorité administrative ou judiciaire compétente ou - une information ou une instruction judiciaire au sens des articles 28<i>bis</i> et 55 du Code d'instruction criminelle est ouverte et pour laquelle des devoirs d'enquête ont été prescrits à la police et tant que cette dernière n'a pas été informée par le magistrat compétent de la fin de ladite information ou instruction judiciaire.
--	--

Les données relatives aux personnes visées à l'article 44/5, § 3, 3°, ne peuvent pas être archivées tant qu'une enquête est ouverte.

Par dérogation à l'alinéa 1er, a) à d), les données relatives aux personnes visées à l'article 44/5, § 3, 1° à 9°, sont archivées en tout cas cinq ans à partir de l'enregistrement de la dernière information relative à un fait pénal lorsqu'il n'est pas localisé dans le temps ou dans l'espace.

§ 3. Tous les traitements réalisés dans la B.N.G. font l'objet d'une journalisation qui est conservée pendant trente ans à partir du traitement réalisé dans la B.N.G.

Art. 44/10. § 1er. Les données à caractère personnel et les informations traitées dans la B.N.G. à des fins de police administrative ou de police judiciaire sont archivées pendant trente ans.

À l'issue de ce délai, les données à caractère personnel et les informations sont effacées, sans préjudice de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives.

Tous les traitements réalisés dans les archives de la B.N.G. font l'objet d'une journalisation qui est conservée pendant trente ans à partir du traitement réalisé dans les archives de la B.N.G.

§ 2. La consultation des archives de la B.N.G. est réalisée limitativement pour les finalités suivantes:

1° la prise de connaissance et l'exploitation des antécédents de police administrative ou de police judiciaire dans le cadre d'une enquête relative à un crime;

2° l'aide dans le cadre des enquêtes à l'identification, sur la base des empreintes digitales des personnes visées à l'article 44/5, § 3, 1°;

3° l'appui à la définition et à la réalisation de la politique policière et de sécurité;

Les données relatives aux personnes visées à l'article 44/5, § 3, 3°, ne peuvent pas être archivées tant qu'une enquête est ouverte.

Par dérogation à l'alinéa 1er, a) à d), les données relatives aux personnes visées à l'article 44/5, § 3, 1° à 9°, sont archivées en tout cas cinq ans à partir de l'enregistrement de la dernière information relative à un fait pénal lorsqu'il n'est pas localisé dans le temps ou dans l'espace.

§ 3. Tous les traitements réalisés dans la B.N.G. font l'objet d'une journalisation qui est conservée pendant trente ans à partir du traitement réalisé dans la B.N.G.

Art. 44/10. § 1er. Les données à caractère personnel et les informations traitées dans la B.N.G. à des fins de police administrative ou de police judiciaire sont archivées pendant trente ans.

À l'issue de ce délai, les données à caractère personnel et les informations sont effacées, sans préjudice de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives.

Tous les traitements réalisés dans les archives de la B.N.G. font l'objet d'une journalisation qui est conservée pendant trente ans à partir du traitement réalisé dans les archives de la B.N.G.

§ 2. La consultation des archives de la B.N.G. est réalisée limitativement pour les finalités suivantes:

1° la prise de connaissance et l'exploitation des antécédents de police administrative ou de police judiciaire dans le cadre d'une enquête relative à **une infraction passible d'une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8**;

2° l'aide dans le cadre des enquêtes à l'identification, sur la base des empreintes digitales des personnes visées à l'article 44/5, § 3, 1°;

3° l'appui à la définition et à la réalisation de la politique policière et de sécurité;

4° sur base d'une demande écrite du ministre de l'Intérieur, la défense des services de police en justice et le suivi des procès en révision impliquant des données contenues dans la B.N.G.

Le résultat de l'exploitation des archives de la B.N.G. pour la finalité visée à l'alinéa 1er, 3°, est anonymisé.

[...]

Art. 44/11/1. Tout membre des services de police qui, soit retient sciemment et volontairement des données à caractère personnel ou des informations présentant un intérêt pour l'exécution de l'action publique ou des données à caractère personnel ou des informations de police administrative qui peuvent donner lieu à la prise de mesures indispensables à la protection des personnes, à la sécurité publique ou à la santé publique, ou soit s'abstient sciemment et volontairement d'alimenter la B.N.G. conformément à l'article 44/7 sera puni d'un emprisonnement d'un mois à six mois et d'une amende de vingt-six à cinq cents euros, ou d'une de ces peines seulement.

Les dispositions du Livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application à cette infraction.

Le présent article ne s'applique pas aux membres des services de police qui recourent au système de signalement en vertu de la loi du 20 décembre 2022 relative aux canaux de signalement et à la protection des auteurs de signalement d'atteintes à l'intégrité dans les organismes du secteur public fédéral et au sein de la police intégrée.

Sous-section 6 – Les banques de données de base

Art. 44/11/2. § 1er. Les banques de données de base sont les banques de données policières créées au profit de l'ensemble de la police intégrée et qui ont pour finalité d'exécuter les missions de police administrative et de police judiciaire en exploitant les données à caractère personnel et

4° sur base d'une demande écrite du ministre de l'Intérieur, la défense des services de police en justice et le suivi des procès en révision impliquant des données contenues dans la B.N.G.

Le résultat de l'exploitation des archives de la B.N.G. pour la finalité visée à l'alinéa 1er, 3°, est anonymisé.

[...]

Art. 44/11/1. Tout membre des services de police qui, soit retient sciemment et volontairement des données à caractère personnel ou des informations présentant un intérêt pour l'exécution de l'action publique ou des données à caractère personnel ou des informations de police administrative qui peuvent donner lieu à la prise de mesures indispensables à la protection des personnes, à la sécurité publique ou à la santé publique, ou soit s'abstient sciemment et volontairement d'alimenter la B.N.G. conformément à l'article 44/7 sera puni **d'une peine de niveau 1.**

~~Les dispositions du Livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application à cette infraction.~~

Le présent article ne s'applique pas aux membres des services de police qui recourent au système de signalement en vertu de la loi du 20 décembre 2022 relative aux canaux de signalement et à la protection des auteurs de signalement d'atteintes à l'intégrité dans les organismes du secteur public fédéral et au sein de la police intégrée.

Sous-section 6 – Les banques de données de base

Art. 44/11/2. § 1er. Les banques de données de base sont les banques de données policières créées au profit de l'ensemble de la police intégrée et qui ont pour finalité d'exécuter les missions de police administrative et de police judiciaire en exploitant les données à caractère personnel et

informations qui y sont incluses et en informant les autorités compétentes de l'exercice de ces missions.

Ces banques de données sont développées et gérées par la direction de la direction générale de la gestion des ressources et de l'information de la police fédérale, visée à l'article 44/11, § 1er, alinéa 1er.

§ 2. Les données relatives aux missions de police administrative sont accessibles durant cinq ans à partir du jour de leur enregistrement.

Les données relatives aux missions de police judiciaire sont accessibles durant quinze ans à partir du jour de leur enregistrement.

§ 3. Après l'écoulement du délai de quinze ans visé au § 2, alinéa 2, les données à caractère personnel et les informations relatives uniquement aux missions de police judiciaire sont consultables:

1° pendant un nouveau délai de quinze ans et ce, uniquement sur la base du numéro de notice du procès-verbal, du numéro de rapport d'information ou du numéro de dossier;

2° pendant un nouveau délai de trente ans et ce, uniquement dans le cadre d'une enquête relative à des crimes.

informations qui y sont incluses et en informant les autorités compétentes de l'exercice de ces missions.

Ces banques de données sont développées et gérées par la direction de la direction générale de la gestion des ressources et de l'information de la police fédérale, visée à l'article 44/11, § 1er, alinéa 1er.

§ 2. Les données relatives aux missions de police administrative sont accessibles durant cinq ans à partir du jour de leur enregistrement.

Les données relatives aux missions de police judiciaire sont accessibles durant quinze ans à partir du jour de leur enregistrement.

§ 3. Après l'écoulement du délai de quinze ans visé au § 2, alinéa 2, les données à caractère personnel et les informations relatives uniquement aux missions de police judiciaire sont consultables:

1° pendant un nouveau délai de quinze ans et ce, uniquement sur la base du numéro de notice du procès-verbal, du numéro de rapport d'information ou du numéro de dossier;

2° **pendant un nouveau délai de quinze ans pour les infractions passibles d'une peine de niveau 4, 5 ou 6, de vingt ans pour les infractions passibles d'une peine de niveau 7 ou de trente ans pour les infractions passibles d'une peine de niveau 8, et ce exclusivement dans le cadre d'une enquête relative à des infractions passibles d'une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8.**

Lorsqu'une personne est soupçonnée de l'une des infractions visées à l'article 21*bis* du Titre préliminaire du Code de procédure pénale, le délai de conservation visé au 2° du présent paragraphe peut, par décision motivée du procureur du Roi compétent ou du juge d'instruction, être prolongé à chaque fois d'un nouveau délai maximal de quinze ans pour les infractions passibles d'une peine de niveau 4, 5 ou 6, de vingt ans au maximum pour les infractions passibles d'une peine de niveau 7 ou

§ 4. Par dérogation au § 2, alinéa 2, et au § 3, les données et informations relatives aux missions de police judiciaire relatives à des faits non concrets sont accessibles durant cinq ans à partir de leur enregistrement.

§ 5. Par dérogation au § 2, alinéa 2, et au § 3, les données et informations traitées dans les banques de données de base relatives aux infractions visées à l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique sont accessibles durant cinq ans à partir de leur enregistrement.

§ 6. Les données et informations traitées dans les banques de données de base relatives à la gestion des enquêtes menées dans le cadre d'une information au sens de l'article 28*bis* du Code d'instruction criminelle ou d'une instruction judiciaire au sens de l'article 56 du Code d'instruction criminelle pour laquelle des devoirs d'enquête ont été prescrits à la police sont disponibles durant trente ans à partir du moment où la fin de l'enquête a été communiquée par le magistrat compétent à la police.

Le procureur général compétent peut, dans des circonstances exceptionnelles, décider de manière motivée qu'à l'échéance de ce délai toute ou partie des données d'une enquête contenue dans une banque de données de base relative aux enquêtes doivent être conservées pendant une nouvelle période renouvelable de maximum dix ans.

§ 7. Sans préjudice de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, les données à caractère personnel et les informations sont effacées, après l'écoulement des délais visés au présent article.

§ 8. Tous les traitements réalisés dans les banques de données de base font l'objet d'une journalisation qui est conservée pendant quinze ans à partir du traitement réalisé dans les banques de données de base. Le responsable du traitement

de trente ans au maximum pour les infractions passibles d'une peine de niveau 8.

§ 4. Par dérogation au § 2, alinéa 2, et au § 3, les données et informations relatives aux missions de police judiciaire relatives à des faits non concrets sont accessibles durant cinq ans à partir de leur enregistrement.

§ 5. Par dérogation au § 2, alinéa 2, et au § 3, les données et informations traitées dans les banques de données de base relatives aux infractions visées à l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique sont accessibles durant cinq ans à partir de leur enregistrement.

§ 6. Les données et informations traitées dans les banques de données de base relatives à la gestion des enquêtes menées dans le cadre d'une information au sens de l'article 28*bis* du Code d'instruction criminelle ou d'une instruction judiciaire au sens de l'article 56 du Code d'instruction criminelle pour laquelle des devoirs d'enquête ont été prescrits à la police sont disponibles durant trente ans à partir du moment où la fin de l'enquête a été communiquée par le magistrat compétent à la police.

Le procureur général compétent peut, dans des circonstances exceptionnelles, décider de manière motivée qu'à l'échéance de ce délai toute ou partie des données d'une enquête contenue dans une banque de données de base relative aux enquêtes doivent être conservées pendant une nouvelle période renouvelable de maximum dix ans.

§ 7. Sans préjudice de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, les données à caractère personnel et les informations sont effacées, après l'écoulement des délais visés au présent article.

§ 8. Tous les traitements réalisés dans les banques de données de base font l'objet d'une journalisation qui est conservée pendant quinze ans à partir du traitement réalisé dans les banques de données de base. Le responsable du traitement

peut, si nécessaire, prolonger ce délai de maximum quinze ans.

[...]

Art. 44/11/3septies. Les missions de police administrative ou de police judiciaire qui justifient le recours à une banque de données technique sont les suivantes:

1° l'aide à l'exécution des missions de police judiciaire relatives:

- a) à la recherche et la poursuite des délits et des crimes, en ce compris l'exécution des peines ou des mesures limitatives de liberté;
- b) aux infractions relatives à la police de circulation routière, en application de l'article 62 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière;
- c) à la recherche des personnes dont la disparition est inquiétante, lorsqu'il existe des présomptions ou indices sérieux que l'intégrité physique de la personne disparue se trouve en danger imminent;

2° l'aide à l'exécution des missions de police administrative pour les catégories de personnes visées à l'article 44/5, § 1er, alinéa 1er, 2° à 5° et 7°; en ce qui concerne l'article 44/5, § 1er, alinéa 1er, 5°, cela ne peut concerner que les catégories de personnes visées aux articles 18, 19 et 20.

[...]

Art. 44/11/3decies. § 1er. Les banques de données techniques créées suite à l'utilisation de caméras intelligentes de reconnaissance automatique de plaques d'immatriculation ou de systèmes intelligents de reconnaissance automatique de plaques d'immatriculation contiennent les données suivantes, si elles apparaissent sur les images des caméras:

peut, si nécessaire, prolonger ce délai de maximum quinze ans.

[...]

Art. 44/11/3septies. Les missions de police administrative ou de police judiciaire qui justifient le recours à une banque de données technique sont les suivantes:

1° l'aide à l'exécution des missions de police judiciaire relatives:

- a) à la recherche et la poursuite des **infractions passibles d'une peine minimale de niveau 2**, en ce compris l'exécution des peines ou des mesures limitatives de liberté;
- b) aux infractions relatives à la police de circulation routière, en application de l'article 62 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière;
- c) à la recherche des personnes dont la disparition est inquiétante, lorsqu'il existe des présomptions ou indices sérieux que l'intégrité physique de la personne disparue se trouve en danger imminent;

2° l'aide à l'exécution des missions de police administrative pour les catégories de personnes visées à l'article 44/5, § 1er, alinéa 1er, 2° à 5° et 7°; en ce qui concerne l'article 44/5, § 1er, alinéa 1er, 5°, cela ne peut concerner que les catégories de personnes visées aux articles 18, 19 et 20.

[...]

Art. 44/11/3decies. § 1er. Les banques de données techniques créées suite à l'utilisation de caméras intelligentes de reconnaissance automatique de plaques d'immatriculation ou de systèmes intelligents de reconnaissance automatique de plaques d'immatriculation contiennent les données suivantes, si elles apparaissent sur les images des caméras:

1° la date, le moment et l'endroit précis du passage de la plaque d'immatriculation,

2° les caractéristiques du véhicule lié à cette plaque,

3° une photo de la plaque d'immatriculation à l'avant du véhicule et le cas échéant, à l'arrière,

4° une photo du véhicule,

5° le cas échéant, une photo du conducteur et des passagers,

6° les données de journalisation des traitements.

§ 2. Les données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er peuvent être conservées pour une durée n'excédant pas douze mois à compter de leur enregistrement.

Dès que ces données entrent dans les conditions pour alimenter une banque de données visée à l'article 44/2 § 1er, 1° et 2°, elles y sont copiées et conservées, après validation manuelle dans un délai d'un mois après la réunion de ces conditions.

§ 3. Le traitement des données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er, pour des recherches ponctuelles dans le cadre des missions de police administrative, dans le respect des finalités visées à l'article 44/11/3^{septies}, est autorisé pendant une période d'un mois à compter de leur enregistrement, à condition qu'il soit motivé sur le plan opérationnel et nécessaire pour l'exercice d'une mission précise. La décision est prise soit par un directeur ou les officiers de police administrative qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale, soit par le chef de corps ou les officiers de police administrative qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'une zone de police.

Le traitement des données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er pour des recherches ponctuelles dans le cadre des missions

1° la date, le moment et l'endroit précis du passage de la plaque d'immatriculation,

2° les caractéristiques du véhicule lié à cette plaque,

3° une photo de la plaque d'immatriculation à l'avant du véhicule et le cas échéant, à l'arrière,

4° une photo du véhicule,

5° le cas échéant, une photo du conducteur et des passagers,

6° les données de journalisation des traitements.

§ 2. Les données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er peuvent être conservées pour une durée n'excédant pas douze mois à compter de leur enregistrement.

Dès que ces données entrent dans les conditions pour alimenter une banque de données visée à l'article 44/2 § 1er, 1° et 2°, elles y sont copiées et conservées, après validation manuelle dans un délai d'un mois après la réunion de ces conditions.

§ 3. Le traitement des données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er, pour des recherches ponctuelles dans le cadre des missions de police administrative, dans le respect des finalités visées à l'article 44/11/3^{septies}, est autorisé pendant une période d'un mois à compter de leur enregistrement, à condition qu'il soit motivé sur le plan opérationnel et nécessaire pour l'exercice d'une mission précise. La décision est prise soit par un directeur ou les officiers de police administrative qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale, soit par le chef de corps ou les officiers de police administrative qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'une zone de police.

Le traitement des données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er pour des recherches ponctuelles dans le cadre des missions

de police judiciaire, dans le respect des finalités visées à l'article 44/11/3septies, est autorisé pendant toute la période de conservation des données, à condition qu'il soit motivé sur le plan opérationnel et nécessaire pour l'exercice d'une mission précise. La décision est prise soit par un directeur ou les officiers de police judiciaire qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale, soit par le chef de corps ou les officiers de police judiciaire qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'une zone de police, soit par le procureur du Roi. Après le premier mois de conservation, la décision est prise par le procureur du Roi et ne peut concerner que des infractions de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou une peine plus lourde.

§ 4. Dans le respect des finalités visées à l'article 44/11/3septies, les données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er peuvent être mises en corrélation avec:

1° des listes auxquelles les services de police ont légalement accès ou des extraits de banques de données policières nationales ou internationales auxquelles les services de police ont accès par ou en vertu de la loi ou de traités internationaux liant la Belgique;

2° des critères d'évaluation préétablis.

Le contenu des listes ou des extraits de banques de données visés à l'alinéa 1er, 1°, utilisés en vue d'une corrélation, est soumis à l'autorisation:

1° pour les missions police administrative: soit d'un directeur ou des officiers de police administrative qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale, soit du chef de corps ou des officiers de police administrative qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'une zone de police;

2° pour les missions de police judiciaire: soit d'un directeur ou des officiers de police judiciaire qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale, soit du chef de corps ou des officiers de police judiciaire qu'il

de police judiciaire, dans le respect des finalités visées à l'article 44/11/3septies, est autorisé pendant toute la période de conservation des données, à condition qu'il soit motivé sur le plan opérationnel et nécessaire pour l'exercice d'une mission précise. La décision est prise soit par un directeur ou les officiers de police judiciaire qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale, soit par le chef de corps ou les officiers de police judiciaire qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'une zone de police, soit par le procureur du Roi. Après le premier mois de conservation, la décision est prise par le procureur du Roi et ne peut concerner que des infractions de nature à entraîner **une peine minimale de niveau 2.**

§ 4. Dans le respect des finalités visées à l'article 44/11/3septies, les données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er peuvent être mises en corrélation avec:

1° des listes auxquelles les services de police ont légalement accès ou des extraits de banques de données policières nationales ou internationales auxquelles les services de police ont accès par ou en vertu de la loi ou de traités internationaux liant la Belgique;

2° des critères d'évaluation préétablis.

Le contenu des listes ou des extraits de banques de données visés à l'alinéa 1er, 1°, utilisés en vue d'une corrélation, est soumis à l'autorisation:

1° pour les missions police administrative: soit d'un directeur ou des officiers de police administrative qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale, soit du chef de corps ou des officiers de police administrative qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'une zone de police;

2° pour les missions de police judiciaire: soit d'un directeur ou des officiers de police judiciaire qu'il désigne, lorsqu'il s'agit d'un service qui appartient à la police fédérale, soit du chef de corps ou des officiers de police judiciaire qu'il

désigne, lorsqu'il s'agit d'une zone de police, soit par le procureur du Roi.

Les critères d'évaluation visés à l'alinéa 1er, 2°, sont établis après approbation du délégué à la protection des données, ne peuvent viser l'identification d'un individu et doivent être ciblés, proportionnés et spécifiques. Ils ne peuvent être fondés sur des données qui révèlent l'origine raciale ou ethnique d'une personne, ses convictions religieuses ou philosophiques, ses opinions politiques, son appartenance à une organisation syndicale, son état de santé, sa vie ou son orientation sexuelle.

Les listes ou extraits de banques de données, ou les critères d'évaluation préétablis à mettre en corrélation avec les données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er peuvent être préparés dans le but de réaliser cette corrélation en temps réel, au moment de la collecte des données par les caméras intelligentes ou les systèmes intelligents de reconnaissance automatique de plaques d'immatriculation, ou après enregistrement des données.

Lorsque la corrélation visée à l'alinéa 1er, 1° et 2°, est réalisée dans le cadre de l'exercice des missions de police administrative, elle ne peut avoir lieu :

1° qu'en temps réel ou pendant une période d'un mois à partir de l'enregistrement des données;

2° qu'après notification à l'Organe de contrôle, lorsqu'il s'agit d'une corrélation avec des listes ou extraits de banques de données visées à l'alinéa 1er, 1°.

Lorsque la corrélation visée à l'alinéa 1er, 1° et 2°, est réalisée dans le cadre de l'exercice des missions de police judiciaire, elle peut avoir lieu en temps réel ou pendant toute la durée de conservation des données. Après le premier mois de conservation, elle ne peut avoir lieu que moyennant l'autorisation du procureur du Roi et ne peut concerner que des infractions de nature à

désigne, lorsqu'il s'agit d'une zone de police, soit par le procureur du Roi.

Les critères d'évaluation visés à l'alinéa 1er, 2°, sont établis après approbation du délégué à la protection des données, ne peuvent viser l'identification d'un individu et doivent être ciblés, proportionnés et spécifiques. Ils ne peuvent être fondés sur des données qui révèlent l'origine raciale ou ethnique d'une personne, ses convictions religieuses ou philosophiques, ses opinions politiques, son appartenance à une organisation syndicale, son état de santé, sa vie ou son orientation sexuelle.

Les listes ou extraits de banques de données, ou les critères d'évaluation préétablis à mettre en corrélation avec les données à caractère personnel et informations visées au paragraphe 1er peuvent être préparés dans le but de réaliser cette corrélation en temps réel, au moment de la collecte des données par les caméras intelligentes ou les systèmes intelligents de reconnaissance automatique de plaques d'immatriculation, ou après enregistrement des données.

Lorsque la corrélation visée à l'alinéa 1er, 1° et 2°, est réalisée dans le cadre de l'exercice des missions de police administrative, elle ne peut avoir lieu :

1° qu'en temps réel ou pendant une période d'un mois à partir de l'enregistrement des données;

2° qu'après notification à l'Organe de contrôle, lorsqu'il s'agit d'une corrélation avec des listes ou extraits de banques de données visées à l'alinéa 1er, 1°.

Lorsque la corrélation visée à l'alinéa 1er, 1° et 2°, est réalisée dans le cadre de l'exercice des missions de police judiciaire, elle peut avoir lieu en temps réel ou pendant toute la durée de conservation des données. Après le premier mois de conservation, elle ne peut avoir lieu que moyennant l'autorisation du procureur du Roi et ne peut concerner que des infractions de nature à entraîner **une peine minimale de niveau 2.**

entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou une peine plus lourde.

[...]

[...]

Art. 44/11/15. § 1er. Pour le traitement de données à caractère personnel ainsi que l'accès aux données et informations des banques de données auxquelles les services de police ont accès par ou en vertu de la loi ou de règles de droit international liant la Belgique, sont assimilés aux membres du personnel des services de police, les fonctionnaires des administrations fiscales visés dans l'arrêté royal du 23 janvier 2007 déterminant les modalités de la mise à disposition de la police fédérale, des fonctionnaires des administrations fiscales aux fins de l'assister dans la lutte contre la criminalité économique et financière, les opérateurs neutres employés dans les centres d'information et de communication et les consultants qui travaillent au sein et pour les services de police et qui ont besoin d'accéder à des informations policières dans le cadre de leurs fonctions.

§ 2. L'accès leur est attribué sur la base du principe du besoin d'en connaître par et sous l'autorité visée à l'article 54 de la loi relative à la protection des données et la responsabilité du chef de corps, du commissaire général, du directeur général ou du directeur pour lequel ces personnes travaillent, pour la durée nécessaire à leurs missions, selon les mêmes règles, procédures et modalités que les membres des services de police. L'article 44/11/1 n'est toutefois applicable qu'aux fonctionnaires des administrations fiscales visés au paragraphe 1er.

Les profils d'accès et l'identification des personnes visées dans le présent article sont tenus à la disposition de l'Organe de contrôle.

§ 3. Avant que l'accès ne soit accordé conformément au § 2, les personnes visées au § 1 doivent disposer d'un avis de sécurité positif tel que visé au chapitre IV de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations

[...]

Art. 44/13. Dans le cadre de l'assistance visée à l'article 44/12, les agents de police:

1° exécutent, sur ordre et sous la responsabilité d'un officier de police administrative ou judiciaire, des fouilles de bâtiments et de moyens de transport visées à l'article 27 et des fouilles de sécurité et judiciaires visées à l'article 28;

2° assurent, sur ordre et sous la responsabilité d'un officier de police administrative ou judiciaire, la surveillance des personnes privées de leur liberté en exécution des articles 15, 1° et 2°, 31 et 34.

[...]

Art. 44/15. Les agents de police peuvent, jusqu'à l'intervention d'un fonctionnaire de police qu'ils avisent immédiatement, retenir la personne qui commet ou qui vient de commettre un crime ou un délit. Ils peuvent, dans les mêmes conditions, retenir une personne poursuivie par la clameur publique.

Dans les mêmes cas, les agents de police peuvent procéder à une fouille de sécurité conformément aux modalités visées à l'article 28, § 1er, alinéa 2, lorsqu'il existe des motifs raisonnables de croire, en fonction de son comportement, d'indices matériels ou des circonstances, que la personne retenue porte sur elle des armes ou des objets dangereux pour l'ordre public.

de sécurité, aux avis de sécurité et au service public réglementé, ainsi que conformément aux arrêtés d'exécution. Le chef de corps ou le commissaire général, selon le cas, veille au respect de cette obligation.

[...]

Art. 44/13. Dans le cadre de l'assistance visée à l'article 44/12, les agents de police:

1° exécutent, sur ordre et sous la responsabilité d'un officier de police administrative ou judiciaire, des fouilles de bâtiments et de moyens de transport visées à l'article 27 et des fouilles de sécurité et judiciaires visées à l'article 28;

2° assurent, sur ordre et sous la responsabilité d'un officier de police administrative ou judiciaire, la surveillance des personnes privées de leur liberté en exécution des articles 15, 1° et 2°, 31 et 34.

[...]

Art. 44/15. Les agents de police peuvent, jusqu'à l'intervention d'un fonctionnaire de police qu'ils avisent immédiatement, retenir la personne qui commet ou qui vient de commettre **une infraction passible d'une peine minimale de niveau 2 ou les infractions visées aux articles 184, 194, 203, 231, 234, 317, 332, 350, 351, 354, 396, 419, 421, 512, 513, 515, 547, 548, 590, 613, 644, 653, 687 et 689 du Code pénal**. Ils peuvent, dans les mêmes conditions, retenir une personne poursuivie par la clameur publique.

Dans les mêmes cas, les agents de police peuvent procéder à une fouille de sécurité conformément aux modalités visées à l'article 28, § 1er, alinéa 2, lorsqu'il existe des motifs raisonnables de croire, en fonction de son comportement, d'indices matériels ou des circonstances, que la personne retenue porte sur elle des armes ou des objets dangereux pour l'ordre public.

Dans les mêmes cas, ils peuvent, jusqu'à l'intervention d'un fonctionnaire de police, retenir le véhicule ou le moyen de transport dont la personne visée à l'alinéa 1er est présumée avoir fait usage, afin de permettre la fouille de celui-ci aux conditions de l'article 29, lorsqu'ils ont des motifs raisonnables de croire, en fonction d'indices matériels, que ce véhicule ou ce moyen de transport a servi à commettre l'infraction ou à entreposer des objets dangereux pour l'ordre public, des pièces à conviction ou des éléments de preuve de l'infraction.

Les agents de police peuvent recourir à la contrainte, dans les conditions définies aux articles 1er, 37, 37bis et 38, lorsque les mesures de police visées aux alinéas 1er à 3 le nécessitent.

[...]

Art. 44/16. Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police et de l'application des articles 61 et 62 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les assistants et agents de sécurisation de police sont chargés de l'exécution des missions suivantes:

1° les missions visées à l'article 23;

2° l'exécution des missions de sécurisation suivantes:

- sécurisation des palais royaux;

- sécurisation des infrastructures du SHAPE et de l'OTAN;

- sécurisation des institutions internationales et européennes;

- sécurisation des bâtiments des autorités nationales et internationales;

- sécurisation des infrastructures critiques;

- sécurisation des sites nucléaires;

Dans les mêmes cas, ils peuvent, jusqu'à l'intervention d'un fonctionnaire de police, retenir le véhicule ou le moyen de transport dont la personne visée à l'alinéa 1er est présumée avoir fait usage, afin de permettre la fouille de celui-ci aux conditions de l'article 29, lorsqu'ils ont des motifs raisonnables de croire, en fonction d'indices matériels, que ce véhicule ou ce moyen de transport a servi à commettre l'infraction ou à entreposer des objets dangereux pour l'ordre public, des pièces à conviction ou des éléments de preuve de l'infraction.

Les agents de police peuvent recourir à la contrainte, dans les conditions définies aux articles 1er, 37, 37bis et 38, lorsque les mesures de police visées aux alinéas 1er à 3 le nécessitent.

[...]

~~Art. 44/16. Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police et de l'application des articles 61 et 62 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les assistants et agents de sécurisation de police sont chargés de l'exécution des missions suivantes:~~

~~1° les missions visées à l'article 23;~~

~~2° l'exécution des missions de sécurisation suivantes:~~

~~- sécurisation des palais royaux;~~

~~- sécurisation des infrastructures du SHAPE et de l'OTAN;~~

~~- sécurisation des institutions internationales et européennes;~~

~~- sécurisation des bâtiments des autorités nationales et internationales;~~

~~- sécurisation des infrastructures critiques;~~

~~- sécurisation des sites nucléaires;~~

- sécurisation des infrastructures de l'aéroport Bruxelles-National;

3° de manière subsidiaire et ponctuelle, la sécurisation des opérations de police et l'exécution des escortes visées à l'article 25, alinéa 4, qui présentent un caractère supralocal.

[...]

Art. 46/2. Sauf lorsque la présente section prévoit une disposition contraire expresse, les règles prévues aux articles 25/1 à 25/8 et aux articles 44/1 à 44/11/13 sont d'application aux utilisations non visibles de caméras.

[...]

Art. 46/4. Par dérogation à l'article 25/3, les caméras fixes temporaires et mobiles, le cas échéant intelligentes, peuvent être utilisées de manière non visible, dans les lieux ouverts et les lieux fermés accessibles au public, moyennant une autorisation préalable, lorsque les circonstances ne permettent pas aux fonctionnaires de police d'être identifiables ou sont de nature à rendre inopérante l'utilisation de caméras de manière visible, et qu'il s'agit d'une des situations suivantes:

1° les situations visées à l'article 22, alinéa 2;

2° le recueil de l'information de police administrative visée à l'article 44/5, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, pour autant qu'il s'agisse de:

- a) personnes radicalisées au sens de l'article 3, 15°, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;
- b) personnes à l'égard desquelles il existe des indices fondés et très sérieux qu'elles

~~- sécurisation des infrastructures de l'aéroport Bruxelles-National;~~

Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police et de l'application des articles 61 et 62 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les assistants et agents de sécurisation de police sont chargés de l'exécution des missions de la police fédérale visées aux articles 16^{quinq}ies, 21 et 23, ainsi que de manière subsidiaire et ponctuelle, de la sécurisation des opérations de police.

[...]

Art. 46/2. Sauf lorsque la présente section prévoit une disposition contraire expresse, les règles prévues aux articles 25/1 à **25/9** et aux articles 44/1 à 44/11/13 sont d'application aux utilisations non visibles de caméras.

[...]

Art. 46/4. Par dérogation à l'article 25/3, les caméras fixes temporaires et mobiles, le cas échéant intelligentes, peuvent être utilisées de manière non visible, dans les lieux ouverts et les lieux fermés accessibles au public, moyennant une autorisation préalable, lorsque les circonstances ne permettent pas aux fonctionnaires de police d'être identifiables ou sont de nature à rendre inopérante l'utilisation de caméras de manière visible, et qu'il s'agit d'une des situations suivantes:

1° les situations visées à l'article 22, alinéa 2;

2° le recueil de l'information de police administrative visée à l'article 44/5, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, pour autant qu'il s'agisse de:

- a) personnes radicalisées au sens de l'article 3, 15°, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;
- b) personnes à l'égard desquelles il existe des indices fondés et très sérieux qu'elles

souhaitent se rendre sur un territoire où des groupes terroristes, tels que définis à l'article 139 du Code pénal, sont actifs dans des conditions telles qu'elles peuvent présenter à leur retour en Belgique une menace sérieuse d'infraction terroriste telle que définie à l'article 137 du Code pénal ou que ces personnes ont l'intention de commettre hors du territoire national des infractions terroristes telles que définies à l'article 137 du Code pénal;

3° L'utilisation sur un moyen de transport de police, non identifiable comme tel, pour la lecture automatique de plaques d'immatriculation, en vue de détecter des véhicules signalés.

[...]

Art. 47. L'Etat est responsable du dommage causé par les membres du personnel de la police fédérale dans les fonctions auxquelles ils les a employés, comme les commettants sont responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

L'Etat est également responsable du dommage causé par les fonctionnaires de liaison visés à l'article 134 de la loi provinciale dans les fonctions auxquelles il les a employés, comme les commettants sont responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

L'Etat est également responsable du dommage causé par les membres du personnel, désignés à l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale, dans les fonctions auxquelles il les a employés comme les commettants, sont responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

La commune, ou le cas échéant, la zone pluricommunale est responsable du dommage causé par les membres du personnel de la police locale dans les fonctions auxquelles l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale les a employés, comme les commettants sont

souhaitent se rendre sur un territoire où des groupes terroristes, tels que définis à l'article **372** du Code pénal, sont actifs dans des conditions telles qu'elles peuvent présenter à leur retour en Belgique une menace sérieuse d'infraction terroriste telle que définie à l'article **371** du Code pénal ou que ces personnes ont l'intention de commettre hors du territoire national des infractions terroristes telles que définies à l'article **371** du Code pénal;

3° L'utilisation sur un moyen de transport de police, non identifiable comme tel, pour la lecture automatique de plaques d'immatriculation, en vue de détecter des véhicules signalés.

[...]

Art. 47. L'Etat est responsable du dommage causé par les membres du personnel de la police fédérale dans les fonctions auxquelles **il** les a employés, comme les commettants sont responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

L'Etat est également responsable du dommage causé par les fonctionnaires de liaison visés à l'article 134 de la loi provinciale dans les fonctions auxquelles il les a employés, comme les commettants sont responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

L'Etat est également responsable du dommage causé par les membres du personnel, désignés à l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale, dans les fonctions auxquelles il les a employés comme les commettants, sont responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

La commune, ou le cas échéant, la zone pluricommunale est responsable du dommage causé par les membres du personnel de la police locale dans les fonctions auxquelles l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale les a employés, comme les commettants sont

responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

La commune ou, le cas échéant, la zone pluricommunale peut exercer un recours contre l'Etat pour le dommage causé par le membre du personnel de la police locale dans les missions que l'Etat lui a confiées.

Le Roi détermine l'autorité compétente en matière de responsabilité civile pour les membres du personnel qui sont employés par un autre service.

Le Roi détermine également les cas dans lesquels les membres du personnel sont employés par un autre service, tel que visé à l'alinéa 6.

Art. 48. Les membres du personnel visés à l'article 47, qui dans leurs fonctions causent un dommage à l'Etat, à la commune, à la zone pluricommunale ou à des tiers, ne doivent le réparer que s'ils commettent une faute intentionnelle, une faute lourde, ou une faute légère qui présente dans leur chef un caractère habituel.

Un mandataire, un préposé ou un organe de l'Etat, de la commune ou de la zone de police, victime d'un accident de travail causé par un des membres du personnel visés à l'article 47, ne peut intenter une action en justice en responsabilité civile contre ce membre du personnel) que pour autant que celui-ci ait intentionnellement causé l'accident de travail.

En outre, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, exonérer en tout ou en partie les membres du personnel de l'obligation de réparer le dommage conformément à l'alinéa 1er en ce qui concerne la responsabilité à l'égard de l'Etat.

Art. 49. § 1er. L'action exercée contre un membre du personnel par l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale sur la base de l'article 48, n'est recevable que si elle est précédée d'une offre de transaction faite au défendeur. Cette offre de transaction émane de l'autorité désignée par le Roi.

responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

La commune ou, le cas échéant, la zone pluricommunale peut exercer un recours contre l'Etat pour le dommage causé par le membre du personnel de la police locale dans les missions que l'Etat lui a confiées.

Le Roi détermine l'autorité compétente en matière de responsabilité civile pour les membres du personnel qui sont employés par un autre service.

Le Roi détermine également les cas dans lesquels les membres du personnel sont employés par un autre service, tel que visé à l'alinéa 6.

Art. 48. Les **membres du personnel**, qui dans leurs fonctions causent un dommage à l'Etat, à la commune, à la zone pluricommunale ou à des tiers, ne doivent le réparer que s'ils commettent une faute intentionnelle, une faute lourde, ou une faute légère qui présente dans leur chef un caractère habituel.

Un mandataire, un préposé ou un organe de l'Etat, de la commune ou de la zone de police, victime d'un accident de travail causé par un **des membres du personnel**, ne peut intenter une action en justice en responsabilité civile contre ce membre du personnel) que pour autant que celui-ci ait intentionnellement causé l'accident de travail.

En outre, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, exonérer en tout ou en partie les membres du personnel de l'obligation de réparer le dommage conformément à l'alinéa 1er en ce qui concerne la responsabilité à l'égard de l'Etat.

Art. 49. § 1er. **Hormis le cas d'une constitution de partie civile contre le membre du personnel dans le cadre d'une procédure pénale, l'action exercée contre un membre du personnel par l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale sur la base de l'article 48, n'est recevable que si elle est précédée d'une offre de règlement amiable faite**

Cette offre comporte, outre l'évaluation du montant de la somme exigée, les modalités de son paiement.

L'autorité visée à l'alinéa premier peut décider que le dommage ne sera que partiellement réparé.

§ 2. Les dommages et intérêts dus à l'Etat, à la commune ou à la zone pluricommunale par le membre du personnel visé à l'article 47 et dont le montant a été soit convenu par transaction, soit fixé par décision judiciaire, peuvent être imputés sur sa rémunération, dans les limites fixées par l'article 23 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs.

Art. 50. Le membre du personnel visé à l'article 47 qui fait l'objet d'une action en dommages et intérêts devant la juridiction civile ou répressive peut appeler à la cause l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale; ceux-ci peuvent intervenir volontairement.

En ce qui concerne les actes des membres du personnel de la police fédérale, ou de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale l'Etat est toujours représenté par le ministre de l'Intérieur.

Art. 51. L'Etat, la commune ou la zone pluricommunale selon le cas prend en charge les frais de justice auxquels le membre du personnel visé à l'article 47 est condamné en justice pour des faits commis dans ses fonctions, sauf s'il a commis une faute intentionnelle, une faute lourde, ou une faute légère qui présente dans son chef un caractère habituel.

Lorsqu'une de ces fautes est établie, l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale décide, après avoir entendu le membre du personnel, si celui-ci doit supporter la totalité ou bien une partie des frais de justice.

à ce membre du personnel. Cette offre de règlement amiable émane de l'autorité désignée par le Roi.

Cette offre comporte, outre l'évaluation du montant de la somme exigée, les modalités de son paiement.

L'autorité visée à l'alinéa premier peut décider que le dommage ne sera que partiellement réparé.

§ 2. Les dommages et intérêts dus à l'Etat, à la commune ou à la zone pluricommunale par **le membre du personnel** et dont le montant a été soit convenu par **règlement amiable**, soit fixé par décision judiciaire, peuvent être imputés sur sa rémunération, dans les limites fixées par l'article 23 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs.

Art. 50. **Le membre du personnel** qui fait l'objet d'une action en dommages et intérêts devant la juridiction civile ou répressive peut appeler à la cause l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale; ceux-ci peuvent intervenir volontairement.

En ce qui concerne les actes des membres du personnel de la police fédérale, ou de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale l'Etat est toujours représenté par le ministre de l'Intérieur.

Art. 51. **L'Etat, la commune ou la zone pluricommunale, selon le cas, prend en charge les frais de justice, y compris l'indemnité de procédure, auxquels le membre du personnel, impliqué dans une procédure judiciaire, en raison de l'exécution de ses fonctions ou de sa seule qualité de membre du personnel, est condamné, sauf s'il a commis une faute intentionnelle ou une faute lourde.**

Lorsqu'une de ces fautes est établie, l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale décide, après avoir entendu le membre du personnel, si celui-ci doit supporter la totalité ou bien une partie **les frais visés à l'alinéa 1er.**

Art. 52. § 1er. Le membre du personnel ou l'ex-membre du personnel visé à l'article 47 qui, pour des actes commis dans l'exercice de ses fonctions, souhaite se faire assister d'un avocat comme prévu aux articles *47bis* et *62* du Code d'instruction criminelle, aux articles *2bis*, *15bis*, 16, 20 et *24bis/1* de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, et à l'article 10/1 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen, bénéficie de l'assistance en justice d'un avocat à charge de la commune, de la zone pluricommunale ou de l'Etat.

Le membre du personnel visé à l'article 47 ou l'ex-membre du personnel qui est cité en justice ou contre lequel l'action publique est intentée pour des actes commis dans l'exercice de ses fonctions, bénéficie de l'assistance en justice d'un avocat à charge de la commune, de la zone pluricommunale ou de l'Etat.

Il en est de même pour le membre du personnel visé à l'article 47 ou l'ex-membre du personnel qui, soit en sa qualité membre du personnel et en raison de l'exécution de ses fonctions, est victime d'un fait dommageable, soit, en raison de sa seule qualité de membre du personnel, est victime d'un acte de vengeance conséquent.

En cas de décès du membre du personnel ou de l'ex-membre du personnel, le droit à l'assistance en justice visé aux alinéas 2 et 3 revient à ses ayants droit dans l'ordre fixé à l'article 4 de la loi du 12 janvier 1970 relative à l'octroi d'une indemnité spéciale en cas d'accident aéronautique survenu en temps de paix.

§ 2. Aucune assistance en justice n'est fournie au membre du personnel contre lequel l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale exerce l'action civile prévue aux articles 48 et 49.

L'indemnité de procédure octroyée au membre du personnel bénéficiant de l'assistance en justice visée à l'article 52 revient à l'autorité qui supporte les frais de cette assistance en justice.

Art. 52. § 1er. Le membre du personnel ou l'ex-membre du personnel qui, pour des actes commis dans l'exercice de ses fonctions, souhaite se faire assister d'un avocat comme prévu aux articles *47bis*, *62* et *112duodecies* du Code d'instruction criminelle, aux articles *2bis*, 16, 20 et *24bis/1* de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, et à l'article 10/1 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen, bénéficie de l'assistance en justice d'un avocat à charge de la commune, de la zone pluricommunale ou de l'Etat.

Le membre du personnel ou l'ex-membre du personnel qui est cité en justice ou contre lequel l'action publique est intentée pour des actes commis dans l'exercice de ses fonctions, bénéficie de l'assistance en justice d'un avocat à charge de la commune, de la zone pluricommunale ou de l'Etat.

Il en est de même pour **le membre du personnel** ou l'ex-membre du personnel qui, soit en sa qualité membre du personnel et en raison de l'exécution de ses fonctions, est victime d'un fait dommageable, soit, en raison de sa seule qualité de membre du personnel, est victime d'un acte de vengeance conséquent.

En cas de décès du membre du personnel ou de l'ex-membre du personnel, le droit à l'assistance en justice revient aux ayants droit suivants: l'époux(se), le (la) partenaire cohabitant(e) légal(e) ou le (la) partenaire cohabitant(e) de fait, les enfants, les parents et les frères et les sœurs.

§ 2. Aucune assistance en justice n'est fournie au membre du personnel contre lequel l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale exerce l'action civile prévue aux articles 48 et 49.

§ 3. L'assistance en justice peut être refusée, selon le cas, par la commune, la zone pluricommunale ou par l'Etat lorsque le dédommagement poursuivi par le membre du personnel est purement moral. Le membre du personnel à qui l'assistance en justice est ainsi refusée, peut, à sa demande, présenter son point de vue dans les dix jours qui suivent la décision de refus. La décision est ensuite confirmée ou modifiée.

L'assistance en justice peut être refusée selon le cas par la commune, la zone pluricommunale ou par l'Etat, lorsque les faits ne présentent manifestement aucun lien avec l'exercice des fonctions.

L'assistance en justice peut également être refusée lorsqu'il est manifeste que le membre du personnel concerné a commis une faute intentionnelle ou une faute lourde ou qu'il a, en tant que victime, refusé d'emblée et sans motifs fondés la médiation pénale visée à l'article 216ter, § 1er, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle.

Aucune assistance en justice n'est accordée au membre du personnel qui intente une action contre l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale.

L'assistance en justice peut être refusée au membre du personnel qui intente une action contre un autre membre du personnel.

§ 4. Lorsque l'assistance en justice n'a pas été accordée conformément au § 3, alinéas 2, 3 et 5 et qu'il ressort de la décision de justice que ce refus n'était pas fondé, le membre du personnel a droit au remboursement des frais qu'il a exposés pour assurer sa défense.

Lorsque l'assistance en justice a été accordée mais qu'il ressort de la décision de justice qu'elle n'aurait pas dû l'être, les frais exposés afin d'assurer sa défense, peuvent être récupérés auprès du fonctionnaire de police, de la manière prévue à l'article 49.

§ 3. L'assistance en justice peut être refusée, selon le cas, par la commune, la zone pluricommunale ou par l'Etat lorsque le dédommagement poursuivi par le membre du personnel est purement moral. Le membre du personnel à qui l'assistance en justice est ainsi refusée, peut, à sa demande, présenter son point de vue dans les dix jours qui suivent la décision de refus. La décision est ensuite confirmée ou modifiée.

L'assistance en justice peut être refusée selon le cas par la commune, la zone pluricommunale ou par l'Etat, lorsque les faits ne présentent manifestement aucun lien avec l'exercice des fonctions.

L'assistance en justice peut également être refusée lorsqu'il est manifeste que le membre du personnel concerné a commis une faute intentionnelle ou une faute lourde ou qu'il a, en tant que victime, refusé d'emblée et sans motifs fondés la médiation pénale visée à l'article 216ter, § 1er, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle.

Aucune assistance en justice n'est accordée au membre du personnel qui intente une action contre l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale.

L'assistance en justice peut être refusée au membre du personnel qui intente une action contre un autre membre du personnel.

§ 4. Lorsque l'assistance en justice n'a pas été accordée conformément au § 3, alinéas 2, 3 et 5 et qu'il ressort de la décision de justice que ce refus n'était pas fondé, le membre du personnel a droit au remboursement des frais qu'il a exposés pour assurer sa défense.

Lorsque l'assistance en justice a été accordée mais qu'il ressort de la décision de justice qu'elle n'aurait pas dû l'être, les frais exposés afin d'assurer sa défense, peuvent être récupérés auprès du **membre du personnel**, de la manière prévue à l'article 49.

§ 5. Le Roi détermine les conditions dans lesquelles les honoraires de l'avocat choisi pour prêter l'assistance en justice sont prises en charge par l'Etat, par la commune ou par la zone pluricommunale.

L'assistance en justice des membres du personnel de la police fédérale ou de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale est à charge du ministère de l'Intérieur.

L'assistance en justice des membres de la police locale est à charge de la commune ou, le cas échéant, de la zone pluricommunale, sauf le recours de celle-ci contre l'Etat si le membre du personnel de la police locale est attiré en justice pour des actes accomplis lors d'une mission réalisée pour le compte de l'Etat.

Le Roi détermine les modalités de la prise en charge de l'assistance en justice pour les membres du personnel qui sont employés par un autre service.

Le Roi détermine en même temps les cas dans lesquels les membres du personnel sont employés par un autre service, tel que visé à l'alinéa 4.

§ 6. L'assistance en justice prévue n'entraîne de la part de l'Etat, de la commune ou de la zone pluricommunale aucune reconnaissance de sa responsabilité.

Art. 53. § 1er. Le Roi détermine les conditions et les modalités selon lesquelles le membre du personnel visé à l'article 47 est indemnisé, en temps de paix, du dommage aux biens subi dans ou à la suite de ses fonctions.

On entend par dommage aux biens, le dommage occasionné aux biens dont le membre du personnel est propriétaire ou détenteur et qui sont indispensables pour l'exercice de ses fonctions.

§ 5. Le Roi détermine les conditions dans lesquelles les honoraires de l'avocat choisi pour prêter l'assistance en justice sont prises en charge par l'Etat, par la commune ou par la zone pluricommunale.

L'assistance en justice des membres du personnel de la police fédérale ou de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale est à charge du **Service public fédéral Intérieur**.

L'assistance en justice des membres de la police locale est à charge de la commune ou, le cas échéant, de la zone pluricommunale, sauf le recours de celle-ci contre l'Etat si le membre du personnel de la police locale est attiré en justice pour des actes accomplis lors d'une mission réalisée pour le compte de l'Etat.

Le moment des faits donnant lieu à la demande d'assistance en justice détermine l'autorité visée aux alinéas 2 et 3.

Le Roi détermine les modalités de la prise en charge de l'assistance en justice pour les membres du personnel qui sont employés par un autre service.

Le Roi détermine en même temps les cas dans lesquels les membres du personnel sont employés par un autre service, tel que visé à l'alinéa 4.

§ 6. L'assistance en justice prévue n'entraîne de la part de l'Etat, de la commune ou de la zone pluricommunale aucune reconnaissance de sa responsabilité.

Art. 53. § 1er. Le Roi détermine les conditions et les modalités selon lesquelles **le membre du personnel** est indemnisé, en temps de paix, du dommage aux biens subi dans ou à la suite de ses fonctions.

On entend par dommage aux biens, le dommage occasionné aux biens dont le membre du personnel est propriétaire ou détenteur et qui sont indispensables pour l'exercice de ses fonctions.

§ 2. L'indemnisation est à charge de l'Etat pour les membres du personnel de la police fédérale ou de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale, à charge de la province pour les fonctionnaires de liaison, visés à l'article 134 de la loi provinciale et à charge de la commune ou, le cas échéant, de la zone pluricommunale, pour les membres du personnel) de la police locale.

§ 3. L'indemnisation est exclue, lorsque le dommage aux biens est dû à une faute intentionnelle ou à une faute lourde imputable au membre du personnel concerné.

Il en va de même, à concurrence du montant accordé ou à accorder, lorsque le dommage aux biens a été ou est susceptible d'être indemnisé:

1° en vertu d'une assurance contractée par le membre du personnel intéressé ou à son profit, sous réserve du défaut de paiement par l'organisme assureur dans le délai d'un an à dater de la réalisation du dommage;

2° à titre de frais de justice en matière répressive.

§ 4. L'Etat, la province, la commune ou la zone pluricommunale est subrogé dans les droits et actions du membre du personnel concerné à concurrence de la somme payée.

§ 5. L'indemnisation par l'Etat, la province, la commune ou la zone pluricommunale exclut tout recours pour le même fait dommageable, à concurrence du montant octroyé, contre l'Etat, la province, la commune ou la zone pluricommunale, ses organes ou préposés.

§ 6. L'indemnisation est à charge du ministère de l'Intérieur en ce qui concerne le personnel de la police fédérale ou de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale.

§ 7. Le Roi détermine les modalités de la prise en charge du dommage aux biens pour les membres

§ 2. L'indemnisation est à charge de l'Etat pour les membres du personnel de la police fédérale ou de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale, à charge de la province pour les fonctionnaires de liaison, visés à l'article 134 de la loi provinciale et à charge de la commune ou, le cas échéant, de la zone pluricommunale, pour les membres du personnel) de la police locale.

§ 3. L'indemnisation est exclue, lorsque le dommage aux biens est dû à une faute intentionnelle ou à une faute lourde imputable au membre du personnel concerné.

Il en va de même, à concurrence du montant accordé ou à accorder, lorsque le dommage aux biens a été ou est susceptible d'être indemnisé:

1° en vertu d'une assurance contractée par le membre du personnel intéressé ou à son profit, sous réserve du défaut de paiement par l'organisme assureur dans le délai d'un an à dater de la réalisation du dommage;

2° à titre de frais de justice en matière répressive.

§ 4. L'Etat, la province, la commune ou la zone pluricommunale est subrogé dans les droits et actions du membre du personnel concerné à concurrence de la somme payée.

§ 5. L'indemnisation par l'Etat, la province, la commune ou la zone pluricommunale exclut tout recours pour le même fait dommageable, à concurrence du montant octroyé, contre l'Etat, la province, la commune ou la zone pluricommunale, ses organes ou préposés.

§ 6. L'indemnisation est à charge du **Service public fédéral** Intérieur en ce qui concerne le personnel de la police fédérale ou de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale.

§ 7. Le Roi détermine les modalités de la prise en charge du dommage aux biens pour les membres

du personnel qui sont employés par un autre service.

Le Roi détermine en même temps les cas dans lesquels les membres du personnel sont employés par un autre service, tel que visé à l'alinéa 1er.

[...]

du personnel qui sont employés par un autre service.

Le Roi détermine en même temps les cas dans lesquels les membres du personnel sont employés par un autre service, tel que visé à l'alinéa 1er.

[...]

Loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux

[...]

Art. 126. § 1er. L'exercice du droit de grève par les fonctionnaires de police de la police fédérale et de la police locale est soumis aux conditions suivantes:

1° l'annonce préalable de la grève par une organisation syndicale agréée;

2° la discussion préalable au sein du comité de négociation pour les services de police, avec l'autorité compétente, de la question pour laquelle la grève est envisagée.

Le Roi détermine les modalités relatives au préavis et à la discussion visés à l'alinéa 1er et le délai dans lequel ils doivent avoir lieu.

§ 2. Le ministre de l'Intérieur peut, après concertation avec le ministre de la Justice, ordonner aux fonctionnaires de police de la police fédérale et de la police locale qui font usage ou qui désirent faire usage du droit de grève, de continuer ou de reprendre le travail pendant la période et pour les missions pour lesquelles leur engagement est nécessaire et qu'il désigne. Si les fonctionnaires de police font partie de la direction générale de la police judiciaire, l'ordre est donné conjointement par les ministres de l'Intérieur et de la Justice. Le bourgmestre ou le collège de police dispose de la même compétence à l'égard des fonctionnaires de police de la police locale.

[...]

Art. 126. § 1er. L'exercice du droit de grève par les fonctionnaires de police de la police fédérale et de la police locale est soumis aux conditions suivantes:

1° l'annonce préalable de la grève par une organisation syndicale agréée;

2° la discussion préalable au sein du comité de négociation pour les services de police, avec l'autorité compétente, de la question pour laquelle la grève est envisagée.

Le Roi détermine les modalités relatives au préavis et à la discussion visés à l'alinéa 1er et le délai dans lequel ils doivent avoir lieu.

§ 2. Le ministre de l'Intérieur peut, après concertation avec le ministre de la Justice, ordonner aux fonctionnaires de police de la police fédérale et de la police locale qui font usage ou qui désirent faire usage du droit de grève, de continuer ou de reprendre le travail pendant la période et pour les missions pour lesquelles leur engagement est nécessaire et qu'il désigne. Si les fonctionnaires de police font partie de la direction générale de la police judiciaire, l'ordre est donné conjointement par les ministres de l'Intérieur et de la Justice. Le bourgmestre ou le collège de police dispose de la même compétence à l'égard des fonctionnaires de police de la police locale.

L'autorité qui souhaite donner l'ordre visé à l'alinéa précédent est tenue de communiquer au préalable aux organisations syndicales représentatives du personnel des services de police et, le cas échéant, à l'organisation syndicale agréée qui a déposé le préavis de grève, les missions pour lesquelles elle estime que l'ordre est nécessaire.

§ 3. Le fonctionnaire de police qui ne donne pas suite à l'ordre d'une autorité visée au § 2 est puni d'une peine d'emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 100 à 10 000 EUR, ou d'une de ces peines seulement.

Est puni des peines portées par l'alinéa précédent, celui qui, sciemment et volontairement, amène de quelque manière que ce soit, un membre du personnel de la police intégrée à qui l'ordre d'une des autorités visées au § 2 a été donné, à ne pas donner suite à cet ordre.

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, en ce compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application pour les infractions visées aux alinéas 1er et 2.

[...]

Art. 134. Sans préjudice des incompatibilités prévues dans des lois et arrêtés particuliers et des dispositions transitoires en vigueur, la qualité de membre du personnel du cadre opérationnel est incompatible avec les emplois, professions ou occupations complémentaires suivants, même non rémunérés, qui sont exercés, soit dans une entreprise privée sans but lucratif, soit au sein d'une association de fait, soit, le cas échéant, auprès des particuliers:

1° être membre opérationnel d'un service de secours ou être ambulancier;

2° en tant que membre du personnel dirigeant ou enseignant d'une école de conduite agréée, visée à l'arrêté royal du 23 mars 1998 relatif aux conditions d'agrément des écoles de conduite de véhicules à moteur, donner des cours

L'autorité qui souhaite donner l'ordre visé à l'alinéa précédent est tenue de communiquer au préalable aux organisations syndicales représentatives du personnel des services de police et, le cas échéant, à l'organisation syndicale agréée qui a déposé le préavis de grève, les missions pour lesquelles elle estime que l'ordre est nécessaire.

§ 3. Le fonctionnaire de police qui ne donne pas suite à l'ordre d'une autorité visée au § 2 est puni d'une peine **de niveau 1.**

Est puni **de la peine portée** par l'alinéa précédent, celui qui, sciemment et volontairement, amène de quelque manière que ce soit, un membre du personnel de la police intégrée à qui l'ordre d'une des autorités visées au § 2 a été donné, à ne pas donner suite à cet ordre.

~~Les dispositions du livre Ier du Code pénal, en ce compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application pour les infractions visées aux alinéas 1er et 2.~~

[...]

Art. 134. Sans préjudice des incompatibilités prévues dans des lois et arrêtés particuliers et des dispositions transitoires en vigueur, la qualité de membre du personnel du cadre opérationnel est incompatible avec les emplois, professions ou occupations complémentaires suivants, même non rémunérés, qui sont exercés, soit dans une entreprise privée sans but lucratif, soit au sein d'une association de fait, soit, le cas échéant, auprès des particuliers:

1° être membre opérationnel d'un service de secours ou être ambulancier;

2° en tant que membre du personnel dirigeant ou enseignant d'une école de conduite agréée, visée à **l'arrêté royal du 11 mai 2004 relatif aux conditions d'agrément des écoles de conduite des véhicules à moteur**, donner des

pratiques de conduite de véhicules si cet enseignement est dispensé en tout ou en partie sur la voie publique au sens de l'article 1er de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique;

3° l'exercice de la fonction de garde champêtre particulier.

[...]

Art. 136. § 1er. Les membres du personnel du cadre logistique et administratif ne peuvent, ni directement, ni par personne interposée, exercer aucune occupation qui peut porter atteinte à l'accomplissement de leurs devoirs professionnels ou à la dignité de la fonction.

Le membre du personnel du cadre administratif et logistique communique par écrit et au préalable, selon le cas, au commissaire général ou au collège de police l'occupation qu'il entend exercer.

§ 2. Les membres du personnel du cadre logistique et administratif qui sont membres du personnel d'une zone de police ou qui reçoivent une allocation ou un salaire de celle-ci ne peuvent faire partie du collège de police ni du conseil communal d'une des communes de la zone concernée.

[...]

Art. 146. Tous les responsables de traitements de données à caractère personnel qui sont chargés par ou en vertu de la loi de l'application du statut de la police intégrée se communiquent les données à caractère personnel qui relèvent du champ d'application du règlement général sur la protection des données qui sont nécessaires à l'exercice de leurs missions.

cours pratiques de conduite de véhicules si cet enseignement est dispensé en tout ou en partie sur la voie publique au sens de l'article 1er de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique;

3° l'exercice de la fonction de garde champêtre particulier.

[...]

Art. 136. § 1er. Les **membres du personnel du cadre administratif et logistique** ne peuvent, ni directement, ni par personne interposée, exercer aucune occupation qui peut porter atteinte à l'accomplissement de leurs devoirs professionnels ou à la dignité de la fonction.

Le membre du personnel du cadre administratif et logistique communique par écrit et au préalable, selon le cas, au commissaire général **ou à l'autorité qu'il désigne** ou au collège de police l'occupation qu'il entend exercer.

§ 2. Les **membres du personnel du cadre administratif et logistique qui sont membres du personnel de la zone de police ou qui reçoivent une allocation ou un traitement de celle-ci ne peuvent pas faire partie du collège de police, du conseil communal ou du conseil de l'action sociale, d'une des communes de la zone de police.**

[...]

Art. 146. Les responsables du traitement traitent les données à caractère personnel aux fins qui relèvent du champ d'application du règlement général sur la protection des données et qui sont réglées par ou en vertu de la loi.

Les responsables du traitement qui sont chargés, par ou en vertu de la loi, de l'application du statut de la police intégrée se communiquent mutuellement les données à caractère personnel

[...]

Art. 149quinquies. Le fonctionnement du SSGPI est contrôlé par un "Comité consultatif et de contrôle" mixte, dénommé ci-après "le Comité SSGPI", où siègent des représentants tant de la police fédérale que de la police locale - au prorata du nombre de dossiers personnels traités -, que des organisations syndicales représentatives du personnel des services de police. Les représentants des organisations syndicales sont des membres sans voix délibérative.

Les représentants de la police fédérale sont désignés par le ministre de l'Intérieur sur proposition du commissaire général et après avis du ministre de la Justice.

Les représentants de la police locale - répartis également entre bourgmestres, chefs de corps et comptables spéciaux - sont désignés par le conseil des bourgmestres. Ils proviennent tous de zones de police différentes.

Le directeur-chef de service du SSGPI est, de plein droit, membre sans voix délibérative du Comité SSGPI.

Pour l'exécution de sa mission, le Comité SSGPI a le droit d'accès aux pièces traitées par le SSGPI. Les membres sont cependant tenus au secret en ce qui concerne les données individualisées ainsi portées à leur connaissance. La violation de ce secret est passible de peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de la composition, les compétences, les règles de fonctionnement et la durée du mandat des membres du Comité SSGPI.

[...]

qui sont nécessaires aux fins réglées par ou en vertu de la loi.

[...]

Art. 149quinquies. Le fonctionnement du SSGPI est contrôlé par un "Comité consultatif et de contrôle" mixte, dénommé ci-après "le Comité SSGPI", où siègent des représentants tant de la police fédérale que de la police locale - au prorata du nombre de dossiers personnels traités -, que des organisations syndicales représentatives du personnel des services de police. Les représentants des organisations syndicales sont des membres sans voix délibérative.

Les représentants de la police fédérale sont désignés par le ministre de l'Intérieur sur proposition du commissaire général et après avis du ministre de la Justice.

Les représentants de la police locale - répartis également entre bourgmestres, chefs de corps et comptables spéciaux - sont désignés par le conseil des bourgmestres. Ils proviennent tous de zones de police différentes.

Le directeur-chef de service du SSGPI est, de plein droit, membre sans voix délibérative du Comité SSGPI.

Pour l'exécution de sa mission, le Comité SSGPI a le droit d'accès aux pièces traitées par le SSGPI. Les membres sont cependant tenus au secret en ce qui concerne les données individualisées ainsi portées à leur connaissance. La violation de ce secret est passible de peines prévues à l'article **352** du Code pénal.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de la composition, les compétences, les règles de fonctionnement et la durée du mandat des membres du Comité SSGPI.

[...]

Loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police

[...]

Art. 14. Le candidat doit satisfaire aux conditions fixées à l'article 12, alinéa 1er, 1° à 4° et 7°, à la date de sa participation aux épreuves de sélection.

Les conditions fixées à l'article 12, alinéa 1er, 5°, 6°, 8° et 10°, doivent être remplies lors de l'accession à la formation de base.

[...]

Art. 20. N'est pas admis à la sélection, le candidat qui:

1° à l'issue d'un examen médical d'aptitude, a été déclaré inapte à l'exercice de l'emploi visé;

2° a précédemment été démis comme stagiaire pour inaptitude professionnelle ou précédemment été réaffecté pour inaptitude professionnelle;

3° a précédemment été licencié comme membre du personnel contractuel pour motif grave visé à l'article 35 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail ou pendant ou à l'expiration de la période d'essai visée aux articles 48 et 67 de la même loi;

4° a précédemment fait l'objet d'un retrait définitif d'emploi;

5° a, au moment de la démission acceptée, une évaluation avec la mention finale "insuffisant".

[...]

Art. 14. Le candidat doit, à la date de sa participation aux épreuves de sélection, satisfaire aux conditions fixées à l'article 12, alinéa 1er, 1°, 2°, 4°, 7° et 11° ainsi qu'avoir fait l'objet des vérifications prévues à l'article 12, alinéa 2, a), c), e) et f) et, sur base de celles-ci, ne pas présenter de facteurs de risque qui constituent un obstacle à l'engagement à la police tel que prévu à l'article 12, alinéa 1er, 3°.

Les conditions fixées à l'article 12, alinéa 1er, 3°, 5°, 6°, 8°, 9° et 10° doivent être remplies lors de l'accession à la formation de base.

[...]

Art. 20. N'est pas admis à la sélection, le candidat qui:

1° à l'issue d'un examen médical d'aptitude, a été déclaré inapte à l'exercice de l'emploi visé;

2° a précédemment été démis comme stagiaire pour inaptitude professionnelle ou précédemment été réaffecté pour inaptitude professionnelle;

3° a précédemment été licencié comme membre du personnel contractuel pour motif grave visé à l'article 35 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail;

4° a précédemment fait l'objet d'un retrait définitif d'emploi;

5° a, au moment de la démission acceptée, une évaluation avec la mention finale "insuffisant".

Art. 21. Le candidat doit satisfaire aux conditions fixées à l'article 19, 1° à 4°, à la date de sa participation aux épreuves de sélection.

Les conditions visées à l'article 19, 3°, découlent:

- a) d'une copie certifiée conforme du casier judiciaire complet datant de moins de trois mois à la date d'introduction de la candidature;
- b) d'une enquête de milieu et des antécédents, comprenant notamment un entretien avec le candidat au domicile et au lieu de résidence éventuel de celui-ci, diligentée par le corps de police locale;
- c) de toutes les informations disponibles transmises par les services de renseignement et de sécurité et par l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace;
- d) de toutes les informations disponibles relatives aux sanctions administratives communales imposées pour une infraction mixte;
- e) des données judiciaires, communiquées par les services de police, moyennant autorisation des autorités judiciaires compétentes;
- f) des autres données et informations validées dont disposent les services de police.

Les autres conditions fixées à l'article 19 doivent être remplies, selon le cas, lors de l'admission au stage ou de l'engagement.

[...]

Art. 37. Les membres du cadre opérationnel qui réussissent la formation de base d'un cadre

Art. 21. Le candidat doit, à la date de sa participation aux épreuves de sélection, satisfaire aux conditions fixées à l'article 19, 1°, 2° et 4° ainsi qu'avoir fait l'objet des vérifications prévues à l'alinéa 2, a), c), e) et f) et, sur base de celles-ci, ne pas présenter de facteurs de risque qui constituent un obstacle à l'engagement à la police tel que prévu à l'article 19, 3°.

Les conditions visées à l'article 19, 3°, découlent:

- a) d'une copie certifiée conforme du casier judiciaire complet datant de moins de trois mois à la date d'introduction de la candidature;
- b) d'une enquête de milieu et des antécédents, comprenant notamment un entretien avec le candidat au domicile et au lieu de résidence éventuel de celui-ci, diligentée par le corps de police locale;
- c) de toutes les informations disponibles transmises par les services de renseignement et de sécurité et par l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace;
- d) de toutes les informations disponibles relatives aux sanctions administratives communales imposées pour une infraction mixte;
- e) des données judiciaires, communiquées par les services de police, moyennant autorisation des autorités judiciaires compétentes;
- f) des autres données et informations validées dont disposent les services de police.

Les conditions fixées à l'article 19, 3°, 5°, 6°, 7° et 8° doivent être remplies, selon le cas, lors de l'admission au stage ou de l'engagement.

[...]

Art. 37. Les membres du cadre opérationnel qui réussissent la formation de base d'un cadre supérieur, **et qui conformément aux règles de**

supérieur, sont promus par accession au cadre supérieur envisagé.

La mise en place d'épreuves pour la promotion vers le cadre d'assistants de sécurisation de police n'est pas possible.

Les épreuves de sélection pour la promotion vers le cadre de base sont accessibles aux assistants de sécurisation de police, aux agents de police et aux agents de sécurisation de police.

[...]

mobilité ou de désignation d'office, sont désignés dans un emploi du cadre envisagé sont promus par accession au cadre supérieur envisagé.

La mise en place d'épreuves pour la promotion vers le cadre d'assistants de sécurisation de police n'est pas possible.

Les épreuves de sélection pour la promotion vers le cadre de base sont accessibles aux assistants de sécurisation de police, aux agents de police et aux agents de sécurisation de police.

[...]

Art. 91bis. Le caractère adéquat de la rétribution annuelle visée à l'article 91 est réévalué tous les quatre ans à partir du 1er novembre 2024, en tenant compte des critères suivants:

- du pouvoir d'achat des membres du personnel qui perçoivent la rétribution annuelle visée à l'article 91, compte tenu du coût de la vie;
- du niveau général et de la répartition des traitements et salaires;
- du taux de croissance des traitements et salaires;
- des niveaux et évolutions de la productivité nationale à long terme.

Il est également tenu compte de la valeur de référence indicative de 50 % des traitement et salaire moyens bruts.

À l'occasion de cette réévaluation, le comité commun à l'ensemble des services publics, visé à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 3°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités, rend un avis aux ministres compétents. L'avis motive les indicateurs retenus pour exprimer les critères visés à l'alinéa 1er, et peut proposer d'autres valeurs de référence indicatives que celle visée à l'alinéa 2.

[...]

[...]

Loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de cameras de surveillance

[...]

[...]

Art. 9. Seul le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité a accès aux images, sauf dans le cas visé à l'article 6, § 2, alinéa 7.

Art. 9. Seul le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité a accès aux images, sauf dans le cas visé à l'article 6, § 2, alinéa 7.

Le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité prend toutes les mesures de précaution nécessaires pour éviter que des personnes non autorisées n'aient accès aux images.

Le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité prend toutes les mesures de précaution nécessaires pour éviter que des personnes non autorisées n'aient accès aux images.

Les personnes qui ont accès aux images sont soumises au devoir de discrétion en ce qui concerne les données personnelles fournies par les images, étant entendu que le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité:

Les personnes qui ont accès aux images sont soumises au devoir de discrétion en ce qui concerne les données personnelles fournies par les images, étant entendu que le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité:

1° peut transmettre les images aux services de police ou aux autorités judiciaires s'il constate des faits pouvant être constitutifs d'infraction ou d'incivilités et que les images peuvent contribuer à faire la preuve de ces faits ou à en identifier les auteurs;

1° peut transmettre les images aux services de police ou aux autorités judiciaires s'il constate des faits pouvant être constitutifs d'infraction ou d'incivilités et que les images peuvent contribuer à faire la preuve de ces faits ou à en identifier les auteurs;

2° doit transmettre gratuitement les images aux services de police si ceux-ci les réclament dans le cadre de leurs missions de police administrative ou judiciaire et si les images concernent l'infraction ou les incivilités constatées. S'il s'agit d'un lieu fermé non accessible au public, le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité peut toutefois exiger la production d'un mandat judiciaire dans le cadre d'une information ou d'une instruction;

2° doit transmettre gratuitement les images aux services de police si ceux-ci les réclament dans le cadre de leurs missions de police administrative ou judiciaire et si les images concernent l'infraction ou les incivilités constatées. S'il s'agit d'un lieu fermé non accessible au public, le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité peut toutefois exiger la production d'un mandat judiciaire dans le cadre d'une information ou d'une instruction;

3° peut, lorsqu'il s'agit d'un lieu fermé accessible au public, et si un accord dont les modalités ont été fixées par une convention écrite, a été conclu entre le responsable du traitement et le service de police concerné:

a) transmettre les images en temps réel aux services de police, pour la sécurisation de lieux déterminés par le Roi, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à l'Autorité de protection des données, qui, par leur nature, présentent un risque particulier pour la sécurité;

b) transmettre les images en temps réel aux services de police, dans le respect des règles applicables en matière de sécurité privée et particulière, lorsqu'il se produit un fait susceptible de nécessiter leur intervention.

Sans préjudice de l'application des articles 47^{sexies} et 47^{septies} du Code d'Instruction criminelle, les services de la police fédérale et locale ont, dans le cadre de leurs missions de police judiciaire ou administrative, un accès en temps réel, libre et gratuit, aux images des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques des transports en commun ou dans les sites nucléaires déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Les modalités de ce libre accès aux images, du transfert et de sa sécurisation sont déterminées dans des protocoles d'accord entre les services de police et la société publique de transport en commun ou le site nucléaire concernés, soumis pour avis à l'Autorité de protection des données, préalablement à sa signature.

[...]

3° peut, lorsqu'il s'agit d'un lieu fermé accessible au public, et si un accord dont les modalités ont été fixées par une convention écrite, a été conclu entre le responsable du traitement et le service de police concerné:

a) transmettre les images aux services de police, pour la sécurisation de lieux déterminés par le Roi, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à l'Autorité de protection des données, qui, par leur nature, présentent un risque particulier pour la sécurité;

b) transmettre les images aux services de police, dans le respect des règles applicables en matière de sécurité privée et particulière, lorsqu'il se produit un fait susceptible de nécessiter leur intervention.

Sans préjudice de l'application des articles 47^{sexies} et 47^{septies} du Code d'Instruction criminelle, les services de la police fédérale et locale ont, dans le cadre de leurs missions de police judiciaire ou administrative, un accès, libre et gratuit, aux images des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques des transports en commun ou dans les sites nucléaires déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Les modalités de ce libre accès aux images, du transfert et de sa sécurisation sont déterminées dans des protocoles d'accord entre les services de police et la société publique de transport en commun ou le site nucléaire concernés, soumis pour avis à l'Autorité de protection des données, préalablement à sa signature.

Sans préjudice du troisième alinéa, 1° et 2°, les services de police peuvent consulter les images afin de pouvoir intervenir immédiatement à des fins de police administrative ou judiciaire et de prendre les mesures de police nécessaires qui en découlent.

[...]

Loi du 16 mai 2024 relatif aux compétences des membres du corps européen de garde-frontières et de garde-côtes sur le territoire national

[...]

Art. 4. § 1er. S'agissant de l'exécution de compétences policières, les membres du contingent permanent intervenant sur le territoire national sont assimilés à des membres du cadre opérationnel de la police intégrée qui mettent en oeuvre l'article 21 de la loi sur la fonction de police.

Leurs tâches et compétences sont limitées aux tâches définies:

1° à l'article 2, 4), du règlement;

2° à l'article 2, 3) et 5), du règlement, dans la mesure où celles-ci sont liées à la mission précitée visée à l'article 2, 4), du règlement;

3° à l'article 3, paragraphe 1, i), du règlement.

§ 2. Les membres du contingent permanent peuvent exercer des compétences conformément aux dispositions du présent chapitre, pour autant que ces compétences ne soient pas plus étendues que celles conférées aux membres de la police intégrée agissant dans le cadre de l'article 21 de la loi sur la fonction de police sur le territoire national et à la condition d'avoir, pour celles-ci, reçu la formation nécessaire.

§ 3. Pour les missions visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 1° à 3°, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les zones géographiques du territoire national sur lesquelles les membres du contingent permanent peuvent exercer les compétences octroyées par la présente loi.

L'arrêté royal visé à l'alinéa 1er a une durée de validité de deux ans et fait l'objet d'une évaluation annuelle.

[...]

Art. 4. § 1er. S'agissant de l'exécution de compétences policières, les membres du contingent permanent intervenant sur le territoire national sont assimilés à des membres du cadre opérationnel de la police intégrée qui mettent en oeuvre l'article 21 de la loi sur la fonction de police.

Leurs tâches et compétences sont limitées aux tâches définies:

1° à l'article 2, 4), du règlement;

2° à l'article 2, 3) et 5), du règlement, dans la mesure où celles-ci sont liées à la mission précitée visée à l'article 2, 4), du règlement;

3° à l'article 3, paragraphe 1, i), du règlement.

§ 2. Les membres du contingent permanent peuvent exercer des compétences conformément aux dispositions du présent chapitre, pour autant que ces compétences ne soient pas plus étendues que celles conférées aux membres de la police intégrée agissant dans le cadre de l'article 21 de la loi sur la fonction de police sur le territoire national et à la condition d'avoir, pour celles-ci, reçu la formation nécessaire.

§ 3. Pour les missions visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 1° à 3°, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les zones géographiques du territoire national sur lesquelles les membres du contingent permanent peuvent exercer les compétences octroyées par la présente loi.

~~L'arrêté royal visé à l'alinéa 1er a une durée de validité de deux ans et fait l'objet d'une évaluation annuelle.~~

[...]

[...]

Arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police

[...]

[...]

Art. IV.I.49. Le ministre ou le directeur du service qu'il désigne fixe, lors de l'organisation de la sélection, la date à laquelle les candidats doivent satisfaire aux conditions particulières d'admission.

Art. IV.I.49. Le ministre ou le **chef du service** qu'il désigne fixe, lors de l'organisation de la sélection, la date à laquelle les candidats doivent satisfaire aux conditions particulières d'admission.

[...]

[...]

Art. XI.II.23. § 1er. Pour l'application des dispositions de ce chapitre, il faut entendre:

Art. XI.II.23. § 1er. Pour l'application des dispositions de ce chapitre, il faut entendre par "rétribution": le traitement augmenté de l'allocation de foyer ou de résidence, ainsi que de tous autres suppléments de traitement, allocations ou avantages forfaitaires accordés chaque mois.

1° par "rétribution": le traitement augmenté de l'allocation de foyer ou de résidence, ainsi que de tous autres suppléments de traitement, allocations ou avantages forfaitaires accordés chaque mois;

~~1° par "rétribution": le traitement augmenté de l'allocation de foyer ou de résidence, ainsi que de tous autres suppléments de traitement, allocations ou avantages forfaitaires accordés chaque mois;~~

2° par "prestations complètes": les prestations dont l'horaire absorbe totalement une activité professionnelle normale [art. 90].

~~2° par "prestations complètes": les prestations dont l'horaire absorbe totalement une activité professionnelle normale [art. 90].~~

§ 2. N'interviennent pas dans la détermination de la rétribution:

§ 2. N'interviennent pas dans la détermination de la rétribution:

1° les indemnités et allocations qui couvrent des charges réelles;

1° les indemnités et allocations qui couvrent des charges réelles;

2° les allocations familiales et leurs suppléments mensuels;

2° les allocations familiales et leurs suppléments mensuels;

3° les allocations ou suppléments spécifiés ci-après:

3° les **allocations spécifiées** ci-après:

a) les allocations relatives aux prestations de service effectuées le samedi, le dimanche, un jour férié ou durant la nuit ainsi que les allocations horaires pour prestations de service supplémentaires, pour le personnel contactable et rappelable et pour service ininterrompu de plus de vingt-quatre heures; b) l'allocation forfaitaire pour certains membres du personnel chargés de l'exécution de certaines missions s'inscrivant dans le cadre de la mise en oeuvre de la politique fédérale en matière d'immigration; c) l'allocation de bilinguisme.	a) les allocations relatives aux prestations de service effectuées le samedi, le dimanche, un jour férié ou durant la nuit ainsi que les allocations horaires pour prestations de service supplémentaires, pour le personnel contactable et rappelable et pour service ininterrompu de plus de vingt-quatre heures; b) l'allocation forfaitaire pour certains membres du personnel chargés de l'exécution de certaines missions s'inscrivant dans le cadre de la mise en oeuvre de la politique fédérale en matière d'immigration; c) l'allocation de bilinguisme.

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 70/2026 van 14 april 2026

Betreft: advies met betrekking tot een voorontwerp van wet *tot wijziging van diverse bepalingen die betrekking hebben op de politiediensten* (CO-A-2025-231)

Trefwoorden: bewakingscamera's – toegang in real time – openbare vervoersmaatschappij – politie en veiligheid

Vertaling

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Bernard Quintin, minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris, die op 3 maart 2026 ontvankelijk is verklaard;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit") op 14 april 2026 het volgende advies uit:

Enkel adviezen met betrekking tot ontwerpen en voorstellen met rang van wet, die uitgaan van de federale overheid, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie worden zowel in het Nederlands als in het Frans door de Autoriteit gepubliceerd. De 'Originele versie' is de versie die gevalideerd werd.

I. VOORWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De aanvrager heeft bij de Autoriteit een adviesaanvraag ingediend met betrekking tot **artikel 59** van een voorontwerp van wet *tot wijziging van diverse bepalingen die betrekking hebben op de politiediensten* (hierna "**het ontwerp**"). Het ontwerp **wijzigt de reikwijdte van artikel 9, vierde lid, van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's** (hierna "**de camerawet**") door **het begrip toegang "in real time"** tot camera-beelden **uit te breiden**. Deze bepaling luidt momenteel als volgt:

"Onverminderd de toepassing van de artikelen 47sexies en 47septies van het Wetboek van strafvordering hebben de federale en lokale politiediensten, binnen het kader van hun opdrachten van gerechtelijke of bestuurlijke politie, vrije en kosteloze toegang in real time tot de beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het net van de openbare vervoersmaatschappijen of in de nucleaire sites die bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad worden bepaald. De nadere regels van deze vrije toegang tot de beelden, de overdracht en de beveiliging ervan worden bepaald in protocolakkoorden tussen de betrokken politiediensten en openbare vervoersmaatschappij of nucleaire site, ter advies voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit, voorafgaandelijk aan de ondertekening ervan."

2. De Autoriteit heeft reeds tweemaal een adviesaanvraag ontvangen over dergelijke **protocollen** en heeft daarbij de volgende twee adviezen uitgebracht, die onder meer **rechtstreeks betrekking hebben op artikel 9, vierde lid, van de camerawet zelf**. Ter contextualisering van het voorliggende advies wordt verwezen naar deze twee adviezen (hierna "de eerdere adviezen van de Autoriteit"):

- **advies nr. 113/2025** van 24 oktober 2025 *met betrekking tot een protocolakkoord betreffende de realtimetoegang tot de beelden van de camera's die zijn geïnstalleerd op het TEC-net van Namen, tussen de Opérateur des Transports de Wallonie en de politiezone Namur Capitale* (CO-A-2025-162) (hierna "**advies nr. 113/2025**");
- **advies nr. 118/2024** van 23 december 2024 *over een protocolakkoord tot regeling van de realtimetoegang van de federale politie tot de beelden van de camera's die zijn geïnstalleerd op het net van de NMBS* (CO-A-2024-268) (hierna "**advies nr. 118/2024**").

3. De Autoriteit heeft de aanvrager bevraagd om na te gaan of bij de opstelling van het ontwerp rekening was gehouden met deze eerdere adviezen. De aanvrager antwoordde het volgende (vertaald door de Autoriteit):

"Wij bevestigen dat de adviezen 113/2025 en 118/2024 van de Gegevensbeschermingsautoriteit bij onze diensten welbekend zijn. Wij hebben overigens meegewerkt aan de opstelling van de protocollen die aanleiding hebben gegeven tot deze adviesaanvragen.

Precies in die context, en in het licht van de vastgestelde juridische en operationele knelpunten, is beslist over te gaan tot een wetswijziging, met als doel de bestaande rechtsonzekerheid weg te nemen en de reikwijdte van het begrip "toegang in real time" zoals bedoeld in artikel 9 van de camerawet te verduidelijken."

4. Naast de kwestie van de reikwijdte van het begrip "*in real time*" hebben de twee eerdere adviezen van de Autoriteit echter ook gewezen op andere knelpunten in het huidige wettelijke kader, die in het vervolg van dit advies worden besproken.

II. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

Dit advies is als volgt opgebouwd:

II.1. Reikwijdte van het ontwerp – uitbreiding van de toegang " <i>in real time</i> " tot camerabeelden	3
II.2. Omstandigheden waarin camerabeelden worden bekeken in het kader van artikel 9, vierde lid, van de camerawet	8
II.3. Waarborgen voor het bekijken van camerabeelden in het kader van artikel 9, vierde lid, van de camerawet	12

II.1. Reikwijdte van het ontwerp – uitbreiding van de toegang "*in real time*" tot camerabeelden

5. Artikel 59 van het ontwerp vult artikel 9 van de camerawet aan met het volgende lid:

*"In de zin van dit artikel wordt onder 'real time' verstaan het zonder significante vertraging overdragen van camerabeelden aan de politiediensten, zodat deze de gebeurtenissen kunnen volgen op het ogenblik dat zij zich voordoen. Dit omvat tevens de mogelijkheid voor de politiediensten om **binnen een maximale periode van 90 minuten terug te kijken naar deze beelden, zonder dat deze door hen zelf worden opgeslagen, en uitsluitend voor zover dit redelijk en noodzakelijk is om de situatie te contextualiseren dan wel om verdachten, slachtoffers, getuigen of bewijsmateriaal te identificeren.**" (in vet aangeduid door de Autoriteit)*

6. Uit de memorie van toelichting blijkt het volgende: "*Met dit wetsontwerp wordt het begrip "real time" [...] **verduidelijkt en uitgebreid.***" (in vet aangeduid door de Autoriteit) In de praktijk is in het kader van **advies nr. 118/2024** over een protocolakkoord tussen de federale politie en de NMBS gebleken dat de aanvrager in het ter advies voorgelegde protocol een interpretatie van de camerawet verdedigde die toeliet camerabeelden te raadplegen op een wijze die verder ging dan een toegang in real time, met een mogelijkheid tot terugspoelen of herbekijken van de beelden. In de **overwegingen 45 en 46 van advies nr. 118/2024** was de Autoriteit van oordeel dat een dergelijke benadering strijdig was met het huidige artikel 9, vierde lid, van de camerawet. Het ontwerp beoogt deze mogelijkheid voortaan wel toe te laten.
7. De Autoriteit benadrukt meteen al dat, vanuit conceptueel oogpunt, **niet langer uitsluitend sprake is van het bekijken van beelden in real time, maar ook van het bekijken van beelden die zijn opgeslagen** in het informatiesysteem van de betrokken verwerkingsverantwoordelijke (de camerawet heeft betrekking op de openbare vervoersmaatschappijen en de camera's die zijn geïnstalleerd in de nucleaire sites die bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad worden bepaald), en dit "*uitsluitend voor zover dit redelijk en noodzakelijk is om de situatie te contextualiseren dan wel om verdachten, slachtoffers, getuigen of bewijsmateriaal te identificeren*", zonder dat de politiediensten de beelden zelf opslaan. De Autoriteit heeft de aanvrager verzocht te bevestigen dat de uitdrukking "*de mogelijkheid voor de politiediensten om binnen een maximale periode van 90 minuten terug te kijken naar deze beelden, zonder dat deze door hen zelf worden opgeslagen*" inderdaad betekent dat de politiediensten toegang kunnen krijgen tot de door de betrokken verwerkingsverantwoordelijke opgeslagen beelden, via en binnen diens eigen informatiesysteem, tot maximaal 90 minuten vóór de aanvang van het bekijken van de beelden. De aanvrager bevestigde het volgende (vertaald en in vet aangeduid door de Autoriteit):

*"Het is inderdaad de bedoeling dat de politiediensten toegang kunnen krijgen tot de beelden **die zich bevinden op de servers van de verwerkingsverantwoordelijke van de betrokken camera's**, zonder dat die beelden worden doorgestuurd naar of opgeslagen door de politiediensten. Het gaat dus uitsluitend om een recht om de beelden te raadplegen **die zich in het informatiesysteem van de verwerkingsverantwoordelijke bevinden**, waarbij een beperkte terugblik in de tijd mogelijk is (tot maximaal 90 minuten vóór de aanvang van het bekijken van de beelden), zonder dat de politie de beelden zelf opslaat.*

Er dient te worden gepreciseerd dat de mogelijkheid om de beelden binnen een maximale termijn van 90 minuten te herbekijken, zoals voorzien in het ontwerp, strikt beperkt is tot de gevallen waarin de politiediensten toegang krijgen tot de beelden zonder deze zelf op te slaan, en dit uitsluitend via het informatiesysteem van de betrokken verwerkingsverantwoordelijke. Wanneer de politiediensten beelden in real time wensen te bekijken en daarbij met hun eigen

middelen een opname maken, valt die situatie onder het juridische kader van de wet op het politieambt. Het ontwerp strekt er dan ook niet toe een algemene bevoegdheid voor de politiediensten te creëren of uit te breiden om beelden vooraf op te nemen, maar uitsluitend om op nauwkeurig omschreven en beperkte wijze een tijdelijk recht op raadpleging van die beelden te regelen, met het oog op de rechtszekerheid en de naleving van het evenredigheidsbeginsel."

8. Onder die omstandigheden, en **onverminderd de hierna volgende opmerkingen**, is de Autoriteit van oordeel **dat het dispositief van het ontwerp een onderscheid moet maken tussen de twee situaties** waarop artikel 9 van de camerawet, zoals gewijzigd bij het ontwerp, betrekking heeft: **enerzijds de toegang in real time tot de beelden van de betrokken camera's en anderzijds, naar aanleiding van die toegang, de bijkomende toegang tot de door de betrokken verwerkingsverantwoordelijke opgeslagen beelden voor een periode van maximaal 90 minuten**, te rekenen vanaf het begin van de raadpleging in real time. In zijn advies benadrukt ook het COC dat de gegevensverwerking die met het ontwerp wordt beoogd, duidelijk moet worden onderscheiden van de toegang in real time¹. De Autoriteit is van oordeel dat **het begrip "in real time" in geen geval op een tegenstrijdige wijze kan worden gedefinieerd**.
9. In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt deze uitbreiding als volgt gemotiveerd: *"Een strikte invulling van "real time" als louter het ogenblikkelijk doorsturen van beelden **volstaat niet om tegemoet te komen aan de operationele noden van de politiediensten**."* (in vet aangeduid door de Autoriteit) Daarbij wordt het volgende concrete voorbeeld gegeven:

*"De terugkijkmogelijkheid wordt beperkt tot maximaal 90 minuten. Deze termijn houdt rekening met de realiteit van de **interventieketen**: tussen **het plegen van een feit** en de effectieve consultatie van camerabeelden verstrijkt immers vaak enige tijd. Het slachtoffer moet tot rust kunnen komen en melding kunnen doen of laten doen, meestal via 101 of 112; het dispatchingcentrum moet de oproep verwerken en een ploeg uitscharen; de politie verzamelt ter plaatse verklaringen en geeft deze door; pas daarna kan de beeldanalyse plaatsvinden om verdachten, vluchtwegen of medeplichtigen te identificeren en eventueel een dringend signalement te verspreiden. Een kortere termijn zou hiervoor onvoldoende marge laten."* (in vet aangeduid door de Autoriteit)

10. Nu dit is verduidelijkt, heeft de Autoriteit, om **na te gaan of een uitbreiding van het toepassingsgebied van artikel 9, vierde lid, van de camerawet daadwerkelijk noodzakelijk is**, gelet op de beginselen van evenredigheid en minimale gegevensverwerking en **rekening houdend met het**

¹ COC, Advies van 5 februari 2026 (DA250025) betreffende het voorontwerp van wet tot wijziging van diverse bepalingen die betrekking hebben op de politiediensten, overwegingen 38-39.

positief recht en de bestaande wettelijke mogelijkheden voor de politie om toegang te krijgen tot de door een verwerkingsverantwoordelijke opgeslagen beelden, de aanvrager gevraagd waarom de huidige regels inzake de toegang tot de door verwerkingsverantwoordelijken opgeslagen beelden niet volstaan (aangezien het hier wel degelijk gaat om toegang tot beelden die zijn opgeslagen in het informatiesysteem van de verwerkingsverantwoordelijke die de betrokken plaats beheert). **Artikel 9, derde lid**, van de camerawet voorziet bijvoorbeeld reeds in een aantal gevallen (met betrekking tot camera's die zijn geplaatst in voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen), waaronder, in **punt 2°, de verplichting** (met een **ruim toepassingsgebied**) **voor de verwerkingsverantwoordelijke** om "*de beelden kosteloos [over te dragen] [...] aan de politiediensten indien zij hierom verzoeken in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast betreffen. Indien het een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats betreft, kan de verwerkingsverantwoordelijke of de persoon die onder zijn gezag handelt, evenwel eisen dat er een gerechtelijk mandaat in het kader van een opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek wordt voorgelegd.*" (in vet aangeduid door de Autoriteit) (**opmerking**: de Autoriteit **spreekt zich** in dit advies **niet uit** over deze bepaling) De Autoriteit heeft de aanvrager bovendien verzocht aan te geven welke eventuele andere regels momenteel de toegang van de politie regelen tot de door de bewakingscamera's van andere verwerkingsverantwoordelijken opgeslagen beelden.

11. De aanvrager antwoordde het volgende (vertaald door de Autoriteit):

*"Vanuit operationeel oogpunt is het voor de politiediensten essentieel dat zij kennis kunnen nemen van de aanleiding en het voorafgaande verloop van bepaalde feiten. Die kennis is onder meer nodig om inzicht te krijgen in het verloop van de gebeurtenissen, eventuele medeplegers of medeplichtigen te identificeren, hun werkwijze vast te stellen en de situatie waarmee de politiediensten worden geconfronteerd correct te beoordelen. **In dringende operationele situaties, bijvoorbeeld tijdens een lopende interventie of onmiddellijk na de feiten, laat dit dispositief de politie niet altijd toe om snel te achterhalen wat zich voordien heeft afgespeeld.** Daarom wordt voorzien in een beperkte en strikt omkaderde mogelijkheid om, zonder de beelden op te slaan, beelden te raadplegen die kort vóór de interventie zijn opgenomen. Deze maatregel strekt er uitsluitend toe tegemoet te komen aan een onmiddellijke operationele behoefte. Hij vormt een aanvulling op de bestaande mechanismen, zonder deze te vervangen en zonder de geraadpleegde beelden een bijkomende bewijswaarde toe te kennen.*

De in de tijd beperkte toegang tot eerdere beelden beantwoordt aan deze concrete en onmiddellijke operationele behoeften." (in vet aangeduid en onderstreept door de Autoriteit)

12. In tegenstelling tot wat de aanvrager aanvoert, **stelt** het verstrekte algemene antwoord **de Autoriteit niet in staat om "concrete en onmiddellijke operationele behoeften" te identificeren waaraan het positief recht niet zou kunnen beantwoorden**. Wel blijkt uit dit antwoord dat de voorgenomen mogelijkheid beperkt moet blijven tot **dringende situaties waarin het positief recht niet toelaat de betrokken beelden voldoende snel te raadplegen**, gelet op de onmiddellijke behoefte van de politiediensten (wat een concrete motivering vereist). **Evenmin wordt in het ontwerp gemotiveerd waarom voor een termijn van 90 minuten is gekozen**. Zoals echter blijkt uit overweging 11, voorziet het positief recht reeds in een ruime mogelijkheid om zeer snel toegang te krijgen tot die beelden, wanneer zij betrekking hebben op het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast. Onder die omstandigheden is de Autoriteit van oordeel dat de aanvrager, **gelet op het positief recht, de noodzaak om de mogelijkheid tot het bekijken van beelden in real time uit te breiden** tot de raadpleging van door de betrokken verwerkingsverantwoordelijke opgeslagen beelden tot maximaal 90 minuten in het verleden, **niet overtuigend motiveert**. **Het komt de aanvrager toe de noodzaak van de nieuwe verwerking van persoonsgegevens die hij wil invoeren concreet te motiveren** (in de memorie van toelichting bij het ontwerp) **en het dispositief van het ontwerp dienovereenkomstig te preciseren** (bijvoorbeeld door te bepalen dat het moet gaan om een dringende interventie waarbij de tijdige beschikbaarheid van de beelden, met het oog op een goed verloop van die interventie, niet kan worden gewaarborgd op grond van artikel 9, derde lid, 2°, van de camerawet).

13. Voorts – en deze kwesties houden verband met de hierna volgende uiteenzettingen over de omstandigheden waarin camerabeelden worden geraadpleegd² – begrijpt de Autoriteit uit het ontwerp dat **de toegang tot opgeslagen beelden een tweeledig doeleinde** heeft. Ten eerste gaat het, wanneer een misdrijf zojuist is gepleegd of nog wordt gepleegd, om het **identificeren van verdachten, slachtoffers, getuigen of bewijsmateriaal**. De Autoriteit heeft de aanvrager verzocht te bevestigen dat dit inderdaad de beoogde situatie is. Ten tweede voorziet het ontwerp er als alternatief in dat de beelden kunnen worden geraadpleegd om **"de situatie te contextualiseren"**. Aangezien de Autoriteit echter niet begreep wat dit begrip concreet inhoudt, heeft zij de aanvrager verzocht dit te verduidelijken³. De aanvrager heeft de volgende aanvullende informatie verstrekt (vertaald door de Autoriteit):

"Met het begrip "contextualisering" wordt in de eerste plaats beoogd de politiediensten in staat te stellen te begrijpen waarom de feiten zich afspelen zoals zij worden waargenomen.

² Overweging 15 en volgende.

³ In haar vraag aan de aanvrager heeft de Autoriteit aangegeven dat zij uit het ontwerp afleidt dat het terugkijken van beelden (tot maximaal 90 minuten terug) een tweeledig doeleinde dient, waarbij het eerste doeleinde betrekking lijkt te hebben op heterdaadgevallen (identificatie van verdachten, slachtoffers, getuigen of bewijsmateriaal wanneer een misdrijf zojuist is gepleegd of nog wordt gepleegd). De reikwijdte van het tweede doeleinde is daarentegen minder duidelijk: wat wordt bedoeld met "de situatie contextualiseren"? Op welke scenario's wordt concreet gedoeld? Of houden beide gevallen wel degelijk verband met heterdaad, in welk geval het erom gaat die heterdaadgevallen in hun context te plaatsen?

In bepaalde situaties volstaat het immers niet vast te stellen wat zich op dat moment afspeelt of wat zich weldra zal afspelen, zonder ook inzicht te hebben in de aanleiding of de voorafgaande omstandigheden.

De mogelijkheid om kort terug te gaan in de tijd maakt het aldus mogelijk de situatie in haar geheel beter te begrijpen en het politieoptreden op passende en evenredige wijze af te stemmen."

14. Onder die omstandigheden, en **onverminderd** de opmerking in **overweging 12 en de hiernavolgende opmerkingen** over artikel 9, vierde lid, van de camerawet, is de Autoriteit van oordeel dat **het ontwerp evenredig zou kunnen zijn voor zover het de reikwijdte van artikel 9, vierde lid, van de camerawet in gevallen van heterdaad** (wanneer een misdrijf wordt gepleegd of zojuist is gepleegd) **uitbreidt** tot de toegang tot door de verwerkingsverantwoordelijke opgeslagen beelden die dateren van maximaal 90 minuten vóór de aanvang van de realtimeraadpleging. Daarentegen **mag** het ontwerp **niet voorzien in een alternatieve en algemene mogelijkheid om opgeslagen beelden te raadplegen teneinde "de situatie te contextualiseren"**. Een dergelijke formulering maakt niet duidelijk welke verwerkingen van persoonsgegevens worden beoogd en voldoet niet aan de vereiste van voorspelbaarheid, zoals neergelegd in artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet.

II.2. Omstandigheden waarin camerabeelden worden bekeken in het kader van artikel 9, vierde lid, van de camerawet

15. Los van de reikwijdte van de toegang tot camerabeelden in real time en op een later tijdstip heeft de Autoriteit zich in haar eerdere adviezen meer fundamenteel gebogen over de omstandigheden waarin de politie toegang kan krijgen tot de betrokken camerabeelden en over de waarborgen die daarbij gelden. Voorafgaandelijk **verwijst** de Autoriteit **met name naar de oorsprong en de ontwikkeling van artikel 9, vierde lid, van de camerawet, die zij heeft uiteengezet in de overwegingen 7 tot en met 20 van haar advies nr. 118/2024**. Zij beperkt zich ertoe eraan te herinneren dat **de toegang in real time tot de camera's van de openbare vervoersmaatschappijen reeds sinds 2012 bestaat**, zodat de aanvrager inmiddels een duidelijk beeld zou moeten hebben van wat in de praktijk wordt verwacht en van de mogelijkheden die artikel 9, vierde lid, van de camerawet biedt.
16. Deze bepaling, gelezen in samenhang met de wet van 5 augustus 1992 *op het politieambt* (hierna "WPA"), voorziet in **twee categorieën van gevallen** waarin camerabeelden in real time kunnen worden geraadpleegd: raadpleging waarbij de politie de beelden **opneemt**, in welk geval **afdeling 1 van hoofdstuk IV van de WPA samen met de camerawet** van toepassing is, en raadpleging

Advies 70/2026 - 9/18

waarbij de politie de beelden **niet opneemt**, in welk geval **uitsluitend de camerawet** van toepassing is. In beide categorieën van gevallen kunnen de politiediensten handelen in het kader van al hun **opdrachten van bestuurlijke politie** of in het kader van al hun **opdrachten van gerechtelijke politie**. De reikwijdte van artikel 9, vierde lid, van de camerawet is bijgevolg ruim.

17. Zoals de Autoriteit in overweging 24 van haar advies nr. 118/2024 heeft uiteengezet, **vloeit de vaststelling van de essentiële elementen van de gegevensverwerking in het kader van de werking van een onderzoeks- en controledienst voort uit de toepassing van verschillende regels**: die welke **de materiële regels** vastleggen waarvan de naleving moet worden verzekerd **en de daarop toepasselijke sancties** (bijvoorbeeld, in dit geval, het Strafwetboek – deze regels hebben een rechtstreekse invloed op de vaststelling van het doeleinde van de verwerking, de categorieën van betrokkenen en de categorieën van verwerkte gegevens), die welke betrekking hebben op **de bevoegdheden van de dienst en de procedures om deze uit te oefenen** (bijvoorbeeld, in dit geval, de WPA en het Wetboek van Strafvordering – ook deze regels hebben een rechtstreekse invloed op de categorieën van betrokkenen en van verwerkte gegevens, alsook op de ontvangers van die gegevens), en tot slot **de regels die specifiek zijn gewijd aan gegevensbescherming** (bijvoorbeeld, in dit geval, titel 2 van de WVG), met dien verstande dat uiteraard niet is uitgesloten dat de twee andere genoemde categorieën van regels eveneens regels inzake gegevensbescherming bevatten (zoals de WPA illustreert)⁴. In dat opzicht verschilt de wijze waarop de gegevensverwerking door een controledienst normatief wordt geregeld wezenlijk van de wijze waarop bijvoorbeeld de oprichting van een gegevensbank wordt geregeld. In dat laatste geval bepalen de wettelijke bepalingen waarbij de gegevensbank wordt opgericht immers op meer rechtstreekse en expliciete wijze de doeleinden en de categorieën van verwerkte gegevens. Voor de talrijke controlediensten waarin het positief recht voorziet, de politie en de strafrechtelijke autoriteiten geldt een soepelere eis ten aanzien van de omschrijving van de essentiële elementen van de gegevensverwerkingen in het toepasselijke normatieve kader, aangezien die elementen doorgaans duidelijk voortvloeien uit de hiervoor beschreven regels die de bevoegdheden (in het bijzonder inzake gegevensverzameling) van de betrokken diensten vastleggen, alsook uit de materiële regels waarvan zij de naleving moeten verzekeren en waarvan zij de schendingen moeten opsporen en vervolgen (bijvoorbeeld strafbare feiten). **Dit geldt evenwel slechts voor zover die regels op voldoende voorspelbare wijze zijn geformuleerd**, zodat met name duidelijk kan worden vastgesteld welke verwerkingen van persoonsgegevens daar noodzakelijkerwijs uit voortvloeien. Vanuit die optiek worden de volgende opmerkingen geformuleerd.

⁴ Zie bijvoorbeeld advies nr. 129/2022 van 1 juli 2022 *betreffende de artikelen 2 en 7 tot en met 47 van een ontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake Economie* (CO-A-2022-110); advies nr. 77/2020 van 24 augustus 2020 *over een wetsvoorstel houdende het Wetboek van Strafrecht* (CO-A-2020-059), overweging 24; advies nr. 252/2022 van 1 december 2022 *met betrekking tot een voorontwerp van wet tot hervorming van boek II van het Strafwetboek* (CO-A-2022-281), overweging 9.

18. In de **overwegingen 25 en 26 van haar advies nr. 118/2024** heeft de Autoriteit met betrekking tot de toegang in real time tot de beelden van de betrokken bewakingscamera's **zonder opname door de politie** het volgende geoordeeld, hetgeen nog steeds relevant is. Zij was van oordeel dat **artikel 9, vierde lid, van de camerawet**, gelet op de zeer algemene bewoordingen ervan, **de essentiële elementen van de beoogde gegevensverwerkingen niet bepaalt** overeenkomstig de beginselen van voorspelbaarheid en legaliteit, zoals neergelegd in artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet, en geen enkele waarborg bevat die de evenredigheid van de beoogde gegevensverwerking kan verzekeren. Dat blijkt met name uit de volgende elementen:

- wat het **doeleinde** van de verwerking betreft, beperkt artikel 9, vierde lid, zich tot een verwijzing naar alle opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie (aanvankelijk was de wet van 2012, voor wat de netten van de openbare vervoersmaatschappijen betreft, bedoeld om de veiligheid in het openbaar vervoer te versterken, zoals ook uit de titel bleek; de aanvrager heeft overigens in zijn antwoorden op de verzoeken om informatie van de Autoriteit in het kader van advies nr. 118/2024 bevestigd dat dit inderdaad het nagestreefde doeleinde was);
- het preciseert niet **in welke omstandigheden het** in real time **bekijken** van de beelden van de betrokken camera's **gerechtvaardigd kan zijn** (bijvoorbeeld tijdens een interventie naar aanleiding van een misdrijf), noch onder welke **voorwaarden** dat moet gebeuren;
- het duidt geen verwerkingsverantwoordelijke(n) of ontvangers van de gegevens aan (het verwijst enkel naar de politiediensten – **opmerking**: het behoort tot de bevoegdheid van het COC om zich uit te spreken over de identificatie van de verwerkingsverantwoordelijke(n) binnen de politiediensten);
- wat de betrokken gegevens en de gegevensverwerking zelf betreft, verwijst het op zeer algemene wijze naar **alle camera's** die aanwezig zijn op de netten van de openbare vervoersmaatschappijen (**zonder onderscheid** naargelang het type camera: vast, tijdelijk vast, zichtbaar, mobiel, intelligent - ANPR - of niet, of de plaats van de camera: een voor het publiek toegankelijke niet-besloten plaats, een voor het publiek toegankelijke besloten plaats, zoals een trein of bus, dan wel een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats, zoals kantoren). De Autoriteit merkt hierbij op dat, wat intelligente camera's betreft, **de toegang tot de intelligente functie van de camera niet is toegestaan op grond van artikel 9, vierde lid, van de camerawet**. Zij heeft dit reeds in herinnering gebracht in overweging 33 van haar advies nr. 113/2025. Artikel 2, 4/3, van de camerawet definieert een **intelligente bewakingscamera** als een *"bewakingscamera die ook onderdelen en software bevat, die al dan niet gekoppeld aan registers of bestanden, de verzamelde beelden al dan niet autonoom*

kunnen verwerken" (in vet aangeduid door de Autoriteit). Artikel 9, vierde lid, van de camerawet heeft betrekking op "*toegang in real time tot de beelden*" (in vet aangeduid door de Autoriteit) van de betrokken camera's. Met andere woorden, **deze bepaling heeft geen betrekking op de toegang tot de eventuele intelligente functies van de betrokken camera's of tot het resultaat van die functies** (namelijk een beeldstroom verrijkt met aanvullende gegevens; aanvullende informatie die afzonderlijk via de betrokken software beschikbaar is). **De Autoriteit spreekt zich hierover dan ook niet uit;**

- de begrippen "openbare vervoersmaatschappijen" en "net" worden overigens niet gedefinieerd, zelfs niet door een eenvoudige verwijzing naar de toepasselijke wetgeving.

19. **Bij wijze van conclusie kan uit de lezing van artikel 9, vierde lid, van de camerawet niet duidelijk worden afgeleid welke gegevensverwerkingen zullen worden uitgevoerd.** De protocollen die destijds ter advies aan de Autoriteit zijn voorgelegd en de antwoorden die de aanvragers daarbij hebben verstrekt, hebben weliswaar een antwoord geboden op deze kwesties, maar die hadden in het toepasselijke normatieve kader (camerawet, WPA en, in voorkomend geval, koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad) moeten worden beantwoord. De Autoriteit kwam dan ook tot de conclusie, en handhaaft die conclusie nog steeds, dat **artikel 9, vierde lid, van de camerawet in het licht van deze overwegingen moet worden aangepast.**
20. **In overweging 43** van haar **advies nr. 118/2024** heeft de Autoriteit opgemerkt dat, hoewel de antwoorden die de aanvrager aanvankelijk in het kader van haar eerdere adviezen heeft verstrekt, in het algemeen lijken aan te geven dat er zeer verschillende scenario's zijn (beheer van een grootschalig evenement; reactie op een ongeval; "*ontdekking van een misdrijf*"; een interventie die moet worden "*gestuurd*", een geval waarnaar het protocol verwijst, enz.) die aanleiding geven tot verwerking en tot zeer verschillende verwerkingen, **er zich niettemin (gerechtvaardigde) scenario's lijken af te tekenen** (bijvoorbeeld het organiseren van een grootschalig evenement waarbij bewaking van de reizigers nodig is om de veiligheid in het openbaar vervoer te garanderen; melding van het plegen van een strafbaar feit op het openbaarvervoernetwerk; melding van een ongeval op het openbaarvervoernetwerk; oproep tot hulp van het openbaarvervoernetwerk; enz.). In overweging 8 van haar advies nr. 113/2025 verwees de Autoriteit eveneens naar het algemene geval van heterdaad (een misdrijf dat wordt gepleegd of zojuist is gepleegd).
21. Wat vervolgens de toegang in real time tot de beelden van de betrokken bewakingscamera's **met opname door de politie** betreft, heeft de Autoriteit zich eveneens uitgesproken in **overweging 13** van haar **advies nr. 113/2025**. Zij was van oordeel dat **de in overweging 18 hierboven in herinnering gebrachte opmerkingen minstens gedeeltelijk ook gelden** voor de toegang in real time tot de camera's van de betrokken openbare vervoersmaatschappij wanneer door de politie, met

eigen middelen, een opname wordt gemaakt. Hoewel **afdeling 1 van hoofdstuk IV van de WPA**, in tegenstelling tot artikel 9, vierde lid, van de camerawet, aanvullende waarborgen bevat (en preciezer is wat betreft de betrokken camera's), biedt deze afdeling geen antwoord op alle kwesties die in deze overweging worden opgeworpen, en in het bijzonder:

- **biedt de WPA wat betreft het doeleinde van de gegevensverwerking geen directe meerwaarde** ten opzichte van artikel 9, vierde lid, dat eveneens van toepassing is en dat enkel verwijst naar alle opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie, zonder voor die opdrachten specifiek het versterken van de veiligheid in het openbaar vervoer te noemen;
- **lijkt de WPA evenmin te preciseren onder welke omstandigheden het in real time bekijken van de beelden van de betrokken camera's gerechtvaardigd kan zijn** (bijvoorbeeld tijdens een interventie), noch onder welke voorwaarden dat moet gebeuren (op dit aspect wordt hieronder eveneens teruggekomen, onder de titel "*Waarborgen voor het bekijken van camerabeelden*").

22. De Autoriteit is van oordeel dat **dit ontwerp een gelegenheid biedt om artikel 9, vierde lid, van de camerawet aan te passen in het licht van de voorgaande uiteenzettingen**. Zij heeft immers reeds in overweging 19 van haar advies nr. 118/2024 in herinnering gebracht dat **de sluiting van protocollen, zelfs indien zij aan het advies van de Autoriteit worden onderworpen, geen oplossing kan bieden voor een eventuele niet-inachtneming** door artikel 9, vierde lid, van de camerawet **van de beginselen van voorspelbaarheid en legaliteit, zoals neergelegd in artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet**.

II.3. Waarborgen voor het bekijken van camerabeelden in het kader van artikel 9, vierde lid, van de camerawet

23. In haar advies nr. 118/2024 (waarin de Autoriteit in overweging 8 met name verwijst naar de oorspronkelijke standpunten van de Raad van State en de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer) heeft zij gewezen op de vragen die rijzen met betrekking tot **de waarborgen – inzake de evenredigheid en de voorspelbaarheid⁵ van de beoogde gegevensverwerkingen – die gelden voor het bekijken door de politie van de relevante beelden in het kader van artikel 9, vierde lid, van de camerawet**. In het algemeen, **onverminderd de overwegingen 18 en 19, kunnen die waarborgen betrekking hebben op:**

⁵ Sommige van de in deze paragraaf genoemde "waarborgen" kunnen behoren tot de vaststelling van de essentiële elementen.

- de **duur van het bekijken van de beelden** (stelselmatigheid; beperking in de tijd; mogelijkheid tot verlenging). Daarbij dient met name te worden verwezen naar de opmerking van de Raad van State over de vraag of het bekijken al dan niet blijvend kan zijn en of het bekijken al dan niet stelselmatig kan plaatsvinden, waarnaar de Autoriteit verwees in haar advies nr. 118/2024 – heel concreet rijst bijvoorbeeld de vraag of wordt overwogen om beelden continu te verspreiden en te bekijken via een applicatie in een daarvoor bestemde politieruimte⁶;
- in voorkomend geval, de toepassing van versterkte waarborgen **naargelang van de plaats** waar de camera's zijn opgesteld;
- de beperking van de personen die **bevoegd zijn om het bekijken van de beelden op te starten**;
- de eventuele noodzaak om, wat de algemene mogelijkheid tot het bekijken van de beelden betreft (dat wil zeggen niet voor elke gegevensverwerking), te beschikken over een **toestemming van een derde instantie, zoals de bevoegde gemeenteraad** (het geval bedoeld in de WPA en hieronder in herinnering gebracht) (in voorkomend geval zou, afhankelijk van de gevallen waarin de beelden uiteindelijk in real time mogen worden bekeken, en in het bijzonder indien die gevallen bijvoorbeeld verder zouden gaan dan interventies in geval van heterdaad, ook kunnen worden nagegaan of de toestemming van de verwerkingsverantwoordelijke zelf – de beheerder van de betrokken plaats – vereist is);
- het **toezicht op het bekijken van de beelden**, bijvoorbeeld, wat de opdrachten van gerechtelijke politie betreft, door het Openbaar Ministerie;
- de **rapportering** over het bekijken van de beelden.

24. In het positief recht **zijn aanvullende waarborgen bijvoorbeeld opgenomen in afdeling 1 van hoofdstuk IV van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt** (hierna "WPA") ("*De algemene vorm en voorwaarden van uitvoering van de opdrachten*"), die naast artikel 9, vierde lid, van de camerawet van toepassing is wanneer **de politiediensten** de beelden in real time bekijken en daarbij met eigen middelen **een opname maken**. Het gaat in het bijzonder om de volgende waarborgen: de

⁶ In dit verband merkt de Autoriteit nog op dat de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer reeds het volgende had benadrukt: "*Hoewel er inderdaad een zekere noodzaak bestaat dat politiediensten bij bepaalde, aangelegenheden in real time toegang kunnen hebben tot beelden van een andere verantwoordelijke voor de verwerking om onmiddellijk te kunnen ingrijpen, kan niet ontkend worden dat de privacyimpact zwaar is. De Commissie sluit dus niet uit dat het in bepaalde, bijzonder gemotiveerde en specifieke gevallen aangewezen kan zijn om in een real time toegang voor de politie te voorzien, maar ze is van oordeel dat de huidige argumentatie voor een algemene toelating niet overtuigend is. Dit punt verdient in elk geval een grondig parlementair debat.*" CBPL, advies nr. 15/2016 van 27 april 2016 met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet op het politieambt en van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's (CO-A-2016-017), overweging 48.

verplichting om een principiële toestemming te verkrijgen (naargelang van het geval van de gemeenteraad of van de minister van Binnenlandse Zaken)⁷; regels inzake de bewaring van de gegevens⁸ en de toegang tot de bewaarde gegevens⁹; en regels betreffende het register van de verwerkingen¹⁰. Artikel 25/5, § 1, van de WPA bepaalt bovendien het volgende: “*Het gebruik van camera's vindt plaats op beslissing en onder de verantwoordelijkheid van de politieambtenaar bedoeld in de artikelen 7 tot 7/3¹¹, die waakt over de naleving van de proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginselen.*”¹²

25. **Opmerking:** artikel 25/3, § 1, 2°, b), van de WPA bepaalt dat het akkoord van de beheerder van de plaats (wanneer die niet de politie is en het camera's betreft die zich bevinden in voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen¹³), een waarborg die bijdraagt tot de evenredigheid van de beoogde gegevensverwerkingen¹⁵, alleen vereist is wanneer de politie in de betrokken plaatsen *haar eigen camera's* gebruikt. Dit gezegd zijnde merkt de Autoriteit op dat, wat realtietoegang betreft, de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer herhaaldelijk heeft gewezen op het belang van het akkoord van de derde entiteit die verantwoordelijk is voor de betrokken camera's¹⁶. De in dit

⁷ Artikel 25/4 van de WPA.

⁸ Artikel 25/6 van de WPA.

⁹ Artikel 25/7 van de WPA.

¹⁰ Artikel 25/8, § 1, van de WPA.

¹¹ Deze bepalingen verwijzen in wezen naar de hiërarchie van de leden van het operationeel kader van de politiediensten (overste van de politiedienst, korpschef van de lokale politie, bestuurlijke directeur-coördinator).

¹² **Artikel 25/5, § 2, van de WPA** heeft betrekking op de situatie waarbij andere personen dan leden van de politiediensten toegang in real time hebben tot de beelden van de betrokken camera's. **Deze mogelijkheid blijft in dit advies buiten beschouwing**, aangezien het gaat om toegang tot beelden *door de politiediensten zelf*. Toegang door andere personen moet worden beoordeeld in overeenstemming met de andere wettelijke bepalingen die dit regelen.

¹³ Een voor het publiek toegankelijke besloten plaats is, overeenkomstig artikel 25/2, 5°, van de WPA, “*elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, bestemd voor het gebruik door het publiek waar diensten aan het publiek kunnen worden verstrekt*”.

¹⁴ Artikel 25/3, § 1, 2°, van de WPA.

¹⁵ Zie in dit verband met name *Parl. St., Kamer van volksvertegenwoordigers*, nr. 54-2855/003, *Verslag namens de Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt, Antwoorden van de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken*, op de vragen die tijdens de algemene bespreking zijn gesteld, p. 69:

“*Door te voorzien in de beperking van deze mogelijkheid tot limitatief opgesomde plaatsen, die in het bijzonder zijn blootgesteld aan veiligheidsrisico's (luchthavens, havens, stations, enzovoort) en door de mogelijkheid te verbinden aan de machtiging van de beheerder van deze plaats, is erover gewaakt dat zowel de proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginselen als de geest van de camerawet zijn nageleefd.*

Immers, reeds toen er sprake was om de politie over de algemene lijn de mogelijkheid te geven om toegang in real time te hebben tot de beelden van de camera's geïnstalleerd op de besloten plaatsen, merkte de Privacycommissie in haar advies 15/2016 op dat “hoewel er immers een zekere noodzaak bestaat opdat de politiediensten, in bepaalde omstandigheden, in real time toegang kunnen hebben tot de beelden van een andere verantwoordelijke voor de verwerking om onmiddellijk te kunnen optreden, kan men niet ontkennen dat de impact inzake privacy belangrijk is. De Commissie sluit dus niet uit dat in bepaalde bijzonder specifieke gevallen kan worden aangegeven om een toegang in real time door de politie te voorzien, maar zij is van mening dat de huidige argumentering voor een algemene toelating niet overtuigt.” Deze opmerking kan a fortiori worden aangehaald wat betreft de mogelijkheid voor de politie om zelf camera's op deze plaatsen te installeren.” (in vet aangeduid door de Autoriteit)

¹⁶ In overweging 8 van haar advies nr. 50/2016 van 21 september 2016 met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet op het politieambt en de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's (CO-A-2016-062) neemt de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer met name het volgende in overweging:

“*Wat de hypothese betreft waarin de beheerders hun eigen camera's ter beschikking stellen van de politie (bv. camera van de uitbater van een luchthaven, die ook door de politie wordt gebruikt), kan ook de vraag gesteld worden of een dergelijk gemengd gebruik wel toegelaten is, gelet op het feit dat de camerawet die mogelijkheid niet voorziet (die mogelijkheid wordt enkel in voorontwerp 1 en niet in voorontwerp 2 voorzien). Indien dit gemengd gebruik van dezelfde camera's mogelijk zou zijn, dringt*

advies in aanmerking genomen mogelijkheid kan overigens worden vergeleken met de mogelijkheid bedoeld in artikel 9, derde lid, 3°, van de camerawet¹⁷, maar gaat verder in termen van inmenging, aangezien het akkoord van de beheerder van de plaats hier niet vereist is. **Hoewel het ontbreken van een verplichting om het akkoord van de beheerder van de betrokken plaats (de openbare vervoersmaatschappij) te verkrijgen in bepaalde gevallen gerechtvaardigd kan zijn, is het des te belangrijker dat de omstandigheden waaronder realtimetoeegang wordt verkregen, duidelijk worden omschreven in het toepasselijke normatieve kader (zie de overwegingen 18 en 19).**

de Commissie er in elk geval op aan dat de beelden door de verschillende verantwoordelijken gescheiden zouden verwerkt worden, zodat er strikt over gewaakt wordt dat elke verantwoordelijke voor de verwerking zijn rol speelt binnen de perken van de regelgeving die op elk van hen toepasselijk is[...].

Verder is het de Commissie niet duidelijk hoe deze mogelijkheid om camera's te gebruiken in welbepaalde voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen, zich verhoudt tot de mogelijkheid (zie artikel 14 voorontwerp 2, dat artikel 9 van de Camerawet wijzig) voor de politie om beelden in real time te laten overdragen. Bij de real time overdracht is het bijvoorbeeld wel vastgelegd dat er een akkoord moet zijn met de verantwoordelijke beheerder van de camera. Maar stel dat die verantwoordelijke weigert in te stemmen met een real time-overdracht van de beelden, kan de politie zich dan nog beroepen op artikel 2 van voorontwerp 1 om toch in real time en dwingend over camerabeelden van die plaats te beschikken? De Commissie gaat ervan uit dat de politie dit niet dwingend kan opleggen.

Het komt de steller van het ontwerp toe hieromtrent duidelijk te scheppen. [...]"

In overweging 17 van haar advies nr. 53/2017 van 20 september 2017 met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet op het politieambt en de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's (CO-A-2017-054) stelt de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer het volgende:

"Ten tweede komt de Commissie terug op de mogelijkheid die in het voorontwerp aan de politie geboden wordt om camera's te gebruiken in welbepaalde voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen (bv. luchthavens), waarvan de politie niet de beheerder is (artikel 8 voorontwerp).

De Commissie constateert dat artikel 8 van het voorontwerp samen dient gelezen te worden met artikel 78, 4°, van het voorontwerp, waar de mogelijkheid wordt geregeld om in real time beelden van private bewakingscamera's die in bepaalde voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen zijn opgesteld, aan de politie over te dragen. De Commissie heeft ter zake de volgende opmerkingen:

a) Een real time overdracht van beelden van een private camera is enkel mogelijk als de beheerder van de betrokken plaats hiertoe zijn akkoord geeft en in twee welbepaalde situaties [[voetnoot:]"Het is de Commissie overigens niet geheel duidelijk of de punten a) en b) van het ontworpen artikel 9,3° van de Camerawet cumulatief dienen toegepast te worden dan wel of er twee aparte gevallen geïsoleerd worden."]. Een eerste geval betreft de plaatsen die door de Koning worden aangeduid. Het tweede geval waarin een dergelijke real time overdracht mogelijk is, betreft situaties waarin er "zich een feit voordoet waarvoor de tussenkomst van politiediensten vereist kan zijn" en mits "naleving van de regels die gelden op het vlak van de private en bijzondere veiligheid". De Commissie merkt dat de eerste geciteerde zinsnede bijzonder ruim en vaag is. Zij suggereert aldus om in een betere afbakening te voorzien. Betreffende de zinsnede die verwijst naar de regels op het vlak van de private en bijzondere veiligheid, verwijst de Commissie naar haar opmerking in randnummer 22.

b) Ten tweede is er ook geen tijdspanne voorzien gedurende dewelke de real time overdracht mogelijk is. Wordt dit ook overgelaten aan de modaliteiten van het akkoord tussen de beheerder van de plaats en de politie? [...]"

¹⁷ Volgens hetwelk:

"De personen die toegang hebben tot de beelden, hebben een discretieplicht omtrent de persoonsgegevens die de beelden opleveren, met dien verstande dat de verwerkingsverantwoordelijke inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, de beelden :

[...]

3° kan, wanneer het een voor het publiek toegankelijke besloten plaats betreft, en indien er een akkoord, waarvan de modaliteiten werden bepaald door een schriftelijke overeenkomst, werd afgesloten tussen de verwerkingsverantwoordelijke en de betrokken politiedienst :

a) overdragen in real time aan de politiediensten, voor de beveiliging van door de Koning bepaalde plaatsen, bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, waarvan het ontwerp voor advies wordt voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit die, door hun aard, een bijzonder risico voor de veiligheid inhouden;

*b) overdragen in real time aan de politiediensten, met naleving van de regels die gelden op het vlak van de private en bijzondere veiligheid, **wanneer zich een feit voordoet waarvoor hun tussenkomst vereist kan zijn.**" (in vet aangeduid door de Autoriteit)*

26. Met betrekking tot de uitvoering van opdrachten van bestuurlijke politie, wanneer de politie de beelden bekijkt zonder een opname te maken en de voormelde bepalingen van de WPA bijgevolg niet van toepassing zijn, is de Autoriteit, overeenkomstig de redenering die zij heeft gevolgd in overweging 16 van haar advies nr. 118/2024, van oordeel dat het aan de aanvrager staat **de specifieke bepalingen aan te geven die waarborgen zouden inhouden van het type waarnaar hiervoor is verwezen**, met inbegrip van de waarborgen waarop de Raad van State en de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer hebben gewezen. **Bij gebrek** aan (een) specifieke bepaling(en) die in dergelijke waarborgen voorzie(t)(n), is de Autoriteit van mening dat **het normatieve kader dat op dit gebied van toepassing is, dienovereenkomstig moet worden aangepast**. De Autoriteit heeft er tevens aan herinnerd dat de algemene regels inzake gegevensbescherming niet kunnen worden beschouwd als dergelijke specifieke waarborgen.
27. Het in real time bekijken van de beelden in het kader van een opdracht van gerechtelijke politie en van een **bijzondere opsporingsmethode** geeft voor de Autoriteit geen aanleiding tot opmerkingen. Dat gezegd zijnde heeft de Autoriteit op basis van de informatie die haar was verstrekt (zie de **overwegingen 6 tot en met 8 van advies nr. 113/2025**) eveneens erkend dat er wel degelijk een legitiem geval lijkt te bestaan waarin de beelden van de betrokken bewakingscamera's in real time worden bekeken buiten het kader van een bijzondere opsporingsmethode, namelijk in geval van heterdaad. Zij was (en blijft) evenwel van oordeel, zoals uiteengezet in overweging 9 van advies nr. 113/2025, dat **het op dat scenario toepasselijke normatieve kader nog moet worden vastgesteld**, rekening houdend met de uiteenzettingen in dit advies en in de eerdere adviezen van de Autoriteit (**beoogde hypothese; toepasselijke waarborgen**; en in dit geval, wat betreft opdrachten van gerechtelijke politie, **welke controle door de bevoegde gerechtelijke autoriteit?**¹⁸).

¹⁸ De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer herinnerde met name in haar advies nr. 50/2016 van 21 september 2016 met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet op het politieambt en de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's (CO-A-2016-062), in overweging 6, aan het volgende met betrekking tot het onderscheid tussen de opdrachten van bestuurlijke politie en de opdrachten van gerechtelijke politie:

"Het onderscheid tussen de bestuurlijke en gerechtelijke politiefunctie is van groot belang omdat de verantwoordelijke overheden andere zijn en niet dezelfde mate van onafhankelijkheid hebben. Bij de eerste zijn dat de bestuurlijke overheden (vooral burgemeester en in mindere mate de Minister), bij de tweede de gerechtelijke overheden (openbaar ministerie, onderzoeksrechter, onderzoeksgerechten). De controle op de gerechtelijke politiefunctie is heel wat dwingender, directer en onafhankelijker dan op de bestuurlijke politiefunctie. Indien alleen een burgemeester toezicht houdt op het politieoptreden zijn er duidelijk minder garanties op behoorlijk en wetsconform politieoptreden vermits hij ook de rechtstreekse gezagsoverheid is van de betrokken politie."

**OM DEZE REDENEN,
is de Autoriteit de volgende mening toegedaan:**

1. Onverminderd de volgende opmerkingen dienen de twee situaties waarop artikel 9, vierde en vijfde lid, zoals ingevoegd door het ontwerp in de camerawet, betrekking heeft, van elkaar te worden onderscheiden. Het gaat enerzijds om de toegang in real time tot de beelden van de betrokken camera's en anderzijds, naar aanleiding van die toegang, om de bijkomende toegang tot de door de betrokken verwerkingsverantwoordelijke opgeslagen beelden voor een periode van maximaal 90 minuten, te rekenen vanaf het begin van de raadpleging in real time **(overwegingen 7-8)**;

2. De aanvrager motiveert niet op overtuigende wijze waarom artikel 9, vierde lid, van de camerawet moet worden uitgebreid tot de raadpleging van beelden die door de betrokken verwerkingsverantwoordelijke zijn opgeslagen en die dateren van maximaal 90 minuten vóór de aanvang van de realtimeraadpleging. Het staat aan de aanvrager om de noodzaak van de nieuwe verwerking van persoonsgegevens die hij beoogt in te voeren concreet te motiveren (in de memorie van toelichting bij het ontwerp) en het dispositief van het ontwerp dienovereenkomstig te preciseren (bijvoorbeeld door te bepalen dat het moet gaan om een dringende interventie waarbij de tijdige beschikbaarheid van de beelden, met het oog op een goed verloop van die interventie, niet kan worden gewaarborgd op grond van artikel 9, derde lid, 2°, van de camerawet);

Onverminderd deze opmerking en de hiernavolgende opmerkingen over artikel 9, vierde lid, van de camerawet, zou het ontwerp evenredig kunnen zijn voor zover het de reikwijdte van artikel 9, vierde lid, van de camerawet in gevallen van heterdaad (wanneer een misdrijf wordt gepleegd of zojuist is gepleegd) uitbreidt tot de toegang tot door de verwerkingsverantwoordelijke opgeslagen beelden die dateren van maximaal 90 minuten vóór de aanvang van de realtimeraadpleging. Daarentegen mag het ontwerp niet voorzien in een alternatieve en algemene mogelijkheid om opgeslagen beelden te raadplegen teneinde "*de situatie te contextualiseren*" **(overwegingen 9-14)**;

3. Er moet rekening worden gehouden met de oorsprong en de ontwikkeling van artikel 9, vierde lid, van de camerawet, zoals uiteengezet in de overwegingen 7 tot en met 20 van advies nr. 118/2024. Aangezien reeds sinds 2012 sprake is van toegang in real time tot de camera's van de openbare vervoersmaatschappijen, moet de aanvrager inmiddels een duidelijk beeld hebben ontwikkeld van hetgeen in de praktijk wordt verwacht en van de mogelijkheden die artikel 9, vierde lid, van de camerawet biedt **(overweging 15)**;

4. Artikel 9, vierde lid, van de camerawet moet zodanig worden aangepast dat de essentiële elementen van de toegestane verwerkingen van persoonsgegevens (het in real time bekijken van camerabeelden en het bekijken van tot 90 minuten eerder opgenomen camerabeelden) er duidelijk uit blijken. In zijn huidige vorm laat deze bepaling, zoals de Autoriteit reeds heeft uiteengezet in haar adviezen nrs. 118/2024 en 113/2025, niet toe te voorzien welke gegevensverwerkingen *in concreto* zullen worden uitgevoerd (de omstandigheden (hypothesen) en de voorwaarden waaronder de politiediensten de beelden van de betrokken bewakingscamera's in real time zullen kunnen raadplegen), ongeacht of het gaat om het bekijken van de beelden (met of zonder opname van de beelden door de politiediensten met eigen middelen) in het kader van de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke politie, dan wel om het bekijken van de beelden in het kader van de uitoefening van hun opdrachten van gerechtelijke politie buiten de toepassing van een bijzondere opsporingsmethode. De sluiting van protocollen, ook al worden die aan het advies van de Autoriteit onderworpen, kan een eventuele niet-inachtneming door artikel 9, vierde lid, van de camerawet van de beginselen van voorspelbaarheid en legaliteit, zoals neergelegd in artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet, niet verhelpen (**overwegingen 14-22**);

5. De aanvrager moet de specifieke bepalingen van de normen aangeven die specifieke waarborgen zouden inhouden voor het bekijken door de politiediensten van de beelden van de betrokken bewakingscamera's, zonder dat zij met eigen middelen een opname van de beelden maken, bij de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke politie en van gerechtelijke politie buiten de toepassing van een bijzondere opsporingsmethode. Bij gebrek aan (een) specifieke bepaling(en) die in dergelijke waarborgen voorzie(t)(n), moet het toepasselijke normatieve kader dienovereenkomstig worden aangepast. De algemene regels inzake gegevensbescherming kunnen niet als dergelijke specifieke waarborgen worden beschouwd (**overwegingen 23-27**).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, directeur

CONTROLEORGaan OP DE POLITIONELE INFORMATIE

Uw referentie

Onze referentie

Bijlage(n)

Datum

DA250025

05.02.2026

Betreft: Advies betreffende het voorontwerp van wet tot wijziging van diverse bepalingen die betrekking hebben op de politiediensten

Het Controlegeorgaan op de politionele informatie (hierna afgekort 'COC' of 'Controlegeorgaan').

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (BS, 5 september 2018, hierna afgekort als 'WVG') inzonderheid het artikel 59 §1, 2^e lid, artikel 71 en Titel VII, inzonderheid artikel 236.

Gelet op de wet van 3 december 2017 tot oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG').

Gelet op de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt (hierna 'WPA').

Gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus (hierna 'WGP').

Gelet op de *Law Enforcement Directive* 2016/680 van 27 april 2016 (hierna '*LED*').

Gelet op de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "*betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG*" (algemene verordening gegevensbescherming of '*AVG*');

Gelet op het verzoek van de ministers van Veiligheid en Binnenlandse Zaken van 22 december 2025;

Gelet op het verslag van de heer Ronny Saelens, Lid-Raadsheer *a.i.* van het Controlegeorgaan.

Brengt op 5 februari 2026 het volgend advies uit.

...

I. Voorafgaande opmerking nopens de bevoegdheid van het Controleorgaan

1. In het licht van, respectievelijk, de toepassing en omzetting van de Verordening 2016/679¹ en de Richtlijn 2016/680² heeft de wetgever de taken en opdrachten van het Controleorgaan grondig gewijzigd. Artikel 4 § 2, vierde lid, van de organieke wet van 3 december 2017 betreffende de oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG') bepaalt dat de competenties, taken en bevoegdheden als toezichthoudende autoriteit voorzien door de Verordening 2016/679 voor de politiediensten in de zin van artikel 2,2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, worden uitgeoefend door het Controleorgaan. Het betekent onder meer dat het Controleorgaan ook bevoegd is wanneer politiediensten persoonsgegevens verwerken die buiten de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vallen, bijvoorbeeld in het kader van sociaaleconomische doeleinden of human resources verwerkingen. Het Controleorgaan moet geraadpleegd worden bij de voorbereiding van wetgeving of een regelgevende maatregel die verband houdt met de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten van de geïntegreerde politie (zie artikel 59 §1, 2^e lid en 236 §2 WVG, artikel 36.4 van de AVG en artikel 28.2 van de Richtlijn politie-justitie). Daarbij heeft het Controleorgaan de opdracht om te onderzoeken of de voorgenomen verwerkingsactiviteit door de politiediensten in overeenstemming is met de bepalingen van Titel 1 (voor de niet operationele verwerkingen)³ en 2 (voor de operationele verwerkingen) van de WVG⁴. Daarnaast heeft het COC ook een ambtshalve adviesopdracht voorzien in artikel 236 §2 WVG en een algemene voorlichtingsopdracht van het brede publiek, betrokkenen, verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers in de materie van het privacy – en gegevensbeschermingsrecht voorzien in artikel 240 WVG.

2. Wat betreft derhalve in het bijzonder de verwerkingsactiviteiten in kader van de opdrachten van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie brengt het Controleorgaan advies uit, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Regering of van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van een bestuurlijke of gerechtelijke overheid of van een politiedienst, inzake iedere aangelegenheid die betrekking heeft op het politionele informatiebeheer zoals geregeld in Afdeling 12 van Hoofdstuk 4 van de wet op het politieambt⁵.

3. Het Controleorgaan is, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort 'AIG') zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 op de Algemene

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG" (algemene verordening gegevensbescherming of 'AVG').

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad" (hierna 'Richtlijn Politie en Justitie' of 'Law Enforcement Directive (LED)').

³ Artikel 4 §2, 4^e lid WOG.

⁴ Artikel 71 §1, 3^e lid WVG.

⁵ Artikelen 59 §1, 2^e lid en 236 §2 WVG.

Inspectie en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort 'BELPIU') bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 tevens belast met het toezicht op de toepassing van Titel 2 van de GBW en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die haar krachtens of door andere wetten wordt verleend⁶.

4. Het Controleorgaan is ingevolge artikel 281, § 4, van de algemene wet van 18 juli 1977 "*inzake douane en accijnzen*", zoals gewijzigd door de wet van 16 mei 2024 "*tot wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens*" ten aanzien van de Dienst Geschillen van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen bevoegd in het kader van de vorderingen gericht aan de BELPIU in fiscale materies.

5. Het COC is tot slot ook belast, in het kader van de dataretentie wetgeving, op grond van artikel 126/3 §1, 8^e lid van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna afgekort 'WEC'), zoals gewijzigd door de wet van 20 juli 2022 betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten (*BS* van 8 augustus 2022), met de validatie van de statistieken met betrekking tot het aantal strafbare feiten en de bewaringstermijn voor elk gerechtelijk arrondissement en elke politiezone in het kader waarvan het al zijn bevoegdheden uitoefent die hem zijn toegekend bij titel 7 van de wet van 30 juli 2018. Het is daarnaast ook nog belast, in toepassing van artikel 42 § 3, 2de en 3de lid WPA met de controle van de vorderingen van de Cel Vermiste Personen van de federale politie tot opvraging van de gegevens met betrekking tot de elektronische communicatie betreffende de vermiste persoon.

6. Het Controleorgaan is bevoegd om advies te verlenen over aspecten met betrekking tot de verwerking van informatie en persoonsgegevens en de bescherming van het privéleven door de verwerking van persoonsgegevens voor zover deze betrekking hebben op of in verband staan met de operationele en niet-operationele werking van de politiediensten en/of het personeel van de geïntegreerde politie (hierna 'GPI'⁷) en/of voor zover de voor advies voorgelegde ontwerp tekst een impact heeft op de politieke informatiehuishouding in het algemeen.

7. Het Controleorgaan is daarnaast niet enkel een gegevensbeschermingsautoriteit maar een toezichthouder die evenzeer wettelijk belast is met de legaliteit, efficiëntie, effectiviteit en economie van de politieke informatiehuishouding⁸.

⁶ Artikel 71 §1, derde lid *juncto* 236 § 3 WVG.

⁷ Geïntegreerde politie – Police Intégrée.

⁸ Activiteitenverslag 2021, www.contreleorgaan.be, randnummers 3, 52 en in het bijzonder 71: "*Het COC heeft echter allerminst alleen oog voor dataprotectie; het heeft evenzeer veel aandacht en is bevoegd voor alle andere operationele aspecten van de politieke informatiehuishouding*"; artikel 71 §1 WVG.

II. Voorwerp van de aanvraag

8. De adviesaanvraag heeft betrekking op een voorontwerp van wet tot wijziging van diverse bepalingen van die betrekking hebben op de politiediensten (hierna 'voorontwerp').

9. Blijkens de stellers ervan voorziet het voorontwerp in een brede actualisering van de bepalingen die betrekking of invloed hebben op (het personeel) van de politiediensten. Het betreft in het bijzonder:

- een harmonisatie van de terminologie in de WPA, enerzijds, en de aanpassing van de terminologie aan het Nieuw Strafwetboek (hierna Nieuw Sw.) dat op 8 april 2026 in werking treedt, anderzijds;
- de versterking van de integriteitscontroles bij de rekrutering van politiepersoneel;
- de uitbreiding van de regeling van toegang tot niet-politionele camerabeelden door de politie, enerzijds, en een aanpassing van de kenbaarheidsvereiste voor het gebruik van tijdelijk vaste politiecamera's, anderzijds;
- het uitwerken van een wettelijke regeling voor de toegang tot operationele politionele gegevensbanken door externe medewerkers van de politiediensten;
- een actualisering van het bevoegdheidsdomein van de Directie Beveiliging (DAB) van de Algemene directie bestuurlijke politie (DGA), om deze in lijn te brengen met de beleidsnota van de minister van Binnenlandse Zaken;
- en tot slot diverse aanpassingen van statutaire bepalingen van het personeel van de politiediensten.

10. In dat verband voorziet het voorontwerp in een aanpassing van de volgende wettelijke kaders:

- het Wetboek van Strafvordering (Sv.);
- de wet op het politieambt (WPA);
- de wet geïntegreerde politie (WGP);
- de wet betreffende het statuut van het personeel van de politiediensten⁹;
- het KB m.b.t. de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPOL)¹⁰.
- de Camerawet van 21 maart 2007¹¹;
- de wet van 16 mei 2024 betreffende de bevoegdheden op het grondgebied van de leden van de Europese grens- en kustwacht;

Het dringend karakter van de adviesaanvraag

11. Er wordt door de stellers gevraagd om aan het verzoek 'een dringend karakter' te verlenen, zonder zich evenwel formeel of uitdrukkelijk op artikel 236 §2, 3de lid WVG te beroepen. Blijkens het voormeld

⁹ Wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten (de zgn. 'Exoduswet').

¹⁰ KB van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPOL).

¹¹ Wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's.

3de lid kan de termijn van zestig dagen tot ten minstens vijftien dagen worden gebracht onder de voorwaarde dat de steller het bijzonder dringend geval met specifieke redenen verantwoordt. Aan deze voorwaarde wordt door de steller niet voldaan.

Hoe dan ook zijn de feitelijk ingeroepen redenen niet aanvaardbaar, omdat de overheid zelf verantwoordelijk is voor de laattijdigheid van de adviesaanvraag, met name wat betreft de omzetting van de EU-Richtlijn 2022/2041 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober betreffende toereikende minimumlonen in de Europese Unie, die ook van toepassing is op de gewaarborgde bezoldiging van de personeelsleden van de politiediensten. Ook de inwerkingtreding van het Nieuw SW op 8 april 2026 is reeds gekend sedert 8 april **2024** en dus ook de noodzaak tot aanpassing van o.a. de WPA aan voormeld Nieuw Sw.¹² Niettemin heeft het COC, in functie van de omstandigheden en zijn capaciteit, de adviesaanvraag zo spoedig mogelijk behandeld.

12. Aangezien het voorontwerp een ook impact heeft op het informatiebeheer van en door de GPI, enerzijds, en de bescherming van de persoonsgegevens bedoeld in de AVG van de personeelsleden van de politiediensten, anderzijds, zal het Controleorgaan zich in het huidig advies beperken tot die aspecten van het voorontwerp die daarmee in verband staan. Voor het overige verwijst het Controleorgaan naar het advies van de GBA en van de Raad van State.

III. Analyse van de aanvraag

A) Algemene opmerking

13. In dit advies worden uitsluitend de ontworpen artikelen van voorontwerp in beschouwing genomen waarbij het COC concrete opmerkingen heeft. Daarbij volgt het COC de systematiek van het voorontwerp.

B) Concrete opmerkingen

Wet op het politieambt (WPA)

14. Hoofdstuk 3 van het voorontwerp wijzigt enkele bepalingen van de WPA, waaronder de regeling van het zichtbaar cameragebruik bij de uitvoering van opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke

¹² De wetten van 29 februari 2024 die Boek I en Boek II van het Strafwetboek invoeren zijn gepubliceerd in het Belgisch staatsblad van 8 april 2024, met een voorziene inwerkingtreding twee jaar na publicatie.

6/20

politie. In dat verband voorzien de stellers van het voorontwerp in een aanpassing van artikel 25/2 §2, 1ste lid, 1° en 2° WPA (artikel 6 voorontwerp). Dit artikel regelt de wijze waarop politiecamera's als 'zichtbaar' worden beschouwd. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen (tijdelijk) vaste camera's en mobiele camera's.

15. De stellers van het voorontwerp wensen de verplichting tot het kenbaar maken van het aangeven van het gebruik van tijdelijk vaste camera's via een pictogram af te schaffen en te vervangen door een "politionele markering" wanneer de camera wordt gemonteerd in een politievoertuig of – (lucht)vaartuig dat zintuigelijk herkenbaar is voor de rechtsonderhorige. In de memorie van toelichting wordt het voorstel tot wetswijzing als volgt verantwoord (*verbatim*):

(...). "Deze regel (de voorgestelde wetwijziging, n.v.h. COC) zou gelden voor tijdelijk vaste én mobiele camera's die zijn gemonteerd aan boord van politievoertuigen, -vaartuigen, -luchtvaartuigen of elk ander bemand of onbemand voertuig of werkmiddel. Voor bijvoorbeeld een politievoertuig voorzien van striping en uitgerust met een ANPR-camera, dat gedurende een bepaalde periode op een openbare plaats is geparkeerd of stilstaat, is dus niet langer een pictogram vereist. Wanneer een ANPR-camera als tijdelijk vaste camera wordt gebruikt, is het immers praktisch onuitvoerbaar om naast de striping van het voertuig ook nog een pictogram te voorzien". (...) ¹³

16. De voorziene aanpassing heeft dus als gevolg dat alleen het gebruik van vaste camera's worden aangegeven via een pictogram wanneer deze niet in of op een politievoertuig, -(lucht)vaartuig of aan politieel vervoermiddel worden gemonteerd. In de praktijk betekent dit dat alleen nog de (tijdelijk) vaste camera's die duurzaam aan de grond worden vastgemaakt via een pictogram moeten worden aangegeven.

17. Bij de motivering van de voorziene wetsaanpassing lijken de stellers van het voorontwerp evenwel uit te gaan van een onjuiste interpretatie van de huidige wet waar wordt gesteld: (...) *Wanneer een ANPR-camera als tijdelijk vaste camera wordt gebruikt, is het immers praktisch onuitvoerbaar om naast de striping van het voertuig ook nog een pictogram te voorzien*". (...) ¹⁴

18. In de huidige stand van de wet moet het zichtbaar gebruik van vaste en/of tijdelijk camera' worden aangekondigd door middel van een pictogram (artikel 25/2 § 2, 1° WPA). Het is evenwel strikt genomen niet wettelijk verplicht om (ook) een pictogram op het politievoertuig te plaatsen. Ook in de omstandigheid dat een camera gemonteerd in een politievoertuig als een tijdelijk vaste camera wordt gebruikt, wordt de aankondiging van dit cameragebruik immers geregeld door het koninklijk besluit van 22 mei 2019 "tot vaststelling van de wijze waarop het gebruik van vaste en tijdelijk camera's wordt aangegeven". Uit het uitvoeringsbesluit kan worden afgeleid dat het pictogram zichtbaar wordt geplaatst aan de toegangswegen van het grondgebied van de gemeente. De bedoeling is immers dat

¹³ Memorie van Toelichting, p. 6.

¹⁴ Memorie van Toelichting, p. 6.

de rechtsonderhorige wordt geïnformeerd (artikel 37 WVG) wanneer hij of zij een zone betreedt die onder politieel cameratoezicht staat¹⁵. Het vrijwillig aanbrengen van een aanvullende pictogram op het politievoertuig versterkt uiteraard de informatievoorziening aan de rechtsonderhorige m.b.t. het casuïstiek gebruik van politiecamera's, maar is dus geen wettelijk verplichting als dusdanig.

In de hypothese dat in een gemeente geen gebruik wordt gemaakt van (tijdelijk) vaste politiecamera's, maar wel van mobiele politiecamera's, volgt uit in de huidige stand van de wet dat de rechtsonderhorige wettelijk gezien pas kennis krijgt van het gebruik van de camera wanneer het operationeel lid dat drager is van deze camera de betrokkene waarschuwt (in zoverre dat mogelijk is) of het politievoertuig, waarin een mobiele camera is gemonteerd, als een politievoertuig identificeerbaar is.

19. Het initiatief van de stellers van het voorontwerp brengt met zich dat in de hypothese dat dezelfde gemeente uitsluitend gebruik maakt van tijdelijk vaste camera's gemonteerd aan boord van een politievoertuig, (lucht)vaartuig of op een ander politieel vervoermiddel voorzien van een politieel markering én van mobiele camera's, dit cameragebruik **niet** (meer) moet worden aangegeven via vaste pictogrammen aan de toegangswegen van het grondgebied van de gemeente.

20.1. Niettemin begrijpt het COC de motivering van de stellers van het voorontwerp om de vereiste van het "*als dusdanig geïdentificeerd kan worden*", dat in de huidige stand van de wet alleen geldt voor het mobiel cameragebruik, te vervangen door "*politieel markering*", zoals voorzien in het ontworpen artikel 25/5 §2, 1ste lid, 1°, b) en 2°, a), omdat het begrip identificeerbaarheid (van een politievoertuig) een subjectief begrip is dat verschillend kan worden geïnterpreteerd. Dat was in 2023¹⁶ trouwens ook een achterliggende reden voor de wetgever om de voorwaarde van 'identificeerbaar' voor het gebruik van een mobiele camera (individuele camera) gedragen door een lid van het operationeel kader te versterken met de toevoeging "*overeenkomstig artikel 41*" (WPA).

20.2. Het begrip "werkmiddel" dat zijn intrede doet in het ontworpen artikel 25/5 §2, 1ste lid, 1°, b) en 2°, a) wordt niet nader gedefinieerd in het voorontwerp, noch anderszins geduid in het ontwerp van toelichting. Het is het COC niet meteen duidelijk over welk 'werkmiddel', dat dus geen voer- of vaartuig is, het zou kunnen gaan.

21. In artikel 33ter WPA worden enkele technische wijzigingen aangebracht met het oog op het harmoniseren van de terminologie van de Nederlandstalige versie. Wat betreft het ontworpen artikel 33ter van het voorontwerp (artikel 14) wordt alleen het woord "*vrijheidsberoving*" vervangen door het woord "*vrijheidsbeneming*". De stellers lijken hierbij over het hoofd te zien dat het 1ste lid van het

¹⁵ Zie ook F. SCHUERMANS, R. SAELENS en S. DE PROFT, *Politie & Privacy. Operationele verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten in hoofdlijnen. Praktijdbandboek*, Brussel, Politeia, 2025, 314-315.

¹⁶ Wet van 19 oktober 2023 tot wijziging van de wet op het politieambt wat betreft het gebruik van individuele camera's door politiediensten, artikel 2.

huidig artikel 33ter ook het woord “aangehouden” (1^e lid: “aangehouden persoon”) bevat, dat niet wordt vervangen door het woord “arrestatie” (in casu dan “gearresteerde persoon”), terwijl dat wel het geval is in het ten 2° van het artikel 14. Ook het woord “aangehoudenener” in het laatste lid van artikel 33ter lijkt te moeten worden vervangen door het woord “gearresteerder”.

22. Het ontworpen artikel 44/9, 1° t.e.m. 5° (artikel 24) voorziet in een aanpassing van de bewaartermijnen bedoeld in artikel 44/9 WPA teneinde deze in overeenstemming te brengen met de 8 strafniveaus van het Nieuw Sw. Hetzelfde ontworpen artikel voorziet tevens in een invoegen van een nieuw lid tussen het 3de en 4de lid van artikel 44/9 §2 WPA. Het betreft een aanpassing aan de bewaartermijnen van artikel 44/9 voor situaties waarin sprake is misdrijven die door artikel 21 *bis* van het Wetboek van Strafvordering niet worden onderworpen aan de strafrechtelijke verjaring. Voor deze gevallen wordt voorzien in de mogelijkheid om de bewaartermijnen te verlengen om deze in overeenstemming te brengen met het strafonderzoek en de maatschappelijke belangen die gemoeid zijn met de bestrijding van bijzonder ernstige strafbare feiten. Het gaat bijvoorbeeld om misdaden tegen de menselijkheid of terrorisme¹⁷. Er wordt voorzien in een verlenging met een nieuwe termijn van “*telkens dertig jaar*”. Het betreft een gemotiveerd beslissing van de bevoegde procureur des Konings of de onderzoeksrechter.

23.1. Niettegenstaande de legitimiteit van deze voorziene aanpassing, is het COC van oordeel dat ook deze bewaartermijn moet beantwoorden aan het proportionaliteitsbeginsel. Daarom verzoekt het COC om tussen de woorden “*van*” en “*dertig jaar*” het woord “*maximum*” in te voegen. Dit sluit aan bij de ontworpen voorwaarde dat de verlenging van de bewaartermijn wordt gebaseerd op een *gemotiveerde* beslissing van de bevoegde autoriteit, enerzijds, en voorkomt tevens dat de beslissing algemeen en/of systematisch wordt uitgebracht.

23.2. Meer fundamenteel en tegelijk problematisch is de keuze voor de procureur des Konings of, nog problematischer, de onderzoeksrechter om, in **politie**le gegevensbanken waarvoor zij **niet** de verwerkingsverantwoordelijke zijn – dat zijn en blijven immers *hic et nunc* (daaraan wijzigt het voorontwerp niets) de Minister van Binnenlandse Zaken en Justitie, een beslissingsbevoegdheid te geven nopens politiele bewaartermijnen. Naast het feit dat dergelijke beslissing, in het licht van titel 2 WVG, geconcretiseerd in de WPA, en dus in de huidige stand van de wet, toebehoort aan de formele (de politiministers) en (eventueel) de functionele verwerkingsverantwoordelijke GPI en niet aan een derde (die ook geen enkele verantwoordelijkheid ter zake draagt of moet dragen¹⁸, moeten bijkomend

¹⁷ Memorie van toelichting, p. 5.

¹⁸ Niet zelden wordt actueel door de functionele verwerkingsverantwoordelijke (in de feiten de politiediensten) ten onrechte een zgn. ‘*beslissing*’ van het OM afgewacht om een persoonsgegeven te wissen of te archiveren – zonder dat er sprake is van de toepassing van artikel 44/11/2 §6, 1ste lid of artikel 44/9 §2, 4^e lid, 2de streepje WPA (de beschikbaarheid van de gegevens tijdens een openstaand opsporings- of gerechtelijk onderzoek) – zolang de politie niet werd ingelicht door het OM van zijn standpunt nopens het al dan niet politieel bewaren van de gegevens. Herhaaldelijk moet het COC de politiediensten erop wijzen dat het OM niet de verwerkingsverantwoordelijke is en ter zake geen enkele zeggenschap heeft, noch enige verantwoordelijkheid draagt

vragen gesteld worden bij de gelijke behandeling van de rechtsonderhorige als men dergelijke verlengingsbeslissing overlaat aan de diverse parketten te lande, laat staan de meer dan 120 onderzoeksrechters in het Rijk. Men riskeert zeer snel afwijkende zienswijzen en praktijken tussen parketten onderling, tussen onderzoeksrechters onderling of tussen parketten en onderzoeksrechters te zien. Het is daarnaast vrij duister over welke 'motieven' ("*gemotiveerde beslissing*") het kan of moet gaan. De toelichting behoudt ook daarover het stilzwijgen. Men kan zich desgevallend wel voorstellen dat bijvoorbeeld een niet bindend advies zou worden gevraagd aan het bevoegde Openbaar Ministerie (ook in gevallen trouwens dat er sprake is van een gerechtelijk onderzoek, teneinde zo veel als mogelijke uniforme beslissingen te bekomen¹⁹, desgevallend via een omzendbrief van het College van procureurs-generaal). De beslissing zelf tot al dan niet verlenging van bewaartermijnen komt daarentegen toe aan de verwerkingsverantwoordelijken die daarvoor ook de formele en materiële verantwoordelijkheid dragen, die kan en moet getoetst worden door het COC en finaal eventueel door de rechter.

24. Wat de toepassing in de praktijk van de nieuw ontworpen regels inzake de bewaartermijnen betreft moet het COC vaststellen dat de stellers van het voorontwerp geen enkele aandacht schenken aan problemen en vragen van overgangsrecht.

24.1. Reeds op dit moment wordt het COC bevraagd door DPO's van politiezones die met de handen in het haar zitten nopens de wijze waarop de nieuwe regels met ingang van 8 april 2026 (zullen)moeten worden toegepast: (*verbatim*): "*Nous nous permettons de vous adresser le présent mail afin d'obtenir des éclaircissements relatifs aux conséquences de l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal sur le traitement et l'analyse des demandes d'accès indirect. En effet, notre équipe a pris connaissance des évolutions législatives introduites par le nouveau Code pénal, dont l'entrée en vigueur est prévue pour le 8 avril 2026, et s'interroge sur leur impact analytique et juridique dans le cadre de nos missions. À cet égard, plusieurs questions se posent :*

Premièrement, la distinction traditionnelle entre contraventions, délits et crimes n'étant plus maintenue à compter du 8 avril 2026, nous souhaiterions connaître les conséquences de cette réforme sur les délais de conservation et de ventilation actuellement fondés sur ces catégories, notamment en ce qui concerne l'archivage des faits.

Deuxièmement, nous nous interrogeons sur la manière dont devront être justifiés les délais applicables, selon que l'on se réfère à la date de commission des faits, à la date de réception de la demande par nos services ou à celle de sa transmission à votre autorité. À cet égard, conviendra-t-il de porter une attention particulière à la date d'entrée en vigueur du nouveau Code pénal dans nos analyses, ou cette réforme aura-t-elle un impact limité sur l'appréciation des demandes ? Par ailleurs, en cas de réclamations ou de demandes d'informations complémentaires introduites après le 8 avril 2026, pourriez-vous nous indiquer sur quel cadre pénal il conviendra de se fonder pour l'analyse des dossiers concernés. Plus largement, de nombreuses interrogations se posent, en notre qualité de délégués à la protection des données (DPO), quant à l'articulation entre le nouveau Code pénal et le régime applicable aux demandes d'accès indirect. Nous vous serions reconnaissants de bien vouloir nous communiquer, dans la mesure du possible, des premières orientations ou éléments d'analyse susceptibles de nous guider dans le traitement des futures demandes »²⁰.

¹⁹ Zo mag er op gewezen worden dat krachtens artikel 21bis §1, 3e lid Sv. het OM bijvoorbeeld ook beslist over het verlenen van inzage in het strafdossier of het verkrijgen van een afschrift, zelfs tijdens het gerechtelijk onderzoek, voor de niet rechtstreeks belanghebbende; idem dito voor de uitoefening van de gegevensbeschermingsrechten door de niet rechtstreeks belanghebbende krachtens artikel 21ter, 2^e lid Sv.

²⁰ Vrije vertaling: "*Wij sturen u deze e-mail om opheldering te krijgen over de gevolgen van de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek voor de behandeling en analyse van verzoeken om onrechtstreekse toegang. Ons team heeft namelijk kennis*

24.2. Ten gronde komt het uiteraard aan de verwerkingsverantwoordelijke Ministers en de GPI zélf toe om het antwoord te verstrekken op de door het terrein en de DPO's gestelde vragen en de nodige instructies of richtlijnen te geven; dat is **niet** de rol, noch de verantwoordelijkheid van de toezichthouder.

Vastgesteld moet worden dat het voorontwerp alvast geen antwoord biedt op pertinente vragen van overgangsrecht, die zich onvermijdelijk zullen stellen. De doorgevoerde amenderingen zijn immers beperkt tot de aanpassing van de bewaartermijnen in de WPA, en de artikelen 44/5 en 44/9 in het bijzonder, aan de strafbepalingen en de nieuwe strafniveaus van het Nieuw Sw.

24.3. Nochtans is de impact van de inwerkingtreding van het Nieuw Sw. op de politionele bewaartermijnen van de WPA reëel. Er zijn 2 hypothesen die zich aandienen:

- Hypothese 1: er wordt niets gewijzigd aan de WPA of (wellicht realistischer) dit voorontwerp, met de thans voor advies ingediende wijziging, geraakt niet afgewerkt (is dus m.a.w. nog geen wet) tegen uiterlijk 8 april 2026: op dat moment is de klassieke indeling van misdrijven opgeheven, maar blijven de bepalingen van de WPA (met zijn 3-ledige indeling van de politionele bewaartermijn van 1, 10 of jaar 30 jaar conform de oude indeling) van toepassing. Ze zijn echter *de jure* niet meer toepasbaar. Het COC mag hopen dat er voor dat scenario een antwoord klaar ligt en (minstens tijdelijke) richtlijnen aan de GPI-eenheden zullen verstrekt worden.
- Hypothese 2: de nieuwe regels van het huidig voorontwerp (afgezien van eventuele amenderingen tijdens het verdere parlementaire en wetgevende traject) zijn wel tijdig in werking kunnen treden (dus uiterlijk op 08.04.2026). Ook dan stelt zich, in de eerste plaats voor de GPI (én nadien eventueel ook voor het Controleorgaan), de vraag naar de toepasselijke regels en toepasselijke bewaartermijnen, afhankelijk van het feit of de politionele registraties dateren van vóór, of na de inwerkingtreding van de nieuwe regels. Dat is allerminst evident indien er geen overgangsbepaling wordt voorzien. Welke bewaartermijnen zijn van toepassing voor die politionele registraties die dateren van vóór 8 april 2026? De oude of de

genomen van de wetswijzigingen die zijn ingevoerd door het nieuw Strafwetboek, dat op 8 april 2026 in werking zal treden, en vraagt zich af wat de analytische en juridische gevolgen hiervan zijn voor onze opdrachten. In dit verband rijzen verschillende vragen. Ten eerste gezien het traditionele onderscheid tussen overtredingen, wanbedrijven en misdaden vanaf 8 april 2026 komt te vervallen, willen wij graag weten wat de gevolgen van deze hervorming zijn voor de bewaartermijnen en de indeling die momenteel op deze categorieën zijn gebaseerd, met name wat betreft het archiveren van feiten. Ten tweede vragen we ons af hoe de toepasselijke termijnen moeten worden gemotiveerd, afhankelijk van het feit of we verwijzen naar de datum waarop de feiten zijn gepleegd, de datum waarop de aanvraag door onze diensten is ontvangen of de datum waarop deze aan uw autoriteit wordt overgemaakt. Moeten we in dit verband in onze analyses bijzondere aandacht besteden aan de datum van inwerkingtreding van het nieuw Strafwetboek, of zal deze hervorming slechts een beperkte invloed hebben op de beoordeling van de verzoeken? Kunt u ons bovendien mededelen op welk strafrechtelijk kader we ons moeten baseren voor de analyse van dossiers in geval van klachten of verzoeken om aanvullende informatie die na 8 april 2026 worden ingediend? Meer in het algemeen rijzen er bij ons, in onze hoedanigheid van gegevensbeschermingsfunctionarissen (DPO's), tal van vragen over de samenhang tussen het nieuwe Strafwetboek en de regeling die van toepassing is op verzoeken om onrechtstreekse toegang. Wij zouden u dankbaar zijn indien u ons, voor zover mogelijk, de eerste richtsnoeren of analyse-elementen zou kunnen mededelen die ons kunnen helpen bij de behandeling van toekomstige verzoeken".

nieuwe? Is de in het voorontwerp voorziene wijzigingen van de bewaartermijnen te beschouwen als een 'procedurewet' en onmiddellijk van toepassing (zoals in het strafprocesrecht), ook op registraties die dateren van vóór de inwerkingtreding? Dat zou betekenen dat de GPI (en het COC in het kader van een verzoek tot onrechtstreekse toegang bijvoorbeeld) telkens de geregistreerde feiten moeten (her)indelen – en dus ook strafrechtelijk herkwaltificeren naar de nieuwe misdrijven voorzien in Boek II Nieuw Sw - in een van de nieuwe strafniveaus om de toepasselijke bewaartermijn te kunnen bepalen. Of moet de GPI het zgn. *lex mitior* beginsel toepassen en voor de burger/verdachte/verzoeker de meest gunstige regeling nemen (dus de minst lange bewaartermijn), zelfs als de nieuwe termijnen reeds in werking zijn getreden? Quid met de hangende zaken waarin op 08.04.2026 nog geen eindbeslissing werd genomen, enz. ...?

Los van de complexe juridische probleemstelling van overgangsrecht dient het COC te waarschuwen voor het feit dat de grote meerderheid van DPO's, functioneel beheerders en leidinggevendenden hiermee zullen worstelen (en wellicht ook hulp zoeken bij het COC ...). De GPI moet zich daarop voorbereiden.

Het is dus naar het oordeel van het COC absoluut noodzakelijk dat er een duidelijke en zo ééenvoudig mogelijke overgangsregeling wordt voorzien. Daarbij lijkt de meest eenvoudige te ontwerpen regel dat alle feiten (misdrijven) geregistreerd door de politie vóór 8 april 2026 dienen te worden behandeld volgens de oude regels en bewaartermijnen van artikel 44/9 WPA en alle feiten (misdrijven) die geregistreerd worden vanaf 8 april 2026 worden beoordeeld en afgehandeld op grond van de nieuwe regels en dito bewaartermijnen zoals voorzien in het voorontwerp.

25. Artikel 27 van het voorontwerp voorziet eenzelfde verlenging van de bewaartermijn van dertig jaar voor de gegevens die in basisgegevensbank worden bewaard. Daartoe wordt voorzien in een aanvulling van de 3de paragraaf van artikel 44/11/2 met een nieuw lid (dat het dan het 2de lid zou worden). Hierbij verwijst het COC naar dezelfde opmerking als in de randnummers 23.1 en 23.2 (cf. *supra*).

26. Het ontworpen artikel 44/11/15 (artikel 31 voorontwerp) WPA voorziet in een uitbreiding van de regeling m.b.t. het politieel informatiebeheer. Het voormeld artikel bevat 3 paragrafen.

De eerste paragraaf voorziet een rechtsgrond voor de toegang tot (niet) operationele gegevens in operationele politieel gegevensbanken en niet-politieel gegevensbanken waartoe de politiediensten wettig toegang hebben, door en voor:

- ambtenaren van de fiscale administraties die ter beschikking worden gesteld van de federale politie in het raam van de strijd tegen de georganiseerde economische en financiële criminaliteit²¹;

²¹ In de betreffende ontworpen paragraaf 3 wordt expliciet verwezen naar Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, de veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst.

12/20

- de neutrale operatoren, *call takers*, die werkzaam zijn bij de communicatie- en informatiecentra (CIC) van de federale politie;
- en de consulenten die werkzaam zijn bij en voor de politiediensten.

Deze ambtenaren, operatoren en consulenten worden daarbij "*gelijkgesteld*" met personeelsleden van de politiediensten.

Het eerste lid van de tweede paragraaf van het ontworpen artikel preciseert dat deze toegang wordt verleend op basis van de nood er kennis van te nemen door en onder de verantwoordelijkheid van de leidinggevende van de politiedienst (korpschef, directeur, ...) voor wie deze personen de verwerkingsactiviteiten uitvoeren en voor zover de toegang tot de gegevens (informatie en persoonsgegevens) noodzakelijk is voor de uitoefening van hun opdrachten²². De toegang tot deze gegevensbanken gebeurt in overeenstemming met dezelfde regels, procedures en modaliteiten die gelden voor de politieambtenaren "*met inbegrip van artikel 44/11/1*".

Het tweede lid voorziet dat "*de toegangsprofielen en de identificatie*" van deze personen ter beschikking worden gesteld van het Controleorgaan.

De derde paragraaf voorziet erin dat deze personen moeten beschikking over een positief veiligheidsadvies zoals bedoeld in de Classificatiewet van 11 december 1998²³.

27. Blijkens het eerste lid van het ontworpen artikel 44/11/15 zou dus ook artikel 44/11/1 WPA van toepassing zijn op de verwerkingen van en door deze voormelde 3 categorieën van personen (niet leden van de GPI). Dit laatste artikel stelt, kort gezegd, correctioneel strafbaar elk lid van de politiediensten dat wetens en willens:

- persoonsgegevens of informatie achterhoudt die van belang zijn voor de uitoefening van de strafvordering of persoonsgegevens of informatie die aanleiding kunnen geven tot het nemen van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van personen, van de openbare veiligheid of van de openbare gezondheid;

- nalaat de Algemene Nationale Gegevensbank te voeden zoals geregeld in artikel 44/7 WPA.

28. Het Controleorgaan begrijpt weliswaar de doelstelling van de toepassing van artikel 44/11/1 WPA en de beide daarin voorzien strafbaarstellingen op de eerste categorie van personen, namelijk de ambtenaren van de fiscale administraties die ter beschikking worden gesteld van de federale politie in

²² Hierbij geldt de Gemeenschappelijke bindende richtlijn van 13 juli 2021 van de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken met betrekking tot de toegangsregels van de leden van de politiediensten tot de algemene nationale gegevensbank en de basis-, bijzondere en technische gegevensbank als referentiekader, *B.S.*, 13 juli 2021.

²³ Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, de veiligheidsadviezen en de publiek geregelde diensten.

het raam van de strijd tegen de georganiseerde economische en financiële criminaliteit²⁴. Deze ambtenaren hebben immers de hoedanigheid van officier van gerechtelijk politie en hebben in dat verband een overeenkomstige verwerkingsbevoegdheid en verwerkingsplicht.

Dat belet niet dat men zich vragen kan en moet stellen nopens de opportuniteit om de ANG voedingsplicht ook uit te breiden naar voormelde fiscale ambtenaren. De steller van het voorontwerp moet zich beraden of dat een pad is dat men wil inslaan. De precedentswaarde is immers groot. Het is ook niet omdat ambtenaren een OGP hoedanigheid hebben dat men ze ook mede verantwoordelijk moet maken voor de kwaliteit van de hele GPI informatiehuishouding en ze dus een (strafrechtelijk sanctioneerbare) vattingsbevoegdheid en zelfs vattingsverplichting moet verlenen. Er zijn ontelbare federale en deelstatelijke ambtenaren van bijzondere inspectiediensten die processen-verbaal opstellen (sociale inspectie, milieu-inspectie, wooninspectie, economische inspectie, enz. ...). Ook zij werken vaak samen (zelfs in één en hetzelfde onderzoek) met leden van de GPI maar hebben daarom nog geen ANG vattingsbevoegdheid, laat staan vattingsverplichting. Er bestaat dan weer geen vattingsverplichting – en dus ook geen strafbaarstelling voor de niet voeding – ten aanzien van de leden van de Dienst Enquêtes van het Vast Comité P, noch van de AIG, wat in de praktijk een veel groter probleem is.

Tot slot betekent een dergelijke verplichting ook dat men deze ambtenaren moet opleiden om ze kwalitatief en kwantitatief in de mogelijkheid te stellen tot vassing in de ANG. Laat nu juist daar het schoentje erg knellen, zelfs bij de leden van de GPI, laat staan bij externen, zoals fiscale ambtenaren. Het COC is van oordeel dat een leesrecht in de ANG voor voormelde fiscale ambtenaren meer dan afdoende is en beantwoordt aan de operationele noden. De vassing van de ANG zelf moet dan gebeuren door de leden van de federale politie aan wie zij ondersteuning bieden.

29. Voor de tweede en derde categorie van personen is de voorziene vattingsbevoegdheid en vattingsverplichting al helemaal een brug te ver.

29.1. Wat de voormelde CIC-medewerkers (de zgn. neutrale *calltakers*) betreft, worden de via de noodoproepen ontvangen informatie en persoonsgegevens door hen in het CAD²⁵-systeem, dat als een basisgegevensbank wordt beschouwd (artikel 44/12/2 WPA), verwerkt en verder behandeld door, *in casu*, de politie. Deze CIC-medewerkers hebben daarentegen niet de plicht, noch de bevoegdheid (laat staan de kennis en kunde) om de ANG te voeden.

29.2. Wat de derde categorie personen betreft, namelijk de externe consultants, hebben deze zelfs **geen enkele operationele** verwerkingsbevoegdheid. Dat wordt niet anders wanneer zij in functie van

²⁴ KB tot vaststelling van de regels waarbij ambtenaren van de algemene fiscale administratie ter beschikking worden gesteld van de federale politie teneinde deze bij te staan in de strijd tegen de georganiseerde economische en financiële criminaliteit.

²⁵ *Computer Aided Dispatching*. De CAD maakt het, kort gezegd, mogelijk de noodoproepen (112/101) te behandelen en interventieploegen ter plaatse te sturen.

14/20

de omstandigheden, in het raam van de hen afgebakende toegekende niet-politionele opdracht en toegewezen profiel, casuïstisch noodzakelijk toegang hebben tot operationele politionele gegevensbanken. Zij hebben derhalve evident noch de wettelijke verplichting, noch de expertise om de ANG te voeden volgens de regels van de kunst.

Aldus kan artikel 44/11/1 WPA bezwaarlijk van toepassing worden verklaard op de in het ontworpen artikel 44/11/15 WPA geïmplementeerde CIC-medewerkers en de externe consultants. Evenmin wordt de (noodzaak van de) toepassing van artikel 44/11/1 WPA op deze twee categorieën personen in de memorie van toelichting bij het voorontwerp verantwoord.

30. De tweede paragraaf van hetzelfde ontworpen artikel voorziet dat de toegang tot de gegevensbanken wordt verleend onder "*de verantwoordelijkheid*" van de korpschef, de commissaris-generaal, de directeur-generaal of de directeur voor wie deze persoon dagelijks werken. In dat verband worden de stellers van voorontwerp verzocht om tussen de woorden "*onder*" en "*verantwoordelijkheid*" de woorden "*het gezag bedoeld in artikel 54 van de wet gegevensbescherming en de*" in te voegen.

Deze toevoeging is in het belang van de rechtszekerheid en de wettelijke afbakening van politiebevoegdheden (en wie deze laatste kan uitoefenen). Daarmee is het ook duidelijk dat de in het ontworpen artikel 44/11/15 WPA bedoelde categorieën personen, onder het gezag van de functionele "*verwerkingsverantwoordelijke*" (politiechef) informatie en persoonsgegevens verwerken (politiegegevens). Aldus worden deze personen, in het kader van de uitoefening van hun opdrachten, **niet** aanzien als een "*verwerker*" in de zin van artikel 26, 9° WVG. Het verhindert bovendien dat de leidinggevende, om allerlei (dug)redenen, de uitoefening van politieopdrachten (en/of politiebevoegdheden) *de facto et de jure* aan een private persoon zou uitbesteden door misbruik te maken van de rechtsfiguur van de 'verwerker' om diens rol te doen overgaan in een (verkapte of verdoken) politieopdracht en/of de uitoefening van politiebevoegdheden om ze dan maar kunstmatig als 'steunopdrachten' te benoemen.

31. Daarnaast rijst de vraag of de voorwaarde dat de drie categorieën van personen beschikken over een positief veiligheidsadvies zoals bedoeld in de Classificatiewet van 11 december 1998²⁶ (ontworpen artikel 44/11/15 §3 WPA), in het licht van het evenredigheidsbeginsel, wel het gepaste rechtsinstrument is om het beoogde doel in functie van de draagwijdte van het ontworpen artikel te bereiken, met name: naar gelang de specifieke opdracht en het toegekend profiel een gedeeltelijke toegang (middels lees- of schrijfrechten) tot operationeel politionele gegevensbanken te verlenen. De evenredigheid van deze voorwaarde wordt door de stellers niet verantwoord. De achterliggende reden om de voorwaarde van een positief veiligheidsadvies te voorzien, lijkt ingegeven te worden door het

²⁶ Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, de veiligheidsadviezen en de publiek geregelde diensten.

feit dat er geen andere rechtsgrond is voor de 'screening' van personen die geen deel uitmaken van het operationeel kader of het administratief en logistiek kader (bedoeld in de WPA en WGP)²⁷ van de GPI. Het is aan de stellers van het voorontwerp om duidelijkheid te brengen. In dat verband moet tevens worden opgemerkt dat het toekennen van een positief veiligheidsadvies een tijdelijke gelding heeft en dus periodiek moet worden aangevraagd. Deze voorwaarde wordt evenwel niet gesteld wat betreft de integriteitsvereiste van het operationeel kader van de politie, wat, op zijn zachtst gezegd, niet erg logisch is. Zie in dat verband het randnummer 37 (cf. infra).

Wet geïntegreerde politie (WGP)

32. Met het ontworpen artikel 147 (artikel 46) wensen de stellers van het voorontwerp alle twijfels weg te nemen dat de politie ook gemachtigd is om persoonsgegevens te verwerken voor doeleinden die onder de toepassing van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) vallen. Het COC merkt op dat in het ontworpen artikel niet noodzakelijk moet worden gepreciseerd dat ook de personeelsleden van de politiediensten en de "verwerkers"²⁸ persoonsgegevens kunnen verwerken. Wat betreft de personeelsleden volgt dit reeds uit artikel 29 AVG. Wat betreft de *verwerker* wordt de verwerkingsbevoegdheid geregeld in artikel 28 AVG.

33. Niettemin rijst de vraag of het ontworpen 147 niet reeds uit titel V van de WGP voortvloeit, die betrekking heeft op de "*Nadere regels betreffende de verwerking van persoonsgegevens*", waarbij artikel 143 e.v. mede in verband staan met de verwerking van persoonsgegeven voor doeleinden die onder de toepassing van de AVG vallen. In zoverre de stellers van het voorontwerp van oordeel zijn dat daarmee de beoogde rechtszekerheid niet zou worden bereikt, wordt voorgesteld om het ontworpen artikel 147 *mutatis mutandis* te integreren in artikel 146 WGP. Op die manier zou het ontworpen artikel 147 als een nieuw eerste lid van artikel 146 worden ingevoegd.

Het voorgesteld amendement bestaat erin dat het huidige artikel 146 zou worden aangepast als volgt:
*"De verwerkingsverantwoordelijken verwerken de persoonsgegevens voor de doeleinden die onder de toepassing van de algemene verordening vallen die door of krachtens de wet worden geregeld.
 De verwerkingsverantwoordelijken die door of krachtens de wet belast zijn met de toepassing van het statuut van de geïntegreerde politie delen aan elkaar de persoonsgegevens mee die noodzakelijk zijn voor de doeleinden die door of krachtens de wet worden geregeld".*

Het eerste lid staat in verband met de verwerking van persoonsgegevens die door de politiediensten worden uitgevoerd in het kader van sociaaleconomische doeleinden, waaronder

²⁷ Artikelen 19 en 21 Exoduswet.

²⁸ Waarmee de steller wellicht doelt op de "verwerker" bedoeld in artikel 4. 8) AVG: "een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat ten behoeve van de verwerkingsverantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt".

personeelsadministratie, logistiek, financiën en andere publiek en privaatrechtelijke handelingen. Het tweede lid regelt specifiek de uitwisseling van persoonsgegevens van de personeelsleden van de geïntegreerde politie in het kader van het personeelsbeheer op grond van het statuut, zoals door de wetgever beoogd werd door de wet van 22 mei 2019 tot wijziging van diverse bepalingen wat het politionele informatiebeheer betreft²⁹.

Wet van 26 april 2002 betreffende het statuut van het politiepersoneel (Exoduswet)

34. Met het ontworpen artikel 14 (artikel 48 voorontwerp) wensen de stellers van het voorontwerp, m.b.t. het selectie- en rekruteringsproces van de leden van het operationeel kader, enkele praktische verduidelijkingen aan te brengen ten opzichte van het huidige artikel 14 Exoduswet. De aanpassingen hebben betrekking op drie van de selectie- en rekruteringsvoorwaarden, waaronder deze betreffende het onberispelijk gedrag en de afwezigheid van risicofactoren. Het ontworpen artikel voorziet in een aanpassing van het tijdstip waarop de informatiegaring met betrekking tot de kandidaat voor het operationeel kader aanvangt. De bedoeling is dat de kandidaat op de datum waarop hij aan de selectieproeven deelneemt, aan deze voorwaarde voldoet. Het betreft een onderzoek van de omgeving en de antecedenten van de kandidaat voordat hij of zij wordt toegelaten tot de basisopleiding.

35. Wat vaststaat is dat er actueel nogal wat onduidelijkheden en mogelijke knelpunten bestaan, in het kader van het 'moraliteitsonderzoeken', 'omgevingsonderzoeken' of 'antecedentenonderzoeken', rond wat kan en niet kan op het vlak van informatiegaring en onderzoek en dat geldt des te meer ten aanzien van personen 'in de omgeving' van degene die het voorwerp is van het voormelde onderzoeken. Het COC wordt regelmatig bevraagd op dat vlak en het moet gezegd: er is te veel juridische onduidelijkheid, met bovendien als nefast neveneffect verschillende praktijken tussen de vele politie-entiteiten van de GPI. Bovendien worden de soorten onderzoeken nogal eens door elkaar gehaald. Een antecedentenonderzoek is niet hetzelfde als een moraliteitsonderzoek. Vanuit het perspectief van de ernst van aantasting van de persoonlijke levenssfeer moet immers een onderscheid worden gemaakt tussen deze aspecten van het onderzoek naar het onberispelijk gedrag en de afwezigheid van risicofactoren van de betrokkene. In de huidige stand van de wet zijn er echter geen objectieve criteria waaraan het onderzoek naar de omgeving moet worden getoetst. Dit leidt zoals gezegd tot arbitraire praktijken die door de politiediensten (kunnen) worden toegepast en waarbij veel vragen kunnen gesteld nopens de wettelijkheid van dit onderzoek van de kandidaat of persoon die het voorwerp is van het onderzoek.

36. Het COC verzoekt de stellers van het voorontwerp dan ook om van deze gelegenheid gebruik te maken om tevens de draagwijdte van het onderzoek van de omgeving van de met het oog op het

²⁹ *Parl. St.* Kamer 2018-2019, nr. 54-3697/001, 50.

beoordelen van het gedrag en de risicofactoren, met name het moraliteitsonderzoek, duidelijk in deze wet vast te leggen. Dit draagt niet alleen bij aan de rechtszekerheid en voorzienbaarheid, als kwaliteitsvoorwaarde van de wettelijke basis, maar verhindert ook het toepassen van *ad hoc* regelingen of de aanname van willekeurige of arbitraire criteria.

37. In zijn visiedocument van maart 2021³⁰ pleitte de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie (AIG) ervoor om de integriteit van de het politiepersoneel niet uitsluitend in het kader van de selectie- en rekrutering te onderzoeken, maar de integriteit op bepaalde tijdstippen of bij bepaalde gebeurtenissen tijdens de loopbaan van het politiepersoneel te onderzoeken³¹. Het COC sluit zich daarbij voor zoveel als nog nodig aan. Er valt immers niet geloofwaardig te verantwoorden waarom de voorwaarde van onberispelijk gedrag en de afwezigheid van risicofactoren *uitsluitend* zou gelden in de fase van selectie en rekrutering en *niet uitdrukkelijk* tijdens de hele loopbaan, nog afgezien van de vereiste van (hoge mate van) integriteit voor de uitoefening van specifieke functies (korpsschef, *information officer*, enz. .) of in specifieke materies (drugszaken, terrorisme, enz....). In dat verband heeft het COC, bijvoorbeeld, in een individuele adviesaanvraag het standpunt ingenomen dat het uitvoeren van een controle van de *antecedenten* (en dus **niet** uitgebreid naar een 'moraliteitsonderzoek') in het raam van mobiliteit met het oog op de uitoefening van een specifieke functie verenigbaar is met artikel 130 WGP, dat in wezen vereist dat het statuut van de politieambtenaren hun integriteit waarborgt gedurende de ganse loopbaan.

De Camerawet van 21 maart 2007

38. Met het ontworpen artikel 9 (artikel 59 voorontwerp) wensen de stellers van het voorontwerp het begrip "*real time*" zoals bedoeld in artikel 9 van de Camerawet een ruimere draagwijdte te geven – en dus een juridische fictie te creëren – in die zin dat wordt toegelaten dat de politie de *real time* camerabeelden kan terugkijken tot maximaal 90 minuten (anderhalf uur). In tegenstelling tot wat door de stellers van het voorontwerp in de memorie van toelichting wordt gesteld, betreft het 'terugkijken' van de camerabeelden (tot 90 minuten terug in de tijd) wel degelijk een 'retrobevraging'. Vandaar dat artikel 9 ook voorziet dat de politie de door de verwerkingsverantwoordelijke bewaarde camerabeelden kan opvragen (door deze aan de politie te laten "*overdragen*"³²). Immers, de Camerawet vereist niet dat de in (*real time* verzamelde) camerabeelden worden bewaard. De stellers van het voorontwerp verklaren het 'terugkijken' binnen het *real time* gebeuren evenwel als volgt: "*Dit is geen "retrobevraging", maar een beperkt terugkijken zonder significante vertraging (...).*"³³. Integendeel,

³⁰ AIG, Visiedocument 3, *Zijn alle flikken onbekwaam. De aanpak van integriteit binnen de Belgische politie*, maart 2021, p. 69.

³¹ Zie in dat verband ook het op deze visietekst gebaseerd wetsvoorstel van 3 september 2020, *Parl. St.* Kamer 2019-2020, nr. 55-1497/001.

³² Het is daarbij niet vereist dat de beelden effectief naar het politiesysteem worden overgebracht. Zo kunnen de politieambtenaren met de verwerkingsverantwoordelijke afspreken dat de bewaarde beelden bij deze laatste worden bekeken met het oog op het beoordelen van het al dan niet bestaan van het operationeel belang van de beelden.

³³ *Ibid.*

wanneer tot **anderhalf uur** kan worden teruggekeken, betreft dit een verwerking (raadplegen), om in de geest van de redenering van de stellers van het voorontwerp te blijven, met (een zeer) significatie vertraging. Dit blijkt, bijvoorbeeld, ook uit de definitie van een "systeem voor biometrische identificatie op afstand in real time" bedoeld in artikel 3, 42 van de AIA³⁴, waarbij het "zonder significante vertraging" precies een aspect is van *real time* en deze daardoor afbakt. Dit betreft de tijdspanne van de verwerking rekening houdende met de technische realiteit: de tijdspanne tussen het technisch verzamelen van de gegevens en het vastleggen (realiseren) van dezelfde gegevens (*in casu* het visueel zichtbaar maken op het scherm). Het anderhalf uur kunnen terug kijken in de tijd voldoet dus bijlange na niet (meer) aan de voorwaarde 'zonder' significante vertraging. De toelichting wil het zonlicht ontkennen door te proberen argumenteren dat anderhalf uur in de tijd terugkijken van beelden geen "retrobevraging" zou zijn, *quod non* uiteraard.

39. Hoewel het COC de (operationele) verantwoording voor het 'terugkijken' van de *real time* camerabeelden door de stellers van het voorontwerp wel degelijk begrijpt, creëert de voorziene verruiming van dit voormeld begrip dus (nog meer) rechtsonzekerheid.

In de eerste plaats rijst de vraag hoe de draagwijdte van het begrip *real time* bedoeld in het ontworpen artikel zich dan verhoudt tot het eensluidend begrip in artikel 5 §4 Camerawet.

In de tweede plaats, rijst de vraag welke "verwerking" de verwerkingsverantwoordelijke, bedoeld in de artikelen 5, 6, 7 en 7/3 Camerawet, uitvoert, in de omstandigheid dat de beelden niet in *real time* worden bekeken maar de verwerkingsverantwoordelijke om wettige redenen toch beslist om 'even terug te kijken'.

In de derde plaats rijst de vraag of het begrip in "*real time*" bedoeld in artikel 25/5 § 2 WPA dan een andere juridische draagwijdte heeft dan deze bedoeld in de artikelen 5 §4 en/of het ontworpen artikel 9 van het voorontwerp.

M.a.w., de libellering van het ontworpen nieuw lid van artikel 9 Camerawet (met name, "**In de zin van dit artikel** wordt onder *real time* ...") betekent meteen dat hetzelfde begrip, minstens in alle andere artikelen van de Camerawet, *a contrario*, zeker **niet** die betekenis (of m.a.w. de betekenis van de *in casu* gecreëerde juridische fictie) heeft, maar wel de normale taalkundige betekenis, met name 'onmiddellijk' en/of 'zonder significante vertraging'. Het COC betwijfelt of dat wel de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp.

40. Om de complexiteit van het ontworpen artikel 9 niet te vergroten, enerzijds, maar toch tegemoet te komen aan de legitieme behoeften van de politiediensten in het licht van de doelstelling van het ontworpen artikel 9 anderzijds, stelt het COC voor om:

³⁴ "een systeem voor biometrische identificatie op afstand, waarbij het vastleggen van biometrische gegevens, de vergelijking en de identificatie zonder significante vertraging plaatsvindt", (...). Verordening (EU) 2024/1689 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 tot vaststelling van geharmoniseerde regels betreffende artificiële intelligentie en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 en (EU) 2019/2144, en de Richtlijnen 2014/90/EU, (EU) 2016/797 en (EU) 2020/1828 (verordening artificiële intelligentie).

1) het begrip *real time* in de artikelen 5 §4 en 9 Camerawet en in artikel 25/5 §2 WPA te schrappen;

2) het ontworpen artikel als volgt te amenderen:

"Onverminderd artikel 9, derde lid, 1° en 2°, kunnen de politiediensten de beelden raadplegen om onmiddellijk te kunnen ingrijpen voor doeleinden van bestuurlijke en gerechtelijke politie en de daaruit voortvloeiende noodzakelijke politiemaatregelen te kunnen nemen".

Verantwoording

Op die manier is het duidelijk dat de beelden *de facto* in '*real time*' kunnen worden bekeken aangezien het raadplegen van deze beelden gebeurt om *hic et nunc* te kunnen ingrijpen. De camerabeelden worden dus bekeken om te kunnen handelen in de toekomst. In zoverre het noodzakelijk is om daarbij *ex ante* te kijken, wordt toepassing gemaakt van artikel 9, derde lid, 1° of 2°, waardoor in deze fase de politie toegang krijgt tot de bewaarde beelden, zonder dat dit noodzakelijk moet worden vastgelegd op maximum 90 minuten en zonder dat de beelden *ab initio* in het operationeel politiesysteem worden verwerkt.

Dit betreft geen complexe juridische constructie. De modaliteiten van beide verwerkingen kunnen vooraf in een document worden vastgelegd, waardoor de politie het resultaat kan nastreven dat wordt beoogd via het ontworpen artikel 9. Bovendien blijven de onderscheiden doelstellingen van de bepalingen van artikel 9 hun juridische waarde behouden.

De artikelen 5 §4 Camerawet en artikel 25/5 §2 WPA kunnen, *mutatis mutandis*, in gelijke zijn worden aangepast.

41. Tot slot verzoekt het COC om een kennelijke vergetelheid van de wetgever bij wet van 19 oktober 2023 m.b.t. de individuele camera recht te zetten. Het betreft twee onderscheiden technische aanpassingen.

De eerste betreft de uitbreiding van afdeling 1 van hoofdstuk IV van de WPA door de wet van 19 oktober 2023 m.b.t. de individuele camera met een artikel 25/9. Tenzij dit de bedoeling was van de wetgever, werd artikel 46/2 WPA niet tevens in die zin aangepast (de verwijzing naar "*de artikelen 25/1 tot 25/8*" moet dus worden vervangen door een verwijzing naar "*de artikelen 25/1 tot 25/9*"). Nochtans lijkt dat wel de bedoeling te zijn van de wetgever in 2023.

De tweede betreft de bewaartermijnen vastgelegd in artikel 44/11/3 *decies* §2, 1ste en 2de lid, §3, 1ste en 2de lid en §4, 5de en 6de lid en artikel 46/5, 3de lid WPA. De bewaartermijnen bevatten de woorden

20/20

"*twaalf maanden*" en "*één maand*". Door de voormelde wet van 19 oktober 2023 werden deze woorden in de andere artikelen m.b.t. het cameragebruik vervangen door "*365 dagen*" en "*30 dagen*" (zie de artikel 25/6, 1ste lid en 46/12, 1ste lid WPA).

OM DEZE REDENEN,

Het Controleorgaan op de Politionele Informatie,

Verzoekt de aanvrager rekening te houden met de hogervermelde opmerkingen.

Advies goedgekeurd door het Controleorgaan op de Politionele Informatie op 5 februari 2026.

Voor het Controleorgaan,
De Voorzitter *a.i.*,
Frank SCHUERMANS (GET)

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Avis n° 70/2026 du 14 avril 2026

Objet : Avis concernant un avant-projet de loi modifiant diverses dispositions relatives aux services de police (CO-A-2025-231).

Mots-clés : caméras de surveillance – accès en temps réel – société de transport public – police et sécurité.

Version originale

Vu la loi du 3 décembre 2017 *portant création de l'Autorité de protection des données*, en particulier ses articles 23 et 26 (ci-après « LCA ») ;

Vu le règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 *relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE* (ci-après « RGPD ») ;

Vu la loi du 30 juillet 2018 *relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel* (ci-après « LTD ») ;

Vu la demande d'avis de Monsieur Bernard Quintin, ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé de Beliris, déclarée recevable le 3 mars 2026 ;

Le Service d'Autorisation et d'Avis de l'Autorité de protection des données (ci-après « l'Autorité ») émet, le 14 avril 2026, l'avis suivant :

L'Autorité ne publie en français et en néerlandais que les avis concernant les projets ou propositions de textes de rang de loi émanant de l'Autorité fédérale, de la Région de Bruxelles-Capitale ou de la Commission Communautaire Commune. La « Version originale » est la version qui a été validée.

I. OBJET ET CONTEXTE DE LA DEMANDE D'AVIS

1. Le Demandeur a introduit auprès de l'Autorité une demande d'avis concernant **l'article 59** d'un avant-projet de loi *modifiant diverses dispositions relatives aux services de police* (ci-après « **le Projet** »). Le Projet **modifie la portée de l'article 9, al. 4, de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance** (ci-après, « **la Loi Caméras** ») en **élargissant le concept d'accès « en temps réel »** aux images de vidéosurveillance. Cette disposition est actuellement rédigée comme suit :

« Sans préjudice de l'application des articles 47sexies et 47septies du Code d'Instruction criminelle, les services de la police fédérale et locale ont, dans le cadre de leurs missions de police judiciaire ou administrative, un accès en temps réel, libre et gratuit, aux images des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques des transports en commun ou dans les sites nucléaires déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Les modalités de ce libre accès aux images, du transfert et de sa sécurisation sont déterminées dans des protocoles d'accord entre les services de police et la société publique de transport en commun ou le site nucléaire concernés, soumis pour avis à l'Autorité de protection des données, préalablement à sa signature ».

2. L'Autorité a déjà été saisie à deux reprises de demandes d'avis concernant de tels **protocoles** et a rendu les deux avis suivants qui notamment, **portent directement sur l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras lui-même**. Il est **renvoyé à ces deux Avis** (ci-après « les Avis précédents de l'Autorité ») **aux fins de contextualisation du présent Avis** :

- **Avis n° 113/2025** du 24 octobre 2025 *concernant un Protocole d'accord relatif à l'accès en temps réel aux images des caméras installées sur le réseau du TEC de Namur, entre l'Opérateur des Transports de Wallonie et la zone de police de Namur Capitale* (CO-A-2025-162) (ci-après « **l'Avis n° 113/2025** ») ;
- **Avis n° 118/2024** du 23 décembre 2024 *concernant un protocole d'accord réglementant l'accès en temps réel de la Police Fédérale aux images des caméras installées sur le réseau de la SNCB* (CO-A-2024-268) (ci-après « **l'Avis n° 118/2024** »).

3. L'Autorité a interrogé le Demandeur afin de déterminer si ces Avis avaient été pris en compte dans la réalisation du Projet. Le Demandeur a répondu ce qui suit :

Avis 70/2026 - 3/17

« Nous confirmons que les avis 113/2025 et 118/2024 de l'Autorité de protection des données sont bien connus de nos services. Nous avons d'ailleurs participé à l'élaboration des protocoles ayant donné lieu à ces demandes d'avis.

C'est précisément dans ce contexte, et à la lumière des difficultés juridiques et opérationnelles constatées, qu'il a été décidé de procéder à une modification législative, afin de lever les incertitudes juridiques existantes et de clarifier la portée de la notion d'« accès en temps réel » visée à l'article 9 de la loi Caméras ».

4. Outre la question de la portée de la notion « *en temps réel* », les deux Avis précédents de l'Autorité avaient cependant également mis en avant d'autres problèmes soulevés par le cadre légal actuel dont il sera question dans les développements suivants.

II. EXAMEN DU PROJET

Le présent avis est structuré comme suit :

II.1. Portée du Projet – extension de l'accès « <i>en temps réel</i> » aux images de vidéosurveillance	3
II.2. Circonstances dans lesquelles sont visionnées les images de vidéosurveillance dans le cadre de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras.....	8
II.3. Garanties encadrant le visionnage des images de vidéosurveillance dans le cadre de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras	12

II.1. Portée du Projet – extension de l'accès « *en temps réel* » aux images de vidéosurveillance

5. L'article 59 du Projet complète l'article 9 de la Loi Caméras par l'alinéa suivant :

*« Par 'en temps réel' au sens du présent article, on entend la transmission sans décalage temporel important d'images de caméras aux services de police, afin que ceux-ci puissent suivre les événements au moment où ils se produisent. Cela comprend également la possibilité pour les services de police de **revisiter ces images dans un délai maximal de 90 minutes, sans les enregistrer eux-mêmes, et uniquement dans la mesure où cela est raisonnable et nécessaire pour contextualiser la situation ou identifier des suspects, victimes, témoins ou éléments de preuve** » (mis en gras par l'Autorité).*

6. Comme l'exposé des motifs l'indique, « *ce projet de loi vise à **clarifier et élargir** la notion de 'temps réel'* » (mis en gras par l'Autorité). En pratique, dans le contexte de son **Avis n° 118/2024** concernant un Protocole d'accord entre la Police fédérale et la SNCB, il s'est avéré que le Demandeur défendait dans le Protocole soumis pour avis une interprétation de la Loi Caméras permettant une consultation des images de vidéosurveillance allant au-delà du temps réel, avec une possibilité de retour en arrière/revisionnage. L'Autorité avait alors considéré aux **considérants nos 45 et 46 de son Avis n° 118/2024** qu'une telle approche était contraire à l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras actuel. Le Projet entend désormais permettre cette possibilité.
7. D'emblée, l'Autorité souligne sur le plan conceptuel **qu'il n'est dès lors plus question de simple visionnage en temps réel mais bien également de visionnage des images enregistrées** dans le système d'information du responsable du traitement concerné (la Loi Caméras vise les sociétés publiques des transports en commun ou les caméras situées dans les sites nucléaires déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres), et ce « *uniquement dans la mesure où cela est raisonnable et nécessaire pour contextualiser la situation ou identifier des suspects, victimes, témoins ou éléments de preuve* » et sans enregistrement par les services de police. L'Autorité a invité le Demandeur à confirmer que l'expression « *la possibilité pour les services de police de visionner ces images dans un délai maximal de 90 minutes, sans les enregistrer eux-mêmes* » signifie bien que la possibilité est offerte aux services de police d'accéder aux images enregistrées par le responsable du traitement concerné via et dans son propre système d'information, jusqu'à une période de 90 minutes avant le début du visionnage. Le Demandeur a confirmé ce qui suit :

*« L'intention est effectivement que les services de police puissent accéder aux images **se trouvant sur les serveurs du responsable du traitement des caméras concernées**, sans que ces images ne soient transférées vers ni enregistrées par les services de police. Il s'agit donc exclusivement d'un droit de consultation des images **présentes dans le système d'information du responsable du traitement**, permettant un retour limité dans le temps (jusqu'à 90 minutes avant le début du visionnage), sans constitution d'un enregistrement propre par la police.*

Il convient de préciser que la faculté de revisionnage dans un délai maximal de 90 minutes, telle que prévue par le projet, est strictement limitée aux hypothèses dans lesquelles les services de police accèdent aux images sans procéder eux-mêmes à un enregistrement, et ce exclusivement via le système d'information du responsable du traitement concerné. Lorsque les services de police entendent visionner des images en temps réel avec enregistrement par leurs propres moyens, cette situation relève du régime juridique dans la Loi sur la fonction de police. Le projet ne vise donc ni à créer, ni à étendre une faculté générale d'enregistrement préalable des images par les services de police, mais uniquement à encadrer de manière

Avis 70/2026 - 5/17

précise et limitée un droit de consultation temporaire, dans un souci de sécurité juridique et de proportionnalité » (mis en gras par l'Autorité).

8. Dans ces conditions, et **sans préjudice des commentaires suivants**, l'Autorité est d'avis **que le dispositif du Projet doit scinder les deux hypothèses** visées par l'article 9 de la Loi Caméras tel que modifié par le Projet : **d'une part, l'accès en temps réel aux images des caméras concernées, et d'autre part, à l'occasion de cet accès, l'accès en outre aux images enregistrées par le responsable du traitement concerné pour une période n'allant pas au-delà de 90 minutes** à compter du début de la consultation en temps réel. Dans son Avis, le COC souligne également que le traitement de données recherché par le Projet est à clairement distinguer de l'accès en temps réel¹. L'Autorité est d'avis que **le concept « en temps réel » ne peut en tout état de cause être défini de manière antinomique**.
9. L'exposé des motifs du Projet motive cette extension dans la mesure où « *une interprétation stricte du 'temps réel' comme étant uniquement la transmission instantanée des images ne suffit pas à répondre aux besoins opérationnels des services de police* » (mis en gras par l'Autorité). Il fournit l'illustration concrète suivante :

*« La possibilité de retour en arrière est limitée à un maximum de 90 minutes. Ce délai tient compte de la réalité de la **chaîne d'intervention** : entre **la commission d'un fait** et la consultation effective des images, un certain temps s'écoule généralement. La victime doit pouvoir se calmer et signaler ou faire signaler les faits, généralement via le 101 ou le 112 ; le centre de dispatching doit traiter l'appel et envoyer une équipe ; la police recueille les déclarations sur place et les transmet ; ce n'est qu'ensuite que l'analyse des images peut avoir lieu pour identifier les suspects, les voies de fuite ou les complices et éventuellement diffuser un signalement urgent. Un délai plus court ne permettrait pas une marge suffisante »* (mis en gras par l'Autorité).

10. Cela étant précisé, afin de **déterminer si une extension du champ d'application de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras est bien nécessaire**, compte-tenu des principes de proportionnalité et de minimisation des données, **au regard du droit positif et des possibilités légales actuelles pour la Police** d'accéder aux images enregistrées par un responsable du traitement, l'Autorité a interrogé le Demandeur quant à la question de savoir pourquoi les règles actuelles régissant l'accès aux images enregistrées par les responsables du traitement ne suffisent pas (dès lors qu'il s'agit bien d'accéder à des images enregistrées dans le système d'information du responsable du traitement gestionnaire du

¹ COC, Avis du 5 février 2026 (DA250025) *relatif à l'avant-projet de loi modifiant des dispositions diverses relatives aux services de police*, considérants nos 38-39.

lieu concerné). **L'article 9, al. 3**, de la Loi Caméras par exemple, consacre effectivement déjà certaines hypothèses (concernant les caméras placées dans des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public), dont en son **2°**, **l'obligation** (dont le **champ d'application est large**) **du responsable du traitement** « *de **transmettre gratuitement** les images aux services de police **si ceux-ci les réclament dans le cadre de leurs missions** de police administrative ou judiciaire **et si les images concernent l'infraction ou les incivilités constatées**. S'il s'agit d'un lieu fermé non accessible au public, le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité peut toutefois exiger la production d'un mandat judiciaire dans le cadre d'une information ou d'une instruction* » (mis en gras par l'Autorité) (**remarque** : l'Autorité **ne se prononce pas** au sujet de cette disposition dans le présent Avis). L'Autorité a en outre invité le Demandeur à identifier les éventuelles autres règles régissant actuellement l'accès par la Police aux images enregistrées par les caméras de vidéosurveillance d'autres responsables du traitement.

11. Le Demandeur a répondu ce qui suit :

*« D'un point de vue opérationnel, il est essentiel pour les services de police de pouvoir connaître l'origine et le déroulement préalable de certains faits. Cette connaissance est notamment nécessaire pour comprendre la dynamique des événements, identifier d'éventuels coauteurs ou complices, déterminer leur mode opératoire et apprécier correctement la situation à laquelle les services sont confrontés. **Dans des situations opérationnelles urgentes, par exemple lors d'une intervention en cours ou immédiatement après des faits, ce dispositif ne permet pas toujours à la police de comprendre rapidement ce qui s'est passé auparavant.** C'est pourquoi une possibilité limitée et strictement encadrée est prévue : elle permet de consulter, sans enregistrement, des images prises peu de temps avant l'intervention. Cette mesure vise uniquement à répondre à un besoin opérationnel immédiat. Elle complète les mécanismes existants, sans les remplacer et sans conférer aux images consultées une valeur probante supplémentaire.*

L'accès limité dans le temps aux images antérieures répond à ces besoins opérationnels concrets et immédiats » (mis en gras et souligné par l'Autorité).

12. Contrairement à ce qu'indique le Demandeur, la réponse générale communiquée **ne permet pas à l'Autorité d'identifier « des besoins opérationnels concrets et immédiats » auxquels serait incapable de répondre le droit positif**. Certes, cette réponse permet d'identifier que la possibilité envisagée doit être limitée aux **situations d'urgence dans lesquelles le droit positif ne permet pas de consulter assez rapidement les images** concernées compte-tenu du besoin immédiat du service de police (ce qui nécessiterait une motivation concrète). **Le Projet ne motive pas non plus le délai de 90 minutes**. Mais comme cela vient d'être mis en évidence au considérant n° 11, le droit

Avis 70/2026 - 7/17

positif prévoit déjà une possibilité large d'accéder très rapidement à ces images si les images concernent l'infraction ou les incivilités constatées. Dans ces conditions, l'Autorité est d'Avis que **compte-tenu du droit positif**, le Demandeur **ne motive pas de manière convaincante la nécessité de l'extension du visionnage en temps réel** à la consultation d'images du passé, enregistrées par le responsable du traitement concerné et ce, jusqu'à 90 minutes. **Il revient au Demandeur de motiver concrètement** (dans l'exposé des motifs du Projet) **la nécessité du nouveau traitement de données à caractère personnel qu'il entend mettre en œuvre et de préciser le dispositif du Projet en conséquence** (p. ex., en indiquant qu'il doit être question d'une intervention urgente dans le cadre de laquelle la disponibilité des images en temps utile en vue de garantir le bon déroulement de celle-ci ne peut être assurée en application de l'article 9, al. 3, 2°, de la Loi Caméras).

13. Ensuite, et ces questionnements sont à lier aux développements suivants concernant les circonstances de consultation des images de vidéosurveillance², l'Autorité comprend du Projet que la **finalité de l'accès aux images enregistrées** est double. Premièrement, dans le cas d'une infraction qui vient de se commettre ou est en train de se commettre, il s'agit **d'identifier des suspects, des victimes, des témoins ou des éléments de preuve**. L'Autorité a invité le Demandeur à confirmer que telle était bien l'hypothèse visée. Deuxièmement, le Projet prévoit alternativement qu'il peut être question de « **contextualiser la situation** ». L'Autorité ne percevant néanmoins pas ce que revêt concrètement cette notion, elle a invité le Demandeur à la clarifier³. Le Demandeur a communiqué les compléments d'informations suivants :

« La notion de contextualisation vise principalement à permettre aux services de police de comprendre pourquoi les faits se déroulent de la manière observée. Il ne suffit en effet pas, dans certaines situations, de constater ce qui est en train de se produire ou ce qui va se produire, sans pouvoir appréhender les éléments déclencheurs ou les circonstances préalables.

La possibilité de revenir brièvement en arrière dans le temps permet ainsi de mieux comprendre la situation dans son ensemble et d'adapter l'intervention policière de manière adéquate et proportionnée ».

14. Dans ces conditions, **sans préjudice** du commentaire émis au **considérant n° 12 et des commentaires suivants** concernant l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras, l'Autorité est d'Avis que **le Projet**

² Considérants nos 15 et s.

³ Dans son questionnaire, l'Autorité a indiqué au Demandeur comprendre du Projet que le visionnage dans le passé (pour 90 minutes) poursuit une double finalité, la première semblant concerner les flagrants délits (identification des suspects, victimes, témoins ou éléments de preuve, dans le cas d'une infraction qui vient de se commettre ou se commet). Tandis que la portée de la seconde est plus difficile à comprendre : « *contextualiser la situation* » ? Concrètement, quels sont les scénarios visés ? Ou les deux hypothèses sont-elles bien liées aux flagrants délits ? Auquel cas il s'agit de contextualiser ces derniers.

pourrait être proportionné en ce qu'il étendrait la portée l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras dans les hypothèses de flagrant délit (infraction qui se commet ou vient de se commettre), à l'accès à des images enregistrées par le responsable du traitement jusqu'à 90 minutes dans le passé. Inversement, le Projet **ne pourrait pas prévoir une hypothèse alternative et générale de consultation des images enregistrées pour « contextualiser la situation »**. Une telle formulation ne permet pas d'entrevoir les traitements de données à caractère personnel envisagés et ne répond pas à l'exigence de prévisibilité consacrée dans les articles 8 CEDH et 22 de la Constitution.

II.2. Circonstances dans lesquelles sont visionnées les images de vidéosurveillance dans le cadre de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras

15. Indépendamment de la portée de l'accès en temps réel et en différé aux images de vidéosurveillance, l'Autorité s'est plus fondamentalement interrogée, dans ses Avis précédents, sur les circonstances dans lesquelles la Police peut accéder aux images de vidéosurveillance concernées et sur les garanties applicables en la matière. A titre préliminaire, l'Autorité **renvoie notamment aux origines et à l'évolution de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras qu'elle détaille dans les considérants nos 7-20 de son Avis n° 118/2024**. Elle se limite à rappeler que **c'est depuis 2012 qu'il est question d'accès en temps réel aux caméras des sociétés de transport public** de telle sorte que le Demandeur doit pouvoir avoir développé à ce jour, une vision claire de ce qu'il est attendu en pratique, des possibilités offertes par l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras.
16. Cette disposition, lue en combinaison avec la loi du 5 août 1992 *sur la fonction de police* (ci-après, la « **LFP** ») permet **deux catégories d'hypothèses** de consultation des images de vidéosurveillance en temps réel : un visionnage **avec enregistrement** des images par la Police, auquel cas la **section 1re, du Chapitre IV de la LFP** s'applique **conjointement avec la Loi Caméras** ; un visionnage **sans enregistrement** des images par la Police, hypothèse dans laquelle **seule la Loi Caméras** est applicable. Dans ces deux catégories d'hypothèses, les services de police peuvent agir dans le cadre de toutes leurs **missions de police administrative, ou** dans le contexte de toutes leurs **missions de police judiciaire**. La portée de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras est par conséquent large.
17. Comme l'Autorité l'a mis en évidence au considérant n° 14 de son Avis n° 118/2024, la **détermination des éléments essentiels du traitement de données dans le cadre du fonctionnement d'un service d'enquête et de contrôle résultera de l'application de diverses règles** : celles qui fixent les **règles matérielles** dont la mise en œuvre est recherchée **et les sanctions y applicables** (par exemple en l'occurrence, le Code pénal – ces règles ont un impact direct sur la détermination de la finalité du traitement, des catégories de personnes concernées et des catégories de données traitées), celles qui concernent **les compétences et pouvoirs du service ainsi que les modalités de leur exercice** (par exemple en l'occurrence, la LFP et le Code d'Instruction Criminelle, règles qui de

Avis 70/2026 - 9/17

nouveau, auront un impact direct sur les catégories de personnes concernées et de données traitées, ainsi que sur les destinataires de ces données) et enfin, **les règles spécifiquement dédiées à la protection des données** (par exemple en l'occurrence, le titre 2 de la LTD) – étant entendu qu'il n'est évidemment pas exclu que les deux autres corps de règles évoqués contiennent aussi des règles dédiées à la protection des données (la LFP notamment l'illustre)⁴. En ce sens, la manière d'encadrer sur le plan normatif le traitement de données par un service de contrôle est sensiblement différente de la manière d'encadrer par exemple, la mise en place d'une banque de données. Dans ce dernier cas, les dispositions légales mettant en place cette banque de données détermineront plus directement et explicitement des finalités et des catégories de données traitées. Dans le cas des nombreux services de contrôle existant en droit positif, de la police et des autorités judiciaires pénales, l'exigence de formulation des éléments essentiels des traitements de données dans le cadre normatif applicable est plus souple dans la mesure où ceux-ci découleront généralement clairement des ensembles de règles qui ont été décrites ci-avant et fixent les pouvoirs (en particulier de collectes de données) des services concernés, et les règles matérielles dont ils doivent assurer le respect et rechercher et poursuivre les transgressions (par exemple, des infractions pénales). **Pour autant que ces règles soient formulées d'une manière suffisamment prévisible** de telle sorte notamment, qu'il soit possible d'entrevoir clairement les traitements de données à caractère personnel qu'elles impliquent nécessairement. C'est dans cette logique que sont émis les commentaires suivants.

18. Aux **considérants nos 25-26 de son Avis n° 118/2024**, s'agissant de l'accès en temps réel aux images des caméras de vidéosurveillance concernées **sans enregistrement par la police**, l'Autorité a considéré ce qui suit et qui reste pertinent. Elle était d'avis que compte-tenu de sa formulation tout à fait générale, **l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras ne détermine pas les éléments essentiels des traitements de données envisagés** conformément aux principes de prévisibilité et de légalité consacrés dans les articles 8 CEDH et 22 de la Constitution, et ne comporte aucune garantie de nature à assurer la proportionnalité du traitement de données envisagé. Notamment :

- S'agissant de la **finalité** du traitement, l'article 9, al. 4, se borne à se référer à l'ensemble des missions de police judiciaire et de police administrative (initialement, s'agissant des réseaux des sociétés de transport en commun, la loi de 2012 visait le renforcement de la sécurité dans les transports publics, comme son intitulé l'indiquait ; le demandeur confirmait par ailleurs dans les réponses communiquées à la suite des demandes d'informations de l'Autorité dans le cadre de son Avis n° 118/2024, qu'il s'agissait bien de la finalité poursuivie) ;

⁴ Voir par exemple, l'avis n° 129/2022 du 1er juillet 2022 *concernant les articles 2 et 7 à 47 d'un projet de loi portant des dispositions diverses en matière d'Economie (CO-A-2022-110)* ; l'avis n° 77/2020 du 24 août 2020 *concernant une proposition de loi contenant le Code de procédure pénale (CO-A-2020-059)*, considérant n° 24 ; l'avis n° 252/2022 du 1er décembre 2022 *concernant un avant-projet de loi portant réforme du Livre II du Code pénal (CO-A-2022-281)*, considérant n° 9.

- Il ne précise rien des **circonstances susceptibles de justifier le visionnage** en temps réel des caméras concernées (par exemple, lors d'une intervention à la suite de la commission d'une infraction) et des **conditions** dans lesquelles ce visionnage doit avoir lieu ;
- Il n'identifie pas de responsable(s) du traitement ni les destinataires des données (il se limite à se référer aux services de police – remarque : c'est au COC qu'il revient de se prononcer quant à l'identification du (ou des) responsable(s) du traitement au sein des services de police) ;
- S'agissant des données concernées et du traitement de données lui-même, il se réfère de manière très générale à **toutes les caméras** présentes sur les réseaux des sociétés de transport en commun (**sans distinction** selon le type de caméra, fixe, fixe temporaire, visible, mobile, intelligente-ANPR-ou pas, ou la localisation des caméras, lieu ouvert accessible au public, lieu fermé accessible-train, bus- ou non-bureaux- au public). L'Autorité souligne au passage que s'agissant des caméras intelligentes, **l'accès à la fonctionnalité intelligente de la caméra n'est pas autorisé sur le fondement de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras**. L'Autorité a rappelé ce point dans le considérant n° 33 de son Avis n° 113/2025. L'article 2, 4/3, de la Loi Caméras définit la **caméra de surveillance intelligente** comme une « *caméra de surveillance qui comprend également des composantes ainsi que des logiciels qui, couplés ou non à des registres ou à des fichiers, peuvent traiter de manière autonome ou non les images recueillies* » (mis en gras par l'Autorité). L'article 9, al. 4, de la Loi Caméras vise « *l'accès en temps réel aux images* » (mis en gras par l'Autorité) des caméras concernées. Autrement dit, **cette disposition ne vise pas l'accès aux éventuelles fonctionnalités intelligentes des caméras concernées ou au produit de ces fonctionnalités** (soit un flux d'images enrichi de données complémentaires ; des informations complémentaires disponibles distinctement via le logiciel concerné), et **l'Autorité ne se prononce pas à ce sujet** ;
- Les concepts de sociétés de transport en commun et de réseau ne sont par ailleurs pas définis, fût-ce par une simple référence à la législation applicable.

19. **En conclusion, à la lecture de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras, il n'est pas possible d'envisager les traitements de données qui seront réalisés.** Ce sont les Protocoles alors communiqués à l'Autorité pour avis et les réponses communiquées par les Demandeurs à ces occasions qui ont apporté des réponses à ces questionnements qui pourtant, devraient être résolus dans le cadre normatif applicable (Loi Caméras, LFP, et le cas échéant, arrêté royal délibéré en Conseil des ministres). L'Autorité concluait et conclut toujours que **l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras doit par conséquent être adapté à l'aune de ces considérations.**

Avis 70/2026 - 11/17

20. **Au considérant n° 43** de son **Avis n° 118/2024**, l'Autorité observait que si les réponses initialement communiquées par le Demandeur dans le cadre de ses Avis précédents semblent indiquer de manière générale qu'il existe des scénarios très différents (gestion d'un événement de grande ampleur ; réaction à un accident ; « *découverte d'une infraction* » ; une intervention à « guider », hypothèse à laquelle se réfère le Protocole, etc.) qui impliquent un déclenchement du traitement de données et des traitements assez différents, **cela n'empêche pas que des scénarios (légitimes) semblent néanmoins se dessiner** (ex. organisation d'un événement de grande ampleur nécessitant une surveillance des voyageurs afin de garantir la sécurité dans les transports publics ; signalement de la commission d'une infraction sur le réseau de transport public ; signalement d'un accident sur le réseau de transport public ; appel à l'aide depuis le réseau de transport public ; etc.). Au considérant n° 8 de son Avis n° 113/2025, l'Autorité visait également l'hypothèse générale du flagrant délit (infraction qui se commet ou vient de se commettre).
21. S'agissant ensuite de l'accès en temps réel aux images des caméras de vidéosurveillance concernées **avec enregistrement par la police**, l'Autorité s'est également exprimée dans le **considérant n° 13** de son **Avis n° 113/2025**. Elle a considéré que **les commentaires rappelés au considérant n° 18 ci-avant valent pour partie à tout le moins** à l'égard de l'accès en temps réel aux caméras de la société publique de transport concernée lorsqu'il y a un enregistrement qui est effectué par la Police, par ses propres moyens. S'il est vrai qu'effectivement, contrairement à l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras, la **section 1re, du Chapitre IV de la LFP** prévoit des garanties complémentaires (et est plus précise quant aux caméras concernées), cette section ne répond pas à toutes les interrogations rappelées dans ce considérant et en particulier :
- S'agissant de la **finalité du traitement de données, la LFP n'apporte pas de plus-value directe** par rapport à l'article 9, al. 4, d'application également, qui se borne à se référer à l'ensemble des missions de police judiciaire et de police administrative sans viser plus particulièrement le renforcement de la sécurité dans les transports publics pour ce qui concerne ceux-ci ;
 - Et la **LFP ne semble pas préciser les circonstances susceptibles de justifier le visionnage en temps réel des caméras concernées** (par exemple, lors d'une intervention) ni les conditions dans lesquelles ce visionnage doit avoir lieu (cet aspect est également évoqué ci-après, au titre des garanties encadrant le visionnage des images).
22. L'Autorité est d'avis que **le présent Projet constitue une opportunité d'adapter l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras sur la base des développements précédents**. Car elle a déjà rappelé au considérant n° 19 de son Avis n° 118/2024 que **la conclusion de protocoles, même soumis à l'avis de l'Autorité, ne pourrait remédier à l'éventuelle méconnaissance des principes de**

prévisibilité et de légalité consacrés dans les articles 8 CEDH et 22 de la Constitution par l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras.

II.3. Garanties encadrant le visionnage des images de vidéosurveillance dans le cadre de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras

23. Dans son Avis n° 118/2024 (où l'Autorité se réfère notamment dans le considérant n° 8 à des positions initiales exprimées par le Conseil d'Etat et la Commission de la Protection de la Vie Privée), celle-ci a mis en évidence les questions se posant concernant **les garanties – en matière de proportionnalité et de prévisibilité⁵** des traitements de données envisagés – **qui encadrent le visionnage par la Police des images pertinentes dans le cadre de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras**. De manière générale, **sans préjudice des considérants nos 18-19, ces garanties peuvent cerner :**

- La **durée du visionnage** (systématicité ; limitation dans le temps ; possibilité de renouvellement). Il convient de se référer notamment au commentaire du Conseil d'Etat à l'égard du caractère permanent ou non du visionnage et du recours systématique ou non à celui-ci auquel l'Autorité faisait référence dans son Avis n° 118/2024 – très concrètement par exemple, est-il envisagé que des images soient continuellement diffusées et visionnées via une application dans un local de la Police prévu à cet effet ?⁶) ;
- Le cas échéant, l'application de garanties renforcées **selon le lieu** de placement des caméras ;
- La limitation des personnes qui ont le **pouvoir de déclencher le visionnage** ;
- L'éventuelle nécessité, quant à la possibilité générale (c'est-à-dire pas pour chaque traitement de données) du visionnage, de disposer d'une **autorisation d'une entité tierce, telle que le conseil communal compétent** (hypothèse visée dans la LFP et rappelée ci-après) (le cas échéant, selon les hypothèses *in fine* visées par le visionnage en temps réel, en particulier si celles-ci allaient par exemple au-delà des interventions en cas de flagrant délit, l'éventuelle

⁵ Certaines des « garanties » évoquées dans le présent paragraphe sont susceptibles de relever de la fixation des éléments essentiels

⁶ Sur ce point, l'Autorité relève encore que la Commission de la Protection de la Vie Privée avait déjà également souligné ce qui suit : « *Bien qu'il existe en effet une certaine nécessité à ce que les services de police puissent, dans certaines circonstances, accéder en temps réel à des images d'un autre responsable du traitement afin de pouvoir intervenir immédiatement, on ne peut nier que l'impact en matière de vie privée est important. La Commission n'exclut donc pas qu'il puisse être indiqué, dans certains cas particulièrement spécifiques et motivés, de prévoir un accès en temps réel par la police mais elle estime que l'argumentation actuelle en faveur d'une autorisation générale ne convainc pas. Ce point mérite en tout état de cause un débat parlementaire approfondi* », C.P.V.P., Avis n° 15/2016 du 27 avril 2016 concernant un avant-projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police et la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation des caméras de surveillance (CO-A-2016-017), considérant n° 48.

nécessité d'obtenir l'autorisation du responsable du traitement lui-même – gestionnaire du lieu concerné – pourrait également être évaluée) ;

- La **supervision du visionnage**, par exemple s'agissant des missions de police judiciaire, par le ministère public ;
- Le **rapportage** au sujet du visionnage mis en œuvre.

24. En droit positif, **des garanties complémentaires sont par exemple consacrées dans la section 1re, du Chapitre IV de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police** (ci-après, la « LFP ») (« *De la forme et des conditions générales d'exercice des missions* »), qui s'applique en sus de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras en cas de visionnage en temps réel **avec enregistrement par les services de police** via leurs propres moyens. En particulier, ces garanties sont : la nécessité d'obtenir une autorisation de principe (selon le cas, du conseil communal ou du ministre de l'Intérieur)⁷ ; des règles concernant la conservation des données⁸ et l'accès aux données conservées⁹ ; des règles relatives à l'inventaire des traitements¹⁰. L'article 25/5, § 1er, de la LFP prévoit encore que « *L'utilisation de caméras a lieu sur décision et sous la responsabilité du fonctionnaire de police visé aux articles 7 à 7/3[¹¹], lequel veille au respect des principes de proportionnalité et de subsidiarité* »¹².

25. **Remarque** : L'article 25/3, § 1er, 2°, b) de la LFP ne prévoit la nécessité d'obtenir l'accord du gestionnaire du lieu (lorsque celui-ci n'est pas la Police, et que sont en cause des caméras dans des lieux fermés accessibles au public¹³)¹⁴, garantie qui contribue à la proportionnalité des traitements envisagés¹⁵, que lorsque la Police recourt à *ses propres caméras* dans les lieux concernés. Cela étant précisé,

⁷ Article 25/4 de la LFP.

⁸ Article 25/6 de la LFP.

⁹ Article 25/7 de la LFP.

¹⁰ Article 25/8, § 1er, de la LFP.

¹¹ Ces dispositions se réfèrent en substance à la hiérarchie des membres du cadre opérationnel des services de police (supérieur du service de police, chef de corps de police locale, directeur coordonnateur administratif).

¹² L'article 25/5, § 2, de la LFP vise quant à lui l'hypothèse dans laquelle d'autres personnes que des membres des services de police ont accès en temps réel aux images des caméras concernées. **Cette hypothèse n'est pas prise en considération dans le présent avis**, s'agissant de l'accès aux images *par les services de police eux-mêmes*. Un accès par d'autres personnes est à évaluer conformément aux autres dispositions législatives qui le réglemente.

¹³ Un lieu fermé accessible au public est, conformément à l'article 25/2, 5°, de la LFP, « *tout bâtiment ou lieu délimité par une enceinte, destiné à l'usage du public, où des services peuvent lui être fournis* ».

¹⁴ Article 25/3, § 1er, 2°, de la LFP.

¹⁵ Notamment dans ce sens, voir *Doc. Parl.*, Ch. des Représentants, n° 54-2855/003, *Rapport fait au nom de la Commission de l'intérieur, des affaires générales et de la fonction publique, Réponses du vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur*, aux questions posées lors de la discussion générale, p. 69 :

« *En prévoyant la limitation de cette possibilité à une liste restrictive de lieux particulièrement exposés à des risques de sécurité (aéroports, ports, gares, etc.) et en subordonnant cette possibilité à l'autorisation du gestionnaire de ce lieu, le projet veille au respect tant des principes de proportionnalité et de subsidiarité, que de l'esprit de la loi caméras.*

En effet, lorsqu'il avait été question de permettre à la police d'accéder en temps réel, de manière générale, aux images des caméras installées dans des lieux fermés, la Commission de la protection de la vie privée avait déjà fait observer, dans son avis 15/2016, que "bien qu'il existe en effet une certaine nécessité à ce que les services de police puissent, dans certaines

en matière d'accès en temps réel, l'Autorité relève qu'à plusieurs reprises, la Commission de la Protection de la Vie Privée avait souligné l'intérêt de l'accord de l'entité tierce responsable des caméras concernées¹⁶. L'hypothèse prise en considération dans le présent Avis peut d'ailleurs être comparée avec l'hypothèse visée par l'article 9, al. 3, 3°, de la Loi Caméras¹⁷, au-delà de laquelle elle va en

circonstances, accéder en temps réel à des images d'un autre responsable du traitement afin de pouvoir intervenir immédiatement, on ne peut nier que l'impact en matière de vie privée est important. La Commission n'exclut donc pas qu'il puisse être indiqué, dans certains cas particulièrement spécifiques et motivés, de prévoir un accès en temps réel par la police mais elle estime que l'argumentation actuelle en faveur d'une autorisation générale ne convainc pas. Cette remarque peut à fortiori être transposée en ce qui concerne la possibilité pour la police **d'installer elle-même des caméras dans ces lieux** » (mis en gras par l'Autorité).

¹⁶ Dans le considérant n° 8 de son Avis n° 50/2016 du 21 septembre 2016 concernant un avant-projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police et la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation des caméras de surveillance (CO-A-2016-062), la Commission de la Protection de la Vie Privée considère notamment ce qui suit :

« Concernant l'hypothèse où les gestionnaires mettent leurs propres caméras à la disposition de la police (par ex. caméras du gestionnaire d'un aéroport qui sont aussi utilisées par la police), la question peut aussi se poser de savoir si une telle utilisation mixte est bien autorisée, vu que la loi caméras ne prévoit pas cette possibilité (cette possibilité n'est reprise que dans l'avant-projet 1, pas dans l'avant-projet 2). Si une telle utilisation mixte des mêmes caméras était possible, la Commission insiste en tout cas pour que les images soient traitées de manière distincte par les différents responsables, afin de veiller de manière stricte à ce que chaque responsable du traitement joue son rôle dans les limites de la réglementation qui est applicable à chacun[...].

Par ailleurs, la Commission ne comprend pas bien le rapport entre cette possibilité d'utiliser des caméras dans certains lieux fermés déterminés accessibles au public et la possibilité (voir l'article 14 de l'avant-projet 2, modifiant l'article 9 de la loi caméras) pour la police de faire transmettre des images en temps réel. En cas de transmission en temps réel, il est par exemple bien établi qu'un accord doit exister avec le gestionnaire responsable de la caméra. Mais dans l'hypothèse où ce responsable refuse la transmission des images en temps réel, la police peut-elle alors encore invoquer l'article 2 de l'avant-projet 1 afin de quand même disposer de manière contraignante et en temps réel d'images de ce lieu ? La Commission part du principe que la police ne peut pas l'imposer.

Il incombe à l'auteur de l'avant-projet de clarifier les choses [...] ».

Dans le considérant n° 17 de son Avis n° 53/2017 du 20 septembre 2017 concernant un avant-projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police et la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation des caméras de surveillance (CO-A-2017-054), la Commission de la Protection de la Vie Privée indique ce qui suit :

« Deuxièmement, la Commission revient sur la possibilité offerte à la police par l'avant-projet d'utiliser des caméras dans certains lieux fermés accessibles au public (par exemple les aéroports), dont la police n'est pas gestionnaire (article 8 de l'avant-projet).

La Commission constate que l'article 8 de l'avant-projet doit être lu conjointement avec l'article 78, 4° de l'avant-projet, qui régit la possibilité de transmettre à la police en temps réel des images de caméras de surveillance privées qui sont installées dans certains lieux fermés accessibles au public. La Commission formule les remarques suivantes à cet égard :

a) Une transmission en temps réel d'images d'une caméra privée n'est possible que si le gestionnaire du lieu en question donne son accord à cet effet dans deux situations déterminées [note de bas de page :] « Il n'est d'ailleurs pas tout à fait clair pour la Commission de savoir si les points a) et b) du projet d'article 9, 3° de la Loi caméras doivent être appliqués cumulativement ou si deux cas distincts sont visés ». Un premier cas concerne les lieux qui sont désignés par le Roi. Le deuxième cas, lorsqu'une telle transmission en temps réel est possible, concerne les situations dans lesquelles "il se produit un fait susceptible de nécessiter l'intervention des services de police" et moyennant "le respect des règles applicables en matière de sécurité privée et particulière". La Commission remarque que le premier passage cité est particulièrement large et vague. Elle suggère donc de prévoir une meilleure délimitation. Quant au passage qui renvoie aux règles en matière de sécurité privée et particulière, la Commission renvoie à sa remarque du point 22.

b) Deuxièmement, on ne prévoit pas non plus de durée au cours de laquelle la transmission en temps réelle est possible. Cette durée est-elle également à prévoir dans les modalités de l'accord entre le gestionnaire du lieu et la police ? [...] ».

¹⁷ Selon lequel :

« Les personnes qui ont accès aux images sont soumises au devoir de discrétion en ce qui concerne les données personnelles fournies par les images, étant entendu que le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité :

[...]

3° peut, lorsqu'il s'agit d'un lieu fermé accessible au public, et si un accord dont les modalités ont été fixées par une convention écrite, a été conclu entre le responsable du traitement et le service de police concerné :

a) transmettre les images en temps réel aux services de police, pour la sécurisation de lieux déterminés par le Roi, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à l'Autorité de protection des données, qui, par leur nature, présentent un risque particulier pour la sécurité;

termes d'ingérence, dès lors que l'accord du gestionnaire du lieu n'est ici pas requis. **Si l'absence de nécessité d'un accord du gestionnaire** du lieu concerné (la société de transport public) **est justifiable dans certaines hypothèses**, celle-ci **nécessite néanmoins d'autant plus** que les **circonstances de l'accès en temps réels soient clairement définies dans le cadre normatif** applicable (**se référer aux considérants nos 18-19**).

26. S'agissant de l'exercice des missions de **police administrative**, lorsque la Police visionne les images **sans enregistrement**, et que les dispositions précitées de la LFP ne sont par conséquent pas applicables, dans la même logique que celle suivie dans le considérant n° 16 de son Avis n° 118/2024, l'Autorité est d'avis qu'il appartient au Demandeur **d'identifier les dispositions spécifiques qui constitueraient des garanties du type de celles évoquées ci-avant**, y compris par le Conseil d'Etat et la Commission de la Protection de la Vie Privée. **A défaut** de disposition(s) particulière(s) prévoyant de telles garanties, l'Autorité est d'avis que **le cadre normatif applicable en la matière devrait être adapté en conséquence**. L'Autorité a également rappelé que les règles générales de protection des données ne constituent pas de telles garanties spécifiques.
27. Le visionnage en temps réel dans le cadre d'une **mission de police judiciaire** et d'une **méthode particulière de recherche** n'appelle pas de commentaire de la part de l'Autorité. Cela étant précisé, l'Autorité a également reconnu, sur la base d'informations qui lui avaient été communiquées (voir les **considérants nos 6-8 de l'Avis n° 113/2025**), qu'il apparaissait bien exister une hypothèse légitime (celle du flagrant délit) de visionnage en temps réel des images des caméras de vidéosurveillance concernées **en dehors du cadre d'une méthode particulière de recherche**. Toutefois, elle a également été (et elle demeure) d'avis, au considérant n° 9 de l'Avis n° 113/2025, que **le cadre normatif applicable à ce scénario reste encore à déterminer** compte-tenu des développements du présent Avis et des Avis précédents de l'Autorité (**hypothèse visée ; garanties applicables ; et en l'occurrence, s'agissant de mission de police judiciaire, quel contrôle de l'autorité judiciaire compétente¹⁸**).

b) transmettre les images en temps réel aux services de police, dans le respect des règles applicables en matière de sécurité privée et particulière, lorsqu'il se produit un fait susceptible de nécessiter leur intervention » (mis en gras par l'Autorité).

¹⁸ La Commission de la Protection de la Vie Privée rappelait notamment dans son Avis n° 50/2016 du 21 septembre 2016 concernant un avant-projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police et la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation des caméras de surveillance (CO-A-2016-062), au considérant n° 6, ce qui suit concernant la distinction entre les missions de police administrative et les missions de police judiciaire :

« La distinction entre la fonction de police administrative et judiciaire est très importante car les autorités responsables sont différentes et n'ont pas le même degré d'indépendance. Pour la première, il s'agit des autorités administratives (principalement le bourgmestre et dans une moindre mesure le ministre) et pour la seconde, des autorités judiciaires (ministère public, juge d'instruction, juridictions d'instruction). Le contrôle sur la fonction de police judiciaire est beaucoup plus contraignant, direct et indépendant que sur la fonction de police administrative. Si seul un bourgmestre contrôle les interventions policières, les garanties que ces interventions policières se déroulent convenablement et conformément à la loi seront clairement moindres, vu qu'il représente aussi l'autorité hiérarchique directe de la police en question ».

**PAR CES MOTIFS,
L'Autorité est d'avis que,**

1. Sans préjudice des commentaires suivants, il convient de scinder les deux hypothèses visées par l'article 9 als 4 et 5 tel qu'ajouté par le Projet à la Loi Caméras. Sont concernés d'une part, l'accès en temps réel aux images des caméras concernées, et d'autre part, à l'occasion de cet accès, l'accès en outre aux images enregistrées par le responsable du traitement concerné pour une période n'allant pas au-delà de 90 minutes maximum à compter du début de la consultation en temps réel (**considérants nos 7-8**) ;

2. Le Demandeur ne motive pas de manière convaincante la nécessité de l'extension de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras à la consultation d'images du passé, enregistrées par le responsable du traitement concerné et ce, jusqu'à 90 minutes. Il lui revient de motiver concrètement (dans l'exposé des motifs du Projet) la nécessité du nouveau traitement de données à caractère personnel qu'il entend mettre en œuvre et de préciser le dispositif du Projet en conséquence (p. ex., en indiquant qu'il doit être question d'une intervention urgente dans le cadre de laquelle la disponibilité des images en temps utile en vue de garantir le bon déroulement de celle-ci ne peut être assurée en application de l'article 9, al. 3, 2°, de la Loi Caméras) ;

Sans préjudice de ce commentaire et des commentaires suivants concernant l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras, le Projet pourrait être proportionné en ce qu'il étendrait la portée de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras dans les hypothèses de flagrant délit (infraction qui se commet ou vient de se commettre), à l'accès à des images enregistrées par le responsable du traitement jusqu'à 90 minutes dans le passé. Inversement, le Projet ne pourrait pas prévoir une hypothèse alternative et générale de consultation des images enregistrées pour « contextualiser la situation » (**considérants nos 9-14**) ;

3. Il convient d'avoir égard aux origines et à l'évolution de l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras rappelés dans les considérants nos 7-20 de l'Avis n° 118/2024. Notamment, dès lors que c'est depuis 2012 qu'il est question d'accès en temps réel aux caméras des sociétés de transport public, le Demandeur doit pouvoir avoir développé à ce jour, une vision claire de ce qu'il est attendu en pratique, des possibilités offertes par l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras (**considérant n° 15**) ;

4. L'article 9, al. 4, de la Loi Caméras doit être adapté de manière telle que les éléments essentiels des traitements de données à caractère personnel permis (visionnage en temps réel et jusqu'à 90 minutes dans le passé d'images de vidéosurveillance) s'en dégagent clairement.

Avis 70/2026 - 17/17

En l'état, comme l'Autorité l'a déjà mis en évidence dans ses Avis nos 118/2024 et 113/2025, cette disposition ne permet pas d'entrevoir les traitements de données qui seront réalisés *in concreto* (circonstances (hypothèses) et conditions dans lesquelles les services de police pourront consulter en temps réel les images des caméras de vidéosurveillance concernées), qu'il s'agisse d'un visionnage (avec ou sans enregistrement par les services de police des images, par leurs propres moyens) dans le cadre de l'exercice par ces services de leurs missions de police administrative, ou d'un visionnage dans le cadre de l'exercice de leurs missions de police judiciaire en dehors de la mise en œuvre d'une méthode particulière de recherche. La conclusion de protocoles, même soumis à l'avis de l'Autorité, ne peut pas remédier à l'éventuelle méconnaissance par l'article 9, al. 4, de la Loi Caméras, des principes de prévisibilité et de légalité consacrés dans les articles 8 CEDH et 22 de la Constitution (**considérants nos 14-22**) ;

5. Le Demandeur doit identifier les dispositions spécifiques des normes qui constitueraient des garanties spécifiques dans le contexte du visionnage par les services de police, des images des caméras de vidéosurveillance concernées, sans enregistrement des images par leurs propres moyens, dans l'exercice de leurs missions de police administrative et de police judiciaire en dehors de la mise en œuvre d'une méthode particulière de recherche. A défaut de disposition(s) particulière(s) prévoyant de telles garanties spécifiques, le cadre normatif applicable en la matière devrait être adapté en conséquence. Les règles générales de protection des données ne constituent pas de telles garanties spécifiques (**considérants nos 23-27**).

Pour le Service d'Autorisation et d'Avis,
Alexandra Jaspar, Directrice

1/20

ORGANE DE CONTRÔLE DE L'INFORMATION POLICIÈRE

Votre référence

Notre référence

Annexe(s)

Date

DA250025

05.02.2026

Objet : Avis relatif à l'avant-projet de loi modifiant des dispositions diverses relatives aux services de police

L'Organe de contrôle de l'information policière (ci-après le 'COC' ou 'l'Organe de contrôle').

Vu la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel (*M.B.* du 5 septembre 2018, ci-après 'la LPD'), en particulier l'article 59 §1er, 2e alinéa, l'article 71 et le Titre 7, en particulier l'article 236.

Vu la loi du 3 décembre 2017 portant création de l'Autorité de protection des données (ci-après 'la LAPD').

Vu la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police (ci-après 'la LFP').

Vu la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux (ci-après 'la LPI').

Vu la *Law Enforcement Directive* 2016/680 du 27 avril 2016 (ci-après 'la LED').

Vu la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers.

Vu le Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 « *relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE* » (règlement général sur la protection des données ou « RGPD »).

Vu la demande du 22 décembre 2025 du ministre de la Sécurité et de l'Intérieur.

Vu le rapport de Monsieur Ronny Saelens, Membre-conseiller a.i. de l'Organe de contrôle.

Émet, le 5 février 2026, l'avis suivant.

...

I. Remarque préalable concernant la compétence de l'Organe de contrôle

1. À la lumière respectivement de l'application et de la transposition du Règlement 2016/679¹ et de la Directive 2016/680², le législateur a remanié en profondeur les tâches et missions de l'Organe de contrôle. L'article 4 §2, quatrième alinéa de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l'Autorité de protection des données (ci-après 'la LAPD') dispose qu'à l'égard des services de police au sens de l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les compétences, missions et pouvoirs d'autorité de contrôle tels que prévus par le Règlement 2016/679 sont exercés par l'Organe de contrôle. Cela signifie notamment que l'Organe de contrôle est compétent également lorsque des services de police traitent des données à caractère personnel qui ne relèvent pas des missions de police administrative et judiciaire, par exemple dans le cadre de finalités socioéconomiques ou de traitements relevant de la gestion des ressources humaines. L'Organe de contrôle doit être consulté lors de la préparation de la législation ou d'une mesure réglementaire ayant trait au traitement de données à caractère personnel par les services de police de la police intégrée (voir les articles 59 §1er, 2e alinéa et 236 §2 de la LPD, l'article 36.4 du RGPD et l'article 28.2 de la directive Police-Justice). L'Organe de contrôle a dans ce contexte pour mission d'examiner si l'activité de traitement projetée par les services de police est conforme aux dispositions du Titre 1er (pour les traitements non opérationnels)³ et du Titre 2 (pour les traitements opérationnels) de la LPD⁴. De plus, le COC est aussi chargé d'émettre des avis d'initiative, comme prévu à l'article 236 §2 de la LPD, et est investi conformément à l'article 240 de la LPD d'une mission générale d'information à l'égard du grand public, des personnes concernées, des responsables du traitement et des sous-traitants dans le domaine du droit à la protection des données et à la protection de la vie privée.

2. En ce qui concerne en particulier les activités de traitement dans le cadre des missions de police administrative et/ou judiciaire, l'Organe de contrôle émet dès lors des avis soit d'initiative, soit à la demande du Gouvernement ou de la Chambre des Représentants, d'une autorité administrative ou judiciaire ou d'un service de police, concernant toute matière ayant trait à la gestion de l'information policière telle que régie par la Section 12 du Chapitre 4 de la loi sur la fonction de police⁵.

3. Par ailleurs, l'Organe de contrôle est également chargé, à l'égard des services de police, de l'inspection générale de la police fédérale et de la police locale (en abrégé 'AIG') visée dans la loi du

¹ Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 « relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE » (règlement général sur la protection des données ou « RGPD »).

² Directive (UE) 2016/680 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 « relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel par les autorités compétentes à des fins de prévention et de détection des infractions pénales, d'enquêtes et de poursuites en la matière ou d'exécution de sanctions pénales, et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la décision-cadre 2008/977/JAI du Conseil » (ci-après dénommée « directive Police-Justice » ou *Law Enforcement Directive (LED)*).

³ Article 4 §2, 4e alinéa de la LPD.

⁴ Article 71 §1er, 3e alinéa de la LPD.

⁵ Articles 59 §1er, 2e alinéa et 236 §2 de la LPD.

15 mai 2007 sur l'Inspection générale et de l'Unité d'information des passagers (ci-après dénommée en abrégé 'BELPIU') visée au Chapitre 7 de la loi du 25 décembre 2016, de la surveillance de l'application du Titre 2 de la LPD et/ou du traitement de données à caractère personnel tel que visé aux articles 44/1 à 44/11/13 de la loi sur la fonction de police, et/ou de toute autre mission qui lui est confiée en vertu ou par d'autres lois⁶.

4. L'Organe de contrôle est compétent à l'égard du Service Contentieux de l'Administration générale des Douanes et Accises en ce qui concerne les réquisitions adressées par ce service à la BELPIU dans des matières fiscales, et ce en vertu de l'article 281 §4 de la loi générale « *sur les douanes et accises* » du 18 juillet 1977, telle que modifiée par la loi du 16 mai 2024 « *modifiant la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers* ».

5. Enfin, l'Organe de contrôle est également chargé, dans le cadre de la législation sur la rétention des données et en vertu de l'article 126/3 §1er, 8e alinéa de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques (ci-après 'la LCE'), telle que modifiée par la loi du 20 juillet 2022 relative à la collecte et à la conservation des données d'identification et des métadonnées dans le secteur des communications électroniques et à la fourniture de ces données aux autorités (*M.B.* du 8 août 2022), de la validation des statistiques relatives au nombre de faits punissables et au délai de conservation pour chaque arrondissement judiciaire et chaque zone de police, une matière dans le cadre de laquelle il exerce toutes les compétences qui lui ont été attribuées par le Titre 7 de la loi du 30 juillet 2018. Il est par ailleurs également chargé, en application de l'article 42 §3, 2e et 3e alinéas de la LFP, du contrôle des requêtes de la Cellule Personnes disparues de la police fédérale en vue de la consultation des données relatives aux communications électroniques impliquant la personne disparue.

6. L'Organe de contrôle est compétent pour rendre des avis sur les aspects ayant trait au traitement des informations et des données à caractère personnel et à la protection de la vie privée par le traitement de données à caractère personnel pour autant qu'il existe un rapport avec le fonctionnement opérationnel et non opérationnel des services de police et/ou avec le personnel de la police intégrée (ci-après 'la GPI⁷') et/ou pour autant que le projet de texte soumis pour avis ait un impact sur la gestion de l'information policière en général.

7. Par ailleurs, l'Organe de contrôle n'est pas seulement une autorité de protection des données, mais est aussi une autorité de contrôle qui est légalement chargée de contrôler la légalité, l'efficacité, l'efficience et l'économie de la gestion de l'information policière⁸.

⁶ Article 71 §1er, troisième alinéa *juncto* article 236 §3 de la LPD.

⁷ Geïntegreerde politie – Police Intégrée.

⁸ Rapport d'activité 2021, www.organedecontrôle.be, voir les points 3 et 52 et plus spécifiquement le point 71 : « *Il serait cependant faux de s'imaginer que le COC se préoccupe seulement de la protection des données ; il porte aussi énormément d'attention à tous les autres aspects opérationnels de la gestion de l'information policière et des informations des autres services qu'il contrôle, s'agissant là de matières relevant également de sa compétence.* » ; article 71 §1er de la LPD.

II. Objet de la demande

8. La demande d'avis a trait à un avant-projet de loi modifiant des dispositions diverses relatives aux services de police (ci-après 'l'avant-projet').

9. Selon ses auteurs, l'avant-projet prévoit une actualisation approfondie des dispositions qui ont un impact sur les services de police ou leur personnel ou qui s'y rapportent. Cette actualisation inclut en particulier :

- une harmonisation de la terminologie de la LFP, d'une part, et l'adaptation de la terminologie en fonction du nouveau Code pénal (ci-après 'le nouveau Code pénal') qui entrera en vigueur le 8 avril 2026, d'autre part ;
- le renforcement des contrôles d'intégrité lors du recrutement du personnel de police ;
- l'extension du régime de l'accès par la police aux images des caméras non policières, d'une part, et une adaptation de l'exigence du caractère reconnaissable de l'utilisation de caméras policières fixes temporaires, d'autre part ;
- l'élaboration d'un régime légal pour l'accès, par les collaborateurs externes des services de police, aux banques de données policières opérationnelles ;
- une actualisation du domaine de compétence de la Direction de sécurisation (DAB) de la Direction générale de la police administrative (DGA), afin de l'aligner sur la note de politique du ministre de l'Intérieur ;
- et enfin diverses adaptations de dispositions du statut du personnel des services de police.

10. L'avant-projet prévoit pour ce faire une adaptation des cadres légaux suivants :

- le Code d'instruction criminelle ;
- la loi sur la fonction de police (LFP) ;
- la loi sur la police intégrée (LPI) ;
- la loi relative au statut du personnel des services de police⁹ ;
- l'arrêté royal portant la position juridique du personnel des services de police (PJPol)¹⁰.
- la loi caméras du 21 mars 2007¹¹ ;
- la loi du 16 mai 2024 relative aux compétences des membres du corps européen de garde-frontières et de garde-côtes sur le territoire national.

L'urgence de la demande d'avis

11. Les auteurs de l'avant-projet demandent de conférer un 'caractère urgent' à la demande, sans toutefois invoquer formellement ou explicitement l'article 236 §2, 3e alinéa de la LPD. Selon ce 3^e

⁹ Loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police (la 'loi Exodus').

¹⁰ Arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police (PJPol).

¹¹ Loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance.

alinéa, le délai de soixante jours peut être réduit à quinze jours minimum à condition que l'auteur motive spécialement le cas d'urgence particulier. L'auteur ne satisfait en l'occurrence pas à cette condition.

En tout état de cause, les motifs invoqués concrètement ne sont pas acceptables étant donné que l'État est lui-même responsable de l'introduction tardive de la demande d'avis, notamment en ce qui concerne la transposition de la directive UE/2022/2041 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relative à des salaires minimaux adéquats dans l'Union européenne, qui s'applique aussi à la rémunération garantie des membres du personnel des services de police. De même, l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal le 8 avril 2026 est déjà connue depuis le 8 avril **2024**, au même titre donc que la nécessité d'adapter notamment la LFP en fonction de ce nouveau Code pénal.¹² Néanmoins, le COC a tout de même traité la demande d'avis dans les meilleurs délais compte tenu des circonstances et de sa capacité.

12. Attendu que l'avant-projet a également un impact sur la gestion de l'information de et par la GPI, d'une part, et sur la protection des données à caractère personnel visées dans le RGPD des membres du personnel des services de police, d'autre part, l'Organe de contrôle se bornera dans le présent avis à examiner les aspects de l'avant-projet qui s'y rapportent. Pour le reste, l'Organe de contrôle renvoie à l'avis de l'APD et à celui du Conseil d'État.

III. Analyse de la demande

A) Remarque générale

13. Le présent avis aborde exclusivement les projets d'articles de l'avant-projet au sujet desquels le COC a des remarques concrètes à formuler. Le COC suit pour ce faire la systématique de l'avant-projet.

B) Remarques concrètes

Loi sur la fonction de police (LFP)

14. Le chapitre 3 de l'avant-projet modifie quelques dispositions de la LFP, dont le régime de l'utilisation visible de caméras dans le cadre de l'exercice de missions de police administrative et

¹² Les lois du 29 février 2024 introduisant le Livre Ier et le Livre II du Code pénal ont été publiées au Moniteur belge le 8 avril 2024, avec entrée en vigueur prévue deux ans après leur publication.

judiciaire. Dans ce domaine, les auteurs de l'avant-projet prévoient une adaptation de l'article 25/2 §2, 1er alinéa, 1° et 2° de la LFP (article 6 de l'avant-projet). Cet article définit les modalités à remplir pour qu'une caméra de police soit considérée comme 'visible', et établit dans ce contexte une distinction entre les caméras fixes (temporaires) et les caméras mobiles.

15. Les auteurs de l'avant-projet souhaitent supprimer l'obligation de signaler l'utilisation de caméras fixes temporaires au moyen d'un pictogramme et de remplacer ce dernier par un « *marquage policier* » lorsque la caméra est montée à bord d'un véhicule de police, d'un navire de police ou d'un aéronef de police sensoriellement reconnaissable en tant que tel pour le sujet de droit. Dans l'exposé des motifs, cette proposition de modification de la loi est justifiée comme suit (*verbatim*) :

« (...) *Cette règle (la modification de loi proposée, note du COC) s'appliquera aux caméras fixes temporaires ou mobiles montées à bord de véhicules de police, de navires de police, d'aéronefs de police, ou de tout autre véhicule ou équipement automatique ou non. À titre d'exemple, il n'est donc plus obligatoire de prévoir un pictogramme pour un véhicule de police stripé muni d'une caméra ANPR qui est stationné ou à l'arrêt dans un lieu public pendant une période donnée. Lorsqu'une caméra ANPR est utilisée comme caméra fixe temporaire, il est en effet impossible, en pratique, de prévoir un pictogramme en plus du striping du véhicule. (...)* ».¹³

16. L'adaptation prévue a donc pour conséquence que l'utilisation de caméras fixes n'est signalée au moyen d'un pictogramme que lorsque celles-ci ne sont pas montées à bord d'un véhicule de police, d'un navire de police, d'un aéronef de police ou de tout autre moyen de transport de police. Dans la pratique, cela signifie que seules les caméras fixes (temporaires) qui sont durablement ancrées au sol devront encore être signalées au moyen d'un pictogramme.

17. Dans leur motivation de la modification de loi projetée, les auteurs de l'avant-projet semblent toutefois se baser sur une interprétation erronée de la loi actuelle lorsqu'ils déclarent : « (...) *Lorsqu'une caméra ANPR est utilisée comme caméra fixe temporaire, il est en effet impossible, en pratique, de prévoir un pictogramme en plus du striping du véhicule. (...)* ».¹⁴

18. Dans l'état actuel de la loi, l'utilisation visible de caméras fixes et/ou temporaires doit être signalée au moyen d'un pictogramme (article 25/2 §2, 1° de la LFP). Strictement parlant, la loi n'oblige toutefois pas à apposer (également) un pictogramme sur le véhicule de police. Même dans le cas où une caméra montée à bord d'un véhicule de police est utilisée comme une caméra fixe temporaire, l'annonce de cette utilisation est en effet régie par l'arrêté royal du 22 mai 2019 « *définissant la manière de signaler l'utilisation de caméras fixes et fixes temporaires par les services de police* ». L'arrêté d'exécution permet de conclure que le pictogramme est placé de manière visible à hauteur des voies d'accès du territoire de la commune. L'objectif est en effet d'informer le sujet de droit (article 37 de la LPD)

¹³ Exposé des motifs, p. 6.

¹⁴ Exposé des motifs, p. 6.

lorsqu'il pénètre dans une zone surveillée par des caméras de police¹⁵. L'apposition volontaire d'un pictogramme additionnel sur le véhicule de police renforce évidemment l'information du sujet de droit quant à l'utilisation ponctuelle de caméras de police, mais n'est donc pas une obligation légale en tant que telle.

Dans l'hypothèse où il n'est pas, dans une commune, fait usage de caméras de police fixes (temporaires), mais bien de caméras de police mobiles, il découle de la formulation actuelle de la loi que le sujet de droit ne prendra légalement connaissance de l'utilisation de la caméra que lorsque le membre opérationnel de la police qui est porteur de cette caméra l'en informera (dans la mesure du possible), ou lorsque le véhicule de police à bord duquel une caméra mobile est montée est reconnaissable en tant que véhicule de police.

19. L'initiative des auteurs de l'avant-projet implique que dans l'hypothèse où la même commune utilise exclusivement des caméras fixes temporaires montées à bord d'un véhicule de police, d'un navire de police, d'un aéronef de police ou de tout autre moyen de transport de police muni d'un marquage policier et des caméras mobiles, cette utilisation de caméras ne doit pas (ou plus) être signalée à hauteur des voies d'accès du territoire de la commune.

20.1. Le COC comprend néanmoins la motivation qui amène les auteurs de l'avant-projet à vouloir remplacer l'exigence d'être « *identifiables comme tels* », qui dans l'état actuel de la loi s'applique uniquement à l'utilisation de caméras mobiles, par des « *marquages policiers* » tels que prévus au projet d'article 25/5 §2, 1er alinéa, 1°, b) et 2°, a), dès lors que le caractère identifiable (d'un véhicule de police) est une notion subjective qui peut faire l'objet d'interprétations diverses. Il s'agit d'ailleurs là d'une raison sous-jacente qui a motivé en 2023¹⁶ le législateur à renforcer la condition du caractère 'identifiable' de l'utilisation d'une caméra mobile (caméra individuelle) portée par un membre du cadre opérationnel de la police par l'ajout de la mention « *conformément à l'article 41* » (de la LFP).

20.2. La notion d'« équipement » qui fait son apparition dans le projet d'article 25/5 §2, 1er alinéa, 1°, b) et 2°, a) n'est pas définie dans l'avant-projet ni expliquée d'une autre manière dans le projet d'exposé des motifs. Le COC ne voit pas d'emblée de quel 'équipement' il pourrait s'agir, puisqu'il ne s'agit donc pas d'un véhicule, d'un navire ou d'un aéronef.

21. L'avant-projet apporte à l'article 33ter de la LFP quelques modifications techniques en vue d'harmoniser la terminologie de la version néerlandaise. En ce qui concerne le projet d'article 33ter (article 14 de l'avant-projet), il est seulement procédé au remplacement du mot « *vrijheidsberoving* » par le mot « *vrijheidsbeneming* ». Les auteurs semblent ainsi perdre de vue que le 1er alinéa de l'actuel

¹⁵ Voir aussi F. SCHUERMAN, R. SAELENS et S. DE PROFT, *Politie & Privacy. Operationele verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten in hoofdlijnen. Praktijidhandboek*, Bruxelles, Politeia, 2025, 314-315.

¹⁶ Loi du 19 octobre 2023 modifiant la loi sur la fonction de police, en ce qui concerne l'utilisation des caméras individuelles par les services de police, article 2.

article 33ter contient également le mot « *aangehouden* » (1er alinéa : « *aangehouden persoon* »), qui n'est pas remplacé par le terme « *arrestatie* » (en l'occurrence « *gearresteerde persoon* »), alors que ce remplacement est prévu au point 2° de l'article 14. Le mot « *aangehouden* » figurant au dernier alinéa de l'article 33ter semble également devoir être remplacé par le mot « *gearresteerden* ».

22. Le projet d'article 44/9, 1° à 5° inclus (article 24) prévoit une adaptation des délais de conservation visés à l'article 44/9 de la LFP afin de les aligner sur les 8 niveaux de peine du nouveau Code pénal. Le même projet d'article prévoit en outre l'insertion d'un nouvel alinéa entre les 3e et 4e alinéas de l'article 44/9 §2 de la LFP. Il s'agit d'une adaptation des délais de conservation prévus à l'article 44/9 pour les situations dans lesquelles il est question d'infractions qui, en vertu de l'article 21 *bis* du Code d'instruction criminelle, ne sont pas soumises à la prescription. Dans de tels cas, il est prévu de pouvoir prolonger les délais de conservation afin qu'ils restent conformes aux nécessités de l'enquête pénale et aux intérêts sociétaux en jeu dans la lutte contre les infractions particulièrement graves, telles que les crimes contre l'humanité ou le terrorisme¹⁷. Le nouvel alinéa prévoit de prolonger la période de conservation d'une « *nouvelle période de 30 ans* » sur décision motivée du procureur du Roi ou du juge d'instruction compétent.

23.1. En dépit de la légitimité de l'adaptation projetée, le COC est d'avis que ce délai doit lui aussi respecter le principe de proportionnalité. Pour cette raison, le COC prie les auteurs d'insérer entre les mots « *de* » et « *30 ans* » le mot « *maximum* ». Cet ajout rejoint d'une part la condition projetée selon laquelle la prolongation du délai de conservation doit se fonder sur une décision *motivée* de l'autorité compétente, et évite dans le même temps que la décision soit prise de manière générale et/ou systématique.

23.2. Un aspect plus fondamental et en même temps problématique est le choix d'attribuer au procureur du Roi ou – plus problématique encore – au juge d'instruction une compétence de décision au sujet des délais de conservation à observer dans des banques de données **policières** dont ils ne sont **pas** les responsables du traitement. Les responsables du traitement de ces banques de données sont et restent en effet *hic et nunc* les ministres de l'Intérieur et de la Justice, et l'avant-projet n'y change rien. Outre le fait qu'une telle décision, à la lumière du Titre 2 de la LPD tel qu'il est concrétisé dans la LFP, et donc dans l'état actuel de la loi, appartient aux responsables du traitement formels (les ministres de tutelle de la police) et (éventuellement) au responsable du traitement fonctionnel (la GPI) et non à un tiers (qui n'assume ou ne doit assumer aucune responsabilité en la matière)¹⁸, il

¹⁷ Exposé des motifs, p. 5.

¹⁸ Il n'est pas rare actuellement que le responsable du traitement fonctionnel (dans les faits les services de police) attende à tort une '*décision*' du MP pour effacer ou archiver une donnée à caractère personnel – sans qu'il ne soit question de l'application de l'article 44/11/2 §6, 1er alinéa ni de l'article 44/9 §2, 4e alinéa, 2e tiret de la LFP (la disponibilité des données pendant qu'une information ou une instruction judiciaire est ouverte) – aussi longtemps que la police n'a pas été informée par le MP de sa position quant à la conservation ou non des données par la police. Il est récurrent que le COC doive rappeler aux services de police que le MP n'est pas le responsable du traitement et n'a aucune autorité en la matière, ni n'est investi d'une quelconque responsabilité.

convient additionnellement de s'interroger sur l'égalité de traitement des sujets de droit lorsqu'une telle décision de prolongation est laissée à l'appréciation des différents parquets du pays, et a fortiori des plus de 120 juges d'instruction du Royaume. On risque en effet de voir très rapidement se dessiner des visions et des pratiques divergentes d'un parquet à l'autre et d'un juge d'instruction à l'autre, voire entre les parquets et les juges d'instruction. Les 'motifs' (« *décision motivée* ») dont il peut ou dont il doit s'agir restent par ailleurs plutôt obscurs. L'exposé des motifs ne dit rien à ce sujet. On peut toutefois le cas échéant s'imaginer qu'un avis non contraignant soit par exemple demandé au Ministère public compétent (comme c'est d'ailleurs le cas également lorsqu'il est question d'une instruction judiciaire, afin d'obtenir dans la mesure du possible des décisions uniformes¹⁹, éventuellement par le biais d'une circulaire du Collège des procureurs généraux). Par contre, la décision proprement dite de prolonger ou non les délais de conservation appartient aux responsables du traitement, qui en assument également la responsabilité formelle et matérielle, et peut et doit être évaluée par le COC et éventuellement en dernière instance par le juge.

24. En ce qui concerne l'application dans la pratique des nouvelles règles que l'avant-projet prévoit pour les délais de conservation, le COC est au regret de constater que les auteurs de l'avant-projet ne tiennent aucunement compte des problèmes et questions susceptibles de se poser dans le cadre du droit transitoire.

24.1. Déjà à l'heure actuelle, le COC est consulté par des délégués à la protection des données (DPO) de zones de police qui s'interrogent sur la manière dont les nouvelles règles devront être appliquées à partir du 8 avril 2026 (*verbatim*) : « *Nous nous permettons de vous adresser le présent mail afin d'obtenir des éclaircissements relatifs aux conséquences de l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal sur le traitement et l'analyse des demandes d'accès indirect. En effet, notre équipe a pris connaissance des évolutions législatives introduites par le nouveau Code pénal, dont l'entrée en vigueur est prévue pour le 8 avril 2026, et s'interroge sur leur impact analytique et juridique dans le cadre de nos missions. À cet égard, plusieurs questions se posent :*

Premièrement, la distinction traditionnelle entre contraventions, délits et crimes n'étant plus maintenue à compter du 8 avril 2026, nous souhaiterions connaître les conséquences de cette réforme sur les délais de conservation et de ventilation actuellement fondés sur ces catégories, notamment en ce qui concerne l'archivage des faits.

Deuxièmement, nous nous interrogeons sur la manière dont devront être justifiés les délais applicables, selon que l'on se réfère à la date de commission des faits, à la date de réception de la demande par nos services ou à celle de sa transmission à votre autorité. À cet égard, conviendra-t-il de porter une attention particulière à la date d'entrée en vigueur du nouveau Code pénal dans nos analyses, ou cette réforme aura-t-elle un impact limité sur l'appréciation des demandes ? Par ailleurs, en cas de réclamations ou de demandes d'informations complémentaires introduites après le 8 avril 2026, pourriez-vous nous indiquer sur quel cadre pénal il conviendra de se fonder pour l'analyse des dossiers concernés. Plus largement, de nombreuses interrogations se posent, en notre qualité de délégués à la protection des données (DPO), quant à l'articulation entre le nouveau Code pénal et le régime applicable aux demandes d'accès indirect. Nous vous serions reconnaissants de bien vouloir nous

¹⁹ On peut par exemple souligner qu'en vertu de l'article 21**bis** §1er, 3e alinéa du Code d'instruction criminelle, le MP statue par exemple également sur l'autorisation de consulter le dossier pénal ou d'en obtenir copie, même pendant l'instruction judiciaire, pour une personne n'ayant pas la qualité de personne directement intéressée ; il en va de même pour l'exercice des droits en matière de protection des données par une personne n'ayant pas la qualité de personne directement intéressée en vertu de l'article 21**ter**, 2e alinéa du Code d'instruction criminelle.

communiquer, dans la mesure du possible, des premières orientations ou éléments d'analyse susceptibles de nous guider dans le traitement des futures demandes. ».

24.2. Sur le fond, il appartient en effet aux ministres responsables du traitement et à la GPI elle-même de répondre aux questions posées par les acteurs du terrain et par les *DPO* et de donner les instructions et directives nécessaires ; cette tâche ne relève ni du rôle ni de la responsabilité de l'autorité de contrôle.

Force est de constater que l'avant-projet n'apporte en tout cas aucune réponse à plusieurs questions pertinentes qui se poseront inévitablement concernant le droit transitoire. Les amendements se bornent en effet à adapter les délais de conservation prévus dans la LFP, et en particulier aux articles 44/5 et 44/9, en fonction des dispositions pénales ainsi que des nouveaux niveaux de peine du nouveau Code pénal.

24.3. Pourtant, l'impact de l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal sur les délais de conservation à observer par la police conformément à la LFP est bien réel. Deux scénarios peuvent se présenter :

- Scénario 1 : aucune modification n'est apportée à la LFP ou – ce qui est peut-être plus réaliste – le présent avant-projet contenant la modification actuellement soumise pour avis n'est pas finalisé (autrement dit, n'est pas encore une loi) d'ici le 8 avril 2026 : à ce moment, la classification classique des infractions est abrogée tandis que les dispositions de la LFP (qui prévoient 3 délais de conservation – 1 an, 10 ans ou 30 ans – en fonction de l'ancienne classification des infractions) sont encore en vigueur mais ne sont plus applicables *de jure*. Le COC espère qu'une réponse est prête pour le cas où ce scénario viendrait à se réaliser, et que des directives seront transmises (en temps utile) aux entités de la GPI.
- Scénario 2 : les nouvelles règles du présent avant-projet (abstraction faite d'éventuels amendements apportés durant la suite du trajet parlementaire et législatif) ont pu entrer en vigueur à temps (c'est-à-dire au plus tard le 08.04.2026). Dans ce cas également, la question des règles et des délais de conservation à appliquer se pose, en première instance pour la GPI (et par la suite éventuellement aussi pour l'Organe de contrôle), selon que les enregistrements effectués par la police datent d'avant ou d'après l'entrée en vigueur des nouvelles règles. La réponse n'a rien d'une évidence si aucune disposition transitoire n'est prévue. Quels délais de conservation s'appliquent pour les enregistrements effectués par la police qui datent d'avant le 8 avril 2026 ? Les anciens ou les nouveaux ? La modification des délais de conservation qui est prévue dans l'avant-projet doit-elle être considérée comme relevant du droit procédural et est-elle donc applicable immédiatement (comme dans le droit de la procédure pénale), également pour les enregistrements datant d'avant son entrée en vigueur ? Dans l'affirmative, cela signifierait que la GPI (et le COC dans le cadre par exemple d'une demande d'accès indirect) devra à chaque fois (re)classer les faits enregistrés dans l'un des nouveaux niveaux

11/20

de peine – et donc aussi les requalifier du point de vue pénal en fonction des nouvelles infractions prévues dans le Livre II du nouveau Code pénal – pour pouvoir déterminer le délai de conservation applicable. Ou la GPI devra-t-elle appliquer le principe de la *lex mitior* et opter pour le régime le plus avantageux pour le citoyen/suspect/demandeur (c'est-à-dire pour le délai de conservation le moins long), même si les nouveaux délais sont déjà entrés en vigueur ? Et quid des dossiers en cours dans lesquels aucune décision finale n'aura encore été prise au 08.04.2026 ? Etc. ...

Indépendamment de la problématique juridique complexe du droit transitoire, le COC se doit de prévenir les parties prenantes que la grande majorité des *DPO*, gestionnaires fonctionnels et dirigeants seront confrontés à des interrogations en la matière (et solliciteront peut-être l'aide du COC...). La GPI doit s'y préparer.

Le COC est donc d'avis qu'il est absolument indispensable de prévoir un régime transitoire le plus clair et le plus simple possible. Dans ce contexte, la règle la plus simple à concevoir semble consister à prévoir que tous les faits (infractions) enregistrés par la police avant le 8 avril 2026 doivent être traités selon les anciennes règles et les anciens délais de conservation de l'article 44/9 de la LFP, tandis que tous les faits (infractions) enregistrés à partir du 8 avril 2026 seront appréciés et traités conformément aux nouvelles règles et aux nouveaux délais de conservation tels que prévus dans l'avant-projet.

25. L'article 27 de l'avant-projet prévoit une même prolongation de trente ans du délai de conservation pour les données conservées dans une banque de données de base. Il complète à cette fin le 3e paragraphe de l'article 44/11/2 en y ajoutant un nouvel alinéa (qui deviendrait ainsi le 2e alinéa). Le COC renvoie à ce sujet à la remarque qu'il formulait aux points 23.1 et 23.2 ci-dessus.

26. Le projet d'article 44/11/15 de la LFP (article 31 de l'avant-projet) se propose d'élargir le régime de la gestion de l'information policière. L'article en question se compose de 3 paragraphes.

Le premier paragraphe confère un fondement juridique à l'accès aux données (non) opérationnelles contenues dans les banques de données opérationnelles, policières ou non, auxquelles les services de police ont légalement accès, par et pour :

- les fonctionnaires des administrations fiscales qui sont mis à la disposition de la police fédérale dans le cadre de la lutte contre la criminalité économique et financière²⁰ ;
- les opérateurs neutres employés dans les centres d'information et de communication (CIC) de la police fédérale ;
- et les consultants qui travaillent au sein et pour les services de police.

²⁰ Le projet de paragraphe 3 en question fait explicitement référence à la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, aux avis de sécurité et au service public réglementé.

Ces fonctionnaires, opérateurs et consultants sont dans ce contexte « *assimilés* » à des membres du personnel des services de police.

Le premier alinéa du deuxième paragraphe du projet d'article précise que cet accès est attribué sur la base du principe du besoin d'en connaître par et sous la responsabilité du dirigeant du service de police (chef de corps, directeur, ...) pour lequel ces personnes effectuent les activités de traitement, et pour autant que l'accès aux données (informations et données à caractère personnel) soit nécessaire pour l'exercice de leurs missions²¹. L'accès à ces banques de données se déroule selon les mêmes règles, procédures et modalités que celles qui s'appliquent aux membres des services de police, « *en ce compris l'article 44/11/1* ».

Le deuxième alinéa prévoit que « les profils d'accès et l'identification » de ces personnes sont tenus à la disposition de l'Organe de contrôle.

Le troisième paragraphe dispose quant à lui que ces personnes doivent disposer d'un avis de sécurité positif tel que visé dans la loi du 11 décembre 1998²².

27. Selon le premier alinéa du projet d'article 44/11/15, l'article 44/11/1 de la LFP s'appliquerait donc également aux traitements de et par ces 3 catégories susmentionnées de personnes (ne faisant pas partie de la GPI). Pour résumer, ce dernier article rend passible d'une peine correctionnelle tout membre des services de police qui, sciemment et volontairement :

- retient des données à caractère personnel ou des informations présentant un intérêt pour l'exécution de l'action publique ou des données à caractère personnel ou des informations de police administrative qui peuvent donner lieu à la prise de mesures indispensables à la protection des personnes, à la sécurité publique ou à la santé publique ;
- ou s'abstient d'alimenter la Banque de données nationale générale conformément à l'article 44/7 de la LFP.

28. L'Organe de contrôle comprend certes le but de l'application de l'article 44/11/1 de la LFP et des deux pénalisations qu'il prévoit pour la première catégorie de personnes, à savoir les fonctionnaires des administrations fiscales qui sont mis à la disposition de la police fédérale dans le cadre de la lutte contre la criminalité économique et financière²³. Ces fonctionnaires ont en effet la qualité d'officier de police judiciaire et sont à ce titre investis d'une compétence et d'une obligation de traitement.

²¹ La directive commune contraignante des ministres de la Justice et de l'Intérieur relative aux règles d'accès des membres des services de police à la banque de données nationale générale, aux banques de données de base, particulières et techniques (M.B. 13 juillet 2021) constitue en la matière le cadre de référence.

²² Loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, aux avis de sécurité et au service public réglementé.

²³ Arrêté royal déterminant les modalités de la mise à disposition de la police fédérale, des fonctionnaires des administrations fiscales aux fins de l'assister dans la lutte contre la criminalité économique et financière.

Il n'en demeure pas moins que l'on peut et que l'on doit s'interroger sur l'opportunité d'étendre à ces fonctionnaires fiscaux l'obligation d'alimenter la BNG. Les auteurs de l'avant-projet doivent se demander si telle est bien la voie qu'ils veulent emprunter. Le cas échéant, cela reviendrait en effet à créer un précédent considérable. De plus, ce n'est pas parce que ces fonctionnaires ont la qualité d'OPJ qu'il faut aussi leur faire partager la responsabilité de la qualité de toute la gestion de l'information de la GPI en leur attribuant une compétence et même une obligation de saisie (au risque d'encourir une sanction pénale). Il existe un nombre infini de fonctionnaires de services d'inspection spéciaux de l'État fédéral et des entités fédérées qui dressent des procès-verbaux (inspection sociale, inspection environnementale, inspection du logement, inspection économique, etc.). Eux aussi collaborent fréquemment avec des membres de la GPI (même dans le cadre d'une seule et même enquête), mais ils ne sont pas pour autant investis d'une compétence de saisie dans la BNG, et encore moins d'une obligation de saisie. Il n'existe en outre aucune obligation de saisie – ni donc aucune pénalisation en cas de non-alimentation – dans le chef des membres du Service d'enquêtes du Comité permanent P, ni d'ailleurs dans le chef des membres de l'AIG, ce qui est dans la pratique nettement plus problématique.

Une telle obligation, enfin, signifie également qu'il faudrait former ces fonctionnaires afin de leur permettre – qualitativement et quantitativement – d'alimenter la BNG. Or, c'est là que le bât blesse, même pour les membres de la GPI, mais encore plus pour des parties externes comme les fonctionnaires fiscaux. Le COC est d'avis qu'un droit de lecture de la BNG est largement suffisant pour les fonctionnaires fiscaux susmentionnés et permet de répondre aux besoins opérationnels. Les saisies proprement dites dans la BNG devront être effectuées par les membres de la police fédérale qu'ils assistent.

29. Pour les deux autres catégories de personnes, la compétence et l'obligation de saisie qui sont prévues par l'avant-projet vont de toute façon trop loin.

29.1. Les collaborateurs des CIC (les *call takers* neutres, comme on les appelle aussi) saisissent pour leur part les informations et données à caractère personnel reçues dans le cadre des appels d'urgence dans le système CAD²⁴, qui est considéré comme une banque de données de base (article 44/12/2 de la LFP), après quoi le traitement ultérieur de ces données est assuré en l'occurrence par la police. Ces collaborateurs des CIC n'ont par contre pas l'obligation ni la compétence d'alimenter la BNG (et encore moins les connaissances et les aptitudes requises).

29.2. Quant à la troisième catégorie de personnes, à savoir les consultants externes, ils ne disposent même d'aucune compétence de traitement *opérationnelle*. Cette situation ne change pas lorsqu'ils ont ponctuellement, en fonction des circonstances et dans le cadre de la mission non policière et du

²⁴ *Computer Aided Dispatching*. En résumé, le CAD permet de traiter les appels d'urgence (112/101) et de dépêcher sur place les équipes d'intervention.

profil attribué qui ont été délimités pour eux, besoin d'accéder à des banques de données policières opérationnelles. Il va donc de soi qu'ils n'ont ni l'obligation légale d'alimenter la BNG selon les règles de l'art, ni l'expertise requise pour ce faire.

Par conséquent, l'article 44/11/1 de la LFP peut difficilement être déclaré applicable aux collaborateurs des CIC et consultants externes visés au projet d'article 44/11/15 de la LFP. L'application de l'article 44/11/1 de la LFP à ces deux catégories de personnes et sa nécessité ne sont d'ailleurs pas motivées dans l'exposé des motifs.

30. Le deuxième paragraphe du même projet d'article dispose que l'accès aux banques de données est attribué sous « *la responsabilité* » du chef de corps, du commissaire général, du directeur général ou du directeur pour lequel ces personnes travaillent quotidiennement. À cet égard, les auteurs de l'avant-projet sont priés d'insérer entre les mots « *sous* » et « *la responsabilité* » les mots « *l'autorité visée à l'article 54 de la loi sur la protection des données et* ».

Cet ajout est important dans l'intérêt de la sécurité juridique et de la délimitation légale des compétences de police (et des personnes pouvant les exercer). Il permet aussi d'établir clairement que les catégories de personnes visées au projet d'article 44/11/15 de la LFP traitent des informations et données à caractère personnel (données policières) sous l'autorité du « *responsable du traitement* » (le chef de police). Ces personnes ne sont donc **pas**, dans le cadre de l'exercice de leurs missions, considérées comme un « *sous-traitant* » au sens de l'article 26, 9° de la LPD. De plus, cet ajout empêche que le dirigeant, pour toutes sortes de raisons (captieuses), ne délègue *de facto* et *de jure* l'exercice de missions de police (et/ou de compétences de police) à une personne privée en abusant de la forme juridique du 'sous-traitant' afin de transformer son rôle en une mission de police (déguisée) et/ou en l'exercice de compétences de police pour les qualifier artificiellement de 'missions d'appui'.

31. La question se pose par ailleurs de savoir si la condition exigeant que les trois catégories de personnes disposent d'un avis de sécurité positif tel que visé dans la loi du 11 décembre 1998²⁵ (projet d'article 44/11/15 §3 de la LFP) est bien l'instrument juridique adéquat, à la lumière du principe de proportionnalité, pour atteindre le but visé compte tenu de la portée du projet d'article, à savoir : accorder en fonction de la mission spécifique et du profil attribué un accès partiel (à travers des droits de lecture ou d'écriture) à des banques de données policières opérationnelles. Les auteurs ne justifient en tout cas pas la proportionnalité de cette condition. La motivation sous-jacente de leur volonté de prévoir cette condition semble résider dans le fait qu'il n'existe aucun autre fondement juridique pour le 'screening' de personnes qui ne font pas partie du cadre opérationnel ou du cadre administratif et logistique de la GPI (visés dans la LFP et la LPI)²⁶. Il appartient aux auteurs de l'avant-projet de faire

²⁵ Loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, aux avis de sécurité et au service public réglementé.

²⁶ Articles 19 et 21 de la loi Exodus.

la clarté sur ce point. À cet égard, il convient en outre de faire remarquer qu'un avis de sécurité positif a une durée de validité limitée et doit donc être demandé périodiquement. Cette condition n'est toutefois pas imposée dans le cadre de l'exigence d'intégrité du cadre opérationnel de la police, ce qui n'est à tout le moins pas très logique. Voir à ce sujet le point 37 ci-après.

Loi sur la police intégrée (LPI)

32. À travers le projet d'article 147 de la LPI (article 46 de l'avant-projet), les auteurs de l'avant-projet veulent exclure tout doute quant à la compétence de la police pour le traitement de données à caractère personnel en vue de finalités relevant de l'application du règlement général sur la protection des données (RGPD). Le COC fait remarquer qu'il n'est pas indispensable de préciser dans le projet d'article que le personnel des services de police ainsi que les « *sous-traitants* »²⁷ peuvent également traiter des données à caractère personnel. Pour le personnel des services de police, cette compétence découle en effet déjà de l'article 29 du RGPD. Et pour le « *sous-traitant* », la compétence de traitement est prévue à l'article 28 du RGPD.

33. On peut néanmoins se demander si le projet d'article 147 ne découle pas déjà du Titre V de la LPI, qui traite des « *Modalités relatives au traitement de données à caractère personnel* », sachant que les articles 143 et suivants ont trait au traitement de données à caractère personnel en vue de finalités relevant de l'application du RGPD. Si les auteurs de l'avant-projet estiment que ces dispositions ne suffisent pas à atteindre la sécurité juridique visée, le COC propose d'intégrer *mutatis mutandis* le projet d'article 147 à l'article 146 de la LPI en l'y insérant en tant que nouveau premier alinéa de cet article 146.

L'amendement proposé consisterait à adapter comme suit l'actuel article 146 :

« Les responsables du traitement traitent les données à caractère personnel en vue des finalités relevant de l'application du règlement général sur la protection des données qui sont régies par ou en vertu de la loi.

Les responsables du traitement qui sont chargés par ou en vertu de la loi de l'application du statut de la police intégrée se communiquent les données à caractère personnel qui relèvent du champ d'application du règlement général sur la protection des données qui sont nécessaires aux finalités régies par ou en vertu de la loi. ».

Le premier alinéa a trait aux traitements de données à caractère personnel qui sont effectués par les services de police dans le cadre de finalités socioéconomiques, parmi lesquelles l'administration du personnel, la logistique, les finances et d'autres actes de droit public et privé. Le deuxième alinéa régit

²⁷ Terme par lequel les auteurs entendent probablement le « *sous-traitant* » visé à l'article 4.8) du RGPD : « *la personne physique ou morale, l'autorité publique, le service ou un autre organisme qui traite des données à caractère personnel pour le compte du responsable du traitement* ».

quant à lui spécifiquement l'échange de données à caractère personnel des membres du personnel de la police intégrée dans le cadre de la gestion du personnel sur la base du statut, tel que visé par le législateur dans la loi du 22 mai 2019 modifiant diverses dispositions en ce qui concerne la gestion de l'information policière²⁸.

Loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police (loi Exodus)

34. À travers le projet d'article 14 de la loi Exodus (article 48 de l'avant-projet), les auteurs de l'avant-projet souhaitent apporter quelques précisions pratiques par rapport à la formulation actuelle de l'article 14 de la loi Exodus en ce qui concerne le processus de sélection et de recrutement des membres du cadre opérationnel. Les adaptations ont trait à trois des conditions de sélection et de recrutement, dont celle relative à la conduite irréprochable et à l'absence de facteurs de risque. Le projet d'article prévoit d'adapter le moment où débute la collecte d'informations au sujet d'un candidat au cadre opérationnel. L'objectif est que le candidat remplisse cette condition à la date de sa participation aux épreuves de sélection. Il s'agit d'une enquête du milieu et des antécédents du candidat avant son accession à la formation de base.

35. Il est établi qu'il existe actuellement de nombreuses imprécisions et potentielles difficultés quant à ce qui est possible ou non sur le plan de la collecte d'informations et des investigations dans le cadre de l'« enquête de moralité », de l'« enquête du milieu » et de l'« enquête des antécédents », et c'est d'autant plus vrai à l'égard des personnes faisant partie du 'milieu' de la personne qui fait l'objet de ces enquêtes. Le COC est régulièrement consulté à ce sujet et force est d'admettre qu'il y a trop d'imprécisions juridiques, avec qui plus est comme effet secondaire néfaste des pratiques divergentes entre les nombreuses entités de police de la GPI. À cela s'ajoute le fait que l'on confond souvent les différents types d'enquêtes. Une enquête des antécédents n'est pas une enquête de moralité. Partant de la perspective de la gravité de l'atteinte à la vie privée, il convient en effet d'établir une distinction entre ces aspects de l'enquête portant sur la conduite irréprochable de l'intéressé et l'absence de facteurs de risque. Cependant, il n'existe pas dans l'état actuel de la loi de critères objectifs permettant d'évaluer l'enquête du milieu. Et comme nous le disions, cela conduit à des pratiques arbitraires qui sont ou peuvent être appliquées par les services de police et qui soulèvent de nombreuses questions quant à la légalité de cette enquête menée sur le candidat ou sur la personne qui fait l'objet de l'enquête.

36. Le COC prie donc les auteurs de l'avant-projet de mettre l'occasion à profit pour définir clairement dans cette loi la portée de l'enquête du milieu visant à évaluer la conduite et les facteurs de risque, à savoir l'enquête de moralité. En plus de contribuer à la sécurité juridique et à la prévisibilité – deux

²⁸ *Doc. Parl. Chambre 2018-2019, n° 54-3697/001, 50.*

conditions permettant de garantir la qualité de la base légale –, cela empêchera aussi l'application de régimes *ad hoc* ou l'adoption de critères arbitraires.

37. Dans son document de vision de mars 2021,²⁹ l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale (AIG) plaidait pour que l'intégrité du personnel de police ne soit pas vérifiée exclusivement dans le cadre de la sélection et du recrutement, mais aussi à certains moments ou lors de certains événements pendant la carrière du personnel de police³⁰. Pour autant qu'il soit encore utile de le préciser, le COC partage ce point de vue. On ne saurait en effet apporter une justification crédible au fait que la condition de la conduite irréprochable de l'intéressé et de l'absence de facteurs de risque s'appliquerait *exclusivement* pendant la phase de sélection et de recrutement et *pas explicitement* pendant l'ensemble de la carrière, sans parler de l'exigence (d'un haut degré) d'intégrité requise pour l'exercice de fonctions spécifiques (chef de corps, *information officer*, etc.) ou dans des matières spécifiques (stupéfiants, terrorisme, etc.). À cet égard, le COC a par exemple adopté dans le cadre d'une demande d'avis individuelle le point de vue selon lequel la réalisation d'un contrôle des *antécédents* (donc sans l'étendre à une 'enquête de moralité') dans le cadre de la mobilité en vue de l'exercice d'une fonction spécifique est compatible avec l'article 130 de la LPI, qui exige par essence que le statut des fonctionnaires de police garantisse leur intégrité pendant toute leur carrière.

Loi caméras du 21 mars 2007

38. À travers le projet d'article 9 de la loi caméras (article 59 de l'avant-projet), les auteurs de l'avant-projet souhaitent conférer une portée plus large à la notion « *en temps réel* » telle que visée à l'article 9 de la loi caméras – et donc créer une fiction juridique – en autorisant la police à revisionner ces images dans un délai maximal de 90 minutes (une heure et demie). Contrairement à ce que les auteurs de l'avant-projet affirment dans l'exposé des motifs, le fait de 'revisionner' les images des caméras (en remontant jusqu'à 90 minutes dans le temps) est bel et bien une 'interrogation rétroactive'. C'est la raison pour laquelle l'article 9 prévoit également que la police puisse consulter les images de caméras conservées par le responsable du traitement (en les faisant « *transmettre* » à la police³¹). La loi caméras n'exige en effet pas que les images des caméras (collectées en temps réel) soient conservées. Les auteurs de l'avant-projet expliquent toutefois en ces termes le 'retour en arrière' dans le cadre du visionnage en temps réel : « *Il ne s'agit pas d'une « interrogation rétroactive », mais d'un retour limité sans délai significatif (...).* »³². En réalité, c'est tout le contraire : lorsque l'on peut 'revisionner' les images des caméras en remontant jusqu'à une heure et demie dans le temps, il s'agit bien d'un

²⁹ AIG, 3e document de vision, *Tous les flics sont-ils incompetents ? L'approche de l'intégrité au sein de la police belge*, mars 2021, p. 69.

³⁰ Voir à ce sujet également la proposition de loi du 3 septembre 2020 basée sur ce document de vision, *Doc. Parl.* Chambre 2019-2020, n° 55-1497/001.

³¹ Il n'est pas exigé dans ce contexte que les images soient effectivement transférées au système de la police. Les fonctionnaires de police peuvent par exemple convenir avec le responsable du traitement que les images conservées seront visionnées auprès de ce dernier afin d'évaluer si elles revêtent ou non un intérêt opérationnel.

³² Ibid.

traitement (la consultation) *avec*, pour rester dans l'esprit du raisonnement des auteurs de l'avant-projet, un délai (très) significatif. Cela ressort par exemple également de la définition d'un « *système d'identification biométrique à distance en temps réel* » qui est énoncée à l'article 3, 42 du règlement sur l'intelligence artificielle (AIA)³³, selon laquelle la notion « *sans décalage temporel important* » constitue précisément un aspect de la notion « en temps réel » et, à ce titre, délimite cette dernière notion. Il s'agit du laps de temps du traitement compte tenu de la réalité *technique* : le temps qui s'écoule entre la collecte technique des données et la fixation (réalisation) de ces mêmes données (en l'occurrence leur affichage à l'écran). Le fait de pouvoir remonter une heure et demie dans le temps ne remplit donc pas (plus) – et de loin – la condition « *sans délai significatif* ». L'exposé des motifs veut nier l'évidence en tentant d'argumenter que le fait de visionner des images en remontant une heure et demie dans le temps ne constitue pas une « *interrogation rétroactive* », ce qui est évidemment faux.

39. Bien que le COC comprenne la justification (opérationnelle) avancée par les auteurs de l'avant-projet pour motiver la possibilité qui est créée de 'revisionner' les images en temps réel des caméras, l'élargissement projeté de la notion susmentionnée crée donc encore plus d'incertitude juridique.

Pour commencer, on peut se demander comment la portée de la notion « en temps réel » visée dans le projet d'article serait alors conciliable avec la même notion telle qu'elle est visée à l'article 5 §4 de la loi caméras.

Ensuite, on peut se demander quel « *traitement* » le responsable du traitement visé aux articles 5, 6, 7 et 7/3 de la loi caméras effectue dans la situation où les images ne sont pas visionnées en temps réel mais où le responsable du traitement décide tout de même, pour des motifs légitimes, d'effectuer un 'retour en arrière'.

En troisième lieu, on peut se demander si la notion « en temps réel » visée à l'article 25/5 §2 de la LFP a alors une autre portée juridique que celle visée à l'article 5 §4 et/ou dans le projet d'article 9 proposé par l'avant-projet.

Autrement dit, la formulation du projet de nouvel alinéa de l'article 9 de la loi caméras (« *Par 'en temps réel' au sens du présent article (...)* ») signifie d'emblée que la même notion, au moins dans tous les autres articles de la loi caméras, n'a *a contrario* certainement **pas** cette signification (c'est-à-dire la signification de la fiction juridique créée en l'occurrence), mais bien sa signification linguistique normale, à savoir le sens de 'immédiatement' et/ou 'sans délai significatif'. Le COC doute que telle soit bien l'intention des auteurs de l'avant-projet.

³³ « *un système d'identification biométrique à distance dans lequel l'acquisition des données biométriques, la comparaison et l'identification se déroulent sans décalage temporel important (...)* », Règlement (UE) 2024/1689 du Parlement européen et du Conseil du 13 juin 2024 établissant des règles harmonisées concernant l'intelligence artificielle et modifiant les règlements (CE) n° 300/2008, (UE) n° 167/2013, (UE) n° 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 et (UE) 2019/2144 et les directives 2014/90/UE, (UE) 2016/797 et (UE) 2020/1828 (règlement sur l'intelligence artificielle).

40. Afin de ne pas accroître la complexité du projet d'article 9 mais de tout de même tenir compte des besoins légitimes des services de police à la lumière de l'objectif du projet d'article 9, le COC propose :

1) de supprimer la notion « en temps réel » aux articles 5 §4 et 9 de la loi caméras ainsi qu'à l'article 25/5 §2 de la LFP ;

2) d'amender comme suit le projet d'article :

« Sans préjudice de l'article 9, troisième alinéa, 1° et 2°, les services de police peuvent consulter les images afin de pouvoir immédiatement intervenir à des fins de police administrative et judiciaire et de pouvoir prendre les mesures de police indispensables en découlant. ».

Motivation

Cette formulation permet d'établir clairement que les images peuvent *de facto* être visionnées en temps réel puisque ces images sont consultées afin de pouvoir intervenir *hic et nunc*. Les images sont donc visionnées afin de pouvoir agir dans le futur. Pour autant que cette finalité nécessite un visionnage *ex ante*, il est recouru à l'application de l'article 9, troisième alinéa, 1° ou 2°, de sorte qu'à ce stade, la police accède aux images conservées, sans que cette consultation ne doive nécessairement être limitée à 90 minutes maximum et sans que les images ne soient *ab initio* traitées dans le système opérationnel de la police.

Il ne s'agit pas d'une construction juridique complexe. Les modalités des deux traitements peuvent être définies au préalable dans un document, de manière à permettre à la police de s'efforcer d'atteindre le résultat qui est visé à travers le projet d'article 9. De plus, les différents objectifs des dispositions de l'article 9 conservent leur valeur juridique.

Les articles 5 §4 de la loi caméras et 25/5 §2 de la LFP peuvent *mutatis mutandis* être adaptés dans le même sens.

41. Pour terminer, le COC prie les auteurs de remédier à un oubli manifeste commis par le législateur dans la loi du 19 octobre 2023 concernant la caméra individuelle. Il s'agit de deux adaptations techniques distinctes.

La première a trait à l'insertion, par la loi du 19 octobre 2023 concernant la caméra individuelle, d'un article 25/9 à la Section 1re du Chapitre IV de la LFP. À moins que telle n'ait été l'intention du législateur, l'article 46/2 de la LFP n'a pas été adapté en conséquence. La référence aux « *articles 25/1 à 25/8* »

20/20

doit donc être remplacée par une référence aux « *articles 25/1 à 25/9* », comme cela semble avoir été l'intention du législateur en 2023.

La deuxième adaptation technique a trait aux délais de conservation fixés à l'article 44/11/3 *decies* §2, 1er et 2e alinéas, §3, 1er et 2e alinéas et §4, 5e et 6e alinéas ainsi qu'à l'article 46/5, 3e alinéa de la LFP. Les délais de conservation contiennent les mots « *douze mois* » et « *un mois* », alors que la loi susmentionnée du 19 octobre 2023 a remplacé ces mots dans les autres articles relatifs à l'utilisation de caméras par « *365 jours* » et « *trente jours* » (voir l'article 25/6, 1er alinéa et l'article 46/12, 1er alinéa de la LFP).

PAR CES MOTIFS,

l'Organe de contrôle de l'information policière

prie le demandeur de tenir compte des remarques susmentionnées.

Avis approuvé par l'Organe de contrôle de l'information policière le 5 février 2026.

Pour l'Organe de contrôle,
Le président *a.i.*,
Frank SCHUERMANS (Sé)